

Austr. 4978 (2a

<36601492880018

<36601492880018

Bayer. Staatsbibliothek

URKUNDEN-BUCH

LANDES OB DER ENNS.

URKUNDEN-BUCH

DES

LANDES OB DER ENNS.

HERAUSGEGEBEN

VON

VERWALTUNGS-AUSSCHUSS DES MUSEUMS FRANCISCO-CAROLINUM

ZU LINZ.

ZWEITER BAND. a.

WIEN.

AUS DER K. K. HOF- UND STAATSDRUCKEREL

1856.

Vorwort.

Indem der Verwaltungs-Ausschuss hiermit den zweiten Band des Urkundenbuches des Landes ob der Enns der Oeffentlichkeit übergibt, erübrigt ihm nur, die denselben benützenden Geschichtsforscher in Betreff der Entstehung, Anlage und Ausdehnung der Urkunden-Sammlung, deren Abdruck mit diesem Bande beginnt, auf die dem ersten Bande beigegebene Vorrede zu verweisen und zu bemerken, dass aus dem während des Druckes desselben erschienenen Urkunden-Buche des Stiftes Kremsmünster die bisher noch ungedruckten Urkunden theils, so weit dies noch thunlich war, eingereiht, theils im Anhange nachgetragen worden sind.

Möge die Benützung eine möglichst fruchtbare werden.

Linz, im December 1855.

Johann Freiherr von Stiebar, Präses des Verwaltungs-Ausschusses des Museums Francisco-Carolinum.

> **Jodok Stülz,** Referent für das geschichtliche Fach.

Dr. Franz Isidor Proschko, Vereins-Secretär.

I.

777. 10. Juli. Ostermitting. — Machelm schenkt der Kirche des heiligen Emeram in Regensburg Ort und Gebiet Askituna.

Regnante Domino nostro Jesu Christo in perpetuum ego igitur Machelm conpunctus divina misericordia seu æterna retributione trado et transfundo a die præsente locum nuncupantem Askituna, simul et omnia ad illa loca pertinentia ad Ecclesiam, ubi corpus sacratum Sancti Emmerammi jacet, pro remedio animæ meæ cum consensu Tassilonis. Hæc sunt confinia donationis hujus: a loco, qui dicitur Elinpoga, hoc est in ripa vocante Aschaha tendente usque ad fluenta Antalanga, deinde usque ad rivulum nuncupantem Auuinpah, Inde protenditur in summitate montis Hegiperc et mediante illo monte usque ad Chezinhaha, Hoc usque ad Danubium protenditur et inde usque ad rivulum Heihinpah indeque derivatur usque ad Cnagapah admanente Suleginpah et finitur ad jam dictum locum Elinpoga, conventione facta cum Engilbaldo, simul cum fratribus meis, ut in locis supradictis quisquis ad supradictum Sanctum potestatem habuerit, Ergo et in his locis similiter a die præsente principatum teneat nec non et servum ibidem commanentem nomine Adalolf cum familia sua numero X trado et confirmo ad Sauctum Emmerammum a die presente nemine prohibente. Isti sunt testes: Leodro, Megilo, Amo, Reginolf, Farut, Aso, Vuicpot, Cotaperht, Engilpald, Antraat, Ellenhart. Actum est hoc in vico Aostarmuntinga VI: ld. Julii anno XXIX: ducatus Tassilonis. Ego Kerhelmus presbyter scripsi.

Pez, Thesaur. I. III. 82. — Ried, Cod. diplom. ratispon. I. 3. ex cod. tradit. s. Emmerami — Tassilo's Vater, Otilo, starb im Jahre 748 zwischen dem 12. Februar und 10. Juli. (Siehe die Geschlechtstafel in Rudhart's ältester Geschichte von Baiern.) Noch im selben Jahre 748 erhielt Tassilo Baiern als Lehen von Pipin. Sein XXIX. Regierungsjahr geht daher erst nach dem 10. Juli 777 zu Ende. — (Conf. Notizenblatt f. 1851, pag. 269—288.)

Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

777. (778.) Kremsmünster. — Thassilo, Herzog von Baiern, stiftet das Kloster Kremsmünster.

Regnante in perpetuum domino nostro Jesu Christo, qui ab arce poli descendere dignatus est in aluum uirginis ac deinde in presepio. de presepio in Crucem, de Cruce in sepulchro, de sepulchro ad Tartara, de Tartaro rediit ad ethera binis uiris albis indulis astantibus ad postremum reversurus ad iudicium, in quo Iudicio unusquisque quod gessit, retributionem accipiet, deputantur iniusti ad suplicia, iusti autem ad uitam eternam, que retributio nullum habet terminum nec in malo nec in bono. Quam ob rem propter amorem eternum et timorem horribilem, ut deuitare ualeam mansionem diaboli et habere merear mansionem cum Christo, Ego Tassilo uir inluster Dux Baioariorum anno ducatui mei (sic) tricesimo indictione prima mente tractaui, ut de hoc, quod mihi dominus dignatus est concedere, pro metipso deo aliquid conferre. Nam bone memorie antecessores mei, in quantum potuerunt, res suas deo deuouerunt, ecclesias dei construxerunt easque suis opibus ditauerunt, monasteria quoque studuerunt construere et non modicas ad easdem pecunias tradere; qua de re statui quoque et ego in animo meo, vt cum summa opitulatione Jesu Christi domini in ipsius nomine monasterium edificare, qui ipso adiquante ita factum est. Nam monasterium construxi iuxta fluenta nuncupante Chremsa in honore sancti saluatoris, quem et deo dicaui et in dedicatione tradidi, quod potui, quod super adnotamus, qui etiam Abbatem constitui nuncupante Fater cum monachis sibi deputatis, ut in predicto uenerabili loco uita ibi commorantium regulariter ducatur. Nunc ergo ea, que tradidimus, intimabo. ego igitur Tassilo uir inluster dux, ut supra adnotatum est, anno tricesimo ducatui mei simulque dilectissimus filius meus Deoto anno etiam ducatui eius primo tradimus atque confirmamus ad predictum monasterium sancti saluatoris inprimis namque eos homines, qui in ipso loco habitant, et ea cuneta, que ibidem culta uidebantur, de incultis uero ex omni parte, quantum voluerint, cultum faciant. Tradinus quoque et salinam, que ad Sulzibach est, et tres homines ibi habitantes salem coquentes, simili modo etiam ibi in circuitu cultum, faciant, quantum

uelint, sine omni prohibitione; item in tercio loco nuncupante schpach ad utilitatem Loci illius quantumcumque sufficiat agros vel pratas (sic) faciendi licentiam concedimus. Item in quarto loco nuncupante Livpilinspach similiter, ut in ceteris Locis supradictis precipimus, ita fiat. In Loco uero, quod uocatur Ipfa, quod est ipse a die presenti definire decreui et terminis interposui ea, que inter utrasque Ipfas adiacere uidentur, definiuimus, ubi illas duas Ipfas oriuntur et illud, quod inter illas duas ipsas est cultum et incultum, usquedum simul iunguntur, Cuncta absque ullo termino vel contrario ad prefatum monasterium tradidimus. Nam et quadragenta (sic) casatas aliunde adtractus tradimus in his conponere Locis. Tradimus autem et Decaniam sclauorum cum opere fiscali seu tributo iusto, quod nobis antea persolui consueuerant, hos omnes predictos sclauos, quos sub illos actores sunt, qui uocantur talivo et sparuna quos infra terminum manet, que coniurauit ille Jopan (Supan), qui uocatur physso, et conduxit per gyrum illos nominantes Fater Abbatem et Archibresbyter et Chunipreht Judex et Hleodro comes et Kerpreht iussi a summo principe Tassilone definire decreuerunt et terminum posuerunt, totum et integrum ad eum tradimus Locum et XXX. sclauos ad Todieha cum opere fiscali seu tributo iusto. Tradimus autem et terram, quam illi sclaui cultam fecerant sine consensu nostro infra qui uocatur forst ad Todicha et ad sirnicha, Tradimus autem ad Villam publicam nuncupantem Allinchofa a die, quousque cum alia curte istius similem redimeremus, nos cum consensu Abbatis seu fratrum loci illius, qui tunc tempore fuerunt, omnia ex integro, quidquid ad predictum pertinet curtem, et illi homines tributarii arare debent ad ipsam curtem similiter, quod antea fecerunt. Tradimus autem siluas et Pratas, que uocatur Petinpach, quod ego ipse a die presenti definire decreui et a terminis interposui, quod est a fonte, qui uocatur Zvffinprvnno, usque ad flumen nuncupante Albina de illo termino ad plagam meridianam infra monte, qui dicitur Warmine, et infra flumen, qua supra diximus, albina usque terminum, quod est usque in alpa, ad profectum illorum pecodum pascere et cultum facere absque ulla contradictione. Tradimus autem aream in loco, qui dicitur eporestal, que salubho et wenilo et Kerpreht iussi a summo principe Tassilone definire decreuerunt et terminum posucrunt et de illa silua ad predictum locum Eporestal cultum facere, quantum uolucrint, sine ullo inpedimento. Tradimus uero ad Ascha duas uineas et ad racotulv tres et totidem uinitores et duos apium

cultores et sex fabros et ad campos alboni piscatores duos et ad Alpurc ecclesiastica pecuniam, que ibidem adesse uidetur, ad ipsum predictum monasterium iure, quo potui, concessi. Similiter et in Sulzipach rem ad ipsam ecclesiam pertinentem similiter, ut diximus, ad ipsum monasterium concessimus. Similiter tradimus ad Nordfilusa ipsam pecuniam ecclesiasticam. In salina uero maiore unum hominem salem coquentem concessimus, de pascuis uero illorum, quos uulgus nominat forst, in omnibus pascuis quolibet pecodum, ubi nostri accessum habuerunt, communitatem similiter in omnibus ut nostris concedimus nullo contradicente et ad Crunzinwiten schlauum cum iusto tributo. Hec autem omnia, que supradiximus, per singula loca omnia ex integro domos et Curtes, seruos et ancillas et homines tributales et quidquid illorum est mobile uel inmobile, cultum uel incultum, rures, Pratas, Campos, siluas aquarumque decursus uel quidquid ad ipsas pecunias pertinere uidetur, trado atque confirmo ad predictum uenerabilem locum, vt ab hodierna die et deinceps ibi sit firmum et stabile. Siguis quolibet pretextu contra hanc cartam traditionis contraire uoluerit, iram dei omnipotentis incurrat et partem habeat cum iuda traditore et causam cum sancto saluatore et carta hec nihilominus firma permaneat. Acta sunt autem hec coram multis testibus uidentibus et audientibus, ex quibus aliquos hic inseremus: Virgilius Episcopus, Sinpreht Episcopus, Walther episcopus, Oportunus Abbas, Wolfpreht Abbas, Atto Abbas, Gaozrich Abbas, hrodhart abbas, Vtili Comes, Magilo Comes, saluhho Comes, Reginolf, Adalger, Hartnid. Scripsi autem ego Willaperh indignus tamen Dyaconus hanc cartam traditionis iussus a summo principe Tassilone ex ore snelhardi dyaconi. Acta sunt autem hec in predicto monasterio regnante domino nostro Jesu Christo in secula seculorum, Amen.

Rettenpacher, Annal. cremifan. 24. — Strasser, Kremsmünster, 147. — Mon. boic. XXVIII. II. 196. Nr. 2. ex cod. tradit. patav. III.; sec. XIII. — (Siehe Mon. boic., loc. cit. 199, die Anmerkung mit Aufzählung der Werke, in denen diese Urkunde abgedruckt oder besprochen ist; dieser sind noch beizufügen: Meibomius Rer. German., SS. III. 192. Koch-Sternfeld's Beiträge 1. 237. Rudhart, älteste Geschichte Baierns, pag. 307.) Den neuesten Abdruck gibt das im Jahre 1852 vom Kloster Kremsmünster herausgegebene, in der k. k. Hof- und Staatsdruckerei gedruckte: Urkundenbuch für die Geschichte des Benedictiner-Stiftes Kremsmünster, seiner Pfarreien und Besitzungen v. J. 777—1400, pag. 1, Nr. I, aus dem Cod: patav. III. (wie oben) und dem im Stiftsarchive befindlichen Cod. Fridericianus sec. XIII et XIV. Das Original ist nicht vorhanden.

791. 3. Jänner. Worms. — K. Karl der Grosse bestätigt dem Kloster Kremsmünster die Besitzungen, welche ihm Herzog Thassilo verliehen hat.

Karolus Dei gratid Rex Francorum et Langobardorum et Patritius Romanorum. Si petitionibus Sacerdotum vel servorum Dei. in quo nostris auribus fuerint prolatæ, libenter obaudimus et eas in Dei nomine ad effectum perducimus, regiam consuctudinem exercemus et hoc nobis ad mercedem vel stabilitatem regni nostri pertinere confidimus. Igitur notum sit omnibus fidelibus nostris præsentibus et futuris, qualiter vir venerabilis Fater Abbas clementiæ regni nostri suggessit eo, quod Thassilo dudum Waioariorum dux Monasterium in honore Sancti Salvatoris infra Waldam nostram in loco, qui dicitur Chremisa, in pago nuncupato Traungæv novo opere construere fecisset atque per chartulam donationis loca aliqua ad ipsum sanctum locum concessisset in supradicto pago vel infra memoratam Waldam, id est Sulzpach et Syppach, Liubilinpach et quidquid inter duo flumina, quæ vocautur Ipfæ, esse cernitur nec non decaniam unam de illis Sclavis, super quos fuerunt actores. Taliub et Sparuna, nec non secus fluvium, qui dicitur Todicha, triginta Sclavos et territorium, sicut ad supradictam decaniam pertinet, veluti Physso conjuravit et Arno Episcopus seu Fater Abbas simul cum Hleodro Comite et Chuniberto judice circujerunt. Insuper etiam terram illam ad Todicham et Sirnicham, quam illi Slavi sine licentia Thassilonis ducis stirpaverunt. Similiter et in alio loco, qui dicitur Eporestal, terram illam, quæ simili modo absque licentia Thassilonis fuit stirpata, quam circujerunt ejus missi Saluhho et Wanilo et Gaerbertus. Homines tamen in ipso Eporestal supra ipsam terram commanentes, si voluerint jam fatam terram tenere ad serviendum commemoratæ casæ Dei teneant, si vero voluerint, liberi discedant. Dedit etiam ad Petenpach de illa fontana usque ad fluyium, qui dicitur Albina, sicut ipse Thassilo consignavit, et inde usque ad Alpes, ubi eis pasturam concesserat; similiter et villam nuncupatam Alinchofa cum integritate una cum appendicijs vel adjacentijs suis et ad Alburch capellam in honore Sancti Martini constructam cum rebus illuc pertinentibus et ad Sulzpach aliam Ecclesiam cum omnibus ad eam pertinentibus et ad Nordfilusa tertiam Ecclesiam cum rebus ad eam pertinentibus in Tonahgaæ, In suprascripto vero pago Drungaæ in loco, qui nuncupatur Aschaha,

vineas duas cum viniatoribus duobus et in alio loco, qui dicitur Raotola, vineas tres cum tribus viniatoribus nec non piscatores duos et insuper alios homines duos, qui apes provident, et fabros sex. Hæc omnia suprascripta asserit se præfatus Fater Abbas ad partem antedicti Monasterij quieto ordine tenere et possidere. Sed quia jam prædicti Thassilonis traditio firma et stabilis minime poterat permanere, ideirco petijt a Serenitate nostra, ut denuo in nostra eleemosyna per postram auctoritatem plenius hoc circa ipsum Sanctum locum cedere atque confirmare deberemus, sicuti et fecimus. Præcipicates ergo jubemus, ut inspecta ipsa traditione Tassilonis, sicut per cam declaratur, ita deinceps valeat sæpedictus Fater Abbas suique successores, qui fuerint Rectores ipsius Monasterij Sancti Salvatoris, per hoc nostræ Serenitatis præceptum atque confirmationis donum cum omni integritate absque ullius impedimento quieto tramite tenere et possidere, quatenus nostris sive futuris temporibus pro mercedis nostræ augmento ad ipsam casam Dei perenniter proficiant in augmentis. Et ut hæc auctoritas firmior habeatur vel per tempora Christo propitio melius conservetur, manu propria subter firmavimus et de annulo nostro sigillari jussimus.

Signum Karoli gloriosissimi Regis (Monogramma).

Data III^a Non. Januarij Indictione XIV^a Anno XXIII^a regni Domini Karoli Serenissimi Regis. Actum Wormatiæ in Dei nomine feliciter. Amen.

Rettenpacher, Annal. cremifan., 28. — Bouquet, Recueil des histor, V. 55. — Urkundenbuch von Kremsmünster 5. Nr. 2. ex Cod. sec. XI — XII und Cod. Fridericiano sec. XIII — XIV.

IV.

802. März. Achen. — K. Karl der Grosse bestätigt dem Kloster Kremsmünster neuerdings jene Besitzungen, welche Herzog Thassilo demselben geschenkt hatte.

(L. C.) In nomine Sancte et individue trinitatis Karolus Dei gratia Imperator augustus, si petitiones servorum dei justas et rationabiles ad effectum perducimus, hoc nobis procul dubio et ad capessenda regni celestis gaudia et ad regni nostri stabilitatem profuturum liquido credimus. Quapropter comperiat omnium fidelium nostrorum presentium scilicet et futurorum industria, qualiter dilectus noster Qualdaricus sanctae pataviensis accelesiae presul venerandus nostram

imperialem adiit celsitudinem rogando, ut loca, que tassilo dux baiowarorum tradidit ad monasterium, quod ipse in honore sancti salvatoris infra vualda nostrum in loco, qui vocatur Cremisa, a fundamentis construxit, per cartam nostrae auctoritatis augeremus et firmaremus, hoc est in pago trungowe sulzibahe et siebah, Luibilinbahe et quicquid inter duo flumina, que vocantur ipphas, esse cernitur, nec non decaniam unam de illis sclavis, super quos actores taliun et sparuna. et XXX. sclavos juxta fluvium todieha nec non territorium ad candem decaniam pertinens, ut phisso et arno episcopus coniuraverunt. Insuper etiam terram illam, quam sclavi prope flumina Todicha et sirnicha sine licentia tassilonis ducis stirpaverunt, similiter et in loco, qui vocatur eporestal. si vero illi sclavi rectum censum et laudabile servicium facere volucrint, terram illam possideant, sin autem, liberi discedant. Petainbahe vero et quicquid ad eandem curtem pertinet, lapidem, lacum albinae adjacentesque alpes cum omnibus usibus et in nemore pascus porcorum nec non cdificia omnique anno arborem electam navem ad faciendam, ad eporestal de eodem nemore fenum, pastusque et pascua, exstirpaciones, septa apum et cum omnibus usibus, sicut leodro comes in beneficium habuit; Allinchova cum omni integritate et cum appendiciis vel adiacentiis suis, lu Ascaha vineas duas cum vinitoribus, In rotala vineas tres cum vinitoribus tribus et fabros VII. nec non piscatores IIII. et procuratores apum V. ubicumque etiam loca ejusdem monasterii forestis nostris adjaccant, pastum et pascua nec non, cdificia inde habeant sine censu. quod vero piis auribus percipientes per interventum ejusdem pontificis et per fratrum ad idem monasterium deo famulantium imminentes necessitates eadem loca, que tassilo ad eundem locum tradidit, imperiali auctoritate confirmavimus et que per nostri Juris donationem ad prescripta ejusdem monasterii loca donanda erant, donavimus. Et ut hec auctoritas nostre donationis atque confirmationis per futura tempora credatur et conservetur, manu propria firmavimus et anulo nostro insigniri jussimus.

Signum domini Karoli (Monogramma) invictissimi Imperatoris. Erchanbald Notarius ad vicem radoni Archicappellani recognovi. anno dominice incarnationis dCCCII^a. Indictione IIII: Data in mense mart. Anno XXI^a (sic) regni nostri. actum aquis palatio felicit. in dei nomine amen.

Im Auszuge angeführt bei Hund, Metrop. I. (München) 293. (Regensburg) 195. – Hansiz, Germ. sacr. I. 138. Vollständig bei Buchinger, Geschichte von

Passau II. 481. — Mon. boie. XXX. I. 380. Nr. 3. ex orig. (sic) im Auszuge, woselbst diese Urkunde aus den in den Noten a und b angeführten Gründen zu den unechten eingereihet wurde. Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 7, Nr. 3 ex Cod. Fridericiano sec. XIII — XIV.

V.

823. 28. Juni. Frankfurt. — K. Ludwig der Fromme restituirt dem Bisthume Passau gewisse, demselben von seinem Valer K. Karl dem Grossen geschenkte Güter, welche aber durch die Markgrafen mittlerweile davon wieder abgekommen waren.

In nomine domini dei et saluatoris nostri Jhesu Christi Hludounicus diuina ordinante prouidentia Imperator augustus. Nullum fidelium nostrorum ambigere credimus, qualiter domnus et genitor noster beatae memoriae piissimus imperator Karolus regnum hunorum suae ditioni non sine magno preliorum labore subiugauerit et homines terrae illius cultui christiane religionis mancipauerit In tantum, vt etiam in eadem provincia multas aecclesias ob dei reverentiam et renouari et a fundamentis construi faceret. Tum dei jussu super deuastatione et inopia patauiensis episcopatus misericordia motus plus celeste quam terrenum lucrum desiderans quedam loca ad eandem aeclesiam sancti Stephani promartyris Christi, In qua sanctus valentinus corporaliter requiescit, vbi tune Vualdaricus venerabilis episcopus praeerat, tradidit, hoc est in prouincia auarorum quendam locum, qui vocatur litaha, et in terra hunorum Zeizzinmurum, Treismam, Vuachouuum, Pelagum, Nardinum, Reode, Asbahc, Vuoluesvuanc, Erlafam et in artagrum basilicas duas et in saxina basilicas duas; sed postquam domnus et genitor noster piae memoriae Karolus imperator defunctus est, marchiones eiusdem prouinciae de episcopatu eadem loca alienare et eorum potestati subdere Conati sunt. Cum autem Reginharius episcopus effectus est, deuitans discordiam et litem Gotafredum marchionem et iudices illius prouinciae in presentiam nostram fecit venire. Nos vero iusta lege et iudicio totius populi iuxta traditionem praedicti Imperatoris loca superius nominata ad praedictam sedem pertinere debere decreuimus. Tunc memoratus episcopus nostram implorauit clementiam, Vt aliquam futurae securitatis a nobis acciperet firmitatem, quo iam dieta loca liberius firmiusque pontifices eiusdem sedis tenerent, quod ita et nos fecisse omnium fidelium nostrorum cognoscat industria. Proinde ergo nostra imperiali auctoritate iubemus, vt praedicta loca, id est litaha iuxta fontem, qui

vocatur sconibrunno, cum omni integritate, sicut Theodericus habuit in sua potestate, et Zeizinmurus cum tali marcha, vt genitor noster Karolus decreuit, hoc est ab illo castello in orientali plaga usque ad peadentem lapidem in ora montis Comageni et in australi usque ad chunihohesstetin, in occidentali autem usque ad acernos sitos inter tullunam et ipsum Castellum et vltra danubium ad trebinse et exinde ad mochinleo et usque ad ezinburi et Treisma cum omni integritate, similiter Vuachouna et cetera omnia loca, que praescripta sunt, rectores eiusdem aecclesiae cum omnibus ad eadem pertinentibus cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, siluis, aquis aquarumque decursibus, piscationibus, venationibus, molendinis, exitibus et reditibus, quesitis et inquirendis, totum et integrum absque ulla contradictione teneant atque possideant et quicquid illis exinde facere libuerit, iure aecclesiastico libero perpetualiter in omnibus potiantur arbitrio et siquis hec infringere temptauerit, exinde reddet rationem in diem judicii, et ut haec auctoritas pristinae traditionis et nostrae confirmationis inconvulsa et inviolabilis permaneat, manu propria subter firmanimus et annli nostri impressione sigillari iussimus.

Signum (Monogramma) hludouuici piissimi Imperatoris (S. R.). Simeon diaconus et cancellarius ad vicem Fridegisi Archicapellani recognoui et subscripsi. — Data anno dominice incarnationis decexxiii: indict. I: iiii: Kl. ivl. Regnante domno hludouuico annos X feliciter. Actum Franchonofurt in dei nomine. Amen.

Hormayr, Wien, H. Jahrg. HI. Urkundenbuch, pag. 183, Nr. 295. — Buchinger's Geschichte von Passau II. 483. — Hansiz, Germ. sacr. I. 155. — Ocfele, Scpt. I. 703. — Mon. boic. XXX.I. 381. Nr. 4, wo diese Urkunde für unecht erklärt wird. Sieba loc. cit. die Noten α und δ.

VI.

823. 28. Juni. Frankfurt. — K. Ludwig restituirt dem Hochstifte Passau gewisse Schenkungen seines Vaters, welche mittlerweile durch die Markgrafen demselben entzogen worden waren.

In nomine Domini Dei et Saluatoris nostri Jesu Christi Hludowicus diuina ordinante pronidentia Imperator Augustus. Nullum fidelium nostrorum industria ambigere credimus, qualiter pius Dominus et genitor noster Carolus piae memoriae praestantissimus Imperator regnum Hunnorum subjugaverit et homines terrae illius cultui diuino mancipaverit in tantum, ut etiam plurima loca Ecclesiae Pataviensis

et Praesulibus ejus delegaverit, sed partim ignavia cujusdam hujus sedis Pontificis partim cupiditate comitum ejusdem provinciae quaedam loca exinde contradicta sunt, Item Treismam, Wachowam, Pelagum, Nardinum, Reoda, Aspach, Wolffeswanch, Erlawam et in Artagrum Basilicas duas et in Saxinum Basilicas duas. Sed postquam venerabilis vir Ragenarius huic sanctae sedi Episcopus subrogatus esset, quae sunt praedicta loca Godofredo comiti, qui ea injuste contradicebat et per veracissimam atque justissimam inquisitionem repertum est, loca superius nominata, insuper et Domnus et genitor noster eidem contulerat sedi cellulam S. Floriani cum Linzca. Et ut jam dicta loca liberius et firmius Pontifices praefatae sedis in postmodum tenerent, memoratus Episcopus nostram imploravit elementiam, ut super hoc negotio firmitatis causa nostram mereretur habere firmitatem quod ita et nos fecisse omnium fidelium nostrorum industria cognoscat. Praecipientes ergo jubemus, ut, quemadmodum constat praedicta loca a domno et genitore nostro praefatae sedi collata esse et a praedicto Episcopo ad partem Ecclesiae praeterea legibus acquisisse, ita deinceps per hanc nostram auctoritatem Rectores praefatae Ecclesiae teneant atque possideant vel quidquid exinde jure Ecclesiastico ordine facere voluerint, libero in omnibus potiantur arbitrio faciendi, quidquid elegerint. Et ut haec confirmatio nostris futurisque temporibus firmior habeatur et per futura tempora melius conservetur etc. Data IIII. Kalend. Julii anno Christo propitio X. Hludowici serenissimi Augusti Indict. I. Actum Franconofurt Palatio in dei nomine feliciter. Amen. Simeon Diaconus ad vicem Fridugisi abbatis recognovi et subscripsi.

Stülz, Geschichte von St. Florian 204. Nr. 4, nach einer Abschrift aus dem Münchner Archive. Ein Original scheint nicht mehr vorhanden zu sein.

Dass die Urkunde wenigstens in der Fassung, wie sie hier vorliegt, unecht sei, därfte kaum einem Zweifel unterliegen. Zwar versiehert Baron Hornick in seiner Chorographia Passav. (manuscriptlich im Archive des Stiftes St. Florian aufbewahrt, wahrscheinlich das nämliche Werk, welches Buchinger in seiner Geschichte von Passau in der Vorrede, pag. XVII, anführt und vielfach benützte), dass er das Original dieser und der weitläußgeren Urkunde des Kaisers von dem nämlichen Datum (abgedruckt bei Hansiz, 1. f. 155, und Hormayr, Geschichte Wiens II. Jahrg. III. pag. CLXXXIII. cf. Buchinger loc. cit. I. pag. 483) selbst geschen habe. Diese Urkunde hält Buchinger für echt, Lang aber in den Regesten für sehr verdächtig.

Indessen, es mag wie immer sein, so weiss man doch aus anderen Documenten (Mon. boie. XXVIII. Cod. patav primi, fol. 36), dass Karl der Grosse dem Bischofe Walderich von Passau wirklich die Kirche St. Martin in Linz und alles, was zum dortigen Schlosse gehört, geschenkt habe, wie ebenfalls auch K. Otto II. bezeugt (Mon. boic. XXVIII. 216), dass derselbe Kaiser ihm das Kloster St. Florian übergeben habe.

VII.

828. 22. März. Achen. — K. Ludwig schenkt zugleich mit seinem Sohne Lothar dem Kloster Kremsmünster eine Besitzung im Gau Grunzwiti.

In nomine Domini Dei et Salvatoris nostri JESV Christi: Ludwicus et Lotharius divina ordinante providentia Imperatores Augusti. Si erga loca divino cultui mancipata imperiali more beneficia largimur opportuna, id nobis procul dubio ad stabilitatem Imperij nostri et animæ salutem proficere minime dubitamus. Igitur notum esse volumus cunctis fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ et nostris, præsentibus scilicet et futuris, quia ad deprecationem dilecti filij nostri Ludwici Regis Waioariorum et Geroldi Comitis concessimus cuidam Monasterio nostro, cujus vocabulum est Chremisa, quod est constructum in honore et veneratione Domini et Salvatoris nostri JESU Christi situm in pago Trungowe, ubi præsenti tempore vir venerabilis Sigehardus Abba præest, et Monachis ibidem per tempora degentibus quoddam territorium, quod est in pago Grunzwiti juxta montem Sumerberch, quod usque modo scrvi vel Sclavi ejusdem Monasterij ad censum tenuerunt, qui ad partem Comitis solvebatur, ubi etiam Monachi de præfato Monasterio Ecclesiam et domos et cætera ædificia construxerunt. Quod territorium ita terminatur, Incipit enim ex plaga orientali a Sumerperch, sicut missi Geroldi Comitis designaverunt, usque in Draisma ad locum, qui vocatur Hohoga, Plattchinn et inde sursum usque ad territorium Episcopatus Pataviensis Ecclesiæ et exinde ad plagam Australem usque in Heribrunnum. Deinde ex parte occidentali usque ad eum locum, ubi Flinspach exit de sylva a parte aquilonis, sicut ipsa sylva pergit usque ad jam dictum montem. qui vocatur Sumerperch. Memoratum vero territorium, quantumcumque infra suprascriptam terminationem consistit, salvis tamen proprietatibus liberorum Sclavorum religuum guidguid infra has terminationes præsenti tempore ad partem comitum pertinebat, omnia supradicto Monasterio Chremisæ per hanc nostram auctoritatem præsentialiter tradimus et de nostro jure in jus et dominationem ejus transfundimus ita videlicet, ut quidquid de præfatis territorijs ob utilitatem et profectum præscripti Monasterij rectores et ministri ejus facere vel judicare voluerint, libero in omnibus potiantur arbitrio faciendi, quidquid elegerint. Et ut hæe auctoritas nostris futurisque temporibus domino protegente valeat inconvulsa manere, manibus proprijs subterfirmavinus et annuli nostri impressione signari jussimus.

Signum † Hludowici Serenissimi Imperatoris. Signum † Hlotharij gloriosissimi Imperatoris Augusti.

Durandus Diaconus ad vicem Fridagisi recognovi. Datum XI: Kal. April. Anno Christo propitio XV: Imperij Domini Ludowici serenissimi Imperatoris et Lotharij VI: Indictione VI: Actum Aquisgrani Palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

Rettenpacher, Annal. cremifan. 30. — Monum. boic. XXXI. I. pag. 54. ex lib. cop. patav. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 9, Nr. 4. ex Cod. Frideriei sec. XIII—XIV.

VIII.

829. Ransdorf. — K. Ludwig der Deutsche schenkt auf die Vermittlung zweier edlen M\u00e4nner Ernest und Adelbert und des Abbtes Lambert zu Mondsee den ganzen Abersee mit den umliegenden Waldungen nach ausgezeigten Grenzen an das Kloster Mondsee.

In nomine sancte et individue trinitatis. Ludwicus divina fauente gracia rex. Equitatis racione regieque maiestatis moderamine ad hoc prouocamur et excitamur, quatenus vniuersorum maxime autem seruorum dei vtilitatibus promonendis iustisque eorum votis ac peticionibus effectui mancipandis serenitatis nostre benignum fauorem prestare debeamus, vt saluatoris nostri, qui dat salutem regibus, misericordiam consequamur, hujus rei gracia fidelium nostrorum Ernesti et adelberti nobilium virorum mediante interuentu dilecti nostri lamberti venerabilis abbatis de cenobio Sancti Michaelis archangeli in Mansee peticioni clementer annuentes lacum in abernse cum toto nemore circumiacente eidem Monasterio ad vtilitatem fratrum deo inibi militancium cum omni proprietatis iure in perpetuum legitime possidendum donauimus. porro ne in posterum pro terminis eiusdem alodij aliqua oriatur contencio, situm pariter et metas nemoris supra dicto cenobio assignati presenti pagina annotari fecimus, pateat itaque vniuersitati tam futurorum quam presencium, idem predium, quod versus occidentem incipit ab ortu fluminis zinkenbach nominati et inde in abarnse protenditur, ab oriente vero ex ea parte, ubi Tunilbach (vel Tinnlbach) in eundem lacum derivatur vsque ad eum locum, vbi yscula

in Trunam cadit, absque omni dubietate ad predictum pertinere cenobium. ex ea quoque parte terminari omnia in weissenbach, quovsque in Trunam redundat. Adicimus quoque huiusmodi interdictum, ne ulla persona extranea in locis pretaxatis piscandi aut venandi uel quicquid vendicandi habeat potestatem exceptis fratribus aut corum colonis. Ne qua igitur in posterum ecclesiastica secularisue persona contra hanc nostre constitucionis paginam venire presumat, ipsam Sigilli nostri inpressione insigniri iussimus, quatenus hec corroboracio nostra firma et inconuulsa omni euo permaneat. Testes sunt huius sollempnis donacionis Ernsto, adelbertus superius annotati, Chumbertus comes, Redinoldus (?) comes, Megynwardus comes, Adelger, milo pulcher, petto, hunpold, Sicco, Reinhoh, adelmar, faramund, Tilo. Acta sunt hec in Ranstorf Anno dominice jucarnacionis D·CCC·XXViiije Indiccione Vij.

Chronic, Lunaelac, I. 70. aus einem Copialbuche des 15. Jahrhunderts.

IX.

834. 21. December. Achen. — K. Ludwig schenkt seinem Vasallen Patager das Dorf Granesdorf an der Enns in Ketold's Grafschaft.

In Nomine Domini Dei et Saluatoris nostri Jesu Christi. Htudouicus diuina ordinante prouidentia Imperator Augustus. Si petitionibus fidelium nostrorum justa petentium aurem serenitatis nostre libenter accommodamus, et regium morem exercemus eosque procul dubio deuotiores in nostro habebimus obseguio. Quapropter comperiat omnium fidelium nostrorum presentium scilicet et futurorum industria, quia nos petenti cuidam Vasallo fideli et familiari nostro Patagero concessimus ad proprium quandam Villam juris nostri prope fluuium Enisa in comitatu Ketoldi comitis, que dicitur Granesdorf, que est sita in parte Sclauanorum, cum omnibus appenditiis suis et de nostro jure in jus et dominationem prefati viri semper ad habendum contulimus. Hanc Itaque Villam cum toto edificio, domibus, mancipiis, terris cultis et incultis, pratis, pascuis, syluis, aquis, aquarumue decursibus, molendinis, adiacentiis, peruiis, exitibus et regressibus, mobile et immobile, quesitum et ad inquirendum, totum et ad integrum, quantumcunque ad predictam Villam pertinere videtur, cum omni integritate eidem a presenti die concedimus homini et de jure nostro in jus et potestatem eius liberalitatis nostre conferimus gratia Ita videlicet, ut quicquid ab hodierno die et tempore ipse et successores eius de predictis rebus et mancipiis vel de his, que ad eas pertinent jure potestatiuo facere vel judicare voluerint, per hanc nostre auctoritatis largitionem libero in Dei nomine perfruantur arbitrio faciendi, quicquid elegerint. Et (ut) hec auctoritas largitionis nostre per curricula annorum Deo protegente inuiolabilem atque inconuulsam obtineat firmitatem, manu propria subter firmauimus et anuli nostri impressione signari jussimus.

(Monogramma) Signum hludouici serenissimi imperatoris.

Durandus diaconus ad uicem helisachar recognoui. Data XII: Kl. Jan. Anno Christo propitio XXI: imperii Domini hludouici piissimi augusti indictione III: Actum in loco aquisgrani palacii in Dei nomine feliciter. Amen.

Hund, Metrop. II. (München) 11. (Regensburg) 8. — Mon. boic. XI. 106. — Wiener Jahrbücher XXXI. Anzeigeblatt 48. — Wird von Kopp in seiner Palaeogr. I. 429, für unecht erklärt.

X.

843. 3. August. — Gerichtliche Beschau der Jagd- und Fischerei-Grenzen beim Abersee.

Quicquid enim de legitimis placitis uentilatum fuerit, optime condecet memorie commendandum et quod a nobilibus uiris rationabiliter seu legaliter inquisitum et definitum fuerit, futuris temporibus a nemine possit destrui sed potius iuxta narrationem ueracium hominum res iuste complacitate eius temporibus inconvelse sine aliqua contradictione permanere ualeant. Enimuero non est incognitum, qualiter quedam commotio exorta fuit inter Lirphrammum Ivvauensis ecclesie Archiepiscopum et Baturicum Ratispone ciuitatis Episcopum de uenatione et piscatione corum de Apirinessco et in ceteris locis. Tune tamen uentilata ratione et placito peracto coram supradictis presulibus ac ceteris pagensibus loci ipsius venit Livphrammus Archiepiscopus et Nordperht Comes in ipsum saltum ad ipsa confinia prospicienda cum aliis quam plurimis nobilibus uiris, ut agnoscere ualerent, quod ipsius rei ueritas haberet. Tunc uero ueraces uiros ad ipsa signa et confinia assignanda nauigando direxerunt, quorum hic nomina subter prenotata sunt: Farut, Wihkoz, Kerrat, Alpker, Reginhart, Heriperht, Rozzilo, Kerilo, Deothat, Hiltiprant, Chunipert, Hpvnch, Sigirod, Kerhart, Redker, Red-· heri. Ista ratione peracta isti homines interrogati ab ipsius loci

Comite in illa fidelitate, quam cum sacramento donmo regi promissam habent, ut ipsius rei ueritatem dicerent, qualiter ueracissime scirent, quorum nomina sunt hec: Kerrat, Kerilo, Wihkoz, Farut, Heriperht, deothad, Rêdheri, Westargawo, Heripald, Sigihart, Moricho, Kotadeo, Kerhart, Alpkis, Rêdker, Arpeo, Otachar, Alpker, Nordperht. Postea uero dixerunt de zinkipah et Tinnultupah usque super uerticem montis, quem vylgo nominant Skafesperch, ex occidentali parte et meridiana propria illa confinia ad sanctum Petrum. et sanctum Rêdhertum ad sedem Jeuauensem iuste et rationabiliter pertinere deberent.

Isti alij quam plurimi sepissime ad istam markam fuerunt, qui idipsum testificati sunt, sicut supra dictum est, quorum nomina sunt: Nordperht comes, Ostarpald, Kendolf, Westergawo, Alkis, Arpeo, Kogo, Kotadeo, Heripald, Sigihard, Moricho, Kerrod, Vmmilo, Kendperht, Rato, Kendheri, Otachar, Saxo, Erchanpald, Otker.
Actum Anno domini DCCC-XL-III. Indictione VI. die Cons. III. non. Aug.

Abschrift (Pergament, XIII. Jahrhündert) im k. k. geheimen Haus-Archive zu Wien, Pez, Thesaur, VI. 69. Nr. 100. — Chron. Lunael. I. 78. — Juvavia II. 90. ef. in der Zeitschrift für Baiern und die angrenzenden Länder, Jahrgang 1817 die Beschreibung des Attergaues.

XI.

849. 19. Juli. Mondsee. — Übereinkunft zwischen Erzbischof Limprand von Salzburg und Bischof Erchanfried von Regensburg in Betreff der Jagdbarkeit und Fischerei am St. Wolfgangsee.

Breuis comeratorii (sic) de conuentione piscationis et uenationis de Apirinesseo, que fuit facta inter Livphrammum Juvauensis ecclesie venerabilem Archiepiscopum et Erchanfredum Ratispone ciuitatis Episcopum, Coadunauerunt se ambo iuxta unius hominis conditionem, cui nomen est Heripald, et sicut ille ueracissime proferret, ita utrique consentire debernt, qui interrogatus, se ab antiquis temporibus recordari respondit, quod de Juuauensi sede per totius anni circulum in ipso supra nominato lacu una nauis fieri debet ad piscationem, alia de Castello sursum, tercia de Maninseo, excepto autumpnali tempore, quando patuli pisces, quos vylgo lahsos uocant, coire debent. Tunc solumodo in illo angulari loco, ubi Iscola fluuius foris emanat, due naues ad illam piscationem fieri debeant, scilicet de Salzpurch et de Maninseo; simili modo in vernalj tempore,

quando Albuli pisces coeunt, fieri debet, sed nunc Erchanfredus Episcopus licentiam dedit, ut tercia nauis ibidem ad illam piscationem fieret. De uenatione uero ita se coadunauerunt, ut utrisque liceret in ista parte commouere et si in antea Caciando persequi, similiter de altera parte liceret fieri Ea ratione, ut primitus ad noticiam peruenisset ex utrisque partibus et tunc communi manu prefatum opus expleatur.

Isti fuerunt presentes, qui hanc conuenientiam confirmationis audierunt, quorum hic nomina subter prenetata sunt: Nordperht Comes, Arfrid vas. dom. folerat, Pazrih, unolz, Kerrat, Ratpot, Wihkoz, Reginhart. Heriperht, taelj, Heripold, Jacob, Fritilo, Kerpold, ummilo, Kendheri, Wassegrim. Rato, Meginperht, Adalger, Upunc, Item Arfrid, Wisurih, cetj, Rodperht, Isti clerici: Sigiheri, Erchanhoh, Perhtram, Kisalhart, Ratkoz, Nandrat et alij multi nobiles uiri atque clerici.

Actum ad Maninseo. Anno DCCC:XL:VIIII! indictione XII! sub die cons. XIIII! Kal. Avgusti.

Abschrift (Pergament, XIII. Jahrhundert) im k. k. geheimen Haus - Archive zu Wien. — Hund, Metropol. I. (München) 246. (Regensburg) 164. — Oefele, Sept. rer. boic. I. 172. — Ried, Cod. diplom. ratispon. I. 42.

XII.

853. († 854.) 18. Jänner. Regensburg. – K. Ludwig II. bestätigt dem Bischofe Erchamfried von Regensburg die dem Kloster St. Emeram durch den Grafen Wilhelm geschenkten, zwischen der Aist und Narn gelegenen Güter.

(Chrismon.) In nomine sanctae et indiuiduae trinitatis Hludouuicus diuina fauente gratia rex. Si petitionibus seruorum Dei iustas
et rationabiles ad effectum usque perducimus, non solum regium
morem decenter implemus, uerum etiam hoc nobis procul dubio ad
aeternae remunerationis praemia cappessenda liquido credimus. Quapropter conperiat omnium fidelium sanctae dei ecclesiae nostrorumque
praesentium scilicet et futurorum Industria, qualiter uir uenerabilis
Erchamfridus reganesburgensis ecclesiae episcopus obtulit obtutibus
nostris quandam traditionem, quod uuilihelmus comes ob dei amorem
et animae suae remedium ad monasterium sancti hemmerammi tradiderat omnem propietatem suam, quod ille habere uidebatur infra duo
flumina, Id est inter agastam Et nardinam a locis uidelicet, ubi ipsa
in danubium fluunt, usque ad loca, ubi de uenis in amnes deriuantur

et ita usque in nortuualt In hanc partem silue sine termini conclusione, cum domibus et aedificiis reliquis et mancipiis atque manentibus pratis, pascuis, siluis, aquis aquarumue decursibus, mobilibus et imobilibus, cultis uel incultis, quicquid habuit. Etiam et res illas, quas engilrade conjugi suae ad dies uitae suae habere concesserat et post obitum illius ad eandem traditionem sancti hemmerammi constaret. Insuper et quicquid ad rosdorf habere uidebatur, omnia et ex omnibus rebus ex illa parte danubii, quicquid sibi pertinebant in mancipiis et aedificiis ac uineis cultis uel incultis, totum et integrum ad iam sanctum locum tradidit atque pleniter delegauit, sed pro integra firmitate ac securitatis studio memoratus Erchamfridus episcopus atque familiaris noster petiit celsitudinem nostram, ut eandem traditionem per nostrum mansuetudinis praeceptum confirmare deberemus. Cuius petitioni denegare noluimus, sed sicut unicuique fidelium nostrorum iuste petentium ita nos illi concessisse atque in omnibus confirmasse omnium fidelium nostrorum cognoscat magnitudo. Propterea hos apices serenitatis nostrae circa ipsum monasterium fieri decreuimus, per quos praecipimus atque iubemus, ut omnes res, quas praedictus comes uuilihelmus tradiderat atque consignaverat, per hanc nostram anctoritatem ad iam dictum sanctum locum in perpetuum consistant. Etiam statuentes seu firmiter jubemus, ut omnes homines, qui super easdem res commanere noscuntur et ad praefatum monasterium pertinere uidentur, tam baioari quanque sclaui, liberi et serui et inantea constituere domino donante potuerint, Nullus Judex publicus neque ulla potestas eos in quoquam constringere audeat, Sed neque illorum Causam abstrahere praesumat nec In aliam partem ire conpellat, Sed liceat rectores (rectoribus) et ministris et aduocatis eiusdem sedis res superius nominatas legaliter possidere ac regere et omni tempore sub nostra defensione atque inmunitatis tuitione plenius consistere. Si uero aliquis fuerit, qui contra istis hominibus superius conscriptis aliquas iusticias requirere aut exactare uoluerit, Tunc aduocati et ministri ipsius monasterii illud, pront iustum est, diligenter rei ueritatem inquirere studeant et emendant. Similiter quoque praecipimus atque omnimodis jubemus, ut nullus Judex publicus neque ex judiciaria potestate super rebus, quae pertinent ad erlafa Et in herilungeuelde nec non et ad sirnicha Et circa agasta seu bernsnicha atque rostorf uel infra praedicta terminia et marka, ubi res sancti petri et sancti hemmerammi noscuntur pertinere, Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

neque super hominibus liberis uel sclauis ullam potestatem habeat In quoquam illos distringendos, Sed neque ad placitum ullum uel in hostem ullo umquam tempore ire compellat, Quamdiu aduocati eiusdem sedis justitiam facere uoluerint, sed sicut diximus, cum omni integritate praenominatas res in futurum sub nostra defensione et immunitatis tuitione absque alicuius contrarietate aut inpedimento consistant. Et ut haec auctoritas concessionis atque confirmationis nostrae firmior habeatur et per futura tempora a cunctis fidelibus sanctae dei ecclesiae nostrisque presentibus et futuris uerius credatur atque diligentius conseruetur, manu propria nostra subter eam firmauimus Et anuli nostri Inpressione adsignari jussimus (not. tir.)

Signum (Monogramma) Domni Hludouuiei gloriosissimi regis.

Comeatus Notarius ad Uicem Radleici recognoui et ss. (S. R. et n. t.) Data XV° Kld. Februarias anno Christo propitio XX° regni domni hludouuiei serenissimi regis lu orientali francia Indictione prima. Actum reganesburg ciuitate In dei nomine feliciter. amen.

Pez, Thesaur. I. III. 20. Nr. 7. — Pez, Scrpt. Praefat. I. 58. — Lünig, Reichs-Archiv XXI. II. 103. — Lib. probat. s. Emerami, 49. Nr. 17. — Ried, Cod. diplom. ratispon. I. 44. — Mon. boic. XXVIII. I. 45. Nr. 31. ex orig. c. sigill. —

XIII.

876. 3. November. Regensburg. — K. Karlmann schenkt dem Priester Werinolf einige Güter zu Walahofeld im Traungau in der Grafschaft Aribo's.

(Chrismon.) In nomine sanctae et individuae Trinitatis. Karlomannus divina fauente gratia Rex. si pro dei nutu uel pro mercede acternae retributionis fidelibus quibuscumque quasdam res iuris ac proprietatis nostrae concedimus, non solum munificentiam ac largitionem regum imitari, uerum etiam acternae retributionis premia nos promereri confidimus. Id circo nouerit industria omnium fidelium nostrorum presentium scilicet et futurorum, quoniam amore divino conpuncti cuidam fideli prespitero nostro nomine uuerrinolfo quasdam res nostras in proprietatem tradidimus, id est hobas quattuor in pago, qui dicitur Trungaui, in comitatu arbonis in loco, qui dicitur uualahofeld, cum terris, agris cultis et incultis, pratis, pascuis, siluis, uiis et inuiis, aquis aquarumque decursibus, mobilibus et inmobilibus cunetisque adiacentiis, quesitis et inquesitis, quatinus ca perpetuis temporibus nullo inquietante teneat atque possideat. Hanc etiam nostrae traditionis largitionem per presentem

auctoritatem nostram confirmauimus atque nostris et futuris temporibus firmiter ac inuiolabiliter mansuram esse uolumus. Et ut haec auctoritas donationis nostrae firmior habeatur et per futura tempora uerius credatur et diligentius conseruetur, manu propria nostra subter eam confirmauimus et anuli nostri inpressione iussimus sigillari.

Signum (Monogramma) Domni Karlomanni serenissimi regis.

Madaluninus notarius ad uicem baldonis cancellarii recognoui et ss. (S. R. cum notis tiron.) Data III: non. Nou, anno Christo propitio I: regni domni Karlomanni serenissimi regis bauuariorum. Actum reganesburc ciuitate regia indictione VIIII in dei nomine feliciter. Amen.

Wiener Jahrbücher XLIV. Anzeigeblatt 5. — Mon. boic. XXVIII. I. 61. ex orig. c. sigill.

XIV.

877. 28. Juni. Rantesdorf. — K. Karlmann verleiht dem Kloster Kremsmünster Besitzungen zwischen den Flüssen Spraza und an der Smidaha.

In nomine sancte et individue Trinitatis Karolomannus divina fauente gratia Rex. Si erga loca diuino cultui mancipata regali more beneficia largimur, oportuna id nobis procul dubio ad stabilitatem regni nostri et anime salutem proficere minime dubitamus. Qua propter nouerit industria omnium fidelium sancte dei ecclesie nostrorumque uidelicet presentium et futurorum, quomodo compuncti amore diuino quedam loca nostre hereditatis ad monasterium, quod uocatur Cremisa, tradimus, que quamuis nobilissimus pater noster diue memorie Luodowicus rex ad id monasterium donaret, tamen nullo auctoritatis sue precepto confirmauerat. Ideireo conplacuit regalitati nostre pro remedio anime prefati beatissimi genitoris nostri et nostre hanc ipsam donationem per presentem auctoritatem nostram confirmare, quatinus perpetualiter firma et inconuulsa permaneat. Tradimus ad prefatum monasterium per hoc presens preceptum nostrum territorium quoddam iuxta fluuium, qui dicitur Spraza (Sprazah), quod a capite ab eo loco incipit, ubi unus fons in loco, qui Benninwanch dicitur, intrat in Sprazam et sic inter duas Sprazas usque in eum locum, ubi ipse due Spraze simul unum cursum confaciunt. Hoc igitur totum. sicut iam advobis (a duobus) Comitibus Arathoto et Ernusto circum equitatum fuerat, cum omni integritate ad prefatum monasterium Chremisa, quod est in honore domini et saluatoris nostri Jesu Christi

constructum, tradimus atque donamus et de nostro iure in ius et dominationem eiusdem monasterii transfundimus ita uidelicet, ut quicquid de prefatis rebus ob utilitatem et profectum prescripti monasterii rectores et ministri eius facere uel iudicare uoluerint, libero in omnibus potiantur arbitrio faciendi, quicquid elegerint. Aliud uero territorium tradimus ad ipsum prefatum monasterium sub simili confirmatione in loco, qui dicitur Smidaha, cuius terminus a Danubio, ubi unus fons emanat, ex una parte incipit et sic uadit in eum usque locum, ubi dicitur Wachrein. Hoc igitur totum, sicut diximus et sicut hoc Willehelmus Comes quondam ad id monasterium circuit atque signauit, ex nostra potestate in potestatem eiusdem prenominati monasterii securiter tradimus, quatinus rectores, sicut iam diximus, eiusdem ecclesie liberam potestatem ad utilitatem eiusdem loci sancteque congregationis in omnibus habeant inde facere, quicquid elegerint nullo unquam successore nostro irrumpente uel inquietante, sed deo auxiliante perpetuis temporibus firma inuiolabilisque hec donatio permaneat. Qua propter ut firmiorem in dei nomine obtineat firmitatem. manu propria nostra subter eam confirmauimus et anuli nostri impressione sigillari jussimus.

Signum domini Karlomanni serenissimi Regis. (Monogramma.)

Baldo namque Cancellarius ad uicem Diotmari recognoui.

Datum IIII: Kal. Julii anno Christo propitio I: Regni domni Karlomanni serenissimi regis, Indictio VIIII: actum Rantesdorf Curte regia In dei nomine feliciter, amen.

Rettenpacher, Annal. Cremif. 32. — Mon. boic. XXXI. I. 103. ex lib. cop. patav. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 11. Nr. 5. ex cod. Frideric. sec. XIII—XIV.

XV.

877. 3. December. Öting. — K. Karlmann schenkt dem Kloster Kremsmünster fünf Huben zu Alburch im Donaugaue etc.

IN nomine Sanctæ et individuæ Trinitatis. Karlomannus divina favente gratia Rex. Si circa casas et Monasteria Dei benefica opportuna non desistimus agere, non solum regium morem decenter implemus, verum etiam æternæ beatitudinis præmium nos promereri inde liquido credimus. Quapropter notum sit omnibus fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ nostrisque, scilicet præsentibus et futuris, quomodo nos

pro divini cultus amore et reverentia Sanctorum illius cogitavimus quasdam res proprietatis nostræ tradere ad Monasterium, quod dicitur Chremisa, quod esse cernitur constructum in honore Salvatoris Domini nostri JESU Christi in pago, qui dicitur Trungowe, Et hoc est, quod illuc tradidimus: id est hubas quinque jacentes in pago nuncupato Tunahgowe in villa, quæ vocatur Alburch, et Barschalcum unum cum huba sua in loco, qui dicitur Epilinga, cum terris cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, sylvis, aquis aquarumve decursibus et omnibus adjacentijs et pertinentijs suis. Hæc autem omnia ex integro ad præfatum Monasterium per præsentem auctoritatem nostram tradidimus atque de jure nostro in jus et dominationem ejus ea transfundimus, ut ab hodierna die et deinceps ob redemptionem animæ nostræ et animarum genitoris et genitricis nostræ nec non et animæ dulcissimæ conjugis meæ illuc perpetualiter pertineant et Rectores et Præpositi Monasterij illius inde faciant atque disponant ad utilitatem ejus, secundum quod eis placeat, nullo unquam successore nostro hanc traditionem nostram irrumpente vel inquietante, sed Deo auxiliante perpetuis temporibus firma et inviolabilis permaneat. Et ut hæc auctoritas largitionis nostræ per cuncta futura saecula inviolabilem in Dei nomine obtineat vigorem, manu propria nostra subter eam confirmavimus et annulo nostro assigillari jussimus.

Signum Domini Karlomanni pijssimi Regis. (Monogramma.)

Baldo Cancellarius ad vicem Theotmari Cancellarij recognovit.

Datum III.º Non. Decemb. Anno Christo propitio II.º regni Domini
Karlomanni invictissimi Regis in Wawaria et I.º in Italia, Indictione
X.º Actum ad Octingus curte regia in Dei nomine feliciter. Amen.

Rettenpacher, Annal. eremifan. 34. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 13. Nr. 6. ex cod. Frideric. sec. XIII — XIV.

XVI.

878. (879.) 20. September. Hohberahhah. — K. Karlmann bestätigt einen Gütertausch zwischen dem Bischofe Embricho von Regensburg und Hitto dem Abbte zu Mondsee.

(Chrismon.) In nomine sanctae et Indiniduae trinitatis. Karlomannus diuina fauente gratia rex. Notum sit omnibus fidelibus sanctae dei ecclesiae nostrisque presentibus et futuris, qualiter quidam uir uenerabilis embricho reginae urbis episcopus neposque illius hitto

abbas monasterii ad lunaelacum nostram adierunt excellentiam una cum aduocatis atque primatibus sancti emmerammi martyris Christi postulantes, ut ipsis per nostrae licentiae consensum quandam aptam utilemque complationem (complacitationem) facere liceret. Tradidit itaque idem praefatus abbas hitto per consensum nostrum atque episcopi praefate sedis totiusque familiae ipsius ecclesiae ad sanctum dei martyrem emmerammum proprietates suas, quales habuit ad perga iuxta ufhusa et ad albrichinchofa iuxta rocchinga, in manum predicti antistitis aduocatique illius qundberti. Cum curtibus, edificiis, mancipiis utriusque sexus, pecudibus, domibus, agris cultis et incultis, siluis, aquis aquarumque decursibus, pratis, pascuis, quesitis et inquesitis, mobilibus et inmobilibus et quae in posterum in ipsis locis adangeri potuerit, omnia illuc transfundebat atque donabat Ea namque ratione, quatinus beneficia, quae prius habuit de prefatae sedis Episcopo iam iamque dicto, Id est lentinchofa, rodratinchoua, aragisinchoua, hardheim, heskilebah, ergoltesbah, coginbah, benninchoua, piepetinchoua cum universis pertinentiis atque adiacentiis eorundem locorum firmiter in proprietatem teneat atque possideat una cum supra nominatis atque traditis proprietatibus usque in finem uitae suae sine ulla diminoratione uel mutatione, post obitum uero suum integriter cuncta maneant in potestate sancti emmerammi et prouisoris eiusdem Ecclesiae. Cuins rei gratia hoc presens preceptum nostrae auctoritatis scribere iussimus, per quod decernimus atque omnino iubemus, ut haec ipsa complacitatio per cuncta tempora inniolabilis permaneat. Et ut haec auctoritas nostri consensus perpetualiter uerius credatur ac diligentius conseruetur, manu propria nostra subtus eam firmauimus Et anulo nostro sigillari iussimus.

Signum arnolfi (Monogramma) gloriosissimi regis.

Signum (Monogramma) Karlomanni Inuictissimi regis.

Madaluuinus notarius ad vicem Theotmari archicappellani recognoui et ss. (S. R. cum notis tiron.) L. S. Data XII. Kal. oct. anno III. regni Karlomanni serenissimi regis in bauvaria et in italia II. Indict. XII. actum ad hohberahhah curte regia in dei nomine feliciter. Amen.

Chron, Lunael. 84. — Pez, Thes. Anced. I. III. 26. — Liber Probat. S. Emmerami 59. — Lünig, Reichs-Archiv XXI. 1212. — Ried, Cod. ratisb. I. 55. — Mon. boic. XXVIII. I. 64. ex orig. c. sigill. — Nach Böhmer's Regesten der Karolinger, pag. 89, gehört diese Urkunde in das Jahr 878.

XVII.

879. 10. Februar. Öting. — K. Karlmann bestätigt die Schenkung der Hube etc. zu Linthart durch den Diacon Chunibert an das Kloster Kremsmünster.

IN nomine Sanctæ et individuæ Trinitatis, Karlomannus divina favente gratia Rex. Si aptas utilesque complacitationes inter Ecclesias Dei et nobiles quosque consenserimus, non solum inde res Ecclesiarum sublevari credimus, verum etiam præmia inde nobis æterna providere liquido confidimus. Quapropter noverit industria omnium fidelium Sanctæ Dei Ecclesiæ nostrorum que præsentium et futurorum, qualiter quidam venerabilis Diaconus noster nomine Chunibertus ad Monasteria Principum nostrorum nobiscum complacitavit. Tradidit itaque præfatus Chunibertus ad Monasterium Chremisæ, quod est constructum in honore Salvatoris, præter agros, prata et sylvas hubam unam, quam emerat in loco, qui dicitur Linthard, quatenus ipsa huba cum duobus mancipijs et decem armentis, cum porcis viginti et ovibus totidem post finem vitæ suæ securiter ad jam memoratum Monasterium transeat ea siquidem ratione, ut illi per præceptum nostræ auctoritatis usque in finem vitæ suæ in proprietatem donaremus, quidquid in nostrum beneficium de ipso Monasterio Chremisæ in jam dicto loco, qui dicitur Linthard, habere videtur, id est hubæ duæ cum curte et ædificijs, cum mancipijs utriusque sexus, cum agris, sylvis, pratis, pascuis, aquis, vijs et invijs et cum omnibus, quæ in eodem loco ad sæpedictum Monasterium juste et legaliter pertinerent. Nos autem eius petitiones iustas et utiles ex utraque parte cognoscentes dedimus illi cunctas præfatas res cum omnibus, quæ ibi in beneficium prius habebat, quatenus ea omnia in proprietatem vitæ suæ tantum habeat atque possideat cum omnibus quæsitis et inquisitis earundem rerum pertinentijs, post finem vero vitæ suæ pleniter atque securiter cum prædicta complacitatione non solum sua traditio verum etiam ipsa nostra largitio ijs verbis, sicut prædictum est, ad præfatum Monasterium et locum Sanctum redeat. Et ut hæc auctoritas nostræ complacitationis per futura tempora firmiter habeatur, manu propria nostra subtus eam firmavimus et annulo nostro sigillari jussimus.

Signum Karlomanni invictissimi Regis. (Monogramma.)

, p .

Madalucinus Notarius ad vicem Theotmari recognovi. Datum IV: Idus Febr. anno tertio regni Karlomanni serenissimi Regis in Wawaria, in Italia secundo, Indictione XI. Actum ad Octing curte Regia in Dei nomine feliciter. Amen.

Rettenpacher, Annal. cremifan. 35. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 14. Nr. 7. ex Cod. Frideric. sec. XIII—XIV.

XVIII.

879. 9. April. Öting. — K. Karlmann bestätigt einen Gütertausch des Abbtes Hitto von Mondsee mit den Mönchen dieses Klosters.

In nomine sancte et individuae trinitatis Karlomannu(s) divina fauente gratia rex. Si enim fructuosas complacitationes circa casas dei fieri consentimus, Non solum temporaliter nobis profuturum esse credimus, uerum etiam et ad acternam uitam feliciter perueniendam nobis profuctuosum (sic) esse liquido non dubitamus. Icirco notum sit omnibus sancte ecclesie nostrisque scilicet praesentibus et futuris, quoniam quidam uenerabilis ac dilectus abbas noster nomine Hitto peciit culmen serenitatis nostre, ut sibi liceret quandam conplacitationem agere cum monachis in cenobio, quod maninsio dicitur, consistentibus, quod etiam constructum esse uidetur in honore beati michahelis archangeli domini nostri Jesu Christi. Nos autem petitionibus libenter illius aurem accomodantes permisimus ita fieri, sicut rogauit. Et ideo praefatus abbas cum manu aduocati sui tradidit ad supra dictum monasterium proprietatem suam, qualem uisus est habere in loco, qui dicitur sulzibach, cum mancipiis V., cum domibus et ceteris edificiis, cum terris, agris, pratis, uiis et inuiis, pascuis, siluis, aquis aquarumue decursibus et cum omnibus integritatibus suis. Econtra uero tradidit aduocatus sancti michahelis nomine ato memorato abbati cum consensu et licentia omnium fratrum in eodem cenobio consitentium (consistentium) omnia beneficia, quae perhtrammus presbyter cum sua proprietate conplacitauit usque ad finem uite sue haberet, Id est ad Kegingon et ad erlafu et chauinga et osteringa cum omnibus locis illuc aspicientibus et cum omnibus integritatibus suis, Id est cum mancipijs utriusque sexsus (sexus), cum domibus et ceteris edilicijs, cum terris cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, siluis, aquis aquarumue decuribus (decursibus), omnia uero hec praedictus aduocatus hittoni abbati tradidit ea ratione, ut post obitum memorati presbyteri usque ad finem uite sue in prietatem (proprietatem) haberet aque (atque) possideret et post discessum eins omnia cum integritate ad praefatum cenobium conucterentur (conucrterentur) meliora, sed pro firmitatis gratia idem abbas poposcit serenitatem nostram, ut praeceptum nostrum super adderemus, ut illius conplacitatio firma et inconcussa persistere potuisset. Nos uero uoluntarie peticionem illius suscipientes per hoc praeseus praeceptum nostrum sancimus atque iubemus, ut, quod ille ad iam dictum monasterium tradidit, ut hoc deinceps illue perpetualiter (pertineat) atque aspiaciat (aspiciat). Et quod ipse abbas ab codem cenobio suscipit, hoc omnibus diebus uite sue habeat, teneat atque possideat in proprietatem cum omni integritate sua, ea uidelicet ratione post obitum illius redeant cum omnibus adiacentiis suis meliorata ad praefatum monasterium nullo umquuam (unquam) successore nostro hanc traditionem inrumpente sed deo auxiliante perpetuis temporibus salua et inconcussa permaneat. Et ut hec auctoritas praeceptionis nostre per cuncta futura secula inuiolabilem in dei nomine obtineat uigorem. manu propria nostra subter eam confirmauimus et anuli nostri impressione asigillari iussimus.

Data V. Id. aprilis anno Christo propicio III. domni Karlomani piissimi regis In bauuaria Et II. In italia, Indictione XII. actum ad otingas cum regina in dei nomine feliciter. amen.

Chron. lunael. 86. — Pez, Thes. Anecd. I. III. 28. — Liber Probat. S. Emmerami 64. — Ried, Cod. ratisb. I. 58. — Mon. boic. XXXI. 1. 111. ex libr. cop.

XIX.

883. 5. April. Regensburg. — K. Karl der Dicke bekräftigt einen Vertrag zwischen dem Bischofe Embricho von Regensburg und dem Abbte Hitto von Mondsee, vermöge dessen dieser die Abbtei auf Lebensdauer erhält.

(Chrismon.) In nomine sanctae et indiniduae trinitatis. Karolus dinina favente elementia Imperator Augustus, si circa seruos dei beneficia largimur oportuna, non solum imperialem modum decenter Implemus, uerum etiam eternae beatitudinis premium nos promereri Inde liquido credimus. Quapropter notum sit omnibus fidelibus sanctae dei ecclesiae nostrisque, scilicet presentibus et futuris, quoniam quidam uir nenerabilis et religiosus abba noster nomine Hitto tradidit simul cum adnocato suo otilone ad sanctum michahelem sanctumque dei martyrem emmerammum proprietatem suam, quam habbuit in oriente inxta fluuium, qui nocatur raba, Id est hobas XXX. in manum ambricanis uenerabilis epicopi (sic) et aduocati eius gundperti, Econtra nero prefatus uenerabilis episcopus manibus aduocatorum suorum

una cum consensu totius cleri sibi subiecti tradidit ei in proprietatem possidendam usque in finem uitae suae de rebus Sancti emmerammi abbatiam, quae nuncupatur laculunensem, cum omnibus adiacentiis suis, id est cum ecclesiis quam ceteris aedificiis, mancipiis utriusque sexus, terris cultis et incultis, pratis, pascuis, siluis, aquis, aquarumue decursibus, mobilibus et immobilibus seu quicquid ad haec iuste et legitime pertinere uidebantur. Sed ob firmitatis graciam idem hitto religiosus abba nostram deprecatus est celsitudinem, ut praeceptum liberalitatis nostrae super hoc adderemus. Nos autem libentissime petitionibus illius satisfacientes iubemus atque decernimus, ut ab hodierno die et deinceps iam dictam abbatiam cum locis ibi pertinentibus usque ad finem uitae suae habeat, teneat atque possideat Eo etiam tenore, ut post obitum suum praefatae res In omnibus saluae ad sanctum emmerammum reuertautur nullo umquam hanc conuenientiam irrumpente uel inquietante, sed deo auxiliante perpetuis temporibus firma et inuiolabilis permaneat. Et ut haec auctoritas praeceptionis nostrae firmior habeatur et per futura tempora uerius credatur ac diligentius conseruetur, manu propria nostra subter eam confirmauimus et bullae nostrae impressione sigillari iussimus.

Signum Domni Arnolfi (Monogramma) serenissimi regis.

Signum domni *Karoli* (Monogramma) serenissimi Imperatoris Augusti.

Uualdo Cancellarius ad uieem Liutuuardi archicancellarii recognoui et ss. (S. R. cum notis tiron.) Data non. aprl. Anno incarn. domini. dece LXXX III. Indict. I. Anno uero imperii piissimi imperatoris Karoli III. Actum regenesburg In dei nomine feliciter. Amen.

Chronic. lunael. I. 88 und Lünig, Reichs-Archiv XXI. 1212 mit der Jahreszahl 880. — Pez, Thes. Anecd. I. III. 29. — Liber. Probat. S. Emerami 66. Nr. 24. — Ried, Cod. ratisb. I. 63. — Mon. boic. XXVIII. I. 72. ex orig. cum bulla plumbea.

XX.

885. 25. August. Waibling. — K. Karl der Dicke schenkt zur Capelle in Öting den Neunten von den Höfen zu Weles, Alarhof, Matachhof, Rantesdorf etc.

In nomine sanctae et indiuiduae trinitatis. Karolus diuina fauente clementia imperator augustus. Si ergo locis diuinis cultibus mancipatis aliquid emonumenti (emolumenti) contulerimus, presentis uitae prosperitatem a deo nobis donari credimus et aeternae uitae beatitudinem consequi non dubitamus. Quapropter comperiat omnivm fidelivm nostrorum presentium scilicet ac futurorum industria, qualiter nos ob amorem dei ac pro remedio animarum parentum nostrorum genitoris et genitricis nostrae, fratrum sororumque nostrarum ac pro nostra et conjugis nostrae aeterna remuneratione nonas de curtibus nostris subter nominatis omnium rerum nostrarum ad capellam, quae sita est in uilla, quae dicitur Otinga perdonauimus, id est de Vueles, de Atarnhova, de Matachove, de Rantesdorf, de Muninga, de Svuindilenbach, de Otingen, de Ostermundingen, de Salhburchhoue, de Salina, de Atilla, de Osternhoua, de Dingoluingan, de Livchingan, de Incingan, de Peringan, de Chieminchhoue, de Ueldan, de Helfendorf et nonam partem mutae ad Rantesdorf et Taberesheim, Ideoque hos nostrae auctoritatis apices inde conscribi mandauimus, per quod decernimus atque omnino sancimus, ut prefatae res ad prefatam cappellam deinceps securiter atque inuiolabiliter permaneant nullo umquam successorum nostrorum eas inde irrumpente. Et ut haec largitionis nostrae auctoritas firmior habeatur, manu propria subter eam firmauimus et anuli nostri inpressione jussimus insigniri.

Signum Karoli serenissimi imperatoris augusti. (Monogramma.)

Amalbertus notarius ad uicem Livtvuardi archicancellarii
recognoui. Datum VIII.º Kalendas Septembris Anno incarnationis
domini DCCCLXXXV.º Indictione III.º anno imperii piissimi imperatoris
Karoli in italia V.º, in francia IIII.º . In gallia I.º Actum ad Vueibelingan
in dei nomine feliciter. Amen.

Ludewig, Scrpt. rer. german. II. 393. — Hund, Metrop. III. (München) 62. (Regensburg) 42. — Oefele, Script. rer. boic. I. 704. — Mon. boic. XXXI. I. 116. ex libr. cop.

XXI.

888. 3. Jänner. Regensburg. — K. Arnulf schenkt dem Kloster Kremsmünster Besitzungen im Traungau und am Flusse Krems zum Seelenheile seines Vaters Karlmann und seines Grossvaters Ludwig.

IN nomine Sanctæ et individuæ Trinitatis. Arnulphus Divina favente gratia Rex. Si locis Deo dicatis aliquod nostri suffragij solamen contulerimus, id nobis et ad statum regni nostri et ad perpetuum augmentum profuturum esse credimus. Quapropter noverit

omnium fidelium nostrorum præsentium atque futurorum solertia, qualiter nos pro remedio animæ nostræ nec non venerandæ memoriæ genitoris nostri Karlomanni serenissimi Regis avique nostri Ludwici animabus quasdam res proprietatis nostræ in pago Trungawe juxta fluvium Chremisa ad monasterium ejusdem nominis constructum in honore domini nostri JESU Christi jure perpetuo in proprietatem donavimus, Hoc est Curtem vocabulo Newanhova cum omnibus ad eam rite pertinentibus, beneficijs, Mancipijs, ædificijs, terris cultis et incultis, pascuis, pratis, sylvis, aquarumve decursibus, mobilibus et immobilibus, quæsitis et inquisitis, exitibus et regressibus, vijs et invijs, forestis forestarijsque atque omnibus interius exteriusque illuc pertinentibus excepto, quod prius Venerabili Abbati Purchardo apud Papilindorf in beneficium concessimus erga Karolum Imperatorem in propriæ potestatis portionem acquirere et quod Snelperoni Abbati ad Cidalarin in orientali latere Nezilpach donavimus. Cætera quoque ex integro et per omnia ad supradictum Canobium Salvatoris nostri JESU Christi tali immunitatis nostræ præcepto in perpetuum donare volumus, ut nullus Judex publicus aut quælibet persona ex judiciaria potestate supradictam Curtem aut loca vel agros seu reliquas possessiones vel quas deinceps unius ipsius curtes divina pietas augeri voluerit, ad causas judiciario more audiendas, exigenda vel freda aut vadia seu mansiones vel pratas (sic) faciendas aut fidejussores tollendos aut homines tanı ingenuos quam servos per terram ipsius curtis et super omnia circa ad eum pertinentia commanentes injuste distringendos aut ullas reddibitiones aut illicitas occasiones requirendas ullo unquam tempore ingredi audeat vel ea, quæ superius nominata sunt, penitus exigere præsumat, sed liceat camdem curtem et res illuc respicientes supradicti cænobij habere Abbatem, enjus vocabulum est Chremisa, sub tali immunitatis nostræ defensione successorumque nostrorum sicut cætera Cænobia, quæ roboratum nostræ immunitatis præceptum prædecessorumque nostrorum habere noseuntur. Et quod omnino fiscus noster exinde sperare poterat, hoc totum pro æterna remuneratione nostra ac genitoris nostri avique nostri ad supradictum Monasterium jure perpetuo donare volumus nullo successore nostro unquam aliaque persona inquietante. Et ut hæc auctoritas nostræ donationis firmior habeatur et ab omnibus fidelibus sanctae Ecclesiæ et nostris verius credatur ac diligentius conservetur, manu propria nostra subter firmavimus et annuli nostri impressione sigillari jussimus.

Signum Domini Arnulphi gloriosissimi Regis. (Monogramma.)

Albertus Cancellarius ad vicem Theotmari Archicancellarij recognoui. Datum III. Non. Jan. Anno Incarnationis Domini DCCCLXXXVIII:
Indictione VI. anno primo regni Arnulphi sereuissimi regis. Actum

Regenspurch in Dei nomine feliciter. Amen.

Rettenpacher, Annal. cremifan. 36. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 16. Nr. 8. ex Cod. Frideric. sec. XIII—XIV.

XXII.

888. 4. Jänner. Regensburg. — K. Arnulf gibt dem Kloster Kremsmünster den Hof Neuhofen im Traungau.

In nomine sancte et individue trinitatis. Arnolfus divina fauente clementia Rex. Si locis deo dicatis aliquid nostri suffragii solamen contulerimus, id nobis et ad statum regni nostri et ad perpetuam beatitudinem promerendam profuturum esse manifeste credimus. Quapropter nouerit omnium fidelium nostrorum presentium atque futurorum industria, qualiter nos pro remedio anime nostre nec non uenerande memorie pro animabus patris nostri Karlomanni uidelicet serenissimi regis auique nostri Luodounici (Hludowici) piissimi regis quasdam res proprietatis nostre in Bawaria (Bawariae) partibus sitis (sitas) in pago Tryngowe ad monasterium Chremisa a flumine eiusdem nominis ibidem fluente sic dictum in honore Saluatoris domini nostri Jesu Christi constructum iure perpetuo in proprietatem donauimus, Hoc est Curtem unam Niwanhoua nuncupatam cum omuibus ad eam rite pertinentibus, cum beneficiis illuc aspicientibus, mancipiis, edificiis, terris cultis et incultis, agris, pratis, campis, pascuis, forestis omnibusque forestariis et uenatoribus, quorum princeps fuondimuh uocatur, siluis, aquis aquarumne decursibus, molendinis, piscationibus et piscatoribus, uiis et inuiis, exitibus et reditibus, quesitis et inquirendis, mobilibus et immobilibus, nichil inde extra dimittentes excepto quod prius Purchardo fideli nostro et Snelloni eiusdem monasterii abbati per preceptum donatum est, et inssimus inde hoe nostre auctoritatis fieri preceptum, per quod decreuimus atque iubemus, ut ab hodierna die et deluceps hec donatio nostra nullo inquietante sed deo auxiliante per omnia secula firma et stabilis perseueret, Abbatesque ipsius Cenobii potestatem habeant pro communi utilitate omnium fratrum ibidem domino famulantium easdem res ita ordinare atque disponere, ut illis placuerit sine alicuius

persone uim inferentis obstaculo. Et ut hec auctoritas nostre concessionis pleniorem in dei nomine optineat firmitatem, idem preceptum propria manu firmauimus anuloque nostro assignari iussimus.

Signum domini Arnolfi gloriosissimi regis. (Monogramma.)

Aspertus Cancellarius ad uicem Theothmari archicapellani recognoui. Datum II.º Nonas Januarii anno incarnationis domini DCCCLXXXVIII.º Indictione VI.º anno I.º regni arnolfi serenissimi regis. Actum Regenesburch in dei nomine feliciter. Amen.

Rettenpacher, Annal. cremifan. 38. — Mon. boic. XXXI. I. 118. ex libr. cop. patav. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 17. Nr. 9. ex Cod. sec. XI — XII und Cod. Frideric. sec. XIII—XIV.

XXIII.

888. 5. Jänner. Regensburg. — K. Arnulf verleiht dem Kloster Kremsmünster auf Bitten des Abbtes Snelpero jene Güter zu Nesselbach, in Aribo's Grafschaft, welche es bisher lehenweise besessen hatte, als freies Eigen.

In nomine sancte et indiuidue Trinitatis. Arnolfus diuina fauente clementia Rex. Si clericorum atque famulorum Christi votis de rebus superno munere collatis quiddam solacii prebentes clementer annuere studuerimus, apud deum remuneratorem omnium premia sempiterna nos proinde adipisci posse minime dubitamus. Qua propter comperiat omnium sancte dei ecclesie fidelium nostrorumque presentium scilicet ac futurorum industria, qualiter Snelpero uenerabilis abba monasterii ad locum, qui dicitur Chremisa, quod constructum fore dinoscitur in honore sancti Saluatoris mundi, precatus est celsitudinem nostram, ut ei quandam potentie regalis causam, quam ipse prius in beneficium habuit, in proprietatem concederemus. Nos autem ob amorem et pro gratissime sue seruitutis frequentatione petitionibus eius assensum prebentes dedimus illi, quicquid antea in loco Nezzilapach dieto iuxta Riuum, qui dicitur Chremisa, ipse in beneficium tenuit in Comitatu Arbonis in pago Trungowi nuncupato cum omni integritate iure perpetuo in proprietatem cum curtibus et casis aliisque edificiis, cum mancipiis utriusque sexus, terris cultis et incultis, pratis, pascuis, campis, siluis, aquis aquarumue decursibus molendinis, piscationibus, uineis, saltuum finibus uiis et inuiis, exitibus et reditibus, mobilibus, et inmobilibus, quesitis et inquirendis et cum universis appendiciis et adiacentiis ad ipsam proprietatem iuste legitimeque respicientibus totumque ex integro, quicquid dici uel nominari potest, quod illuc

recte pertinere censetur, de nostro iure sibi in ius et dominationem donauimus et tradidimus eo uidelicet tenore, ut deinceps de prefatis omnibus securam habeat potestatem, quicquid sibi placuerit, facere nullo inquietante sed deo propiciante hec donatio nostra potestate concessa et per hoc presens preceptum nostrum roborata firma stabilisque in eternum permaneat. Et ut hec largitionis nostre auctoritas per cuncta succedentium temporum curricula pleniorem in dei nomine obtineat firmitatis securitatem, manu propria nostra subtus eam confirmauimus et anuli nostri impressione iussimus insigniri.

Signum domini Arnolfi gloriosissimi regis. (Monogramma.)

Aspertus Cancellarius ad uicem Theotmari archicapellani recognoui. Datum Nonis Januarii anno dominice incarnationis DCCCLXXXVIII: Indictione VI: anno regni domni Arnolfi piissimi regis Ildo. Actum Regina Ciuitate in dei nomine feliciter. Amen.

Rettenpacher, Annal. cremifan. 39. — Mon. boic. XXXI. I. 120. ex libr. cop. patav. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 19. Nr. 10. ex Cod. Frideric. sec. XIII — XIV.

XXIV.

888. 1. April. St. Florian. — K. Arnulf schenkt dem Kloster Kremsmünster drei Huben am Bache Scalaha in der Grafschaft Aribo's.

In nomine sancte et individue trinitatis. Arnolfus divina ordinante clementia rex. Si sacerdotum dei precatibus presertim eorum, qui nunquam nostro defuere obseguio, assensum prebemus, non solum regalem morem decenter implemus, uerum etiam ardentiores ab hoc nunquam cessare efficimus. Qua propter nouerit omnium fidelium nostrorum presentium scilicet atque futurorum sollertia, quia nos Snelperoni uenerabili abbati nostro pro eternitatis gaudiis acquirendis grateque seruitutis sue meritis quasdam res proprietatis nostre in proprium concessimus, Hoc est tres Hobas Dominicales iuxta riuum Scalaha in comitatu Arbonis, quas prius duo Sclaui Wartman et Saxo nuncupati tenuerunt, cum omnibus ad eas iuste pertinentibus, terris cultis et incultis, agris, pratis, campis, pascuis, siluis, aquis aquarumue decursibus, uineis, uiis et inuiis, egressibus et regressibus, mobilibus et immobilibus et iussimus eidem Snelperoni hoc nostre regalitatis inde fieri preceptum, per quod uolumus firmiterque iubemus, ut in omnibus, que illi in potestatem tradidimus, liberam habeat potestatem habendi, donandi, uendendi, conmittandi (conmutandi) uel quodeunque ex hiis elegerit agendum absque alicuius contradicentis obstaculo. Et ut hec donationis nostre auctoritas pleniorem in dei nomine stabilitatem optineat, manu propria eam firmauimus anulique nostri impressione sigillari iussimus.

Signum domini Arnolfi inuictissimi regis. (Monogramma.)

Aspertus Cancellarius ad uicem Theotmari Archicapellani recognoui. Data Kalendas Aprilis anno domini incarnationis dece LXXXVIII^a Indictione VI^a anno arnolfi regis I^a Actum ad monasterium sancti Floriani martyris Christi feliciter. Amen.

Pachmayr, Series Abbat. Cremif. 868. — Mon. boic. XXXI, I. 126. Nr. 59. ex libr. cop. patav. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 20. Nr. 11, aus derselben Quelle.

XXV.

888. 13. April. Regensburg. – K. Arnulf schenkt seinem Capellan Zavlo alle jene Besitvungen um Welas, welche er bisher lehensweise besessen, als freies Eigenthum, unter der Bedingung, dass selbe nach seinem Tode dem Kloster Kremsmünster vufallen sollen.

IN nomine Sanctissimæ et individuæ Trinitatis. Arnulfus Divina favente gratia serenissimus Rex. Si devotissimorum et venerabilium Clericorum diu noctuque in nostro anhelantium servitio curam gerimus et aliquid eis de temporali proprietate nostra donare studuerimus, præmia vitæ æternæ inde nobis provenire liquido credimus. Quapropter omnium fidelium nostrorum, præsentium scilicet atque futurorum cognoscat præsentia, qualiter nos cuidam Venerabili et Religioso Capellano nostro Zazconi interventu Procerum fideliumque nostrorum nec non et ob assiduum et bonæ fidelitatis suæ servitium tales causas. sicut hactenus ad Welas habuit in beneficium, omnibus diebus vita concessimus in proprium, id est cum Ecclesijs et ædificijs, cum mansis et beneficiis, cum mancipiis universis utriusque sexus omnibusque decimationibus, cum terris et agris cultis et incultis, campis, pascuis, pratis, sylvis, aquis aquarumve decursibus, molendinis, piscationibus, quæsitis et inquisitis vel cum omnibus juste et legitime ad ipsam capellam pertinentibus nihil extra dimittentes sed totum ex integro de jure et dominatione nostra ei in jus et dominationem per hoc præsens auctoritatis nostræ præceptum pleniter in Christi nomine confirmatum donamus, tradimus atque transfundimus ea scilicet ratione, ut ipse securiter ea omnia teneat atque possideat, quamdin Deo opitulante vivit, et potestatem habeat ea omnia potestative tradere ad Monasterium, quod est Chremisa nominatum ad Sanctum Salvatorem pro remedio animæ nostræ suaque æterna remuneratione, ut post suum discessum illue pleniter consistat ad usus fratrum ibidem Salvatori nostro die noctuque famulantium, quatenus illos fratres Dei omnipotentis misericordiam pro nobis jugiter orare delectet. Et ut hoc verius credatur et per lutura tempora a cunctis fidelibus nostris diligentius conservetur, manu propria confirmavimus et subter hoc sigillo nostro assignari jussimus.

Signum domini Arnulfi Invictissimi Regis. (Monogramma.)

Albertus Cancellarius ad vicem Theotmari Archicancellarij recognovi. Datum Idus Aprilis Anno Dominicæ Incarnationis DCCCXXXVIII: Indictione VI: Anno primo domini Arnulfi gloriosissimi Regis. Actum civitate Regina In Christi nomine feliciter. Amen.

Rettenpacher, Annal. cremifan. 41. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 21. Nr. 12. ex Cod. Frideric. sec. XIII—XIV.

XXVI.

889. 3. Mai. Neukirchen. — K. Arnulf schenkt dem Kloster Kremsmünster zwei königliche Huben zu Scalaha im Dorfe Obrinindorf in Aribo's Grafschaft.

(Chrismon.) In nomine sanctae et individuae trinitatis. Arnolfus Divina fauente gratia rex. Notum esse uolumus omnibus Domini nostri Jesu Christi fidelibus nostrisque, praesentibus scilicet et futuris, qualiter nos depraecatione et rogatu dilectae conjugis nostrae OTAE cuidam venerabili abbati nostro nomine snello quasdam res iuris ac proprietatis nostrae in proprium concessimus, hoc est in comitatu aribonis in loco nominato scalaha in uilla obrinindorf, quiequid nos habuimus, hoc sunt hobae II regales cum aedificiis Et illud Curtile, sicut illud colliculum continet, cum terris et agris, uineis, campis cultis uel incultis, pratis, pascuis, siluis et cum omnibus siluarum marchis, Cum aquis aquarumque decursibus, molendinis, piscationibus viis et inuiis exitibus et regressibus, mobilibus vel immobilibus. quaesitis uel inquirendis Et cum omnibus iuste et legitime ad illas duas hobas pertinentibus, Totum cum omni integritate memorato uenerabilique abbati nostro snelloni per hoc presens auctoritatis nostrae praeceptum in proprium donamus et tradimus, ut ab hodierna Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

die de his omnibus firmissimam habeat potestatem tenendi, donandi, uendendi, commutandi uel quicquid sibi placuerit faciendi, Et ut hoc uerius credatur et diligentius conseruetur, manu propria nostra subter hoc confirmauimus et sigillo nostro assignari iussimus.

Signum domni Arnolfi (Monogramma) Inuictissimi regis.

Engilbero notarius ad uicem Deotmari archicappellani recognoui et ss. (S. R.) Data V. NONAS MAJ Anno dominicae incarnat. DCCCLXXXVIIII: Indictione VII. Anno uero II. regni domni ARNOLFJ serenissimi regis. Actum ad nouam aeclesiam in Christi nomine feliciter. AMEN.

Pachmeier, Series abbat. cremifan. 868. — Mon. boic. XXVIII. I. ex orig. cum sigill. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 22. Nr. 13.

XXVII.

890, 20. November. Matighofen. – K. Arnulf bestätigt alle Besitzungen und Rechte des Erzbisthums Salzburg, darunter auch das Fischereirecht auf dem Atersee.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Arnolfus divina favente gratia Rex. Oportet igitur nos, qui divino sumus munere quodamodo prae ceteris mortalibus sublimati, ejus in omnibus parere praeceptis, cujus elementia praelati sumus atque cujus praecellimus munere, loca utique sibi dicata per peticiones fidelium nostrorum nostro relevari juvamine atque regali tuimine, quoniam hoc nobis et ad mortalem vitam temporaliter transigendam et ad eternam feliciter obtinendam profuturum liquido credimus. Quapropter comperiat omnium nostrorum fidelium praesentium scilicet et futurorum sollercia, qualiter quidam venerabilis Archiepiscopus noster Diotmarus veniens in procerum nostrorum praesentiam postulavit serenitatem nostram, ut ob mercedis nostre augmentum quasdam res proprietatis nostre ad sanctam ecclesiam Juvavensem, que est constructa in honore sancti Petri et sancti Roudberti confessoris Christi, ubi corporaliter requiescit et ipse praedictus venerabilis Archiepiscopus praeest, in proprium jure perpetuo permanendum concedissemus. Cujus peticioni ob amorem domini nostri Jesu Christi seu ob remedium animarum antecessorum nostrorum ac beate memorie domni ac genitoris nostri nostreque mercedis augmentum libenti assensum prebentes decrevimus ita fieri. Tradimus itaque atque firmamus ad predictum monasterium sancti Petri sanctique Rodberti primitus Castellum sancte Erndrudis cum omnibus

juste atque legaliter ad eundem Castellum pertinentibus, cum venacionibus, curtibus, piscationibus, id est ab ecclesia sancti Martini, que respicit contra monticulum, qui vulgo Nochstein nuncupatur, Sursum ex utraque parte fluminis Juaris nominato usque in rivulum quartinespach et Retilinstein . . Insuper tradimus atque firmamus sancto Maximiliano . . . . in aquilonari parte fluit in praedictum flumen atque rivulus Gastuna in australi parte. Insuper etiam firmamus ad praefatum monasterium Juvavensem forestem a termino, qui in pisoncia incipit, hoc est de rivulo Erilipach usque ad acutum montem, qui diotisce VVassinberch dicitur, prope iscalam in illo loco, ubi terminus forestis Rapotoni comitis se ab isto disjungit, et in aquilonari parte de rivulo Tinnilinpach usque in summitatem montis Cirvancus nominati et de jam dicto monte VVassinberch usque ad praefatum monticulum Nochstein, illa montana omnia, que in potestate antecessorum nostrorum fuerunt et nostra, ad jam dictum monasterium sirmamus, Curtem quoque ad piscofesdorf cum omnibus juste ad eandem curtem pertinentibus atque piscacionem in lacu Atarse vocitato sine alicujus hominis contradictione, illos quondam praedictos XII. privatos tractus, sicut dominicalis terra se ad Poumgartin ipso lacu adjungit, sine alia communi piscacione in Atarse ad Atarhof pertinenti de potestate nostra. Firmamus etiam istas curtes in proprium, que antea inibi in beneficium fuerunt sive ex parte antecessorum nostrorum vel nostra sive ex alterius cujuslibet parte ibi antea beneficiata fuissent, quarum hec sunt nomina: Ad Scafarafeld curtem et aecclesiam cum decima et sicut ille terminus in australi parte incipit, qui Wagreini dicitur, ultra ipisam et in occidentali usque dum ducitur, ubi uralu se dimittit in praefatum amnem, Et quicquid in origentali parte jam dicti fluminis habere videmur, per totum tradimus ad praedictum monasterium exceptis duobus piscatoribus cum corum ruribus in aquilonari parte, Ad Magilicham terciam partem civitatis et sicut ille terminus se disjungit de illis rebus in occidentali parte, quas quondam ad sanctum Emmerammum antecessores nostri tradiderunt, totum in termino origentalis ad praefatum monasterium tradimus exceptis hobis tribus. Ad Arnesdorf id est ad VVachavvam, quidquid ibi habuimus, cum vincis et saginacione et monte querceato pratisque inter ipsum querceatum montem sitis et inter silvam paltam vel quicquid in ipsis silvis habuimus, totum in usum praedicti monasterii concedimus. Ad Grunzita quicquid superfuit hobis quinque, quas

fideli nostro dedimus Dietrico, hoc sunt hobas L. Ad Liubinam, ad Holunburch tertiam partem civitatis cum vineis XXX. et hobis XV. sine curtili terra. Ad Treisimam civitatem et ecclesiam sancti Martini cum decima et sursum in australi atque origentali parte fluminis treisima usque ad Potilinesprunnin et sicut Dietrichespach fluit contra duos acervos, qui in origentali parte campi positi sunt, et exinde usque Danubium in illum locum, qui tripoliza dicitur, et ita sursum prope Danubium cum agris, pratis, cultis et incultis, auuis, locis piscacionum, que diutisce arichsteti vocantur, et ita sursum usque ad illam marcham, que inter Treisimam et Holunpurch utrasque res discernendo dividit. Ad Penninvvanc quicquid ibi habuimus, Ad aecclesiam Anzonis, Ad VVitinesperch quicquid ibi habuimus excepto, quod Mosogovvoni dabamus propter fidele servitium, hoc est hobe C. Ad aecclesiam Ellodis aecclesiam Minigonis presbyteri. Ad Guntpoldesdorf quicquid ibi habuimus. Ad rapam, ad Sabariam civitatem et aecclesiam cum decima et theloneis, vineis, agris, pratis, pascuis, forestibus, montibus cunctisque ad candem civitatem juste et legitime pertinentibus, Ad Siccam Sabariam, Ad Peininchaha, ad Mosaburch abbaciam, ubi sanctus Adrianus martir Christi requiescit, quam antecessores nostri ad jam dictum Monasterium tradiderunt et nos firmamus ac nostra ex parte augmentamus. Nonam quoque de omnibus nostris Curtibus inibi cum theloneo in civitate et piscina adjicimus. Ad Salapuigin curtem cum CCC. mansis et totidem vineis vel quicquid ibi habuimus. Æcclesiam ad quartinahu, Æcclesiam ad gensi, ad V. aecclesias cum theloneis ac vineis, forestibus et cum omnibus, que ab antecessoribus nostris antea beneficiata fuissent, firmamus in proprium. Ad Ruginesfeld quicquid ibi habuimus, Ad Durnavva aecclesiam, que est constructa in honore sancti Ruodberti ceterorumque Sanctorum quam plurimorum martirum, cum monte parauuoz nominato, cum vineis, agris, pratis, silvis et cum omnibus, que ibi videmur habere, circa montem sitis. Ad Pettouiam aecclesiam cum decima et duas partes civitatis cum baunis, theloneis et ponte, que ab antecessoribus nostris illo tradita fuerunt, et ex parte nostra addimus tertiam partem civitatis, que proprietas carantani fuit illique diiudicatum est eo, quia reus magestatis nostre criminatus est constare, exceptis subnotatis rebus, quas uxori illius propter fidele servitium concessimus, ld est in superiori civitate in origentali parte civitatis ipsius curtilem locum, ubi nova ecclesia incepta est, atque

in inferiori civitate in occidentali parte civitatis ipsius illa curtilia loca, que in potestate tunc habuit cum hobis C. et vineis X. in Zistanesfeld, ubi nunquam antecessores nostri alicui quicquam dederunt, propter fidele servicium praenominati Archiepiscopi tribuimus ad praefatum monasterium, sicut acervos duo prope Travum positi sunt ex summitate terminis, qui Wagreini dicitur, et ita sicut ille Wagreini tendit usque dum Trevvina fluit in amnem Travum, ad Sulpam civitatem Zuip vocatam cum omnibus juste ad eandem civitatem pertinentibus, cum quercetis et campis, sicut illa fossa, que incipit de Muora et tendit usque ad Luonznizam et ut Luonzniza et Sulpa de alpibus fluunt, quicquid inter has duas amnes habemus, totum ad praedictum monasterium concedimus et forestum Susel cum panno, sicut in potestate antecessorum nostrorum fuit et nostra, venacionemque in dulcis vallibus, quam populus cum sacramentis in potestatem nostram affirmavit, id est epdomadas III ante equinoctium autumpnale ac postea usque in natalem sancti Martini ad venandos ursos et apres. Ad Lumnicham juxta rapam quicquid ibi habuimus. Ad Nezelinpach, ad Sabnizam aecclesiam et curtem cum mansis L. Item ad rapam ad Tudleipin, Ad Labantam aecclesiam sancti Andree, uti antecessores nostros ad iam dictum monasterium firmaverunt cum decima, ut ihi consuctudo est, et de curtibus nostris adicimus decimam, ut in sacris codicibus habetur, nec non et saginacionem in omni labanta valle excepto monte forest nominato propter venacionem nostram. Ligna quoque secanda ad aecclesiam et ad aliud servicium episcopi tam in ipso monte quam in aliis omnibus montibus concedimus et unam fossam ruderis in monte gamanara semper per totum annum habendam. Ad Gurcizam beneficium Engilbaldi. Ad carantanam aecclesiam sancte Marie cum decima, sicut ecclesiasticus praecipit ordo, de curtibus nostris, id est de carantana civitate aliisque curtibus ad eandem civitatem pertinentibus, id est Trahof, Gravindorf, Curnuz ibique ad Curnuz operarios servos II. in monte cum hobis illorum, ligna secanda in ipso monte sine contradictione ministrorum nostrorum. cum saginacione, Trebina, Astarvviza, Chrapucfeld, Vitrino, Friesach, Curca, Grazluppa, Lungovvi, Sublieh, Tiufinpach, Chatissa, Pelissa, Chubenza, Undrima, Linta, Lieznizha, Prucca', Muonza, Liubina. Ad Strazzinalam duo loca Ea videlicet racione, ut ab hodierna die et deinceps praedicte res ad praedictam casam sancti Petri et sancti Roudberti, ubi eciam ipse corpore requiescit, jure

perpetuo permaneant absque alicuius contradictione nec ullus successor noster aut dux vel comes sive vicarius seu qualibet ulla vicaria potestas de praedictis rebus, quas prenominavimus, potestatem habeat inde quippiam abstrahere, Sed per hoc nostre auctoritatis praeceptum, sicut prediximus, ad predictum locum sancti Petri et sancti Ruodberti ubi etiam corpore requiescit in Salzburch civitate absque alicujus molestia vel inquietudine sint. Et (ut) hec auctoritas largicionis ac confirmacionis nostre firmior habeatur et per futura tempora a fidelibus nostris verius credatur et diligencius observetur, manu propria nostra subter eam firmavimus et anuli nostri impressione assignari jussimus.

Signum Domni Arnolfi (Monogramma) serenissimi Imperatoris.
Hebarhardus notarius ad vicem Grimaldi Archicapellani recognovi et subscripsi. Data XII: Kalendas Decembris Anno Christi
incarnat. . . . . Domni Arnolfi serenissimi in origentali Francia regnante, Indictione VIIII: Actum Matahhoua villa regia in Dei nomine
feliciter. Amen.

Juvavia, Anhang pag. 112. (Aus einer alten Abschrift auf Pergament, gegenwärtig im k. k. geh. Haus-, Hof- und Staatsarchive zu Wien.)

XXVIII.

892. 15. Fobruar. Ötting. — K. Arnulf schenkt dem heiligen Florian eine, durch den k. Vasallen Thiethart verwirkte Besitzung zu Rohrbach im Traungau.

In nomine sancte et indiuidue Trinitatis. Arnolfus divina ordinante clementia rex. Si locis deo dieatis vel servis dei ibidem deservientibus aliquid solatium conferre curaverimus, deum nos ob hoc propicium habere non difiidimus. Qua propter noverit omnium fidelium nostrorum presentium scilicet et futurorum industria, qualiter nos pro remedio parentum nostrorum quasdam res proprietatis nostre in pago Trungowe in loco nuncupato Rorbach, quod prius Thiechardo per preceptum donavimus, sed quia ille apostata factus est et regnum nostrum ac fideles nostros depredavit, iure et legalitate abstulimus et ad sanctum florianum martirem christi manu potenti per istud nostrum preceptum firmissime condonanus ea videlicet ratione, ut deinceps sine ullius contradictione prefate res cum omnibus iuste et legitime ibidem aspicientibus edificiis, mancipiis utriusque sexus, terris, vineis, agris, campis, pratis, pascuis, silvis, aquis aquarumve decursibus, molendinis, viis et inviis, cultis et incultis, mobilibus et

immobilibus, quesitis vel inquirendis cum omni integritate ad iam dictum sanctum florianum martirem christi perpetualiter possidende permaneant nullo umquam Successorum nostrorum hoc irrumpente. Et ut hec nostra auctoritas firmior habeatur, manu propria subtus eam firmavimus et annulo nostro insigniri iussimus.

Signum domini Arnolfi gloriosissimi regis. (Monogramma)

Engilpero Notarius ad vicem Thiotmari archicapellani recognovi. Data XV: Kalendas Martii anno dominice incarnationis DCCCXCII: Indictione X: anno vero regni arnolfi piissimi regis V: acta Ottinga curte regia in Dei nomine feliciter. Amen.

Wiener Jahrbücher XL. Anzeigeblatt 7. — Mon. boie. XXXI. I. 141. — Stülz, Geschichte von St. Florian 206. Nr. 5, aus einer alten Abschrift im k. bairischen Reichs-Archive zu München.

XXIX.

893. 22. October. Rantesdorf. (3) — K. Arnulf schenkt die Güter, welche die Söhne der Markgrafen Wilhelm und Engelschalk durch ihre Untreue verwirkt haben, dem Kloster Kremsmünster.

IN nomine Sanctæ et individuæ Trinitatis. Arnulphus divina favente gratia Rex. Si locis Deo dicatis more regali nostra temporalis commodi exhibuerimus solatia, præmia inde nobis conferri non ambigimus æterna. Ideo cuncto Christianæ Religionis præsentis scilicet temporis et futuri notum esse volumus collegio, qualiter divino afflati instinctu et per dilecti Abbatis nostri Snelperonis obtentum admoniti nos quasdam res juris nostri ob quorumdam infidelitatis contra nos perpetratæ reatum in nostram publice ditionem redactas, id est quicquid Wilhelmus et Engilschalcus germani fratres Comites videlicet quondam strenui terminales vel cohæredes, filij ac posteri eorum in terris, agris, vineis, Ecclesijs, decimis, curtibus, ædificijs, familijs, mancipijs utriusque sexus, viniatoribus, agricolis, pratis, pascuis, sylvis, molendinis, piscationibus, quæsitis vel inquirendis seu omnibus rebus, quæ dici vel nominari possunt, tam ad Eporespurch, ad Cambe sive ad Persiniacham quamque in alijs Waioariæ scilicet atque Sclaviniæ locis vel terminis habuerunt, ad Sanctum Dei Martyrem Agapitum tradidimus, seu quidquid per ullius personæ traditionem divina augente pietate ad eundem Sanctum concessum vel additum esse constat, omnia et in omnibus ad Monasterium Sancti Salvatoris, quod Chremisa nuncupatur, ubi idem electus Dei Martyr corporaliter

requiescit, cui etiam jam fatus Abba moderno tempore præesse dignoscitur, pro divæ memoriæ Decessorum eommemoratione nostrorum nec non pro sempiterna nostra retributione donamus et tradimus. Jussimus quoque hoc præsens auctoritatis nostræ præceptum inde conscribi, per quod decernimus firmiterque præcipimus, ut præfatæ res ex integro deinceps perpetuis temporibus in sustentationem fratrum ibidem Domino Salvatori divini officij obseguia persolventium ad præscriptum Sanctum locum jure hæreditario consistant atque pertineant eo videlicet rationis tenore, ut ipsa Ecclesia et Rectores illius veluti de cæteris eiusdem Abbatiæ rebus securam habeant potestatem juxta eorundem fratrum communem utilitatem, prout eis placuerit, universa ex ipsis rebus disponere nullo unquam successore nostro irrumpente neque immutante sed DEO auxiliante hæc donatio nostra per cuncta labentis mundi curricula stabilis et inviolata permaneat nostra auctoritate semper roborata atque solidata, quatenus memoratos CHRJSTJ famulos pro beatis antecessoribus nostris, pro nobis etiam et conjuge proleque nostra Domini misericordiam attentius exorare delectet. Et ut hæc auctoritas largitionis nostræ inviolabilem in DEJ nomine per immortalia sæcula obtineat stabilitatis vigorem et a fidelibus nostris verius eredatur ac diligentius observetur, manu nostra subtus eam roborantes annulo nostro jussimus insigniri.

Signum Domini Arnulphi (Monogramma) largissimi Regis.

Engelpero Notarius ad vicem Dietmari Archicapellani recognovi. Datum XI. Kal. Novembris Anno Dominicæ Incarnationis DCCCXCIII. Indictione XI. Anno vero VII. Domini Arnulfi Serenissimi Regis. Actum ad Ratensdorf in Dei nomine feliciter. Amen.

Rettenpacher, Annal. cremifan. 43. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 23. Nr. 14. ex cod. sec. XI—XII und cod. Frideric. sec. XIII—XIV.

XXX.

898. 9. September. Regensburg. — K. Arnulf bestätigt dem Bischofe Wiching von Passau die Immunitäten, Besitzungen und Freiheiten seiner Kirche.

(Chrismon.) In nomine sanctae et indiuiduae Trinitatis. Arnolfus diuina fauente elementia Imperator augustus. Si liberalitatis nostrae munere locis Deo Dicatis quiddam beneficii conferimus et necessitates aecelesiasticas ac petitiones seruorum dei nostro releuamus iuuamine atque imperiali tuemur munimine, Id nobis et ad mortalem uitam transiendam temporaliter et ad aeternam feliciter obtinendam

profuturum liquido credimus. Quapropter comperiat omnium fidelium nostrorum presentium scilicet et futurorum industria, quod vuichinaus patauiensis aecclesiae presul venerandus optulit nobis auctoritates immunitatum piae recordationis Karoli atque hludouuici serenissimorum videlicet imperatorum, in quibus continebatur insertum, qualiter ipsi predictam sedem, quam viuulo quondam sanctae lauriacensis aecclesiae archiepiscopus post excidium et miserabilem barbaricam deuastationem eiusdem prescripte lauriacensis eeclesiae nuspiam alibi Inventa suae tuicionis securitate primus episcopauit otilone strennuo baiou uarum duce concedente, qui etiam canonicos et monachos, quos dei misericordia hostium subtraxerat predae, In aecclesia quae est constructa in honore sancti Stephani Protomartiris christi, vbi etiam sanctus valentinus corpore requiescit, reuerenter collocauit, quam vero cum omnibus ad eam pertinentibus vel aspicientibus sub immunitatis suae defensione consistere fecerant et confirmauerant, ut, quicquid ex liberalitate imperatorum atque regum sine ducum vel ceterorum fidelium eidem sedi collatum fuerat, perpetuo eius dicione consisteret. Ad haec etiam et cartulas traditionum, quas predictus Otilo et filius eius Tassilo duces baiounariorum ob eiusdem sanctae patauiensis aecelesiae restaurationem vel amplificationem fecerant, obtutibus serenitatis nostrae praeferens isdem prescriptus pontifex, in quibus legebatur, quod idem predicti duces ad eandem sedem areas et mercatum cum integro telopeo suo ac mancipia utriusque sexus, molendina piscationes et vineas et quicquid in eadem urbe uel circa eam visi sunt in proprium possidere, nibil extra dimittentes omnia in omnibus sancto stephano sanctoque Valeutino iure perenni tenenda tradiderunt. Nos autem diuino amore compuncti et tam earundem conscriptionum testimoniis quam et predicti pontificis precibus commoti pium morem antecessorum nostrorum videlicet gloriosissimorum augustorum exequentes eandem sedem cum omnibus sibi subjectis simili modo sub nostre defensionis mundiburdio et immunitatis nostrae defensione constare decreuimus atque jubemus, ut, sicut a predictis principibus constat eandem sedem sub eorum immunitate hucusque vigere, ita deinceps sub nostra permaneat defensione et per hoc nostrum imperiale preceptum non solum istas immunitates confirmamus sed etiam omnium imperatorum seu regum sepe dictae aecclesiae noviter vel antiquitus collata munimus atque renouamus praecepta et si quicquam adhuc est, quod ex prenominata urbe

fiscus noster exigere poterit, hoc totum pro luminaribus et necessitatibus eiusdem aecclesiae expendendum ipsi quoque tradimus et insuper precipimus, ut in prememorata urbe amodo nullus iudex publicus vel quislibet vir ex curiali dignitate placitum aut comitatum habere presumat vel omnino super familiam aut suburbanos aliqua secularia siue judiciaria in ea exerceat negotia, sed aduocatus atque patronus sanctae dei casae sub ditione illius sedis episcopi constitutus, quaecumque illic sunt disponenda, Ipse et non alius ordinet et examinet. Preterea similiter iubemus, ut nihilominus quispiam in ecclesias aut abbatias siue cellulas aut loca vel agros seu reliquas possessiones, quas moderno tempore in quibuslibet pagis vel territoriis infra imperium regni nostri iuste et legaliter memoratum tenet vel possidet monasterium vel ea, que deinceps per praecepta regum vel quorumlibet traditiones fidelium in jure ipsius monasterii voluerit diuina largitas augeri, temerarie vim siue usurpationem aut rapinas vel pressuram moliri audeat nec nos nec ullus successorum nostrorum deinde munera aut conuivia aut ullum coactum seruitium accipere satagat et vbicumque vero loca eiusdem monasterii forestis nostris adjaceant, inde omnia ligna aedificiorum, pastum ac pascua sine censu sumant. Prenominatorum itaque sanctorum negotiatores in aquis et in aruis sine teloneo ubique pergant, aurifices autem corum, quoscunque permiserit prefatae sedis antistes, non aliter quam nostri omnibus fluminum arenis absque contradictione vtantur et penitus nulla iudiciaria persona homines illorum in ulla re stringere temptet Nullusque, Sicut prediximus, superioris vel inferioris ordinis reibublicae procurator vel qualibet (quaelibet) persona ad causas tribunitio more audiendas vel freda exigenda aut mansiones seu paratas faciendas, parafredos aut fidejussores tollendos aut homines tam ingenuos quam seruos distringendos ullo modo super terram ipsius aecclesiae commanentes nec ullas publicas redibitiones aut inlicitas occasiones requirendas exigere conetur, Sed liceat memorato pontifici suisque successoribus res predicti monasterii cum omnibus sibi subjectis et rebus et hominibus ad se iuste aspicientibus sub tuitionis atque immunitatis nostrae defensione remota totius iudicariae potestatis inquietudine quieto ordine possidere et regere et nostro fideliter parere imperio atque pro incolomitate nostra conjugisque et prolis seu etiam totius regni nostri a deo collati vna cum canonicis et monachis sibi subjectis domini inmensam clementiam jugiter exorare delectet. Et ut hace immunitatis et donationis nostrae auctoritas plenissimam In christi nomine per cuncta voluentis mundi curricula obtineat stabilitatis firmitudinem, manu propria subtus cam confirma-uimus et anuli nostri impressione iussimus insigniri.

Signum Domni Arnolfi Serenissimi (Monogramma) Imperatoris Augusti.

Engilpero Notarius Ad uicem Deotmari Archicappellani recognoui. (S. R.) Data V. id. Sept. Anno Incarnationis dominicae DCCCXCVIII. Indictione I. Anno XI. regis arnolfi, Imperii autem eius III. Actum reganesburch regio palacio. In dei nomine feliciter. Amen.

Hansiz, Germ. sacr. I. 169. — Buchinger, Geschichte von Passau II. 488. — Mon. boic. XXVIII. I. 119. Nr. 86. ex orig. cum sigill. Dümler. Pligrim 178.

XXXI.

898. 17. October. Regensburg. — K. Arnulf gibt auf Fürbitte des Bischofs Wiching von Passau dem Priester Ellimprecht die von ihm, dem Kaiser, erbaute Capelle zu Rantesdorf und das dazu gehörige Widem auf Lebenszeit als Eigenthum.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Arnolfus divina favente gratia Imperator Augustus. Notum sit omnibus sancte Dei Ecclesie tidelibus tam presentibus quam futuris, qualiter nos pro eterne salutis adipiscenda mercede nec non per supplicationem Wichingi venerabilis Episcopi cuidam fideli ac religioso prespitero, cui nomen Ellimpreht, tales res, quales hactenus in beneficium in Rantesdorf muneris nostri largitate tenebat, id est capellam, quam nos ibi in honorem Christi et saneti Pancratii a fundamentibus construximus doteque oportuna et ornatu ecclesiastico accumulavimus, cum omnibus, que modo per preceptum nostrum illuc collata sunt vel in futuro per Dei gratiam collata erunt, integraliter ad proprium diebus vite sue concessimus cum curtilibus et edificiis, famulis et utriusque sexus mancipiis, vineis et vinitoribus, censibus, agris, pratis, pascuis, silvis, cum foresto ad Honhart, aquis aquarunque deenrsibus, piscationibus, molendinis, viis et inviis, exitibus redditibus (sic), terris cultis et incultis, quesitis et inquirendis, mobilibus et immobilibus universisque appendiciis et adiacentiis suis. Jussimus quidem hoc presens nostre auctoritatis preceptum inde conscribi, per quod decernimus atque jubemus, ut prenominatus honorabilis prespiter ipsam capellam in Rantesdorf consistentem cum pertinentiis suis omni tempore vite sue sub usu fructuario teneat, habeat atque possideat absque ullius persone offendiculo Ea videlicet ratione, ut eadem capella cum universa integritate sua post obitum ipsius ad sanctum Philippum Apostolum, cuius sacratissimum membrum in villa Otinga venerabiliter humatum est, in memoriam patris nostri Carlomani regis, qui ibidem corporaliter requiescit reconditus, nec non pro remedio anime nostre convertatur Ita, ut sub jure ottingensis Ecclesie perenniter consistat provisorumque illius. Et ut hoc preceptum melius credatur diligentiusque nemine irrumpente in perpetuum conservetur, manu nostra subtus id roborantes anulo nostro jussimus insigniri.

Signum Domini Arnolfi (Monogramma) Imperatoris Augusti.

Engelpero Notarius ad vicem Diotmari Archi-Capellani recognovi. Data sunt hec anno Domini DCCCXCVIII. XVI. Kal. Nov. Indictione II. anno XI. Regni Arnolfi Regis, Imperii autem eius III. Actum ad Regina civitate in Dei nomine feliciter. Amen.

Hund, Metrop. III. (München) 62. (Regensburg) 43. — Ludewig, Scrpt. rer. Germ. II. 394. — Mon. boic. III. 309. Nr. 1. ex orig. cum sigill. loc. cit. XXVIII. I. 122. Nr. 87, im Auszuge.

XXXII.

(Circa 898.) Regensburg. — K. Arnulf erlaubt dem Cleriker Nithart auf Fürbitte des Bischofes Engilmar von Passau eine Besitzung des unteren Klosters (Nieder-Münster) zu Regensburg, zu Hartkirchen in der Grafschaft Liupold's, lebenslänglich zu geniessen.

In nomine sanctae et indiuiduae Trinitatis. Arnolfus diuina fauente gratia Imperator augustus. Si de rebus terrenis a deo omnipotente iure nobis collatis in dei et nostro seruicio laborantibus oportuna loca concesserimus, procul dubio et aeternae retributionis praemia inde a deo nobis uenire liquido credimus et eos omnino deuotiores esse manifestissime credimus. Quapropter omnium sanctae dei aecclesiae fidelium nostrorumque tam praesentium scilicet quam et futurorum cognoscat industria, quia nos per interuentum uenerabilis ac dilecti episcopi nostri Engilmari cuidam elerico nostro nomine Nithard ob bonae fidelitatis et seruitutis suae mercedem quasdam res ad Abbatiam inferioris Monasterii pertinentes cum consensu et uoluntate dilectae coniugis nostre Odae in proprium concessimus, hoc est in Comitatu Liupoldi Comitis nostri in loco Hartchirihha nuncupato, ut ipse de iam dieta coniuge nostra ibi eatenus in beneficium

habere dinoscitur, aecclesiis cum decima, curtilibus, aedificiis, mansis ac mancipiis utriusque Sexus, terris, agris cultis uel incultis, campis, pratis, pascuis, siluis uiis et inuiis, aquis aquarumque decursibus, molendinis, exitibus ac reditibus, quesitis uel inquisitis totum, quicquid ad ipsum beneficium pertinere uidetur, cum omni usu fructuario iam dicto Nithardo in proprium concessimus omnibus diebus uite sue habendum et ut post eius discessum cum omni integritate iterum redeat ad iam dictam dei casam. Et ut hec largitionis nostre auctoritas firmior habeatur et per futura tempora a cunctis fidelibus nostris uerius credatur ac diligentius obseruetur manu propria subtus eam firmauimus et anulo nostro Sigillari iussimus.

Signum domini Arnolfi (Monogramma) Serenissimi Imperatoris Augusti.

Actum Ratisbonae In dei nomine feliciter. Amen.

Wiener Jahrbücher XLIV. Anzeigeblatt 8. — Mon. boic. XXXI. I. 154. ex lib. cop.

XXXIII.

899. 5. Februar. Regensburg. — K. Arnulf schenkt der von ihm erbauten St. Pankraz-Capelle zu Ranshofen zwei Joch Ackerland, eine Mühle, Holz aus dem Weilhart und Schweinmastung aus dem Hönhart.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Arnolfus divina favente Clementia Imperator Augustus. Si igitur locis Deo dicatis oportuna exhibuerimus suffragia, mansura nobis a Deo (omnium) remuneratore impertiri liquido credimus gaudia. Id circo cunctorum christiane religionis presentis scilicet temporis et futuri noverit sagacitas fidelium, qualiter nos divino compuncti amore, intercedentibus quoque Wichingo Venerabili Episcopo et Isenarimo (Isangrimo) illustri comite ministerialique nostro ad capellam, quam in loco Ranshoven (Rantesdorf) Domino et sancto Pancratio martiri suo a fundamentis construximus, de terra jugera duo prope curten (Curtem), in qua eadem constructa cernitur Ecclesia, orientali parte extra parietem coniacentia ad comoditatem ipsius loci et servorum Dei ibidem divina persolvencium officia perpetuo jure ad proprium concessimus. Similiter etiam molendinum unum attenus (hactenus) ad opus nostrum pertinens in ripa fontis de Pruele (Pruolo) parietibus circumsepto decurrentis constructum et in foresto adiacenti videlicet in Wilhart succisionem lingnorum (lignorum) tam ad edificia construenda quamque ad focum nutriendum, prout ipsi loco sufficere videtur, Et de feno secundo

(secando) ad carradas viginti (XX.) Idemque in altero foresto Honhart (Hohinhart) et mutuoque (in utroque) saginacionem porcorum absque ulla districtione provisorum eidem contulimus Ecclesie pro remedio parentum nostrorum et anime nostre liberatione. Et jussimus hoc presens largitionis nostre preceptum inde conscribi, per quod decernimus atque omnino (omnimodo) precipimus, ut hec donatio nostra stabilis nostris futurisque temporibus nullo inquietante sed Deo oppitulante perseveret, quatinus divina laus et nostre orationis instantia nunc et in perpetuum augmentetur atque incessabiliter frequentetur illic. Et ut hec auctoritas nostra firmiorem in Dei nomine obtineat stabilitatem in eternum, manu nostra subter eam roborantes Anuli nostri impressione iussimus sigillari.

Signum domini Arnulfi Imperatoris. (Monogramma.)

Engelpero (Engilpero) notarius ad vicem Wichingi Episcopi recognovi. Data (Datum) Nonis Februarii anno Domini DCCCXCVIIII: Indictione II: (V:) anno XII: Arnolfi Regis, Imperii autem eius III: Actum in Regenespurch in Dei nomine feliciter. Amen.

Hansiz, Germ. sacr. I. 171. — Mon. boic. III. 310. Nr. 2. loc. cit. XXXI. I. 156. Nr. 77. ex lib. cop.

XXXIV.

(† 901.) 900. 19. Jänner. Regensburg. — K. Ludwig, das Kind, vergabt die zum Schutse des Landes erbaute Stadt Enns, welche zum Theile auf dem Grunde des Klosters St. Florian erbaut ist, auf die Bitte des Bischofes Richar von Passau dem besagten Kloster, welches durch einen plötzlichen Überfall der Heiden war verwistet worden, und bestätigt die Schenkung eines seiner Hörigen auf der Nordseite der Donau.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Ludowicus diuina gratia fauente re.v. Si erga loca diuino cultui mancipata more paterno nostri iuvaminis beniuolenciam ostenderimus, hoc nobis ad regui nostri diuinitus nobis collati nec non ad perhennis uite premium feliciter capessendum credimus profuturum.

Ideoque omnibus sancte dei ecclesie fidelibus presentibus scilicet et futuris notum esse uolumus, qualiter uir uite venerabilis nomine Richarius Patauiensis scilicet presul per quorundam procerum nostrorum, Adalberonis quoque reuerendi antistitis ac studiosissimi nutritoris nostri ac Waltonis Frisingensis Episcopi nec non Liutpoldi illustris Comitis ac dilecti propinqui nostri interuentum regalitatis nostre eminenciam merore confectus episcopii sui dampnum lamen-

tando interpellauit eo, quod seuiente prohdolor paganorum inpugnacione quedam pars dyocesis sue, ubi sancti floriani martiris monasterium constructum esse cognoscitur, ex inproviso devastata est, deprecans, ut cinitatem illam, quam fideles nostri regni pro tuicione patrie unanimiter contra eorundem christiani nominis persecutorum insidias nouiter in ripa anesi fluminis partim in proprio iam dicti martiris partimque in terra prefecture terminalis statuentes construxerunt, ad supra scriptum sacrosanctum locum, in quo ciusdem beatissimi martiris corpus uenerabiliter humatum est, traderemus Jurique ipsius sancti atque potestati largiendo firmaremus. At nos diuino conpuncti amore beatique floriani confisi intercessione consultui cunctorum procerum nostrorum gratanter satisfacientes nec non prenominato ipsius episcopii prouisori libenti animo annuentes decreuimus rata fieri eandemque civitatem cum omni apparatu municionis sev utilitatis cum coniuencia terminalis comitis per hoc preceptum nostrum christi martiri floriano absque ulla retractione perhenni iure pro remedio anime nostre parentumque nostrorum etterna liberacione contulimus atque tradidimus. Insuper eciam, quicquid seruus quidam noster nomine Perhart in aquilonali parte danubii proprii in terra ac mancipiis in ipsa marha tenuit, eidem sancto dei perpetim firmamus, ut idem episcopus tam de ciuitate, quamque ex ipso proprio suique successores libera perhenniter fruantur potestate. Et ut hoc uerius credatur in euum. Manu nostra subtus id roborantes anulo nostro iussimus insigniri. Data XIIII. Kalendas Februarii, Anno dominice incarnacionis d'ecce? Indictione IIII. Anno uero regni REGJS Ludowici . . . . In ciuitate Ratispona, In dei nomine feliciter. Amen.

Hund, Metrop. I. (München) 351. (Regensburg) 234. — Lünig, Spicileg. eccl. II. 759. — Hansiz, Germ. saer. I. 181. — Hormayr, Beiträge zur Lösung der Preisfrage II. 86. — Kurz, Beiträge III. 206. — Mon. boic. XXXI. I. Nr. 162. 80. ex libr. cop. Vorstehender Abdruck ist aus einem im Archive des Klosters St. Florian befindlichen Pergament-Codex, geschrieben um 1300, entnommen.

XXXV.

903. 12. August. Ötting. — K. Ludwig verleiht dem Capitel zu Passau mehrere Güter im Innviertel als Eigenthum.

In nomine sanctae et individuae Trinitatis. Ludowicus divina largiente gratia rex. Liquido enim confidimus, si erga divina monasteria deo servientibus aliquod solamen largituri sumus, nobis in perpetuum et ad stabilitatem regni nostri prodesse. Quapropter nouerit

omnium fidelium praesentium atque futurorum sollertia, qualiter quidam Comes nomine Arbo et Engilmar Purchardi episcopi fassallus licentia eiusdem episcopi celsitudinem nostre dominationis humili admonitione flagitantes adierunt, ut quibusdam canonicis patauiensium et deo et sancto Stephano prothomartyri Christi die noctuque famulantibus quaedam loca, quae antea unacum decimatione ab illius sedis rectoribus scilicet episcopis in beneficium habere noscuntur, in proprietatem concederemus. Nos uero ob amorem domini nostri Jesu Christi et sancti Stephani licentia Purchardi eiusdem aecclesiae sedis episcopi concessimus supradictis Canonicis Patauiae loca unacum decimationibus cunctis ad illa loca iuste pertinentibus, quae ante in beneficium habuerunt, hoc'est inprimis Prama, deinde Gurtana, Lubihchinespach, Pollinga, Hohinhard, Altheim, Ostarunaha In Matahgowe, Preterea etiam Chorpheim, Hohunstat et Scardinga cum omnibus ad iam nominata loca iuste et rationabiliter aspicientibus, terris cultis et incultis, campis, siluis, aquis aquarumue decursibus, mobilibus et immobilibus, quesitis et inquisitis, molendinis, piscationibus, uiis et inuiis, exitibus et regressibus, decimationibus totis intus et extra, prope aut longe, omnia ex integro supramemoratis canonicis ibidem deo et saucto Stephano militantibus in propriam potestatem perpetualiter donamus ita, ut nullus Successorum nostrorum nec de Successoribus uidelicet episcopis supradictae Sedis aliquid de eis rebus minuere aut distrahere audeat, quae pro remedio animae nostrae ac genitoris auique nostri antenominatis Canonicis concessimus et iussimus exinde hoc nostrae auctoritatis praeceptum conscribi, per quod decernimus atque iubemus, ut haec dominationis nostrae donatio ab omnibus fidelibus sanctae dei aecclesiae praesentium atque futurorum (sic) uerius credatur et diligentius conseruetur, manu propria nostra subter cam confirmacimus et anuli nostri impressione sigillari jussimus.

Signum Ludowici (Monogramma) serenissimi regis.

Engilpero notarius ad uicem Theotmari archicapellani recognoui et subscripsi. Data II. idus Augusti anno incarnationis dominicae DCCCCIII. Indictione VI. anno regni Ludowici serenissimi regis III. actum ad Otinga curte regia in dei nomine feliciter. Ameu.

Hund, Metrop. I. (München) 352. (Regensburg) 234. — Lünig, Spicileg. eccles. II. 760. — Hansiz, Germ. sacr. I. 186. — Wiener Jahrbücher XLIV. Anzeigeblatt 10. — Mon. boic. XXXI. I. 169. Nr. 85. ex lib. cop.

XXXVI.

903. 8. September. Passau. — Vertrag zwischen dem Bischofe Burkhart von Passau und seinem Chorbischofe Madalwin, welcher die Kirche Passau zum Erben seiner Güter einsetzt.

In nomine sancte et individue trinitatis. Utilis olim in sancta inolevit Ecclesia usus complacitationis, id est, ut nobiles quique et religiosi uiri ad augmenta sanctarum Ecclesiarum dei suas res proprias traderent et ab episcopis seu abbatibus per conscriptionis auctoritatem testiumque confirmationis ecclesiasticas res acciperent, sibi in ius et proprietatem sub usu fructuario usque in finem uite illorum tenerent atque possiderent. Post finem uero uite illorum ipse proprietates unacum ipsis ecclesiasticis rebus ad proprias redirent ecclesias, que utilissima consuetudo usque hodie in sancta perseuerat ecclesia. Quapropter notum esse volumus onmibus sancte dei ecclesie, presentibus scilicet et futuris, qualiter ego Burchardus patauiensis ecclesie presul et Madaluinus choriepiscopus eiusdem sedis in ipsa urbe et in ecclesia sancti Stephani prothomartyris consedentes publicamque synodum tenentes multisque laycis tam Comitibus quam ceteris nobilibus iuris presentibus quandam complacitationem inter nos fecimus et perpetualiter confirmacimus. Tradidit namque prefatus Madaluinus in manum nostram et in manus aduocatorum nostrorum Ratolfi et Alperici totum apparatum suum, id est, sicut ipse paratus ad missam solitus fuerat stare, pluuiale purpureum auro paratum, Casulam purpuream, Siricam de sirico precioso, Stolas II. cum anfanone auro et gremmis paratum, plenarium IIII. ewangeliorum, epistolare I, Librym sacramentorum, in quo continentur benedictiones ecclesie et benedictiones sacrorum ordinum et cetera omnia, que ad ipsum ministerium episcopi pertinent, Gra(u)ale et nocturale bene notati, predicationes per anni curiculum, Collectarium ab initio XLe (Quadragesime) usque in pascha super omnia cottidiana euuangelia, Tractatum Albini super IIII. ewangelia, canones de diuersis conciliis et de capitularibus Karoli ceterorumque Regum, epistolas pauli et VII. epistolas canonicas bene glossatas, passionale de Natale domini usque ad missam sancti Johannis, Aliud passionale de missa sancti Michahelis usque in pascha, vitam sancti Martini et Dyalogos seueri de miraculis, que fecit, Comp(u)tus cum Cyclo pleno, Vitam sancti Seuerini confessoris et explanatio in regum, Liber penitentialis et lex bawariorum et Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

francorum et alemannorum iu uno corpore, De Arte Gramatica, Donatum minorem et maiorem et opus Albini in Donatum, Gramatica augustini vide infra igitur uel Jeronimi, quod feeit deodato filia augustini, Opus Bede presbiteri de metrica ratione, Opus Malii teodori de ipsa arte, Opus orosii de ratione anime, Opus Cassiodori oratoris de disputatione anime, opus boetii de consolatione philosophie bene glosatum et opus ipsius de diuiduitate idem apoteosis, Libros martiani minnei felicis capelle pleniter in VIL liberales artes, Carmen paschale sedulii in uetus et nouum testamentum cum prosa ipsius, Carmen artoris subdiaconi in actus apostolorum et libri Catonis IIII. et fabule aujeni et plauti, aularia et formatas epistolas et martyrologium metro compositum et opus Wan Dyaconi in ministerium celebrationis misse et explanatio in Genesis in uno eorpore, Epigramata prosperi et psiehomachia prydentii, Enigmata simphosii et Althelmi et Joseppi et libros bestiarum ysiodori, in uno corpore decem egloge et georicon Virgilii, Liber seruii plenissimus in totum virgilium, liber officiorum et martirologium uersibus conpositum et expositio in genesis. Summa vero omnium librorum est L. et VI. libros. Insuper tradidit ei proprietatem, quam ei rex Arnolfus per preceptum donauit, in comitatu arbonis Comitis in loco, qui dicitur wolueswanc, euius terminus ab oriente usque in Fluuium urulam, et proprietatem Hagewolui ab occidente usque in siluam Anesi Fluminis et in Fluuium, qui dicitur bachinha, ab aquilone in marcam sancti Stephani et a meridie in proprietatem anionis. Hanc marcam cum omni integritate tradidit ad sanetum Stephanum excepta hoba salica I, quod puozo quondam ibi habere uisus fuit. Insuper in panonia in loco, qui dicitur liliunprenno, hobas salicas nouem, quas ei Arnolfus rex tradidit. Econtra vero accepit de manu nostra et predietorum causidicorum nostrorum omnia beneficia sua, que ipse ad manum suam et homines sui in beneficio eo eodem die habebant in omnes pagos idem in quinzingowe, in sutinahgoune, in rotahgoune, in trungoune et ultra montem Comagenum ad nominichha et ad medilichha. Hee omnia sibi in ius et proprietatem usque in finem uite sue possidenda tradidimus atque confirmauimus Exceptis hiis locis, quos (sic) ipse ipso die in eodem Synodo nobis sponte dimisit, id est curtem ad loochum, IIII. locis illuc pertinentibus et eeclesiam baptismalem ad heurtteswanc eum omnibus locis illuc pertinentibus Exceptis scilhara et prama. Cetera omnia loca sua, que ipso die in sua potestate habere uisus

fuit, cum omnibus pertinentiis et adiacenciis eorundem locorum, id est cum ecclesiis et decimis vniuersis, cum curtibus et edificiis, cum mancipiis utriusque sexus et omnibus mobilibus et inmobilibus, quesitis et inquirendis sub usu fructuario usque in finem uite sue securiter tenere et possidere ei tradidimus sine ullo censu et inquietudine, Post finem vero uite sue ut Wolfhardus cius cognatus, qui cum ipsam traditionem fecit et accepit, illo loca omnia, que quinzingowe habuit, sub eadem ratione et confirmatione ipse teneat atque possideat ad seruitium dei et sancti Stephani usque in finem uite sue. Post finem vero uite illorum amborum omnia ab eis tradita et accepta cum omni integritate ad sanctum Stephanum perpetualiter manenda redeant. Hii sunt testes ex utraque parte eiusdem conplacitationis per aures tracti: Waltilo Comes, Chadalhoc Comes, Willipret, Engilmar, Adalfrid, Adalger, Engilpalt, Gotapreht, Quuinipreht, Engilscalc, maihelm, vswart, Ererich, Haidanrih, Otahchar, Weto, Gerhart, Item Gerhart, puopo, ermpreht, Walto, ermpreht, Altman, Fricho, Teuit, Echo, engilpern, Diotrih, Vtto, Riheri, Amuzi, Reginolt, Ruodacher et filius Holperht, Kerolt, Diopreht filius Ratolfi iunioris, eigel, alprich, Golscalh, Ecco, Williport, Volchart, Rihquowe, papo, herualh, woluolt, pernum, Raffolt, Adalrch, Herich, Hadagis. Acta est hec confirmatio conplacitationis in Vrbe Patauia VIº Idus Septembris anno ab incarnatione domini DCCCC-IIIIº Indictione Secunda anno Tercio Hludouuici Regis.

Wiener Jahrbücher XI. Anzeigeblatt 9. — Mon. boic. XXVIII. II. 200. Nr. 3. ex cod. trad. patav.

XXXVII.

903. 26. September. Alpasee. — K. Ludwig verleihet dem Zwetboch fünf Huben im Thale Oliuspespurk in der Grafschaft Aribo's und das Fischrecht in der Krems.

In nomine sanctae et indiuiduae trinitatis Ludewicus diuina favente gratia rex. Notum sit omnibus sanctae dei ecclesiae fidelibus nostrisque praesentibus et futuris, quomodo nos ob aeternae mercedis retributionem et per obtentum fidelium nostrorum Sigihardi scilicet comitis, Regimberti atque Isimgrimi ministerialium nostrorum cuidam homini nomine Zwetboch dilecti propinqui nostri Liupoldi videlicet marchionis vasallo in valle, quae dicitur Oliuspespurk (in) comitata Arbonis inter tria loca Staicholfesdorf, Adalpoldesdorf et Wichartesdorf nuncupato hubas V. cum consilio procerum nostrorum

consentiente etiam praefato Arbone iure perenni concessimus in proprietatem cum curtibus et aedificiis, campis, agris, pratis, pascuis, silvis, aquis aquarumque decursibus, molinis (molendinis), piscationibus in *Chreimsa*, viis et inviis, exitibus et reditibus, quaesitis et inquirendis, mobilibus et immobilibus omnibusque appendiciis et adiacentibus suis. Jussimus itaque hoc praesens auctoritatis nostrae praeceptum inde conscribi, per quod decernimus atque omnia praecipimus, ut praefatus Zwetboch tempore perpetuo iure firmissimo ex (sic, exinde?) ipsis donationis nostrae rebus utatur potestate habendi, donandi, vendendi, commutandi vel quidquid sibi exinde placuerit faciendi absque ullius successoris nostri impedimento, et ut haec largitionis nostrae auctoritatis (auctoritas) inviolabilem in Christi nomine per cuncta labentis mundi curricula obtineat stabilitatem et a fidelibus nostris verius credatur ac diligentius obseruetur, manu nostra subtus eam firmavimus et annuli nostri impressione sigillari jussimus.

Signum Ludewici Serenissimi Regis. Engelspero (sic) notarius ad vicem Diotmari Archicapellani recognoui. Data VI. Kalendas Octobris Anno incarnationis domini DCCCCIII. Indictione VII. Anno vero IV. regni domni Ludowici regis. Actum apud Alpase in dei nomine feliciter. Amen.

Hormayr, Archiv für Süddeutschland II. 217. (In einer Garstner Urkunde vom 3. Februar 1319 werden verkauft drei Güter in der Pfarre Moln im Öbleinstal. S. Urkunde vom 7. December 1003. Juvavia, Anhang 214 und die Tradition der Oda de Olispurch. c. 1160, welche einen Hof am Flusse Cremese vergabt, bei Pez, Thes. III. III. 760.)

XXXVIII.

904. 5. März. Regensburg. — K. Ludwig schenkt dem Bischofe Tuto von Regensburg ein kleines Dorf auf der östlichen Seite des Inns bei der Einmündung der Marchlupp in der Grafschaft Isangrind's.

(Chrismon.) In nomine sauctae et indiuiduae Trinitatis Hludouuicus Diuina fauente gratia re.x. Si locis diuino cultui mancipatis largitatis nostrae beneficeutiam exhibuerimus Et oportuna terreni commodi eis impenderimus suffragia, Non solum ad regni diuinitus nobis collati stabilitatem roborandam, verum etiam et aeternae uitae felicitatem promerendam Id nobis liquido credimus profuturum. Ideoque omnibus sanctae dei ecclesiae fidelibus praesentibus scilicet et futuris notum sit, quoniam Tuto reuerendus sanctae radesponensis ecclesiae praesul per interuentum Pabonis et meginuuardi comitum

fideliumque ministerialium nostrorum nostram precatus est clementiam, vt quandam uillulam rebus ecclesiae suae contiguam et oportunam in australi scilicet aeni fluminis litore prope hostium aquae, quae dicitur marchluppa, constitutam ad portum Malluhhinga nuncupatum, hoc est In matahqouue Comitatu Isangrimi, Quae tiam (etiam) ad curtem muninga dictam beneficium uidelicet Cundboldi comitis hactenus pertinuit, ad sanctum emmerammum donaremus Statimque nos libenti animo congruae illius intercessioni annuentes consentiente cundboldo eiusdem beneficii possessore pariterque cum Iringo comite atque Engilberto consilium dante pro beati patris nostri arnolfi imperatoris animae remedio Nostraeque mercedis incremento Praefatam uillulam in ripa ut supra dictum aeni sitam Cum omni integritate sua, ad cuiuscumque regalis ministri quicquam Inde ministerium pertineret, ad Christi martyrem emmerammum, cuius sacratissimum corpus extra moenia radesponensis ciuitatis in propria uenerabiliter humatum est ecclesia, jure perenni delegauimus in proprium Cum curtilibus et aedificiis, Mansis in ipsa uillula habitantibus et mancipiis utriusque sexus, censibus, Campis, agris, pratis, pascuis, siluis, portu et portatico, Aquis aquarumque decursibus, Molinis, Piscationibus, viis et inuiis, exitibus et reditibus, quaesitis et inquirendis, Terris cultis et incultis universisque appenditiis et adjacentiis suis. Jussimus quidem hoc praesens praeceptum nostrum inde conscribi, per quod uolumus et auctoritate nostra firmiter precipimus, ut ipsa concessionis nostrae uillula Nunc et deinceps tempore perpetuo Jure firmissimo sine ullius contradictione personae integriter ad memoratum dei electum pertineat et inrefragabiliter consistat Eo tenore, vt iam fatus honorabilis episcopus eiusque successores ex eadem uillula sicut de ceteris ipsius pii patroni rebus in aeternum habeant potestatem, quicquid uoluerint, faciendi. Et ut haec auctoritas nostra inuiolabilem Christo propitio perenniter obtineat firmitudinem, Manu nostra eam roborantes Anulo nostro Jussimus sigillari.

Signum domni Hludounici (Monogramma) gloriosi regis.

Engilpero notarins ad uicem Diotmari recognofecit et ss. (S. N. cum not. tir.) Data III. Martii Anno Incarnationis domini DCCCCIIII. Indictione VII. Anno uero regni pij regis HLUDOUUICI V. Actum ciuitate regina in dei nomine feliciter. Amen.

Pez, Thes. I. III. 41. — Lünig, Spicileg. eccles. contin. III. 105. — Liber probat. S. Emmer. 95. Nr. 35. — Ried, Cod. dipl. ratispon. I. 88. Nr. 92. — Mon. boic. XXVIII. I. 136. Nr. 96. ex orig.

XXXIX.

(Circa 906.) — Festsetzung der Zollsätze für das Ostland, welche unter dem Vorsitze des Markgrafen Aribo zu Raffelstätten verhandelt worden.

Nouerit omnium fidelium orthodoxorum praesentium scilicet ac futurorum industria, qualiter questio clamorque cunctorum bawariorum episcoporum, uidelicet Abbatum ac Comitum omniumque, qui in orientales partes iter habebant, aute Hlodowicum regem uenerant dicentes, se iniuste theloneo et iniqua muta constrictos in illis partibus et coarctatos. Ille vero secundum morem antecessorum regum hoc benignis auribus audiens Arboni marchioni precepit, quatenus cum iudicibus orientalium, quibus hoc notum fieret, inuestigaret ac iura thelonica modumque thelonii exploraret. Nuncios suos Theotmarum archiepiscopum, Purchardum patauiensis ecclesie presulem et Otacharium Comitem dedit, ut hoc in suo loco iuste legitimeque corrigerent, Et isti sunt, qui iurauerunt pro theloneo in comitatu arbonis: Walto vicarius, Durine vicarius, Gundalperth, amo, Gerpreht, Pazrich, Diotrich, aschrich, arbo, Tunzili, Salacho, Helmwin, Sigimar, Gerolt, ysuc, Salaman, Humperht, Item Humperht, Engilschalh, azo, Ortimuott, Ruothoh, Emilo, Item Durinc, Reinolt, Eigil uicarius, Poto, Eigilo, Ellinger, Otlant, Gundpold, Item Gerolt, Otperht, adalhelm, Tento, Buoto, Wolfker, Rantolf, Korperht, Graman, Henno. Isti et ceteri omnes, qui in hiis tribus comitatibus nobiles fuerunt, post peractum iuramentum interrogati ab Arbone Marchione in presentia Theotmari archiepiscopi et purchardi presulis pataniensis ecclesie residente cum eis Otachario Comite in ipso placito in loco, qui dicitar Raffoltestetun, retulerunt loca thelonio et modum thelonei, qualiter temporibus Hludonici, Karlomanni ceterorumque regum iussime exoluebatur. Naues uero, que ab occidentalibus partibus, postquam egresse sint siluam pataviam et ad Rosdorf uel ubicunque sedere uoluerint et mercatum habere, donent pro theloneo semidragmam; idem scoti, id est si inferius ire uoluerint ad Lintzam, de una Naui reddant iij. semimodos, idem iii, scafilos de Sale. De mancipiis uero et ceteris aliis rebusibi nichil soluant, sed postea licentiam sedendi et mercandi habeant usque ad siluam Boemicam, ubicunque uoluerint. Si aliquis de Bawaris sal suum ad propriam domum suam transmittere uoluerit, gubernatore nauis hoc adprobante cum juramento nichil soluant sed securiter

transeant. Si autem liber homo aliquis ipsum legitimum mercatum transierit nichil ibi soluens uel loquens et inde probatus fuerit, tollatur ab eo et nauis et sub con Si autem seruus alienus hoc perpetrauerit, constringatur ibidem, donec dominus eius ueniens dampnum persoluat et postea ei exire liceat. Si autem Bawari vel Sclaui istius patrie ipsam regionem intrauerint ad emenda uictualia cum mancipiis uel cauallis uel lobis uel ceteris suppellectilibus suis, ubicunque uoluerint in ipsa regione sine theloneo emant, qui (sic) necessaria sunt. Si autem Locum mercati ipsius transire uoluerint, per mediam plateam transcant sine ulla constrictione et in aliis locis ipsius regionis emant sine theloneo, que potuerint. Si eis in ipso mercato magister conplaceat mercari, donent prescriptum theloneum et emant, quicunque uoluerint et quanto melius potuerint. Carre autem Salinarie, que per stratam legitimam anesim fluuium transeunt, ad urulam tantum unum Scafil plenum exsoluant et nichil amplius exsoluere cogantur, Sed ibi naues, que de Trungowe sunt, nichil reddant, sed sine censu transeant, hoc de Bawaris obseruandum est. Sclaui uero, qui de Rugis uel de Bacmanis mercandi causa exeunt, ubicunque iuxta ripam Danubii uel ubicunque in Rotalariis uel in Reodariis loca mercandi optinuerint, de Sagma una de cera duas massiolas, quarum uterque Scoti unum ualeat. De onece (onere) unius hominis massiola una eiusdem precii. Si uero mancipia uel cauallos uendere nolucrit, de una ancilla Tremisam I., de cauallo masculino similiter, De seruo Saigam unam, similes de equa. Bawari uero uel sclaui istius patrie ibi ementes uel uendentes nichil soluere cogantur. Item de nauibus salinariis, postquam siluam . . . . . transierunt, in nullo loco licentiam habeant emendi uel uendendi uel sedendi, antequam ad Eperaespurch perueniant. Ibi de unaqueque Naui legitima idem quum tres homines nauigant, exsoluant de Sale scafil iij, nichilque amplius ex eis exigatur, sed pergant ad mittarim uel ubicunque tunc temporis salinarium mercatum fuerit constitum, et ibi similiter persoluant idem iij, scafil de sale nichilque plus et postea liberam ac securam licentiam uendendi et emendi habeant sine ullo banno comitis uel constrictione alicuius persone, sed quantocunque meliori precio uenditor et emptor inter se dare uoluerint res suas, liberam in omnibus habeant licentiam. Si autem transire uoluerint ad mercatum moravorum, iuxta estimationem mercationis terre temporis exsoluat solidum unum denarium et licenter transeat, reuertendo autem nichil cogantur exsoluere legitimum mercatorem idem iudei et ceteri mercatores indecumque uenerint de ista patria nel de aliis patriis iustum theloneum soluant tam de mancipiis quam de aliis rebus, sicut semper in prioribus temporibus regum fuit.

Oefele, Scrpt. rer. boic. I. 718. — Hormayr, Historisches Taschenbuch für 1813. — Hormayr, Beiträge zur Preisfrage II. 88. — Mon. boic. XXVIII. II. 203. Nr. 4. ex cod. tradit. patav.

XL.

909. 19. Februar. Holzkirchen. — K. Ludwig schenkt dem Erzbischofe Pilgrim von Salzburg und dem Grafen Arbo die Abbtei Traunsee.

In nomine sancte et individue Trinitatis, Louderricus divina favente elemencia rex. Si fidelium nostrorum peticionibus praecipue, quorum devocio erga nos laborare non desinit, consentimus, liquido nobis profuturum fore credimus. Quapropter omnes fideles nostri praesentes scilicet et futuri cognoscant, qualiter nos per interventum fidelium nostrorum Adaberonis, Salomonis, Dracholfi venerabilium episcoporum nec non Chounradi comitis et propinqui nostri atque Altmani missi Hattonis Archiepiscopi seu deotrici vassi venerabilis Pilgrimi archiepiscopi cuidam comiti nomine Arbo quandam abbaciam iuris nostri Trunsco dietam, quam antea Alpker et Gundperht Germani visi sunt habere, sibi et Pilgrimo archiepiscopo usque in finem vite utriusque, postea vero pro genitoris nostri nostraque redemptione ad sanctum Petrum sanctumque Roudbertum ad sanctam Juvavensem sedem in proprietatem donare decrevimus. Dedimus itaque sibi cum consultu fidelium nostrorum praenominatam abbaciam Trunseo cum monasteriis, edificiis, curtibus, mancipiis utriusque sexus, terris cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, silvis, venacionibus, aquis, piscacionibus, viis et inviis, exitibus et regressibus, molinis, quesitis et inquirendis, mobilibus et inmobilibus cum omni integritate usque in finem vite utriusque in proprietatem Et deinceps ad sauctam Juvavensem sedem perpetualiter in proprietatem, ut, quicunque presul sit praenominate sedis, ex rebus praedicte abbacie potestatem habeat per istud auctoritatis nostre praeceptum, veluti de episcopatu suo eius temporibus cuncta disponere. Et ut hee auctoritas nostra firma permaneat, manu nostra roborantes anulo nostro sigillari iussimus Et quicunque hanc infringat, deo racionem reddat.

Signum domni serenissimi (Monogramma) Loudevvici Regis.

Salomon cancellarius ad vicem Pilgrimi Archicapellani recognovi et subscripsi. Data XI.º Kalend. Martii Anno incarnacionis domini DCCCCVIIII.º Indictione XII.º regnante domno Loudevvico Anno X.º Actum Holzchircha in domino feliciter. Amen.

Original im k. k. geh. Haus-, Hof- und Staatsarchive zu Wien. - Juvavia, Anhang 121. Nr. 60.

XLL.

 Juli. Sippenfeld. — K. Otto I. verleiht dem Marquart, einem Vasallen des Herzogs Berthold, zehn Herrenhuben im Ufgau.

(Chrismon.) In nomine sanctae et individuae Trinitatis. Otto dei gratia rex. Nouerit omnium fidelium nostrorum judustria, Praesentium seilicet et absentium, Qualiter nos per intercessionem fidelis dilectique ducis nostri perchtoldi simul et Kerungi ac hiltiboldi comitum cuidam nobili uassallo suo ac comiti marchwardo dicto X. hobas dominicales, quas pridem aurarii insederant in pago rfgovve in comitatu ejusdem marchwardi Juxta riuum fuchtebah nominatum sitas in proprietatem donauimus Cum curtilibus, agris, pratis, campis, pascuis, siluis, aquis aquarumque decursibus, exitibus et reditibus, quesitis et inquirendis omnibusque iuste legitimeque ad ipsas pertinentibus; inssimus autem hoc praeceptum Inde conscribi, per quod nolumus firmiterque Jubemus, quatenus memoratus marchwart ab hodierna die in futurum tempus de eadem proprietate liberrimam habeat potestatem tenendi, possidendi, donandi, commutandi, uendendi uel quicquid sibi libuerit, exinde faciendi. Et ut haec nostrae largitatis traditio per diuturna tempora firmum stabilemque obtineat uigorem, manu propria nostra eam firmauimus Anulique nostri inpressione caute insigniri praecepimus.

Signum Domni Ottonis (Monogramma) serenissimi regis.

Adalman notarius ad uicem popponis archicancellarij recognoui et ss. (S. R. eum notis tir.) Data III.º idus iulij Anno ab incarnatione domini DCCCCXL.º Indictione XIII.º feria II.º Anno autem Ottonis piissimi regis IIII.º Actum sippenvelde In dei nomine feliciter. Amen.

Mon. boic. XXVIII. I. 176. Nr. 122. ex orig. cum sigill.

XLII.

951. Regensburg. — Tquschvertrag des Bischofs Tuto von Regensburg mit Bischof Christian von Passau über die dem Kloster Mondsee gehörigen G\(\tilde{n}\)ter Ruste und Walkisingen gegen die Pfarre Mondsee und die Waldzehente von Mondsee, Oberwang und Abersee, welche der Bischof von Passau dem Kloster \(\tilde{n}\)berl\(\tilde{d}\)set.

In nomine sancte et individue trinitatis ego Tuto Ratisponensis ecclesie dei gratia episcopus fratribus in Monasterio Mánnse deo scruientibus in perpetuum. Cum ex officio pastorali omnibus nobis subjectis paternam sollicitudinem debeamus, maxime nobis inuigilandum esse cognoscimus, ut Monasteria deo dicata rebus et honoribus cum quiete et pace amplificentur in domino. Inde est, quod omnibus notum fieri volumus de quodam legitimo concambio, quod factum est inter nos et dominum Christianum patauiensis ecclesie uenerabilem episcopum de predijs Monasterij nostri Mannse et de predijs prefate patauiensis ecclesie. Factum est autem hoc concambium cum consensu cleri et ministerialium utriusque episcopatus hoc modo, duas uillas iam dicto monasterio nostro Mannse proprias Ruste et Walkisingon tradidimus domno Christiano prenominato episcopo et ecclesie sue patauiensi in perpetuam possessionem, et e conuerso ipse nostro Monasterio Mannse tradidit in perpetuam proprietatem parrochiam cum decimis tocius foresti Mánnse cultis et incultis, quesitis et inquirendis et cum decimis foresti oberwange et cum decimis foresti Abernse et cum omnibus decimis, ubicumque possessiones prefatum habet Monasterium in episcopatu patauiensi. confirmatum est eciam hoc idem concambium inter nos et uenerabilem predictum episcopum Anno ab incarnacione domini d'eccec·lj.º Ratispone in curia sollempni ducis arnolfi in presencia principum et multorum illustrium uirorum frequencia. Si uero aliquis neglecto tenore iusticie huius pagine nostre auctoritati manu temeraria obuiare presumpserit, sciat se bannum nostrum incurisse, et perpetuo anathematis uinculo multandum, et ut hoc factum noticie futurorum indubitatum esse possit omni tempore, presentem paginam nostro Sigillo muniri iussimus. Testes huius rei snnt Otacher comes, Engilprecht comes, Eberhart comes, gottj, adalprecht, weriant, dultinc, hunolt, jstrich, gunzo, Azzo, Kerbalt et alij multi.

Chron. lunael, I. 96, ex lib. cop. sec. XV.

XLIII.

953. 29. November. Aufhausen. – K. Otto I. bestätigt dem Erzbischofe Herold von Salzburg jene Güter, welche ihm Papst Agapit gegen einen jährlichen Zins übergeben hatte.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Otto divina annuente clemencia rex. Nos itaque de statu regni nostri regali more, ut iusticie solidamentum augeretur, tractantes loca sacra nostris eciam privilegiis corroborari decrevimus. Quapropter noverit omnium tidelium praesencium scilicet et futurorum industria, quod venerabilis Juvavensis ecclesie Archiepiscopus Heroldus nostram adiit regalitatem postulans, ut nostre auctoritatis praecepto confirmaremus quedam loca hiis denotata nominibus: Wincheringa, Antesina, Wolinpach cum adiaceneiis omnibus et appendiciis, hoc est parscaleis et aliis servis. mansis et silvis, pratis, pascuis, aquis aquarumque decursibus ae molendinis, quesitis et inquirendis, sibi etiam a religioso Papa romane sedis Agapito proprialiter tradita in hec scilicet verba, ut singulis quibusque in annis tres libras argenti ad altare sancti Petri apostolorum principis rome principaliter constructum detulisset aut transmisisset. Et si hoc forte per negligenciam quadam intestante necessitate aliquo in anno subtraheretur, in sequenti impleretur; si vero in tercio aut in quarto subtractum fuisset, ad prioris dominii statum iam dicta reverterentur loca. Nos autem assecuti eius petieionem hoc praesens iussimus eonscribi praeceptum, manu nostra firmavimus et anuli nostri impressione munitum, ne quis succedencium regum vel comitum ullam haberet potestatem suprascriptis in praediis sibi habendi vel in beneficium dandi, sed sub venerabilis archiepiseopi iam dicti eiusque successorum potestate iuxta id, quod supra scriptum est, perpetualiter permanere.

Signum domni invictissimi (Monogramma) Ottonis Regis.

Data III. Kalend. Decembris anno inearnacionis domini DCCCCLIII. Indict. VII. regnante pio rege Ottone anno XVIII. Actum *Ufhusa* in dei nomine feliciter. Amen. *Liutulfus cancellarius* ad vicem antedicti episcopi recognovi et subscripsi.

Original im k. k. geh. Haus-, Hof- und Staatsarchiv zu Wien. — Juvavia, Anbang 179. Nr. 65.

XLIV.

955. 13. December. Regensburg. — Tuto, Bischof von Regensburg, scheidet die Capelle Zell aus dem Verbande der Pfarre Rurippe und schenkt selbe, mit Gütern begabt, als eine Pfarrkirche zu dem Kloster Mondsce mit Bewilligung des Bischofes Christian von Passau.

In nomine sancte et individue trinitatis. ego tuto Ratisponensis Ecclesie episcopus salutari remedio anime mee consulens nec uon parentum meorum deuocioni satisfaciens sedi etiam, cui preeram, pastorali dilectione invigilans opus etiam et desiderium eterne beatitudinis amplecteus omnibus christiane religionis cultoribus tam futuris quam presentibus notum fieri cupio, qualiter manu traditiua et ad tradendum potestatiua Capellam celle in parrochia Rurippe sitam dotali feodo subarratam, cum decimationibus de duodecim hobis quesitis et inquirendis, cum piscatura, agro instaurata, cum fabrica, fabrilibus instrumentis stabilita, cum appendice seruicio super altare Sancti Michahelis et Sancti petri in Mannse ad usus fratrum ibidem deo militantium delegaui, sed ut plenius et salubrius incrementum ceptum opus sortiretur, annuente Christiano venerabili patauiensis ecclesie antistiti, presentibus uero eiusdem chori canonicis predictam capellam celle iure, quo tenebatur ad parrochiam Rurippe, emancipaui delegans super ecclesiam Rurippe decimaciones, que de sex hobis persoluuntur, eo condicionis . . . . ut predicta capella celle dignitate plebane ecclesie fungeretur excepto pascali et pentecostali baptismo ab abbate Mannsense spiritali munere procuranda et procuratori per manum eius locanda. Huius rei testes sunt eckhardus comes, Wilhelmus comes, adalo aduocatus, herideo nobilis homo, Reginhelmus et filius eius Deothelmus, Machelmus, Astrichus, reginolf, Adalger, harthnid, wolfkos, egino. Si autem aliquis neglecto tenore iusticie huius pagine nostre auctoritati temeraria manu obuiare presumpserit, nisi resipuerit et dignam satisfactionem egerit, sciat se baunum nostrum incurrisse et perpetuo anathematis vinculo multandum, et ut in perpetuum firma et inconuulsa permaneant, paginam presentem Sigilli nostri inpressione insigniri et roborari precepimus. Data Ratispone in oratorio Saucti petri multa principum inibi societate jdibus decembris Anno ab incarnacione domini Decec.ly, etc.

Chron. lunael. I. 98. ex lib. cop. sec. XV.

XLV.

- 975. 11. Juni. Erfurt. — K. Otto II. erneuert dem Bischofe Piligrim von Passau die Schenkung der Abbtei Kremsmünster.

In nomine sanctae et individue trinitatis. Otto divina clementia imperator Augustus. Nouerit omnium fidelium nostrorum tam praesentium quam et futurorum industria, qualiter uenerabilis Piligrimus sanctae Patauiensis aecclesiae episcopus obtutibus serenitatis nostrae adtulit quasdam sui Kartas episcopatus, in quibus continebatur. qualiter piae recordationis antecessores nostri Illudowicus et Arnolfus imperatores quamdam sui inris Abbatiam Chremisa vocitatam ad Patauieusem aecclesiam, quae est in honore sancti Stephani prothomartyris Christi constructa et dedicata, ubi sanctus Valentinus confessor Christi corpore requiescit, iure imperiali donauerint, obsecraus pietatis nostrae munificentiam, ut eas nostre quoque auctoritatis roboratione renouaremus. Ideirco non suae solum seruitutis assiduitate commoniti sed et interuentu fidelium nostrorum Willigisi et Gerconis archiepiscoporum incitati iustis eius praecibus assensum praebuimus et eandem abbatiam cum omnibus iuste et legaliter pertinentibus ad praefatam aecclesiam sancti Stephani, ubi Piligrimus pontifex praeesse dinoscitur, donamus et imperiali uigore perpetualiter roboramus eo uidelicet tenore, ut sepedictae aecclesiae rectores candem iam dictam Abbatiam sine alicuius contradictione atque molestia securiter teneant atque possideant. Et ut hacc nostrae donationis et renouationis auctoritas ueriorem firmioremque per cuncta uoluentis mundi curricula optineat uigorem, iussimus hanc cartam conscribi et anuli nostri inpressione sigillatam manu propria subtus firmanimus.

Signum domini Ottonis Imperatoris augusti. (Monogramma.)

Poppo Cancellarius ad uicem Willigisi archicapellani recognoui. Datum III: idus Junii anno dominice incarnationis DCCCCLXXV: Indictione III: anno uero regni domni imperatoris Ottonis XIIII: Imperii autem VIII. Actum Erfesfurt In Christi nomine feliciter. Amen.

Mon. boic. XXXI. I. 223. Nr. 115. ex lib. cop. patav. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 26. Nr. 15.

XLVI.

975. 21. Juni. Altstadt. – K. Otto II. bestätigt dem Bischofe Piligrim von Passau die Schenkung der Abbtei Kremsmünster.

In nomine sanctae et individuae trinitatis. Otto divina fauente clementia imperator Augustus. Si petitiones seruorum dei iustas et rationabiles ad effectum perducimus, hoc nobis procul dubio ad regni nostri statum et ad aeternae, beatitudinis praemia capessenda manifeste confidimus. Quapropter comperiat omnium fidelium nostrorum tam praesentium quam et futurorum industria qualiter Piligrimus sanctae Patauiensis aecclesie presul uenerandus obtulit serenitatis nostrae obtutibus quasdam sui cartas episcopatus, in quibus continebatur, qualiter piae memoriae antecessores nostri Imperatores quandam Abbatiam Chremisa uocitatam ad Patauiensem aecclesiam iure imperiali donauerint, nostram flaggitans munificentiam, ut easdem cartas in nostra nostrorumque fidelium praesentia legi iuberemus. Cuius igitur petitionibus assensum praebentes coram fidelibus nostris eas legi fecimus et interuentu dileeti ac fidelis nostri Willigisi archiepiscopi pium praedecessorum nostrorum morem sequentes praedictam abbatiam cum omnibus ad eam iuste et legaliter pertinentibus, hoc est ecclesiis, decimationibus, cellulis, curtis, agris, uineis, nemoribus, pratis, pascuis, aquis, molendinis, exitibus et reditibus, quaesitis et inquirendis et cum omnibus attinentiis ad iam dictam patauiensem sedem iure imperiali tradimus et traditam confirmamus eo uidelicet tenore, ut eiusdem iam dictae Patauiensis aecclesiae rectores perpetualiter eandem Abbatiam absque alicuius contradictione personae teneant atque possideant. Et ut haec nostrae donationis et renouationis confirmatio pleniorem firmioremque in Christi nomine per cuncta uoluentis mundi curricula obtineat uigorem, iussimus hanc cartam conscribi et sigillo nostro sigillatam manu propria subtus firmauimus.

Signum domini Ottonis imperatoris Augusti. (Monogramma.)

Poppo Cancellarius ad uicem Willigisi archicapellani recognoui. Datum XIº Kalendas (sic) Anno dominice incarnationis DCCCCLXXIIIIº (sic) anno regni domni Ottonis imperatoris XIIIº imperii autem YIIº Indictione III: Actum Altstat in Christi nomine feliciter. Amen.

Mon. boic. XXXI. 1. 225. Nr. 116. ex lib. cop. (Erzbischof Willigis folgte in der Würde eines archicapellanus dem am 13. Jänner 975 verstorbenen archi-

cancellarius Rupert. Diesem und der angegebenen indictio III: zu Folge scheint diese Urkunde richtiger zum Jahre 975 eingereiht zu werden.)

XLVII.

976. 22. Juli. Regensburg. — K. Otto II. ertheilt dem Bischofe und der Kirche von Passau eine Bestätigung aller Immunitäten, Rechte und Besitzungen.

(Chrismon.) In nomine sanctae et individuae Trinitatis. Otto diuina fauente elementia Imperator Augustus, constat nos diuina donante gratia ceteris mortalibus supereminere. Unde oportet, ut. cuius precellimus munere, eius studeamus modis omnibus parere voluntati. Quapropter conperiat omnium fidelium nostrorum praesentium scilicet et futurorum industria, quia vir venerabilis piligrimus sanctae patauiensis aecclesiae episcopus optulit nobis auctoritates inmunitatum piae recordationis Imperatorum Karoli atque hludouuici nec non domni et genitoris nostri ottonis piissimi imperatoris, in quibus continebatur insertum, qualiter ipsi praedictam sedem, quae est constructa in honore sancti Stephani protomartyris christi, vbi etiam beatissimus confessor christi valentinus corpore requiescit, cum pertinentibus monasteriis, id est cella sancti floriani martiris atque treisma ad monasterium sancti ypoliti nec non Crhemisa, quae est in honore sancti saluatoris fundata et consecrata, cum reliquis cellulis sibi subjectis et rebus uel hominibus ad se pertinentibus uel aspicientibus sub inmunitatis suae defensione consistere fecerant et confirmauerant, ut quicquid ex liberalitate regum reginarumque, ducum vel caeterorum fidelium eidem sedi collatum fuerat, perpetuo in eius dicione consisteret. Ob firmitatis namque studium petiit excellentiam nostram praedictus praesul, ut morem parentum sequentes eandem sedem cum omnibus sibi subiectis simili modo sub nostra constitueremus defensione et inmunitatis tuitione. Cuius precibus ob amorem dei et reverentiam ipsius sanctae sedis assensum prebuimus et hanc nostrae auctoritatis inmunitatem firmitatis gratia erga ipsum sanctum locum fieri decreuimus, per quam precipimus atque iubemus, ut, sicut a praedictis piis principibus constat eandem sedem sub eorum inmunitate hactenus consistere, Ita deinceps sub nostra permaneat defensione et quicquid eidem aecclesiae retro actis temporibus collatum fuerat et modernis conferuntur uel quae deinceps collata fuerint, per hanc auctoritatem nostram absque alicuius contrarietate teneat atque possideat et nullus iudex publicus vel quilibet superioris vel inferioris ordinis reipublicae procurator in monasteria, cellulas, aeclesias, loca vel agros seu reliquas possessiones memoratae aecclesiae, quas moderno tempore iuste et legaliter possidere videtur uel quae deinceps in iure ipsius sancti loci voluerit diuina pietas augere, ad causas iudiciario more audiendas uel freda aut tributa exigenda aut mansiones vel paratas faciendas aut fideiussores tollendos seu homines ipsius aecclesiae tam ingenuos quam et seruos super terram ipsius commanentes injuste distringendos nec ullas redibitiones aut illicitas occasiones requirendas ullo umquam tempore ingredi audeat uel ea, quae memorata sunt, penitus exigere praesumat sed liceat memorato praesuli suisque successoribus cum omnibus sibi subiectis et rebus vel hominibus ad se aspicientibus sub inmunitatis nostrae defensione quieto ordine possidere Et quicquid de rebus aecclesiae praedictae ius fisci nostri exigere poterat, totum in luminaribus ipsius aecclesiae et stipendiis pauperum seruorumque dei ibidem deo famulantium concessimus, ut in perpetuum illic proficiat in augmentum, quatenus eiusdem sedis episcopi una cum clero et populo sibi commisso pro nobis et stabilitate regni nostri domini misericordiam adtentius exorare valeant. Et ut haec inmunitatis et donationis nostrae auctoritas plenissimam in christi nomine per cuncta voluentis mundi currica (curricula) obtineat stabilitatis firmitudinem, manu propria subter firmauimus et anuli nostri inpressione iussimus insigniri.

Signum Domni Ottonis (Monogramma) inuictissimi Imperatoris augusti.

Egbertus cancellarius ad uicem Uilligisi archicapellani notaui.
(S. R.) Data XI.º Kal. aug. Anno dominicae incarnat. DCCCCLXXVI.º Indictione IIII.º Anno vero regni domni ottonis piissimi Imperatoris XV.º Imperii autem VIIII.º Actum radasbonae in christi nomine feliciter. Amen.

Hund, Metrop. I. (München) (1995) (Regensburg) 239. — Lünig, Reichs-Archiv XVII. 765. — Hansiz, Germ. Sacr. I. 220. — Buchinger, loc. cit. II. 493. — Mon. boic. XXVIII. I. 216. Nr. 147. ex orig. cum sigill.

XLVIII.

977. 5. October. Regensburg. - K. Otto II. schenkt der Kirche Lorch das Prädium Ensburg im Traungau und 10 königliche Huben zu Lorch-

In nomine sanctae et individuae trinitatis. Otto divina fauente clementia imperator Augustus. Nouerit omnium fidelium nostrorum praesentium scilicet et futurorum industria, qualiter solidum et inmarcescibile bonum nobis fore credimus, si de transitoriis diuinitus nobis collati regni commodis et pauperum in calamitatibus et sanctarum Christi aecclesiarum necessitatibus regia munificentia succuramus. Quapropter lamentabili miseratione perculsi super infortunio et iactura depraedationis rerum aecclesiasticarum episcopii uenerabilis atque nobis dilectissimi Piligrimi pontificis, cuius sanctae Patauiensis aecclesiae urbem et parrochiam exorta regni perturbatione incursu hostili invasam et non solum ab inimicis omnino deuastatam. uerum etiam deo propitio de illis nobis uictoriam concedente recidiuo consulentes periculo ciuitatem praefatam condolemus funditus nostra iussione destructam. Vnde ergo siguid est, quod aut dictante regali districtione uel cogente irritae pacis suspicione lesionem aliquam jam dicta ciuitas nostro molimine pertulit aut parrochia, nosmet ipsos a dei omnipotentis sanctorumque reatu et offensa absoluere satagentes tam desiderio remunerationis uite aeternae succensi quam etiam carissimi fratruelis nostri Ottonis scilicet ducis Bauvariorum et illustris Livpoldi marchionis interuentu precibusque sollicitati quoddam praedium iuris nostri Anesipurch nominatum, quod quondam uenerandae recordationis Adalbertus sanctae Pataviensis aecclesiae antistes ex massa sancte Lauriacensis aecclesiae patrimonii Heinrico duci piae memoriae patruo quoque nostro tradidit in concambium in pago Trungowe in ripa Anesi fluminis in Comitatu Livpoldi eidem sanctae Lauriacensi aecclesiae, quae in honore sancti Stephani sanctique Laurentii martyrum foris murum constructa est, quam primae sedis antiquitus praesulatum fore nouimus, id ipsum regali atque imperiali auctoritate reddimus omnique integritate sui in proprium praefatis sanctis perpetualiter tenendum ea tradimus conditione ut a iam dicto Heinrico econtra uicario uilla donata, quae dicitur Vfhusa, nihilominus una in proprium aeternaliter permaneat, insuper etiam , decem regales hobas ab occidentali ripa praedicti Anesi fluminis, hoc est in uico uisci (fisci) nostri Loracho nuncupato et ubi sanctae Urkundenbuch des Landes ob d. Enus.

Lauriacensi aecclesiae propinquius mensurari possit praefata quantitas hobarum cultae et arabilis terrae cum omni iure et lege concedimus. hoc est mancipiis, cum quibus possessae erant tempore ducatus Heinrici iunioris, omnique usu, quo illi seruichant nel quae sunt inde oriunda utriusque sexus, et aeeclesiis, decimationibus, curtibus, siluis, pratis, pascuis, aquis aquarumque decursibus, molendinis, piscationibus, mobilibus et inmobilibus, quaesitis et inquirendis omniaque pertinentia ad iam dicta donamus et in potestatem sanctae Lauriacensis aecclesiae perpetuo transfundimus. Presertim sicut priscis temporibus sancta Lauriacensis aecclesia, quae foris murum in honore sancti Stephani sanctique Laurentii martyrum constructa et dedicata est, ante discidium et desolationem regni Bauvariorum mater aecclesia et episcopalis cathedra fuit, ita deinceps pristino honore ac dignitate canonica auctoritate perfruatur. Quam etiam praesenti praecepto nostro renouamus atque roboramus et iam sepedictae Sanctae Lauriacensi sedi uenerabilem Piligrimum reintronizamus antistitem, quatinus amodo tam ipse quam omnes sui Successores Lauriacenses fiant et nominentur pontifices. Quicunque autem nostrae donationis (et) traditionis paginam mutauerit uel quicquam de praescriptis alienare de causa (casa) dei praesumpserit, primum dei omnipotentis sanctorumque martyrum Stephani atque Laurentii iram incurrat et tamen nihilominus nostrae liberalitatis indulta donatio rata et inuiolabilis permaneat.

Signum domini Ottonis inuictissimi cesaris. (Monogramma.)

Gerpertus Cancellarius ad uicem Willigisi archicapellani notaui. Data III.º Nonas Octobris anno domini DCCCCLXXVII.º indictione VI. Regnante piissimo imperatore Augusto Ottone anno XVII.º actum in ciuitate Ratisbonensi In Christi nomine. amen.

Wiener Jahrbücher XL. Anzeigeblatt 13. — Mon. boic. XXXI. I. 232. Nr. 120. ex lib. cop.

XLIX.

977. 5. October. Eidrateshusa. — K. Otto II. schenkt der Kirche Lorch das Prädium Ensburg im Traungau und zehn königliche Huben zu Lorch.

(Chrismon.) In Nomine sanctae et individuae Trinitatis Otto diuina fauente clementia imperator augustus. Notum sit omnibus sanctae Dei aecclesiae fidelibus nostrisque, presentibus scilicet et futuris, qualiter uenerabilis sanctae pataviensis aecclesiae antistes

piligrimus nostrae celsitudinis pietatem querulosa reclamatione adiit pro diocesis suae locis in perturbatione bauuarorum regni tanı pernitiosa scalauorum (sclavorum) inuasione quam aliorum inimicorum damnosa insectatione miserabiliter desolatis, quatenus nos aecclesiae suae huiusmodi dispendio laesae atque adnullatae aliquod leuamen imperiali nostra munificentia impendere curaremus. Cuius itaque miserandis moti querelis praecipue, quia et nos barroechiae suae licet necessitate impulsi tum in destructione urbis patauiae tum etiam in exercitus nostri morosa sustentatione grauem intulimus iacturam, pro diuino timore et aeternae retributionis indubia spe ac insuper amantissimi fratruelis nostri Ottonis ducis nec non spectabilis liutbaldi marchionis petitionibus inducti quoddam nostrae potestatis praedium Anesapurch nuncupatum in pago trungoune in ripa unesi fluminis in comitatu liutbaldi cum omnibus suis pertinentiis, sicut piae recordationis noster patruus Heinricus et beatae memoriae episcopo Adalberto in concambium recepit, Sanctae Lauriacensi aecclesiae, quae in honore sancti Stephani sanctique laurentii martyrum foris murum aedificata est, ubi antiquis etiam temporibus prima sedes episcopalis habebatur, imperiali auctoritate in proprium tradimus atque concedimus, Quin etiam decem regales hobas ab occidentali ripa praedicti fluminis Anesi in quadam nostri juris uilla nomine Loracho cum mancipiis utriusque sexus, quibus erant possessae, et cum omni integritate, exitibus quippe, reditibus, aecclesiis, decimationibus, curtibus, siluis, pratis, pascuis, aquis aquarumque decursibus, molendinis, piscationibus, mobilibus et inmobilibus, quaesitis et inquirendis in jus sanctae patauiensis aecclesiae absque omnium contradictione firmiter tenendum ac possidendum regia atque imperiali majestate transfundimus atque donamus. Et ut haec nostrae liberalitatis traditio firma et inconuulsa permaneat, hanc cartam conscribi et anuli nostri impressione jussimus insigniri.

Signum Domni Ottonis inuictissimi imperatoris. (Monogramma.)
Gerbertus Cancellarius ad uicem uilligisi archicappellani notaui. Data III.º Non. octobris Anno dominicae Incarnat. DCCCCLXXVII.º Indict. VI.º Regnante piissimo imperatore augusto Ottone anno XVII.º Imperii autem X.º Actum Eidrateshusa in christi nomine feliciter.

Wiener Jahrbücher XL. Anzeigeblatt 11. — Mon. boic. XXVIII. I. 221. Nr. 149. ex orig. c. sigill.

L.

993. 27. Jänner. Trotmannia. – K. Otto III. bestätigt dem Bischofe Christian von Passau nebst allen Besitzungen auch die der Abbtei Kremsmünster, Mattsee etc.

(Chrismon.) In nomine sanctae et indiuiduae trinitatis. Otto diuina fauente Clementia rex. Quia respicit ad regium ius pro diuino amore aecclesias dei exaltare et confirmare, ideo omnibus fidelibus nostris praesentibus scilicet atque futuris notum esse uolumus, quomodo uir uenerabilis Christianus patauiensis aecclesiae episcopus ad nos uenit rogans et petens, ut omnia a regibus uel imperatoribus aut ab aliis religiosis uiris uel feminis eidem aecclesiae tradita nostrae auctoritatis donatione confirmaremus, sicut antecessores nostri reges et imperatores fecerunt. Cuius iustae peticioni pro animae nostrae remedio pium assensum praebentes omnes curtes, abbacias, aecclesias, uicos et uillas et alia praedia cum suis pertinentiis ab aliquibus personis maioribus uel minoribus pro mercede aeternae retributionis praefatae aecclesiae tradita hac nostrae praeceptionis auctoritate nouiter eidem aecclesiae donamus atque confirmamus Et insuper nominatiue abbaciam, quae dícitur Chremisemuntstiuri, cum suis omnibus pertinentiis, curtibus, uicis et uillis, aecclesiis et aliis utensilibus illuc rite pertinentibus in mancipiis utriusque sexus, areis, aedificiis, terris cultis et incultis, agris, pratis, campis, pascuis, siluis, uenationibus, aquis aquarumue decursibus, piscationibus, molendinis, uiis et inuiis, exitibus et reditibus, quaesitis et inquirendis cunctisque aliis appendiciis, quae dici possunt, Capellam quoque Otinga nominatam cum omnibus rebus ad eam rite aspicientibus, abbaciam Matahse et curtem Riuti cum aliis curtibus et pertinentiis, quae aliquo modo nominari possunt, similiter nostrae auctoritatis donatiuo hoc nouo ad iam dictam patauiensem sanctam aecclesia (sic) sub sua prouisorumque ejus potestate perpetualiter habenda corroboramus. Et ut haec nostrae donationis confirmatio praesenti ac futuro tempore firma consistat, hoc praeceptum inde conscriptum nostroque sigillo signatum manu propria corroborauimus.

Signum domni Ottonis (Monogramma) gloriosissimi regis.

Hildibaldus episcopus et cancellarius vice Willigisi archiepiscopi recognovi. Data VI. Kal. Febr. Anno dominicae incarnationis DCCCCXCIII. indictione VI. Anno autem tercii Ottonis regnantis decimo. Actum *Trotmannie*.

Hund, Metrop. I. (München) 362. (Regensburg) 241. — Lünig, Reichs-Archiv XVII. 769. — Hansiz, Germ. sacr. I. 232. — Mon. boic. XXVIII. I. 249. Nr. 163. ex orig. c. sigillo.

LI.

Circa 993. — Vertrag wischen dem Bischofe Christian von Passau und dem Grafen Arnolf wegen eines streitigen Waldes.

In christi nomine. Nouerint omnes christi fideles presentes et futuri, qualiter christianus episcopus et comes arnolf lites, quibus actenus inuicem erga nemus discordabant, conposuerunt. Abnuit ergo se predictus episcopus in loco, qui dicitur steinuelda, duarum hobarum contra comitem a(rnolfum). E contra prefatus comes concessit episcopo et seruis, qui habitant pettinpah, a uia, que dicitur hiparslippa usque ad illum locum, qui dicitur scarta, totum usum exceptis feris et euulsionibus, liberi quoque tributum persoluerent. Et huius scahhi se abrenuntiauit, qui est inferius scarta usque in pulblicam (sic) uiam, que pergit de pettinpah usque ad egininstein, quocumque modo libitum esset vtendum feris exceptis. Et abnuit se illius scahhi de profundissimo angulo contra egininstein, qui attinet in siluam in parte alpana, uti rectissime potest adiri in campum, qui uocatur zizanasheim, seruis vtendum sine tributo feris exceptis et euulsione, liberi quoque censum persoluerent. E regione abnuit se episcopus contra comitem A. illius celle, que est inferius zizanasheim, que nuncupatur stochheim. Iterum e contra abrenuntiauit se comes A. contra episcopum et monasterium illius silue a capite recti sippinpahchi, uti rectissime potest adiri in chremisam et ut ipse predictus riuus oriente defluit ex silua, quocumque modo libitum esset utendum feris exceptis, euellendum a finibus agrorum, quantum uellent, eo tamen tenore, quod nullus imponatur domos aedificandas. Et abnuit se longitudinis inter sippinpah et liupilinpah ab initiis agrorum et transuerso contra nemus longitudine decem iurnalium feris exceptis et euulsione, seruis utendum absque tributo, liberi quoque censum persoluerent. Et abnuit se nouellarum, que in nemus facte fuissent et que illo die arabiles et fenibiles essent. Et terciam partem foeni in superiori harda Eo pacto, ut hec coadunatio ita perageretur. Et sine hac conpactione ultro ad alpanase nauim concessit vnam. Huius rei testes sunt: Ratpoht, Eigil, Altman, Megingoz. Aribo, Iterum Aribo, Reginolt, Reginhart, Hettilo, Porn, Wolfkanc, Lanzo, UVitigowo, Pezili, Wizilin, Ozi, Ernust, Mazili, Iterum Mazili, Eginolf, Ratpoto, Nanzo, Helmpreht, UVolfger, Gumpo. Eggirih, Mazili, Gumpo, Erimpreht, Rantolf, Guntheri, Rihheri, Adelger, Gerhoh, Jepo, Kepo, Aribo.

Aus einer auf der Rückseite der Original-Urkunde K. Heinrich's IV. für Lambach ddo. 18. Februar 1061 befindlichen Abschrift dieser Urkunde von einer Hand aus dem Anfange des XII. Jahrhunderts. — Pachmeier, pag. 36 und 870. — Kurz, Beiträge II. 433. — Hormayr, Archiv 1815. pag. 497. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 27. Nr. 18. ex Cod. Frideric. sec. XIII—XIV.

LII.

995—1012. Sine loco. — Aufforderung des Abbtes Gotthart von Tegernsee an den von Mondsee, sich bei dem Bischofe Christian von Passau einzustellen.

Abbas G. vester in omnibus confrater devotissimus A. Lunilacensium Abbati multiplicissimas in Domino salutes. In omnibus vos
prosperari nostri scitote esse gaudinonii et si aliter, in his libenter
compatimur similiter. Proximo Apostolorum natalitio interfuimus sollemni Missarum officio Pontificis (Pataviensis) Christiani, quamvis
nobis summo studio renitentibus; episcopaliter tamen vocavit vos et
hoc firmiter definivit, nisi intra quatuordecim noctes ad se veniatis,
vos excommunicandum. Quapropter consiliamur vobis, ut cum licentia
Episcopi vestri G. (ebehardi Ratisbonensis) ad illum veniatis et vos
ipse præsentialiter audiatis, qualiter eventus hujus rei habeatur. Si
aliquid indigebitis ad id causam negotii, parati sumus qualitercumque
vultis vobis suffragari. Vale.

Mabillon, Vetera Analecta (Parisiis 1723) 454. (Bis 31. October 994 war der heilige Wolfgang Bischof von Regensburg. Christian lebte als Bischof von Passau von 991 — 1012. Das Chron. lunaelac. führt um diese Zeit übrigens keinen Abbt an, dessen Name mit A beginnt.)

LIII.

1002. 18. Juli. Kirchberg. — K. Heinrich II. schenkt dem am Gestade des Flusses Ipf erbauten Kloster St. Florian eine daselbst gelegene Hube.

(Chrismon.) In nomine sanctae et indiuiduae trinitatis. Heinricus diuina fauente elementia rex. Notum sit omnibus fidelibus nostris presentibus scilicet et futuris, qualiter nos per internentum dilecte

coniugis nostre Cuniquade pro remedio animae nostrae uel parentum et antecessorum nostrorum memoria cuidam monasterio sancti floriani martiris iuxta ripam fluminis, quod dicitur Ippha, constructo quandam nostrae proprietatis hobam prope eandem ripam sitam dono contulimus et insuper quiequid fratribus ibidem deo famulantibus olim pro beneficio concessimus cum omnibus eidem predio iuste et legaliter pertinentibus mobilibus et immobilibus, areis, aedificiis, agris, terris cultis et incultis, pratis, pascuis siue compascuis, siluis, uenationibus, aguis aguarumque decursibus, piscationibus, molendinis, portu et portatico, uiis et inuiis, exitibus et reditibus, quesitis et inquirendis ac ceteris, que quolibet modo uocari possunt, utensilibus et appendiciis eo tenore, quatinus predicti fratres suam tantum et monasterii inopiam inde aliquatenus releuent et pro nobis deum et sanctum florianum attentius exorent. Et ut haec nostrae traditionis (confirmatio?) stabilis et inconuulsa permaneat, hanc precepti paginam conscriptam manu propria roborantes sigilli nostri inpressione signari iussimus.

Signum domn'i Heinrici (Monogramma) regis inuictissimi.

egilbertus cancellarius uice uuilligisi archi-capellani recognoui. Data XIII: Kalendas augusti. Anno dominice incarnationis M°II:
Indictione XV: Anno uero domni Heinrici regis I: Actum Kirichberge.

Orig. im Archive des Stiftes St. Florian mit aufgedrucktem Siegel; Umschrift: † HEINRICHVS DEI GRATIA REX. — Kurz, Beiträge III. 256.

LIV.

1005. 7. December. Merseburg. — K. Heinrich II. schenkt dem Erzbisthume Salzburg sein Erbgut Schlierbach im Gaue Ouliupestal.

(Chrismon.) In nomine sancte et individue Trinitatis. Heinricus divina favente elemencia rex. Si de terrestrium rerum facultatibus nobis divinitus collatis ecclesias dei locupletare sub obtentu future remuneracionis studuerimus, decursu huius vite agone bravio indeficienti nos coronari non diffidimus. Quapropter generaliter omnium pateat industrie, qualiter nos interveniente dilecta coniuge nostra Chunegunda videlicet regina quoddam nostri iuris predium Slierbach dictum in comitatu Rapotonis situm, in pago vero Ouliupestale Juvavensi ecclesie, ubi sanctus Roudbertus corporaliter requiescit, pro redemptione anime nostre dilecteque coniugis per hoc regale testamentum donando firmamus cum omnibus appendiciis et utilita-

tibus eidem predio adiacentibus, cum familia utriusque sexus, cum areis, edificiis, terris, cultis et incultis, viis, inviis, exitibus et reditibus, aquis aquarumve decursibus, molendinis, piscacionibus, silvis, venacionibus, pratis, pascuis, compascuis sive apium pascuis nec non cum omnibus, que dici vel scribi possunt, quoquolibet modo utilitatibus. Praecipientes ergo regali auctoritate iubemus, quatenus Juvavensis ecclesie venerabilis archiepiscopus Hartvvicus suique successores liberam dehinc habeant potestatem possidendi, edificandi, commutandi, praecariandi seu quicquid ibi libeat omnimodo ad utilitatem monasterii de eodem predio faciendi. Et ut hee nostre tradicionis auctoritas stabilis et inconvulsa permaneat, hanc cartam inde conscriptam manu propria roborantes, sigilli nostri impressione insigniri inssimus.

Signum domni Heinrici (Monogramma) Regis invictissimi.

Eberhardus cancellarius vice Willigisi archicapellani recognoui et subscripsi. Data VII: Idus Decembris Indictione III: Anno dominice incarnacionis Millesimo V. Anno vero domni Heinrici secundi regnantis V. Actum Merseburch feliciter. Amen.

Original im k. k. geh. Haus-, Hof- und Staatsarchive zu Wien. — Juvavia, Anhang 214. Nr. 84.

LV.

1007. 1. November. Frankfurt. — K. Heinrich II. schenkt dem von ihm gestifteten Bisthume Bamberg den Ort Matichhofen im Matichgaue.

(Chrismon.) In nomine sanctae et individuae trinitatis. Heinricus divina clementia preordinante rex. Saluberrimus (saluberrimis) igitur sacri eloquii institutionibus erudimur et admonemur, Ut temporalia relinquentes bona et terrena postponentes commoda acterna et sinae (sine) line mansura in celis studeamus adipisci consistoria. Quapropter nos dominicis non surdum auditum praebentes praeceptis et deificis obtemperando intendentes suasionibus quendam nostrae paternae hereditatis locum Babinbere dictum in sedem et culmen episcopatus sublimando proueximus et romana auctoritate atque venerabilis Heinrici vuirciburgensis episcopi consensu ac pari communique omnium nostri fidelium tam archiepiscoporum quam episcoporum abbatumque nec non ducum et comitum consultu decretoque in honorem santae dei Genitricis Mariae sanctorumque apostolorum Petri et pauli nec non martirum kyliani atque Georii stabiliuimus et corroborauimus, ut et inibi nostrum parentumque nostrorum celebre habe-

retur memoriale et iugis pro omnibus ortodoxis hostia mactaretur salutaris; proinde nouerit omnium nostri fidelium tam praesens etas quam et successura posteritas, quia nos nostrae quendam proprietatis locum Matughof dictum in pago Matuggounue et in comitatu Gebehardi comitis situm ad eandem supradictam episcopalem sedem Babenberc dictam vna cum omnibus eius pertinentiis siue adherentiis, videlicet vicis, villis, aecclesiis, seruis et ancillis, areis, aedificiis, terris cultis et incultis, uiis, inuiis, exitibus et reditibus, quaesitis uel inquirendis, siluis, forestibus, saginis, venationibus, aquis, piscationibus, molis, molendinis, rebus mobilibus et inmobilibus ac ceteris omnibus, quae rite scribi uel appellari possunt, quoquolibet modo utilitatibus hac nostrae auctoritatis praeceptali pagina, prout firmius possumus, donamus atque proprietamus omnium contradictione remota Precipientes igitur, ut in deo dilectus nobis sepe dictae sedis Eberhardus episcopus liberam dehine habeat potestatem suique successeres eundem locum Matughof dictum cum omnibus appenditiis suis tenendi, possidendi seu quicquid sibi libeat modis omnibus in usum episcopatus inde faciendi. Siquis igitur, quod absit, huius nostre donationis munificentiam destruere siue uiolare, (?) conscriptam manu propria roborantes sigilli nostri inpressione insigniri iussimus.

Signum Domni Heinrici (Monogramma) regis inuictissimi.

Eberhardus Cancellarius uice uuilligisi archicapellani recognoui. Data Kalendis Nouembris indictione V: anno dominicae incarnationis M:VII: anno uero domni Heinrici secundi regnantis VI: actum Frankonofurt feliciter. amen.

Mon. boic. XXVIII. II. 369. Nr. 236, aus dem Originale mit aufgedrucktem Siegel im k. bairischen Reichsarchive.

LVI.

1007. 1. November. Frankfurt. — K. Heinrich II. schenkt dem von ihm gestifteten Bisthume Bamberg den Aterhof im Atergau, in der Grafschaft des Grafen Gebehard.

(Chrismon.) In nomine sanctae et individuae trinitatis. Heinricus divina fauente elementia rex. Saluberrimis igitur sacri eloquii institutionibus erudimur et admonemur, ut temporalia relinquentes bona et terrena postponentes commoda aeterna et sine fine mansura in celis studeamus adipisci consistoria. Quapropter nos dominicis non surdum auditum prebentes preceptis et deificis obtemperando

intendentes suasionibus quendam nostrae paternae hereditatis locum Babenbere dictum in sedem et culmen episcopatus sublimando proueximus et romana auctoritate atque venerabilis Heinrici vvirciburgensis episcopi consensu ac pari communique omnium nostri fidelium tam archiepiscoporum quam episcoporum abbatumque nec non ducum, comitum consultu decretoque in honorem sanctae dei genitricis Mariae Sanctorumque apostolorum Petri et Pauli necnon Martirum Kiliani atque Georii stabiliuimus et corroborauimus, ut et inibi nostrum parentumque nostrorum celebre haberetur memoriale et jugis pro omnibus ortodoxis hostia mactaretur salutaris. Proinde nouerit omnium nostri fidelium tam presens etas quam et successura posteritas, quia nos nostrae proprietatis quendam locum Aterahof dictum in pago Ateragowi et in comitatu Gebehardi comitis situm ad eandem episcopalem sedem Babenberc dictam vna cum omnibus eius pertinentiis siue adherentiis, videlicet vicis, villis, aecclesiis, seruis et ancillis, areis, aedificiis, terris cultis et incultis, uiis, inuiis, exitibus et reditibus, quaesitis uel inquirendis, siluis, forestibus, saginis, venationibus, aquis, piscationibus, molis, molendinis, rebus mobilibus et inmobilibus ac ceteris rebus omnibus, quae rite dici uel scribi possunt, utilitatibus hac nostrae auctoritatis preceptali pagina, pront firmissime possumus, donamus atque proprietamus omnium contradictione remota. Precipientes igitur, ut nobis in deo dilectus sepe dictae sedis Eberhardus episcopus liberam dehine habeat potestatem ac sui successores eundem praescriptum locum Aterahof dictum cum omnibus appendiciis suis tenendi, possidendi seu quicquid sibi libeat, modis omnibus in usum episcopatus inde faciendi. Siquis igitur, quod absit, huius nostrae donationis munificentiam destruere siue violare praesumet, in nouissimo die coram oculis dei inextinguibili tormento luat. Quod ne fiat sed haec traditio nostra ab omnibus incorrupta permaneat, hanc cartam inde conscriptam manu propria roborantes sigilli nostri inpressione insigniri iussimus.

Signum Domni Heinrici (Monogramma) regis Inuictissimi.

Eberhardus Cancellarius vice unilligisi Archicapellani recoguoui. Data Kalendis Novembris indictione V: anno dominicae incarnationis M:VII: Anno vero domni Heinrici secundi regnantis VI: actum Frankonofurt feliciter, amen.

Mon. boic. XXVIII. II. 371. Nr. 237, aus dem Originale mit aufgedrucktem Siegel im k. bairischen Reichsarchive.

LVII.

1010. 28. April. Regensburg. — K. Heinrich II. schenkt dem Kloster Niedernburg zu Passau einen Theil des Nordwaldes zwischen der Ilz und Rotel in der Grafschaft des Grafen Adalbero.

(Chrismon.) In nomine sanctae et individuae trinitatis. Heinricus divina favente clementia Rex. Siquid nos aecclesias dei uel in eisdem seruientes de nostris ditare studuerimus, procul dubio inmarcescibile premium in futuro capescere credimus. Qua de re cunctis fidelibus nostris presentibus scilicet atque futuris notum esse uolumus, qualiter nos aeternae uitae desiderio inflammati tam pro remedio animae nostrae quam parentum nostrorum necnon et interuentu dilectae contectalis nostrae Chuniquadae et sideli rogatu dilectissimi ducis Hezelini et deuoto obseguio Eilikae eidem aecclesiae sanctae dei genitricis Mariae, cui ipsa praeesse uidetur, in usum sanctimonialium inibi deo famulantium portionem siluae, quae uocatur Nortuualt, in comitatu Adalberonis in longitudine a fonte fluminis, quod dicitur Ilzisa, sursum usque ad terminum predictae silvae, qui separat duas terras Baioariam videlicet et Boemiam, et ita usque ad fontem fluuii, qui dicitur Rotala, In latitudine uero per decursus eorundem fluminum scilicet Ilzisae et Rotilae usque in fluuium danubii, quicquid eiusdem siluae his finibus inclusum est, per hanc regalis praecepti nostri paginam concedimus atque largimur cum omnibus appendiciis ad eosdem terminos pertinentibus, areis, aedificiis, terris cultis et incultis et pratis, pascuis, aquis aquarumue decursibus, molendinis, piscationibus, uenationibus, siluis exstirpatis uel adhuc stirpandis seu cum omnibus, quae dici vel nominari possunt, vtensilibus Et de nostro iure ac dominio in eius ius ac dominium omnino transfundimus ea quippe ratione, ut predicta abbatissa suique successores exinde liberam habeant potestatem tenendi, commuttandi vel quicquid eis in usum praedictarum sororum agere libuerit. Et ut haec nostrae donationis auctoritas omnium hominum contradictione remota stabilis et firma constet, hanc cartam ex nostra iussione conscriptam ac firmatam propria manu signauimus. Siquis autem, quod absit, hanc tradicionem uiolare aut minuere praesumat, aeternas paenas cum iuda traditore lust.

Signum domni Heinrici (Monogramma) regis inuictissimi.

Guntherius cancellarius vice Uuilligisi archicappellani recoguovi. Data IIII: Kal. Maii Indictione VIII: Anno dominicae incarnationis Millesimo Xº Anno uero domni Heinrici secundi regnantis VIIIº Actum Regenesburc.

Buchinger, Geschichte von Passau II. 498. — Mon. boic. XXVIII. II. 421. Nr. 266, aus dem Originale mit Siegelrest im k. bairischen Reichsarchive.

LVIII.

1014. 21. Juni. Regensburg. — K. Heinrich II. schenkt dem Bisthume Bamberg einige Orte im Matichgau, welche Graf Gebhart zu Lehen trug.

(Chrismon.) In nomine sanctae et indiuiduae trinitatis. Heinricus diuina fauente clementia romanorum Imperator Augustus. Nouerit omnium fidelium nostrorum tam praesens aetas quam et successura posteritas, qualiter nos quendam nostrae paternae hereditatis locum Babenberc dictum in sedem et culmen episcopatus sublimando proueximus, quaedam nostrae proprietatis loca, que Gebehardus comes in beneficium habuit, In comitatu Piligrimi et in pago Matihgowe sita ad eundem comitatym pertinentia excepto vno praeconali manso, quod nos scherinhoba vocamus, cum omnibus eorum pertinentiis siue adherentiis, rebus mobilibus et inmobilibus Ac ceteris omnibus, quae rite scribi uel appellari possunt quoquolibet modo utilitatibus hac nostrae Auctoritatis praeceptali pagina Ad eundem supradictum locum Babenberc, prout firmius possumus, donamus atque proprietamus omni contradictione remota, Praecipientes igitur, ut in deo dilectus episcopus eberhardus atque successores sui liberam dehinc habeant potestatem eadem loca cum omnibus appendiciis eorum Tenendi, possidendi seu quicquid sibi libeat modis omnibus in usum episcopatus inde faciendi. Siquis igitur, quod absit, huius nostrae donationis munificentiam destruere siue uiolare praesumet, tormento Inextinguibili eoram oculis dei luat. Quod ne fiat, Sed haec traditio nostra ab omnibus incorrupta permaneat, Hanc cartam inde conscriptam manu propria roborantes sigilli nostri inpressione iussimus insigniri.

Signum domni Heinrici (Monogramma) Imperatoris inuictissimi. Guntherius cancellarius ad uicem erchanbaldi archicappellani recognoui. Data XI. Kal. Julii Indict. XI. anno dominicae incarnationis MXIIII. anno vero domni heinrici secundi regnantis XII. Imperii vero I. Actum Radaspone.

Mon. boic, XXVIII. II. 448. Nr. 281, aus dem Originale im k. bairischen Reichsarchive zu München.

LIX.

1018. Februar. — Papet Benedict VIII. schliesst mit dem Kaiser Heinrich II. einen Tausch über einige Güter, darunter das Gut Antisina.

Papa Benedictus episcopus servus servorum Dei dilectissimo in Domino nostro spirituali filio Heinrico invictissimo ac triumphatori imperatori augusto vobis in perpetuum. Quamquam rei commutatio ex ipsa corporali traditione possit firma consistere vel ea, quæ legaliter geruntur, nulla valeant refragatione convelli, ne qua tamen possit esse contrahendi dubietas, nostræ debet intervenire auctoritatis annutus.

Et quoniam curtes tres, nimirum unam quidem vocabulo Hollenbach (supr. Wolinbach) aliam namque Antesna (s. Antisna), tertiam quidem Wineringa cum omnibus earum pertinentiis, servis denique et ancillis, colonis ac colonabus utriusque sexus ibidem residentibus, utrasque vero curtes sitas (in) ducatu Baiovariæ hactenus nostra apostolica sedes detinuit iuris sanctæ nostræ Romanæ, cui Deo auctore deservimus, ecclesiæ, poposcit atque desiderat commutare, Ad cuius vicem compensationis recepimus nos per chartam commutationum in sancta Romana ecclesia a vobis, dilecte fili noster Henrice auguste, uidelicet curtem regalem, quæ dicitur Colle Calvus (supr. Terma), cum omni sua pertinentia constituta infra comitatu Spoletano. Et nos mensæ, quemadmodum ad vestrum videtur pertinere imperium et sicuti nostra commutationum charta a (vobis) nobis facta continet assistenti XII. indict. vobis in perpetuum iam dictas curtes in vicem tradimus atque commutamus. Unde recepimus a (vobis) prædictam curtem vestram regalem, quæ dicitur Colle calvus, in ius dominiumque sanctæ nostræ Romanæ ecclesiæ. Nam fatas curtes tres in vicem, una quidem vocabulo Hollenbach, alia namque Antesna, tertia siquidem Vuineringa cum omnibus earum pertinentiis, servis et ancillis, colonis et colonabus utriusque sexus ibidem residentibus, quæ vobis commutavimus, a die presenti habeatis, teneatis, possideatis, (in) vestra ius et dominium perpetualiter vindicetis et defendatis. Nam nullus unquam nostrorum successorum, pontificum vel alia quælibet magna parvaque persona has sæpedictas curtes tres cum omnibus earum pertinentiis a potestate et ditione vestra auferre vel alienare audeat. sed liceat vobis in perpetuum omni tempore a nostra sancta Romana ecclesia securiter tenere ac possidere. Nam si quis hoc nostrum apostolicum præceptum et commutationem, quod non credinus, infringere tentaverit, sciat se vobis compositurum auri purissimi libras centum et hæc commutationis pagina in sua maneat firmitate perpetualiter.

Scriptum per manum Benedicti notarii regionarii et scrinarii S. Romanæ ecclesiæ in mense Februario indictione secunda.

Ussermann, Episcop. bamberg. Cod. probat. 28. Nr. 25. ex lib. privileg.

LX.

1018. (8. Februar. Mainz.) — K. Heinrich II. schenkt dem Domcapitel von Bamberg das Gut Antisina in der Grafschaft des Grufen Arnold, welches er selbst vom Papste Benedict VIII. f\u00fcr das Gut Terma im Herzogthume Spoleto eingetauscht hatte.

(Chrismon.) In nomine sanctae et Indiuiduae trinitatis. Heinricus diuina fauente Clementia romanorum Imperator Augustus. Nouerit omnium sanctae dei aecclesiae nostrique fidelium tam praesens aetas quam successura posteritas, qualiter nos apostolici patris ordinatorisque nostri Benedicti peticione in ipsa ordinationis nostrae die quoddam concambium apud suam sanctam romanam aecclesiam pari consilio utrobique collaudauimus. Donantes igitur sanctae praefatae aecclesiae in honore apostolorum Petri et Pavli constructae quoddam nostri iuris praedium Terma dictum in ducatu spoletano et in Comitatu narnensi situm contra tale praedium, quale sanctus Petrus habuit in loco Antisina dicto in pago . . . . . et in comitatu Arnolfi comitis cum omnibus eius pertinentiis, videlicet seruis et ancillis, terris cultis et incultis, campis, siluis, uenationibus, aquis aquarumque decursibus, piscationibus, molendinis, pascuis, uiis, inuiis, exitibus et reditibus, quaesitis uel inquirendis, rebus mobilibus et immobilibus et omnibus, quae quoquo modo iure nominari aut scribi possunt, utilitatibus eo videlicet tenore commutationis, quatinus idem praescriptus sancti Petri uicarius eiusque successores idem praedium Terma dictum habeant, teneant et àd usum sanctae romanae aecclesiae firmiter possideant. De contra uero dato predio Antisina et eius pertinentiis se ulterius non intermittant (intromittant). Igitur sidelium nostrorum communi consensu firmato concambio nouerit omnium dei nostrique fidelium universitas, qualiter tam pro senioris et auteccessoris nostri Ottonis scilicet tercii imperatoris quam pro nostro parentumque nostrorum remedio eundem sepe dictum locum ad stipendium canonicorum in coenobio sancti Petri sanctique Georgii

Babenberc degentium per hanc imperialem nostrae traditionis paginam concedimus, donamus atque proprietamus cum omnibus eius pertinentiis et utilitatibus omnium contradictione remota, Precipientes igitur, ut neque imperator neque dux, neque episcopus neque comes neque magna uel parua persona Caros in Christo Babenbergenses fratrés nostros in praefato predio inquietare, molestare, disuestire siue eundem locum commutare nisi communi fratrum consilio praesumat. Si quis uero hanc nostrae dominationis (?) paginam uiolare, quod absit, presumat, Cum iuda traditore indigestibilis buccellae gustum sumat Atque tormento inextinguibili poenas perpetualiter luat. Quod ne fiat, sed hace nostra traditio stabilis et inconsulsa nunc et in futurum permaneat, hanc paginam inde conscriptam manu propria roborantes sigilli nostri impressione insigniri iussimus.

Signum Domni Heinrici romanorum inuictissimi (Monogramma) imperatoris Augusti.

Guntherius Cancellarius uice ercanbaldi archicappellani recognouit. Data . . . . . Indictione It Anno dominicae incarnationis Mill. XVIII. Anno ucro domni Heinrici secundi regnantis XVIj. Imperij autem iiij. Actum.

Nagel, Origin. boic. domus 278. — Östreicher, geöffnete Archive, Jahrg. III. I. 501. Nr. 3. — Mon. boic. XXVIII. II. 470. Nr. 293, aus dem Originale mit Siegel im k. bairischen Reichsarchive zu München. — (Cf. Ussermann, Episc. bamberg. Cod. probat. 26. Nr. 23. Ort, Tag und Monat sind zwar in dieser Urkunde nicht angegeben, ergeben sich jedoch mit grosser Wahrscheinlichkeit aus der ähnlichen Tauschurkunde zwischen K. Heinrich II. und Papst Benedict VIII. welche mit der Datirung "VI: idus Februarii..... actum Moguncie" in den Mon. boic. XXVIII. II. 468. Nr. 292 abgedruckt ist.)

LXI.

1025. Ohne Ort. — Kaiserinn Kunigunde überlässt dem Bisthume Freising ihre Güter zu Ranshofen etc.

Precaria seu Complacitatio Domnæ Chunigundæ Imperatricis Augustæ atque Venerandi Egilberti Frisingensis Ecclesiæ Episcopi.

Anno Dominicæ Incarnationis Millesimo Vicesimo quinto Summæ Divinitatis miseratione provisum est, ut pia Deoque amabilis Domina Chunigunda Imperatrix Augusta ob amorem coelestis desiderii atque ob recordationem Divæ memoriæ Senioris sui Heinrici Imperatoris Augusti nec non ob quoddam vitæ temporalis emolumentum cum consilio gloriosi Ducis Bajoariorum Heinrici scilicet fratris sui

cunctorumque procerum et Optimatum comitumque Bajoariae provintiae ac Judicum quædam sui juris prædia Rantersdorf sive Ranteshova, Hohperchach, Ostermuntinga, Veltchiricha nominata traderet in manus Venerandi Egilberti Frisingensis Ecclesiæ Episcopi et Advocați sui Uodalscalchi cum Ecclesiis ac decimis, cum foresto Willinhart ac forestariis, cum terris cultis et incultis, mancipiis utriusque sexus, vineis, molendinis et cum omnibus juste et legaliter ad ea pertinentibus, exceptis tantum quinque servilibus mansis cum pratis ad eosdem rite pertinentibus in beneficio Bezelini sitis, quod nuncupatur . . . . et quinque servis cum quatuor ancillis, quibus ipsum beneficium tunc temporis erat possessum, quod videlicet beneficium ea lege, ut dictum est, ipsa Domna Imperatrix Augusta tradidit in proprium Uxori præfati Bezelini absque Venationibus et saginationibus ac sine lignorum incisionibus in foresto jam dicto. Excepit etiam memorabilis Imperatrix Camerarium unum Azili nominatum absque beneficio sui (sic) et famulas duas Peza et Raza nominatas. Insuper etiam Imperatrix Augusta tradidit eidem Episcopo, quidquid visa est habere in loco Hal dicto cum utriusque sexus mancipiis, ædificiis, terris cultis et incultis, sartaginibus ac locis sartaginum ac locis onustariis Witevendin censalibus et cum omnibus jure et legaliter ad ipsam Salinam respicientibus atque cum omnibus rebus, quas visa est habere supra fluvium Sala nominatum, ea videlicet ratione, ut ipsa venerabilis Domina, quamdiu Deo ordinante viveret, ... res omnes supra memoratas in integrum possideret. Post discessum vero vitæ mortalis pro elemosina piæ memoriæ Domini sui Heinrici Imperatoris adoptato quoque propriæ animæ remedio ad altare S. Mariæ semper Virginis Sanctique Confessoris Christi Corbiniani Frisingæ corporaliter quiescentis, in jus videlicet atque dominium egregij Antistitis Egilberti Successorumque suorum lege precaria refunderentur. Testes: Gerolt Comes, Fridirih Comes, Arnolt Comes, Hartvvic palatinus Comes, Adalpero Comes, Tiemo Comes, Poppo Comes, Piligrim Comes, Altman Comes, Item Gerolt Comes, Gunspolt Comes, Heinrih filius Tiemonis comitis, Peraholt filius Friderici comitis, Gerolt filius Geroldi comitis, Sarhilo filius Sarhilonis comitis, Gerolt, Maganus, Gamanolf, Albrih, Item Gamanolf, Helmperht, Hartvoic, Ekkihart, Luitolf.

Meichelbeck, Hist. Frising. I. 219. — Orig. im k. bairischen Reichsärchive zu München. — (Conf. Lang, Regesta I. pag. 74.)

LXII.

1039. 1. Mai. Nouiomago. — Kaiser Konrad II. schenkt dem Grafen Piligrim im Matichgan den Ort Metemenhaa. (Mettmach.)

(Chrismon.) In nomine sanctae et individuae trinitatis. Chuonradus diuina fauente clementia romanorum Imperator Augustus. Omnium Christi nostrique fidelium tam futurorum quam praesentium sciat industria, qualiter nos ob interuentum ac petitionem dilectissimae contectalis nostrae Gisilae imperatricis Augustae necnon unicae prolis nostrae Heinrici regis Burgundionum fideli nostro comiti Biligrimo regalem mansum in loco Metemenhaa dicto in pago Matgoune in comitatu einsdem Biligrimi situm cum omnibus ad eundem mansum pertinentibus in proprium tradidimus cum areis, edificiis, mancipiis utriusque sexus, agris, terris cultis et incultis, pratis, pascuis. campis, siluis, uenationibus, aquis aquarumue decursibus, molis, molendinis, piscationibus, uiis et inuiis, exitibus et reditibus, quesitis et inquirendis seu cum omni utilitate, quae ullo modo inde prouenire poterit, eo nimirum tenore, ut praescriptus Biligrim de eodem manso liberam deinceps habeat potestatem tenendi, tradendi, commutandi, precariandi uel quicquid sibi placuerit, inde faciendi. Et ut haec traditionis auctoritas stabilis et inconuulsa omni tempore perseueret, hoc praeceptum inde conscriptum manuque propria roboratum sigilli nostri impressione precepimus insigniri.

Signum domni Chuonradi inuictissimi (Monogramma) Romanorum Imperatoris Augusti.

Theodericus Cancellarius uice Pardonis Archicapellani recognouit. Data Kal. Maii Indict. VII. Anno dominicae incarnationis M.XXX.VIIII. anno autem domni Chuonradi secundi regnantis XII. Imperantis vero XIII. — Actum Nouiomago feliciter. amen.

Schultes, Histor. Schriften. II. 340. — Mon. boic. XXIX. I. 50, aus dem Originale mit aufgedrucktem Siegel im k. bairischen Reichsarchive zu München.

LXIII.

1040. 9. Jänner. Regensburg. – K. Heinrich schenkt der Kirche des heil. Pancraz zu Ranshofen allen Zehent des Prädiums Ranshofen.

In nomine sancte et individue trinitatis Heinricus divina fauențe clementia Rex omnibus christi nostrisque fidelibus tam futuris quam presentibus notum esse uolumus, qualiter nos super altare Urkundenbuch des Landes ob d. Enns. sancti Pancracii in parrochia, que dicitur Ranshouen, omnem decimationem ipsius predii tam de cultis agris, pratis, pascuis, campis, siluis uenationibus, piscationibus quesitis et inquirendis cum omni utilitate, que ullo modo inde prouenire potest, in perpetuum dedimus atque tradidimus ea scilicet ratione, ut dei seruicium a clericis ibidem manentibus cottidie stabilitum permaneat. Hee traditio facta est in conspectu H, cui ducatum ipsius regni dedimus, et archiepiscopi Saltzburgensis ecclesie Ditmaro, Niceni, Laodicensis episcopi et Perngeri patauiensis episcopi. Si autem predictus dux aut aliquis successorum suorum hanc traditionem irritam fecerit, nostri nostrorumque successorum regum siue imperatorum iuris sit defendere. Et ut hec nostra regalis traditio stabilis et inconuulsa permaneat omni euo, hanc cartam inde iussimus conscribi [et nostri sigilli munimine insigniri.

Signum D. Heinrici Regis invictissimi. Theodoricus Cancellarius vice Partonis Archicapellani recognovi. Data V. Id. Januarii Ind. VIII. An. d. Inc. MXL. Anno autem D. Heinrici ordin. XII. Regni Anno primo. Act. Ratisb. feliciter. Amen.]

Hund, Metrop. III. 146. — Mon. boic. III. 311. — Hier aus einem Cod. pergam. sec. XIV in der k. bairischen Hofbibliothek zu München. — (Die eingeklammerten Worte am Ende fehlen in dieser Handschrift, und sind aus dem Abdrucke der Mon. boic. beigefügt. Die Urkunde dürfte wohl kaum echt sein.)

LXIV.

1040. 18. Jänner. Regensburg. — Kaiser Heinrich bestimmt die Gr\u00e4nven der Pfarre Ranshofen und ihrer Zehente.

In nomine sancte et individue trinitatis Heinricus divina favente clementia Imperator ac semper augustus omnibus christi nostrique fidelibus tam futuris quam presentibus notum esse uolumus, qualiter soluimus decimationes S. Pancratii in parrochia Ranshouen cum prediis, que iacent infra terminos istos: De flurnespach usque in grabense, deinde super montem, qui dicitur Hounsperch, usque ad flumen, quod dicitur Mulebach, Deinde puchperch usque ad lapidem, qui dicitur wartstain, Deinde ad locum, qui dicitur durchfere usque makkingen. Insuper tradidi predia, que sunt infra istos terminos saltzpurch ad soluendas rursus decimationes sancti Pangracii Ranshouensis. De rüchohesperig usque ad flumen, quod dicitur Ogete. Deinde Linterbach usque rinte. Similiter quoque soluimus decima-

tiones de loco, qui dicitur Otingen. Soluentes itaque omnem decimationem in loco, qui uocatur Ranshouen, ipsum predium omnesque decimas predii eiusdem tam de incultis quam de cultis agris uidelicet pratis, pascuis, campis, siluis, uenafionibus, piscationibus quesitis et inquirendis cum omni utilitate, que ullo modo inde prouenire potest, super altare sancti Pancracii in proprium dedimus atque manu propria tradidimus ea scilicet ratione, ud (sic) dei seruicium a clericis ibidem manentibus cottidie stabilitum permaneat. Hec solucio decimarum facta est et traditio earundem decimacionum in conspectu heinrici, cui ducatum ipsius regni dedimus, et archyepiscopi Saltzpurgensis ecclesie Ditmaro et Nicetij Leodicensis ecclesie episcopi et Perngeri patauiensis episcopi. Terminum quoque parrochie inposuimus hos eidem sancti Pancracii ecclesie parrochiales terminos statuentes cum predictis episcopis scilicet Ditmaro archyepiscopo Saltzpurgensis ecclesie, et Perngero patauiensi episcopo et Niceno Laodicensis ecclesie episcopo cum aliis XIIj. episcopis incipientes de Etnawe usque ad gruzensewen et creben et pirenpach, Rantwigezprunne quoque, inde ad iden, Ritperch quoque, fuversengen, adelberin et perchstain, Rechinque quoque et huluen, zangaren quoque per ferinam semitam capelle s. Georii martiris, deinde swarzgreben et usque auwerpach, deinde per albrechzperch, deinde per Puchchirichen, deinde in flumen Macticha. Si autem predictum decimationum concambium siue traditionem aut terminorum parrochialium diffinitionem prefatus dux aut aliquis successorum suorum seu episcoporum quilibet in irritum ducere temptauerit, nisi resipuerit, nostri nostrorumque successorum regum siue imperatorum iuris sit defendere et regia potestate retorquere. Et ut hec nostra regalis traditio stabilis et inconuulsa omni permaneat euo, hanc cartam inde fecimus conscribi [et nostri sigilli munimine insigniri.

Signum Domni Heinrici regis invictissimi.

Theodoricus Cancellarius Vice Bardonis Archicapellani recognovi. Data XV. Kalendas Februarii, Ind. VIII. Anno dominic. Incarnat. MXL. Anno autem Domni Heinrici ordinat. XII. regni Anno I. Actum Ratisbone feliciter. Amen.]

Hund, Metrop. III. 142. — Mon. boic. III. 312. — Hier aus einem Cod. pergam. sec. XIV der k. Hofbibliothek zu München. — (Die eingeklammerten Worte am Ende fehlen in der Handschrift, und sind aus dem Abdrocke der Mon. boic. beigesetzt. Die Urkunde dürfte wohl kaum echt sein.

LXV.

1041. 14. Mai. Worms. — K. Heinrich III. schenkt dem Bisthume Freising den königlichen Hof Ostermiething im Salzburggau.

(Chrismon.) In nomine sanctae et individuae trinitatis. Heinricus diuina fauente clementia rex. Si sanctarum ecclesiarum res ex nostris facultatibus ampliamus, hoc ad presentis nostrae uitae statum et ad aeternae retributionis premium nobis profuturum esse indubitamus. Huius spei gratia nos ob interuentum ac peticionem Gisilae dilectissimae matris nostrae imperatricis augustae nec non et Tietmari Salzburgensis aecclesiae uenerabilis archiepiscopi quandam nostrae potestatis curtem Ostermundingun nominatam in pago Salzgowe et in comitatu Aribonis palatini comitis sitam frisingensi aecclesiae in honorem sanctae Mariae sanctique Corbiniani confessoris consecratae et constructae ob dilectionem et gratam nobis seruitutem Nitgeri ecclesie prefatae uenerabilis episcopi Cum omnibus suis pertinentiis, hoc est utriusque sexus mancipiis, areis, edificiis, terris cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, siluis, uenationibus, aecclesiis, decimationibus, aquis aquarumque decursibus, molis, molendinis, piscationibus, uiis et inuiis, exitibus et reditibus, quaesitis et inquirendis seu cum omni utilitate, quae ullo modo inde potest prouenire, in proprium dedimus atque tradidimus Ea uidelicet ratione, ut prescriptus Nitgerus episcopus suique successores de pretitulata curte liberam dehinc potestatem habeant scilicet tenendi, commutandi, precariandi uel quicquid sibimet ad usum prenominatae aecclesiae placuerit inde faciendi. Et ut haec nostrae traditionis regalis auctoritas stabilis et inconuulsa omni permaneat aeuo, hanc paginam inde conscribi manu propria, ut infra uidetur, corroborantes, sigilli nostri inpressione iussimus insigniri.

Signum domni Heinrici tercii (Monogramma) regis inuictissimi.

Eberhardus cancellarius uice bardonis archicancellarii recognoui. Data II. idus Maii Indictione VIIII. Anno dominicae incarnationis MXLI. Anno autem domni Heinrici tercii ordinationis eius XIIII. Regni vero II. Actum wormatiae feliciter. Amen.

Lünig, Reichsarchiv XVII. 227. — Hund — Gewold I. 149. (Monac.) — Meichelbeck, Hist. Frising. I. 238. — Mon. boic. XXXI. I. 319. ex libr. cop. Frising. I. et II. sec. XII et XIII.

LXVI.

1049. 16. Juni. Gemvnde. — K. Heinrich III. schenkt dem Bischof Engelbert von Passau den Jagd- und Forstbann auf den Besitzungen der Kirche zwischen dem Sarming- und Dimbache.

(Chrismon.) In nomine sanctae et individuae trinitatis. Heinricus diuina fauente clementia romanorum imperator Augustus. Nouerint quique christi nostrique fideles tam futuri quam praesentes, qualiter nos ob interuentum nostri thori ac regni consortis scilicet Aquetis imperatricis augustae nec non ob petitionem et deuotum famulatum nostri fidelis et dilecti Egilberti Patauiensis aecclesiae episcopi ex nostra imperiali auctoritate praenominato episcopo tradidimus atque concessimus ius et potestatem legitimi banni super uenatione et foresto in praedio sancti Stephani protomartyris eiusdem episcopii patroni, scilicet in comitatu Adalberti marchionis et intra geminas fluminum Sabinichi et Tominichi ripas sito Ea uidelicet conditione, ut nemo absque licentia et uoluntate prefati episcopi successorumque suofum infra praedictos eiusdem foresti terminos banni conclusione uetitos praesumat uenari aut aliquod genus ferarum, quod inforestatum iure banni interdicitur lege, qualibet uenatoriae artis industria capere uel decipere. Et ut haec nostra imperialis traditio atque concessio eiusdem banni, quod donauimus in potestatem Egilberti episcopi, apud ipsum successoresque suos praedictae Pataviensis aecclesiae futuros episcopos Stabilis et inconuulsa perenniter maneat, hoc praeceptum inde conscriptum manu propria corroborantes sigilli nostri impressione iussimus insigniri.

Signum domni Heinrici tercii regis inuictissimi, (Monogramma) secundi romanorum imperatoris augusti. (Signum speciale.)

uuinitherius cancellarius uice bardonis archicancellarii recognoui *). Data XVI. Kal. Julii Anno dominicae incarnationis Millesimo XL.VIIII. indictione II. Anno autem domni Heinrici tercii regis, imperatoris secundi ordinationis eius XX.l. regni quidem XI. imperii autem III. in nomine domini. Actum Gemvnde feliciter. Amen.

Lünig, Reichsarchiv XVII. 771. — Hund — Gewold I. 365. (Monac.) — Hansiz. I. 248. — Buchinger II. 500. — Mon. boic. XXIX. I. 96, aus dem Original mit aufgedrucktem Siegel im k. bairischen Reichsarchiv zu München.

^{*)} Signo recognitionis nomen cancellarii graecis literis inscriptum est.

LXVII.

1050. c. Sine loco et anno. - Stiftbrief des Nonnenklosters Erla.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis patris et filij et spiritus sancti. Ego Otto consensu fratris mei et consensu consagwineorum meorum Vdalschalchi et Dieterici Monasterium Herlahense in honore sancte Marie, sancti Petri et sancti Johannis Baptiste construximus, sororemque meam Gisilam jnibi deo militaturam sub ordine sancti Benedicti Abbatissam ordinari elaborauimus jta quidem, quod et liberam electionem Abbatisse sanctimonialibus perpetualiter instituimus et michi nobisque succedentibus aduocacie dignitatem secundum peticionem Abbatisse sine aliquo subaduocato ad honorem dei et conservacionem familie censuimus huiusmodi libertatis auctoritatem legittime et religiose inchoatam liberaliter et honeste obseruandam, Venerabilis sancte Patauiensis ecclesie episcopi Eigelberti suorumque successorum amminiculo et defensioni assignauimus, vt, si forte infelix quis jnter successores nostros degener et extraneus prefatam ecclesiam in aliquo presumpserit libertatis iure damnare vel minorare, spirituali gladio dei et omnium sanctorum dominique pape et omnium episcoporum, archiepiscoporum et precipue Patauiensis episcopi, cuius fideli tuicioni commisimus, multatus erubescat et satisfaciat deo et prefate ecclesie, conseruatores uero eiusdem cenobij cum Abraham et Isaac et Jacob dei benedictione fruantur, violatores vero in eternum cum Dathan et Abiron et Juda traditore in infernum cruciandi tradantur. jn fundacionem igitur eiusdem ecclesie tradidimus sancte Marie et prenominatis sanctis predia nostra absque contradiccione scilicet Herla et omnes hereditarias possessiones circa hunc locum sitas, Steine, Waldarn, Grube Hengelberge, Wengelbach, Gotthinhofen, Palsenze, Asscha, Flinsbach, Wernhersdorff, Scauervelt, Incinesdorff. eodem die Venerabilis Eigilbertus episcopus tradidit prenominatis sanctis quinque hobas et duas vineas cum mancipijs, jn ecclesia quoque Oftherinhen terciam partem decimacionis, iuxta ecclesiam Woluesbach predium, et integram decimacionem de vigintiquatuor mansis in plebana ecclesia sancti Valentini jntegram decimacionem, de viginti quatuor mansis in ecclesia Ardacker predium et duas partes decimacionis. Huius tradicionis testes per aures tracti sunt Hartman de Herla, Wernhere de Staffelarn, Frithel, Herbo, Vdalrich de Ardacker, Walchun de Perge, Pilegrim

de Cella, Alram de Wilheringen, Vdalrich de Maclant, Hadamar, Hadamar de Herla, Hederich de Hederichesdorff, Hartbic de Heide, Jedunc, Regil et alij quam plures.

Pez, Cod. dipl. epist. I. 333. — Vorstehender Abdruck ist aus einem Original-Transsumpte, ausgefertigt vom Abbt Benediet von Gleink dd. Erla 25. Juli 1494, entnommen, welchem, wie ausdrücklich bemerkt ist, das mit dem Siegel des Stifters Otto versehene Original dieses Stiftbriefes zu Grunde gelegen.

LXVIII.

1052. 20. Juli. Passau. — K. Heinrich III. bestätigt der Kirche Passau alle Besitzungen, namentlich die der Abbteien Kremsmünster, Mattsee etc.

(Chrismon.) In nomine sanctae et individuae trinitatis. Heinricus divina fauente clementia romanorum imperator augustus, res aecclesiasticas et seruorum dei petitiones nostro releuari ivuamine atque imperiali munimine tueri, ad animae nostrae remedia et ad imperii, quod administramus, profuturum esse credimus gubernacula. Quare fidelium nostrorum praesentium scilicet ac futurorum non ignoret industria, Egilbertvm sanctae pataviensis aecclesiae episcopum uenerabilem episcopii sui traditiones aliquod (aliquot) nostrae celsitudini obtulisse obsecrantem, ut ex his nobis innotesceret, Quid regum aut imperatorum munificentia aecclesiae contulisset suae et idem renouationis nostrae auctoritas roboraret. Eius nos iustae petitioni non solum fidelis seruitii sui assiduitate commoniti sed et contectalis nostrae Agnetis imperatricis augustae precibus sollicitati pivm assensum praebuimus et curtes, aecclesias, uillas et omnia praedia cum suis pertinentiis a regibus uel imperatoribus aut ab aliis religiosis uiris uel feminis sanctae patauiensi aecclesiae tradita, insuper etiam specialiter abbatias Chremisimvnistivri, Matisco cum praedio nomine Hvnisperch, Capellam Otingam et curtim Rviti et uillam Hvfhvsvn, quemadmodum eandem Adalbertvs eiusdem sanctae patauiensis aecclesiae episcopus pro anesipurch sanctae lavriacensis aecclesiae praedio, ubi quondam episcopatus sedem fore nouimus, ab heinrico duce bawariorum iuste et legaliter in concambium accepit atque possedit et in osterichi in loco, qui dicitur Chirichbach, territorium quoddam cum aecclesia, quae ad radices comageni montis sita est, in codem monte mansos C. faciendos et plus cum omnibus ad eandem pertinentibus mancipiis utriusque sexus, aecclesiis, uillis. areis cultis et incultis, agris, pratis, campis, pascuis, siluis, uenationibus, aquis aquarumque decursibus, piscationibus, molendinis, uiis et inuiis, exitibus et reditibus, quaesitis et inquirendis cunctisque aliis appenditiis, quae dici possunt, donatiuo hoc nouo praefatae aecclesiae sancti Stephani protomartiris christi, in qua et sanctus Valentinvs confessor corporaliter requiescit, prouisorumque eius potestati aeternaliter possidenda imperiali nostra auctoritate donamus, corroboramus atque confirmamus. Et ut haec nostra imperialis confirmatio stabilis et inconuulsa omni permaneat aeuo, hanc paginam inde conscribi manuque propria, ut subtus uidetur, corroborantes Sigilli nostri impraessione (impressione) iussimus insigniri.

Signum domni Heinrici (Monogramma) tercii regis inuictissimi secundi romanorum imperatoris augusti. (Signum speciale.)

uuinitherius cancellarius uice liutboldi archicancellarii et archiepiscopi recognouit.

Data XIII. Kalend. Aug. Anno dominicae incarnationis M.L.II. indictione V. anno autem domni Heinrici tercii regis, secundi imperatoris ordinationis eivs XX.III. Regni uero XIIII. imperii VI. Actum in nomine domni (sic) Bazzovva feliciter. amen.

Lünig, Reichsarchiv XVII. 771. — Hund — Gewold I. 366. — Hansiz I. 250. — Buchinger II. 501. — Mon. boic. XXIX. pag. 109. ex orig. c. sigill. (Conf. Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 30. Nr. 20.)

LXIX.

1055. 22. März. Brixen. — K. Heinrich III. schenkt der Kirche Salzburg die Güter des geächteten Pfalzgrafen Aribo zu Isingrimesheim an der Marchluppe im Matichgau.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Heinricus divina favente clemencia romanorum imperator Augustus. cum in hoc praesentis vite stadio discurrentes praemium immarcescibile adipisci cupimus et ecclesiarum atque orphanorum viduarum nec non omnium egenorum inopiam elemosinarum largitate ditare festinamus, quia inde eternam mercedem accipere speramus et pro meritorum qualitate unicuique, prout possumus, digna retribuentes atque in semita iusticie ita gressus nostros confirmantes videlicet bonis et nobis fideliter servientibus praemia cumulando, malis autem et Christi nostrique infidelibus penas minitando, Ideirco noverint omnes Christi nostrique fideles tam futuri quam praesentes, qualiter nos pro remedio anime nostre et incolomitate ac peticione consortis regni theorique nostri Agnetis imperatricis nec non pro salute et intercessione filii nostri

Heinrici regis atque ob interventum Salzburgensis episcopi nomine Baldevvini deo nobisque fidi quoddam predium Botonis rei maiestatis et in palatino placito dampnati atque proscripti, quod nostre potestati lege adiudicatum est in loco Isingrimesheim dicto iuxta Marchluppam fluvium situm in pago Mathgovve et hobas atque duas curtiles causas ad ipsum predium pertinentes ac titulum sancti Petri sanctique Roudberti, quorum honore Salzburgense monasterium constructum est, ad eundem locum in proprium tradidimus cum omnibus suis appendiciis, hoc est utriusque sexus mancipiis, areis, edificiis, agris, pratis, pascuis, terris cultis et incultis, aquis, aquarumque decursibus, molis, molendinis, piscacionibus, silvis, venacionibus, exitibus et reditibus, viis et inviis, quesitis et inquirendis, cum omni utilitate, que ullo modo inde poterit provenire. Et ut hec nostre imperialis tradicionis auctoritas stabilis et inconvulsa omni evo permaneat, hanc cartam inde conscriptam manu propria, ut infra videtur, corroborantes sigilli nostri impressione iussimus insigniri.

Signum domni Heinrici (Monogramma) tercii Regis Romanorum Imperatoris Augusti.

Wintherius cancellarius vice Liutpoldi archicancellarii recognovi. Data XI. Kalendas Aprilis anno dominice incarnacionis M. L. V. Indictione VIII. Anno autem domni Heinrici tercii regis, Imperatoris secundi, ordinacionis eius XXVII. regni vero XVI. Imperii VIIII. Actum Brixine in dei nomine feliciter. Amen.

Juvavia, Anhang pag. 240. — Original mit Siegel im k. k. geh. Haus-, Hofund Staatsarchive zu Wien.

LXX.

1056. Regensburg. - Stiftbrief des Klosters Lambach.

† Ego Adelbero dei gratia Wirziburgensis episcopus notum esse uolo omnibus christi fidelibus, qualiter licentia domini apostolici pape Gregorii congregationem clericorum in lambach consensu et consilio parrochiani episcopi patauiensis scilicet Altmanni mutaui in communem cenobialis uite uidelicet monachorum conuersationem. Et quoniam conmunis uita monachorum plus indiget quam secularium conuentus clericorum, ad supplementum eorum ex nostro adauxi fisco quatuor uidelicet siluas, Quarum due iuxta trunam in parte aquilonari sunt site una mercato Wels inferior, alia superior. Inferioris uero Hardis nemorarius Enzo erat, superioris autem Hardis

nemorarius erat Engizo. Ex altera autem parte eiusdem fluminis trune contra septemtrionem due silue una ad buchunloch, cuius nemorarius Bero erat, altera ad citerwalt, cuius nemorarius Ello erat. In his ergo siluis solus abbas absque ulla contradictione pro suo libitu habet potestatem euellendi, domos edificandi, plantandi, molendinos faciendi, uenandi, insuper quicquid ad utilitatem fratrum inde potuerit excogitari. Addidi insuper, quantum mihi predii de patruo meo Aribone ad zunisili contigit et uicinum mercatum ad wels duoque mercata in francia, unum ad Onoldesbach, ad Geroldeshouen alterum cum omni utilitate ad ipsa pertinente et parrochiam, que dicitur Totinstetin. Haec omnia Eggiberto uenerabili abbati conmisi eo, quo ego hec iure habui, monasteriique curam potestatiue habere feci-Huius rei testes sunt: Eberhardus comes, Marcwardus, Gerung, Ebo Heinrich, Zeizolf, Aribo, Porn, Itemque Porn, Nending, Archo, Herrant, Penno, Werimot, Aribo, Erchenbreht, Adalram, Altman, Adalbret.

Actum est Ratispone anno Millesimo I. VI. Indictione VIIII., Episcopatus autem domni Adalberonis XII. Si quis hanc traditionem infringere aut destruere presumpserit, perpetuo anatemate ligatis manibus et pedibus mittatur in tenebras exteriores, ibi erit fletvs et Stridor Dentiym.

Pez, Script. rer. Aust. II. 12. Hier aus einer facsimilirten Abschrift. (Das Original zu Lambach?)

LXXI.

1061. 18. Februar. Regensburg. — K. Heinrich IV. bestätiget dem Kloster Lambach das Marktrecht in Wels, den Zoll in Lambach, die Fischerei auf der Traun und auf der Ager und das Eigenthum von vier Waldungen.

C. (Chrismon.) In nomine sanctae et indiuiduae trinitatis heinricus diuina fauente elementia res. Notum esse uolumus omnibus christi nostrique fidelibus tam futuris quam praesentibus, qualiter nos ob interuentum dilectissimae genitricis nostre Agnetis imperatricis augustae et ob peticionem fidelis nostri Adalberonis Wirziburgensis episcopi bannum mercati in loco Wels et theloneum in lambach et insuper bannum piscationis de superiori casu Trvnae et in agra ab asintal usque ad ea loca, ad quae praediorum suorum termini pertingunt, et ab asintal sursum connunem utilitatem usque ad portum

Vehelaha, in albanaa, in Rintbach et iterum in Rintbach et in steinbach nec non quatuor nemorum unum ad Eitirwalt, aliud etiam ad Brchvnlock, duo, que uulgo sub appellatione dicuntur superioris siue inferioris Hardis eo iure, quo parentes eius scilicet auus eius Arnoldus et item pater suus Arnoldus et frater suus Marchio Gotefridus et ad ultimum idem episcopus Adalbero eundem bannum habuerunt, ecclesiae in lambach, quae in hore (honore) sanctae Mariae et sancti Kyliani sociorumque eius constructa est, cum omni utilitate, que ullomodo inde prouenire potest, legitime annuimus, potestatiue confirmamys et perpetuo in proprium dedimus atque tradidimus ea uidelicet ratione, ut nullus in predictis locis aut mercatum destruere aut theloneum impedire aut piscari aut noualia facere aut domos aedifieare sine consensu et uoluntate abbatis in lambach suorumque successorum presumat. Et ut haec nostra regalis traditio nunc et in euum stabilis et inconuulsa permaneat, hanc cartam inde conscribi et ut subter cernitur, manu propria corroborantes sigilli nostri impressione iussimus insigniri.

Signum domni heinrici (Monogramma) quarti regis.

Fridericus cancellarius uice sigifridi archicancellarii recognoui. Data XII. Kalendas Martii, Anno incarnationis domini MLXI. Indictione XIIIj. Anno autem ordinationis domni Heinrici quarti regis VII. Regni uero V. Actum Ratispone feliciter. Amen.

Kurz, Beiträge Il. 435. — Hormayr, Archiv 1815. 498. Original auf Pergament im Archive des Klosters Lambach. — Das Siegel, rund, in ungefärbtem Wachse, ist am linken Rande der Urkunde aufgedrückt, beträchtlich beschädigt. Das Monogramm entspricht vollkommen der Abbildung im Chronico Gottwiensi.

LXXII.

1061. 18. Februar. Regensburg. — König Heinrich IV. bestätigt mit Anführung der Gränzen die von Bischof Adalbero von Wirzburg gemachte Stiftung des Klosters Lambach.

In nomine sanctae et individuae trinitatis heinricus divina fauente elemencia rex. Notum esse uolumus omnibus christi nostrique fidelibus tam futuris quam praesentibus, qualiter nos ob interuentum dilectissime genitricis nostre Agnetis auguste et ob peticionem fidelis nostri Adalberonis wirziburgensis episcopi bannum mercati in loco Wels et theloneum in lambach et insuper bannum piscationis de superiori casu Trunae et in agra ab asintal usque ad ea loca, ad que

prediorum suorum termini pertingunt, et ab asintal sursum conmunem utilitatem usque ad portum Vehclahaa, in albana, in Rintbach et iterum in Rintbach et in steinbach necnon quatuor nemorum unum ad Eitirwalt, aliud etiam ad Brchrnloch, duo, que uulgo sub appellatione dicuntur superioris siue inferioris hardis, eo iure, quo parentes eius scilicet auus Arnoldus et item pater suus Arnoldus et frater suus marchio Gotefridus et ad ultimum idem episcopus Adelbero eundem bannum habuerunt, aecclesiae in lambach, que in honore sanctae Mariae et saucti Kyliani sociorumque eius constructa est, cum omni utilitate, que ullo modo inde prouenire potest legitime, annuimus, potestatiue confirmamus et perpetuo in proprium dedimus atque tradidimus ea uidelicet ratione, ut nullus in predictis locis aut mercatum destruere aut theloneum impedire aut piscari aut noualia facere aut domos edificare sine consensy et uoluntate abbatis in lambach suorumque successorum presumat. Et ut hec nostra regalis traditio nunc et in euum stabilis et inconuulsa permaneat, hanc cartam inde conscribi et, ut subtus cernitur, manu propria corroborantes sigilli nostri impressione jussimus insigniri.

Signum domni heinrici (Monogramma) quarti regis.

Fridericus cancellarius uice sigifridi archicancellarii recognoui. Data XII. Kalendas Martii, Anno incarnationis domini MLXI. Indictione XIIII. Anno autem ordinationis domni Heinrici quarti regis VII. Regni uero V. Actum Ratisbone feliciter. Amen.

Original auf Pergament im Archive des Klosters Lambach. Das aufgedrückte Siegel ist sehr beschädigt, so dass von der Umschrift nichts mehr erhalten. Das Monogramm hat den Verbindungsstrich.

LXXIII.

1063. 25. October. Regensburg. — K. Heinrich IV. bestätigt dem Bischof Egilbert von Passau die Güter seiner Kirche, namentlich den Besitz von Kremsmünster etc.

(Chrismon.) In nomine sanctae et indiuiduae trinitatis Heinricus diuina fauente clementia re.v. Res aecclesiasticas et seruorum dei petitiones nostro releuari iuuamine atque regali munimine tueri, ad animae nostrae remedia et ad imperii, quod administramus, profuturum esse credimus gubernacula. Quare fidelium nostrorum praesentium seilicet ac futurorum non ignoret industria, Egilbertum sanctae

Patauiensis aecclesiae episcopum uenerabilem episcopii sui traditiones aliquot nostrae celsitudini obtulisse obsecrantem, ut ex his nobis innotesceret. Quid regum aut imperatorum munificentia aecclesiae contulisset suae, et idem renouationis nostrae auctoritas roboraret. Eius nos iuste petitioni non solum fidelis seruitii sui assiduitate commoniti, Sed et dilecti nostri magistri ANNONJS coloniensis archiepiscopi caeterorumque fidelium nostrorum precibus sollicitati pium assensum praebuimus et curtes, aecclesias, villas et omnia praedia cum suis pertinentiis a regibus uel imperatoribus aut ab aliis religiosis viris uel feminis sanctae Patauiensi aecclesiae tradita, Insuper etiam specialiter abbatias Chremisimvnistivri, Matiseo cum praedio nomine Hvnisperch, capellam otingam et curtim Rviti et villam Hvfhvsvn, quemadmodum eandem Adalbertus eiusdem sanctae Patauiensis aecclesiae episcopus pro anesiberch sanctae Lauriacensis aecclesiae praedio, ubi quondam episcopatus sedem fore nouimus, ab Heinrico duce bawariorum juste et legaliter in concambium accepit et possedit, et in osterichi in loco, qui dicitur chirichbach, territorium quoddam cum aecclesia, quae ad radices comageni montis sita est, et in eodem monte mansos c. faciendos et plus nec non praedia quaedam in comitatu Ernasti (Ernusti) marchionis sita Gowacisbrunnun et Boumgarden ac Chrubet dicta, quae dilectus noster genitor piae memoriae Heinricus imperator augustus eidem Patauiensi aecclesiae imperiali auctoritate tradidit, cum omnibus ad eadem pertinentibus, hoc est utriusque sexus mancipiis, aecclesiis, villis, areis, cultis et incultis, agris, pratis, campis, pascuis, siluis, venationibus, aquis aquarumque decursibus, piscationibus, molis, molendinis, viis et inviis, exitibus et reditibus, quesitis et inquirendis cunctisque aliis appenditiis, quae dici possunt, donatiuo hoc nouo praefatae aecclesiae sancti Stephani protomartyris Christi, in qua et sanctus Valentinus confessor corporaliter requiescit, prouisorumque eius potestati aeternaliter possidenda regali nostra auctoritate donamus, corroboramus atque confirmamus. Et ut haec nostra regalis confirmatio stabilis et inconuulsa omni permaneat aeuo, hanc cartam inde conscribi manuque propria, ut subtus cernitur, corroborantes sigilli nostri impressione iussimus insigniri.

Signum domni Heinrici (Monogramma) quarti regis.

Fridericus cancellarius uice sigefridi archicancellarii recognouit. Data VIII. Kal. Nov. Anno dominicae incarnat. M. LX.III. Indict. II. Anno autem ordinat. domni Heinrici quarti regis VIIII. Regni uero VII. actum *Rutisbone* in dei nomine feliciter. amen.

Lünig, Reichsarchiv XVII. 772. — Hund. — Gewold I. 366. — Buchinger, II. 507. — Mon. boic. XXIX. pag. 166 ex orig. c. sigillo. (Conf. Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 31. Nr. 22.)

LXXIV.

Circa 1070. Passau. — Altmann, Bischof von Passau, bestätigt dem Bischof Adalbero von Wirzburg einen sehon früher zwisehen Bischof Christian von Passau und dem Grafen Arnolt von Lambach abgeschlossenen Tauschvertrag.

+ In nomine sancte et individue trinitatis ego altmannus dei gratia sancte patauiensis ecclesie episcopus. Licet omnibus, quos in christo sollicitudine sacerdotalis prouidentie amplectimur omnifariam impendere diligentiam debeamus, precipue tamen pauperum christi intimo ex affectu memores esse debemus et non solum presentibus immo et futuris eorum obuiare inconmodis. Ea propter notum esse uolumus universis christi fidelibus tam futuris quam presentibus, qualiter peticione dilecti confratris nostri Adelberonis ecclesie wirziburgensis episcopi quoddam concambium, quod iam olim per auum eius Arnoldum cum predecessore nostro beate memorie presule Christiano legitime actum fuerat, sed nostris temporibus nonnullam contradictionis molestiam sustinebat, nos deo propicio, ut idem coucambium in perpetuum fixum esset et immobile, cum coniuentia totivs cleri et populi ecclesie nostre repetita conmutatione renouauimus et omnem futuris temporibus controuersie ac simultatis causam decidimus. Denique a supradicto Adelberone confratre nostro acceptis tribus mansibus sui predii, uno in Niunchirchen, duobus in Gundeschirchen nos decimas, quas parentes eius uidelicet pater Arnoldus et auus Arnoldus et marchio Gotefridus possederant et ecclesie lambacensi contradiderant, hoc est in terminis parrochie, que pertinet ad memoratum cenobium, in pachmannen quoque in terminis sui predii et patrui sui Arbonis episcopali auctoritate et banni nostri interpositione eidem ecclesie et fratribus ibidem conmunis uite disciplinam sectantibus libere et secure possidendas confirmauimus.* Siquis igitur episcoporum aut laicorum hanc nostram confirmationem infringere aut annullare presumpserit, ex auctoritate patris et filii et spiritus sancti perpetuo anathematis uinculo subiaceat, nisi forte

resipuerit et sub debite reconpensationis satisfactione penitentiam egerit. Ne uero confirmationem hanc aliqua imperpetuum possit exterminare obliuio, eam sigilli nostri impressione iussimus et testium subscriptione corroborari. Testes sunt canonici Röpertvs prepositius, Ödalricus decanus, Meginhardus, Chûnradus, Guntherus, prepositi Wezil, Ödalricus archidiaconi. Laici Ödalricus comes aduocatus patauie, Heinricus comes de formbach et frater eius Gebeharth de Uiethensteine, Eberhardus comes de formbach, Hermannus comes frater Ödalrici de windeberge, Gotefridus de Gottinsdorf, Arbophath de Echinperge, Arbo de Heicinisdorf, Erchinpreth et frater eius Altman de Aiterbach.

Data patauie anno ab incarnatione domini millesimo I^{m.} VIIe Indictione VIIII. Episcopatus autem domni Altmanni anno VIIIe temporibus Ekkeberti abbatis †.

Original auf Pergament mit Siegel im Archive des Klosters Lambuch. Die Urkunde ist in der vorliegenden Form sicher unecht; Bischof Altmann kam erst 1063 zur Regierung, die Schrift möchte der ersten Hälfte des 13. Jahrhunderts angehören. — Wendenthal, VII. 402. — Hormayr, Archiv. 1815. 498.

LXXV.

1071. 25. Juni. Passau. — Bischof Altmann von Passau stellt das Kloster St. Florian wieder her, und übergibt es regulirten Chorherren.

† In nomine sancte et individue trinitatis altmannus dei gratia sacro sancte patauiensis ecclesie episcopus et apostolice sedis legatus cunctis successoribus suis et omnibus christi fidelibus in perpetuum.

Sicut ex iniuncto nobis pastoralis dignitatis officio ecclesias, ubi necessarium esse piderimus ad honorem dei fundare, sic et quocumque casu lapsas tenemur in christo, dum possumus, ad laudem ipsius reformare. Hinc est, quod ecclesiam beati floriani martyris christi, quondam in pago Lauriacensi ab antiquissimis terre illius incolis iuxta riuulum, qui ypha dicitur, fundatam et in defensionem sancte romane ecclesie ad annualem censum unius aurei traditam, sed tandem in illo miserabili sancte Laureacensis ecclesie excidio tempore Wulfilonis ipsius ecclesie pontificia a barbaris destructam, dum postmodo annis multis quasi desolata nullum uel a sede romana, uel ab alio quoquam reformationis inueniret auxilium, nos tandem summi pontificis Alexandri interuentu, sed precipue diuine remunerationis intuitu in nostram defensionem suscipientes, ipsam omni diligentia, qua potuimus, reformare curauimus, pia etiam quorundam predeces-

sorum nostrorum Richarii videlicet, Adalberti. Eigilberti episcoporum uestigia sectantes, qui ipsius ecclesie desolationem miserati, ad eius reformationem multo studio laborauerunt, sed continua barbarorum inuasione impediti, pium cordis eorum affectum ad effectum plene perducere non potuerunt.

Nos itaque diuina ordinante clementia ipsis in episcopatum succedentes, bonum opus ab ipsis bene inchoatum, deo adiuuante consummauimus, murosque monasterii quondam ab ungaris dirutos cum tecto resarcientes, ipsum monasterium cum quinque altaribus consecrauimus, canonicos regulares deo ibi perpetuo seruituros instituentes, Hartmannum uirum in sancta conuersatione probatum prepositum ipsis prefecimus, reditus (sic) distractos, quos potuimus, reuocauimus et ut ipsi canonici conmunem et regularem uitam ibidem professi sancte et religiose uiuentes diuine contemplationi liberius uacare et pro nostri omniumque fidelium salute deuotius deo debeant supplicare, nos quedam licet pauca de dominicalibus nostris in subsidium prebende fratrum eorundem contulimus. Curiam uidelicet in Enzingen, Curiam ad sanctum Stephanum iuxta waninpach cum omnibus ad eam pertinentibus, Ad Almisvelt uillam totam cum omnibus ad eam pertinentibus, transitu scilicet fluminis trvne et piscationibus, pratis, pascuis, siluis, et duas partes decimationis in omnibus eiusdem ecclesie terminis tam cultis quam colendis. Ad svnilburch mansum unum et dimidium et duas partes decimationis Ad Ebilsperch mansos duos et dimidium, Ad strummingen augeam cum omnibus ad eam pertinentibus. Predia uero, que quocunque modo distracta et alienata, in usus ipsius cenobii reuocauimus, sunt hec: Curia in Phaffinhouin cum omnibus ad eam pertinentibus, Curia in Lilinhovin, Curia in Gerlantingen, In Gömerichingen duo mansi et dimidius. Preterea, quod maximum est, parrochiam in qua ipsum cenobium fundatum est, et in omnibus ipsius parrochie terminis tam cultis quam colendis decimam totam ipsi cenobio restituimus, quam tamen parrochiam et decimam fratres ipsius cenobii, sicut ex antiquis eorum priuilegiis plenius certificati sumus, a quibusdam antecessoribus nostris duabus uicibus quondam conmutantes, primo domino Haertwico pie recordationis episcopo decem hůbas iuxta prefatum riuulum, qui ypha uocatur, sitas, postmodum domino Adalberto sanctissime recordationis episcopo oppidum in Anesiburch in litore Anesi fluminis situm, in usus et proprietatem episcopatus pro conmutacione supradicte parrochie et decime contulerunt, sed ipsam iterum atque iterum in destructione iam dicti monasterii distractam et usibus fratrum ipsius cenobii penitus abalienatam, nos eam nunc tercio, sed respectu tantum diuine remunerationis et ob reuerentiam romane sedis de potestate baronum terre. qui ipsam decimam usibus suis uiolenter manciparant, recolligentes, parrochiam pleno iure, decimam totaliter et integraliter ipsi cenobio restituinus. Licet enim plurima beato christi martyri floriano in prima fundatione ipsius sui monasterii fuerint collata, omnibus tamen postmodum in destructione ipsius monasterii distractis, usibus fratrum tunc temporis ibidem deo militantium tantum hec paucissima inuenimus remansisse: Villam, in qua ipsum monasterium fundatum est, cum omnibus ad eam pertinentibus, agris scilicet et uinetis, pratis, pascuis siluis, aquis aquarumque decursibus, piscationibus, uenationibus et molendinis. Ad waelhelingen mansum unum et dimidium, Ad vrienlivtin mansum unum et dimídium. Nos igitur omnes possessiones sepedicti monasterii et iam sibi collatas et quas adhuc deo dante poterit adipisci, in nostram protectionem suscipientes, talem fratribus ibidem deo seruientibus indulgentiam facere decreuimus, ut, si ministeriales nostri, seu quicunque homines ecclesie nostre predia sua ad nos quocunque iure spectantia ipsis conferre decreuerint, liberam habeant potestatem conferendi, quando et ubi uelint. Preterea omnem, quam prius de indulgentia romane sedis habuerunt libertatem plene ipsis redonamus, liberam uidelicet sepulturam ipsis indulgentes ita, ut quicunque apud eos sepeliri uoluerit, libere non obstante alicuius plebani uel uicarii contradictione sepeliatur. Adicientes quoque hanc gratiam ipsis indulgemus, ut, si quando prelatum ipsius monasterii uiam uniuerse carnis ingredi contigerit, fratres liberam habeant potestatem eligendi alium quem magis ydoneum inuenerint, episcopo etiam irrequisito. Voluinus etiam et.firmiter inhibentes semper obseruandum statuimus, ut nullus successorum nostrorum uel alter quispiam siue ecclesiastica siue secularis persona aliquem eis aduocatum uel in hominibus uel in prediis aliquatenus presumat ordinare, nisi quem prelatus ipsius monasterii cum consilio fratrum suorum sibi elegerit aduocatum, qui etiam, si, ut plerumque fieri solet, grauis ipsis et iniuriosus exstiterit, dum admonitus emendari noluerit, ad arbitrium ipsius prelati ab episcopo, uel si episcopus noluerit, a sede romana mutetur, altero ad peticionem ipsius prelati substituto. Igitur ut iam dicta ecclesia cum omnibus illuc uel nunc collatis uel iuste

Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

postmodum conferendis plena pace gaudeat et secura consistat, nos ipsam dei omnipotentis patrocinio supponentes, auctoritate ipsius dei et beatorum apostolorum Petri et Pauli eorumque uicarii Alexandri pape et potestate, qua nos fungimur, precipimus et sub pena eterne dampnationis firmiter inhibemus, ut nullus uel successorum nostrorum uel alia qualiscunque siue ecclesiastica siue secularis persona res ipsius ecclesie uel inuadere uel inminuere uel quocunque modo usibus fratrum ibidem deo seruientium subtrahere presumat uel auferre. Si autem quispiam successorum nostrorum, quod deus auertat, hec instituta nostra transgressus fuerit, si tercio conmonitus congrua satisfactione non emendauerit, prepositus ipsius monasterii hoc utens priuilegio super tanta iniuria querimoniam coram domino papa deponat, ut super hoc, quod iustum fuerit, decernat. Si ergo super hoc, quod forte fieri potest, indignatus dominus papa predictum monasterium a iurisditione patauiensis ecclesie in iurisditionem romane sedis transferat, deus omnium iniquitatum uindex iustus tantum honoris et rerum dispendium Patauiensi ecclesie irrogatum ab auctore ipsius mali requirat et hic et in futuro. Conservantibus autem pax a deo et misericordia et in presenti et in futuro seculo conscruetur. Amen. Et ut omnia hec omnes tam futuri quam presentis temporis homines sciant esse iugiter et inuiolabiliter conseruanda, presentem paginam sigilli nostri inpressione duximus confirmandam, nominibus Kathedralium et ministerialium nostrorum, quorum consensu et consilio hec omnia acta sunt et confirmata, subnotatis. De Kathedralibus: Dietmarus maior prepositus, Imbertus decanus, Baldwinus scolasticus, Engilbertus archydiaconus, Imbertus capellanus, Almarus, Heinricus, Fridericus, Hugo Egino, Otakarus, canonici et ceteri omnes, De ministerialibus, Egelolf de velbach, Haertwich et frater eius Repreht de Chraenzingen, Chaecil de shaltarn, et frater eius Otaker, Ymzo de stegebach, Livtkoz de tagebrehtishvsin, Otaker de widach et alii quam plures.

Datum *Patanie*, Anno ab incarnatione domini M°lxx°jº Indictione XIIII. VII. Kalendas Julii. Regnante *Heinrico* imperatore IIII. Anno regni eius VIIº Imperii uero Vº feliciter. A(men).

Aus dem Originale mit aufgedrucktem Siegel im Archive des Klosters St. Florian. Umschrift des Siegels: ... TMANNY ..., ... RA. PATAVJEN-SJS. EPS. Abgedruckt: Pez, Cod. dipl. epist. I. 254. — Hormayr, Wien I. II. S. III. — Mon. boic. XXIX, II. 9.

LXXVI.

1073. 3. März. Rom. — Papst Alexander II. bestätigt die Stiftung des Klosters St. Nikola durch Bischof Altmann.

Alexander episcopus seruus seruorum dei dilecto fratri in cbristo Altmanno patauiensi episcopo et per eum ecclesie quam in territorio eiusdem ciuitatis in portu eni fluminis construxit et in honore sancte trinitatis et resurrectionis domini nostri iesu christi et sanctorum Andree apostoli, Pantaleonis martiris et sancti Nycolai confessoris consecrauit, in perpetuum. Conuenit apostolico moderamini religiosis desideriis et peticionibus ea benignitate et pietatis studio condescendere effectumque prebere, ut, dum spiritualis auctoritas officii sui debitum peragit, dum pia fidelium statuta roborando venerabilibus locis presidium defensionis impendit, hinc affectus superne retributionis lucratur meritum, quod in prestando beneficio non minor fuerit caritas quam potestas. Hoc enim et bonorum studiis spe proficiendi augmentum tribuit et opus proprium fructu perfectionis deo acceptabile reddit. Itaque dilecte frater, carissima S. Petri filia imperatrice Agnete semper augusta indicante nobis, te in suburbio ciuitatis tue iuxta portum predicti fluminis eni ad conmunem et regularem canonicorum uitam ecclesiam construxisse et ut eam iuxta propositum tue deuotionis et constitutionis apostolicis priuilegiis firmaremus, tum ipsa preces tuas referente, tum ipso pro te sanctissimo desiderio postulante tanto prompțius utriusque uoluntati annuendum esse iudicauimus, quanto et tua uota iusta esse certius intelligimus ct illius desideria diuino accensa spiritu ubique prosperari cupimus. Concedentes igitur tibi et prefate ecclesie huius nostri apostolici decreti priuilegium sancimus et apostolica auctoritate statuimus, ut clerici, qui uel nunc in eadem ecclesia sunt ordinati uel aliquo post in tempore fuerint ordinati, sub conmuni semper uita et claustrali conversatione consistant. Ad quorum conmunem usum confirmamus et inconmutabiliter tenenda decreuimus determinate quidem et ea, que prenominata imperatrix augusta pro remedio anime sue donauit uidelicet nonam partem omnium, que ad Persinbiugen et Ibseburch ad manus suas culta redduntur et ea, que tu ipse per manum aduocati tui Rainberti illuc tradidisti, scilicet ante signatum portum predicti fluminis eni cum omni utilitate sua gratis quidem transponendis, qui

causa orationis uadunt, insuper duas curtes sempftelingen et Niuwenhouen cum pertinentiis suis omnibus et unam Houesacham, quam Egeno ad usum episcopi in altare saucti Stephani protomartiris dedit, et duas Houesachas in loco, qui dicitur Alburch, et decimationem eiusdem uille cum uno manso et unam curtem Wachinwis, Enzinwis cum genezeo et omni utilitate et tres houesachas de Ebechendorf cum omni utilitate. Ad Richeresdorf unum mansum et unum molendinum, Ecclesiam unam, que dicitur Eitenbach, cum omni utilitate, que ad episcopum pertinebat, et unam Houesacham Osta cum ceteris bonis illic (sic) pertinentibus et ad Allenchouen unum mansum cum decimatione eiusdem uille et ad zointis I. mansum cum decimatione eiusdem uille. Ad Rusten decimationem, ad Mötarn unum mansum, Ad Liuben unam uineam, ad Wachouwe duas uineas, Ad sconenbohel duas, Ad Ascha duas, Ad sebach tres et tres sagenas, unam patauie, aliam sebach, terciam Mathse. Pro uestitu autem decem libras argenti de nauibus patauie: Tres ad Mathse de censu. Hec inquam omnia et quecunque etiam innominata bona eidem ecclesie uel nunc iuste collata sunt uel inposterum deo disponente conferenda eo tenore et auctoritate ad conmunem usum fratrum ibidem deo famulantium decernimus et corroboramus, ut conmunem et regularem uitam ducentes nichil de bonis ecclesie proprio et singulari usui uendicent. Vt igitur hec nostra decreta adiuuante domino undique firma illibataque permaneant, apostolica auctoritate constituimus, vt nullus rex, imperator, dux, comes, episcopus uel archiepiscopus seu aliqua persona secularis aut ecclesiastica prefatam ecclesiam ab eo statu et ordine, quem superius confirmacimus, diuellere aut aliqua perturbatione impedire presumat uel quicquam de rebus et bonis ecclesie inuadere aut diminuere uel ab usu fratrum subtrahere audeat. Si quis autem contra huius nostre sanccionis decreta temerario ausu uenire temptauerit, usque ad dignam satisfactionem anathematis laqueo se irretitum nouerit. Qui uero hec eadem fideli deuotione obseruare curauerit, diuine remunerationis gratiam et apostolice benedictionis hic et in futuro consequatur habundantiam. Datum Rome V. Nonas Martii Per manus petri sancte Romane ecclesie presbiteri cardinalis ac bibliothecarii Anno XII. pontificatus doinni secundi Alexandri pape, Indictione XII.

Mon. boic. IV. 287, aus einer Abschrift sec. XII. im k. bairischen Reichsarchive zu München.

LXXVII

1074. 27. Juli. Passau. — Bischof Altmann verleiht dem Propste zu St. Florian die Freiheit, die Seelsorge der Pfarre einem Chorherrn übertragen zu können.

† In nomine sancte et indiuidue trinitatis altmannus dei gratia sacrosanete patauiensis ecclesie episcopus et apostolice sedis legatus cunctis successoribus suis et omnibus christi fidelibus in perpetuum.

Officium pastoralis dignitatis summopere exigere uidetur, ut nos, qui quasi rectores et gubernatores ecclesiarum a deo ex omnibus hominibus specialiter electi sumus et constituti, specialius etiam pre omnibus ipsarum securitati et non solum presenti sed et future debeamus jugiter intendere. Hinc est, quod nos continua nec non et deuota dilecti fratris nostri Hartmanni prepositi domus sancti floriani peticione conmoniti, parrochiam, in qua ipsum, cui preest, fundatum est monasterium, speciali priuilegio nostro sibi suisque successoribus confirmare et quo iure ipsam aliasque possessiones undecumque sibi et nunc collatas, nec non et postmodum iuste conferendas, possidere debeant, omnium et successorum nostrorum et aliorum christi fidelium memorie presenti scripto duximus firmiter conmendare. Pateat igitur omnibus christi fidelibus tam futuris quam presentibus, quod fratres quondam in domo sancti floriani deo seruientes supra dictam parrochiam et in omnibus ipsius parrochie terminis tam cultis quam colendis decimam totam a duobus antecessoribus nostris pie recordationis episcopis Haertwico scilicet et Adalberto legitimo concambio permutatam duabus uicibus in proprios usus suos pleno iure conquisierunt, sed eam iterum atque iterum in destructione ipsius monasterii distractam et usibus corum penitus abalienatam nos tandem nunc tercio sed respectu tantum diuine remunerationis decimam totam et indivisam parrochiam pleno iure restituimus ipsis et confirmamus auctoritate dei omnipotentis sub pena eterne dampnationis firmiter inhibentes, ut nullus successorum nostrorum ipsos uel secularem clericum uel etiam de fratribus unum iam dicta parrochia inuestiendum sibi representare conpellat, sed ipsius monasterii prelatus eam libere uni de confratribus suis, quem ad hoc ydoneum inuenerit, conmittat, qui et plebem in diuinis summa diligentia procurare non negligat et tamen singulis diebus et ad refectorium et ad dormitorium suum redire non omittat, quem etiam pro tempore, si negligentem inuenerit, mutet

alterum substituendo et hoc faciat, quandocumque uiderit expedire, et episcopo et archidyacono et eorum decano inconsultis et irrequisitis. Reliquis autem parrochiis uel nunc sibi collatis uel postmodum iuste conferendis, quandocumque uacauerint, seculares clericos pleno iure inuestiat, nullum super cura animarum recipienda uel episcopo uel archidyacono representans. In omnibus enim ecclesiis suis curam animarum sibi in confirmatione sui una cum prelatura debere conferri statuimus et inuiolabiliter confirmamus. In aliis autem ipsius monasterii possessionibus, decimis scilicet et prediis, agris et uinetis talem iusticiam et libertatem prelato indulgemus, ut plenam in eis habeat potestatem cum consilio tamen fratrum suorum dandi, uendendi, precariandi, conmutandi in omnem utilitatem, sicut conmodius sibi et ecclesie sue uiderit expedire, non obstante nec factum suum impediente uel episcopi uel etiam eius, quem pro tempore sibi elegerit aduocatum, contradictione. Igitur ut hec nostre institutionis iura rata et perpetuo ab omnibus seruari debeant inconuulsa, presentem paginam sigilli nostri inpressione consignamus, auctoritate dei omnipotentis sub pena eterne dampuationis firmiter inhibentes, ut nullus uel successorum nostrorum uel alter quispiam prescripte institucionis formam uel infringere presumat aliquatenus uel infirmare. Si autem quispiam successorum nostrorum, quod deus auertat, eam postmodum temere uel infregerit uel infirmare presumpserit, si tercio conmonitus resipiscere noluerit, prepositus ipsius monasterii hoc utens priuiligio (sic) super tanta iniuria querimoniam coram domino papa deponat, ut ipse hoc, quod iustum fuerit, decernat. Si ergo super hoc, quod forte fieri potest, indignatus dominus papa predictum monasterium a iurisditione patauiensis ecclesie in iurisditionem romane sedis transferat, deus omnium iniquitatum uindex iustus tantum honoris et rerum dispendium patauiensi ecclesie irrogatum ab auctore ipsius mali requirat et in hoc seculo et in futuro. Conservantibus autem pax a deo et misericordia et in presenti et in futuro seculo conseruetur. Amen.

Datum *Patauie*. Anno ab incarnatione domini M?lxx.IIII? Indictione V. VI. Kalendas augusti. Regnante *Heinrico* imperatore huius nominis IIII? Anno regni eius VIIII? Imperii uero eius VII. feliciter. Amen.

Original mit Siegel im Archive des Klosters St. Florian. Umschrift des Siegels: † ALTMANNYS. DJ. GRA. PATAVIENSIS EPS. — Abgedruckt bei Hormayr, Wien I. II. S. XVII. — Mon. boic. XXIX. II. 14.

LXXVIII.

1075. 24. März. Rom. — Papst Gregor VII. bestätigt die Stiftung des Klosters St. Nikola bei Passau.

Gregorius Episcopus seruus seruorum dei dilecto fratri in christo Altmanno patauiensi episcopo et per eum ecclesie, quam in territorio eiusdem ciuitatis in portu eni fluminis construxit et in honore sancte trinitatis et resurrectionis domini nostri iesu christi et sanctorum Andree apostoli, pantaleonis Martyris et sancti Nycolai confessoris consecrauit, in perpetuum. Conucnit apostolico moderamini religiosis desideriis et peticionibus ea benignitate et pictatis studio condescendere effectumque prebere, ut, dum spiritualis auctoritas officii sui debitum peragit, dum pia fidelium statuta roborando uenerabilibus locis presidium defensionis inpendit, hine affectus superne retributionis lucretur meritum, quod in prestando beneficio non minor fuit karitas quam potestas. Hoc enim et bonorum studiis spe proficiendi augmentum tribuit et opus proprium fructu perfectionis deo acceptabile reddit. Itaque dilecte frater, carissima sancti Petri filia Imperatrice Agnete semper Augusta indicante nobis te in suburbio ciuitatis tue iuxta portum predicti fluminis eni ad communem et regularem uitam ecclesiam construxisse et ut eam iuxta propositum tue deuotionis constitutionis apostolice priuilegiis firmaremus, tum inso pro te sanctissimo desiderio postulante tanto promptius utriusque uoluntati annuendum esse iudicauimus, quanto et tua uota iusta esse certius intelligimus et illius desideria diuino accensa spiritu ubique prosperari cupimus. Concedentes igitur tibi et prefate ecclesie huius nostri apostolici decreti priuilegium sanctimus et apostolica auctoritate statuimus, ut clerici, qui uel nunc in eadem ecclesia sunt ordinati uel aliquo post in tempore fuerint ordinandi, sub communi semper uita et claustrali conversatione consistant. Ad quorum communem usum confirmamus et incommutabiliter tenenda decernimus determinate quidem et ea, que prenominata imperatrix augusta pro remedio anime sue donauit uidelicet nonam partem omnium, que ad persinbiugen ad manus suas culta redduntur et ea, que tu ipse per manum aduocati tui Rainberti illuc tradidisti, scilicet antesignatum portum predicti fluminis eni cum omni utilitate sua gratis quidem transponendis, qui causa orationis uadunt. Insuper duas curtes Semftelingen et Niuwenhouen cum omnibus pertinentiis et unam

houesaeham, quam Egeno ad usum episcopi dedit, et unum mansum et dimidium ad steinuelde et tres houesachas in loco, qui dicitur Alburch et decimationem eius uille cum uno manso et unam curtim Encinwis cum genezeo et omni utilitate et tres houesachas de Ebechendorf cum omni utilitate. Ad richeresdorf I. mansum et I. molendinum. Ecclesiam I. que dicitur Eitinbach, et I. decimationem in barrochia Hötaren et I. houesacham ad Östa cum ceteris bonis illuc pertinentibus, Et ad allinchouen I. mansum cum decimatione eiusdem ecclesie, Ad Rustam decimationem, Ad Liuben I. uineam, Ad Mutaren I. mansum, ad Walchoune II. uineas, Ad sconenbohel II, Ad Ascha II. Et III. sagenas, unum patauie et aliam sebach, terciam Mathse. Pro uestitu autem XXIV. libras, X. de nauibus, VI. de Goldarewerde, IV. de Euirdingin, III. de censu Mathse, I. de Vihusen et molendinum in eodem loco, Vnam houesacham ad Roingerisdorf, I. peringen, Öinkirichen et Altheimin cum omnibus pertinentiis suis, I. Gerichwis, I. Heimingen, I. decimationem Rotprehtishouen, II. uineas Liumuntingen, I. ecclesiam cum decimatione Griezkirichen et I. houesacham Kaltinbach, decimationem in rure biugin, item decimationem Zőintis. Hee inquam omnia et quecunque etiam innominata bona eidem ecclesie uel nunc iuste collata sunt uel inposterum deo disponente conferenda, eo tenore et auctoritate ad communem usum fratrum ibidem deo famulantium decernimus et corroboramus, ut communem et regularem uitam ducentes nichil de bonis ecclesie proprio et singulari usui uendicent. Si quis vero imperatorum, regum, sacerdotum, clericorum iudicum ac religiosarum personarum hanc constitutionis nostre paginam agnoscens contra eam uenire temptauerit, potestatis honorisque dignitate careat reumque se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et nisi ea, que ab illo sunt male ablata, restituerit uel digna penitentia illicite aeta defleuerit, a sacratissimo corpore ac sanguine domini redemptoris nostri iesu christi alienus fiat atque in extremo examine districte ulcioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco iusta seruantibus sit pax domini nostri iesu christi, quatenus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum iudicem premia eterne pacis inveniant. Datum Rome per manus Petri presbiteri cardinalis ac Bibliothecarii IX. Kalendas Aprilis anno Pontificatus domni gregorii pape VII, Indictione XIII.

Mon. boic. IV. 290, aus einer Abschrift sec. XII. im k. bairischen Reichsarchive zu München.

LXXIX.

Nach 1075. Passau. - Stiftbrief des Klosters St. Nicolaus bei Passau.

In Nomine Sancte et individue trinitatis. Ego Altmannus peccator qualiscunque Patauiensis Ecclesie pastor. episcopalis cure sollicitudine conmonitus Locum diuinis cultibus et seruitiis aptum sancti spiritus gratia et auctoritate dictante et cooperante prouidi, in quo religiosi ac deo deuoti canonici pie et iuste uiuentes et diuine contemplationi vacarent et pro nobis et pro cunctis fidelibus deum exorarent. Adjuuante itaque et cooperante beata Imperatrice Agnete in suburbio Patauiensis ciuitatis in portu Eni Fluminis monasterium in honore Sancti Andree apostuli et sancti Panthaleeymonis martyris et beati Nycolai confessoris fundauimus et apostolicorum virorum Alexandri, Gregorii pape necnon et Hainrici regis huius nominis quarti privilegiis et sigillis insigniri et corroborari impetravimus et religiosis viris ex diuersis cenobiis ad predictum monasterium congregatis deo, in quantum potuimus, superna prosperante gratia seruitium inibi preparauimus et ea bona, que eidem monasterio prenominata imperatrix Augusta et ego in communem usum fratrum ibidem regulariter conuersantium longe uel prope, culta uel colenda donauimus, nostri precepti tuitione et sigilli inpressione stabilinimus et firmiter semperque tenenda firmauimus hac conditione, ut ipsi canonici comunem et regularem uitam secundum instituta regule beati Augustini ibidem ducentes nichil de bonis ecclesie propriis usibus suis uendicent, sed pari uictus et uestitus sustentatione fruentes debitas deo pro beneficiis sibi collatis gratias agere non cessent. Hec igitur sunt bona, que beata Imperatrix pro remedio anime sue predicto cenobio donauit: nona pars omnium, que de Bersinbuoge et Ibisberch ad manus suas culta reddebantur. Ego uero, que in usum et prebendam fratrym inibi deo seruientium contuli, per manum Aduocati mei Regenberti illis tradidi, decimas scilicet de ortis, de pomeriis, de vineis, de agris, que in illo domate coluntur. Ad usum quoque fratrym contuli presignatum portum fluminis Eni cum omni utilitate sua excepto, quod hii, qui gratia orationis uadunt, gratis transducantur. Tradidi etiam illis Ecclesiam Sancte Marie Magdalene dimidio manso dotatam et in suburbio ciuitatis undecim domata et quicquid culti ruris est a danubio usque ad Enum preter duo iugera in Winkobeln et duas stabularias curtes ibidem, Senftelingen scilicet et

Niwenhoven, in Tantobel dimidiam hybam, in ripa, que dicitur Peutra, dimidiam hybam, Pachmuole hyobam, soumingen hyobam, Hasenpruole huobam, holzhaim quatuor Huobas, Probestesriuote hybam, Windelberch hybam, Sconenbach quatuor hubas cum silvis et pratis illuc pertinentibus. Perckarting duas hubas et beneficium cum omnibus illuc pertinentibus, Pimezheim curtem stabulariam, Schalcheim cum omnibus illuc pertinentibus, lu loco, qui dicitur Alberch, ecclesiam et quicquid iuris Episcopus Patauiensis in ea habere uidebatur, gratia proprietatis fundi, ius videlicet patronatus et duas partes decimacionis et duas curtes stabularias, Geheri curtem unam, Auekkingen tres hybas soluentes ferrum, Berigen curtem unam et dimidiam hybam cum pratis et siluis illuc pertinentibus, Hergolvingen hybam, Uoffhvsen molendinum, Rongerstorf curtem unam et dimidiam hvbam cum una decimacione, Evchendorf ecclesiam cum omni utilitate et iure parrochiali et curtem stabulariam et dimidiam hybam cum pratis et siluis illuc pertinentibus, Baezerichsdorf curtem vnam cum omnibus eius appeuditiis, Enzenwis villam totalem cum omnibus illuc pertinentibus, In Rivte VII. hvbas, Dornach, curtem unam et unam hybam et siluam et unam decimacionem. Wachenwis duas curtes stabularias et hybam unam et dimidiam et unam decimacionem cum pratis et siluis illuc pertinentibus, Einharstorf molendinum et dimidiam hybam cum pratis et siluis et areis, Kolnbrvonen unam hovesathe, Richerstorf duas hybas cum pratis et siluis illuc pertinentibus, Gerchwis tres hybas et tres carratas cereuisie de bonis Episcopi iu eadem uilla dandas, Althaim curtem unam cum omnibus eius appenditiis, Ouwenchirchen ecclesiam cum omni iure et utilitate parrochia . . . . . et curtem vuam cum omnibus eius appenditiis et quicquid utilitatis supradicti fratres sibi potuerint ordinare tam in agris quam in siluis et oblationibus et areis et vnam decimationem, Mattenheim hybam, Aher hybam cum silua adiacente, Uilsehoven dimidiam hvbam, Cheffarn tres hvbas, Huokkenchouen hvbam, Hauchesbach hybam, Percheim duas hubas, Leimkar duas hybas, Eitenbach Ecclesiam cum omni iure et seruitio episcopali et unam decimationem, In Parrochia Hetarn unam decimationem, In Parrochia heimingen duas partes decimationis, Quas partes decimationis nonalium silue, que dicitur Hoehnhart, in quatuor ecclesiis, quarum termini in eandem siluam ex inferiori parte poriguntur, Quarum nomina sunt hec: Eberswanch, Schiltern, Aspach, Vekkelstorf, quas partin ab Hermanno babinbergensi Episcopo iure synodali cum donatione aliarum XII. hubarum optinui, partim ut in proprio Episcopatu nemine contradicente dedi. Tradidi etiam illis Ecclesiam Grizkyrchen cum omni iure et seruitio episcopali et unam decimam in omnibus terminis eiusdem Ecclesie tam cultis quam colendis. Dedi etiam ipsis Ecclesiam in Allenchoven cum omni iure et seruitio episcopali et unam decimacionem, decimas quoque noualium infra terminos eiusdem ecclesie et unam hovesacham, Ad Auosten curtem unam, Strazze quatuor hybas et dimidiam, Stavdah dimidiam hybam, Emmeling dimidiam hybam, Harde hybam cum silua adiacente, Winkelarn dimidiam hybam, Hartheim euriam et dimidiam hybam, In Rvit hybam, Buosingen curiam et dimidiam hybam, cum aliis illuc pertinentibus, Leuwentingen hybam et dimidiam, In Pruol dimidiam hybam in usum apum et Kaltenbach. In oriente in rure citra Reste et Izendorf tradidi illis decimam unam in omnibus terminis eiusdem ruris tam cultis quam colendis et in rure, quod dicitur Bevchriche duas partes decimationis in quatuor ecclesiis, Niuwokirchen scilicet, Ritenbach, Molte et Rienberch, decimas quoque noualium in omnibus terminis earundem ecclesiarum, In ecclesia Stregen unam decimam et in Hohnwart duas partes decime in omnibus terminis eiusdem ecclesie tam cultis quam colendis. Tradidi etiam illis tres sagenas, vnam Schach, unam Matsse, vnam Patarie in uno littore Eni a pede montis, super quem sita est ciuitas usque in Walkerslegen et quicquid vtilitatis sibi predicti fratres in eodem littore possint ordinare. Preterea tradidi eis Sebach tres vineas, Aschahe duas, Nvachowe quatuor, Hvntshaim quatuor, Metarn duas et vnam hovesacha et in loco, qui dicitur Halle, vnam sartaginem cum suo iure. Ad luminaria ecclesie tradidi eis Capellam sancte marie in ciuitate Lavreacensi cum omni iure Parrochiali et omni utilitate, que predictis fratribus tam in oblationibus quam in censualibus et areis adiacentibus inde poterit prouenire. Pro uestitu autem XXIIII. libras eis ordinaui, de nauibus Patavie sex, de Goldarwerde octo, de Euerdinge sex, de huoffhesen quatuor. Omnibus igitur tam futuri quam presentis temporis hominibus notum facio, quod ipsos predicti Monasterii fratres liberos ab omni aduocatorum seruitio constitui. Comitem heinricum de Vornbach aduocatum illis in partibus Bawarie et Livpoldum marchionem in partibus Austriae aduocatum eis ordinaui et hoc quasi pro iure semper obseruandum statuens Auctoritate dei omnipotentis sub pena eterne dampnationis

inhibeo, ut nec ipsi nec aliqui heredum suorum nec alter quispiam eis quacumque sorte succedentium aduocatorum aliquem sibi nisi fratribus predicti cenobii petentibus subaduocatum presumat ordinare. Quod si aliquis improbus aduocatus postmodum, quod deus auertat, infringens temptauerit, vinculo anathematis illum in nodo eterne ultionis uindicta, nisi resipuerit, perpetualiter puniendum. Preterea notum esse uolo, quod pro seruitio, quod plerumque occasione aduocatie ab hominibus religiosis exigitur, X. uineas in Return sitas cum omnibus earum appenditiis Comiti H. de vornbach et in loco, qui dicitur Mekkaruouwe, tres hybas et LXX. mancipia Livpoldo Marchioni in beneficium concessi ea conditione, ut nec ipsi nec aliqui successorum suorum aliquod ab illis seruitium quasi iure aduocatie aliquando presumat expetere. Ego quoque siquid reddituum supradictis fratribus circa Grizchirchen et circa Allenchoren contuli, michi et successoribus meis uice Aduocati patrocinandum reservaui, Auctoritate dei patris omnipotentis firmiter inhibens, ut nullus successorum meorum aliquem sibi subaduocatum nisi pro petitione fratrym ibi aliquando presumat substituere. Notum etiam facio, quod in omnibus ecclesiis, quas predictis fratribus contuli, quicquid iuris et seruitii Episcopus in eis habere uidebatur, totum ipsis et plenarie contuli. Mortuo quoque preposito eorum eis electionem indulsi et hec faciens omnia conmuni consilio et consensu canonicorum chori Pataviensis et Ministerialium meorum confirmaui. Hii ergo testes de Clero aderant: Viricus prepositus, Imbertus Decanus, Balduwinus scolasticus, Engilbertus archipresbiter, Imbertus capellanus, Egeno, Otakkerus canonici et ceteri omnes. De Ministerialibus vero isti aderant: Egilolf de Velbach, Kaezzel de Schalturn et frater eins Otakker, Hertweich de Krenzingen et frater eins Repreht, Otakker de Widach, Imizo de Stegebach, Livigoz de Tagebrehtshavsen et alii quam plures. Vt igitur hec omnia firma et illibata permaneant, inditio dei patris omnipotentis et filii et spiritus sancti et auctoritate beati Petri apostoli einsdemque vicariorum Alexandri et Gregorii pontificum et fidutia et consolatione beati Andree Apostoli et Sancti Panthaeeleymonis martiris et pii confessoris Nicolai interdicimus et prohibemus, ut nullus successorum nostrorum seu aliqua secularis uel ecclesiastica persona de nominatis prefate ecclesie prediis inuadere uel diminuere uel usui fratrum inibi apostolica uestigia seruantium subtrahere presunat. Signis antem, quod deus auertat, ausu nefario hec transgressus

fuerit, si tercio commonitus congrva satisfactione non emendauerit, anathematis laqueo se irretitum et cum iuda pessimo mercatore partem habiturum indubitanter agnoscat. Conservantibus autem pax et misericordia in presenti et futuro seculo seruetur, amen. Datum Patauie Anno ab incarnatione domini Millesimo LX. VII. Indictione V. Pridie Kalendas Octobris.

Mon. boic. XXVIII. II. pag. 213. Nr. XI. ex lib. cop. patav. III. (Codex episcopi Ottonis Consdorf. 1254—1265.)

LXXX.

Nach 1075. Passau. - Stiftbrief des Klosters St. Nikolaus bei Passau.

In nomine sancte et individue trinitatis omnibus fidelibus in perpetuum. Nos Altmanus qualiscunque peccator patauiensis Ecclesic Rector episcopalis cure sollicitudine commoniti, sancti quoque spiritus gratia celitus instigati prouidimus ecclesie locum, in quo religiosi Canonici pie et iuste uiuendo diuine contemplationi uacare et pro nobis et nostris confratribus cunctisque fidelibus deo continuis debeant orationibus supplicare. Adiuuante igitur nobis felicissima imperatrice domina Agnete in suburbio Patauiensis Ciuitatis in portu Eni fluminis fundauimus monasterium pia deuotione et sincera intencione in honore S. Andree apostoli et S. Pantaleonis martiris et precipue sanctissimi confessoris et pontificis Nycolai, Cui de nostris dominicalibus paucissima largientes de rebus tantum ipsum dotauimus, quas a personis extraneis et vasallis nostris comparando absoluimus aliorum eciam terre nobilium auxilio fauorabili accedente. Quam utique fundationem apostolicorum uirorum domini Alexandri et domini Gregorii paparum nec non domini Heinrici Romanorum regis huius nominis quarti confirmari magna sollicitudine sigillatis privilegiis procurantes viris quoque religiosis illuc ex diuersis cenobiis congregatis deuotum deo obsequium ibidem preparauimus atque gratum. Preterea omnia bona, que nos et prenominata Augusta in communem usum fratrum illic deo famulantium pie et sincere donauimus, sigillis et priuilegiis ad perpetuam ualitudinem duximus roborare Ea tamen conditionis lege ut ipsi canonici communem et regularem vitam inibi ducentes de bonis ecclesie datis vel donandis usui proprio nichil uendicent, sed pari uictus et vestitus sustentatione fruentes pro collatis sibi beneficiis semper grates (sic) summo referant largitori. Volentes itaque

idem cenobium magno labore nostro ex nouo constructum nullius rectoris extranei preceptis sev ordinationibus subiacere, omne ius parrochiale extra menia sev ualles Ciuitatis nostre Patauie cum sepultura libera et cum capellis forinsecus iam fundatis uel adhuc fundandis eidem donauimus pleno iure ita, ut vnus fratrum de conuentu ipsi plebi in suburbio residenti per omnium sacramentorum exhibitionem in suo Monasterio, quod eis pro parrochia statuimus, debeat tamquam pastor legittimus prouidere. Ipsam etiam fundationem nostram gaudere uolumus omnibus libertatibus a sanctis patribus institutis ita, ut libera sit ab omni inuasione laycali et nec rebus nec hominibus infra septa eiusdem constitutis sub pena excommunicationis, quam iam in eos ferimus, aliqua uiolentia inferatur. Dedit autem prefata imperatrix in promotionem ipsius fundationis aream, in qua situm est monasterium, cum duabus curiis stabulariis Senftling uidelicet et Neunhouen, ut per eas habere possint facilius pascua pecorina. Item ortos et pomeria ipsi Ecclesie adiacentes. Item nonam partem omnium rerum suarum, quas in Persenpeva et Ybespurch usu proprio possidebat. Ea uero, que nos in usum et prebendam eisdem fratribus dedimus, omnia per manum domini Reinberti Comitis nostri aduocati ipsis tradimus pro robore perpetue firmitatis. Sunt autem hec, que eidem Monasterio dedimus siue damus Primo, ut in nostro foresto sibi contiguo recipere debeant sine exactione iuris, quod vorstreht dicitur, omnia ligna, que ad edificandum necessaria habuerint uel cremandum. Item dedimus eis libere possidendum quicquid iuris est extra valles Ciuitatis culti uel inculti a Danubio usque ad Enum preter duo iugera ultra montem weinchnobel sita, vnacum decimis predictarum Curiarum et aliorum agrorum, quocienscunque de suo domate propriis aratris coluerint, simulque omnes decimas vinearum, ortorum, pomeriorum in eisdem terminis positorum. Item dedimus eis portum siue passagium Eni fluminis cum omni sua utilitate gratis tamen illis omnibus transducendis, qui causa deuotionis sanctorum limina duxerint visitare, Item dedimus eis in Tantobel dimidium mansum, in Holzhaim quatuor hubas, in Hegenbach vnam hubam, in Probstraevt vnam hubam, circa Paevtram dimidiam hubam, in Sorming dimidiam hubam, in Hasenpruel vnam hubam, in Winberch unam hofsacham, in Stainvelde vnam hubam, in Sunnepach vnam hubam, in Pimzheim vnam hofsacham, in Alburch tres curtes stabularias cum aliis prediis empticiis, Item ibidem duas partes

decimarum, im Gehai vnam curtem, in Aufhausen unum Molendinum et vnam decimam et dimidiam hubam, In Euchendorf vnam Cappellam cum omni vtilitate et pleno iure, Ibidem vnam curtem stabulariam et dimidiam hubam cum pratis et siluis illuc pertinentibus, in Weizrichstorf vnam curtem cum omnibus eiusdem appendiciis, in Enzenweis totam villam cum molendino et Genezeo cum siluis, pratis, piscationibus et omni sua vtilitate, item Bering et Richerstorf, in Raevt septem hubas, in Dornach vnam curtem et vuam hubam cum siluis, pratis, piscationibus, Ibidem vnam decimam, Item in Ahausen iuxta Landawe vnam decimam, Item in Engelmarsperg vnam Curiam cum Molendino et alio predio parvo, In Cholnprunne vnam hubam, in Wachenweis duas curtes stabularias cum aliis hubis, areis, Molendinis, pratis, siluis, piscationibus ad eas pertinentibus, in Gerchweis tres hubas, in Althuim vnam curtem cum omnibus eius appendiciis, Item in Aunchirchen capellam cum omni vtilitate et pleno iure, Item ibidem duas partes decimarum et vnam curtem cum omnibus eius appendiciis et quidquid vtilitatis fratres ibidem ordinare sibi poterunt in aquis et siluis, oblationibus et areis in eadem uilla constitutis; Item in Aitenpach vnam Ecclesiam cum omni vtilitate et cum iure parrochiali et vnam decimam in omnibus terminis eiusdem Ecclesie tam cultis quam colendis, in Aha vnam hubam cum silua adiacente, in vilshouen dimidiam hubam, in Cupharn tres hubas, in Perchaim duas hubas, in parrochia Hêtarn vnam decimam cum noualibus, In Parrochia Chelichperch vnam decimam cum noualibus, In Parrochia Irsheim vnam decimam cum noualibus, Item in Ecclesia, que Haiming dicitur, duas partes decimationis cum noualibus, Item duas partes decimationis noualium in silua, que Honhart dicitur, tam cultorum agrorum quam colendorum in quatuor videlicet illis ecclesiis, quorum (sic) termini in eandem siluam ex inferiori parte poriguntur, Quorum ecclesiarum nomina sunt hec: Eberswanch, Schiltarn, Aspach, Vekchelsdorf. Item parrochiam in Griezchirchen cum omni vtilitate et pleno iure cum vna decima in omnibus terminis ipsius Ecclesie tam cultis quam colendis, Item parrochiam in Alnchoven cum omni vtilitate et pleno iure, Item decimam cum noualibus in omnibus terminis eiusdem Ecclesie, Item ibidem vnam hofsacham, In Eusten vnam curtem, in Strazz quatuor hubas, in Hard vnam hubam cum silua adiacente, In Winchlarn dimidiam hubam, in Stavdech dimidiam hubam, in Emling dimidiam hubam, Ad Tunhaim dimidiam hubam,

in Harthaim vnam Curiam et dimidiam hubam, In Reut vnam hubam, in Prising ynam Curiam et dimidiam hubam cum omnibus illuc pertinentibus, In Levnting vnam hubam et dimidiam, In Pruel dimidiam hubam, In Chaltenpach vnam hubam, In Rueprehteshouen vnam decimam, Item in Austria in Rure circa Rvste et Eytzendorf vnam decimam in omnibus terminis eiusdem ruris tam cultis quam colendis, item in Rure, quod Pevchrich dicitur, duas partes decimationis in quatuor Ecclesiis, videlicet Nevnchirichen, Rornpach, Molte et Rietenburch simulgue omnes decimas noualium in omnibus terminis earundem Ecclesiarum, Item in Ecclesia Stregen duas partes decimarum cum ipsis noualibus Item in parrochia Hohenwart ynam partem decimationis in omnibus terminis eiusdem ecclesie tam cultis quam colendis, Item tres sagenas vnam in Sebach, alteram in Matse, terciam in Patauia, que protenditur a pede montis, in quo sita est Ciuitas, usque Walkerstegen. Addidimus etiam, quidquid ipsi fratres vtilitatis sibi in eodem litore potuerint ordinare, Item in Sebach tres vineas, in Aschach duas vineas, in Bachouia quatuor vineas, In Hentshaim quatuor vineas, Item in Mavtorn vnam curiam cum duabus vineis, In Halle vnam sartaginem eum iure suo, In Sebach vnam decimam, In Linthaim vnam Curiam. Item dedimus ad luminaria Ecclesie Cappellam sancte Marie in loco Lauriacensi cum omni vtilitate et iure, que ex ipsa cappella tam ex oblationibus quam censualibus vel ex areis infra cimiterium sitis aut eciam ex quibusdam ortis ibidem potuerit prouenire. Pro vestitu vero fratrum ordinauimus viginti quatuor libras taliter exhibendas: De nauibus Patauie decem libras. de Golderwert sex libras, de Euerding quatuor libras, de censu Matse tres libras, De Aufhausen vnam libram. Preterea concessimus eisdem fratribus pro iure perpetuo, vt de nauibus victualia eorum ducentibus supra vel infra, siue sit annona siue vinum vel sal, quod eis pro domo dedimus uel quidquid alii pro domo necessarium habuerint, in nullo loco ad nos spectante theloneum aliquod dare debeant vel uectigal, immo gaudere debent omni iure, quod ciuibus competit Ciuitatis. Ad hec omnes Ecclesias et omnes decimas prescriptas, quas eidem monasterio tradidimus, tam libere dedimus, ut cum iure patronatus etiam inuestituram spiritalium habeant omniumque noualium decimas percipere debeant indiuise. Concedimus eciam ipsi preposito, ut omnes causas vel questiones circa homines suos extra Ciuitatem emergentes ipse uel sui officiales per iudicium debeant terminare Exceptis hiis tantum, que mortem hominis exigunt: in illis Judex noster quantum ad corpus potestatem judicandi habebit ita, vt bona persone nocentis Ecclesie debeant integraliter remanere. Indulgemus eciam eisdem fratribus liberam habere electionem ita, vt mortuo vno preposito plenam auctoritatem habeant alterum sibi secundum suam conscienciam eligendi. Verum cum predia eiusdem fundationis nostre tam per felicem Augustam Agnetem quam eciam per nos et alios multos nobiles sibi collata in diuersis terrarum posita sint districtibus, ut eadem ab aliorum aduocatorum seruicio libera omnimodis existant, domnum Hainricum de Vornbach Comitem provincialem ex vtraque parte Eni fluminis super omnia predia dicti Monasterii, quocunque loco in Wabaria sunt posita, aduocatum perpetuum duximus ordinandum. Cui duodecim vineas in Raertarn castro suo Griezpach adiacentes cum aliis prediis et agris ad culturam earum pertinentibus pro eo in feodum contulimus, ut ipse eadem predia sine omni uexatione iuris aduocacie defensare debeat fideliter et tueri. Idem autem nobilis Comes pro exhibito sibi aduocacie honore donauit, eisdem fratribus pro iure perpetuo, vt in suo foresto castro suo Nevnburgensi contiguo recipere omni tempore debeant omnia ligna ad edificandum vel cremandum necessaria nulla ab eis utilitate forestica requisita. Domnum vero Levpoldum piissimum Marchionem terre Australis super Curiam in Mavtorn et super omnia predia et decimas eorum videlicet in Ruste, in Eyzendorf, in Bachouia, in Vreindorf, in Blat, in Pevchrich, super tres Curias videlicet Purchwisen, Stregen, Nevpauch et decimas ad eas pertinentes, super Ecclesiam et uillam in Monichrevt, item super predia circa Ybsam et in Machlant sita et super curiam in Linthaim et generaliter super omnia predia eorum quocunque loco superius vel inferius in sui Marchionatus districtu posita de bono et maturo consilio perpetuum statuimus aduocatum, Nisi forte quispiam successu temporis pro remedio anime sue et pro reverentia sanctissimi Nycolai pontificis eidem Cenobio aliquas possessiones tradiderit et ius aduocacie cum priuilegio a Monasterio recepto in eisdem sibi reservauerit, illum cum debita discretione frui volumus suo iure. Qui vero testimonium talis priuilegii non ostenderit, nullum ius aduocatie sibi debet vel poterit vendicare. Pro seruicio tamen, quod occasione aduocatie ab ecclesiasticis personis requiri solet, prefato Marchioni in Mekkerawe et circa locum eundem viginti quatuor hubas et septuaginta honesta mancipia titulo contulimus

Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

feodali pro eo, vt nullum aliud emolumentum deinceps nomine aduocati recipere de corum possessionibus teneatur. Ipse vero illustrissimus Marchio tanquam pius et deuotus oblatam sibi aduoeatiam oculo gratuito in sue potestatis dominium suscipiens ad incrementum nostre nove plantationis ita, ut dici possit et etiam esset noster conplantator, absoluit et exemit de maturo consilio suorum nobilium Baronum eandem Ecclesiam per omnem districtum sui Marchionatus in terris et in aquis, in foris et ciuitatibus ab omni iure thelonei siue myte ita, ut quolibet tempore anni vinum, annonam, pisces et alia queque pro domo necessaria in terris et in aquis libere transducere debeant vel si necesse fuerit, in Stain et in Horn, vbi granum eorum traetari solet, nec non in aliis Ciuitatibus avt foris vendere vel locare sine omnibus exactionibus antescriptis. Concessit etiam eidem Monasterio, ut per nullum iudicem occasione alicuius querimonie victualia eorum in terris uel in aquis detineri debeant, nisi prius ab eo tamquam a vero aduocato uel ab ipso, quem ad hoc specialiter statuerit, iusticia fuerit requisita. Quas vtique gracias ideo presenti priuilegio annotare euravimus, vt, si forte aliquis suorum successorum, quod deus auertat, easdem seire nollet, per hoe scriptum predecessoris sui beneuolam munificenciam recognoscat. Aduocatis igitur premissis auctoritate omnipotentis dei et sub pena eterne dampnationis prohibemus, vt nec ipsi nec sui heredes sed nec alter quisquam aduocatorum quocunque casu succedentium aliquem de eadem aduocatia infeodare vel substituere debeat vel presumat. Si autem aliquis nolente domino in contrarium fecerit, hic anathematis vinculis ex tunc se nouerit innodatum ae eterne dampnationis vindicta, nisi reuocauerit, puniendum. Et si aliquis prepositus necessitate quacunque coactus subaduocatum sibi dari aliquando petierit, huius substitutionem ad vnum tantum vel saltem ad duos annos volumus perdurare. Quod si aliquis diutius pro viceaduocato postulatus tamen perposito placuerit, ne talis ex diutina conmissione aduocationem hereditariam sibi possit ascribere, volumus, ut prelato cedente vel decedente auctoritas huiusmodi subaduocati omnimodis finiatur. Ipsi etiam prescripti aduocati, in quorum iudiciorum terminis pene omnia predia eeclesie iacere videntur, hane gratiam ipsi monasterio concesserunt, ut prelati eiusdem omnes causas siue questiones in hominibus eorum exortas per se uel per suos officiales debeant iudicare. Si autem culpa alicuius hominis penam mortis exigit, iudex in persona

rei iudicium exercere tenetur, bona vero ipsius Ecclesie remanebunt. Predia autem, que in Griezchirchen et in Alnchoven cenobio dedimus memorato, nobismetipsis et nostris successoribus sine omni vtilitate iuris aduocatie reservauimus defendenda sic tamen, vt prepositus omnes causas in eis emersas debeat iudicare nullusque successorum nostrorum super ea aliquem subaduocatum sibi presumat substituere, sed per se pie et fideliter pro honoris sui decencia tueatur. Si autem aliquis Episcoporum honorem proprium paruipendens eandem aduocatiam ad alias personas quocunque modo transtulerit vel ex impotencia aut desidia ipsos tueri neglexerit, licitum erit fratribus hoc vsi privilegio a principe terre protectionis auxilium inuocare. Item quia predia, quibus idem monasterium dotauimus, tam libere sibi dedimus, quod nulli hominum aliquod ius hereditarium competit in eisdem, predicti aduocati, quorum interest de ipsis iudicare prediis, statuerunt, ut nullus hominum contra eadem predia alio testimonio agere debeat, nisi per sola privilegia, que super iuribus specialibus a monasteriis dari solent. Et quia idem cenobium in latere nostre kathedralis Ecclesie ideo fundauimus, vt prelati eiusdem tamquam intimi secretarii et cappellani successores nostros in suis debeant oneribus supportare, congruum valde est, vt et ipsi successores nostri eandem Ecclesiam specialibus honoribus, promotionibus, fauoribus et graciis prosequi teneantur. Cum igitur omnia facta pie et iuste inchoata a malignis hominibus suggestione diabolica inpugnari, immo frequencius soleant impediri, nec hoc opus nostrum religiosum ad honorem huius Patauiensis kathedre factum et feliciter consummatum iniquorum calumpniatorum malicia successu temporis audeat vel valeat infestare, pro originali nostre fundationis instrumento premissa omnia presenti pagina nostro sigillo autentico roborata simulque cum testimonio venerabilium personarum canonicorum nostrorum videlicet et ministerialium duximus confirmare. Testes de Canonicis Willipoldus Temprepositus, Erkhengerus decanus, Isenbertus Cantor, Paldwinus Scholasticus, Aigelbertus archipresbiter, Egeno et Otakhrus Capellani. Ministeriales vero Reinherus de Rotawe, Gozwertus de Wesen, Raffoldus de Morspach, Porno de Holzhausen, Rudigerus de Ridelberg, Ekkolfus de Wolnpach, Chaetzlinus de Schaltarn et frater eius Otakhrus, Hertwicus de Chrentzing et Rudbertus frater eius, Otakhrus de Weidaech, Imzo de Stegbach, Livtgoz de Tagbrehteshusen et plures alii ex nostris fidelibus. Vt autem hec omnia

firma et illibata permaneant, iudicio dei patris et filii et spiritus sancti et auctoritate beati Petri apostoli eiusque vicariorum Alexandri et Gregorii paparum et fiducia sanctorum patronorum Andree apostoli, Panthaleonis martiris, Nycolai pontificis districte interdicimus, vt nullus successorum nostrorum seu aliqua secularis uel ecclesiastica persona de prediis Ecclesie iam datis vel postmodum donandis inuadere vel diminuere vel vsui fratrum aliquid presumat subtrahere ullo modo. Si quis autem, quod deus auertat, ausu nefario id ipsum transgressus fuerit, si tercio commonitus debita satisfactione non emendauerit, anathematis laqueo se nouerit irretitum et partem cum Juda pessimo habiturum. Conseruantibus autem pax et misericordia hic et in futuro seculo perseueret. Amen. Acta sunt hec in kathedrali nostra Ecclesia aput Patauiam Anno domini Millesimo Septuagesimo quarto Indictione Nona duodecima Kalendas Junii.

Hund, II. S30. (edit. Monac.) — Hansiz, Germ. sacr. I. 259 (theilweise). — Mon. boic. IV. 293. ex apographo, sec. XV. — (Einer aufmerksamen Vergleichung dieser Urkunde mit der unmittelbar vorhergehenden wird die wesentliche Verschiedenheit des Inhaltes derselben an beiden Orten nicht entgehen. — Jedenfalls scheint die Aufschreibung im Lonsdorfer Codex (verfasst zwischen 1254—1265) den Vorzug zu verdienen.)

LXXXI.

1082. Lorch. — Altmann, Bischof von Passau, bezeugt den zwischen Otakar Markgrafen von Steyr und dem Bisthume Passau eingegangenen Tausch in Betreff der Pfarre Behamberg und Garsten.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Altmannus dei gratia patauiensis episcopus christi fidelibus in perpetuum. Qualiter nobilis uir Otakar marchio styrensis nobiscum et cum fratribus nostris fecit permutationem, propter rei memoriam pagine presenti conmendamus. Siquidem marchio predictus predium unum ad beheimperch et ecclesiam cum area, in qua constituta est ecclesia, per manus aduocati nostri Vâdalrici in manus nostras libere tradidit et quiete remittendo nobis etiam contiguarum uillarum decimationes. Econtra nos de nostrorum consilio canonicorum et aliorum fidelium donauimus et tradidimus marchioni prenominato ecclesiam garstinam pleno iure, ut ipsa habeat liberam inuestituram et omne ius sacerdotale et parrochiale cum omnibus suis appenditiis, scilicet omnibus, que interiacent inter rubnicham inferius urbem manantem et rubinicham superiorem et infra fluuium anesum et flumen sturam usque in rotebach et ultra

styram dotem et molendinum cum iure suo et curtim illam, ubi rubincha labitur in anesum, cum omni culta et inculta decimatione et toto iure sacerdotali. Adtendentes itaque hoc concambium siue hanc permutationem nichil iniquum continere, cum licitum sit, ecclesiam pro ecclesia, decimam pro decima, predium pro predio permutare, presenti carta roborauimus eandem sigillum nostrum appendentes eidem. Siqua igitur ecclesiastica secularisue persona contra eam temere uenre (sic) presumpserit, ream se diuino iudicio existere de perpetrata ininiquitate (sic) cognoscat atque propter hoc in extremo examine districte ultioni subiciendum non dubitet. Cunctis autem obseruantibus et custodientibus sit pax domini nostri iesu christi, quatinus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum iudicem premia eterne pacis inueniant amen. Huius autem rei testes fuerant archipresbiteri Arnoldus, Eberhardus, Decani, Sinbertus (sic) Vdalricus, Meingozus, Rudolfus, Capellani, Hartwic de chernzingen, Gerolt de matse, Adelhalm, Marquart, Reinhart. Milites marchionis, Walchunn, Cholo, Vdalricus, Aribo, Hartnit, Arnhalm, Otto. De familiaribus autem Alram, Duringus, Erchenger, Pabo, Duringus, Alber, Perhtolt, Rycher, Volcholt, Duringus, Isingrim, gerunqus, Reinhalmus, Otto. Acta sunt autem hec apud lauriacum anno incarnationis domini M.lxxxii.

Urkunde mit Siegel im Archive zu Garsten. — Das Siegel in bräunlichem Wachse ist an einer aus ungebleichten Zwirnstäden gesichtenen Schnur ang chängt. Es zeigt den Bischof in halber Figur, wie an der Gleinker Urkunde von 1088 am 19. August. Die Umschrist ist fast ganz verwischt. †. ALTM..... SIS. 6PC. Das vorliegende Exemplar scheint eine um fast ein Jahrhundert jüngere Abschrist des Originals zu sein. — Pusch, Dipl. Garst. 17. — Kurz, Beiträge II. 472, ein Fragment bei Ludewig Reliqq. Mscptt. IV. 193.

LXXXII.

1088. 19. August. Lorch. — Altmann, Bischof von Passau, bezeugt einen mit dem Markgrafen Otaker von Steyer eingegangenen Tausch seiner am Hausruck gelegenen Besitzungen gegen das Kirchengut Dietach.

C. In nomine sancte et individue trinitatis patris et filii et spiritus sancti amen. Altemannus dei gratia Patauiensis episcopus et apostolice sedis legatus cunctis christi fidelibus imperpetuum. Officii nostri ratio id postulare uidetur, ut iuxta apostolum sapientibus et insipientibus debitores effecti dominici tritici mensuram conseruis deuote dispensemus et tam fidelium laicorum quam etiam christi

ecclesiarum vtilitatibus uigilanter insudare curemus. Vnde notum facimus cunctis christi fidelibus tam futuris quam et presentibus, quod nos vniversorum conmuni consilio canonicorum videlicet atque Ministerialium nostrorum conmutationem fecimus cum inlustri marchione Stirie Otakkerio pro conmodo Sancte pataviensis ecclesie, cui indigni deo fauente presidemus; Ipse quippe Marchio respectu christi Sed et nostra sedula conmonitione inductus resignauit ecclesie per manym nostram plurima beneficia sua diu ab ipsa alienata Sita autem ubi ubi (sic) circa montem Husruke atque supra Kezelarwalde, Item sparsim posita circa istos riuuos (sic) trahtina, Innen atque Ahsa usque in danubium, Item supra Trunvelde sua beneficia, que Ministeriales ecclesie ab illo suscepta in beneficio tenebant. Item resignauit ius petitionis ac decimationis parrochiarum Puhele et quadeskirchen. Hec omnia predictus marchio atque pater ejus Otakkerus, qui rome obiit, dudum ante etatem nostram a pilgrimo pataviensi episcopo in beneficium susceperat et ea ab Arnulfo magnifico comite de Welsa atque de Lambachha ipsorum consanguineo ad eos fuerant devoluta atque possessa. Itaque nos devotioni predicti marchionis obuiantes quandam capellam Twedick nominatam ex iure fundi eius propriam castro Stire contiguam ac pertinentem libertate ecclesiastici iuris promouimus speciales ei terminos instituimus, ius altaris ac nostrum marchioni contulimus, ut ipse potestatiue possideat ipsamque capellam incendio tum uiolatam denuo consecrauimus. Quam etiam a prefato pontifice P(ilgrimo) pridem consecratam, libertate donatam, prediis a kathedrali ecclesia exemptam paucasque ecclesias in illis locis tunc fuisse in euidenti ejusdem antistitis Pilgrimi priuilegio invenimus, relegimus ac, sicut congruebat, factum tanti pontificis ratum habuimus. Nomina autem terminorum eiusdem capelle, exordia et fines, dimensiones atque emensiones, sicut ab eodem institutas ac expressas inuenimus, Nos quoque ej damus et confirmamus, hic interserimus sicque illos assignamus. A terminis chremsmunstrensis ecclesie per siluas camposque, per plana et inuia, ipsius termini inchoant conplectentes culta et inculta sursumque e regione in prepetem fluujum Stire protendunt et secundum illius defluxum in flumen anesum descendunt. In alio vero latere ab eisdem terminis et cum ipsis per uastum Nemus ac per uarias emensiones ipsi termini decurrentes culta incultaque conplectentes profusius sese extendunt et usque ad terminos ecclesie S. martiris Floriani pertingunt, a quibus et in

quibus ad terminos Lauriacensis parrochie directim (?) permaneant atque cum illis uicissim e regione decurrunt et in fluujvm anesum se determinant. Predicte itaque capelle potestatem conferimus ac confirmamus integra iura in diuinis dispensationibus, in decimatione, in diuinorum plenaria administratione in illis locis, que infra predictos terminos posita esse dinoscuntur. Cuj etiam concedimus, ut, si a dycesiano (sic) suspensio diuinorum exierit, ipsa libera existat atque ab eodem exconmunicatos ad sepulturam recipiat. Vtque istud pro bono factum nostrum ecclesie et marchioni semper firmum permaneat, paginam istam fecimus inde conscribi et sigillo nostro conmuniri, testibus subnotatis, Dietmarus major prepositus, Viricus, aquileiensis, Vlricus de Zwentendorf, Almarus, Heinricus, Hugo, Hugo, canonici. Hartmmanus (sic) prepositus sancti Floriani, Engelbertus prepositus sancti Yppoliti archydiaconus *) Arnoldus, Eberhardus decani. Isembertus, Vlricus, Mengodus capellanj. Isti de laicis, Fridericus comes de pilstein, Hartwicus de hagnowe, Pabo de zollinge, Dietricus de pomgarten, Ministeriales ecclesie, Hartwicus de Krenzinge, Gerolt de matse, Porno de holzhusen cum filiis suis Rudigero, Vlrico, porno, Hartmet pincerna, Siboto dapifer. De militibus marchionis, Walchun, cholo, Vlricus, aribo, Hartnidus, Otto, arnehalmus, Renherus et alii multj. . . . . .

Data apud Lauriacum anno dominice incarnationis. M.lxxx.viii? XIIII. Kalendas Augusti, Anno pontificatus nostri XXIIII, Indictione XI. Regnante domino nostro iesu christi (sic) in eternum. Amen.

Original mit Siegel im Archive zu Gleink. — Hansiz, Germ. sacr. l. 279. — Kurz, Beiträge III. 294. — Hormayr, Archiv 1815. 499. — Mon. boic. XXIX. II. 44. cf. Bernardus Noricus bei Pachmayr, 34.

LXXXIII.

1089. 14. September. — Erneuerung des Stiftbriefes des Klosters Lambach durch Bischof Adalbero von Wirzburg.

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Ego Adalbero Dei Gratia Wirzburgensis episcopus notum esse uolo omnibus christi fidelibus, qualiter parentes mei ob salutem animarum suarum in Loco Lambach dicto congregationem instituerunt clericorum et qualiter

^{*)} Oder Archydiaconi, was sich nicht unterscheiden lässt.

heres eorum factus licentia domini apostolici pape Gregorii, qui et Hiltiprandus, pro hac in eodem loco congregationem substitui monachorum consensu et consilio parrochiani episcopi Patauiensis scilicet Altmanni. Et quoniam conmunis uita monachorum plys indiget quam secularium conuentus clericorum, ad suplementum eorum ex nostro adauxi fisco IIIIºr uidelicet siluas, Quarum due iuxta Trenam in parte aquilonari sunt site una mercato Wels inferior alia superior. Inferioris uero hardis nemorarius erat Enzo, superioris autem hardis nemorarius erat Engizo. Ex altera autem parte eiusdem fluminis Trune contra meridiem due silue una ad Buchenloch, cuius nemorarius Bero erat, altera ad Eiterwalt, cuius nemorarius Ello erat. In his ergo siluis solus abbas absque ulla contradictione pro suo libitu habet potestatem euellendi, domos edificandi, plantandi, molendinos faciendi, uenandi, insuper quidquid ad utilitatem fratrum inde potuerit excogitari. Addidi insuper quantum mihi predii de patruo meo Arbone ad Zuisil contigit et uicinum mercatum ad Wels duoque mercata in francia, unum ad Onoldesbach, ad Geroldeshouen alterum cum omni utilitate ad ipsa pertinente et parrochiam, que dicitur Tûtensteten. Hec omnia Ekkeberto uenerabili abbati conmisi eo, quo ego hec iure habui, monasteriique curam potestatiue haberi feci. Huius rei testes sunt Eberhardus comes, Marchwardus, Gerungus, Ebo, Heinricus, Zeizolf, Arbo, Porn Itemque Porn, Nendingus, Archo, herrandus, Penno, Wermut, Arbo, Erchenbertus, Adalrammvs, Altmannus, Adelbertus. Actum est Ratispone anno M.l.vi. Indictione VIIII. Episcopatus autem domni Adalberonis XII. Deinde post aliquantum temporis abbatis Ekkeberti coactus piis petitionibus ab hoc onere sibi imposito eum absolui, sed ex suis ille unum fratrem nomine Becemannum in hoc abbatic onvs elegit. Hunc quoque pergens mecum illuc adduxi eandemque rem, qualiter antecessori suo conmissa erat, conmisi. Cum autem hoc ipsum monasterium instauratum a supra dicto Altmanno et a me pariter dedicaretur anno dominice Incarnationis M.Ixxx.viiii. Indictione XII. Epacta VI. Concurrente VI. XVIII. Kalendas Octobris, Anno ordinationis domni Altmanni XX°V° meique XI. v. iterum et tercio hec, que prius feci, renouaui tradens tunc ad altare sancte Marie et s. Kyliani unam stabulariam curtem ad dotem simul cum his omnibus, que a me uel a parentibus meis ante ad illud tradita fuerant. Hec episcopali banno atque huiusmodi anathemate ambo episcopi confirmauimus, ut, siquis hanc traditionem destruere

presumpserit, ligatis manibus et pedibus mittatur in tenebras exteriores, ibi erit fletus et stridor dentium.

Pez, Script. rer. Austr. II. 12. — Hier aus einem Cod. Msc. perg. sec. XIII, im Archive des Klosters Lambach.

LXXXIV.

1096. — Born, ein Freier, schenkt dem Bisthum Wirzburg einen Hörigen mit Namen Udalrich als freien Dienstmann.

In nomine sancte et individue trinitatis. Notum sit omnibus in petra, que christus est, fundatis, qualiter ego Born homo ingenuus Odalricum potestațiua manu domini sui Odalrici uidelicet comitis in manum meam contraditum ac delegatum ad reliquias sancti Kyliani sociorumque eius wirceburc tradiderim ac delegauerim ita, ut penitus sui iuris exutus dominio eiusdem altaris aduocati pace tueretur ac patrocinio. Ea autem conditione facta est hec traditio, quatinus predictus Odalricus ab omni jugo seruili absolutus episcopo eiusdem loci libere seruiat eo scilicet iure, quo seruiunt sibi meliores supra memorate ecclesie. Et ne aliqua ex parte uacillare uideatur, testimonio subscriptorum testium utriusque delegationis confirmetur. Emehardus episcopus, Rubbertus prepositus, Odalricus decanus, Meigenhardus prepositus, Cunradus prepositus, Guntherus prepositus, Weicil archidiaconus, Ödalrich archidiaconus. Laici, Friderich, Richart, Godebolt, Eber, Hoholt, Emehart, Cuno, Gerhart, Adelbraht, Godebolt, Adelrihe, Röbbolt, Ebo, Heirolt, Godefrit, Elbuuin, Heinrich, Robbolt, Bodo, Diezman.

Isti subscripti testes uiderunt et audierunt, qualiter ego Born prefatum Ödalricum fideiussoria lege a domno suo Ödalrico accepi: Rabbodo comes, Mecclin, Alberih, Bilegrim, Ebbo, Röbbraht, Merebodo, Huc, Heireman, Adelram, Ögger, Willehalm Weirgant, Huc, Heirerant, Sigebodo, Heicil, Ebbo, Weirnhart, Reigenbraht, Gundaker, Jaggo, Heinrih, Godefrit, Adelbero, Kelbegras, Dietmar, Ötger, Adelbero, Ödelscalc, Heinrich, Rabbodo, Adelbrath, Diemo.

Acta et transacta est hee traditio anno dominice incarnationis Millesimo XCVI. Indictione III. regnante *Heinrico* imperatore, *Cunrado* rege, *Emehardo* episcopo, *Godebaldo* comite.

Original auf Pergament ohne Siegel im Archive des Klosters Lambach. — Kurz, Beiträge II. 237.

LXXXV.

1099. 30. April. Regensburg. — K. Heinrich IV. stellt dem Kloster Kremsmünster einige ihm von dem Bischofe Christian von Passau entrogenen Güter im Traungan etc. wieder zurück.

IN nomine Sanctæ et indiuiduæ Trinitatis. Henricus divina favente clementia tertius Romanorum Imperator Augustus. Quoniam divino munere confortati justum esse novimus ac salutiferum, quod Ecclesias Dei sub nostro sitas imperio misericorditer respiciamus et eas justa potentia de manu impiorum hominum, qui eas miserabiliter lacerant et opprimunt, eripiamus, dignum duximus, ut tam salutifero operi vigilanter insudare studeamus. Igitur ad omnium Christi nostrique fidelium notitiam pervenire volumus, quod caussa Dei et remedio animæ nostræ omniumque parentum nostrorum ac filij nostri Henrici regis salute et digno interventu Rudberti Babenbergensis Episcopi et Hermanni Augustensis electi, Widonis Osenburgensis Episcopi, Friderici Ducis, Burchardi Marchionis et aliorum nostrorum fidelium, insuper ob venerabilem petitionem Adalrami Abbatis prædium Petinpach appellatum et in alio loco alia duo prædia Cotprehtescella et Geroltsdorf nuncupata in pago Trungowe sita ab Episcopo quodam nomine Christiano prius ablata Monasterio Salvatoris mundi Sanctique Agapiti electi Martyris sui, quod Cremsemunster dicitur, et longo tempore injuste ab eodem Monasterio abalienata et a Marchione Liudpaldo et a Comitibus Perngario et Engelberto, qui illa injuste tenebant, judicio et justitia convictis in manus nostras et Tuemonis Pataviensis electi reddita memorato Monasterio Cremsemunster nuncupato immutabiliter restituimus cum omnibus appendicijs, terris, agris cultis et incultis, campis, pascuis, pratis, sylvis, aquis aquarumque decursibus, molendinis, piscationibus, venationibus, mancipijs utriusque sexus, quæsitis vel acquirendis legitime ad prænominata prædia pertinentia, nihil extra dimittentes sed totum ex integro per hoc præsens auctoritatis nostræ præceptum pleniter in Christi nomine confirmatum donavimus, tradidimus Ea videlicet ratione, ut ex hoc in antea nullus Episcoporum aut Abbatum aut alicujus personæ potestas præfata prædia ab usu fratrum ibidem Deo famulantium auferre præsumat, sed fratres inibi Salvatori nostro et electo Martyri suo Agapito die noctuque servientes illa secure teneant atque possideant et Dei omnipotentis misericordiam pro nobis et pro filio nostro rege Heinrico et pro omnibus parentibus nostris incessanter orare non desistant.

Et ut hoc verius credatur et per futura tempora a cunctis nostris fidelibus diligentius conservetur, manu propria confirmavimus et subter hoc sigillo nostro insigniri jussimus.

Signum Domini Heinrici tertij Romanorum Imperatoris invicti.

Humbertus Cancellarius vice Archicancellarij recognovit. Data
II. Kal. Maij anno Dominicæ Incarnationis MXCIX. Indictione V. Regnante Heinrico Romanorum Imperatore Augusto Anno XLIX. Imperante autem XV. Actum est Ratisponæ Feliciter. Amen.

Rettenpacher, Annal. Cremifan. pag. 148. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 33. Nr. 26. ex Cod. Frideric. sec. XIII—XIV.

LXXXVI.

Circa 1100. — Otacher Markgraf von Steyr übergibt dem Kloster Garsten die Capelle Haselbach mit ihrem Widem in Niederwinkel und zwei Höfen zum Seelenheil seines erschlagenen Dienstmannes Otto.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis patris et filij et spiritus sancti. Notum sit omnibus christi fidelibus tam presentibus quam futuris, quia ego Othacher Stirensis Marchio tradidi ecclesie sancte Marie in Gersten capellam Haselpach, a uenerabili domino Vdalrico pataviensi episcopo Rogatu meo exemptam cum omni dote in Niderwinkel, insuper duo curtilia pro remedio anime ministerialis mei Ottonis occisi, et hoc cum peticione matris prefati Ottonis. Huic donationi mee intererant idonej testes, quorum nomina huic pagine inscripta memorie commendantur. Hartmannus prepositus tituli sancti Ypoliti, Engelbertus prepositus tituli sancti Floriani, Archipresbiteri, Arnoldus, Eberhardus, Decani, Isenbertus, Vdalricus, Megengotus, Rudolfus, cappellani. Insuper intererant ministeriales Arnhalmus de Volkesdorf, Reinhertus de Steine, Gundaker de Stira, Haertnidus de Ort, Walchen, Cholo, Arbo. De familiaribus autem Adelramus, Durink, Pabo, Durinc, Albero, Perhtolt, Gerunc, Reigenhalmus, Otto et alii quam plures.

Urkunde auf Pergament mit hängendem Siegel im Archive zu Garsten. Das Siegel stellt den Markgrafen zu Pferde links reitend dar, in der Rechten die Fahne, am linken Arme den Schild mit dem Panther führend. Umschrift: † OTA-CHGR. MARCHIO. STRGNS. Es sieht den Siegeln an den Urkunden des letzten Otokar ganz ähnlich. Die gegenwärtige Urkunde scheint nur eine spätere Bestätigung (circa 1180) der ersten Schenkung. Dahin deutet das Siegel (hängend) und die Zeugen. Das Wort: "Ypoliti" scheint als fehlerhaft radirt worden zu sein. — Kurz, Beiträge II. 477.

LXXXVII.

- 1103. 23. April. Emehart, Bischof von Wirzburg, schenkt dem Kloster Lambach einige Güter, Wälder und die Fischerei auf der Ager.
- + Notum sit omnibus christi fidelibus tam presentibus quam futuris, qualiter Domnus E. (Emehardus)*) wirziburgensis episcopus ob remedium anime episcopi A. (Adelberonis) et sue tradidit ad altare sancte MARJE et sancti Kyliani martyris V. filios Gnanilini cum omni possessione eorum prope ac procul quesitum et non quesitum, Maezelinum uero de witinspach cum nouissimo filio suo omnique possessione eius, Degnonis preterea uxorem cum omni posteritate ac possessione nec non et mancipiis suis, villam quoque ad Immingin cum mancipiis prope ac procul quesitum et non quesitum cum omni iure, Nemus insuper ad Buchunloch, super quod nemorarii sunt Amulung et frater eius Deitmarus cum omni potestate et utilitate, siluis ac feris, quocunque abbati libitum fuerit, Bezemanswert cum feris ac omni utilitate penitus in potestate cum potestativa manu dedit. Uenatores igitur ad monasterium seruientes nullius potestas, nisi solius abbatis super eos sit. Addidit adhuc uillam ad stroheim cum mancipiis et omnibus quesitis et inquirendis. In aegre piscationem a vehlaa portu vsque in trunam idem ipse abbas in banno habet. Hec traditio super altare sancte MARJE et sancti Kyliani in manum Bezmanni abbatis et aduocati marchionis Otahkars cum omni iure delegata est. Hii sunt testes Wolframus comes de amenberch, Gozuninus camerarius Arnolt vicedominus, Hartwih de Chreglingin, Ludeuuihc, Pillung, Arnhalm, Durinch, Warmunt, Rapoto et frater eius Deitprant et filius eius Deitprant, Porn et filius eius, Manegolt, Hartman, Timo Deitrihe, Sigeboto, Wernhart, Egilolf.

Anno ab incarnatione domini Millesimo C.III. Indictione XI. Epacta XI. Concurrente III. VIIII. Kalendas Mai HEC ACTA SUNT.

Original auf Pergament mit Siegel im Archive des Klosters Lambach. Die Urkunde ist kaum echt, und gehört wahrscheinlich dem 13. Jahrhunderte an. — Kurz, Beiträge II. 438.

^{*)} Die eingeschalteten Worte Emehardus et Adelbero stehen im Originale zwischen den Zeilen.

LXXXVIII.

1104. 27. Februar. Regensburg. — K. Heinrich IV. verordnet, dass die dem Kloster Mondsee mit Unrecht entsogenen Güter bei Wieselburg und andere, dann die vom Bischofe von Regensburg wieder herausgegebene Pfarre Strassvalchen dem Kloster zurückgestellt werden sollen.

In nomine sancte et individue trinitatis hainricus divina fauente clemencia quartus romanorum imperator Augustus. Sanctum opus regum et imperatorum esse nouimus diuinarum testimonio scripturarum eos omnibus jniuriam pacientibus iusticie consolacionem exhibere et loca sanctorum, que ab impijs opprimuntur, pietatis studio respicere et ea misericorditer de manibus eorum eripere, ut ibi deo seruiatur cum iocunditate, quod opus ob desiderium eterne beatitudinis et nos amplectentes omnibus christiane fidei cultoribus tam futuris quam presentibus notum fieri volumus, qualiter nos propter deum et anime nostre nostrorumque parentum remedium et ob amorem et salutem heinrici regis dilecti filij nostri et ob deuotam peticionem Rudberti venerabilis abbatis eiusdem loci cenobium Mannse constructum in honore sancti Michahelis archangeli respeximus et bona ecclesie, que vsui fratrum ibi deo seruiencium diu iniuste subtracta fuerant, in presencia archiepiscoporum, episcoporum, comitum et aliorum multorum nostrorum fidelium eidem loco juste restituimus et habere perpetuo cum pace concessimus, hec sunt nominatim bona: decima uidelicet omnium exstirpatorum foresti Wiselburg, quod erat in banno, et decima stagni eiusdem foresti, et quidquid foresti nondum exstirpatum est in omni vtilitate sua, et parrochia ad straswalhen, quam episcopus Ratisponensis in nostra manu reddidit, et silua Búbenwang et vna huba ad tanperkch. vt autem hec nostre pietatis et iusticie (concessio) inuiolabilis permaneat, hanc cartam inde scribi fecimus eamque manu propria corroboratam inpressione nostri Sigilli insigniri iussimus.

Signum Domini Heinrici IV. Romanorum Imperatoris Invictissimi. Erlongus Cancellarius recognovit. Data iij. Kalendas marcii, Anno dominice incarnacionis Millesimo C.I. jndiccione XII. regnante Heinrico IIIJ. Romanorum imperatore augusto Anno lij, imperante autem XX, Anno ordinacionis heinrici regis incliti filij eius VII. Actum est Ratispone in christi nomine feliciter amen.

Aus einem Copialbuche des Klosters Mondsee, sec. XV. — Chron. Lunaelac. 1. 113. — Pez, Cod. dipl. epist. 283. — Ried, Cod. Ratisb. 169. Wegen der Chronologie S. Böhmer, Regesten 1104. Nr. 1971. Die eingeklammerten Worte am Schlusse sind aus dem Chron. lunaelac. beigesetzt, da sie im Copialbuche fehlen.

LXXXIX.

1106. Mainz. — Ruotpert Bischof von Wirzburg übergibt dem Kloster Lambach alle Söhne und Töchter des Clerikers Berwin zur immerwährenden Dienstbarkeit.

† In nomine Sancte et indiuidue trinitatis ruotpertus dei gratia unirciburgensis episcopus. Notum sit omnibus christi fidelibus tam presentibus quam futuris, qualiter uenerabilis RUOTPERTUS Wirziburgensis episcopus ob remedium animę domni adelberonis episcopi suorumque parentum nec non et sue iure perpetuo ae potestativa manu tradidit in manum Sigiboldi abbatis presente Berone abbate solitariense id scribente delegandum vice sua ad altare sancte Marie et sancti Kyliani ac sociorum eius in lambahc omnes filios Beruuini clerici tam uiros quam feminas ea ratione, ut nullvs suorum successorum audeat hanc traditionem conuellere aut infringere. Acta sunt hec magontie, ubi rex Heinricus regni gubernacula in conuentu nobilium suscepit id annuentibus et consentientibus episcopi militibus ac seruientibus, scilicet Gozunino camerario, Marcunardo, Rukkero, Diemone, Volkkero, Heremanno, Hartmanno, Willone, Rihepolto, Adelberto.

Que si quis presumptor et in sua audatia confidens ista destruere presumpserit, dampnandum se pro certo sciat illa domini sententia dicentis: ligatis manibus eius et pedibus mittite evm in tenebras exteriores, ibi erit fletus et stridor dentium.

Original; Pergament mit Siegel im Archive des Klosters Lambach. — Auswendig von einer jüngern Hand folgende Aufschreibung:

Notum sit omnibus fidelibus tam presentibvs quam futuris deposito BERONE conquesti sunt Sigeboto prepositus et Wernhardus camerarivs de Eggeuniba et de Deitsuuinda et de filiis earum adtrahere uolentes in potestatem sancti Kyliani, sed Marchio iusto iudicio stabiliuit eos in pristinum seruitium Sancte MARJE coram testibus, qui sunt Ernost, Hadamar, Berenger, Manegolt nobiles. Heinrihc, Sigeboto et frater eius Wernhart, Adelbertus, Ratbodo, Hugo, Rihcheri, Rihcger, Růdolf, Hauuart. Et firmiter in eodem iudicio sub hisdem testibus stabiliti sunt, Heirlunc et soror eius Ratburc cum omni posteritate eorum.

Bero soll beiläufig um 1124 abgesetzt worden sein. Vide Hoheneck.

1107. Regensburg. — Bischof Hartwik von Regensburg gibt dem Kloster Mondsee die Kirchen Wiselburg und Steinenkirchen mit allen Zugehörungen, die Neugerete von der Kirche zu Zell bis Urstorf mit den Forstzehenten und allen Besitzungen.

In nomine sancte et individue trinitatis ego hartuuicus dei gratia ratisponensis ecclesie episcopus. Omnibus christi fidelibus tam futuris quam presentibus innotescere cupio, qualiter pro remedio anime mee successorumque meorum ad cenobium Sancti Michaelis, quod dicitur Maninse, in usum fratrum ibidem deo serujentium rogatu religiosissimi Rudbertj eiusdem locj abbatis et canonicorum ecclesie nostre presente reuerentissimo pataujensis ecclesie episcopo odalrico tradiderim ecclesias Wisilburch et Steininechirchin cum omnibus ad eas pertinentibus. Insuper noualia ab ecclesia, que dicitur cella, usque ad uillam vrstorf. Decimas quoque foresti culti et inculti sed et omnia, que eadem ecclesia in presentiarum possidet uel postmodum possessura est, eidem loco perpetualiter habere sub anathemate confirmamus. Ut autem hec traditio de cetero firma permaneat, presentem paginam conscribj et sigillj nostrj inpressione insignirj iussimus. Anno dominice incarnationis M°C°VII: Indictione XV. in ecclesia sancti Petri apostoli ratispone. Huius rei testes sunt Palatinus comes Engilbertus, Gerloch de orte, Sigihart de durchilnburch. De ministerialibus ecclesie sanctj Petri Rudbertvs uicedominus, Arnolt de punnenchouen, chazilo de hunshouen, Adalbret flenno.

Original; Pergament. Siegel fehlt. Im k. k. geh. Haus-, Hof- und Staatsarchive zu Wien. — Chron. Lunaelac, I. 115. — Ried, Cod. ratisb, I. 170.

XCI.

1109. (1108.) 4. November. Passau. — K. Heinrich V. bestätigt die Schenkung des Edeln Eppo von Windberg an das Kloster St. Florian.

C. In nomine sancte et individue trinitatis heinricus divina fauente elementia romanorum quintus rex. Credimus a deo uitam longeuam, salutem atque uictoriam regibus dari in hoc seculo et parari uite perpetue felicitatem in futuro, si ecclesias nomini eius edificatas coluerint easque tam propriis diviciis quam alienis a christianis devote collatis regia confirmatione ditauerint atque defenderint. Quod nos in quantum dei nobis auxiliante gratia poterimus desiderantes observare, rogamus eum, ut nostre devotioni prestet pius suffragium et effectum.

Sciant igitur omnes christi nostrique fideles tam futuri quam presentes, quod nos causa dei pro regni nostri stabilitate et anime nostre nostrorumque parentum salute interueniente Frederico uenerabili coloniensium archiepiscopo et uenerabilibus episcopis rogantibus ac consulentibus Odolrico patauiensi, Burchardo Monasteriensi, Hartuico Radisbonnensi nec non Alberto nostro dilecto cancellario, Vuelfone duce bauuarie et comitibus idem postulantibus Herimanno Saxonie, Beringario de Sulcebac, Godefrido de caloen et aliis quam plurimis nostris fidelibus christiane petitioni Epponis hylariter assensum prebuimus, Qui divinitus inspiratus sibi deum heredum constituit et omnia sua allodia tam hereditaria quam suo labore iuste conquisita ad deo seruiendum contulit cum ecclesia, quam ipsemet propriis bonis edificauit in honore sancte Marie sancto Floriano in loco, qui Floriani domus appellatur. Nos autem eiusdem deuoto rogatu et licentia eadem allodia inter Bosenbac et Ebresbac usque ad terminos boemic et predium, quod dicitur cella ad movhile, eidem supradicte ecclesie per hanc preceptalem paginam regia consuetudine habenda perpetuo cum omnibus eorum pertinentiis concessimus atque firmauimus. - Videlicet familiis utriusque sexus, terris cultis et incultis, areis, prediis, uinetis, pratis, riuis, pascuis, siluis, uenationibus, aquis aquarumque decursibus, molendinis, piscationibus, exitibus atque reditibus, placitis, districtionibus, uiis et inuiis et omni utilitate, que inde iuste poterit extorqueri omni tempore. Concessimus etiam, ut ibidem deo pro tempore seruientes habeant liberam potestatem hec bona dandi, uendendi, comutandi (sic), precariandi et quidquid libuerit faciendi, concorditer tantum ad utilitatem ecclesie. Et ne qua dubitatio de terminis horum allodiorum oriatur, manifestum sit, quod eorum continuatio sine interruptione iacet a capite Ebresbac usque ad fines Boemie. Hec siquidem et alia bona, que iam dicta ecclesia uel oblatione liberorum hominum uel collatione uel alio modo quolibet iuste adquisiuit uel adquisitura est, sub tutela nostre defensionis suscepimus rogantes, ut ab omnibus causa dei, Sancte Marie, Sancti Floriani et nostri conseruentur, et precipientes sub pena nostri banni, ne ab aliquo arte qualibet uel presumptione uastentur uel inuadantur, sed in tranquilla pace permaneant, quamdiu mundus stabit. Rogamus quoque, ut reges nostri successores causa dei dignam uindictam exerceant super corruptores huius rei, si forte contigerit, quod diuina prouidentia prouideat. Vt autem hoc credibile sit et ab omnibus

obseruetur, hanc paginam inde scriptam manu propria corroboratam reuerenda inpressione nostri sigilli insigniri iussimus.

Signum domni heinrici (Monogramma) romanorum regis inuictissimi.

Albertus cancellarius uice rotardi maguntini archiepiscopi et archicancellarii recognouit. Data II. Non. Nouemb. Indiction. I. Anno dominice incarnationis Millesimo. C.VIIII. Regnante Heinrico V. rege Romanorum anno III. ordinationis eius VIIII. Actum est iuxta patauiam in christi nomine feliciter, cum de vngaria rediremus.

Original auf Pergament mit aufgedrucktem Siegel im Archive des Klosters St. Florian. Das Monogramm wie im Chronico Gottwic. mit dem Vollziehungsstriche. — Hormayr, Wien I. II. S. XVII.

XCII.

1110. 18. September. — Bischof Ulrich von Passau bezeugt die Gründung der Pfarrkirche zu Gramastetten durch den edlen Mann Ulrich und Ottilia seine Hausfrau.

In nomine sancte et individue trinitatis notum sit omnibus Christi fidelibus tam futuris quam presentibus, quod quidam homo nomine Udalricus quandam ecclesiam in loco, qui dicitur Grimhartesstetin, constructam cum dote, que est perndorf, et quinque mancipiis et uno domate prope ecclesiam cum coniuge sua Ottilia per manum Odalrici patauiensis episcopi beato Stephano tradidit ea scilicet conditione, ut, si ipse uel heredes eius idoneum et populo utilem clericum inuenerint, episcopus ecclesiam ei tradat, sin autem episcopus utilem et idoneum sacerdotem ibi constituat. Huius ecclesie termini sunt: Primum a capite rotilich usque dum idem riuulus rotilam influat et sic per chonzanwisa et pertinolssperch usque ad ripam danubii. Secundo uero contra meridiem usque ad terminum ecclesie buchn(owe). Tercio uero supra montem contra orientem usque hasilbach. Quarto quoque a ripa predicti fluminis danubii contra septentrionem usque ad marcham boemicam. Consecrata est autem hec ecclesia et facta tradicio anno ab incarnacione domini mill. C.X. Indictione III. XIIII. Kal. Octobris regnante Heinrico rege huius nominis quinto feliciter. Amen.

Original-Pergament mit Siegel im Archive des Klosters Wilhering. — Kurz, Beiträge IV. 522.

Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

XCIII.

Circa 1110. — Bischof, Ulrich von Passau, stellt das von seinem Vorgänger Altmann gegründete, seither aber in Verfall gekommene Kloster St. Nikola wieder her und übergibt ihm seine Güter und Rechte.

+ In nomine sancte et individue trinitatis Ödalricus dei gratia patauiensis episcopus cunctis successoribus suis et omnibus inposterum fidelibus in perpetuum Episcopalis prouidentia et pastoralis sollicicitudo (sic) conpellunt nos religiosis et deo sacratis locis non solum in presenti favere, sed etiam in futurum eorum quieti et securitati, ne inproborum peruersitate ledi aut perturbari ualeant, quantum diuina conceditur clementia, prouidere, quatenus nobis et cunctis fidelibus ex orationibus inibi deo seruientium tanto copiosior fructus accrescat, quanto eis ad uacandum deo nullius perturbationis inprobitas obsistere presumat. Quapropter monasterium a sanctissimo predecessore nostro huius sancte sedis episcopo Altmanno in honore beati Andree apostoli et s. Pantaeleymonis martiris et beati Nicolai confessoris adiuuante et cooperante beate memorie Agnete imperatrice in portu eni fluminis fundatum et apostolicorum uirorum Alexandri et Gregorii Paparum nec non et Heinrici regis huius nominis quarti priuilegiis et sigillis roboratum, sed peccatis facientibus iam diu ab aduersariis destructum adiuuantibus et collaborantibus filiis nostris Odalrico scilicet preposito et Manegoldo decano ceterisque religiosis uiris ibidem deo seruientibus, quantum potuimus, superna prosperante gratia reparauimus atque ut inconuulsum et illibatum omni futuro tempore permaneat, deo patri sanctisque eius flectere genua precibus et suspiriis non cessamus. Non minore enim remuneratione reparatorem ditari quam fundatorem confidimus. Omnia itaque bona, que eidem monasterio prefatus episcopus et prenominata imperatrix augusta in conmunem usum fratrum inibi regulariter conversantium longe vel prope, culta seu colenda, quesita siue querenda tradiderunt, nos quoque stabilimus et firmiter semperque tenenda decernimus et constituimus. Sunt autem hec inprimis, que prenominata imperatrix augusta pro remedio anime sue donauit, nona uidelicet pars omnium, que ad bersinpiugin et ibisiburch ad manus suas culta reddebantur. Que uero sequuntur, per manum aduocati sui Reginberti prefatus episcopus illuc tradidit, scilicet presignatum portum fluminis eni cum omni utilitate sua, ecclesiam S. Marie magdalene dimidio manso

dotatam, in suburbio uero civitatis XI. domata et quicquid ruris est a danubio usque ad enum, preterea duo iugera, insuper duas stabularias curtes semptilingen et niuwenhouen cum omnibus pertinentiis suis, ad tantobil dimidium mansum, ad Holzheim IV. hobas, ad Hegibach I, ad Probestriut I, uasa tornata soluentem, I, houesacham ad winedeberch, I. hobam ad steinuelt, I. ad sunnenbach, I. ad binizheim, unam houesacham in loco, qui dicitur alburch, et duas partes decimationis eiusdem ecclesie cum una hoba, ipsam uero ecclesiam nos pro concambio sagene, que est in loco, qui dicitur mathse, illuc tradidimus. Dedit etiam III. hobas ad ahafeckingen soluentes ferrum, I. molendinum ad ufhusen et ad rongerisdorf I. curtim, ad ebechendorf I. cum hobis illuc pertinentibus, ad pazrichesdorf I., in enzenwis cum genezeo et molendino, siluis, pratis, piscationibus et omni utilitate sua, I. houesacham ad wachenwis, I. ad cholenprunnen cum omnibus ad eas pertinentibus, I. houesacham gerichwis cum I. hoba, III. carradas cereuisie de bonis episcopi in eadem uilla, ouenchirchen cum decimatione et I. hoba altheim cum sua utilitate, ecclesiam, que dicitur eitenbach, cum seruitio, quod episcopo soluebat, dimidiam hobam ad filschouen, II. ad chofaren, III. ad percheim, I. ad huchinchouen, I. ad habechesbach, I. ad walda soluentem picem et auenam, I. decimationem in parrochia Hötaren et ad chelcberch et ad iersheim, II. partes decimationis ecclesie, que dicitur heiminqin, cum I. manso. Tradidit etiam II. partes decimationis noualium silue, que dicitur hohenhart, tam cultorum quam colendorum in illis ecclesiis, quarum termini in eandem siluam ex inferiori parte porriguntur, quarum ista sunt nomina: eberiswanch, sciltarin, aspach, uechelsdorf, quas partim a heremanno babinbergensi episcopo iure sinodali cum decimatione aliarum XII. hobarum optinuit partim, ut in proprio episcopatu nemine contradicente dedit. Donauit etiam ecclesiam, que dicitur griezchirche, cum I. decimatione, ad allenchouen I. hobam cum decimatione, I. houesacham ad eusta cum IV. mansis, dimidium mansum ad prole ad usum apum, dimidium ad tonheim, unam decimationem ad rötprehtishouen, I. hobam ad chaltenbach. In oriente I. decimationem ad rusta, unam ad Zontes, I. ad hohenwart. In rure, quod dicitur biuga, II. partes decimationis, ad mutaren I. hobam, ad widach I. Dedit etiam III. sagenas I. sebach, I. patauie, I. mathse. In loco qui dicitur hal, I. sartaginem cum suo iure. Ad sebach III. uineas, ad aschaha II, ad sibbach I, ad liumendingen II,

ad sconenpuhel II, ad liuben II. ad wachowa IIII., ad mutarin I, ad huntisheim 1. Ad luminaria ecclesie dedit capellam S. Marie in ciuitate lauriacensi. Ad eadem etiam luminaria dedit Perinhardus de sconheringen quandam partem de censu nauium. Pro uestitu autem ordinauit XXIV. libras, decem de nauibus patauie, VI. de goldarewerde, IIII. de efridingen, III. de censu mathse, I. de ufhusen. Sunt etiam quedam, que alii fideles pro remedio animarum suarum prefate tradiderunt ecclesie: Quidam nobilis homo nomine Hezil tradidit peringen et richeresdorf cum I. molendino. Quedam matrona nomine Azala I. hobam ad boch, Domnus Adalram petente Aschwino I. houesacham ad walgisingen, Quidam sacerdos nomine Raffolt predia, que habuit in duobus locis sunnenbach et purchardingen cum familia, Theoderichus aduocatus unum predium, Ermenrich unum predium cum molendino ad breitenbrunnen, comes Gebehardus scalcheim cum pertinentiis suis, Gebehardus cognomento longus I. predium ad bochingen, Meingoz sacerdos I. predium ad sunemanningen, Adalram de aschaha I. predium ad wurgildorf, Quidam nobilis homo nomine Meginhart pollenheim smidingen cum aliis prediis suis, quorum quedam pro aliis utilioribus conmutata sunt, Quidam Gerhohe I. predium ad chrebezbach, Quidam sacerdos nomine Ekkerich I. predium ad Hartheim cum duabus uineis, secundum ad bösingen, tercium ad rute, Quedam matrona nomine Richinza dedit II. uineas ad imizinesdorf et dimidium mansum ad ruste, Quam traditionem postea nepos eius Ratpoto firmauit. Hec inquam omnia et quecunque etiam innominata bona idem monasterium uel nunc liberalitate predictarum personarum iure possidet uel in antea iuste et canonice deo fauente poterit adipisci, nostri precepti tuitione et sigilli inpressione firmamus et corroboramus eo scilicet tenore et conditione, ut ad communem usum fratrum ibidem deo famulantium proficiant et communiter regulariterque conversantes nullus seu in presentiarum uel in crastinum de bonis ecclesie proprio vel priuato usui quicquam presumat usurpare, sed iuxta apostolice institutionis normam, prout cuique opus erit, a prelatis distribuatur. Ut igitur hec omnia firma et illibata permaneant, iudicio dei patris omnipotentis et filii et spiritus sancti et auctoritate beati Petri apostoli eiusque uicarii Paschalis pape et fiducia et consolatione beati Andree apostoli et sansti Pantaeleymonis martiris et pii confessoris Nicolai, amore etiam reverende memorie Altmanni episcopi interdicimus et prohibemus, ut nullus successorum nostrorum seu aliqua secularis uel ecclesiastica persona de nominatis prefate ecclesie prediis inuadere aut diminuere uel usui fratrum apostolica inibi uestigia seruantium subtrahere presumat. Si quis autem, quod deus auertat, ausu nefario hec transgressus fuerit, si tercio commonitus congrua satisfactione non emendauerit, anathematis laqueo se irretitum et cum Juda pessimo mercatore partem habiturym indubitanter agnoscat. Conseruantibus autem pax et misericordia in presenti et futuro seculo seruetur. Amen.

Original auf Pergament mit aufgedrucktem Siegel im k. bairischen Reichsarchive zu München. — Mon. boic. IV. 302.

XCIV.

Circa 1110. — Bischof Ulrich von Passau bestätiget den Tauschvertrag zwischen dem Markgrafen Otakar und dem Bischofe Allmann von Passau, durch welchen dieser gegen Behamberg die Pfarre Garsten an jenen abtritt.

In nomine sancte et individue trinitatis notificamus, quia ego vdalricus dignatione dei patauiensis ecclesie episcopus cum consilio concanonicorum et aliorum fidelium confirmamus concambium, quod factum est sub temporibus felicis memorie altmanni predecessoris nostri inter marchionem Otacharum et iam dictum episcopum. Hoc est autem concambium. Idem marchio tradidit in manu episcopi altmanni et eius aduocati vdalrici mansum unum ad beheimberge et aream, ubi constituta est ecclesia et remisit episcopo altmanno decimationem contiguarum uillarum eo tenore, ut ecclesia garstyna perpetuo iure obtineret concessu episcopi et successorum eius omnia, que interiacent inter rubicham (sic) inferius urbem styram manantem et rubinicham superiorem et infra fluuium anesum et fluuium styram usque in rotinpach et ultra styram dotem illam et molendinum cum iure suo et curtim illam, ubi ex altera parte rubicha labitur in anesum, cum omni culta et inculta decimatione et toto iure sacerdotali. Et ut hec predecessoris nostri constitutio firma, illibata inconuulsaque perpetuo persistat nec alicui successorum nostrorum liceat eam infringere, priuilegio nostro bulla nostra impressa, sic ut ipse corroborauimus. Si qua igitur ecclesiastica secularisue persona contra eam temere uenire presumpserit monasteriumque garstense ab eodem marchione constructum et eodem concambio dotatum inquietauerit, ream se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat

atque propter hoc in extremo examine districte ultioni subiciendum non dubitet.

Original auf Pergament mit Siegel im Archive zu Garsten. — Pusch, Dipl. Garst. 20. — Kurz, Beiträge II. 475.

XCV.

Circa 1110. — Ein Verzeichniss der Güter, welche Otakar VI. (IV.), Markgraf zu Steyr, an das Kloster Garsten übergeben.

Nouerit omnium christi Fidelium tam presens etas quam successura posteritas, quod hic habentur possessiones, quas domnus O. marchio ac parentes eius siue alii fideles nobiles atque eius familiares huic ecclesie carstensi tradiderunt, Qui prefatus marchio deo auctore domnum Eberhardum hic canonicam instituentem eo magis iuuit, quo ipse hunc locum ad monachicam uitam, sicut in presenti cernitur, mutare decreuit, Inprimis dominicale illud, quo prima dotata est ecclesia, modo fundatum consistit monasteriolum. Secundam dotem trans anesim cum silua contigua, quam pater marchionis O., qui rome defunctus dormit, nuntiis Wolfkango et Erchingero mediantibus, tradidit et quicquid cultum siue incultum inter fluuiolos tanpach et fruznich situm est. Beneficium arnhelmi inter rubinich et fruznich, quod marchio pro conmutatione decimarum cum aliis alibi sitis tradidit. Possessio etiam iuxta sita, que iagirinberge dicitur. Alius fundus, quem domnus Heinricus nobiscum conversatus tradidit. Aliud predium trans rubinich, quod domnus arnhelmus dedit. Inter flumina uero anesim et stiriam hec sunt, que marchio matri ecclesie dedit, scilicet cella et beneficium liutoldi, quod liutoldus et eius conuicanei possident. Ad husmannin duos mansus et quod ôthwin cum slauonibus possidet. Dotem illam ad aschaa, qua dotata est ecclesia sancti Martini. Aliam pertinentem ad titulum sancti Viti terniperch. Ad suammarin dimidium mansum antiquitus a parentibus marchionis traditum. Ad tuncingin mansum unum, quem domnus bertoldus tradidit. Predium, quod Wazaman sepulchrum domini reuisurus tradidit. Item dominicale, quod quidam Wecil tradidit. Aliud etiam, quod adalrammus dedit. Item, quod domnus Hartwicus de riuthe tradidit. In ualle autem anensi ad salchinperge dominicale unum cum appendiciis suis, quod domnus Eberhardus dedit, et beneficium woluoldi, quod marchio inibi donauit. Item beneficium Meginhardi etiam slateheim et strechou, que idem dedit. Aliud predium ad steinarin iuxta michilindorf et unum mansum, que utraque prefatus marchio tradidit beneficia ôthfridi. Ad nuzpach possessio, quam fratres dato pretio conparauerunt. Ad husrukun loco, qui dicitur ruthe, predium, quod prefatus marchio pro decimis cherbach dandis tradidit, cuius partem cum uinea gratia meliorandi atque conmodius ponendi uendidimus. Mansum unum, quem domnus Herrant dedit. Alius fundus heglinheim dictus, quem Reginpolt dedit. Ad roh predium, quod domnus fridericus de hunisperge tradidit. Ad pochi predium, quod pillunc et Adalheit tradiderunt. Ad Hartheim predium, quod frater arnhelmus dedit. Ad hartperge V. uineas, quas marchio tradidit. Item sibinpach dominicale unum pene cum totidem uineis, que utraque conparata sunt cum pretio catenule, quam marchionissa in extremis ob remedium anime sue dari constituit. Ad hasinhuriuarh predium, quod frater Etich hic conversatus dedit. Item in inferiori loco eiusdem ripe prediolum, quod domnus Diethmarus dedit. Juxta lauriacum predium, quod marchio dedit. Ad stadile, quod herrant dedit. Ad nezzilpach predium, quod matrona quedam uocabulo helena dedit pro filio suo Warmundo nobiscum degente. Ad cidilheim predium, quod marchio tradidit, quo loco etiam domnus bruno partem silue ob remedium anime uxoris sue dedit. Non longe inferius iuxta trunam fluuium dominicale unum, quod marchio dedit. Ad Wagreini predium, quod quedam Godrat pro remedio anime sue dedit. Ad parscalchin mansum, quem domnus adalrammus tradidit. Ad enggizinstetin XII. mansus, quos quedam matrona uocabulo bertha cum mancipiis ad ecclesiam sancti iohannis baptiste tradens, omnia simul huc ad altare sancte Marie delegauit. Item ad wagrein iuxta herlah predium, quod quedam relicta odalrici chunigunt uocabulo ob remedium anime eiusdem mariti sui tradidit. Ad Willihalmispurch loco, qui chrebizpah dicitur, XII. mansus cum XXX. mancipiis, quos marchio pro decimationibus dedit, quod erat beneficium cuiusdam etichis, cuius filium uocabulo piligrimum rogatu propinquorum huc educandum tradidit. Aliud predium inibi situm, cuius sunt tres mansus, qui pro reginhero predicti pueri fratruele traditi sunt cum V mancipiis. Item predium lanzingrabin, quod fratres erga iakkin et cuiusdam gunzilini filios conparaverunt, cuius predii partem iam dictus pater eorum pro remedio anime sue tradidit, addens hanc conditionem presentibus reginhero et arbone, ut, si

idem filii suam portionem excolendi copiam non possiderent, alias uendendi, nisi huc pro nominata pecunie quantitate potestatem non haberent, Quod ita factum est. Ad suarzinperge predium, quod etiam fratres conparauerunt. Ad purchmannisdorf iuxta sanctum ypolitum situm, quod pro conmutatione predii scorsindorf, quod erchingerus dedit, adito pretio fratres conparauerunt. Item dimidium mansum, quem reginherus frater prepositi heinrici huc dandum proprietatis iure destinauit. Item ad aschaa predium, quod marchio dedit et rodolfus possidet, et uinee, que in oriente site sunt. V. ad Wacho, III. ad Willihalmispurch. IIII. ad motinsdorf. Et ut hec traditio cuncta superius expressa conprehendens et per manus marchionis et filii eius liupoldi sollempniter celebrata permaneat, hi testes idonei per aurem sunt adtracti, Meginhardus et frater eius fridericus, Waltherus, Adalbero, Walchon filius rodperti, Heinricus filius meginhaldi, Goteschalc, Marchwart et frater eius meginhardus, Bruno et frater eius rodolfus, Adalbero, Raffoldus, Habrant et otachar, Rudolf, Erchingerus, Gerunch, Reginherus, Lanthfridus, Engilsalchus.

Gleichzeitige Aufschreibung auf Pergament im Archive zu Garsten. — Wendtenthal, Austria sacr. VII. 404. — Kurz, Beiträge II. 535.

XCVI.

1111. 25. Juni. Passau. – K. Heinrich V. bestätiget die Besitzungen des Klosters St. Nikola bei Passau.

In nomine sanctae et indiuiduae trinitatis, Heinricus diuina fauente clementia imperator augustus cunctis Christi fidelibus in perpetuum. Aecclesias dei ab hostium uisibilium infestatione defendere, nostrum dominus constituit imperium, ut hi, qui in locis sanctis ac deo dicatis spiritualiter deo militant, quanto securius ac liberius nostra tuitione deo uacant, tanto imperium nostrum in praesenti exaltetur et sublimius brauium perpetuae remunerationis nobis paretur in regno caelorum. siquidem in suburbio patauiensis aecclesiae in transitu eni fluminis piae memoriae Altmannvs eiusdem aecclesiae episcopus fauente et cooperante dignae memoriae avia nostra Agnete imperatrice monasterium fundauit et ad sanctae et indiuiduae trinitatis honorem, Andreae apostoli et Pantaeleymonis martyris et beati Nicolai pii pontificis nominibus attitulauit. Unde quia fratres praefati monasterii priuilegium patris nostri iam dudum acceperunt, primitus

quoque nostri imperii idem monasterium et quae ad illud pertinent, muniri deuote postulauerunt, ut praedictorum sanctorum nobis ubique non desit adiutorium. Quorum petitioni tanto clementius annuendum esse censuimus, quanto non minor nobis est potestas quam uoluntas igitur hoc nostrae auctoritatis imperiali edicto promulgamus, ut quicquid Altmannys episcopus eiusdem aecclesiae fundator seu aliquis utriusque sexus fidelis eidem aecclesiae de suo uel tradidit uel tradere uoluerit, firmum et inconuulsum et ab omni inuasione et infestatione hostili maneat securum. In primis ergo omnia, quae predicta auia nostra piaeque memoriae pater meus illuc tradiderunt, nos quoque, quisquis praedium teneat, pro dei amore et animae nostrae remedio damus nonam uidelicet partem de ibisibvrch et Persinbiugen, quae uero sequuntur, per manum aduocati sui Reginberti praefatus tradidit episcopus, scilicet decimas de hortis, de pomeriis, de uineis, de agris, quae de illo domate coluntur, ad hospitale pauperum ibidem constitutum, ad usum quoque fratrum praesignatum portum fluminis eni cum omni utilitate sua, aecclesiam S. Mariae magdalenae dimidio manso dotatam, in suburbio uero ciuitatis XI. domata et quicquid iuris est a danubio usque ad enum preter duo iugera, insuper duas stabularias curtes semftlingen et niuwenhouen cum omnibus pertinentiis suis. ad tantobil dimidium mansum, ad holzheim IIII. hovbas, ad Hegibach unam, ad probestesriut unam uasa tornata soluentem, unam houesacham ad Windeberc, I. houbam ad steinueld, I. ad sunnenbach, I. ad binezheim, unam houesacham in loco, qui dicitur alburch, et duas partes decimationis eiusdem aecclesiae cum una houba, ipsam uero aecclesiam Oudalricus patauiensis episcopus pro concambio sagenae, quae est in loco, qui dicitur mathse, illuc tradidit; dedit etiam praedictus episcopus Altmannys III. houbas ad ahefeckingen soluentes ferrum, unum molendinum ad ufhusen, ad rongerisdorf l. curtim, ad ebechendorf unam cum houbis illuc pertinentibus, I. ad bazrichesdorf, I. enzenwis cum genezeo et molendino, siluis, pratis, piscationibus et omni utilitate sua, I. houesacham ad wachenwis, I. cholenbrunnen cum omnibus ad eas pertinentibus, I. houesacham gerichwis cum I. houba, tres carradas ceruisae (sic) de bonis episcopi in eadem villa, ouwenchirchen cum decimatione et una houba, altheim cum sua utilitate, aecclesiam, quae dicitur eitenbach, cum seruicio, quod episcopo soluebat, dimidiam houbam ad filsehouen, II. ad choufaren, III. ad percheim, I. ad huchinchonen, I. ad

haberhesbach, I. ad walda, unam decimationem in parrochia houtaren, I. ad Chelchberc, I. ad iersheim, duas partes decimationis aecclesiae, quae dicitur heimingen, cum uno manso, II. partes decimationis noualium siluae, quae dicitur hohenhart, tam cultorum quam colendorum in illis aecclesiis, quorum (quarum) termini in eandem siluam ex utraque parte porriguntur, quarum nomina sunt uechelsdorfh, eberiswanc, sciltarin, aspach, habbingen, quas partim a (ab) heremanno babinbergensi episcopo iure sinodali cum decimatione aliarum XII. houbarum optinuit, partim ut in proprio episcopatu nemine contradicente dedit. Donauit etiam aecclesiam, quae dicitur Griezchirche, cum I. decima, ad allenchouen I. houbam cum decima, I. houesacham ad eusta, cum IIII. mansis, dimidium mansum ad prouli ad usum apum, dimidium ad tounheim, I. decimationem ad routprehtishouen, I. houham ad chaltenbach, in oriente I. decimationem ad rusta, I. ad Zountes, I. ad hohenwarte, in rure, quod dicitur biuge, II. partes decimationis, ad mutarin I. houbam, ad widach I. dedit etiam III. sagenas I. sebach, I. patauie, I. mathse, in loco, qui dicitur hal, I. sartaginem cum suo iure, ad sebach III. uineas, ad aschaha II., ad sibbach I., ad liumendingen II., ad sconenbuhel II., ad liuben I., ad Wachouwa IIII., ad mutarin I., ad huntisheim I. ad luminaria aecclesiae dedit capellam S. Mariae in ciuitate lauriacensi, ad eadem etiam luminaria dedit Perinhardus de sconheringen quandam partem de censu nauium patauiae. Pro uestitu autem ordinauit XX.IIII. libras, X. de nauibus patauiae, VI. de goldare werde, IIII. de efridingen, III. de censu mathse, I. de hufhusen. sunt etiam quaedam, quae alii fideles pro remedio animarum suarum praefatae tradiderunt aecclesiae. Quidam nobilis homo nomine hezil tradidit peringen et richersdorf cum I. molendino; Quaedam matrona nomine Azala I. houbam ad bouch; Dominus Adalram petente Ascwino I. houesacham ad walgisingen; quidam sacerdos nomine Raffolt praedia, quae habuit in duobus locis sunnenbach et purchardingen, cum familia; Theodoricus aduocatus unum praedium; Ermenrich I. praedium cum molendino ad breitenbrunnen: comes Gebehardus scalcheim cum pertinenciis suis: Gebehardus cognomento longus I. praedium ad bochingen; Megingoz sacerdos I. praedium ad sunemanningen; Adalram de aschaha I. praedium ad wrgeldorf; quidam nobilis homo nomine Meginhart pollenheim, smidingen cum aliis praediis suis, quorum quaedam pro aliis utilioribus commutata sunt; quidam Gerhoch I. praedium ad

chrebesbach; quidam sacerdos nomine Ekkerich I. praedium ad hartheim cum duabus uineis, secundum ad boufingen, tercium ad rute; Quaedam matrona nomine Rihinza dedit II. uineas ad imizinesdorf et dimidium mansum ad ruste, quam traditionem postea nepos eius Ratpoto firmauit; quaedam matrona nomine Adalhait de tanna peneuentinriut cum familia et omni utilitate sua; Quidam alucinus de steine I. praedium ad hefte. Unde ut haec traditio firma rataque omni futuro tempore permaneat, nostra imperiali auctoritate praecipimus et confirmamus. At si aliquis inimicus dei, quod absit, hoc imperiale edictum temere uiolare praesumpserit, iram dei nostraeque potentiae uindictam et indignationem sibi non dubitet affuturam. Haec igitur omnia ut firma illibataque permaneant, kartam praesentem nostrae confirmationis testem scribi iussimus, quam, ut infra uidetur, manu nostra confirmatam et sigilli nostri impressione insignitam omnis generationis tam futurae quam praesentis noticiae relinquimus.

Signum domni Heinrici (Monogramma) quarti romanorum imperatoris invictissimi.

Albertus cancellarius recognouit. Actum patauiae anno incarnationis dominicae M.C.XI. indictione IIII. VII. Kal. ivlii anno V. regni Heinrici imperatoris huius nominis quinti, imperii uero primo in nomine domini. Amen.

Hund — Gewold 1. 548. — Mon. boic. IV. 306. Loc. cit. XXIX. I. pag. 226. ex orig. c. sigill.

XCVII.

1111. 23. August. Lorch. — Ulrich, Bischof von Passau, bestätigt die Besitzungen des Klosters St. Florian, insbesondere den Besitz der Pfarren Münzbach und Wartberg.

† In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Ovedalricus gratia dei sacrosancte patauiensis accclesie episcopus cunctis successoribus suis et omnibus christi fidelibus in perpetuum. Pastoralis sollicitudo et episcopalis circumspectio pro nostro debito officii admonet, imo cogit nos filiorum nostrorum quieti et securitati tam future quam presenti prouidere, sed enixius et attentius eorum tuitioni insudare, qui diuinis cultibus die noctuque familiarius atque deuotius noscuntur uacare. Quapropter fili karissime Isinberte, qui monasterio beate marie uirginis et preciosi martyris christi floriani presidere cognosceris, tibi tuisque fratribus et per uos cunctis uestris successoribus

manum nostre defensionis contra omnes aduersantium infestationes extendere curamus, quatinus deo tanto liberius pro peccantium erratibus supplicetis, quanto nostre auctoritatis protectione ab aduersariorum incursibus muniti existitis. Decernimus itaque atque statuimus, ut bona omnia, que prefatum monasterium liberalitate nostrorum predecessorum seu aliorum christi fidelium, nostra etiam donatione uel in presenti possidet uel in futuro iuste et legaliter poterit adipisci, uobis uestrisque successoribus profutura firma et illibata permaneant eo scilicet tenore, ut communem et apostolicam uitam agentes nihil privatis proprietatibus vendicetis sed a prelatis dispensanda, prout rerum necessitas et utilitas et ecclesie facultas postulat, communiter perfruenda possideatis. Sunt autem hec: Inprimis uidelicet ab occidentali porta atrii eiusdem ecclesie per uiam occidentalem usque ad tria proxima fossata et per medium fossatum uersus aquilonem ascendit terminus usque ad summitatem montis et in summitate montis descendit per septentrionem usque ad terminum uinearum ad orientem, Inde uertit ad uiam australem per mediam uillam reuertens ad predictam portam, Insuper in eadem uilla ecclesia beati iohannis cum orto, curtis una ad colligendas decimas, mansus unus pro dote meridiani altaris et molendinum et beneficium lignarii artificis et ex utraque ripa fluminis prata quedam nota loci ipsius habitatoribus, Super hec, quod maximum est, decimatio totius parrochie exceptis triginta sex domibus, Ad sunnilburch mansus et due partes decimationis, Albinisuelth tota uilla cum suis pertinentiis, scilicet transitu fluminis trunae et piscationibus et duabus partibus decime, Curtis phafinhouin cum omnibus suis pertinentiis, Ad niunchirchin tres mansi, Liliginhouin cum omnibus suis pertinentiis, Waninpahc cum omnibus suis pertinentiis, Ad ellenperch mansus, Ad gomerichin mansi duo et dimidius, ad eustin mansus dimidius, Ad stromingin piscationes, ad Sueinbahc mansus et dimidius, ad gerlatingin mansus et dimidius, Ad nescilbach mansus, ad glunichi mansi duo, ad stadelin mansi duo, Ad hiuzingin dimidius, ad ilbungistetin mansus, ad goldestorfh mansus, ad mura et Rovgersbach mansus, ad stilla mansus, Ad bercheim dimidius, ad rostorfh dimidius, ad amistetin decima portaria una, Ad stefinishart una, Ad assbach una, ad glunich una, ad sibenbach una, ad oftheringen una, ad geroldisdorf una, ad heresingen una, ad tenin due, ad terinbach una, ad liumitingen una, ad linzie una, ad chirchdorf una, ad riute una, ad meirsdorf una, ad horbach una, ad tabershem una, ad lufinberch una, ad pulgarin una, ad riedae una, Ad mittrinchirchin una, ad sahssinchirchin una, Decime uini in duabus ecclesiis tabrisheim et linzie pro sacrificio altaris. In eadem ecclesia decime apum ad sanctum nicolaum pertinentium, Ad aschac uinee tres. Cetera, que secuntur, alii quoque fideles christi pro remedio animarum suarum eidem monasterio contulerunt. Sunt autem hec: Inprimis predia, que dedit quidam nobilis uir eppo tam hereditaria quam acquisita, sicut in priuilegio Heinrici imperatoris huius nominis quinti terminatum et firmatum est, De hinc due uinee ad balsenzie, quas tradidit Egiloff, una ad aschac, quam tradidit geppo presbuter. Curtis una ad truhcbach cum uinea, quam tradidit presbyter Megingoz, ad geilspach mansus et dimidius, quem tradidit Gerolt, ad Winchlarin due uinee, ad heresingin predium, quod tradidit noppo, ad baschingin predium, quod tradidit Manegolt, ad studahe, quod tradidit ovzi, ad tegrinbahc, quod tradiderunt rovdhart et gotti, ad trunae predia, que tradiderunt rovdolf aduocatus, adalbero, ovdalrich, Ad trunardorf predium, quod tradiderunt engilpreth, izo et alii fideles, ad raffoldistettin predium, quod tradiderunt Wolfger, Totila; Predium ad totelingin, quod dederunt Ekkerich, Herrant; ad eglincheim, quod tradiderunt Rovdolf, adalram, Engilbreth, Gisila; ad rorbach predium, quod tradiderunt Pruninch, Walto: In eadem uilla predium, quod de monasterio beati agapiti concambio suscepimus; ad gomerichingin predium, quod tradidit rovdolf aduocatus; Predium ad salmansliten, quod tradiderunt Pillunc, adala; Predium in monte, quod tradidit Wolffrit; ad walhlingin predium, quod dedit pero; ad friginliutin, quod dederunt Engilbreth, Liupirch; ad widelheim predium, quod tradiderunt misico, wolfpret, wolffrit, erchinpolt, riziman; ad friginliutin predium, quod tradiderunt hadamovth, hezilo, peringer et ibidem predium, quod dedit presbyter azilinus; ad mitstetin, quod tradidit waziman, ad primizlastorf praedia, que dederunt Trebes, engilsalch, primizla, meginhart, ad gerlantingin predium, quod tradidit willa, izo; ad nescilbach, quod tradidit marchwart; Aecclesia munichispach cum dote, quam tradidit friderich; Uinee cum predio, quas tradidit Dietmar clericus; ad imizinstorf, ad woluarin predium, quod dedit willihalm; ad eustin predium, quod tradidit peritolth; ad wartperch aecclesia cum dote, quam tradidit sigihart; ad bosinbach predium, quod dedit Rovdolf advocatus rogatu Willibirgis; ibidem predium, quod dedit urliuch; Predium, quod dederunt pezilie, wolozo, Herto; Uinea, quam tradidit Reginhart, ad chunipretistorf mansus, quem concambio a beato agapito suscepimus. Vt igitur hec omnia rata, firma et inconuulsa uestris successorumque uestrorum usibus permaneant, iudicio dei patris omnipotentis et filii et spiritus sancti interdicimus, ne quis successorum nostrorum aut aliqua ecclesiastica uel secularis persona hec temere inuadere, minuere uel auferre presumat, sed usibus fratrum in una societate apostolica uestigia seruantium per manus dispensatorum conseruentur fideliter offerenda. Si quis ergo huius nostre preceptionis paginam sciens contra cam temere uenire et eorum, quod auferre presumpserit, si tercio commonitus congrua satisfactione non emendauerit, iram dei perpessurum et cum iuda pessimo mercatore partem habiturum se cognoscat. Conservantibus autem pax et misericordia a deo X. Et ut hec ad futura quoque tempora indubia perueniant, presentem cartam nostre imaginis inpressione sigillatam huius confirmationis uadem testemque relinquimus.

Actum Lauriaco anno dominice incarnationis MCXI. indictione IIII. X. Kal. septembr. regnante Henrico imperatore huius nominis V. anno regni eius VII. imperii vero I. feliciter.

Original; Pergament mit Siegel im Archive des Klosters St. Florian. — Stülz, Geschichte von St. Florian, pag. 209.

XCVIII.

1111. 23. August. Passau. — Bischof, Ulrich von Passau, bestätigt die Freiheiten des Klosters St. Florian, und den Besitz der Pfarrkirchen Wartberg und Münzbach.

† In nomine sancte et individue trinitatis. Vdalricus dei gratia sacrosancte patauiensis aecclesie episcopus cunctis successoribus suis et omnibus christi fidelibus in perpetuum. — Pastoralis sollicitudo et episcopalis circumspectio pro nostri officii debito admonet, immo cogit nos filiorum nostrorum quieti et securitati tam future quam presenti prouidere, sed enixius et adtentius eorum tucioni insudare, qui diuinis cultibus diu noctuque familiarius atque deuotius noscuntur uacare. Quapropter fili karissime Isinberte, qui monasterio beate Marie uirginis et preciosi christi martyris Floriani presidere cognosceris, tibi tuisque fratribus et per uos cunctis successoribus uestris manum nostre defensionis contra omnes aduersantium infestastaciones extendere curamus, quatinus deo tanto liberius pro peccantium erratibus supplicetis, quanto nostre auctoritatis protectione ab aduersa-

riorum incursibus muniti existitis. Decernimus atque statuimns, ut bona omnia, que prefatum monasterium liberalitate nostrorum predecessorum seu aliorum christi fidelium, nostra etiam donatione uel in presenti possidet uel in futuro iuste ac legaliter poterit adipisci, uobis uestrisque successoribus profutura firma et illibata permaneant eo scilicet tenore, ut communem et apostolicam uitam agentes nichil priuatis proprietatibus uendicetis, sed a prelatis dispensanda, prout rerum necessitas et utilitas et ecclesie facultas postulat, communiter perfruenda possideatis et ecclesie Patauiensi familiarius atque deuotius subesse debeatis. Licet enim plurima beato christi martyri floriano in ipsa prima fundatione sui monasterii fuerint collata, omnibus tamen postmodum in destructione ipsius monasterii distractis fratribus tune temporis ibidem deo militantibus tantum hec paucissima remanserunt: Villa scilicet, in qua ipsum monasterium fundatum est, cum omnibus ad eam pertinentibus, agris scilicet et uinetis, pascuis, pratis, siluis, aquis aquarumque decursibus, piscationibus, uenationibus et molendinis, Ad waehelingen mansus unus et dimidius, Ad vrienliutin mansus unus et dimidius, Curia in Phaffenhouin cum omnibus ad eam pertinentibus, Curia in Lilinhouin cum omnibus suis pertinentiis. Curia in Gerlantingen cum omnibus ad eam pertinentibus. Ad Goemerichingen duo mansi et dimidius cum omnibus illuc pertinentibus, agris, siluis, pratis et pascuis. Antecessores itaque nostri pie recordationis episcopi Eigilbertus scilicet et Altmannus desolationem iam dicti monasterii miserati ipsum tandem spiritu sancto inducti nec non et de beati floriani martyris suffragio quam plurimum confisi in prestinum statum religionis reformarunt quasdam episcopatus nostri proprietates in subsidium prebende fratrum ibidem deo famulantium conferrendo (sic) Parrochiam uidelicet, in qua ipsum prefati martyris monasterium situm est, et in omnibus terminis ipsius parrochie tam cultis quam colendis decima tota et indiuisa exceptis triginta sex domibus; Almisuelt uillam totam cum omnibus ad eam pertinentibus, transitu scilicet fluminis Trvne et piscationibus, pratis, pascuis, siluis et duas partes decimationis in omnibus terminis eiusdem ecclesie tam cultis quam colendis; Ad Svnilburch mansum unum et dimidium et duas partes decimationis; Curiam in Enzingen, Curiam ad sanctum Stephanum iuxta waeninpach cum omnibus suis pertinentiis; Ad Ebilisperch duos mansus et dimidium; Ad Strummingen augeam cum omnibus ad eam pertinentibus. Nos itaque talem ante-

cessorum nostrorum donationem ratam habentes et presenti priuilegio confirmantes quedam etiam licet pauca in subsidium prebende fratrum ecclesie iam dicti martyris contulimus. Viginti scilicet tres decimas portarias in diuersis parrochiis distinctas, Ad amistetin unam decimam, Ad Stevensharde decimam unam, Ad aspach unam, Ad Glunich unam, Ad Sibenbach unam, Ad Oftheringen unam, Ad Geroldistorf unam, Ad Heresingen unam, Ad Tenin duas, Ad Terinpach unam, Ad Liuntingen unam, Ad Lintze unam, Ad Chirchdorf unam, Ad Rute unam, Ad Meirstorf unam, Ad Horbach unam, Ad Tabirsheim unam, Ad Pulgarn unam, Ad Luffenberch unam, Ad Riede unam, Ad Mittirchirchen unam, Ad Sahsinchirchen unam et decimam uini totam in duabus parrochiis Tabirsheim et Lintze et ad Assha tres uineas in sacrificium altarium ipsius monasterii contulimus. Cetera, que secuntur, alii fideles christi spe diuine remunerationis fratribus supradicti monasterii contulerunt, inter quos maximum et precipuum deo munus offerens Eppo quidam nobilis et religiosus homo de Windiberge omnia predia sua, que possedit, tam hereditaria quam aquisita, tam culta quam colenda cum omni utilitate, cum agris scilicet et pratis, pascuis, piscationibus et uenationibus et siluis, que protenduntur usque ad fluuium, qui Wultha uocatur, potestatiua manu super altare beati floriani tradidit. Preterea idem Eppo tres ecclesias parrochiales in eodem predio sitas, ecclesiam scilicet sancte Marie in Waltchirchen et ecclesiam sancti Petri et ecclesiam sancti Johannis una cum ipso predio iam dicto monasterio donauit. Decimas quoque earumdem ecclesiarum, quas de manu nostra in beneficio habuit, ea condicione nobis resignauit, ut ipsas prefato monasterio conferremus, quod et ad peticionem ipsius fecimus et sic tandem prenominatus Eppo donationem prediorum et ecclesiarum priuilegio Heinrici imperatoris huius nominis quinti confirmari impetrauit. Preterea quidam nobilis homo Fridericus nomine ecclesiam in Munichspach cum dote ipsius ecclesie sepedicto monasterio tradidit.

Quidam etiam nobilis homo Sighardus nomine ecclesiam in Wartperch cum dote eidem monasterio contulit.

Decimam uero eiusdem ecclesie, quam a nobis in beneficio habuit, ea nobis condicione resignauit, ut ipsam antedicto monasterio conferremus, quod et ad peticionem ipsius fecimus. Rudolfus quidam homo nobilis de Perge quatuor predia in Trungav et rogatu cuiusdam Wilbirgis predium in Poesinbach super altare beati floriani tradidit.

Pertholdus quidam homo nobilis hubam in Austin et quidam Geroldus mansum unum et dimidium in Geilspach. Quidam Noppo nobilis homo predium in Heresingen, quidam Ozo et Hatto mansum in Goldinstorf. Quidam Izo et uxor sua Willa duos mansos in Stadelen. Quidam Ruthart et frater suus Gotto mansum unum in Nezzilbach et alii fideles christi quam plures predia sua ipsi beato christi martyri contulerunt, que tediosum esset priuilegiis annotari. Nos tamen omnes possessiones ipsius monasterii et tam collatas et quas adhuc dea dante poterit adipisci, in dei omnipotentis et nostram protectionem suscipientes talem tibi frater Isinberte et fratribus tuis uestrisque successoribus indulgentiam facere decrepimus, ut, si ministeriales nostri seu quicunque homines ecclesie nostre predia sua ad nos quocunque iure spectantia uobis conferre decreuerint, liberam habeant potestatem conferendi, quando et ubi uelint. Preterea liberam uobis sepulturam indulgemus ita, ut quicunque apud uos sepeliri uoluerit, libere non obstante alicuius plebani uel uicarii contradictione sepeliatur. Adicientes quoque hanc libertatem uobis indulgemus, ut, si quando prelatum monasterii uiam uniuerse carnis ingredi contigerit, uos et successores uestri liberam habeatis potestatem eligendi alium, quem magis ydoneum et utilem inueneritis, episcopo etiam irrequisito. Volumus etiam et quasi pro lege semper tenendum statuimus, ut nullus successorum nostrorum uel alter quispiam siue ecclesiastica siue secularis persona aliquem uobis aduocatum uel in hominibus uel in prediis uestris aliquatenus presumat ordinare, nisi quem prelatus ecclesie cum consilio fratrum sibi elegerit aduocatum, hoc adicientes, ut si forsitan et is postmodum, ut plerumque fieri solet, grauis uobis et iniuriosus exstiterit, dum admonitus emendari noluerit, ad arbitrium ipsius prelati ab episcopo uel si episcopus noluerit, a sede romana mutetur altero ad peticionem ipsius prelati substituto. Ut igitur hec omnia rata, firma et inconuulsa uestris successorumque uestrorum usibus permaneant, iudicio dei patris omnipotentis et filii et spiritus sancti interdicimus, ne quis successorum nostrorum aut aliqua ecclesiastica uel secularis persona hec temere inuadere, minuere uel auferre presumat, sed usibus fratrum in una societate apostolica inibi uestigia seruantium per manus dispensatorum conseruentur fideliter offerenda. Si quis ergo huius preceptionis nostre paginam sciens contra eam temere uenire et eorum quid auferre presumpserit, si tercio commonitus congrua satisfactione non Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

emendauerit, iram dei perpessurum et cum Juda pessimo mercatore partem habiturum se recognoscat. Conseruantibus autem pax et misericordia a deo patre et domino nostro iesu christo. Amen. Et ut hec ad futura quoque tempora indubia perueniant, presentem Kartam nostre ymaginis impressione sigillatam huius confirmationis uadem testemque relinquimus.

Acta sunt hec consilio et consensu tam kathedralium quam ministerialium nostrorum, quorum nomina presenti scripto sunt annotata: Ulricus maior prepositus, Imbertus decanus, Baldwinus scolusticus, Engilbertus archydiaconus, Imbertus capellanus, Heinricus, Fridericus, Almarus, Hugo, Egino, Otaker canonici. Hartwich de Chraenzingen, Porno de Holtzhusin, Hartmut pincerna, Sibot dupifer, Egilolf de velbach, Imizo de Stegebach, Livtkoz de Tagebrehtishusin et alii quam plures.

Datum Patavie Anno ab incarnatione domini MCXI. Indiet. IIII. X. kalend. septemb. regnante Henrico imperatore huius nominis V. anno regni eius VII., imperii uero I. feliciter. Amen.

Original auf Pergament mit Siegel im Archive des Klosters St. Florian. — Stülz, Geschichte von St. Florian, pag. 216.

XCIX

1113. 26. Juni. Passau. — Bischof Ulrich von Passau bestätigt die Freiheiten und Besitzungen des Klosters St. Florian und verordnet, dass die Pfarrkirche zu Niederwaldkirchen als Conventualkirche angesehen werde.

† In nomine sancte et individue trinitatis. Vodalricus dei gratia sacrosancte patauiensis ecclesie episcopus cunctis successoribus suis et omnibus christi fidelibus in perpetuum. Pastoralis dignitatis sollicitudo nos admonet et inuitat, omnium christi ecclesiarum utilitatibus tam prouide, tam sollicite inuigilare, ut non solum presenti sed et future quieti et securitati ipsarum iugiter intendentes eas contra omnium ipsis aduersantium inalignitates omni, qua possumus, cautione diligentissime premunire studeamus. Hinc est, quod ecclesiam beati Floriani martyris christi in pago Lauriacensi iuxta riuulum, qui Ipha uocatur, ab antiquissimis terre illius incolis quondam fundatam sed postmodum continua barbarorum inuasione destructam, tandem uero ab antecessoribus nostris episcopis Eigilberto uidelicet et Altmanno in pristinum statum religionis plene reformatam, nos quoque uestigiis nunc ipsorum inherendo ipsam in defensionem nostram susceptam contra quorundam hominum quieti ecclesiarum inuidentium

iniquas machinationes aliquatenus premunire uolentes possessiones omnes, quas uel ab antecessoribus nostris uel etiam ab aliis christi fidelibus in subsidium fratrum ibidem deo famulantium collatas iam dudum privilegio nostro confirmavimus, nunc denuo nominatim sed compendiose huic scripto adnotare et sic tandem pro iure ipsas possidere debeant, presenti scripto duximus confirmare. Possessiones igitur, quas fratres predicti cenobii iam nunc undecumque collatas possident, sunt hee: Parrochia, in qua ipsum beati floriani martyris monasterium fundatum est, et in omnibus ipsius parrochie terminis tam cultis quam colendis decima tota et indiuisa preter triginta sex domos. Villa, in qua ipsum monasterium situm est, cum omnibus ad eam pertinentibus, agris scilicet et uinetis, pascuis, pratis, siluis, aquis aquarumque decursibus, piscationibus, uenationibus et molendinis. Almsuelt uilla tota cum omnibus ad eam pertinentibus, agris scilicet et pascuis, pratis, siluis et due partes decimationis in omnibus ipsius parrochie terminis tam cultis quam colendis. Ad Svnilburch mansus unus et dimidius et due partes decimationis, Curia in Phaffenhouin cum omnibus ad eam pertinentibus. Ad Waethelingen mansus unus. Ad vrienlivtin mansus unus et dimidius. Curia ad Enzingen. Curia ad Lilinhouin cum omnibus ad eam pertinentibus. Curia ad sanctum Stephanum iuxta waeninpach cum omnibus ad eam pertinentibus. Curia ad Gerlantingen cum omnibus ad eam pertinentibus. Ad Goemerichingen duo mansi et dimidius. Ad Ebilsperch duo mansi et dimidius. Ad Strummingen Augea cum omnibus ad eam pertinentibus. Viginti tres decime portarie in diuersis parrochiis site: Ad Amistetin una, Ad Stevensharde una, Ad aspach una, Ad Glunich una, Ad Sibenbach una, Ad Oftheringen una, Ad Geroltstorf una, Ad Heresingen una, Ad Tenin due, Ad Terinbach una, Ad Livntingen una, Ad Lintze una, Ad Chirchdorf una, Ad Rete una, Ad Meirstorf una, Ad Horbach una, Ad Tabirsheim una, Ad Pulgarn una, Ad Luffenberch una, Ad Riede una, Ad Mitterchirchen una, Ad Sachsinchirchen una et decima uini tota in duabus parrochiis Lintze et Tabirsheim, Predium quoque domni Epponis in Windiperge cum omnibus eius adtinentiis, aquis scilicet et pratis, pascuis et siluis, que usque ad terminos boemie protenduntur ad fluuium, qui Wultha uocatur, et in ipso predio tres ecclesie parrochiales, cella uidelicet S. Marie in Waltchirchen et decima una, Ecclesia S. Petri apostoli cum decima una, Ecclesia S. Johannis cum una decima, Ecclesia in

Munnichspach cum una decima, Ecclesia in Wartperch cum una decima et alia quam plura prediola, que tediosum esset priuilegiis adnotari. Possessionibus igitur omnibus nominetenus designatis nunc pro iure fratres supradicti monasterii iam nunc sibi collatis nec non et postmodum iuste et legaliter sibi conferendis frui debeant presenti scripto confirmatum omnium successorum nostrorum et omnium christi fidelium memorie firmiter commendamus: Primum, quod et maximum est, parrochiam, in qua ipsum beati floriani monasterium fundatum est, ipsis prius quidem ab antecessoribus nostris pleno iure collatam nunc et nos in eodem iure ipsis perpetuo possidendam confirmamus auctoritate dei omnipotentis firmiter inhibentes, ut nullus successorum nostrorum ipsos uel secularem elericum uel etiam de fratribus unum iam dicta parrochia inuestiendum representare sibi compellat, sed ipsius monasterii prelatus cam uni de confratribus suis, quem ad hoc ydoneum inuenerit, eommittat, qui et plebem in diuinis procurare non negligat et in singulis diebus et ad refectorium et ad dormitorium suum redire non omittat, quem etiam, si pro tempore negligentem inuenerit, mutet alterum substituendo et hoc faciat, quandocunque uiderit expedire, et episcopo et archydiacono et eorum decano inconsultis et irrequisitis. Decernimus etiam et iure perpetuo confirmamus, ut supradicti monasterii prelatus cellam S. Marie in Waltchirchen, que conuentualis ecclesia esse debet, uni de confratribus suis, uiro tamen discreto et religioso committat adiunctis sibi duobus uel tribus de collegio suo uiris religiosis, qui et plebem parrochialem in diuinis et adjunctos sibi fratres eum familia competenti de prouentibus dotis et decimarum ipsius cellule tam prouide proeuret, ut, si quid residui super necessaria domus annuatim ualeat colligere, totum illud in utilitatem domus S. Floriani fideliter studeat redigere. Reliquis autem parrochiis, quandocunque uacauerint, seculares elericos ipse prelatus domus S. Floriani pleno iure inuestiat nullum super eura animarum recipienda uel episcopo uel archydiaeono representans. In omnibus enim ecclesiis ad monasterium prefati martyris spectantibus donum altaris prelato ipsius monasterii in ipsa sui confirmatione una cum prelatura debere conferri, sicut ab antecessoribus nostris statutum est, nos quoque confirmamus. In aliis autem possessionibus, decimis scilicet, prediis, agris, uinetis talem iusticiam et libertatem sepedicto monasterio donamus et confirmamus, ut ipsius monasterii prelatus plenam in eis habeat potestatem cum consilio tamen fratrum suorum

dandi, uendendi, precariandi, commutandi in omnem utilitatem, sicut commodius sibi et ecclesie uiderit expedire, non obstante nec factum suum impediente uel episcopi patauiensis uel ipsius etiam, quem pro tempore sibi elegerit aduocatum, contradictione. Vt ergo hec nostre institutionis et confirmationis iura rata et perpetuo ab omnibus seruari debeant inconuulsa, presentem paginam sigilli nostri inpressione consignamus auctoritate dei omnipotentis sub pena eterne dampnationis firmiter inhibentes, ut nullus successorum nostrorum nec alter quispiam hanc nostre institutionis formam uel infringere presumat aliquatenus uel infirmare. Si autem quispiam successorum nostrorum, quod deus auertat, eam temere postmodum infringere uel infirmare presumpserit, si tercio commonitus resipiscere noluerit, prepositus ipsius monasterii hoc utens priuilegio super tanta iniuria querimoniam coram domino papa deponat, ut ipse super hoc, quod iustum fuerit, decernat. Si ergo super hoc, quod forte fieri potest, indignatus dominus papa predictum monasterium a iurisdictione patauiensis ecclesie in iurisdictionem et defensionem romane sedis transferat, deus omnium iniquitatum uindex iustus dispendium tanti honoris ab auctore ipsius mali requirat in euum. Amen.

Data Putanie Anno ab incarnatione domini MCXIII. Indictione IIII. VI. kalend. Julii Regnante Heinrico imperatore huius nominis V. Anno regni eius X. Imperii uero III. feliciter. Amen.

Original auf Pergament mit Siegel im Archive des Klosters St. Florian. — Stülz, Geschichte von St. Florian, pag. 223.

C.

1115. 9. Juni. — Markgraf Leopold IV. (III.) von Österreich befreit die in der Riedmarch gelegenen Besitzungen des Klosters St. Florian von der ihm zu entrichtenden Abgabe.

Nouerint omnes fideles christi tam futuri quam presentes, qualiter ego liupoldus orientalis regionis marchio absoluerim in honore sancte dei genitricis marie et sancti floriani martiris rogatu isinberti eiusdem ecclesie prepositi cuncta predia, siqua sunt a fidelibus illi ecclesie oblata uel adhuc a quoquam fuerint offerenda, a redibitione uel reditu mei iuris in ridmarcha uel in omnibus locis mei regiminis trans danubium positis. Hoc uero feci in augmentum prebende fratrum illic deo deuote famulantium pro remedio anime mee et memoria debitorum meorum, ut intercessione eorundem sanctorum et oratione

fratrum iura potestatis meę stabiliantur et parentum meorum animę a peccatis absoluantur. Igitur donatiuum meum, ne ab aliquo successore meo, quod absit, irritetur, inpressione sigilli mei confirmetur. Acta sunt hee millesimo C*XV° anno incarnationis domini nostri iesu christi, indictione VIII. V, IDVS IVNII, in recordationem futurorum. Et hee sunt nomina allodiorum, de quibus prefati sumus, predium marchuardi threbeia, predium stoigei, predium threbesse brumizlaistorf, predium sunzonis willihartisdorf, predium rafoldi fratrisque eius arnoldi ibidem, predium ortuuini et perihtoldi iuxta eandem villam, predium uolcrade uidue begeringin, predium penzonis threbinicha. Hee nota sunt fidelibus nostris herchinberto, Macilino, hiringo, Heimoldo, dürinchardo.

Ego liupoldus orientalis marchio ista rata facio et inconuulsa perpetualiter in nomine patris et filii et spiritus sancti AMEN.

Original auf Pergament mit einem aufgedruckten, gut erhaltenen Reitersiegel im Archive des Klosters St. Florian. Das Pferd links ausschreitend, der Markgraf mit einem Kübelhelme, der mützenartig aussieht, bedeckt, das Gesicht offen, den Schild am linken Arme, in der Rechten einen Schaft (ob von einer Fahne ist nicht erkennbar). Die Umschrift ist verwischt. — Pez, Historia S. Leopoldi 71. — Kurz, Albrecht IV. II. 453 vollständig. — Stülz, Geschichte von St. Florian 228. Nr. XIII im Auszuge.

CL.

1117. 9. Juni. Friesach. — Chunrat, Erzbischof von Salzburg, ernennt auf die Bitte der Äbbtissinn Diemud den Markgrafen Otackar von Steyr zum Vogte des Klosters Nonnberg in Salzburg.

In nomine sanctae et individuae Trinitatis. Ego Chunradus Dei gratia sanctae Salzburgensis Ecclesiae Archiepiscopus omnibus Christi fidelibus. In excelsa constituti specla praedonum incursus providere et hiantium luporum morsus a grege summi pastoris debent arcere. Unde et nos monasticae quieti et divinae sacrarum personarum contemplationi consulentes, ne seram forte vulneratis caulis afferamus medelam, in tempore statuimus occurrere. Est igitur in civitate nostra monasterium, quod beatus Rudbertus pater et patronus noster fundavit et sanctam virginem Erindrudem abbatissam sanctimonialibus inibi consecravit duxque Theodo multis reditibus (sic) ampliavit. Hujus Ecclesiae advocatia fidelem nostrum Otakarum marchionem de Styre virum tam strenuum quam discretum rogatu dilectae sororis nostrae Diemudis nunc Abbatissae inbeneficiavimus, cujus et tuitione secura

sit monasterii possessio et discretione illesa permaneat a gravi advocatorum vexatione, subnectentes illi in mandatis et sub obtentu beneficii interminantes, ne quem suorum fidelium eadem advocația unquam inbeneficiare sed neque ubivis locorum sine consensu praefatae Abbatissae et eius sequacium cuiquam secundario velit assignare. Et quia praedictarum sanctimonialium orationibus nos speramus foveri, partem agelli ad Arnstorf vineis earum adjacentem et necessariam contulimus, ut centuplicatam mercedem in terra viventium recipiamus. Cunctas ad haec possessiones vel decimationes a regibus. ab episcopis, a principibus seu a quibuslibet fidelibus eis oblatas, concambiatas aut juste quoquomodo acquisitas, videlicet in Oriente Welmik, Phlaetniz, Maezilinstorf, Arnstorf, Hasilpach, Lovngoe, quod Heinricus imperator dedit, Schalah et quidquid Radstat et Bongoe, Enstal situm est et quod Halle detinent, seilicet pontem Pühiln cum omnibus ad ipsum locum pertinentibus, quartam partem aquae in Gerhohisprete et tertiam partem aquae in Wazimannsgalgen et dimidium aquae nonae partis, quam tradidit Wezil, et octavam partem aquae in ligno, quod dicitur Herdeginsprete, et item octavam partem in eodem ligno, quatuor loca patellaria et dimidium, loca curtilia quatuor et dimidium et pratum, quod tradidit Wiso, Figun cum viculis suis, Glaese, Morzige cum decimationibus suis, Ebideshusin cum omnibus ad ipsum locum pertinentibus, Titimaenningen cum decimationibus et quidquid ad ipsum locum pertinet. quem etiam locum Regindrut regina dedit, Chamera cum curtibus et decimationibus suis, Hirzowe cum molendinis et piscationibus, Wilpuch, Eicha, Chapfs cum villulis adjacentibus, Lerch, Oste, tres vineas Priupah sitas, Haginspuch, Geppinheim, curtem Loufin sitam et si qua sunt alia, quae dinumerare longum est, culta et inculta, quaesita et inquirenda, in cadmiis, in locis salinariis, in agris, silvis, vineis, pratis, piseationibus, exitibus vel reditibus, aquarum decursibus, mancipiis, censualibus seu quidquid habent vel habiturae sunt, omnia conscriptione hac pontificali, ut rata tam praesentibus quam futuris sint, roboramus et sigilli nostri inpressione muniri decrevimus. Et cum invocatione patris et filii et spiritus sancti omniumque romanorum pontificum auctoritate, quisquis hace disturbare temptaverit, sciat se anathematis vinculo innodatum, nisi poenituerit.

- L. S. +. Ego Hiltpoldus Gurcensis episcopus ss. .
  - †. Ego Reginbertus abbas S. Petri ss.

- +. Ego Romanus praepositus S. Mariae ad zöl ss.
- +. Ego Hadmarus Archidiaconus Frisacensis ss.

Actum Frisaci V. Id. Junii Anno incarnationis domini M.C. XVII. Indict. X. Paschali II. pape sancte Romane ecclesie praesidente Anno apostolatus ejus XVII. Henrico V. Imperatore Anno regni ejus XI. Imperii autem VIII. Anno vero pontificatus nostri XII. Quod subscriptis testibus confirmamus: Engilberto duce Karinthiae, Pernhardo comite, Meginhardo comite de Górze, Dietmaro de Lovgoe, Eginscalco de Friesach, Eppone et Gotfrido fratre ejus de Wietingin, Eberhardo de Libnih, Alberone de Dietramingin, Oulrico, Chunrado, Reginberto de Sechirchen.

Estal, Chronik von Nonnberg, pag. 201.

CII.

1122.18. März. Passau. – Reinmar, Bischof von Passau, bestätigt dem Kloster St. Florian alle jene Besitzungen, welche es von seinen Vorgängern erhalten, insbesondere den Besitz der Pfarrkirche Gutau im untern Mühlviertel.

+ In nomine sancte et individue trinitatis. Reinmarus sancte patauiensis ecclesie episcopus omnibus christi fidelibus in perpetuum, Debitum pastoralis officii efficacius exequimur, si uiros ecclesiasticos et religiosas domos in sua iusticia paterna prouidentia fouentes et eorum indempnitati circumspecte consulentes facultates et iura ipsorum inuiolata eis precipimus obseruari. Huius rei consideratione inducti ecclesiam, que domus sancti Floriani dicitur, barbarica quondam inuasione desolatam sed studio quorundam predecessorum nostrorum, Eigilberti uidelicet, Altmanni, Ovdalrici pie recordationis pontificum in pristinum statum religionis reformatam et priuilegiis ipsorum sufficienter communitam nos quoque in nostre protectionis munimen suscipimus et quod ab ipsis salubriter prouisum est, nos ob reuerentiam ipsius uenerandi martyris Floriani nostra quoque auctoritate corroborare cupientes confirmamus eidem ecclesie et fratribus ibidem deo militantibus tam ea, que ab antecessoribus nostris ipsis dinoscuntur collata, quam et illa, que in ipsius monasterii desolatione prius quidem distracta sed prouidentia antecessorum nostrorum tandem sunt recollecta, nec non et ea, que ab aliis christi fidelibus iam nunc ipsis tradita uel postmodum sunt conferenda. Igitur ne cuiuslibet inuasoris manus temeraria ad possessiones iam dicti monasterii uiolenter diripiendas se aliquando quasi inpune presumat extendere,

auctoritate dei omnipotentis et nostra confirmamus iam dicto monasterio et fratribus ibidem deo famulantibus ecclesias, decimas, predia et omnia, quecunque tempore confirmationis huius a nobis facte iuste et legaliter collata possederunt, ex quibus quedam presenti scripto confirmando annotare duximus, sed ea primum, que ab antecessoribus nostris ipsis sunt collata, inter que maximum et precipuum est Parrochia, in qua ipsum beati Floriani martyris monasterium situm est, ab antecessoribus nostris pridem fratribus supradicti monasterii tradita et pleno iure priuilegiis confirmata ita, ut prelatus ipsius monasterii ad curam plebis parrochialis unum de confratribus suis, quem ad hoc ydoneum iudicauerit, potestatem habeat auctoritate sua instituendi et cum expedierit, destituendi et in omnibus ipsius parrochie terminis tam cultis quam colendis decima tota et indiuisa exceptis triginta sex domibus. Ad Almisuelt uilla tota cum omnibus ad eam pertinentibus et due partes decimationis in omnibus terminis ipsius parrochie tam cultis quam colendis. Ad Sunilburch ecclesia cum dote ipsius, manso uno scilicet et dimidio et due partes decimationis. Curia in Enzingen. Curia ad S. Stephanum iuxta Waeninpach cum omnibus suis pertinentiis. Ad Ebilsperch duo mansi et dimidius cum omnibus illuc pertinentibus. Ad Strumingen augea et viginti tres decime portarie in diuersis parrochiis site, Amistetin una, Steuinsharde una, Aspach una, Glunich una, Sibenbach una, Oftheringen una, Geroldistorf una, Herisingen una, Tenin due, Terinbach una, Liuntingen una, Lintze una, Chirchdorf una, Rute una, Meirstorf una, Horbach una, Tauirsheim una, Pulgarn una, Luffenberch una, Rieda una, Mittir-, chirchen una. Sachsinchirchen una et in duabus ecclesiis Lintze et Tauirsheim decima uini tota. Has inquam donationes ab antecessoribus nostris legitime factas nos quoque ratas habentes et confirmantes ecclesiam in Gutowe et in omnibus ipsius parrochie terminis tam cultis quam colendis decimam dimidiam ipsis fratribus contulimus. Preterea predia, que uel studio predecessorum nostrorum in ipsius monasterii reformatione usibus fratrum sunt restituta uel ab aliis fidelibus iam sunt collata, nos etiam in protectionem nostram suscipientes confirmamus supradictis fratribus cum omni utilitate perpetuo possidenda, villam scilicet sub ipso monasterio sitam cum omnibus ad eam pertinentibus, Waelhelingen mansum unum et dimidium, Vrienlivtin mansum unum et dimidium, Curiam in Phaffenhouin cum omnibus eius appendiciis, Curiam in Lilinhouin cum omnibus ad eam

pertinentibus, Curiam in Gerlantingen, Ad Gomerichingen duos mansus et dimidium cum pratis, pascuis, siluis. His prenominatis adicimus et confirmantes predium in Windiberge, quod quidam nobilis homo et religiosus ualde Eppo. nomine instinctu sancti spiritus commonitus prenominato monasterio contulit cum omnibus ad ipsum predium pertinentibus, pratis scilicet et pascuis, aquis aquarumque decursibus, piscationibus et siluis, que protenduntur usque ad terminos boemie in fluuium, qui Witha uocatur, et duas ecclesias parrochiales in ipso predio sitas, ecclesiam S. Marie in Waltchirchen et ecclesiam S. Petri cum capellis ratione filiationis ad eas spectantibus et hec omnia per manum imperatoris Heinrici huius nominis quinti tradidit et priuilegio suo confirmauit. Decimas uero ipsarum ecclesiarum, quas de manu antecessorum nostrorum in beneficio habuit, antecessori nostro pie recordationis Ovdalrico episcopo ea conditione resignauit, ut eas prefato monasterio conferret, quod et ad peticionem ipsius fecit. Confirmamus et fratribus ipsius monasterii ecclesiam in Munichspach, quam ipsis quidam nobilis homo fridericus nomine cum dote ipsius ecclesie tradidit, et ecclesiam in Wartperch, quam ipsis quidam nobilis homo Sigehardus nomine cum dote ipsius ecclesie tradidit, et decimam, quam de manu antecessorum nostrorum in beneficio habuit, ipsam etiam iam dicto predecessori nostro Ordalrico episcopo resignauit, qui eam ad peticionem ipsius prefate domui S. Floriani martyris tradidit. Nos igitur hec omnia et nunc fratribus predicti monasterii collata necnon postmodum ipsis iuste conferenda in protectionem nostram suscipientes omnem, quam de indulgentia predecessorum nostrorum gratiam et iusticiam habuerunt, ipsis plene recognoscimus ratum et firmum habentes, ut prelatus ipsius monasterii ecclesias parrochiales ecclesie sue et nunc collatas necnon et postmodum conferendas clericis secularibus, quando uacauerint, pleno iure conferat nullum super cura animarum suscipienda uel episcopo uel suo archydiacono representans. Ecclesiam uero S. Marie in Waltchirchen, quia conuentualis ecclesia esse debet, uni de confratribus suis uiro discreto et religioso pleno iure committat adiunctis sibi duobus uel tribus de collegio suo uiris religiosis, qui et plebem parrochialem in diuinis et adiunctos sibi fratres cum familia competenti de prouentibus dotis et decimarum ipsius cellule tam prouide procuret, ut, siquid residui super necessaria domus annuatim possit colligere, totum ad utilitatem domus S. Floriani fideliter studeat

redigere. Confirmamus etiam fratribus sepedicti monasterii gratiam ipsis ab antecessoribus nostris collatam, ut, quicunque ministerialium nostrorum seu de familia nostra predia sua ad nos iure dominii spectancia illuc conferre decreuerit, eius donatio nostra auctoritate in perpetuum rata maneat et inconuulsa. Siguis etiam de dyocesi nostra ibidem sepulturam sibi delegerit, libere non obstante alicuius plebani nisi legitima contradictione sepeliatur. Si quando etiam antefactam. ecclesiam suo contigerit pastore uiduari, fratres ipsius ecclesie de altero prelato sibi substituendo secundum canonicas sanctiones libera gaudeant electione. Preterea confirmamus gratiam prememorato monasterio ab antecessoribus nostris factam, ut nullus successorum nostrorum nec alter quispiam siue secularis siue ecclesiastica persona aliquem ibi, nisi quem prelatus ipsius loci petierit, ordinare presumat aduocatum, qui etiam, si grauis ipsis et iniuriosus exstiterit et admonitus emendari nolucrit, ad peticionem ipsius prelati ab episcopo amoueatur et alter substituatur. Vt ergo huius nostre confirmationis institutio in perpetuum rata maneat et inconuulsa, hanc inde paginam conscribi et sigilli nostri inpressione iussimus insigniri. Si quis igitur, quod deus auertat, contra hanc nostre confirmationis formam qualibet temeritate aliquid agere presumat, nouerit se indignationem omnipotentis dei incursurum et cum Dathan et Abyron in eterna dampnatione porcionem habiturum. Conservantibus autem pax et misericordia a deo et in presenti et in futuro seculo conseruetur. Amen.

Datum *Putavie* Anno ab incarnatione domini MCXXII. Indictione VIIII. XV. kalendas Aprilis, Anno pontificatus nostri VIII. Regnante *Heinrico imperatore* huius nominis V. feliciter. Amen.

Das Original mit Siegel im Archive des Klosters St. Florian. (In den chronologischen Bestimmungen dieser Urkunde herrscht grosse Verwirrung. Es sollte hier wahrscheinlich heissen: Indict. XV. VIIII. Kal. Aprilis. Nachdem Reginmar im Jahre 1121 auf den bischöflichen Stuhl von Passau erhoben worden (Hansiz, German. sacr. I. 297), so lief im Mürz 1122 höchstens das zweite Jahr seines Pontificats, nicht das VIII.) — Stülz, Geschichte von St. Florian, p. 228.

CIII.

- 1122. 18. März. Lorch (slc). Reginmar, Bischof von Passau, bestätigt dem Kloster St. Florian die Gnadenbriefe seiner Vorfahren, namentlich aber den Besitz der Kirche der heiligen Maria zu Waldkirchen.
- † In nomine sancte et individue trinitatis reginmarus sancte patauiensis ecclesie episcopus omnibus christi fidelibus in perpetuum.

Debitum pastoralis officii efficacius exequimur, si uiros ecclesiasticos et religiosas domus in sua iusticia paterna prouidentia fouentes et eorum indenpnitati circumspecte consulentes facultates et iura ipsorum inuiolata eis precipimus observari. Huius rei consideratione inducti ecclesiam, que domus sancti floriani dicitur, barbarorum quondam inuasione desolatam, sed studio quorundam predecessorum' nostrorum Eigilberti uidelicet, Altmanni, Odalrici pie recordationis pontificum in pristinum statum religionis reformatam et privilegiis ipsorum sufficienter communitam nos quoque in nostre protectionis munimen suscipimus et quod ab ipsis salubriter prouisum est, nos ob reuerentiam ipsius uenerandi martiris floriani nostra quoque auctoritate corroborare cupientes auctoritate dei omnipotentis et beati Stephani prothomartiris et nostra confirmamus eidem ecclesie et fratribus ibidem deo militantibus omnia iura et priuilegia sua, ecclesias, decimas, predia tam ea, que ab antecessoribus nostris ipsis dinoscuntur collata, quam et illa, que in desolatione ipsius monasterii prius quidem distracta sed prouidentia predecessorum nostrorum postmodum utilitati ipsorum sunt restituta, nec non et ea, que ab aliis christi tidelibus iam nunc collata uel postmodum ipsis sunt conferenda, ne cuiuslibet inuasoris manus temeraria ad possessiones eorum uiblenter diminuendas se aliquando quasi inpune extendere presumat. Confirmamus etiam fratribus supradicti monasterii omnem quam antecessores nostri gratiam et iustitiam ipsis contulerant uidelicet, ut prelatus ipsius monasterii parrochiam, in qua ipsum monasterium situni est, uni de confratribus suis, quem ad hoc ydoneum iudicauerit, auctoritate sua conmittat, quem et si negligentem inuenerit, amoueat alterum substituendo. Ecclesiam etiam sancte Marie in waltchirchen, quia conuentualis ecclesia esse debet, uni de confratribus suis uiro discreto et religioso pleno iure conmittat duobus uel tribus sibi de collegio suo fratribus adjunctis. Reliquas vero ecclesias parrochiales ecclesie sue uel nunc collatas uel postmodum conferendas clericis secularibus, quandocunque uocauerint, pleno iure conferat nullum super cura animarum suscipienda uel episcopo uel ipsius archydiacono representans. In aliis autem possessionibus monasterii prediis uidelicet, siluis et vinetis prelatus ipsius loci plenam habeat potestatem cum consilio tamen et consensu fratrum suorum dandi, uendendi, precariandi, conmutandi in omnem utilitatem, sicut conmodius ecclesie sue uiderit expedire non obstante nec'factum suum impediente uel

episcopi uel ipsius etiam, quem pro tempore sibi elegerit aduocatum. contradictione. Preterea confirmamus ipsis ius a predecessoribus nostris collatum et priuilegiis confirmatum, ut quicunque ministerialium nostrorum siue de familia nostra predia sua ad nos iure dominii spectantia eis conferre decreuerit, eius donatio nostra auctoritate rata maneat et inconuulsa. Si quis etiam de dvocesi nostra ibidem sepulturam delegerit, libere ibi non obstante alicuius plebani nisi legitima contradictione sepeliatur. Si quando etiam antefatam ecclesiam suo contigerit pastore uiduari, fratres ipsius ecclesie de altero prelato substituendo libera gaudeant electione. Confirmamus etiam gratiam sepe dicto monasterio ab antecessoribus nostris factam, ut nullus successorum nostrorum nec alter quispiam sine secularis sine ecclesiastica persona aliquem ibi, nisi quem prelatus ipsius loci uoluerit, ordinare presumat aduocatum, quem cum inutilem sibi senserit et iniuriosum, liceat libere recusare et alium, qui nichil sibi iuris uendicet nomine huius conmissionis, ad placitum suum substituere meliorem. Vt ergo huius nostre confirmationis institutio rata in perpetuum maneat et inconuulsa, hanc inde paginam conscribi et sigilli nostri inpressione iussimus insigniri. Si quis igitur, quod deus auertat, contra hanc nostre confirmationis formam qualibet temeritate aliquid agere presumat, nouerit se indignationem dei omnipotentis incursurum et cum Dathan et Abyron in eterna danpnatione portionem habiturum. Conservantibus autem pax et misericordia a deo et in presenti et in futuro seculo conseruetur Amen.

Datum Lauriacum (sic) Anno ab incarnatione domini McC:XX°11'. Indictione VIIII. XV. kalendas Aprilis. Anno pontificatus nostri VII'. Regnante *Heinrico* imperatore huius nominis V. feliciter.

Original auf Pergament mit einem aufgedruckten, ziemlich gut erhaltenen Siegel im Archive des Klosters St. Florian, — Mon. boic. XXIX. II. 17. Über die Chronologie dieser Urkunde vergl. man Stülz, Geschichte von St. Florian 234.

CIV.

1122, 22. März. Lorch. — Reginmar, Bischof von Passau, gibt dem Kloster St. Florian tauschweise die Pfarre Ried (bei Mauthausen) für Münzbach.

Notum esse uolumus tam presentibus quam posteris ecclesie filiis, qualiter ego Reginmarus gratia dei patauiensis ecclesie episcopus recognoscens inopiam fratrum commanentium in cenobio beati Floriani Martyris ipsorum utilitate ex aliqua parte consulere dignum

duxi. Inito ergo consilio uirorum catholicorum tradidi suscipiente manu Rovdolfi aduocati sui super altare predicti Martyris ecclesiam in riede cum tota dyocesy sua, sicut ante possessa fuit ab aliquo precedentium parrochianorum, quantumcunque illa nostra plaga ibi protenditur uersus aquilonem, Hac tamen commutatione, scilicet accipiens nostre potestati eam, que dicitur munichespach, que et ante fuerat supradicti cenobii ecclesie ex cuiusdam Friderici nobilis uiri traditione. Hoc igitur ut inconuulsum ratumque permaneat, sigyllo nostro subsignamus, banno confirmamus.

Data *lauriaci* anno ab incarnatione domini millesimo centesimo uigesimo secundo, indictione quatuor decima, XI. kalend. aprilis.

Original mit einem aufgedruckten, wohlerhaltenen Siegel im Archive des Klosters St. Florian. — Mon boic. XXIX. II. 16 (mit unrichtiger Chronologie).

CV.

1122. Schloss Willeheringen. — Reginmar, Bischof von Passau, bestätigt einen Tausch zwischen den Canonikern von Passau und dem Abbte von Formbach.

In nomine sancte trinitatis. Ego Reginmarus Patauiensis episcopus cunctis fidelibus notifico concambium, quod inter canonicos sancti Stephani et formbacensem abbatem Wirentonem factum est, quod, ut posterorum noticie liquido clarescat, sigilli nostri testimonio confirmamus. Predictus namque abbas per manum aduocati sui comitis Herimanni dedit patauiensi ecclesie duos mansos apud sulzbach pro decimatione, que est inter fluvium enum et riuum formbach et uallem quandam superius terminalem, quam cum dimidia hōba ad Walmesheim per manum aduocati nostri Ödalrici in mutua uicissitudine ei dedimus. Huius rei sunt testes Regingerus de tōmoltesheim, Regingerus et Werenhardus filii eius, Isinrich de annendorf, Engilran de merremos, waltehōn de mulcheim, Walthere de Fustrice, Walthere de lengenouwe, Werinhart de haganouwe, Perhtolt de heidendorf.

Preterea concedo et episcopali banno confirmo, ut ecclesia Sancti Martini in codem formbacensi loco sita parrochia sit plebis, que in prescripta terminatione habitat, et baptismum et sepulturam cunctaque ecclesiastica sacramenta a prenominato abbate Werintone et omnibus eius successoribus percipiat nullusque alius parrochianus quicquam ibi disponere presumat. Siquis autem eidem monasterio aliquam uiolentiam in hac concessione inferre presumpserit, a deo se

damnandum et nostro banno constrictum sciat, donec eidem ecclesie digne satisfaciat.

Von aussen, aber dieselbe Hand:

Anno dominice incarnationis millesimo C.XXII. factum est hoc concambium in castello Willeheringen Et eodem anno defunctus est comes hermannus aduocatus noster.

Original auf Pergament (das Siegel, welches aufgedruckt war, verloren) im k. bairischen Reichsarchive zu München. — Mon. boic. tom. IV. pag. 127.

CVI.

1153. (1123.) 30. April. Steyr. — Leopold, Markgraf von Steiermark, bestätigt die Schenkungen seines Vaters Otokar an das Kloster Garsten und fügt die Verleihung des Fischrechtes, Waarenbandels, der Mauthfreiheit und anderer Rechte hinzu.

IN nomine sancte et individue trinitatis Leopoldus Marchio Styrensis Perichtoldo Abbati Gerstensi omnibusque eius successoribus in perpetuum. Quia mundus in maligno positus magnis et diuersis nos solet inuoluere negotijs, ut saltem eorum, qui deo in locis religiosis famulari statuerunt, meritis adiquemus, quietem et vtilitatem ipsorum modis, quibus possumus, tenemur adaugere. Hac igitur inspectione tam futurorum quam presentium memorie conmendamus, quod nos donationem, quam fecit pater meus pie memorie Otakcherus marchio Styrensis in predijs, que Gerstine contulit ecclesie cuiusque et fundator fuit, Abbati Perichtoldo et fratribus eiusdem Monasterij, sicut eo viuente per manum nostram est facta, huius scripti nostre (sic) testimonio in perpetuum confirmamus, hoc de nostro ob remedium anime iam dicti patris mei necnon nostre parentumque nostrorum super addentes, ut in possessionibus eorundem prediorum et omnium, que amodo illis conferantur, ea, qua nos fungimur et ante, quam darentur, functi sumus, se gaudeant fungi Libertate, Hac videlicet, ut a iudicijs omnium iudicum eadem predia sicut et nostra prorsus sint libera et ut nulli successorum nostrorum liceat aduocatiam de predijs eiusdem ecclesie alicui in feodum concedere. Statuimus etiam, ut in omni terra nostra libere in venditionibus et emptionibus et omnibus negotiationibus suas exerceant negotiationes ita sane ut quocumque ierint, quecumque duxerint, nec vectigal nec theloneum inde persoluant. Preterea in omnibus aquis, que sunt in forestis nostris, libertatem piscandi illis conferimus exceptis media (sic) Rumikch et

aneso, in quo solummodo tale ius habent in eis locis, ubi sua predia preterfluit. Imprimis etiam forestis nostris de cesione lignorum et de pascuis animalium et de quibuslibet usibus excepta venatione plenum ius illis confirmamus. Pro venatione autem tale statutum conmutamus (sie), ut de qualibet fera, que in eisdem capitur, semper dexter armus illis pro sui iuris portione assignetur. Insuper ut homines nostri cun hominibus, qui sunt de familia iam dicte ecclesie, licite matrimonia contrahant et ut omnes pari iure censeantur, indulgemus. Vt autem hee concessionis nostre statuta rata permaneant et a posteris nostris firmiter obseruentur, presens scriptum Sigilli nostri impressione dignum duximus roborare. Huius rei testes sunt Fridericus, Hainricus, Perngerus, Rudolfus, Sweykker, Marquardus, Dietmarus, Etich, Rudolfus, Pruno, Otacher, Erchinger. Anno dominice incarnationis M.C.liij. (sic) indictione XV. pridie Kalendas Maij data Steyr.

Abschrift auf Pergament im Archive zu Garsten. — Pusch, Dipl. Garst. 31. cf. Kurz, Beiträge II. 489.

CVII.

1123. Regensburg. — Hartwik, Bischof von Regensburg, übergibt das in Verfall gerathene Kloster Weltenburg dem Florianer-Chorherrn Hartwick.

Scribatur hoc in generacione altera, quod ego Hartwicus Dei gracia Ratisponensis Episcopus diuino timore et amore conpunctus circa venerabilem locum vulgo Weltenburg appellatum plurimis quidem reliquiis Sanctorum preditum sed humanis amminiculis miserabiliter destitutum Transtuli illuc de domo sancti Floriani spectabilem canonice vite Signiferum nomine Hartwicum eiusque Solacio et omnium, qui cum eo et post eum Domino nostro Jesu Christo sub patrociniis Sacratissimorum martirum Laurencii videlicet et Georgii ibidem Seruituri sunt, Jure perpetuo mancipaui proximam Insulam Danubii et quicquid episcopalis dicionis fuit in monte, quem beatus Wolfgangus quintus antecessor meus incastellauit, exceptis pertinenciis vinearum Gotfridi aduocati. Quodsi quis hanc largicionis mee cartam, quam pro remedio anime mee simulque predecessorum et Successorum meorum conscribi feci et proprii Sigilli inpressione Signaui, ausu temerario infringere temptauerit et aliqua invasione uel inminucione uel alienacione Spiritum Sanctum, cuius instinctu hec traditio facta est, in famulis eius Contristauerit, sit ille, nisi digna satisfaccione

emendauerit, eiusdem Sancti Spiritus iudicio et auctoritate apostolorum Petri et Pauli anathema maranatha et illam tristiciam incurrat, de qua scriptum est: non resurgunt impii in iudicio neque peccatores in Consilio iustorum, omni autem cooptanti et cooperanti nobis in bonum circa prenominatum locum sit gaudium et pax in Spiritu Sancto audiatque desiderabilem illam vocem a celesti medico: dimissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Actum Ratispone Anno ab incarnacione Saluatoris M° centesimo vicesimo tercio, Indictione prima astipulantibus et astantibus cleri et populi magistribus et magnatibus, quorum denuo placuit hec nomina consignari: Adal precht Comes de Pogene, Adalprecht de geren et fratres eius Ludowich et Heijnrich, Diepolt de chagere, Bernolt de Wise, a Adalgoz de Salre, Weril Dapifer, chuno Pincerna.

Mon. boic. XIII. 353. ex chartul. sec. XV. - Ried, Cod. dipl. 1. 181.

CVIII.

1125. 30. Juli. Ranshofen. — Heinrich, Herzog von Baiern, schenkt mit Einwilligung seiner Gemahlin Wulfhilde dem Stifte Ranshofen im Gaue Ranshofen Zehente um den Weilhart, die Güter Hantenberg, die Kirche Engnach etc.

In nomine sancte et individue trinitatis. Notum sit omnibus christi fidelibus et nostris tam futuris quam presentibus, quod ego Hainricus dux wawarorum diyina clemencia christi1) tradidi ad altare sancti pancracii martyris inuictissimi cooperante et consenciente wulfhilda coniuge nostra in pago Ranshouen omnes decimaciones tam de nemore wilhart quam de agris cultis et incolendis ubique in finibus et in parrochia hac exquirendis nec non predia Haentenperch et enchnach 2) ecclesiam cum omnibus appendiciis eius, Provnaw 3) cum omni familia, Dornwerch 1) ultra danubium Mansum unum in erlach 5) in beneficium cum familia, De itting mansum unum in beneficium, Dimidium mansum in piwurch in beneficium tradicione Raffoldi prepositi dimidium mansum in succidio, Dimidium mansum in chrierchhaim 6), Molendinum ad osterperch, pratum in enchnach 7) nec non mancipia in proprietate uel in beneficio a me uel a preposito siue a camerario hactenus retenta in usum fratrum christo famulancium sub regula sancti augustini. Siquis uero, quod non optamus, futuris temporibus contra huius pagine nostre auctoritatem nenire temptanerit nel de supradictis rebus aliquit invadere uel alienare presumpserit, nouerit se eterni cruciatus pena multandum atque pro admisso sacrilegio in cameram regis uel imperatoris sexaginta mancusios s) aureos persoluat. Ego pernhardus scripsi. actum Ranshouen anno domini millesimo C°XXV° Indictione iij. presente Ottone palatino, Friderico comite de Regenspurch s) aduocato, Regenwerto de Hagenaw, Harnhardo (sic) filio eius, Harnhardo de Stouen, wolfstrigilo 10) de porren, êlschalcůs (sic) de maisach 11), Erchenwerto de monspach wernhardo de vugelpach, adelperto de Geren, ministerialibus ducis Haertwico de vbrechchen, Adelhardo de hutte, Ditmaro de Ranshouen, Ewerhardo et fratre eius vlrico, perichtoldo et fratre eius. Chunone. Data Ranshouen in palacio iij Kalendas augusti per manum wernhardi notarii.

Aus einem Pergament-Codex sec. XIV. in der k. bairischen Hofbibliothek zu München. — Mon. boic. III. 314. — Varianten im Abdrucke der Mon. boic.

1) Favente elementia Christi Dux. 2) Hantinperch et Enchenaha. 3) Prounouge.

4) Duorenperch. 5) Erlaha. 6) Kriechreine. 7) Enchenaowe. 8) Mancirsios, lies: mancusos. 8) Regennesberc. 10) Wolftrigilo. 11) Iberache.

CIX.

1125. 20. November. Regensburg. -- König Lothar bestätigt dem Kloster St. Florian den Besitz einiger Güter in der Riedmark.

(Chrismon.) In nomine sancte et individue trinitatis. Ego Lotharius diuina fauente gratia rex. Quia nostri iuris esse cognoscimus, ut seruorum dei quieti et utilitati, in quantum possumus, prospiciamus et eorum iustis petitionibus pias aures inclinemus, ideirco fratrum monasterii Sancti Floriani preces pie audire et iusta uota nostro decreto dignum duximus munire. Notum itaque esse uolumus tam futuris quam presentibus, qualiter eiusdem monasterii fratres predia quedam acquiesierunt tam pecunia quam fidelium donatione, scilicet predium Marcwardi trebeic, predium wolfgangi et ekkerici loma, predium trebesse et quicquid habent in primizlastorf, predium ortwini et Perhtolfi, predium sonzonis, arnoldi et raffoldi in willihartistorf, predium volcrade vidue et cetera, que possident in beigirin, et molendinum ad witro, quod tradidit heribertus, et predium egilisperc, quod tradidit iacco, et predium cirtanaran. Nos ergo bonis eorum studiis assensum prebentes consensu heinrici ducis bauuarie eiusque filii heinrici et liupaldi marchionis orientalis necnon peti-- tione archiepiscopi salzeburgensis chovnradi, ratisponensis episcopi

hartwigi, patauiensis reginmarii, wormatiensis bucconis, babinbergensis ottonis, curiensis chovnradi, ducis carinthie engilberti, patatini ottonis et gotefridi, comitis beringarii, marchionis dietpatdi aliorumque principum eidem monasterio Sancti Floriani predicta predia regia liberalitate donamus et tam ista quam alia eidem ecclesie iuste et legaliter collata presentis decreti pagina firmamus et ut a nullo unquam diripiantur uel auferantur, regio ex more banno prohibemus et interdicimus. Quod ut inconuulsum ratumque apud posteros omni euo permaneat, manu nostra firmauimus et sigilli nostri impressione signauimus.

Signum (Monogramma) lotharii II. serenissimi regis.

Ego adelbertus archicancellarius et moguntinus archiepiscopus recognoui. Et ego anno ad uicem cancellarii scripsi et recognoui. Actum ratispone XII. Kalendas Decembris Anno ab incarnatione domini millesimo CXXV. indictione IIII. anno domini Lotharii inuictissimi regis primo.

Original im Archive des Klosters St. Florian mit Siegel. Sonderbar ist es, dass hier Lothar, welcher sonst in den Urkunden der Dritte heisst (Chron. Gottwic. 1. 331), der Zweite genannt wird. Wirklich wollte auch der Schreiber hinter den Namen-des Kaisers tertieius schreiben, radirte aber die zwei ersten Buchstaben "te" aus und setzte dafür II. Auch den Kanzler Anno kennt das Chronicon Gottwic. nicht. Das Monogramm weicht ganz von der gewühnlichen Gestalt ab. Es besteht aus zwei ungleichen, von dem nämlichen Centrum ausgezogenen Kreisen, in deren innerem Raume die Buchstaben L. T. H. A. J.; zwisehen deren Peripherien die noch übrigen R. V. und S. stehen. — Stülz, Geschichte von St. Florian, 235. — Hormayr, Rede über die Mon. boic. 58.

CX.

1125. Passau. — Reginmar, Bischof von Passau, bestätigt dem Kloster St. Florian die Schenkungen Hermanns von Chasilinistorf und Adalberos von Griezbach, von denen jener die Pfarrkirche Katstorf, dieser aber Lassberg dem heiligen Florian geopfert hatte.

† In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Reginmarus gratia dei sacrosancte pataniensis accclesie episcopus successoribus suis et omnibus christi fidelibus in perpetuum. Amen. Pastorali sollicitudine et rerum mutabilitate nec non karissimorum fratrum nostrorum peticione compulsi insinuare tam posteris quam modernis deliberauimus, qualiter quidam nobilis homo heriman de chazilinistorf deum et sanctum florianum heredem fecerit quorundam prediorum suorum.

Ecclesiam chazilinistorf a parentibus suis constructam, que absque omni contradictione ius sepeliendi, baptizandique certissime dinoscitur habere, et ipsam uillam et LXVII, mancipia utriusque sexus cum omni posteritate eorum tradidit super altare sancti floriani Martyris cum eo iure et utilitate, quo sibi a parentibus suis tradita et ab ipso possessa sunt. Addidit preterea predium uisinisse, quale ibidem habuit, et duas uineas aschauuinchele cum uinitore trostman et uxore liberisque eius. Fecit autem hec omnia pro sua ipsius anima et omnium debitorum suorum ita etiam, ut per fratres de domo sancti floriani in predicta ecclesia deo amodo seruiatur, pro harum rerum inuestitura delegauit magins cum predio suo ibidem seruiendum deo perpetuo. Ad quorum etiam sustentationem dietmarus prepositus consensu fratrum suorum dimisit curtem unam queine et uineam unam hartperge et tria beneficia primizlaistorf et decimam trium uillarum in parrochia riede et duo beneficia harde cum curte una et familia, a quibus sunt possessa. Huius rei testes aure tracti sunt Steuen de engilboldistorf, Pilgerim de cruce et frater eius heinrich, Walther de tresim, Gerunc de salmansliten, Qunrat (sic) de wirmlaga, Otto de haslnpahe, Frideric et filius eius herbo de upfa, Hartmort de persnch (sic).

Preterea me presente ac suscipiente adalber nobilis homo de griezpac tradidit ad aram sancti floriani ecclesiam suam in lozperch cum prenotato atrio et curtim ibidem iuxta ecclesiam et dimidium mansum nobilis uiri in dote pro se suisque parentibus et hac ratione, ut omnem decimationem illam, pro qua fuit obiurgatio, a wartperch usque in danubium absque omni contradictione fratres in domo sancti floriani obtinerent extra agast et ipse in suo tantum predio circa lozperch duas partes decime retineret, fratres terciam. Alias vero inter duo flumina agast decimationes partirentur, ut una pars illi, altera fratribus fieret. Cuius rei testes sunt Otto de machlant, Frideric et Wolfger de ypha, Marchwart de procle, Tietric et frater eius Roydolf de weeholz, Heinricus et frater eius Reginhart de illanestorf.

Item me suscipiente tradidit ad predictam aram sancti floriani Walchovn uir nobilis prescripti adalberi filius de griezpach mansum nobilis uiri ultra lozperch pro tribus marcis in silua, que dicitur nortwalt. Huius rei testes sunt Gerunc de salmansliten, Frideric et filius eius herbo, Megengoz de ense.

Recognoscat sollercia tam presentium quam futurorum, qualiter fratres de domo sancti Floriani partem parrochie sue, quam habebant in locis, que dicuntur Steinpach, Glongendorf, Wolfarn, Widehe, Pach, Tal, legitima transmutatione mutauerunt pro parte parrochie, que dicitur Novenkirchen, que pars uicina erat fratrum ecclesie, que dicitur Riede. Huius autem legitime transmutationis initium est in monte, qui dicitur Crovchenberch, prope fluuium, qui dicitur Gvesin, et in ipso fluuiolo ascendendo usque ad locum, ubi Visinissa fluit in Gvesin, et sic in ascensu Visinisse usque ad extremum eius caput et inde uergens recto tramite in uillam reginprehstorf et de ipsa uilla per magnum (sic) uallem usque in amnem, qui dicitur Chaltinpach, et cum ipsius descensu usque dum influat agist, Et tandem inter duos binomios fluuios, qui dicuntur Agaist, usque ad terminos boemiensium.

Acta sunt hec Anno ab incarnatione domini MCXXV. Indictione II. Per uenerabilem patauiensis ecclesie episcopum Reginmarum Anno ordinationis sue V. publice in capitolio suo patauie banno et presenti sigillato priuilegio, ut inconfulsum permaneat, confirmante.

Original mit Siegel im Archive zu St. Florian. — Stülz, Geschichte von St. Florian, 237. — Mon. boic. XXIX. II. 20.

CXI.

1125. Steyr. — Otaker, Markgraf von Steiermark, beurkundet die Stiftung des Klosters Gleink durch den Edlen Arnhalm und seinen Sohn Bruno auf ihrem Gute Glunik.

C. In nomine sancte et individue trinitatis patris et filii et spiritus sancti amen. Otakerivs dei Gratia Stirensis Marchio Omnibus Christi fidelibus in perpetuum. Quoniam omnium memoriam habere et in nullo penitus peccare potius est divine maiestatis quam humane uirtutis, Ea que fiunt in tempore, ne labantur cum tempore, poni solent in ore testium et conmendari scripturarum memorie, Qua propter nos Otakerius dei gratia Marchio Stirensis presentibus et futuris casibus previdendo ad notitiam universorum presentes litteras inspecturis volumus pervenire, quod quidam nobilis de conditione maiori Arnhalmus nomine illustratus gratia spiritus sancti in remedium anime sue in suo Predio, quod Glunick dicitur, Cenobium sub regula Sancti Benedicti, nigri scilicet ordinis cogitauit instituere, Sed quod pio

animo concepit, opere non conpleuit. Eo quod prius uiam vniuerse carnis domino uocante est ingressus vidensque se ex hac luce debere subtrahi, filium suum nomine Prünonivm exorauit, ut tanguam sapiens filius, de quo iuxta Salemonem pater non inmerito gloriatur paternum propositum adinplere non negligeret, qui tanquam deuotus filius peticioni patris annuens manum ad fortia misit et in dicto loco Conuentum religiosorum fratrum, in quantum potuit, instituit militantem sub regula Beati Benedicti pariter et Abbate. Et ut ipsum Monasterium inmunitatem plenariam reciperet quaruncumque inivriarum, siue quod esset a potentum obpressione secura et libera et quia in temporalibus minus satisfacere potuit, Eandem Ecclesiam cum omnibus pertinentiis suis in manus nostras et filii nostri Liépoldi donatione legitima nulla penitus exceptione obuiante tradidit sub tali condicione videlicet, ut eandem Beato Petro apostolo nec non sancto Georgio Patronis Ecclesie babenbergensis delegantes, ibidem Conuentus nigri ordinis sub regula et abbate haberetur perpetuo, Hoc etiam adiecto, quodcumque (sic) dictum Monasterium suarum rerum detrimentum incurreret, nostre pietatis largitas deuote augmentaret et suppleret. Predicto itaque Prvnonio ad suam peticionem aures comodantes benevolas dictam delegationem fecimus in manus venerabilis domini nostri Ottonis babenbergensis Ecclesie Eviscovi de consensu nichilominus domini Regenemari Patauiensis episcopi, in cuivs Dyocesi Monasterium dictum, est constructum. Preterea eidem Ecclesie libertatem ac ivra specialia ad incrementum diuinorum concessimus inconvulse et statuimus Ministerialibus nostris atque aliis cuiuscunque nominis, auctoritate presentium liberam dantes facultatem, quecunque pheoda uel beneficia censualia a nobis habent, si memorato Glunicensi Cenobio pro salute suarum animarum uoluerint dare uel quoquo modo contradere, ab eodem Monasterio possideantur quiete et pacifice inperpetuum ivre proprietario. Insuper in speciale argumentum nostre deuotionis, quam habemys ad sepe dictum Monasterium, cuiuscumque conditionis nostris hominibys indulgemus, ut cum hominibus Glunicensis Cenobij vicissim matrimonia contrahant non obstante iure hereditario patrimonij uel beneficij cuiuscumque, quo tali occasione nolumus, ut priuentur. Curam aduocatie super omnibus rebus eiusdem Monasterii tam mobilibus quam inmobilibus nobis specialiter et posteris nostris reseruantes. Subaduocatum aree sepedicti Monasterij constituimus et ordinamus unum de filiis supradicti Prunonij, quem Abbas et Con-

uentus eiusdem ecclesie magis duxerint eligendum, Qui subaduocatum aree tantum non aliarum rerum uel bonorum Glunicensi Cenobio attinencium humiliter se recognoscat tanguam ille, qui uocatus est in partem sollicitudinis, non in plenitudinem potestatis. Specialitatem ac iuris tramitem in culparum depensionibus talem hunc habere uolumus, ut, siquis hominum memorati Cenobij de effusione sanguinis conuictus fuerit, eidem Sexaginta denarios tantum soluat, De satisfactione minorum culparum pariter et maiorum siue quacunque pena pecuniaria uel ciuili memorato Monasterio responsurus integraliter, adicientes nichilominus supradictis, si aduocatus aree Cenobij sepedicti iuris sui tramitem excesserit quoquo modo, ipso facto a jure suo, si quod prius habuit in Cenobio memorato, irreuocabiliter sit exclusus. Item de consensu et rogatu dicti Prunonij confirmamus eidem ecclesie, ut omnis homo nominis cuiuscumque ea, que a Prunonio et posteris suis nomine pheodi uel iure hominii habuerit, memorato Glunicensi Cenobio libere conferat. Et ut in sepedicto Monasterio cultus divini nominis crescat et augeatur, ad honorem dei Omnipotentis nec non Beati Andree apostoli patroni Glunicensis Monasterij in pium fauorem conuersi quedam Pheoda in Pirno monte, quibus nos et progenitores nostri ab Ecclesia babenbergense ex antiquo fuimus inpheodati, que infra suorum nominum tytulo duximus conscribenda, in manus venerabilis domini Ottonis babenbergensis episcopi tradidimus sub hac forma, ut nostra inpheodacio ab eodem episcopo venerabili manumissa in ivs proprietatis cederet Monasterio Glunicensi. Bona autem et nemus, quod cum suis attinenciis ecclesie contulinus et tradidimus memorate, non indignum duximus nec inutile adnotanda, videlicet siluam quandam In Windischgersten sitam, que Chaeiserawe nuncupatur, terminis istis ueris et legitimis euidenter expressis, videlicet a monte wurchogel in uno latere montis ipsius directim per uallem usque ad montem Langwat, Secundum descensum pluuialis aque per totam Avgyam vsque in Tyecha, Et a monte Langwat secundum descensum riui et uallis ipsius montis usque in Tyecha descendentia, Et a fluuio Tyecha usque ad Sepah, Et per riuum Sepach sursum usque ad stagnum, Et ipsum stagnum, de quo nomen sumpsit der Sepach. Et a stagno sursum ad lacum Lawn, Et a lacu Lawen usque per fontem, Et a fonte per rupes que dicitur Thorstaein, Et a Thorstaein sursum usque ad Willese, Et a Willense usque in Pirnse deorsum, et a Pirnse secundum descensum riui Tyecha directim per

totum montem Swerzenperch infra et supra culta et inculta, cum alpibus usque in Sepach. Insuper alterum montem, qui dicitur Gelch, et Salinam, que in ipso est, et omnia hinc et inde ex latere montis undique iacentia. Et supra ipsum montem Gylch siluam totam cum vtilitate, que ibi nunc est aut perpetuo fieri poterit. Et ut omnia, que in priuilegium speciale sepedicte ecclesie tradidimus et contulimys, permaneant inconuulsa et quieta, presentes litteras nostri sigilli munimine duximvs roborandas. Subnotatis nichilominus testibus. Otto venerabilis babenbergensis Episcopus, Regenemarus Patauiensis episcopus, Haeinricus Temprepositus babenbergensis, Vlricus Decanus eiusdem ecclesie, Sigehardus Abbas Gerstensis, Fridericus abbas in Systansteten, Livpoldus Marchio Stirensis filius noster, Rvdolfus de Perge, Vdalricus de Willehringe, Gotfridus de Agest, Gotsalchus de Hensperch, Fridericus filius eius, Otto de Machlande, Walchunvs et frater suus Chvnradus de Svnnelperch, Haeinricus et frater suus Hartwicus de Pvrchstal, Ernesto et frater eius Adelrammus de Traeisme, Otto de Haselpach, Perhtoldus de Ipfe. Rvdolfus Renherius de Stir, Pruno et filius suus Willehelmus de Glunick, Starfridvs de Wirblize, Ditricus de Staphelarn, Engelschalcus de Egelpach, Otto et filius eius Duringvs de Fystrize, Wigant de chlamme, Arnolt de Wartenperch, Vdalricus de Lochhesen. Gendelbertus de wiestra. Alttemannus de haderichshouen. Adelram de vrla et frater eius Egeno, Haertwicus Povm, Hij quidem et alij liberi cum conpluribus Ministerialibus. Acta sunt hec Anno Dominice In Carnationis Millesimo Centesimo Vicesimo Quinto, Indictione sexta Sub Lotherio Rege Romanorum, Primo Anno regni eius, Regnante domino nostro iesu christo in Eternum feliciter Amen. Data apud Castrum Stir per manus Wolfgeri Notarij. Amen.

Original mit Siegel im Archive zu Gleink. — Kurz, Beiträge, III. 299. cf. wegen der Chronologie dessen Anmerkungen.

CXII.

Girca 1125. — Tanschvertrag zwischen dem Erzbischofe Chunrat von Salzburg und dem Abbie Wirat von Formbach, welcher jenem für den Zehent der Pfarre Neukirchen mehrere Güter gibt.

Ego Chunradus salzburgensis archiepiscopus notum facio tam futuris quam presentibus concambium, quod inter me et formbacensem uenerabilem abbatem Werntonem factum et confirmatum est. Idem

nanque (sic) abbas dedit per manum cuiusdam nobilis uiri Hugonis de pholsou pro omni decimatione parrochie de longe uel prope, que est ad niuwenchirchon excepta parrochiani prebenda sex mansus, tres in loco, qui dicitur Vihus et dimidium apud Grantperch et curtim ad antesinhouen cum tribus mancipiis et quicquid ibi defuit, dato molendino et dimidia decimatione ecclesie antesin pleniter suppleuit. Insuper etiam carradas III. boni uini tam successoribus nostris quam nobis per singulos annos dare decreuit, quarum duas ad castellum friesah transmittere et terciam ad Glocnize persoluere debet. Quod nimirum concambium, quia ratum perdurare uolumus, sigillo nostro constabilimus et his testibus corroboramus scilicet Reginberto de rivte, Pernhardo et Hartuico de Roringmos, Eberhardo de Herrnhus, Volkmaro de Reiten, Engilscalcho de Grauendorf, Chunrado et Reginberto de Sechirchon, Adelberone de Dietrammingin, Heinrico de Pergin et Chunrado et Ottone filiis eius, Gotescalcho de Stadelhouin, Ekkehardo de Montiglin, Sigifrido de Pongou.

Original auf Pergament mit Siegel im k. bairischen Reichsarchive zu München.

CXIII.

1128. 1. Jänner. Lorch. – Otto I., Bischof von Bamberg, beurkundet die Stiftung des Klosters Gleink durch den Edlen Arnhalm und dessen Sohn Bruno.

C. In nomine sancte et indiuidue trinitatis patris et filii et spiritus sancti amen. Otto dei gratia babenbergensis episcopus cunctis christi fidelibus imperpetuum. Notum facimus uobis, quod quidam nobilis homo nomjne Arnehelmus diuino instinctu proposuit cenobium et communem uitam fratrum ad honorem dej instituere in predio suo glünicke Sed morte preuentus illud non conpleuit rogauitque filium suum Prünonium, ut propositum ejus perficeret. Quod idem Prünonius spiritu dei animatus deuote conpleuit tradiditque ipsam ecclesjan cum ejus pertinentiis in manum domini sui Lièpoldi stirensis Marchionis ad delegandym Sancto Petro et S. georgio in babenbergensi ecclesja, ut nostra prouidentja cooperante in ipso loco conentus fratrum nigri ordinis militans sub regula uel abbate perpetuo haberetur, quodque ipsa in rebus per se haberet mjnus, largitas nostra suppleret. Quam delegationem inlustris marchyo conpleuit cum consensu Regginomarij pataviensis episcopi. Nos quoque ad incremen-

tum diuinorum concessimus eidem ecclesie jura ac libertatem babenbergensium per omnia habere et ad profectum eius cum consensu curie nostre assensum nostrum ac licentiam dedimus omnibus ministerjalibus nostris atque aliis beneficja a nobis habentibus possessiones suas atque beneficia illi conferre et quolibet modo ej contradere. Item in propagationem familie indulsimus et statuimus, ut familia babenbergensis cum familia glunicensi uicissim conubia conjungat totaque filiorum successio ad glunick pertineat. Non tamen iure hereditario in patrimonio vel benefio (sic) ideo priuentur. Curam avtem aduocatie ejusdem ecclesie speciali aduocato nostro predicto Marchyoni rogatu Prunonii concessimus sub tali conditione, ut omnia, que de rebus babenbergensis ecclesie glynicensi cenobio a quoquam donata fuerint, marchyo in sua defensione teneat, aduocatiam uero ipsius aree uni de posteris Prunonij, eujus industria congruat, in domino tuendam conmittat. Si plures filii fuerint, primogenitus aduocatiam solus teneat, ceteri excludantur. Cui nos consilio et iussu marchionis et prece jam dicti Prvnonij specialitatem ac iuris tramitem in culparum depensionibus taliter instituimus, scilicet, ut quieunque sanguinis reus conuictus fuerit, aduocato sexaginta denarios tantvmmodo persoluat, quicquid preterea in satisfactionem majorum vel minorum eulparum dandum fuerit, ecclesje integraliter tribuatur. Nosque prvdentum usi consilio unum de prediis ecelesie apud zůcha situm e converso usibus aduocati pro labore tuende aduocatie predium mancipauimus, ut et ipse pro tali labore magis celestia quam terrena expectet. Coloni ecclesie placitum ejus in anno ter adeant, censuales vero semel, ubj abbas vel cuj hoe iusserit, assit, ut in suos mitivs agatur. Serui in cottidiano obseguio constituti de culpis suis solummodo abbati respondeant. Aduoeatus rebelles aut ab ecelesia temere se alienantes ad satisfactionem districte conpellat. Nullum subaduocatum nisi pro uelle abbatis et fratrum constituat. Si aduoeatus tramitem iuris sibi rationabiliter prefixum excesserit pluriesque conmonitus non resipuerit, in nomine christi decernimus, ut stirensis marehio ej aduocatiam cum predicto predio auferat, et sine exactione rerum sed respectu eternorum in sua defensione deinceps retineat. Preterea constituimus, ut, si ullus pontifex babenbergensis uelit illi cenobio uim inferre, ad aliam conversationem impellere, abbas et fratres aureum nummym ad babenberch offerant et liberi existant. Itidem districte precipimus, ne abbas vel aduocatus presumant predia ecclesie auferre vel sub iure

homjnij ullj concedere. Et ut istud pietatis factum inconuulsum semper maneat, paginam istam fecimus inde conscribi et sigillo nostro conmvnjri, testibus subnotatis, Liêpoldus marchio, Vîricus de willeheringe, Růdolfus de Perge, Fridericus et filius ejus gotsalch de hûnsperch, Gotfridus de aîgest, Otto, Walchên fratres de Machlande, Walchhûn, Chunrat fratres de sûnelpvrch, Otto, Heinricus, Hartwicus fratres de pvrchstal, Ernestus, Heinricus, Hartwicus, Walther, Alrammus fratres de treisme, Hiskerus de trûne, Otto de hasilpach, Perhtoldvs de iphe, Rudolfvs, Reinherus de stire et filii Prunonij Wilhelmvs et Arnhelmes cum multis aliis liberis et ministerialibus — Acta sunt hee anno dominice incarnationis. M.C.XXVIII, Indictione VII¹⁶. Sub Löthario rege Romanorum, Illj¹⁶. anno regni ejus. Regnante domino nostro iesu christo In eternym. Amen. — Data apud Lauriacum per manum Reginobaldj notarij, Kalendis Januarij feliciter. Amen.

Original auf Pergament mit Siegel im Archive zu Gleink. Das Siegel ist verdächtig. So viel unterliegt keinem Zweifel, dass dasselbe nicht dem Bischofe Otto von Bamberg, sondern dem Erzbischofe Adelbert von Salzburg (1168 bis 1177 und 1183—1200) angehört. Die Umschrift lautet: † ADGLB...DE. GRA. SALZ. VRG6NSIS.. HIGPC. (Die unterstrichenen Buchstaben sind nicht mit Bestimmtheit zu lesen.) Äuch scheint die Schrift eher in das letzte als in das erste Drittel des Jahrhunderts zu gehören. Die ausgefallenen, oder kaum mehr lesbaren Buchstaben des Siegels sind ohne Zweifel absichtlich abradirt worden.

CXIV.

1128. Würzburg. — Embricho, Bischof von Würzburg, beurkundet die Freigebung des Brückenüberganges zu Wels durch Friedrich von Rot und gibt gewisse Satzungen rücksichtlich desselben.

Embricus Dei misericordia Herbipolensis Ecclesiae Episcopus omnibus Christi fidelibus salutem in perpetuum. Notum sit omnibus Christi fidelibus praesentibus et futuris hanc litteram inspecturis, quod quidam Regni ministerialis nomine Fridericus de Rota ob remedium animae suae ac pietatis intuitu Pontem in Wels, qui Ecclesiae et Episcopi Herbipolensis censualis extiterat, omnibus tam negotiatoribus quam viatoribus de longe seu prope venientibus ad transeundum liberum reddidit datis videlicet in concambium legitime eiusdem Wirtzburgensis Ecclesiae Vineis alijsque praedijs suis siue areis liberis, quas idem Fridericus in loco, qui Palsensce dicitur, et quod in libera possessione habuit per manum liberi hominis Herandi de

Leope, suscepit autem hanc donationem Marchio de Stiria Ottakarus junior eiusdem Herbipolensis (sic) aduocatus, qui versauice pontem et eiusdem transitum, accessum et abscessum cum beneficio, quod Pehelin (Pezelini) dicitur, ipsi ponti adiacente in manum liberi hominis Albuini de Stein concessione et rogatu nostri Embriconis Wirtzpurgensis Ecclesiae Episcopi perpetuae libertati conseruandum ac tuendum tradidit. Nos itaque Embricus Wirtzpurgensis Ecclesiae Episcopus statuimus pleno iure nostra authoritate, quod, quaecunque sit spiritualis siue secularis idonea persona, quem senior pars Ciuium in Wels in magistrum eiusdem pontis et Rectorem elegerint, Idem Rector aduocatus sit et Judex super vniuersos redditus (?predii) Sancti Egidij, quod ponti dignoscitur attinere, nec omnino liceat alicui Judici prouinciali seu praeconibus in praeiudicium Pontinarij ius a nobis institutum aliquo modo infringere. Si vero ex aqua Trunae aut ex veteratione lignorum pons dilabatur, ex tunc omnibus, qui subsidium manu Eleemosynarum praedijs, areis, agris, alijsque Eleemosynis in Ecclesijs ad erectionem pontis dederint, authoritate Beatae Mariae et beatorum martyrum Kyliani et sociorum eius, qui in Ecclesia nostra patrocinantur, quadraginta dies criminalium de iniuncta poenitentia in domino misericorditer relaxamus. Nos vero ad instantiam et petitionem Christianissimi viri praefati Friderici de Rota a Venerabilibus confratribus nostris talem obtinuimus indulgentiam, ab Archiepiscopo Salisburgensi quadraginta dies criminalium, a Domino Episcopo Frisiacensi (?) quadraginta dies criminalium, a Domino Episcopo Babenbergensi quadraginta dies criminalium, a Domino Episcopo Ratisponensi quadraginta dies criminalium de iniuncta poenitentia omnibus ponti subsidium eelemosynis suis conferentibus auctoritate patrocinium suorum in domino misericorditer relaxamus. Si qua vero, quae antea praemisimus, nunc ad memoriam reducimus Statuentes siquidem, si magister pontis ardua negotia tractare in praedio sancti Egidij habuerit, quae per se diffinire nequiuerit, Judicem ciuitatis et cum eo quatuor ciues meliores assumat, qui hoc negotium vna cum eo perducant ad effectum. Datum in Ecclesia Herbipolensi Anno Domini Millesimo Centesimo vigesimo octano.

Aus der Pancharte K. Rudolf's II. im Stadtarchive zu Wels. — Hoheneck, II. 792. — Hormayr, Archiv anno 1826. S. 809, und Taschenbuch anno 1837. S. 356. cf. Pachmayr 73.

CXV.

Circa II30. — Bischof Cono von Regensburg bestätigt dem Kloster Mondsee unter Abbt Chunrad die Schenkung Otto's von Steinenkirchen,

In Nomine sanctæ et individuæ Trinitatis. Ego Cono Dei gratia Ratisbonensis Ecclesiæ Episcopus, cum in Monasterio, quod apud Manise est situm et in honore B. Michaelis Archangeli dedicatum, et Religionem dissolutam et res Ecclesiæ dissipatas invenissem, deliberato cum fidelibus nostris consilio prædictum locum Cuonrado cuidam prudenti et religioso viro commisi, cujus Industriam, cum recte et utiliter incederet, admonitione, exhortatione, consilio et auxilio promovere curavi. Cum autem locus per divinam gratiam et religione et rebus brevi profecisset, ego non immerito de divina operatione et bono loci incremento gavisus aliqua eidem loca publice et legitime contuli: Beneficium Ministerialis nostri Ottonis de Steinenkirchen.videlicet vineam unam et domum Ecclesiæ contiguam cum area et pomerio suo rogatu et obtentu ipsius Ottonis astante fratre ipsius Henrico et cæteris Ministerialibus nostris, Et Novalia cujusdam Riperti, Novalia cujusdam Eckerici et filii sui Sibodonis. Quæ ipsa cum omnibus, quæ a prædecessoribus nostris Episcopis prædicto loco collata et concessa sunt in Ecclesiis, in decimis, in sylvis, in campis, cum omnibus cultis et incultis subscribente Clero et assentiente Populo Pontificali auctoritate roboravi. Et ut hæc Traditio sen Confirmatio indubitata et inconvulsa futuris permaneat temporibus. hanc ejusdem rei chartulam sigilli nostri impressione insigniri et roborari præcepimus.

Ego Hagano Præpositus subscripsi.

Ego Engelbertus Decanus subscripsi.

Ego Præpositus S. Joh. Wolfesal.

Ego Adalbertus Parrochus subscripsi.

Ego Udalricus Capellanus subscripsi.

Ego Heimo subscripsi.

Ego Heinricus Capellanus subscripsi.

Testes hujus rei sunt Nobiles: Marchio Diepaldus, Reinbertus Defensor ejusdem loci et filius ejus Hartwicus, Cuono de Mægelingon, Udalricus de Wolfenste, Mecelinus de Mülcheim, Dietericus de Buongart, Erchenbertus de Steine, Heinricus de Danne, Godefridus de Sikelingon, Udalricus de Steine, Altmannus de Mirkelingon, Bertholdus de Alteson. Ministeriales: Udalricus Vice-Dominus, Fruter ejus Sigehardus, Hizo de Reittenbuoch, filius ejus Cuonradus, Cuono de Dækenbach, Cuono de Gisolingon.

Chronicon Lunaelac. pag. 117. — Pez, Thes. VI. I. 307. — Ried, Cod. Ratisb. I. 189.

CXVI.

1134. 29. August. — Piligrim von Wenge und Wezelo, ein Ministerial des Grafen Adalbert von Rebegau, übergeben die Vökla-Brücke, welche sie von diesem erkauft, dem Erzbisthume Salzburg.

In nomine sancte et individue trinitatis. Notum esse uolumus omnibus tam future quam presentis etatis fidelibus, quomodo Piligrimus de wenge homo liber et Wezilo ministerialis comitis adalberti de Rebegowe pontem vechelahe pecunia redemptum ab eodem comite Adalberto et ab omnibus, qui aliquid iuris siue potestatis in supradicto ponte habere dicti sunt, in honorem saluatoris et sanctissime dei genitricis Marie et beatorum Apostolorum Petri, Jacobi sanctorumque Leonhardi et Egidij et omnium sanctorum super altare sancti Rödberti legittima delegacione et potestativa manu tradiderunt presente et coniuente venerabili sancte Salzburgensis ecclesie archiepiscopo Chonrado et tali pacto iam dictam delegacionem stabiliente. ut ad huius loci prelatos pertineat cura prefati pontis a quolibet inpugnatore et contradictore spirituali sen materiali gladio defendendi, Ouin etiam codem beato Archiepiscopo omnes huius rei sanctiones infirmare et conuellere peruersa malignitate conantes anathematis terrore horribiliter feriente. Ceterum ut taliter sanccita delegacio posteritati credenda, tenenda et a nullo conuellenda transmitteretur, ex uiris illustribus tam ingenuis quam ministerialibus tunc presentibus subnotati et conscripti sunt testes: Otto de purchstal, wisint de pinzgowe, wolfram de luenstetin, Heinrich de Sechirchen, Heinrich de Hegilin, Megingoz de Surberch, Liutolt de Haberlant, Pilgrim de Surheim, Adalpreht de Cezheresperch, Wolfram de Offenwanch, Hartnith de vzelingen. Data IIII. Kalendas Septembris anno dominice incarnacionis mec.xxxiiij jndictione XII. anno Lotharii regis VIII, Chonradi archiepiscopi XXX.

Original im k. k. geheimen Haus-, Hof- und Staatsarchive zu Wien. — Hormayr, Archiv 1826, pag. 799. — Stülz, Geschichte von St. Florian, pag. 252.

CXVII.

1135. (?). Perusil. — Papst Alexander bestätigt das vom Bischofe Embrico zu Wirzburg im Jahre 1128 dem Friedrich de Rota bezüglich der Brücke zu Wels ertheilte Privilegium.

In nomine sanctae et individuae trinitatis amen. Alexander Episcopus Seruus seruorum Dei omnibus Christi fidelibus in Christo fonte baptismatis renatis Salutem et Apostolicam benedictionem. Venit ad nos filius Ecclesiae quidam Regni Ministerialis nomine Fridericus de Rota humiliter ac deuote nobis supplicans, quatenus in domino dignaremur priuilegium, quod a fratre nostro Venerabili Herbipolensis Ecclesiae Episcopo obtinuerat, renouari. Et quia iustis postulationibus in domino tenemur operam dare efficacem. Privilegium vero sic continebat: Embricus Dei misericordia Herbipolensis Ecclesiae (folgt die auf pag. 171, Nr. CXIV mitgetheilte Urkunde ddo. Wirzburg 1128). Nos vero authoritate omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli omnia, quae Venerabilis frater noster Embricus Herbipolensis Ecclesiae Episcopus in presenti pagina authoritate sua expressit, rata habere volumus, Nihilominus authoritate Apostolica confirmamus ac in subsidium praefati pontis omnibus, qui suis Elemosynis ponti in adiutorium extiterint, vt durabilis perseueret, quinquaginta dies eriminalium et quinquaginta dies venialium misericorditer in domino de iniuncta poenitentia authoritate Apostolica relaxamus. Datum Perusii Anno Domini Millesimo Centesimo Tricesimo quinto Pontificatus nostri anno secundo.

Aus der Pancharte Kaiser Rudolf's II. für die Stadt Wels. — Hoheneck, II. pag. 792. — Hormayr, Archiv 1826. pag. 809. Taschenbuch 1837. pag. 356. Der Schreiber der Pancharte hat offenbar den Namen des Papstes falsch gelesen, denn Alexander III. bestieg erst 1159 den päpstlichen Stuhl. Vielleicht soll es heissen: Innocentius . . Dat. Perusii Pontificatus nostri anno secundo, welches auf das Jahr 1131 nach dem 23. Februar fiele.

CXVIII.

. 1135. Mautern. '— Tauschvertrag zwischen dem Bischofe Reginmar von Passau und dem Abbte Trunto von Michaelbeuern, wodurch dieses Kloster die Pfarre Seewalchen erhält.

In nomine sancte et individue trinitatis. Dilectioni omnium tam futurorum quam presentium pio dominum patrem affectu colentium et debita humilitate matrem suam sanctam ecclesiam venerantium inno-

tescimus, qualiter dominus Reginmarus venerabilis s. pataviensis ecclesie episcopus, quem pastor summe bonus prefate ecclesie vere pastorem preposuit, est enim humilium sublevator, pauperum adjutor, tum pro dei et b. Marie perpetue virginis nec non s. Michahelis archangeli tum precum instantia Truontonis venerandi ac religiosi s. Puorensis cenobii abbatis nec non comitis Chuonradi eiusdem loci advocati et Sigihardi comitis de Scala et fratris eius Gebehardi comitis de Purchusin omnem parrochie Sewalhin decimationem consensu cleri sui et devotione populi facta legitima transmutatione predicto cenobio in manus jam dicti venerandi abbatis et comitis Chunradi eiusdem loci defeusoris potenti manu legitime et canonice delegavit. Prefatus enim abbas pro prefata decimatione duas curtes cum omnibus appendiciis suis, hoc est cultis et incultis, quesitis et inquesitis sitas in villa, que dicitur Tuotinpach, consensu fratrum suorum s. pataviensi ecclesie in manu episcopi tali conditione contradidit, quod sacerdoti moribus et scientia ornato, pro quo dominus abbas episcopum rogaverit, curam predicte parrochie animarum commendabit. Ut autem hec supradicta rata et inconvulsa per futuram temporum volubilitatem permaneant et ne aliquis contumax aliquid de his supradictis audeat imminuere vel infringere, venerabilis predictus pontifex sigilli sui impressione signavit et signando confirmavit. Huius autem rei testes sunt Sigehardus comes de Scalah, Meginhardus de Eringin, Dietprant de Chustilwanchin, Odalricus de Wolfisteine, Otto de machlant, Dietricus de Adelgerispach, Friedericus de Hunisperch, Pabo de Ammaramma, Sigihardus de Fleice, Walther et fratres eius Ernist et Hartwic de Treisima, Chadolt de Lochilistorf, Chuonrat de Wirmila. Et de ministerialibus ecclesie Walchuon de Mareinruote, Gerhoch de Iphie, Durinch de Geroltingen, Marchwart de Sconinpuchile, Wezil de Studiratisdorf, Perinhardus de Egilswanchie. Facta sunt hec Mutarin anno millesimo C.XXXV. Ind. XIII. Anno Lotharii tercii imperatoris XI.

Filz, Geschichte des Klosters Michelbeurn, II. pag. 747.

CXIX.

1135 – 1520. (१) – Eine Aufschreibung aus dem 14. und 16. Jahrhunderte über die Stiftung des Klosters Ranshofen und die Weihung der Altäre. (?)

Anno ab incarnacione domini Millesimo Caxxxv. Consecratum est a principio hoc monasterium et altare sancti Pancracii patroni huius loci per venerabilem Episcopum patauiensem Regenbertum. VI. Idus Nouembris presente Haeinrico secundo imperatore Romani imperij cum Episcopis suis Ditmaro archyepiscopo saltzpurgensis Ecclesie et Perngero patauiensi Episcopo et Niceno Laodicensi Episcopo cum aliis XIII. Episcopis et cum Hainrico duce Bawarie et Saxonie, qui tunc circumquaque terminos huius ecclesie prouide statuerunt. POst hec anno domini Millesimo CCºXlii, per incendium Obernpergensium hostium in nocte beati Vrbani est miserabiliter execrata. DEnuo per venerabilem Haeinricum Episcopum Ratisponensem de Rotenek ex permissione Gotfridi patauiensis episcopi procurante honorabili Chunrado huius loci preposito est reformata Anno domini M°CC°LXXXiij. in uigilia Mathei presente magnifico Heinrico duce Bawarie cum suis Baronibus, qui per tres dies ipsi Episcopo ob hujus loci reuerenciam expensas laudabiliter in Provnowe ministrauit habito tune colloquio in Cell circa Ried cum Alberto duce Austrie et F. Saltzpurgensi Episcopo, qui uolebant hostiliter inuadere suam terram. Ipse uero uiriliter se oponens tamen ad amicabilem concordiam redierunt. Consecrauit eciam idem Heinricus tria altaria in hac ecclesia, altare sancti Pancracii et sancti Johannis et sancte Catherine:

Anno domini Millesimo Quadragintesimo decimo septimo vltima die Martij, que fuit quarta feria post Judica, pòsitus est primus lapis fundamenti Hospitalis Sancti Spiritus in *Prawnaw* per Manus *Johannis de Mawrkirchen* Canonici in *Rannshofen* plebani ibidem in *Prawnaw*.

ANno domini Millesimo Quadringentesimo Tricesimo nono vicesima sexta die Mensis Octobris Ipsa die sancti Amandi Episcopi et confessoris positus est primus lapis fundamenti Ecclesie sancti Stephani in *Praunaw* per manus Venerabilis patris et domini *Erasmi* prepositi Monasterij Canonicorum Regularium in *Ranshofen*.

Anno domini Millesimo Quadringentesimo Septuagesimotercio Feria tercia ante Exaltacionem Sancte crucis Consecrata est Capella infirmorum sew leprosorum Per Reuerendissimum jn christo patrem ac dominum dominum Albertum episcopum Saloniensem cooperator (sic) Reuerendissimi in christo patris ac domini domini Wadarici episcopi patauiensis diocesis.

ANno domini Millesimo Quadringentesimo Septuagesimoquarto Vicesima septima die Mensis Septembris Ipsa die sanctorum martirum Urkundenbuch des Landes ob d. Enns. 12 Cosmi et Damiani Positus est primus lapis fundamenti Parrochialis ecclesic sancti Michaelis in *Ranshofen* per manus Venerabilis patris et domini *Wolfgangi* prepositi Monasterij Canonicorum Regularium ibidem.

(Spätere Hand) Anno m°cccc. 92° positus est primus lapis turris S. Stephani in *prawnaw* per Venerabilem patrem dominum *leonar-dum callinger* prepositum in *Ranshouen*.

Anno m. cccc. 97° positus est primus lapis capelle S. martini per Reuerendum patrem dominum klasium rosensting! prepositum huius loci.

Anno m°cccc.97° positus est primus lapís turris in schwandt per dominum Casparem turndl canonicum et capellanum eiusdem capelle.

Hec capella destructa est a palatinis anno m°d.4°, Sed iterum reedifficata anno 21 et primus lapis positus est per dominum Casparem prepositum huius locj.

Anno salutis humane m°d. octauo positus est lapis primus chori S. pancracij feria 2° post letare per dominum Casparem Turndl. Demum basilice posterioris primum lapidem iecit feria sexta post festum asscenssionis dominj anno etc. (15) 17° perfectumque eo modo opus ecclesie per eundem anno 20. extat. laus sit deo omnipotentj.

Aus einer Handschrift sec. XIV. et XVI. der k. bairischen Hofbibliothek zu München.

CXX.

1137. Frisach. — Erzbischof Konrad von Salzburg schenkt dem Kloster Reichersberg eine Salzpfanne zu Reichenhall mit mehreren Gütern in Unken, im Pongau, zu Antisenhofen und Vichhausen etc.

In nomine sancte et individue trinitatis cônradus dei gratia salzburgensis archiepiscopys. Uirum beatum psalmista disignans ait. Dispersit, dedit pauperibys, iusticia eius manet in seculum seculi. Pro adipiscenda itaque beatitudine, que dispersimys dedimusque pauperibus pro iusticia nostra perpetuanda in seculum seculi, uolumus in pauperum christoque seruientium seruitio in seculum stabiliri. Notum ergo esse uolumus tam presentibus quam futuri temporis hominibus, nos ad sustentationem christi pauperum in richerisperge deo sub communis uite regula seruientium et amodo seruiturorum quedam contulisse, que subnotata continet scriptum presentis pagine, Uidelicet patellam in halla cum uno curtili in ipsa uilla hallensi et

VI. curtilibus in siluestribvs vnchen wlgo nominatis, de quibus ligna persoluuntur ad ipsam patellam, Mansym et dimidiym in pongowe, VI. mansos iuxta richerisperch sitos in uilla antesinhouin et vihvsin et qurtin, predium quoddam in nospach, quod erat militis Chadalhohi de Nospach. Hec sunt bona de nostra liberalitate Richerispergensi cenobio collata. Et illud quoque curauimus memorie tradere, quod eiusdem ecclesie predia uidelicet curtem, que dicitur Chrowat, cum prediis eidem curti appendiciis usque ad XXX, ut dicitur, mansos requisiuimus, in qua requisitione cum diu laboratym esset et Liutkardis, que predia illa iniuste detinuerat, episcopali banno constricta tandem peccatym iniuste peruasionis recognosceret, sed a filiis suis eadem liberare non posset, nos pro redemptione anime nostre XXX. marcas expendimus, ut predia iam dicta penitus libere ac sine omni contradictione optineret ecclesia Richerispergensis, cui eadem predia legitime data fuerant a beate memorie Werinhero insius ecclesie fundatore et eorundem prediorym legitimo quondam possessore. Quoniam autem ab ipso suo fundatore iam dicte ecclesic fundvs et patrocinium in ius et tuitionem firmamque possessionem ecclesie salzpurgensis agnoscitur per legitimam traditionem deuenisse, ratum esse convenit subsidiym, quo nos auctore deo de nostra copia illius inopiam suppleuimus, quoniam hoe non est rervm episcopalivm distractio sed ampliatio, si pauperibus christi episcopatym respicientibus et ab eo pendentibus conpetens fiat sustentatio. Quam sane paupervm sustentationem tam in loco iam dicto, quam in aliis locis nostre prouidentie subjacentibus nos ea moderatione fecimus, ut episcopatym, quem pauperimym (sic) et ualde uastatum inuenimus, diuitem deo gratias et satis copiosym tamque a ruinis morum quam a ruinis murorum honeste fauente deo reparatym successoribus nostris moriendo relinquamus. Vnde successores nostros per tremendym ultimi examinis iudicivm abtestatos et obsecratos esse uolumus, ut ratvm habeant, quod nos diuine pietatis intuitu in Richerispergensis cenobii consolationem disposuimus. Quecunque autem secularis aut spiritalis persona, quod a nobis est, pie dispositym aliquo modo duxerit in irritym, in vltimo examine reddat rationem coram summo judice. De salubri sane dispositione nostra presens pagina conscripta et sigillo nostro inpressa Data est Frisaci anno dominice incarnationis M.C.XXX.VII. Huius rei testes sunt et conlaudatores Romanus Gurcensis episcopus, Herimannus prepositus, Baltricus abbas salzpurgensis, Ödalricus

abbas s. Lantperti, Pabo prepositus de Gurca, Hartmannus prepositus de Nêwinburch, Chûno salzburgensis canonicus presbiter, Otto presbiter monasterii S. Petri, Wolfrat comes De treuini, Adalbero dapifer, Karolus de Prewarin, Weriant de witiniswalt, Engilscalc frater Gurcensis episcopi, Maganus de scalach, Liutwin prepositus, Eberhardus de Libniz, Durinch de dietrammingin, Wisint de Pongowe, Engilbertus castellanus, Eberhardus de presigin, Mirabilis nanvs de arizberch.

Original auf Pergament im Archive des Klosters Reichersberg mit einem wohlerhaltenen, aufgedrückten Siegel. — Hund. — Gewold III. 156. — Chron. Reichersb. (ed. Gewold) 169. — Mon. boic. IV. 403.

CXXI.

1137. Krems und 1139. St. Florian. — Herzog Liupold von Bayern verzichtet auf alle Ansprüche an die Güter des Klosters St. Florian am Windberge und erlässt demselben auch die Abgabe des Marchfutters von dessen Besitzungen zu Waltprehtesdorf.

Nouerit omnium fidelium tam presens etas quam futura posteritas, qualiter ego Liupoldus diuina fauente clementia bawarie dux abrenuntiaui amore dei et sancti FLORIANI et fratrum ibi deo seruientium omnem contentionem, quam habebam in predium windibergi, quod dederat eis eppo de windiberge nobilis quidam homo. Dimisi ergo illis litem hanc pro anima mea parentumque meorum de omnibus his, sicut continetur in cyrographo imperatoris Heinrici quinti scilicet auunculi mei. Testes erant coram Chunradus de pilstein, Adalram de perge Otto de machlant, Uverinharth de iulbach, Chunrath de slierbach Adalbero de drahselingen, Meinhart de ippha et frater eius odatrich, Salman de windiberge, Magens de haltenhusin, Gundacher de pircharin et frater eius Liutolt, Gerboto de arbingin. Radboto de narden et frater eius Einwich de chuliup, Gerhart ramelare (über dem voranstehenden Namen: de sippach), Ozo de ibisiuelt, Mazeli de ibisiuelt. Actum in orientali terra apud chremisam. Anno ab incarnatione domini M.C.XXXVII. Insuper ego attendens, quia magnam in futuro mercedem recipiet, quicunque ecclesias auxerit aut confirmauerit, donaui eis debitum opsonium, quod ad nostram pertinuit rationem, quod uulgo dicitur marhtinesth (Lücke). . . sorum, quod uocatur Uvaltprehtesdorf.

Actum apud sanctum FLORIANVM Anno ab incarnatione domini M.C.XX. . . . IIIj:

Original auf Pergament im Archive des Stiftes St. Florian. Das aufgedruckte Siegel verloren. Das Diplom hat an der angezeigten Stelle eine Lücke. — Hormayr, Wien I. II. S. XIX. Vergl. Stülz, Geschichte von St. Florian 242.

CXXII.

1139. 29. März. Lateran. — Papst Innocenz II. nimmt das Kloster Formbach in den besonderen Schutz des apostolischen Stuhls.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei dilecto filio dietrico abbati formbacensis ecclesie eiusque successoribus regulariter sustituendis (sic) in perpetuum Piae postulatio uoluntatis effectu debet prosequente compleri, quatenus et fidelis deuotio laudabiliter enitescat et utilitas postulata uires indubitanter assumat. Hoc nimirum intuitu. dilecte in domino fili dietrice abbas, tuis peticionibus clementer annuimus et fornbacensem ecclesiam a comitibus bone memorie ekkeberto et odalrico cognato suo liberam institutam, cui deo auctore preesse dinosceris, sub apostolice sedis tutela et protectione suscipimus et libertatis priuilegia sibi collata auctoritate apostolica confirmantes, ut ipsa ab omnium mortalium seruitio existat libera et solummodo pontifici Romano subiaceat, presentis scripti pagina constituimus Statuentes, ut, quascunque possessiones, quecunque bona eadem ecclesia in presentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum uel principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis deo propitio poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hec propriis nominibus duximus exprimenda. Parrochiam uidelicet et forum in niunchirchen cum decimis suis, ecclesiam in butine cum decimis, ecclesiam in antesin cum decimis, ecclesiam in eholuingen cum decimis, Mercatum quoque in niunchirchin cum moneta et omni utilitate, que inde poterit prouenire. Quicquid etiam iuris eadem ecclesia ex deuotione predictorum comitum ekkeberti et odalrici nec non hermanni fratris eius habere debet, specialiter ligna, pastum, edificia et quecunque adjacentis forestie utensilia uobis nichilominus confirmamus. Porro consecrationes altarium uel basilicarum, ordinationes clericorum, qui ad sacros gradus erunt promouendi, a patauiensi suscipiatis episcopo. Si tamen catholicus fuerit et gratiam atque communionem apostolice

sedis habuerit eaque uobis sine prauitate et exactione exhibere uoluerit. Alioquin liceat uobis catholicum, quemcunque malueritis, adire antistitem, qui nostra fultus auctoritate, quod postulatur, indulgeat. Obeunte te nunc eiusdem loci abbate uel tuorum quolibet successorum nullus ibi qualibet surreptionis astutia siue uiolentia preponatur, nisi quem fratres ipsius loci communi assensu aut fratrum pars consilii sanioris secundum dei timorem et beati benedicti regulam sibi elegerint. Electus autem non aliter nisi baculo de altari accepto inuestiatur. simili quoque modo aduocatus de genere predictorum comitum magis idoneus communi fratrum arbitrio et electione constituatur. Qui etiam si inutilis apparuerit, eundem amouendi et loco eius alium eligendi habeatis facultatem. Ad indicium autem huius percepte a Romana ecclesia libertatis nobis nostrisque successoribus unum bizanzium singulis annis census nomine persoluctis. Nulli ergo hominum liceat prefatum uestrum monasterium temere perturbare aut eius possessiones auferre uel ablatas retinere, minuere seu quibuslibet molestiis fatigare, Sed omnia integre conseruentur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si qua sane in posterum ecclesiastica secularisue persona huius nostre constitutionis paginam sciens contra cam temere uenire temptauerit, secundo tercioue conmonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui periculum patiatur et a sacratissimo corpore et sanguine domini nostri iesu christi aliena fiat atque in extremo examine districte subiaceat ultioni; Conservantes autem hec omnipotentis dei et beatorum petri et pauli apostolorum eius gratiam consequantur. Amen. Amen. Amen.

Ego *Innocentius* catholice ecclesie episcopus.

(Monogramma.) (Bene Valcte.)

Data Laterani per manum Aimerici sancte Romane ecclesie diaconi cardinalis et cancellarii. IIII. Kalendas aprilis. Indictione II* Incarnationis dominice anno M°C°XXX°VIIII. Pontificatus donni (sic) Innocentii pape II. anno X°

Original auf Pergament mit Bleibulle im k. bayrischen Reichsarchive zu München. — Mon. boic. T. IV. pag. 130.

CXXIII.

1139. 10. October. Friesach. — Erzbischof Chunrat von Salzburg stellt dem Kloster Admont die Zehente im Lungau wieder zu, welchen Otto von Machlant auf seine Verwendung entsagt hat.

IN Nomine Sanctæ et individuæ Trinitatis ego Chunradus Dei gratia Sanctæ Salzburgensis Ecclesiæ Archiepiscopus. Constat Apostolico attestante Beato Gregorio, quia quicquid misericorditer ac respectu pietatis impenditur, et auctorem suum adjuvare et optatum ei præmium in die retributionis apportare. Hac nimirum spe animati et prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes Admontensi Ecclesiæ, quæ in honore Sanctæ Dei Genitricis Mariæ et S. Blasii martyris a prædecessore nostro felicis memoriæ Gebehardo Archiepiscopo est fundata et tam prædiorum quam decimarum collationibus ad sustentationem Deo ibidem in perpetuum famulantium est dotata, sed et a successore ejus Venerabili Tyemone Archiepiscopo pari modo in reditibus est augmentata, auctoritate Dei Omnipotentis et Beati Petri, quæ prædicti antecessores nostri præfato contulerunt monasterio, stabilimus et confirmamus.

Probabili præterea largitatis ipsorum inducti beneficentia et nos jam dicto monasterio S. Blasii pro salute animæ nostræ parentumque nostrorum et pro redemptione animæ Gebhardi Archiepiscopi omniumque fidelium Christi paterne supererogamus annitente Venerabili Romano Gurcensi Episcopo sed et Venerandorum Ecclesiæ nostræ Prælatorum et Majoris Ecclesiæ Canonicorum necnon et Ministerialium nostrorum unanimi consilio et assensu, quæ singulatim dignum duximus exprimere Inprimis prædium illud ad Radela, XXX. scilicet mansus, quos nobis Weriandus Comes pro scelere, quod in Venerabilem Archiepiscopum Tyemonem commiserat, tradidit simulque ea, quæ de beneficio suo in eodem loco sito nobis remisit. Tradidimus etiam ad servitium fratribus Deo ibidem servientibus in valle Admontina patellam unam cum plenario jure, duas quoque minores sartagines salis apud idem Halle, pro quibus nos quatuor mansus recepimus, duos videlicet Froscove et ad Gerhospach tria beneficia et ad

Pongovee super Puechperg mansum unum Bawarieum. Donavimus item ad opus monasterii Salinam, quam nobis Wernherus de Memminchoven tradidit, Sed et duas illas sartagines, quas prædecessores nostri Gebhardus et Tyemo ibidem contradiderunt et præconium illud in Halle totumque jus salinæ et ejus focariorum et Ecclesiam S. Amandi totamque Parochiam cum omni jure suo nos quoque auctoritate nostra prædicto confirmamus coenobio.

Carpentarium etiam nomine Reginhardum eidem Ecclesiæ tradidimus, Decem quoque mansus, quos nobis Heinricus Dux Karinthiæ moriturus tradiderat, qui siti sunt in monte vocabulo Perisvvich; Sex etiam mansus, quos nobis Engilbertus Dux tradiderat, e quibus tres siti sunt apud Glodeniz, apud Melach unum; supra Zozzen duo; Apud Wenge ultra Thaurum montem mansum unum, Prædium illud apud Jeringen inferius cum Ecclesia et omnibus suis attinentiis, quod nobis Rudolfus de Wittenvvalt frater Weriandi tradiderat, ab exortu videlicet fluvii Jeringen usque in Persnich et mediam partem decimarum ad Fradalsdorf, Ratisponæ locum curtis, Item ibidem alium locum curtis, Ad Friesach locum curtis. Domum quoque Hospitalem nostram ad Friesach cum omni jure fratribus Admontensibus perpetuo mancipamus. Mansum unum supra Zezzen et molendinum ibidem, quæ Adelhardus de Neboz ministerialis noster, cujus beneficium erant, nobis reddidit et quæcunque ibidem et in Lelin et in Altinhoven prædecessor noster Gebhardus prænotato delegavit Coenobio. Silvam etiam, quam habueramus ex Septemtrionali parte Anesi fluminis, enjus partem prædecessor noster Dominus Tyemo 'de Haimenstoch usque ad Glaspach tradiderat, ab hinc igitur omnem silvam versus Wenge et Puechovve, eam videlicet, quæ quidem ad Dominicale nostrum spectabat cum novalibus et decimis et deincens totum forestum et omnes descensus Alpium et decursus fluviorum in Lutach usque ad summos vertices Alpium Pabinevisen, Tomveralbe et Warmperg. Beneficium etiam ad eandem silvam pertinens, unum scilicet mansum et dimidium, custodem quoque silvæ nomine Guntherum, pro cujus commutatione XX. modios salis annuatim nobis decrevimus persolvi a nostris nobis hominibus, quo voluerimus, deferendos.

Quoniam autem in terminis foresti ex alia parte Anesi a prædecessore nostro Gebehardo fundatore loci coenobio contraditi sæpius fratres monasterij inquietabantur, ejus quoque silvæ interlimina, sicut ea Salzpurgensis Ecclesia possederat, præsenti pagina distinximus: Zedilsach fluvius cum suis decursibus, a Dietmarsperge omnes descensus et decursus in Anesim, alpes, quæ dicuntur Calvvingalb et Pladmalb cum suis omnibus descensibus in fluvium Jonspach et Jonspach cum suis decursibus Hartveigespach ab alpe Nivvenperge cum suis decursibus in Anesum, Item de petra, quæ dicitur Want, sursum usque ad verticem Wulceisalbe, Item Laimpach de Wulceisalbe cum suis decursibus et descensibus usque in Anesum; Gemze de Puchperch cum suis descensibus et decursibus, A Susinpach de Wildab cum suis descensibus et decursibus. A Susinpach omnes descensus et decursus in Salzah ex utraque parte usque ad Pernveach, Alpis Grideralbe tota et Laznich minor cum suis decursibus, Laznich rufa de Grasalb cum suis descensibus et decursibus, Laznich major cum suis descensibus et decursibus, Item Laznichalb cum suis descensibus in Laznich et Monlich et in Salzah, Monlich fluvius cum suis decursibus usque ad Prame, De Prame Alpis Kamezenstein descensus versus Anesum Ozlich fluvius de Liubachalse cum suis decursibus et Ozlichalbe descensibus usque in medium fundum Frodniz. Omnes has descensus montium sine decursus fluviorum Ecclesiæ confirmamus Admontensi usque in medium fundum Frodiniz et exinde usque in fundum Anesi. Quicquid ergo infra prædictos terminos in omni genere venationum et piscationum vel cujuslibet quæstus cultis et incultis, quæsitis et inquirendis fratres Admontensis Ecclesiæ utilitatis assegui potuerint, sicut prius a prædecessoribus nostris acceperunt, et nos ipsis indulgemus et donamus.

Præterea ad Purchstal juxta Aquilegiam tres mansus jam dietæ donavimus Ecclesiæ, pro quibus nos tres alios recepimus ad Mosbarch. Beneficium Hartvvici dispensatoris ab ipso resignatum nobis situm ad Hyrshalm, duos videlicet mansus cum mancipiis, quæ ille in beneficium habuerat. Mansum unum ad Chuchil, Decimas ad Sanctum Lambertum, Decimas ad Murze, de Frezen videlicet et de Mitterendorf, Decimas in Longovve, quas quondam inbeneficiatas Anzoni nobili viro Gebhardus Archiepiscopus ipso resignante monasterios S. Blasii delegaverat, sed Dominus Tyemo necessitate persecutionis Dietmaro nobili viro de Dornberch in beneficio concesserat, petitione ejusdem senis Ecclesiæ Admuntensi redonavimus et Ottonem Nobilem de Machlant, qui eas injuste usurpaverat, ipsas apud Strazvvalhen abdicare fecimus. Testes ejusdem abdicationis fuerunt Heinricus Ratisponensis Episcopus, Reimbertus Pataviensis Episcopus, Hein-

ricus frater Conradi Regis et Liupoldi Ducis Bavariæ, Heinricus præfectus Ratisponensis, Walchun frater prædicti Ottonis, Heg, Heinricus de Hegil, Albertus et filius ejus Durinch, Wisint pincerna, Heinricus de Sechirchen, Lutvvinus de Salzpurch.

Decernimus etiam, ut pars decimarum, quæ parochianis debetur, non ex monasterii sed ex nostra parte illis solvatur, sicut et ante dispositum fuerat. Statuimus nichilominus, ut omnes foeminæ, quæ de potestate Salzburgensis Ecclesiæ primitus nuptum traditæ sunt vel postmodum traditæ fuerint servis monasterii vel etiam viri quilibet in potestate vel in possessione Coenobii habitantes Juri ejusdem coenobii cum suis liberis perpetim mancipentur et e diverso mancipia Monasterii in nostrum jus cum liberis suis simili conditione transeant.

Tradidimus etiam locum curtis ad Arnsdorf et servum nomine Adilbertum cum liberis suis, quos Adilgoz de Treven ab iniusta servitute liberaverat et nobis resignaverat, Locum curtis ad Salzpurch cum VI. agris sibi contiguis, Item partem nostram de decimis, quæ dantur de prædio Regilonis ad Haginperge Nepotisque eius Rudigeri, et de mansu Reginhardi de Puchlarn decimas ex toto. Quicquid etiam beneficii supradictus Regilo ab Ecclesia Salzpurgensi habuit apud Strechovve et Luzen, eo resignante petitione ipsius coenobio delegavimus. Similiter quicquid beneficii in Marchia habuit Heinricus de Nazzovve Ministerialis S. Rudberti necnon et eiusdem prædium Ecclesiæ S. Blasii confirmamus, scilicet apud Nazzovve et Wurcingen et Velkis et Puhil et ad voldisdorf et decimationes in eisdem possessionibus cum mancipiis, quæ idem Heinricus habebat. Pari modo prædia trium Ministerialium nostrorum, Curtem unam Chunradi ad Podigor et unam Meginhardi apud Hartvvigesdorf. quam per concambium a nobis acquisiverat, et tres mansus Helmberti de Pericha, quæ seculo in Admunt renuntiantes illo contulerunt, et nos donando confirmavimus. Ad Olspurch mansum unum tradidimus, Decimas ad Lazlausdorf et dimidium mansum ad Sulza, mansum unum ad Lavent, beneficium videlicet Amizonis.

Ut igitur tam hæ nostræ quam et prædecessorum nostrorum donationes diversis quidem temporibus collatæ per succedentia temporum curricula firma et inconvulsæ permaneant, nos hanc inde Cartam conscribi et sigilli nostri impressione muniri præcepimus pacemque deinceps ejusdem loci fratribus et rebus auctoritate Domini nostri Jesu Christi et B. Petri et ejus Vicarii sanctæ universalis Ecclesiæ

Pontificis Innocentii et nostra inbannivimus, ut nullus successorum nostrorum hanc nostræ auctoritatis paginam infringere et præfatis fratribus designatas possessiones auferre, minuere vel abalienare præsumat. Actum in castro nostro Friesach Anno Incarnationis Domini MCXXXVIIII. Indictione II. VI. Id. Octob. regnante glorioso Romanorum Rege Chunrado, anno Regni ejus II. Pontificatus autem nostri anno XXXIV.

Hujus rei testes sunt Dominus Romanus Gurcensis Episcopus, Gebeno Salzpurgensis Majoris Ecclesiæ prepositus, Baldricus Abbas S. Petri, Heinricus Gurcensis sedis præpositus, Wernherus Abbas S. Pauli, Bernhardus Comes de Carinthia, Wolfradus Comes de Treven, Rapoto Comes de Amberch; Nobiles Wercandus filius Askvvini, Fridericus de Hunesperch, Liupoldus de Werde, Purchardus de Chagera, Wisint de Pinzcove, Ulricus Miles ejus, Willehelmus de Ramnstein, Fridericus et Ebo filii Brunonis de Pericha, item milites eorum Ekkihart, Engilrammus, Maganus, Wernherus de Chrovvat, Dieprant de Perhtingen, Meinhart de Gurca, Engilscalcus de Straza, Steveno miles Friderici, Pruno de Chlamm miles ejusdem Friderici. De ministerialibus S. Rudberti Engilscalcus de Friesach, Rudolfus de Dunesperch, Gotfridus de Wietingen, Wisint pincerna de Pongovve, Sigboto de Surberch, Eberhardus Castellanus de Libniz, Swithardus de Chulm, Heinricus Stempo de Pongovve et filius ejus Sigfridus, Liutolt, Chropfil, Hartnidus de Hurcelingen, Melingen, Jannes de Marchia, Wecilo cognomento Bricco, Arbo de Chiengovve, Rudigerus de Ysençowa, Lantfrit miles ejusdem, Adalbero de Dietrammingen, et filius ejus Durinch, Wolferimus de Pongovve, Hoholt et filius ejus Rudolfus, Norpreht de Rastat et frater ejus Hoholt, Weçilo de Bruccarin, Grim de Grebnich, Adalbertus judex de Friesach, Bernhardus senior Camerarius, Gerboto et frater ejus Walchun, Hartvvicus de Wagingen, Dietricus de Tebitscach, Reginvvardus de Lungovve, Rupreht cognomento Waceman. De ministerialibus Marchionis Lantfridus de Eppenstein, Berenger de Capella, Gerunch et filius ejus Adilbero de Winchlaren. De familia Ecclesiæ Admuntensis Waltherus de Puhel, Muto filius Gerhoh, Guntherus de Wenge, Engilbreht de Dorf, Enzinchint.

Pez, Thesaur. T. III. Ps. III. pag. 684. Confer loc. cit. 760. — Koch-Sternfeld, Beiträge III. 52 ex vetustissimo libello berthersgad.

CXXIV.

1140. (?) 12. April. Lateran. — Papst Innocenz II. gebietet dem Bischofe Reginbert von Passau, nicht zu gestatten, dass man von den Mönchen der Klöster Reichersberg und Berchtesgaden Zehent fordere.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei Venerabili fratri R. Patauiensis ecclesie episcopo Salutem et apostolicam benedictionem. A sanctis patribus antiquitus statutum et a nobis in generalibus conciliis assentientibus multis discretis et sapientibus uiris innouatum est, ut religiosi uiri de laboribus, quos propriis manibus aut sumptibus excolunt, siue de nutritiuis suorum animalium decimas alicui soluere non cogantur. Quo circa per apostolica scripta tibi mandamus atque precipimus, quatenus a Richerspergensibus fratribus religiosis siquidem uiris decimas exigi non permittas et si quis subditorum tuorum, clericus uidelicet siue laicus id attemptare presumpserit, plenam de isto iusticiam facias. Ecclesie quoque perthersgadmensis fratres de his, que in episcopatu tuo possident, de persoluendis decimis inquietari non permittas. Dat. Laterani II. idus aprilis.

Aus einem Copialbuche sec. XII im Kloster Reichersberg.

CXXV.

1140. 24. October. — Bischof Reginbert von Passau erhebt am Tage der Einweihung die Kirche zu Avelenz (Gaflenz) mit Angabe der Grenzen zur selbstständigen Pfarre als ein Vermächtniss der Markgrößin Sophia von Steyr an das Kloster Garsten.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis reginbertus dei gracia patauiensis ecclesie episcopus. — Significamus omnibus christi fidelibus tam presentibus quam futuris, quod ego Reginbertus humilis et indignys sancte patauiensis ecclesie episcopus rogatu uenerabilis abbatis et deo dignum (sic) Perhtoldi de Garste ecclesiam auelenze consecraui et eam causa dei et instanti necessitate et peticione populi quadam speciali libertate exaltaui scilicet, ut perpetuum pastorem habeat et nulli ecclesie ut filia subseruiat, sed mater dignitate et potestate dicatur et, ut hoc idem operibus conpleatur, inscriptione presentis pagine confirmatur. Terminos autem huius ecclesie esse uolumus et statuimus a fluuio Röbinich usque ad cursum Frödenize alterius fluminis et usque ad principium auelenze iuxta portam. Qualiter autem fundum predicte ecclesie et circunquaque adiacentia

predia culta et inculta domna Stirensis Marchionissa Sophia a principiis fluminum auelenze discurrentium pro salute anime bone memorie sponsi sui gloriosissimi Marchionis Liutpoldi tradiderit sancte ecclesie de garsten et fratribus ibidem deo seruientibus ecclesia christi non ignorat. Dedicata est autem hec ecclesia anno ab incarnatione domini Millesimo. c.xl. indictione III. Nona (sic) Kalendas Novembris. Datum eodem die.

Original auf Pergament mit Siegel im Archive zu Garsten. — (Confer. Bd. 1. pag. 119, Nr. VI). — Kurz, Beiträge II. 492.

CXXVI.

1140. — Embricho, Bischof von Wirzburg, erklärt auf die Bitte Friedrichs die Brücke zu Wels für die Wanderer mauthfrei.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Ego Embricho per misericordiam dei sancte Wirzburgensis ecclesie humilis minister magnam esse perpendens eterne beatitudinis portionem bona religiosorum uirorum studia supportando promouere, quorumdam episcoporum baioarie et aliorum Christi fidelium peticionem et consilium pro quodam beato viro Friderico videlicet gratranter (sic) suscepi et uoto ipsius in nomine domini per omnia satisfeci. Sancte enim deuotionis desiderio idem prenominatus uir accensus a nobis supplicando expostulabat, ut pontem in uilla Wels, qui tam nostris quam predecessorum nostrorum usibus deseruierat, cum magna tamen et intolerabili exactione et depredatione illorum, qui pontem scruabant, absolutum ab omni teloneo liberum uiantibus permitteremus ea uidelicet condicione et firma concambii cautione, ut ipse de propriis bonis suis tantundem ualens ecclesie nostre restitueret. Ipse ucro nichil hesitans sed tam acceptabile deo propositum consummare festinans per manum fideijussoris sui Herrandi cuiusdam nobilis uiri de Lovpe partem prediorum suorum in balsenze sancto Kyliano martyri secundum beneplacitum totius familie nostre tradidit, quod concambium aduocatus bonorum nostrorum et Lambacensis ccclesie marchio Otacher consuetudinario iure prouincie illius in recompensatione iusti telonei suscepit. Placuit etiam nobis aream quaindam videlicet partem insule, quam domnus abbas Lambacensis Wigand cum assensu fratrum suorum trans flumen sitam causa liberi et pacifici transitus eidem ponti assignauit, pro testimonii cautela hac eadem cartula posteris transmittere. Ad huius ergo concambii confirmationem et pontis continuam libertatem nos quoque adiacens beneficium cuiusdam Bezelini predicto iam fratri in proprietatem tradidimus, cuius fundi est terminus ex una parte inter illud predium, quod quidam nomine Asewinus possederat, in flumen Trunam, ex alia uero parte per regiam uiam a saltu indirectum ad ueterem eiusdem fluminis pontem et infra uiam regiam tria iugera queis concambita cum prato ad supradictum pertinenti beneficium. Et ne aliquis hanc traditionem infringere uel ulla ratione cassare presumat, hanc cartam conscribi fecimus, Quam sigilli nostri impressione et iuris nostri auctoritate corroborauimus. Huius rei testes sunt Liberi: Albwin de Steine, Bernhard de Troune, Reginger de Tumoltesheim, Heinrich de Husrukke, Rodolf de Puollenberge, Engelscale de Vra, Roudolf de Wasen et frater eius Engelscale, Roudolf de Oberndorf, Gunther blanche et frater eius Dietwin, Dietprant de Chustelwanc, Amelpreht de Slagespach, Herrand de Loupe, Manegolt de Volspach, Otto de Ruite, Nendinch de Volspach; Ministeriales S. Kyliani testes sunt hii: Haward de Morenpach, Hûc et frater eius Altman de Hage, Billunch, Hartwic, Gotefrid et frater eius Wermout, Dietrich et frater eius Chounrad de Eiterbach, Sigebot et frater eius Chounrad et alii complures. Facta sunt hec anno dominice incarnationis M.C.XL. Indictione III.

Pachmair, Series Abbat. cremifan. pag. 875. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 39, Nr. 31 ex cop. sec. XII.

CXXVII.

1141. (i) 8. Jänner. Lateran. — Papst Innocenz II. befiehlt dem Bischofe Reginbert von Passau, zu verhüten, dass Jemand von den Gütern des Klosters Reichersberg Zehent nehme, und zu sorgen, dass der weggenommene zurückgegeben werde.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei Venerabili R. patauiensi episcopo Salutem et apostolicam benedictionem. Quemadmodum per alia tibi scripta mandauimus ea, que de decimis a religiosis uiris nullatenus exigendis a sanctis patribus statuta sunt et a nobis in modernis conciliis innouata, immutare non possumus nec debemus Ideoque per presentia tibi scripta mandamus atque precipimus, quatenus decimas, que vel per te uel per homines tuos religiosis canonicis Richerspergensis ecclesie ablate sunt, sine dilatione restitui facias et eos de cetero super hoc inquietari non permittas. Hoc autem sollicite precaueas, ut dilecto filio nostro G. ipsius ecclesic preposito a subditis tuis nulla iniuria uel molestia inferatur. Datum *Laterani* VI. Idus Januarii.

Aus einem Copialbuche sec. XII. im Kloster Reichersberg.

CXXVIII.

1141. 24. Juni. Passau. — Bischof Reginbert von Passau bestätigt dem Stifte St. Florian alle Rechte und Besitzungen.

+ In nomine sancte et individue trinitatis. Reinbertus dei gratia sacrosancte patauiensis ecclesie episcopus omnibus christi fidelibus in perpetuum. Quia diuina prouidentia nos ordinauit pastores esse gregis dominici, ex debito pastoralis officii dominicarum ouium conmodis et indempnitati paterna sollicitudine uigilanter tenemur intendere, quod efficacius exequimur, si uiros ecclesiasticos et loca religiosa in nostre protectionis munimen suscipere et facere satagimus et sua eis iura conseruare et ampliare curamus. Inde est, quod de consensu et fauore fratrum nostrorum Patauiensis chori kathedralium et aliorum fidelium nostrorum interuenta ecclesiam, que domus sancti Floriani dicitur, utpote specialem et dilectam filiam Patauiensis ecclesie in nostram specialiter suscipimus gratiam et defensionem auctoritate omnipotentis dei et beati prothomartyris Stephani et nostra confirmantes eidem omnia iura et priuilegia sua, ecclesias, decimas, predia et uillas cum omnibus suis pertinentiis et utilitatibus et omnes donationes, quibus eadem ecclesia ab antecessoribus nostris Patauiensis ecclesie episcopis et aliis christi fidelibus se gaudet honoratam extitisse et consolatam. Volumus quoque iam dietam ecclesiam de nostre concessionis auctoritate tali gaudere priuilegio, ut, quicunque ministerialium seu fidelium nostrorum aliqua de prediis suis duxerit ei conferenda, donatio sua de nostra generali licentia robur sortiatur et confirmationem. Predictis etiam adicimus, ut quicunque sideles dyocesis nostre apud memoratam eeclesiam sepulturam sibi eligere uoluerint, id libere faciant per canonicam equitatem et nostram constitutionem non obstante duri seu indisereti plebani contradictione. Vt autem hec nostra confirmatio futuris temporibus rata semper et inconuulsa permaneat, hane inde paginam conscribi et sigilli nostri inpressione jussimus insigniri per divine maiestatis examen districtum inprecantes, ut, quieumque contra eam aliquid iniuriosum adtemptare

presumpserit, eterne maledictioni addictus in extremo iudicio cum chore Dathan et Abyron habeat portionem.

Data *Patauie* Anno ab incarnatione domini MCXLI. Indictione IIII. VIII. Kalend. Julii Anno pontificatus nostri VII. Regnante *Chovn-rado rege* feliciter. Amen.

Original; Pergament mit Siegel. Im Archive des Stiftes St. Florian. — Stülz, Gesch. v. St. Florian, pag. 242. — Reginbert wurde erst zu Ende des Jahres 1138 Bischof, es soilte demnach heissen: anno pontif. nostri III. Da der Raum des Pergamentes für das Siegel nicht mehr zureichend war, so hing man es an einem Lederstreif an die Urkunde.

CXXIX.

1141. Kl. Neuburg. Herzog Liupolt von Bayern genehmigt die Stiftung des Klosters Baumgartenberg durch Otto von Machlant.

In nomine summe et individue trinitatis. Liupoldus Dux Baioarie. Quoniam negociis secularibus implicati deo per nos ad summam placere nequimus, eos, quos fideles et maxime mundialibus exemptos studiis probamus, congregare, uenerari, diligere, fouere et modis omnibus eorum paci et quieti inuigilare debemus. Hoc enim modo fit, ut et de nobis deo misericorditer prouidente et presentis uite incolumitas, temporum tranquillitas ac omnimode pacis et salutis prosperitas magis ac magis letis successibus arrideat nobis et que in futuro ipsis reposita sunt in celis nisi usquequaque meritis ipsorum adjuti et precibus priuabimur bonis. Quapropter domine Gotescalce abba de sancta cruce, quem loco patris amplectimur, tuis sanctissimis et dignissimis annuentes peticionibus locum, quem nobilis homo Otto dictus de Machlant deo sancteque dei genitrici ac semper uirgini Marie et sibi famulantibus ordinis cisterciensis monachis per te contradidit, sub nostri mundiburdii patrocinium suscipimus et hac nostre defensionis Karta deo inibi seruitorum paci et quieti in perpetuum prouidemus. Et quia tua hoc a nobis expostulat paternitas, locum ipsum cum omnibus suis pertinentiis et terminis, in quibus datus est, hac ipsa nostre confirmationis et attestationis pagina, sicut sub nostra bis terque designatus est presencia, annotari et caute circumscribi fecimus. Igitur predictus liber homo castrum suum Pongartinberch dictum diuino, ut diximus, cultui super reliquias sancti Jacobi aliorumque sanctorum potestatiua manu cum his terminis obtulit, sicut uidelicet ad occidentem influxit (sic) que dicitur netus Timnich,

nemus eidem castro contiguum cum ipso nemore, quidquid in eo sui iuris dinoscitur fuisse sine omni exceptione. Dedit etiam predium Modminsdorf nuncupatum ad orientem quidem cuidam matrone Elisabeth conterminum, ad occidentem uero Lawarin habens confinium et ad austrum ab utroque termino finitur in danubio, cum ecclesiis duabus, cum molendinis, terris, campis, pratis, pascuis, siluis, aquis aquarumque discursibus (sic) et prorsus cum omnibus, que hactenus iure inibi possederat ipse, et cum his, que ad ecclesiam sancti Jacobi siue infra siue extra hos terminos pertinent. Preterea sursum iuxta Nardum terre deserte et inculte XXX. mansos illuc delegauit. Hec igitur, que prenominata sunt, testamur nostre sollicitudinis mediante presencia, juste et legitime ad prefatum diujnum seruicium collata et huius presentis pagine scripto communimus, quam proprio sigillo insigniri fecimus. Igitur quicumque qualecumque de supradictis temerare temptauerit, iuxta cita (sic) legum et leges earum, que nostro subiacent regimini, prouinciarum nos ultores erimus in eum. Huic sollemni donacioni testificantur Liutoldus comes. Conradus comes de pilstein, Gebehardus comes de Purchusin, Walchun eiusdem Ottonis frater, Otto de lenginbach et Heinricus frater suus. Anno ab incarnacione Verbi caro facti M.C.XLI. Indict. IIII. apud nouam Civitatem feliciter sunt hec in Christo acta. Amen.

Original; Pergament. Das Siegel verloren. — Im Museal-Archive zu Linz. — Kurz, Beiträge III. 382.

CXXX.

1141. Reichersberg. — Herzog Liupold von Baiern schenkt dem Kloster Reichersberg zum Schadenersatz für die in seinen und seines Vaters Heeres-Zügen erlittenen Beschädigungen zwei Beneficien zu Loiben und verleiht demselben das Recht, aus den herzoglichen Wäldern zwischen dem Kamp und der Krems für seinen Bedarf Holz zu beziehen.

In nomine sancte et individue trinitatis, ego Liudpoldus dei gratia bauuariorum dux cupiens hereditare beatitudinem, de qua dicitur: Beatus, qui intelligit super egenum et pauperem, egenorum ac pauperum christi in cenobio Richerespergensi deo militantium intellexi paupertatem simulque animaduerti quedam eorum predia uastata, dum exercitus uel patre meo Liudpoldo uel me ipso ducente per terras eorum iret ac rediret. Unde conmonitus a prefati cenobii preposito Gerhoho ad usus fratrum inibi deo seruiturorum ex nunc inposterum tradidi duo

Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

beneficia in uilla, que dicitur lirbes, cum omni utilitate ad illa pertinente. Scientes autem, quod hilarem datorem diligit deus, et hic sine dubio est hilaris dator, qui mensuram bonam et confertam et coagitatam dat, uolumus et irretractabiliter decernimus non solum ad predicta beneficia excolenda, uerum et iam ad alias qualescunque utilitates fratrum Richerspergensium duobus plaustris aut vehiculis eorum amodo semper inposterum patere siluam, que uvigo dicitur vorst, sitam inter duos fluvios Champam, et Chremesam ita uidelicet, ut nullus ciusdem silue procuratorum ab eis exigat ullum precium seu qualiscunque angarie grauamen illis faciat, sed omnino, ut dictum est, liber introitus et exitus in eandem siluam ac de silua fratribus prefatis et eorum seruis pro conmoditate eorum pateat. Ipsa guoque duo beneficia presignata ita decernimus permanere libera in fratrym propria potestate, sicut erant in nostra, ne uel camerarii uel marscalci seu alii seruitores nostri et posterorum nostrorum in ullo sint molesti cultoribus eorum, uel de rebus curie traducendis uel de annona equorum persoluenda uel de aliis ministeriis huiusmodi exequendis. Hec autem tradicio ad altare sancti Michahelis in Richeresperch me presente ac petente facta est per manum comitis Livtoldi de Bleien delegatione firma, in cuius manum delegatio eadem per manum nostram privs fuerat facta. Huius rei testes per aurem adtracti sunt hii, quorum nomina subnotata leguntur, Marchio Otacher, Comes eccibertus, Otto de machlant, Werinhart de Jugelbach, jtem Werenhart filius eius, Uvolfhere de Tegerenwag, Albwinus de petra, Hademar de Chefaren, Gebehart de Abbatestorf, Chadalhoch longus de Rora, Eberhard de Brunowa et Vdalricus frater eius, Hartnit de Orte, Rechhere de sebach, Walthere de Tobele, Ainwich de Vrihaim, Hartnit de Salzburch. Presentem uero conscriptionem ne quis audeat uiolare uel respuere quasi falsam, ego Livdpoldus dei gratia Bawariorum dvx inpressione sigilli mei feci confirmari. Actum in ecclesia sancti Michahelis in Reichhersperg, anno domini M.C.XLl. Indictione IIII. Regnante Rege Chunrado II. temporaliter, Christo autem regnante sempiternaliter et eternaliter. Amen.

Original auf Pergament mit einem aufgedruckten Siegel (der Herzog in voller Rüstung zu Pferd, das links springt, in der Rechten eine Fahne, am linken Arme den Schild. Rückwärts ein Stern. Umschrift: † LIVTPOLDVS. DVX. BAYVYARIE.), im Archive des Klosters Reichersberg. — Hund, Gewold III. 158. Chron. Reichersb. (ed. Gewold) 174. — Mon. boic, IV. 408.

CXXXI.

1141. — Bischof Reginbert von Passau bestätiget auf die Bitte des Abbtes Chunrat alle Besitzungen des Klosters Mondsee und die neulich gemachte Schenkung des Edlen Chunrat von Irmbrechting.

In nomine sancte et individue trinitatis ego reginbertus dei utinam gratia battauiensis episcopus. Decet omnes, quos diuina gratia in arce syon filijs suis speculum et formam pietatis preposuit, erga omnes homines et maxime circa domesticos fidei beniuolos, mites et liberales se in omnibus exhibere auresque suas a iustis et necessarijs peticionibus eorum non auertere, quin potius pijs uotis et desiderijs eorum clementer assensum acconmodare. Qua propter postulationibus et precibus dilecti fratris nostri Chonradi abbatis de monasterio sancti Michaelis in maninse eiusque fratrum deuotam uoluntatem nostram inclinantes atque eidem ecclesie in futurum prospicientes quaequae (sic) sub predecessoribus nostris pontificibus ecclesie sancti Michaelis fuisse probantur, quorum usque nunc inuestituram habere uidentur, officij nostri auctoritate irrefragabiliter eidem ecclesie stabilimus et confirmamus, ut uidelicet liceat ei secure possidere omnes res, a quibuscunque christi fidelibus oblatas hactenus iuste et legaliter possessas in ecclesijs, in decimis, in uineijs, in agris, in siluis, in campis, cultis et incultis, aquis aquarumue decursibus, piscationibus, pascuis et omni vtilitatis genere cum omnibus suis pertinentijs. Preterea nostro tempore predium, quod quidam nobilis homo N. Chonradus de irmbrethtingen cum uxore sua N.(omine?) Mathilda apud Rathuelt et apud iremprethtingon et dettungon (?) cum mancipijs ad ipsum predium pertinentibus predicte ecclesie contulit, ratione superiori rata esse decernimus. Siquis autem neglecto iusticie tenore huius pagine nostre auctoritati temeraria manu obuiare presumpserit, nisi resipuerit et condignam satisfactionem inde egerit, sciat se bannum nostrum incurrisse et eterne maledictionis et dampnationis pena multandum. Si autem aliquis pseudo abbas, quod absit, in loco eodem surrexerit et prebendam fratrum laicis cecatus muneribus in beneficium dederit et congregata dispergere temptauerit, monachi eiusdem congregationis ei non obediant, quoad usque battauiensis episcopi sententiam super hoc experiantur. Et ut hec in perpetuum firma et inconuulsa permaneant, paginam presentem sigilli nostri inpressione insigniri et roborari precepimus. Acta sunt hec dominice incarnationis M.C.XLI.

Gleichzeitige Abschrift auf Pergament im Museal-Archive zu Linz. — Chron. Lunael. I. 119.

CXXXII.

1142. 8. Jänner. Lateran. — Papst Innocenz II. nimmt das Kloster Reichersberg mit allen seinen Gütern in den besonderen Schutz des päpstlichen Stuhles.

Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei dilectis filiis Gerhoho Richerspergensis Ecclesie Preposito eiusque fratribus tam presentibus quam futuris regulariter substituendis in perpetuum. Pie postulacio voluntatis effectu debet prosequente compleri et iustis petencium desideriis congruum decet nos impertiri suffragium. Eapropter dilecti in Domino filii, venerabilis fratris nostri Conradi Saltzburgensis Archiepiscopi precibus inclinati petitiones vestras racionabiles libenter admittimus et Monasterium vestrum, quod est in Episcopatu Pataviensi et fundo Saltzburgensis Ecclesie situm, in quo divino mancipati estis officio, sub apostolice Sedis et nostra protectione suscipimus et presentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuentes, ut tam in vestro quam in Monasterio Sanctimonialium vobis subdito Ordo Canonicus iuxta divi Augustini regulam perpetuis temporibus inviolabiliter conservetur. Preterea quascunque possessiones, quecunque bona eadem Ecclesia inpresentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum vel Principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis Deo propitio poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hec propriis duximus exprimenda vocabulis: fundum videlicet et plebem Richerspergensem cum decima et iure parochiali, Capellam sancti Martini cum suis pertinentiis, vineas in Aschah, villam Chrowat et reliqua predia a Werenhero loci ipsius fundatore oblata, patellam Salis in Halla et reliqua predia a prenominato fratre nostro Saltzburgensi Archiepiscopo Ecclesie vestre collata, Hostat et alia predia, que Ruopertus obtulit; predia, que Fridericus donavit: predia, que fuerunt Eglofi et Eberhardi cum eorum decimis ab Episcopo Frisingensi vobis concessis et vineas emtas in Cremesa et ea, que Dux Luitpoldus contulit. Sane laborum vestrorum, quos propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis vestrorum animalium nullus omnino Clericus sive Laicus decimas a vobis exigere presumat. Ecclesiastica nimirum Sacramenta a Diocesano accipietis Episcopo vel a Saltzburgensi Archiepiscopo,

siquidem graciam et communionem apostolice Sedis habuerint et si ea gratis et sine pravitate voluerint exhibere. Alioquin liceat vobis pro corundem Sacramentorum susceptione Chatholicum, quem malueritis, adire Antistitem, qui nostra fultus auctoritate, quod postulatur, indulgeat. Et quia sie locus vester est institutus, ut Saltzburgensis Ecclesie principalis Advocatus ipsius quoque loci sit advocatus. neque ipsi neque alicui subadvocato ejus eundem locum liceat iniustis gravaminibus infestare. Quodsi fecerit et vobis conquerentibus non emendaverit, consilio et auxilio prefati Archiepiscopi ipsa advocatia ab inutili auferatur et alius loco eius substituatur. Obeunte vero te nunc eiusdem loci Preposito et alterius Ecclesie regimen transcunte sive tuorum quolibet successorum nullus ibi qualibet subreptionis astucia vel violencia substituatur vel preponatur, nisi quem fratres communi consensu aut pars sanioris consilii secundum Dei timorem et beati Augustini regulam canonice providerint eligendum. Sepulturam quoque insius loci liberam esse concedimus, ut eorum, qui se illic sepeliri deliberaverint, extreme voluntati et devocioni nullus obsistat, nisi fuerint excommunicati, salva tamen iusticia Matris Ecclesie. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat prefatum cenobium temere perturbare aut eius bona vel possessiones auferre vel ablatas temere retinere, minuere seu quibuslibet indebitis exactionibus vel molestiis fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva nimirum Saltzburgensis Archiepiscopi et Pataviensis debita iusticia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve Persona hanc nostre constitutionis paginam sciens contra eam venire temere tentaverit, secundo tertiove commonita si non satisfactione congrua reatum suum correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo Corpore et Sanguine Dei et Domini nostri Jesu Christi aliena fiat atque in extremo examine districte ulcioni subjaceat. Addentes etiam interdicimus, ut nemini professionis vestre facultas sit alicuius levitatis instinctu vel arctioris religionis obtentu sine Prepositi vel congregationis licentia de claustro discedere. Quodsi discesserit, nullus Episcoporum, nullus Abbatum, nullus Monachorum sine communium literarum cautione eum suscipiat, quamdiu videlicet in Ecclesia vestra Canonici ordinis tenor Domino prestante viguerit. Si vero secundo vel tertio vocatus redire

contempserit, liceat eiusdem loci Preposito canonicam in eam proferre sententiam. Cunctis autem eidem Ecclesie iusta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum Judicem premia eterne retribucionis inveniant Amen.

Ego Innocentius Chatolice Ecclesie Episcopus etc.: Datum Laterani VI. Idus Januarii per manum Gerardi sacre Romane Ecclesie Presbiteri Cardinalis et Bibliothecarii, Indictione V. Incarnationis Domini anno MCXLI. Pontificatus Domini Innocentii Pape II. Anno XII.

Hund III. 157. — Mon. boic. IV. pag. 405. Da das zwölste Regierungsjahr Innocenz II. erst mit dem 23. Februar 1141 beginnt, so gehört die Urkunde in das Jahr 1142, womit auch die Indiction übereinstimmt. Die päpstliche Kanzlei pslegte das Jahr mit dem 25. März zu beginnen.

CXXXIII.

1142. 25. März. — Bischof Reginbert von Passau gestattet, dass alle Eigenleute Adalrams zwischen der Starn und Dobra Taufe und Begräbniss in der von ihm geweihten Kirche zu Pergkirchen empfangen mögen.

In nomine Sanctæ et Individuæ Trinitatis Reginbertus Dei gratia sanctæ Pataviensis Ecclesiæ Episcopus. Ordo officii nostri nos hortatur et admonet Ecclesias honorare et eas secundum petitiones bonorum hominum et iusta vota administratione Spiritus sancti exaltare. Scire ergo volumus omnes fideles Christi tam præsentes quam futuros, quod ego Reginbertus humilis Pataviensis Episcopus rogatu cuiusdam nobilis viri et bonæ famæ Ecclesiam in Pergenkirchen appellatam consecravi et eam communi consilio Clericorum et Ministerialium speciali quadam dignitate sublimavi scilicet, ut eiusdem Adalrami propria familia et coloni proprii ibi sepulturam et baptisma percipiant videlicet inter Nerden et Tabra etc. Hæc autem facta sunt anno ab incarnatione Domini M.CXLII. Indict. V. VIII. Kal. Aprilis.

Huber, Austria, pag. 9.

CXXXIV.

1142. (Im April.) Wirzburch. — König Chunrat III. nimmt das Kloster Ranshofen in seinen und des Reiches besonderen Schutz.

In nomine Sancte et individue Trinitatis. Chunradus divina favente Clementia Romanorum Rex secundus. Quoniam divine providentie misericordia ceteris mortalibus quodamodo supereminemus, oportet, ut, cuius precellimus munere, illi omnino pareamus in operatione. Eapropter omnibus Christi nostrisque fidelibus tam presentibus quam futuris notum esse volumus, qualiter nos omnipotentis Dei causa et ob regni nostri firmam stabilitatem et anime nostre nostrorumque parentum perpetuam salutem Ecclesiam in Ranshoven in honore S. Pancratii Martiris consecratam, a proavo nostro Heinrico Imperatore Augusto pie memorie fundatam et decimationibus ac ceteris bonis regalibus ab ipso dotatam cum omnibus possessionibus suis quesitis et adquirendis, terris videlicet cultis et incultis, silvis, pratis, pascuis, aquis aquarumve decursibus, molendinis, piscationibus, decimationibus sub regie defensionis tuitione suscepimus omnesque possessiones cum decimis, quas infra semitam ferinam sive ferarum, que vulgo dicitur Wiltsteich, vel extra eadem Ecclesia possidet et quidquid liberalitate Regum et Imperatorum seu donatione Ducum aut ceterorum Principum nec non elimosinis pauperum ei collatum est, nos per presentis privilegii auctoritatem eidem confirmamus et corroboramus. Decernimus ergo, ut nullus successorum nostrorum vel Regum vel Imperatorum, Dux aut Marchio seu alia quelibet persona magna sive parva huius confirmationis nostre statutum infringere presumat sed prefata Ecclesia et fratres in ea Deo servientes, que iuris sui sunt, libera possessione in perpetuum obtineant. Si quis autem, quod absit, hanc nostram confirmationem sive corroborationem infringere temptaverit, L. libras auri purissimi componat, quarum partem dimidiam camere nostre, religuam vero predicte Ecclesie persolvat. Ut autem hec ab omnibus credantur et omni deinceps tempore inviolata conserventur, hanc inde cartam scribi et sigilli nostri impressione insigniri iussimus manuque propria, ut infra apparet, corroborantes, qui presentes aderant testes subter notari fecimus. Quorum nomina liec sunt: Ebricho Wirzpurgensis Episcopus, Fridericus Dux Sweworum, Heinricus filius noster, Chunradus frater noster Traiectensis prepositus, Raboto comes de Amminberch, Petrus filius Regis danorum, Fridericus filius Palatini comitis Ottonis, Baltherus de Loubenhausen et frater eins Chunradus (de Lare), Marquardus de Grounbach, Chunradus Bris, Heinricus Wolf, Pobbo de Grunenborch, Burchardus de Meniga et ceteri quam plures interfuerunt. Signum Domini Chunradi Romanorum Regis II. ego Arnoldus cancellarius vice Maguntini Archiepiscopi et Archicancellari recognovi. Anno Dominice incarnationis MCXLII. Indict. IV. regnante Chunrado

Romanorum Rege secundo Anno regni eius V. Datum aqud Wirzburch in Christo feliciter. Amen.

Hund, Gewold I. 209. (Monac.) - Mon. boic. III. 315.

CXXXV.

1142. 8. December. Lateran. — Papst Innocenz II. nimmt das Kloster Mondsee in den besonderen Schutz des apostolischen Stuhles.

Innocentius Episcopus servus servorum Dei Dilectis filiis Cuonrado Lunælacensi Abbati ejusque Fratribus tam præsentibus quam futuris regulariter substituendis in perpetuam memoriam. Desiderium, quod ad Religionis propositum et Animarum salutem pertinere monstratur, animo nos decet libenti concedere et petentium desideriis congruum impertiri suffragium. Eapropter dilecti in Domino filii vestris justis postulationibus clementer annuimus et Beati Michaelis Archangeli Monasterium, in quo divino mancipati estis obsequio, sub Beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus statuentes, ut quascunque possessiones, quæcunque bona idem Monasterium in præsentiarum juste et canonice possidet aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum vel Principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis Deo propitio poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: Ecclesiam Manse, Ecclesiam Steinenkirchen, Ecclesiam Wisilburg, Ecclesiam Sconau, Ecclesiam Strasvvalchen, Ecclesiam Appadesdorf, Prædium, quod Cuonradus de Irembrechtingon et uxor ejus Mechtildis eidem Monasterio contulerunt videlicet Irembrechtingon et apud Tettingon Curiam unam et apud Rattueld mansum unum et apud Liugane mansum dimidium cum mancipiis ad ipsum prædium pertinentibus, Curtem, quam Engelmarus et soror ejus Benedicta apud Direneck vobis dederunt, . . . Fili Counrade Abbas apud Cremise emisti. Obeunte vero te nunc ejusdem loci Abbate vel tuorum quolibet Successorum nullus ibi qualibet surreptionis astutia vel violentia præponatur, nisi quem Fratres communi vel sanioris partis consilio et assensu secundum Deum et beati Benedicti Regulam providerint eligendum. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatum Monasterium temere perturbare aut ejus possessiones auferre vel ablatas retinere aut aliquibus vexationibus fatigare sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura Salvo jure Diæcesani Episcopi Canonica reverentia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra eam temere venire temptaverit, secundo tertiove commonita si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se Divino Judicio existere de perpetrata inequitate cognoscat et a sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit Pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Amen. Amen.

† Ego Stephanus Prænestinus Episcopus † Ego Otto Diaconus Cardinalis S. Georgii ad Vetum aureum.

> † Ego Octavianus Diaconus Cardinalis S. Nicholai in Carcere.

† Ego Thomas Presbyter Cardinalis tt. Vestinæ.

Datum Laterani per manus Gerardi sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis ac Bibliothecarii VI. Idus Decembris Indictione VI, Incarnationis Dominicæ Anno 1142. Pontificatus vero Domini Innocentii II. Papæ anno 13.

Chron. Lunaelac. pag. 121. - Pez, Thes. Anecd. VI. I. 335.

CXXXVI.

1142. 15. December. Regensburg. — König Chunrat III. erlaubt den Ministerialen des deutschen Reiches und des Herzogthums Baiern an das Kloster Reichersberg Güter zu vergaben.

In nomine summe trinitatis Chunradus Divina favente Clementia Romanorum Rex. Precentis salutaribus moniti et divina institutione instructi facere nobis amicos de mammona iniquitatis ea spe ac fiducia, ut et ipsi nos recipiant in éterna tabernacula, debemus religiosis cenobiis propensiori cura munimen et auxilium prouidere, ut in eis commorantes pauperes christi pro nostris peccatis abolendis et regni temporalibus (sic) motibvs ad eternitatis quietem dirigendis ualeant intercedere aput regem regum, cuius regnum regnum est omnium seculorum. Igitur ad munimen et auxilium regularis uite tradimus et confirmamus cenobio Richerspergensi constituto in ripi (sic) Ini fluminis in regione norica in comitatu Ekkeberti comitis, ut si quis ministerialium ad regnum Teutonicum uel ducatum bawaricum pertinens predium suum in elemosinam dare uoluerit predicto cenobio, rata sit ipsa traditio et firma permaneat. Vt autem incontradicibilis et inconuulsa permaneat hec nostra regalis constitutio, conmuniri et insigniri eam fecimus regali nostro sigillo. Actum in ciuitate Ratisbona in curia celebri, Cui interfuerunt episcopi Dictwinus episcopus Cardinalis Sancte Rufine Apostolice sedis legatus, Heinricus Ratisbonensis episcopus, Imbrico Wirzeburgensis, Otto frisingensis, Heinricus Olomicensis et laici principes Marchio Dietpoldus, Otto comes palatinus, Comes Gebehardus de Sulzbach, Comes Adalbertus de Pogen, Fridericus aduocatus et alii multi nobiles. Ducem bawaricum ideo non nominamus, quia tunc temporis in manu regis erat ducatus, Dat. XVIII. Kalend, Januarii anno dominice incarnationis MCXLII.

Aus einem Copialbuche sec. XII. im Kloster Reichersberg. — Hund — Gewold, III. 158 (Ratisb.) et 230. (Monac.edit.) — Mon. boic. IV. 409. coll. XXXI. I. 402.

CXXXVII.

II42. Regensburg. — König Chunrat III. bestätigt dem Kloster St. Florian seine Besitzungen, namentlich die am Windberg gelegenen.

(Chrismon.) In nomine sancte et induidue trinitatis Cuionradus diuina fauente clementia romanorum rex secundus. Sicut diuina

preordinante clementia ceteris mortalibus quodammo'do supereminemus, sie etiam uniuersas ecclesias et ecclesiasticas personas diligere, fouere et ab iniquorum infestionibus (sic) defensare regali potentia a deo nobis commissa debemus. Eapropter omnibus christi nostrisque fidelibus tam futuris quam presentibus notum esse uolumus, qualiter nos ob regni nostri firmam stabilitatem et anime nostre nostrorumque parentum perpetuam salutem, interuentu quoque et petitione dilecte coniugis nostre Gertrydis regine ecclesiam sancti Floriani in Windeberge (sie) cum omnibus prediis et possessionibus suis, que uel liberalitate regum seu donatione principum aut elemosina pauperum eidem eeclesie collata sunt, in tutelam regie defensionis suscepimus. Nominatim autem omnia predia et possessiones, quas a capite Eberspach usque ad fines boemie tam in longitudine quam in latitudine eadem ecclesia possedisse cognoscitur, et a termino Aposenbach (sic) usque in uiam, que dicitur regia uia, iuxta ecclesiam sancti Nicolai, que in eodem predio edificata est, et predium celle, quod quidam nobiles uiri Eppo et Bernhardus iuxta Movhelle eidem tradiderunt ecclesie et insuper predia, que in Rietmarcha possidet, nos auctoritate regia prefate sancti Floriani ecclesie confirmamus edicto regali statuentes, ne aliqua umquam persona magna seu parua in eisdem pessessionibus predictam ecclesiam infestare uel inquietare presumat, sed fratres in ea deo militantes omnia predia sub terminis predictis denotata omni deinceps tempore libera possessione obtineant. Vt autem hec nostra confirmatio rata et inconuulsa omui tempore permaneat, hane inde eartam scribi et sigilli nostri impressione insigniri iussimus et testes, qui presentes aderant, subternotari fecimus, Quorum nomina hec sunt: Theodewinus sancte Rufine episcopus apostolice sedis legatus, Heinricus Ratisponensis episcopus, Embricho Wirzeburgensis episcopus, Otto Frisingensis episcopus, Heinricus Olomucensis episcopus, Otto palatinus et filius eius Otto, Diepoldus marchio, Geuchardus comes, Fridericus advocatus, Heinricus prefectus, comes Albertus de Bogen et filius eius Hertwicus, comes Cornradus de duchowa, comes Folcradus de Lexmunde et ceteri quam plures.

Signum Domini Covnradi Romanorum Regis Secundi. (Monogramma.)

Ego Arnoldus Cancellarius vice Heinrici Moguntini archiepiscopi et archicancellarii recognovi. (L. S.) Anno dominice incarnationis M.C. XLII. Regnante Cuonrado Romanorum rege II. anno uero regni IIII. indictione IIII. (sic) data est Ratisbone in christo feliciter. Amen.

Original; Pergament mit Siegel im Archive des Stiftes St. Florian. — Stülz, Gesch. v. St. Florian, pag. 244.

CXXXVIII.

1142. Regensburg. — König Chunrat III. sehenkt dem Kloster Garsten 400 Mansen in dem Walde Rindmarch zwischen den Flüssen Jauerniz (Jauniz) und Aist bis an die böhmische Grenze.

In nomine Sancte et individue trinitatis Cunradus divina fauente clementia romanorum rex secundus. AEquitas iusticie et regni auctoritas nos admonet ecclesiis deo dicatis more predecessorum nostrorum temporalia largiri, ut in uisione glorie regem in decore suo uidere mereamur pro temporalibus eterna recepturi. Eapropter omnibus christi nostrisque fidelibus tam futuris quam presentibus notum esse uolumus, qualiter nos pro anime nostre remedio necnon interuentu dilecte coniugis nostre Gertredis regine et Agnetis karissime matris nostre et assensu dilecti fratris nostri Heinrici marchionis ac humili petitione Bertolft uenerabilis abbatis ecclesie Garstensi in honore sancte dei genitricis Marie consecrate quadringentos mansos in silua nostra, que uocatur Ritmarch uidelicet a fluuio Jowerniz usque ad fluuium Agast et exinde usque ad terminum sclauorum legitima donatione concessimus edicto regali statuentes, quatenus prefatys Bertolfus abbas suique successores et fratres in eadem ecclesia deo famulantes predictos mansos sub termino prenotato constitutos proprietatis iure possideant et in quoscunque uoluerint usus propria deliberatione nostra freti auctoritate redigant. Decernimus ergo, ut nullus successorum nostrorum regum seu imperatorum aut alia quelibet persona magna seu parua hanc nostram concessionem infringat, sed, sicut prenotatum est, abbas ecclesie Garstensis omni deinceps tempore libera possessione obtineat. Ut autem hec nostra concessio firma permaneat, hane inde eartam scribi et sigilli nostri impressione insigniri iussimus manuque propria, ut infra uidetur, corroborantes, qui presentes aderant testes subternotari fecimus, Quorum hec sunt nomina: Theodewinus sancte Rufine episcopus apostolice sedis legatus, Heinricus Ratisbonensis episcopus, Otto Frisingensis episcopus, Peregrinus

patriarcha Aquilegiensis, Embrico Wirzeburgensis episcopus, Otto Ratisbonensis prefectus et filius eius Otto, Fridericus aduocatus, Geuehardus comes de Burchusen, Geuehardus comes de Sulzebach, Folcradus comes de Lexmunde, Bertolfus comes de Andés, Öthelricus dux, Comes Albertus de boga, Cûnradus comes de Bilstein, Vthelricus de Willeringe, Hertvvic de hagenowe, Wernhart de Julbach, Fridericus de hunesberch, Raffolt de Sconeberch, Otto de Rora, Hetel de wizenbach, Poppo de Pærericswanch.

Signum domini $C \hat{u}nradi$ (Monogramma regis) romanorum regis. Secundi.

Ego arnoldus cancellarius uice marcolf moguntini archiepiscopi et archicancellarii recognoui. Anno dominice incarnationis M.C.XLII. indictione IIII. Regnante Cûnrado Romanorum rege secundo, Anno uero regni eius IIII.º Data Ratisbone in christo feliciter amen.

Original; Pergament mit Siegel im Archive zu Garsten. — Hohenek II. in dem Vorberichte ein Fragment. — Ludwig, Rel. mscp. IV. 203. — Fröhlich, Diplom. Garst. 35. — Kurz, Beiträge II. 495.

CXXXIX.

1142. Salzburg. – Bischof Altmann von Trient schenkt nebst anderen Gütern zur Seelenruhe seines Vaters dem Erzstifte Salzburg den Ort Suben zur Stiftung eines Klosters regulirter Chorherren.

IN nomine sanctæ et individuæ trinitatis. Altmannus Dei gratia Tridentinus Episcopus. Quoniam pontificalis sedis sublimitatem Dominica dispositione conscendimus, ecclesias pro posse nostro exaltare siue amplificare summopere curauimus, notum ergo esse volumus tam instantis quam futuri temporis fidelibus, quod ego ob Dominicæ remunerationis obtentum inter cætera donaria, quæ ecclesiæ Saltzburgensi donaui pro remedio animæ meæ et progenitoris mei Adalscalci Comitis, cui post mortem hæreditario jure successi, tradidi ad præfatam ecclesiam locum Subene dictum super ripam Eni fluminis situm jure perpetuo possidendum cum omnibus suis pertinentiis, quæ juste et legaliter habuit et in futuro largitione fidelium habiturus est, ad instituendum ibi apostolicam vitam secundum regulam beati Augustini, sicut in eadem principali ecclesia Canonicos in Dei seruitio viuere regulariter vidi tali forma, vt in locum jam dictum Suben nullus Præpositus imponatur, nisi quem Præpositus ecclesiæ Saltzburgensis cum Canonicis illius sedis illue destinauerint et sua auctoritate ad

conseruandum ibi regularem vitam ordinauerint et præfecerint. Nec habeant eiusdem loci fratres eligendi potestatem sibi magistrum. nisi quem præfati Canonici cum Præposito suo ipsis deputauerint et ad regimen loci miserint. Quo decedente a prænominata ecclesia humiliter magistrum et rectorem vitæ sibi expetant et datum deuote accipiant et in Domino diligant et obediant Et illo mortuo in reliquum sine contradictione, sicut diximus, pro magistro ad prætaxatam sedem veniant, vt in omnibus hæc nostra statuta sequentes in Domino crescant, ut de eis dicatur: Omnes gemellis fetibus et sterilis non est in eis. Vt autem hæc nostræ donationis et institutionis confirmatio in præsenti ac in futuro tempore firma consistat, hoc privilegium inde conscriptum sigillo nostro insigniri jussimus. Si qui vero temerarii et Deo rebelles viri prætaxata bona inuaserint et ausu nefario nostram institutionem disturbare, immutare presumpserint, auctoritate patris et filij et spiritus sancti formiduloso anathematis vinculo vsque ad condignam satisfactionem conscripti permaneant. Hæc autem acta sunt præsente et suscipiente hoc Reuerendo archiepiscopo Conrado et Gebeone Praposito astantibus et astipulantibus venerabilibus fratribus Vdalrico videlicet Abbate S. Petri, Hugone Preposito Bertersgadine, Gerbao Preposito Reichersperge, Gumaro, Babone, Hainrico, Ottone, Lamperto, Liutoldo, Rudberto, Leone et vniuersis eiusdem Saltzburgensis ecclesiæ Canonicis et aliis quam plurimis probis et honestis clericis et laicis subscriptis: Heinrico de Chatse, Meingoto de Sureberg, Adalberone de Dyetmaningen, Lutoldo de Sirsdorff, Wisunt de Wonegoue, Ottone cognato eius et aliis quam pluribus eiusdem ecclesiæ ministerialibus. Acta sunt hæc in Saltzburg ecclesia Anno ab Incarnatione Domini M. C. XLII. Indictione quinta feliciter. Amen.

Hund, Metropolis III. 370 (edit. Monac.). - Mon. boic. IV. 573.

CXL.

1142. - Notiz über die Gründung des Klosters Baumgartenberg.

Ut de fundatore loci huius et de tempore fundacionis fiat pagine huius inspectoribus certa fides, Sciendum est, quod uir generosus dictus Otto de Machland de claro liberorum sanguine natus temporali quidem substancia locupes (sic) sed uirtutum meritis magis diues tanquam uitis fructifera vineam domini sabaoth duplici palmite

fecundauit, duo fundando cenobia, hanc videlicet abbaciam Cysterciensis ordinis et claustrum regularium (sc. Canonicorum) in Walthausen et utrumque satis habunde de suis dotauit rebus, que sibi iusto patrimonii tytulo conpetebant. Fundata est autem hec abbacia temporibus Innocencii pape post sedatum scisma petrileonis. Eo tempore claruit beatissimus pater noster Bernhardus abbas clareuallensis, qui idem scisma sedauit, predicacione et miraculis reges et principes seculi ad subieccionem et obedienciam Innocencii pape inducendo. Eo tempore rexit imperium Chunradus illustris nepos Hainrici imperatoris. Austrie prefuit Leupoldus dux Bawarie et marchio austrie, filius Leupoldi marchionis cognomento pii, qui fundauit sanctam crucem et Nevnburgam, Ecclesiam uero Patauiensem rexit tunc Reynpertus episcopus. Domus itaque ista deriuata est a domo sancte crucis.

Anno domini M. C. XXXIII Fundata est sancta crux a predicto marchione Leupoldo cognomento pio.

Anno domini M.C.XXXVIII. Fundata est domus zwetelensis a nobilibus de chunring.

Anno domini M.C.XL.II. Fundata est abbacia in paumgartenberg a predicto nobili Ottone.

Anno M.CC.V. Fundata est domus in Campolyliorum ab último Leupoldo duce austrie.

Aufschreibung von einer Hand des 14. Jahrhunderts auf einem Blatte Pergament, abgelöst von dem Deckel eines Buches der Bibliothek des Klosters St. Florian.

CXLI.

1143. 26. October. Matsee. — Bischof Reginbert von Passau übernimmt die von Pilgrim von Wenge gebaute und dotirte Kirche im Dorfe Vöcklabruck am Tage der Einweihung und erlaubt, einen Priester bei derselben zu halten.

(Chrismon.) In Nomine Sancte et Indiuidue Trinitatis. Reginbertus dei Gratia Pataviensis Ecclesie Episcopus. Ordo officii nostri nos hortatur et ammonet, ecclesiam, quia domus dei domus orationis uocatur, honorare et sicut sponsam uiro suo omnibus modis ornare. Si quos uero homines in uinea domini Sabaoth cernimus iuxta desiderium bone uoluntatis plantare, nostrum est rigare, quum certum est ab ipso fonte tocius bonitatis incrementum emanare. Huius rei gratia ego Reginbertus sancte Pataviensis ecclesie episcopus notum fieri

uolo omnibus presentibus et futuris, quod quidam nobilis homo Piligrimus de Wenge plenus opere bono et apud deum et homines bone uoluntatis ecclesiam in uilla, que dicitur veclabrucce, domino edificauit et edificatam per manus nostras interuentu fidelium nostrorum consecrari impetrauit. In eodem vero loco predicto uno manso et alio manso, qui situs est in illo loco, qui dicitur Ode et Rotenbach uno manso et molendino in monte, qui dicitur Riute, duobus prediis Sibinbach, tribus uineis cum agricultura Scalcheim predio, quod quidam nomine Lagino predicto uiro Pilgrimo tradidit, et XXX. mancipiis Luzemanno, frowino cum fratribus suis et sororibus, Hunoldo et aliis, quos longum est dinvmerare, predictam ecclesiam dotauit et eandem ecclesiam pro remissione peccatorum suorum cum omnibus prediis prenominatis et mancipiis in omni genere utilitatis inductus consilio et precibus nostris potenti manu sine aliqua contradictione super altare sancti Stephani protomartyris patavie in die consecracionis eiusdem ecclesie veclabrucco delegauit. Concessimus ergo praefate ecclesie, quum ibi domus pauperum et receptaculum esse debet infirmorum, proprium sacerdotem et propter hoc, quod dicitur: Infirmus fui et uisitastis mc, concessimus etiam liberam sepulturam omnibus in eodem loco paupcribus christi administrantibus sic tamen, ut ad Pataviensem ecclesiam sicut ad matrem et dominam respectus habcatur et quicquid ibi per dei misericordiam augeri uel in melius mutari potest, totum salua gratia et permissione Pataviensis episcopi et ipsius ecclesie fiat et ei honor et reuerentia per omnia et in omnibus integraliter exhibeatur. Quod haec uero rata et inconuulsa permancat, sub uinculo anathematis precipinus et presentis pagine inscriptione roboramus inpressioneque sigilli nostri confirmamus. Hec facta sunt Anno ab incarnatione domini MCXLIII. Indictione IIII. VII. Kal. nouembris. Datum matse

Freiberg, histor. Schriften und Urkunden I. 472 und Mon. boie. XXVIII. II. pag. 95 und 105, ex cod. patav. Iº et IIº.

CXLII.

1143. Lorch. — Markgraf Otakar von Steyr bestätiget dem Abbte Bertholt zu Garsten und seinen Nachfolgern alle Privilegien und Schenkungen, welche von seinen Vorfahren und Anderen dem Kloster ertheilt worden sind.

In nomine sancte et individue trinitatis otacher marchio bertholdo abbati in garsten omnibusque eius successoribus in perpetuum.

Pater meus Otacher styrensis pia in deum ductus uoluntate in fundo suo Garsten clericos quosdam religiosos continuit et benigne fouit, predia etiam quedam illis contulit, quibus primus ebirhardus prefuit, qui et canonicam (uitam) ibidem instituit. Nos igitur in religione patrissare cupientes episcopis pathauiensis ecclesie uoto nostro concurrentibus ex clericis canonicis monachos regulares ibidem conmutauimus cuncta, que a patre meo illi ecclesie donata fuerant donantes et confirmantes insuper et alia quedam superaddendo tradentes. Primo scilicet dominicale illud, quo primum dotata est ipsa ecclesia, ubi modo fundatum coustat monasterium. Fecimus etiam concambium cum ecclesia pathauiensi sub altmanno eius sedis pontifice, quod item Garstensi ecclesie donatum confirmatimus. Tradidimus enim in manu (sic) prefati episcopi et aduocati eius vdalrici predium unum ad beheimbere et aream, ubi constituta est ecclesia, et remisimus episcopo decimationem contiguarum uillarum eo tenore, ut ecclesia nostra Garstina perpetuo jure obtineret concessu episcopi et successorum eius omnia, que interjacent inter Rubinicham inferius urbem manantem et Rubinicham superiorem et infra fluuium anesum et fluujum styram usque rottinbach et ultra styram dotem illam et molendinum cum iure suo et curtem illam, ubi Rubinicha labitur in anesum cum omni decimatione et toto jure sacerdotali, sicut et priuilegium Garstensi ecclesie ab episcopo pathauiensi odalrico contraditum testatur. Confirmamus etiam eidem ecclesie ac in proprietatem contradimus secundam dotem trans anesum cum silua contigua, que danberc dicitur, in pascuam animalium et cesionem lignorum ac omnimodam utilitatem sola uenatione ferarum excepta. Sic enim et pie memorie pater meus Otacher Marchio, qui Rome defunctus dormit, nunciis Wolfgango et Erchingero mediantibus ipsi ecclesie tradidit et quicquid cultum sive incultum inter fluviolos danbach et fruznich situm est. Beneficium arnhelmi inter Rubinich et fruznich pro conmutatione decimarum cum aliis alibi sitis tradidimus. Possessionem etiam sitam, que jagirnberge dicitur. Inter flumina uero anesum et styriam hec sunt, que tradidimus scilicet cellam, que terminatur in Rjuulo Sabiniche, ubi ille Riuum facit in anesum per leichperge usque ad ujam, que a cella iter prebet ascha, omnia interjacentia ad officinas fratrum pertinent et beneficium liutoldi, quod liutoldus et eius conuicanei possident. Ad husmannin duos mansus et quod othwin cum sclauonibus possidet. Dotem illam ad ascha, qua dotata est Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

ecclesia sancti Martini. Aliam pertinentem ad tytulum sancti viti Dernberc. Ad scammarin dimidium mansum antiquitus a parentibus nostris traditum. In ualle autem anesi ad Scalchinberge beneficium woluoldi, Item beneficium Meginhardi et Slateheim et Strechowe, Aliud predium ad steinnarin juxta Michilindorf et unum mansum, beneficia othfridi. Ad husrugkun loco, qui dicitur Ritte, (v. Rute) predium pro decimis cherbach dandis tradidimus, cujus partem cum ujnea gratia meliorandi atque conmodius ponendi fratres uendiderunt. Ad hartperge quinque uineas. Juxta lauriacum predium. Ad cidilheim predium, Non longe inferius iuxta trunam fluujum dominicale unum, Item ad: ascaha predium, quod Rudolfus possidet et ujneas, que in oriente site sunt quinque ad wachow, Tres ad willihalmesburc, Quatuor ad Mutinsdorf, ad willehalmesburch loco, qui crebizbac dicitur, duodecim mansus cum XXX4 mancipiis pro decimationibus dedimus, quod erat beneficium cuiusdam Etichis, cuius filium uocabulo piligrimum rogatu propinguorum in ipso monasterio educandum tradidimus. Et quia ipsum locum nostrum augeri et proficere desideramus, tum pro salute nostra tum pro requie parentum nostrorum eterna tum etiam pro uita successorum nostrorum et gloria Omnibus ministerialibus et hominibus nostris licentiam plenariam concedimus predia sua uel beneficia ad ipsum monasterium contradendi seu conucrsionis gratiam inibi expetendi. Aduocatiam autem predicte ecclesie et prediorum a nobis et ministerialibus nostris illis collatorum uel conferendorum ministerialibus uoto nostro leto animo concurrentibus principi styrie retinendam decernimus eo modo, ut ipse secundum petitionem abbatis eam conmendet sine iure heredis utrique scilicet principi et abbati onni potestate obligationis qualiscunque ablata, ut ipsi per nos temporali securitate gaudeant et nos et successores nostri sed et ministeriales nostri eternis proficiamus augmentis. Huic iuri in predio, quod dedit gloriosus rex Cunradus eidem ecclesie in Riethmarchia nobis autem advocatiam eandem commisit communicamus. Et ut hec omnia per manus meas et filii mei liupoldi sollempniter celebrata rata permaneant et inconvulsa, tam inpressione sigilli nostri quam et sub introductione testium idoneorum per aurem adtractorum censuimus roboranda. Hii sunt autem testes Liupoldus junior marchio de austria, Eckibertus comes de bûten, Vlricus de pernecke, Albertus de perge, Albero de steine, Walter de trajsime, Dietmar de aist, Friderich de hunisperc, Hartnit de Ruggerspurc, Colo de

trûhsen, Wulvinc de stûbinberc, Gerunc de Strechow, Otacher de slierbach, Marquart beinhengist, Arnhalmus filius prunonis.

Acta sunt hec apud lauriacum in cymiterio sancti laurentij, Anno dominice incarnationis M°C°XL°III°. Indictione V.

Original auf Pergament im Archive zu Garsten. Das Siegel in bräunlichem Wachse an einer aus ungebleichten Zwirnstäden geflochtenen Schnur hängend, zeiget den Markgrafen zu Pferde links gewendet, in der Linken den Schild mit dem Panther, in der Rechten die Fahne. Umschrift: OTACHER. MARCHIO. STIRENSIS. — Fröhlich, Diplom. garst. 23, Nro. 3. — Kurz, Beiträge II. 498; Nro. 27. — Caesar. Annal. Stir. I. 740. 748. 883.

CXLIII.

1143. – Bischof Reginbert von Passau gibt dem Kloster St. Florian für zwei Drittel Zehent zu Sindelburg die Pfarre Feldkirchen.

In nomine sancte trinitatis. Reginbertus dei gratia patauiensis episcopus. Peticionibus seruorum dei acquiescere, iustas et legitimas ecclesiarum transmutationes concedere, concessas ab omni inpugnatione uigilantie studio premunire, et ecclesiastice consuetudinis est et nostre auctoritatis. Igitur nouerint omnes ecclesie nostrique fideles, quemadmodum nos et dilectus frater noster Dietmarus prepositus. concambium quoddam fecimus inter nos, quod etiam, ne forte cadat in obliuionem, priuilegio nostro tam futurorum memorie commendauimus quam presentium. Consilio namque clericorum ac fidelium nostrorum habito et equitatis tenore inter dantes et accipientes conseruato idem ipse prepositus et aduocatus eius Adalramus duas partes decimarum in ecclesia, que uocatur Sunnelenburch, ad sanctum Florianum hue usque pertinentes cum una decimaria curte de manu sua in manum nostram resignabant et ipsi econtra ecclesiam Veltchirchen cum omni utilitate sua super altare eiusdem martyris christi de manu nostra recipiebant. Hee commutatio inter nos ut rata semper maneat et inconuulsa nec antiquitate aboleri nec alicuius persone uiolentia: ualeat immutari, presenti scripto, sigillo et banno nostro confirmanimus et multa multorum testimonia adhibere curauimus.

De quibus quorumdam nomina hec sunt: Porno et Rovdiger filius eius, Gerhoch, Sigiboto, Friderich, Aribo, Walchun de Marcenriute, Walchun, Lovitolt et frater eius Adalramus, Richer, Perinhart, Meginhart.

Data est anno dominice incarnationis MCXLIII. Indict. III. Regnante Chunrado anno ordinationis nostre IIII. Original mit Siegel im Archive des Kl. St. Florian. — Stülz, Gesch. von St. Florian, pag. 246. — Auch abgedruckt aus einem passauischen Codex in den Monum. boic. XXIX. Cod. patav. IV. 22. Auch in Mon. boic. XXIX. II. 22.

CXLIV.

1144. 15. April. Lateran. — Papst Lucius II. beauftragt den Bischof von Passau, den Propst Gerhoch von Reichersberg vor allen Anfechtungen seiner Feinde zu schützen.

Lucius episcopus seruus seruorum dei Venerabili fratri R. patauiensis ecclesie episcopo Salutem et apostolicam benedictionem. Ueniens ad anostolicam sedem dilectus filius noster Gerhohus Richerispergensis prepositus grauem in presentia nostra querelam deposuit, quod parrochiani et consanguinei tui ei necem molientes in ecclesia sua ipsum deo seruire et fratribus sibi conmissis pro debito officii sui prouidere nullatenus permittant. Quia igitur ad episcopale officium nichil magis pertinere dinoscitur, quam religiosas personas diligere et manu tenere et a prauorum incursibus defensare, per apostolica scripta tibi mandamus, quatenus infra XL dies, postquam presentia scripta susceperis, habito consilio dilectorum filiorum nostrorum B. abbatis et g. prepositi salzburgensium eosdem christi persecutores districte conmoneas, ut predicto preposito plenam pacem reddant et de cetero absque malicia conseruent. Quod si facere contempserint, ex tune excommunicationi subiaceant. Si autem ausu temerario eum in hominibus uel in rebus suis postea leserint, emendari cum integritate facias. Si autem in persona sua, quod absit, eum ledere presumserint, a persona tua in nostra presentia noveris exigendum. Sacerdotes quoque tuos, qui excommunicare audent mercenuarios eius et colonos propter decimas, quas felicis memorie predecessor noster papa Innocentius suo ei scripto firmauit, ab ipsa temeritate conpescere studeas et eiusdem predecessoris nostri de decimis constitutionem in tuo episcopatu conservari facias. Eginonem, qui ecclesie sue predium violenter auferre et iniuste detinere presumsit, infra XL. dies, postquam presentia scripta susceperis, ablata reddere et ab eius infestacione cessare districte conmoneas. Quod si facere contempserit, ex tunc excommunicatum habeas et haberi facias. Si vero de iusticia aduersus eum confidit, postquam ablata restituerit, in presentia uenerabilis fratris nostri C. salzburgensis archiepiscopi, ad

cuius patrocinium ecclesia Richerspergensis pertinere probatur, obtinere poterit. Data *Laterani* XVII. Kalendas Maji.

Aus einem Copialbuche sec. XII. im Kloster Reichersberg.

CXLV.

1144. 6. Mai. Passau. — Bischof Reginbert von Passau bestätigt drei mit dem Kloster St. Nikola bei Passau geschlossene Tauschverträge und erneuert die Privilegien und Rechte desselben.

In nomine domini Reginbertus dei gratia patauiensis episcopus salutem in christo christi fidelibus. Pastoralis cure sollicitudo exigit dominicas oues petro primum et in petro pastoribus conmissas cum omni diligentia pascere, regere, conservare et sicut lupos a stabulis ita raptores ecclesiarum arcere a rebus ecclesiasticis. Huius rei gratia frater Adelbertus S. Nycolai uenerabilis prepositus ecclesie sue priuilegia ab Altmanno et Odalrico patauiensis ecclesie uenerabilibus episcopis instituta legenda nobis obtulit eaque nostra auctoritate contra nouas ecclesiarum calumnias renouari conmuni fratrum peticione postulauit. Nos illius et fratrum nostrorum iustis peticionibus consensum adhibentes, quecunque nostri antecessores et piissima imperatrix Agnes ceterique fideles predicto cenobio pia deuotione contulerunt uel adhuc conferenda sunt, nos quoque collata et nunquam auferenda esse censemus, quicquid antecessores nostri apostolico et sue auctoritatis banno confirmauerunt, nos idipsum apostolico nostroque banno confirmantes ab illorum sententia non dissentimus. Notandum vero et memorie conmendandum est, inter nos et predictos fratres facta esse tria concambia, primum ad Allinchouen ab antecessore nostro Reginmaro episcopo inceptum sed per nos confirmatum, ubi pro tercia parte decimarum, que sacerdotis erat, eis concessa nos ab eis duas decimarum partes recepimus in ecclesia uidelicet, que diuersis appellatur nominibus: Rotprehteshouen, Chameripha, Niuwenchirchen. Secundum concambium est iuxta S. Seuerinum in riuulo, qui uocatur Poutera, ubi pro molendino et ad molendinum pertinente loco dimidiam hobam ad Otenchinden, sicut Heimo possederat, recepimus. Tercium concambium in Orientali plaga factum est ad Swarzaha, cuius loci ecclesiam a nobis consecratam cum dote, decimis, terminis, cum omni utilitate sua S. Nycolao in usus canonicorum contulimus recipientes in conmutatione theloneum patauie, quod eis persolui debuerat de nauibus, cum quibusdam areis ad Euerdingen collocatis.

He transmutationes, ut legaliter fierent, facte sunt presente comite Dietrico fratrum aduocato et easdem traditiones nobis inuicem stabili tenore dantibus et accipientibus, presentibus etiam in testimonio nostris fidelibus, nomina quorum inferius subscripta sunt. Quisquis ergo contra decreta paparum, patrum nostrorum et nostra uenire temptauerit, quisquis predictos fratres per uiolentiam inquietare, bona corum auferre, deuastare uel minuere ausus fuerit, nouerit se uinculo anathematis alligatum et nisi per penitentiam resipiscat, cum tenebrarum principe eternis tenebris esse deputandum. Et ut nostre tuitionis auctoritas nota omnibus rata et futuris temporibus inconuulsa permaneat, et hanc presentem paginam in testimonium conscribi et sigillo nostro fecimus eam assignari. Data est patauie anno incarnationis dominice MCXLIV. indictione VI. II. Nonas Maii Apostolice sedis Innocencio Papa, Regnante Rege Chonrado. Testes, qui interfuerunt concambiis, isti sunt: Chonrat de Sunnelburch, Reginbreht de Celkingen, Hademar de Choffaren, Manegolt de Wesene et filius eius Marchwart, Siboto de Borrinheim, Odalrich de Holzhusen, Otto prepositus, Ödelscalch, Siboto de mathse, Rödiger, Eberhart, Friderich, Odulricus. Hec est terminatio, que facta est ad Swarzaha: Per ascensum Steinbach usque ad fontem Götenbrunnen et inde per directum usque ad riuum Ispira et per meatum eiusdem riui usque ad Tessen. Hine inde usque ad laembach superiorem et inde inferiorem laembach et per descensum huius aque usque Griezstich. Inde per directum usque ad uillam, que dicitur Enzimanneswaithouen et inde per directum usque ad uillam, que dicitur prukke, et a prukke usque ad Marbach inferius Rapatenrôte et per descensum huius aque usque ad uillam erlaha inferiorem et inde iterum ad Steinbach primitus nominatum. Hec terminatio facta est consultu clericorum et laicorum, qui aderant, scilicet Chadelhohus prepositus S. Stephani patauie, Adalbertus prepositus S. Nycolai, Lodigerus prepositus S. Georgii, Hoholdus prepositus maioris ecclesie frisingen, Altmannus archipresbiter Ratisponensis, Helmbertus et Otto et Almarus Capellani. Dietricus comes, Erchenbreht de Mosebach, Otto de Machlant, Rapoto de Sliphingen, Manegolt de Wesene, Hartmôt, Walchon de Marcinrôte et filius eius Walchon, Siboto et Weeil ministeriales S. Stephani, Ozo de Stritwisen, Sigelohus et filii eius de Pirboumen, Sizineus.

Original auf Pergament mit Siegel im k. bair. Reichsarchive zu München.
— Monum. boic. Tom IV. p. 311.

CXLVI.

1144. 23. October. Salzburg. — Erzbischof Chunrat I. von Salzburg gibt dem Kloster Reichersberg den Zehent in den Pfarren P\u00fcten und Bramberg mit Ausnahme des den dortigen Pfarrern zukommenden Theiles.

+ In nomine sancte et individue trinitatis chruradus dei gratia Salzburgensis Archiepiscopus. Beatus, qui intelligit super egenum et paugerem, in die mala liberabit eum dominus. Huius beatitudinis et liberationis nos cupientes domino prestante optinere consortium. statuimus pium intellectum habere super egenam et pauperem Richerispergensis ecclesie congregationem sub Regula beati Augustiul uiuentem in Richerispergensi cenobio sito in ripa Ini fluminis in fundo proprio Salzburgensis ecclesie in episcopatu Patauiensi. Vnde ad subsidium christi pauperum ad idem cenobium firma et legitima delegatione tradidimus omnes decimas in parrochia, que dicitur Putina, excepta sane canonica portione sacerdotis plebani, quas eidem plebano indiminutas uolumus permanere in perpetuum, et exceptis decimis uinearum in eadem parrochia sitarum. Dedimus etiam ad idem cenobium alterius parrochie, que dicitur Bramberch, totam decimationem tam de uineis quam de agris uel de aliis rebus nobis iure persoluendam excepta canonica portione sacerdotum plebanorum illic perpetuo constituendorum. Et quia eadem parrochia de adiacenti silua Putinensi prestante domino potest ampliari a loco, qui dicitur Putinowe, usque ad terminos ungarorum et usque ad montem Hartperch in predio comitis Eckeberti crescentibus ibidem noualibus hoc statuimus et stabiliter in posterum conseruari uolumus, ut omnia noualia, que in silua putinensi intra terminos designatos exquisita nel exquirenda parrochie, que dicitur Bramberch, continuabuntur uel in parochias nouas formabuntur, in eadem constitucione permaneant ita uidelicet, ut exceptis debitis portionibus sacerdotis plebani decime omnes uinearum, frugum et animalium persoluantur ad predictum cenobium cum integra iusticia nostro iuri debita et ad nostram dispensationem pertinente secundum precepta canonum, quibus monemur habere curam panperum. Vt autem hec nostre dispensationis pia constitutio nulla impietatis machinatione uioletur, sed in perpetuum firmissime conseruetur, sigillo nostro hanc paginam communitam tali sententia concludimus, ut. si quis contra eam agens temere tercio conmonitus non resipuerit, ira dei maneat super ipsum in interitum carnis, ut spiritus

saluus fiat per penitentiam, sine qua, si defunctus fuerit, de perpetrata iniquitate se revm cognoscat in tremendo examine iudicis cuncta cernentis.

- † Ego Romanes Gurcensis episcopus subscripsi.
- + Ego Baldericus salzburgensis abbas subscripsi.
- + Ego frater Gotefridus abbas Admuntensis subscripsi.
- + Ego Gebeno Salzburgensis Prepositus subscripsi.
- + Ego Chuno chimensis prepositus subscripsi.
- + Ego Hugo perthersgademensis prepositus subscripsi.
- + Ego Goteschalchus Bomburgensis prepositus subscripsi.
- + Ego Heribordus owensis prepositus subscripsi.
- † Ego Lanzo Hallensis prepositus subscripsi.
- † Ego Hugo prepositus Garcensis subscripsi.
- + Ego Rudbertus presbyter et canonicus subscripsi.

Actum in castro Salzburgensi Anno dominice incarnationis MCXLIIII. Indictione VIII. X. Kalendas Novembris.

Huius rei testes per aurem attracti sunt isti: Heinricus dux Karinthie et frater eius Ödalricus, Hugo de Tuuers, Heinricus de wenge, Fridericus de lingnowe, Hartnith et frater eius Marcwarth de Uzilingin, Ysinrich et frater eius Dietmarus de Chutbach, Gundacher de waltprehtingin, Liutwinus castellanus, Chûno de Engilhalmingen, Megingoz filius Megingoti pincerne, Dietmar De Eicheim, Volcholt de Aschowe, Werenharth de Otenanch, Otto de Wilern, Adilpreth de Witenstein, Otto nesel.

Aus einem Copialbuche sec. XII. im Kloster Reichersberg. — Chron. Reichersb. (ed. Gewold). — Hund — Gewold Metropol. III. 159 und Mon. boic. IV. 410, mit der falsehen Jahreszahl 1142. — Histor. statist. Archiv für Süd-Deutschland, II. 252.

CXLVII.

1145. 13. Mai. — Bischof Reginbert von Passau bezeugt, dass Adilram von Berg, Vogt des Klosters St. Florian, auf seine Vogteirechte über die Besitzungen desselben zwischen der Enns und Traun zu Gunsten des Klosters Verzicht geleistet habe.

In nomine sancte et individue trinitatis ego Reginbertus dei gratia patauiensis ecclesie humilis servus et minister notum esse cupio, quod nobilis homo quidam Adilrammus de Berge aduocatus ecclesie sancti floriani divina instructus misericordia ius quoddam aduocatie sue, uidelicet oblationes rusticorum inter duos fluvios Trunam

et Anasum, quod Meginhardus de Ippha beneficiario iure ab eodem Adilrammo susceperat, in manus meas resignauit ea scilicet ratione, ut ego super altare sancti floriani prefatum ius aduocatie delegarem, ut, si ipsa ecclesia sancti floriani aut per uiolentiam aut per negligentiam ipsius aduocati detrimentum aliquod passa fuit, hac reconpensatione condonatum a domino et a saucto floriano indulgeretur. Tali igitur ratione predictum ius aduocatie, sicut ab Adilrammo in manus meas traditum fuerat, super altare s. floriani delegaui. Cuius delegationis testes sunt Adelram de Chamba, Warmunt de Wizzinbach, Meginhart de Ippha, Ogo de Pazricheswanc, Borno et filii eius Rödiger et Borno, Chönrat, Rödolf, Willehalm de Muleheimen, Lötwin. Hanc igitur traditionem firmissima banni tuicione et sigilli nostri inpressione firmauimus, ut nullus succedentium aduocatorum aut aliqua persona hoc audeat infringere. Si vero aliquis huius tradicionis decretum uiolare presumpserit, sciat se auctoritate beati Petri et domni apostolici et nostra pro tam nefario ausu exconmunicatum et nisi resipiscat, usque ad finem uite sue a conmunione ecclesie segregatum. Date Anno ab incarnatione domini Millesimo C. XL. V. III. Idus Martii, Papa Lucio, Rege Chonrado, Prefati cenobii s. floriani Preposito Dietmaro.

Original auf Pergament, dessen Siegel verloren ist, im Archive des Klosters St. Florian. Abgedruckt bei Kurz, Albrecht IV. II. 456.

CXLVIII.

1145. 24. November. Passau. — Bischof Reginbert von Passau schenkt dem Kloster St. Florian die Pfarre Hargelsberg.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis Regimbertus dei gratia patauiensis episcopus. Si erga monasteria seruicio dei fideliter mancipata more paterno munifici ac studiosi fuerimus, deum ob hoc nos propicium habere credimus et indubitanter speramus. Nouerit igitur omnium fidelium tam futurorum quam presentium industria, qualiter nos ob perennis uite premium feliciter capessendum consilio elericorum et fidelium nostrorum habito, rogatu dilecti fratris nostri Dietmari prepositi ceterorumque fratrum eius in cenobio Sancti Floriani delegauimus ad altare ipsius iam dieti martyris ecclesiam Haedigerisperge cum dote et dotalibus mancipiis ceterisque fidelium oblationibus collatis et adhuc conferendis ad subsidium diuini obsequii deo et beato Floriano ibidem exhibendi. Sed quum etas aufert totum et

omnia temporalia mutat et quia more torrentis transeunt tempora et cum temporibus memoria, scripto mandamus et ut inconuulsum ratumque perenniter maneat et nullius violentia deinceps immutare ualeat, sigillo et banno nostro confirmamus quorundam fidelium nostrorum testimonia adhibentes, quorum sunt hec nomina: Chonnrat de sunnelburc, Gotescalch de Hunisperge, Egino de urla, Oedalrich de ippha, Porn de Holzhusen, Gerhoch de rorbach, Arnolt et frater eius Meginhart de linze, Wernhart Hetilonis filius, Purchart, Sifrit et Wiko de taenin, Nico et Sigemar de villa.

Data patauie anno ab incarnatione domini MCXLV. Indictione VIII. Octava kalendas decembris.

Originale mit Siegel, im Archive des Klosters St. Florian. — Stülz, Gesch. v. St. Florian. 248. — Mon. boic. XXVIII. II. 107.

CXLIX.

1146. 4. Jänner. Lateran. — Papst Eugen III. nimmt das Kloster Stuben in den besonderen Schutz des apostolischen Stuhles.

Evgenius Episcopus Seruus Seruorum Dei dilectis filiis Johanni Præposito beati Lamperti Subenen Ecclesiæ eiusque fratribus tam præsentibus quam futuris regularem vitam professis in perpetuum. Quotiens illud a nobis petitur, quod religioni et honestati conuenire cognoscitur, animo nos decet libenti concedere et petentium desideriis congruum impertiri suffragium. Hulus rei gratia, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus clementer annuimus et præfatam Ecclesiam, in qua diuino mancipati estis obseguio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti patrocinio conmunimus Statuentes, yt quascunque possessiones, quæcunque bona inpræsentiarum juste et canonice possidetis aut in futurum concessione pontificum, liberalitate Regum, largitione principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis præstante Domino poteritis adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: Ecclesiam sanctæ Margarethæ virginis ad Henngst cum curte stabularia et omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam Mallentin eum omnibus pertinentiis suis, quem admodum a venerabili fratre nostro Conrado Saltzburgensi Archiepiscopo vobis rationabiliter sunt et scripto firmatæ. Datum istius Bullæ sub verborum tenore est tale: Datum Laterani per manum Roberti sanctæ Romanæ Ecclesiae presbyteri Cardinalis et Cancellarij pridie Non. Januarij Indictione nona, Incarnationis Dominicæ Anno Millesimo (centesimo) quadragesimo sexto, pontificatus vero domini Eugenij tertij Papæ anno primo.

Hund, Metrop. III. 372 (editio Monac.) - Mon. boic. IV. 524.

CL.

1146. 4. Mai. Sutri. — Papst Eugen III. nimmt das Kloster Reichersberg in den Schutz des apostolischen Stuhles, führt die Besitzungen und Rechte desselben auf und bestätigt selbe.

Eugenius episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis Gerhoho Richerispergensis ecclesie preposito eiusque fratribus tam presentibus quam futuris regulariter substituendis in perpetuum. Desiderium, quod ad religionis propositum et animarum salutem pertinere monstratur, animo nos decet libenti concedere et petentium desideriis congruum impertiri suffragium, quia, sicut iniusta petentibus nullus est tribuendus effectus, ita legitima et iusta desiderantium nulla est differenda peticio. Huius rei gracia dilecti in domino filii, predecessoris nostri felicis memorie pape Innocentii uestigiis inherentes nec non venerabilis fratris nostri Cunradi Salzburgensis archiepiscopi precibus inclinati, uestris iustis postulationibus clementer annuimus et monasterium uestrum, quod est in episcopatu Patauiensi et fundo Salzburgensis ecclesie situm, in quo diuino mancipati estis obsequio, sub Beati Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti priuilegio communimus Inprimis siquidem statuentes, ut tam in uestro quam in monasterio sanctimonialium uobis subdito ordo canonicus. iuxta Beati Augustini regulam perpetuis temporibus inuiolabiliter conseruetur. Preterea quascumque possessiones, quecumque bona eadem ecclesia in presentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum concessione Pontificum, liberalitate Regum, largitione Principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis prestante domino poterit adipisci, firma uobis uestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hec propriis duximus exprimenda uocabulis, fyndum videlicet et plebem Richerispergensem cum decima et inre parrochiali, Capellam sancti Martini cum pertinentiis suis, Vincas in Ascah, Villam Chrowat et Reliqua predia a Werinerio loci ipsius fundatore uobis oblata, Decimas Brambergensis ecclesie et Putinensis ecclesie ac noualium Putinensis silue a predictis parrochiis usque ad terminos ungaricos pertingentis, Venerabilis fratris nostri Cunradi Salzburgensis archiepiscopi priuilegio uobis firmatas, Patellam salis et alia

predia ab eodem data, Hofstat et alia predia, que Rvodbertus iuste obtulit, Predia, que Fridericus donauit, Predia, que fuerunt Egelolfi et Eberhardi cum eorum decimis ab episcopo frisingensi rationabiliter uobis concessis et uineas emtas in Chremesa et ea, que dux Livpaldus iure suo contulit. Sane laborum uestrorum, quos propriis mauibus aut sumptibus colitis, siue de nutrimentis uestrorum animalium nullus omnino a uobis decimas exigere presumat. Ecclesiastica nimirum sacramenta a diocesano suscipietis episcopo uel a salzburgensi archiepiscopo, si quidem graciam et communionem apostolice sedis habuerint et si ea gratis et sine prauitate uobis uoluerint exhibere. Alioquin liceat uobis pro eorundem sacramentorum susceptione catholicum, quem malueritis, adire antistitem, qui nostra fultus auctoritate, quod postulatur, indulgeat. Et quia sic locus uester est institutus, ut Salzburgensis ecclesie principalis aduocatus ipsius quoque loci sit aduocatus, neque ipsi neque alicui subaduocato eius eundem locum liceat injustis grauaminibus infestare. Quod si fecerit et uobis conquerentibus non emendauerit, consilio et auxilio prefati Archiepiscopi ipsa aduocatia ab inutili auferatur et alius loco eius substituatur. Obeunte uero te nunc eiusdem loci Preposito uel ad alterius ecclesie regimen transeunte siue tuorum quolibet successorum nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu uiolentia preponatur uel substituatur, nisi quem fratres communi consensu aut pars consilii sanioris secundum dei timorem et beati Augustini regulam canonice prouiderint eligendum. Addentes etiam interdicimus, ut nemini professionis uestre facultas sit alicuius leuitatis instinctu aut artioris religionis obtentu sine Prepositi uel congregationis licentia discedere. Quod si fecerit, nullus episcoporum, nullus Abbatum, nullus monachorum sine communium litterarum cautione suscipiat, quamdiu uidelicet in ecclesia uestra canonici ordinis tenor domino prestante uiguerit. Si uero secundo uel tercio uocatus redire contempserit, liceat eiusdem loci preposito canonicam in eum proferre sententiam. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus, ut eorum, qui se illic sepeliri deliberauerint, deuotioni et extreme uoluntati, nisi forte excommunicati uel interdicti sint, nullus obsistat salua iusticia matricis ecclesie. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat prefatam ecclesiam temere perturbare aut eius possessiones auferre uel ablatas retinere, minuere seu quibuslibet uexationibus fatigare, Sed omnia integra conseruentur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt vsibus omnimodis profutura, Salua sedis Apostolice auctoritate et Salzburgensis Archiepiscopi et Patauiensis episcopi canonica iusticia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisue persona huius nostre constitutionis paginam sciens contra eam temere uenire temptauerit, secundo tercioue commonitus, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore ac sanguine dei et domini redemptoris nostri iesu christi aliena fiat atque in extremo examine districte ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco iusta seruantibus sit pax domini nostri iesu christi, quatinvs et hic fructum bone actionis percipiant et aput districtum iudicem premia eterne pacis inveniant.

Aus einem Copialbuche sec. XII. im Kl. Reichersberg. — Hund, Metropol. III. 160. — Chron, Reichersb. ad 1146. — Monum. boic. IV. 412.

CLI.

1146. 11. November. Passau, und 20. December. Friesach. — Erzbischof Chunrat V. von Salzburg überlässt dem Kloster Formbach den streitigen Zehent zu Neukirchen und Gloknitz gegen anderweitige Entschädigung.

C. + In nomine sancte et indjuidue trinitatis, ego Cunradus sancte salzburgensis ecclesie dej gratia archiepiscopus. Quoniam cum pacificis filii dei uocari cupimus et ad participationem beatitudinis pauperum spiritu anhelamus, uniuersitati fidelium tam presentium quain futurorum notificamus, qualiter controuersiam inter nos et Formbacense Cenobium decidimus. Hoc quippe Cenobium fundatum a Comite Ekkeberto de Putene donatione eius decimas ad dispensationem nostram pertinentes diu detinuit. Nos autem iusticie inniti cupientes et ecclesie nostre ius suum requirentes frequenter inde cum uenerabili abbate Werentone privatim et publice egimus tandemque accepta oportunitate ad hoc negocium nostrum processit, quod nobis congregatio illa cum abbate suo totam decimationem resignauit. Hoc facto consilio fratrum nostrorum instantiaque abbatis et pia consideratione religiosorum fratrum inibi deo seruientium inducti portionem decime nostrę illorum seilicet antiquorum allodiorum Comitis Ekkeberti in parrochia Niwenkirchen in usys fratrum illorum monachorum contulimus, et ne ecclesia nostra in hac dispensatione nimium pateretur dispendium, ab eis per manum cuiusdam nobilis uiri Hugonis de pholsou VI. mansus in concambium recepimus, e quibus IIII sunt in

loco, qui dicitur Vihrs, et dimidius apud Grandenberge cum cyrte ad anthesinhouen et tribus mancipiis et molendino. Quia vero predictum monasterium extra parrochiam nostram situm iuris erat alieni neque nos decimas ecclesie nostre potuimus aut debuimus alienare alienatione perpetua sacris Canonibus interdicta, ipse nostri iuris decime pertineant ad monachorum Formbacensium antiquam Cellam in parrochia nostra sitam in loco Clocniz dicto, qui regitur a formbacense abbate fratrum curam de nostra concessione habente et in posterum a nostris successoribus canonice suscepturo. Defuncto autem abbate prefato successit ei abbas Dietricus, qui non minori sollicitudine cupiens locum suum augmentare studuit factam traditionem renouare. Itaque priora confirmans VI uineas per manum Wernhardi de Julbach apud Wervelach sitas ibidemque mansum unum ecclesie nostre perpetuo delegauit, Cui etiam sicut antecessori eius affectum karitatis inpendendo ca, que contulimus, confirmacimus et in concentu episcoporum apud Patauiam in festo sancti Martini in quibusdam adauximus. Siquidem assignauimus ei decimationem duarum ecclesiarum Niwenkirchen et Clocniz scilicet antiquorum prediorum pretaxati Comitis Ekkeberti usque Clamme excepta uini decimatione et canonica plebani portione addidimusque ei decimationem silue quesite et inquirende inter duo flumina Lauenze et minorem Loncwiz excepta rursum tercia parte ad ius parrochiani pertinente. Et ne ista traditio antiquitate uel negligentia obligionis dispereat, presentem inde paginam conscribi fecimus et inpressione sigilli nostri sub inuocatione patris et filii et spiritus sancti in perpetuum corroboramus et indiuulsam esse uolumus testesque subscribimus: Engilbertus Comes Hallensis, Wernhardus de Julbach et filius eius Heinricus, Gerlous de Erbingen, Fridericus de Mosbach, Wigant de Hohen Chuchin, Amelbertus de Eigelingen, Liutoldus de Siestorf, Ekkehardus de Montigil, Hertnit de Vzelingen, Wisento de Boengowe, Liutwinus Castellanus de salzburc, Ekkolfus de Wartte, Rudgerus de Patauia, Eberan de sauerstetin, Dietmarus de Eistersheim, Sigboto, Eberhart, Hartmoth, Megingoz et frater eius Eberwin de Patauia. (Bene valete.)

Actum Patauie Anno ab incarnatione domini M. C. XL. VI. Indictione VIIII. III Idus Nouembris, Anno II domni Eugenii pape secundi et Regis Romanorum Conradi III domni Conradi salzburgensis Archiepiscopi XI.I.

Data Friesaci XIII. Kal. Januarii per manum Rodberti notarii

- + Ego Otto Frisingensis episcopus Subscripsi.
- † Ego romanus gurcensis episcopus subscripsi. Ego Gotefridus abbas admuntensis SS.
- † Ego heberhardus abbas de uictoria SS.
- † Ego Wernhervs Seccoensis prepositus SS.
- † Ego Hadamarus archipresbyter subscribo.
- + Ego Engilramus archidiaconus SS.

Aus dem Original, dessen Siegel verloren ist, im k. bair. Reichsarchive zu München. — Mon. boic. IV. 133.

CLII.

1146. — Gerlacus, Abbt von Rain, übergibt das von den Brüdern Ulrich und Kolo von Wilhering daselbst gestiftete Kloster dem Bischofe Eberhart von Bamberg.

Geraldus Dei gratia Abbas in Runa vocatus omnibus cujuscunque dignitatis, conditionis, professionis fidelibus. Illuminatos fidei oculos more publico utentes rem memoria dignam in praesentiarum scripto mandamus, ut ex hoc fidei ac devotionis incitamentum generationi omni, quae ventura est, transmittamus. Duo siguidem nobiles ' viri, fratres Vdalricus videlicet et Cholo de Wilheringen, etsi saeculi actibus impliciti, saeculo tamen renuntiantium meritis aliquatenus participare exoptantes annuente matre sua nobili matrona nomine Ottilia itemque sorore sua Elyzabeth nomine pro peccatorum suorum remissione et aeterna animarum absolutione aliquam patrimonii sui partem, id est Castrum ipsum jam ante memoratum Wilheringen cum adjacentibus circumquaque terminis cultis et incultis, quaesitis et inquirendis, cum agris, vineis, pascuis, siluis, pratis, piscateriis, aquis aquarumque decursibus, cum omni denique utilitate, quae in praedio illo vel ad praesens inerat vel in posterum industria quavis elici poterit, Deo et Beatae semper Virgini Mariae offerendo delegantes nostrae manui vice et tali pacto extradiderunt eundem locum in Abbatiam Cisterciensis disciplinae regulariter ordinantes, (ut) abbatem ibi monachorumque conventum ex nostro, id est Runensi Cenobio statueremus et eandem deinceps ecclesiam velut ex corpore Runensis ecclesiae propagatam loco filiae a nobis ac successoribus nostris paterna pietate fovendam atque ad regularis tramitem conversationis nostra providentia dirigendam contineremus. Cum igitur consilio et

hortatu simulque auxilio Reverendi patris nostri D. Adae Ebracensis abbatis nobilium personarum votivae petitioni annuissemus ac juxta Cisterciensis Ordinis tenorem circa locum omnia rite disposuissemus, unus Fundatorum. Dominus scilicet Udalricus vita decessit fratre suo Cholone superstite, qui et ipse cum postmodum aegrotans decumberet, tam suae quam fraternae salutis nec non et uxoris defunctae memor loci possessionem applicare curavit. Nos igitur dubios eventus formidantes et pro filiorum quiete curam gerentes una cum saepe dicto Cholone fundatore consilium habuimus locum ipsum alicui ecclesiasticae dignitatis personae comittere, cui videlicet et auctoritas adesset ad protegendum in adversitate et larga benignitas inesset ad supplendam temporalium subsidiorum defectionem. In utramque ergo hanc rem ex omnibus, qui animo occurrebant, pari voto eademque sententia nobis complacuit Babenbergensis Cathedrae sessorem eligere. ipsius advocatiae ac tuitioni monasterium illud cum omnibus possessionibus vel tunc temporis illuc pertinentibus vel in posterum justo quolibet modo eidem accedentibus, quas vel liberi Fundatores libere omnimodaque libertate possidendas tradiderunt seu fideles quaque ex donatione contulerant, commendare. Hujus sane traditionis nostrae susceptor ac spei fautor benignusque promissor Venerandus Babenbergensis ecclesiae Praesul Dominus Eberhardus exstitit, quo die et filiam ejusdem Cholonis infantulam patre commendante suscepit. Ut ergo facti hujus veritas cunctis in futurum temporibus illibata permaneat, paginam hanc de hoc conscribi ac sigilli nostri fecimus impressione muniri testesque ascitos in utriusque dati confirmationem propriis nominibus annotari: Friderich de Hunesberg et alii quam plures. Acta sunt haec anno incarnationis dominicae M. C. XLVI. Indict. VIII. Apostolicae sedis Pontificante Eugenio Papa, regnante domino Chunrado III. Romanorum Rege.

Kurz, Beiträge IV. 524, aus einem Copialbuche im Kl. Wilhering.

CLIII.

Circa 1146. — Bischof Eberhart von Bamberg übernimmt die Schenkung des Ortes Wilhering sammt dem daselbst durch den Edlen Colo gegründeten Kloster.

C. In nomine sancte et individue trinitatis eiusdemque inseparabilis unitatis Ego Eberhardus babenbergensis episcopus. Ad hoc diuina gratia uocante positi sumus, ut ecclesie nostre dignitatem, honorem et gloriam non solum in suo statu et integritate conseruemus et custodiamus, uerum etiam dilatare terminos honoris et glorie eius modis omnibus satagamus. Ex hoc enim in oculis superne clementie erimus acceptabiles et hominum iudicio magis placentes. Ea propter notum esse cupimus omnibus tam presentibus quam futuris christi fidelibus, quod locum, qui uocatur Wilheringen tradente uiro nobili colone cum omnibus appendiciis suis in ius nostre ecclesie recepimus ea condicione, ut monachi cisterciensis ordinis, qui in eo abbaciam fundauerunt, et nostro semper patrocinio tueantur et foueantur auxilio. In his exequendis tanto deuotiores erimus, quanto retributionem eternam plus amamus. Decernimus ergo, quatenus hec traditio legitimis personis celebrata et approbata testibus idoneis inuiolata permaneat et nullius presumptione detrimentum integritatis sue sentiat. Si qua uero ecclesiastica secularisue persona huius traditionis nostreque confirmationis decretum et paginam, quam conscribi fecimus, sciens temere uenire contra eam temptauerit excommunicationi subjaceat et et (sic) ultionis eterne censuram experiatur, si non resipiscat. Cunctis autem his iusta seruantibus sit pax a domino, quatenus bone actionis premium percipiant et sempiterne glorie participes fiant. Vt autem hec omnia rata permaneant, cartam hanc conscribi fecimus, quam sigilli nostri impressione munimus — Huius rei testes Friderich de huneberg, Engelbreht de blanche . . . . Bernhardus de Stouphe, Hii liberi; Ministeriales Diterich de trune, Gotebolt et Gozwinus de Osterhoven, Cunrat de Wessenberg, Otto de Linth- . heim. Acta sunt hec anno domini M . . . . Indictione . . . Regnante . . domino glorioso romanorum rege.

Original; Pergament im Archive des Kl. Wilhering. — Es ist nur Entwurf eines auszufertigenden Diploms, mit leerem Raume für Tag, Jahr und Namen des römischen Königs, ohne Spur eines Siegels. Die Schrift ist unverkennbar aus dem zwölften Jahrhundert. Abgedruckt bei Stülz, Geseh. v. Wilhering, 470.

CLIV.

1147. 10. April. Trecis. — Papst Eugen III. nimmt das Kloster Ranshofen in den besonderen Schutz des apostolischen Stuhles.

Eugenius Episcopus servus servorum Dei dilectis filiis Manegoldo preposito Ranshovensis Ecclesie beati Paneracii Martiris eiusque fratribus tam presentibus quam futuris regularem vitam professis Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

in perpetuum. Ad hoc universalis Ecclesie cura nobis a provisore omnium bonorum Deo commissa est, ut religiosas diligamus personas et bene placentem Deo religionem studeamus modis omnibus propagare. Nec enim Deo gratus aliquando famulatus inpenditur, nisi ex karitatis radice procedens a puritatis religione fuerit conservatus. Ea propter dilecti in Domino filii, Hainrici illustris Bawarorum Ducis precibus inclinati vestris iustis postulationibus elementer annuimus et prefatam beati Paneracii Martiris Ecclesiam, in qua divino vacatis officio, sub beati Petri Apostolorum Principis tutelam protectionemque suscipimus et apostolice sedis privilegio communimus In primis siquidem statuentes, ut ordo canonicus, qui secundum regulam beati Augustini in codem loco noscitur institutus, ibidem perpetuis temporibus inviolabiliter conservetur. Preterea quascunque possessiones, quecunque bona eadem Ecclesia in presentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum vel Principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis Deo propitio poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus Lec propriis duximus exprimenda vocabulis: Ecclesiam videlicet S. Michaelis cum Decima et iure Parochiali, capellas Neunchirchen, Haentenberg, Gieroltzberg cum pertinentiis earum. Sane laborum vestrorum, quos propriis manibus aut sumptibus colitis sive de nutrimentis vestrorum animalium nullus omnino a vobis decimas exigere presumat. Porro Sacramenta ecclesiastica a dyocesano suscipiatis Episcopo, si quidem Katholicus fuerit et gratiam atque communionem apostolice sedis habuerit easque gratis et absque aliqua pravitate vobis voluerit exhibere; alioquin Catholicum, quemcunque malueritis, Antistitem adeatis, qui nimirum nostra fultus auctoritate, quod postulatur, indulgeat. Obeunte vero te nunc eiusdem loci preposito vel ad alterius Ecclesie regimen transeunte sive tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia seu violentia preponatur, nisi quem fratres communi consensu aut pars consilii sanioris secundum Dei timorem et beati Augustini regulam providerint eligendum. Ad hec quoniam locus vester sic est institutus, ut advocatus bonorum prefati Ducis in partibus illis eiusdem quoque loci sit advocatus, prohibemus, ut nec ipsi nec alicui subministro eius liceat eundem locum iniustis gravaminibus infestare; quod si fecerit et secundo ac tertio commonitus non emendaverit, consilio et auxilio ipsius Ducis ipsa advocatia ab inutili auferatur et alius idoneus loco

eius substituatur. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus, ut eorum, qui se illic sepeliri deliberaverint, devotioni et extreme voluntati, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat, salva iusticia matricis Ecclesie. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat prefatam Ecclesiam temere perturbare aut eius possessiones auferre vel ablatas retinere, minuere aut quibuslibet molestiis fatigare, Sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione aut sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolice auctoritate et dyocoesani Episcopi canonica iustitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisve persona hanc nostre constitutionis paginam sciens contra eam temere venire temptaverit, secundo tertiove commonita si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini nostri Redemptoris Jesu Christi aliena fiat atque in extremo examine districte ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum iudicem premia eterne pacis inveniant. Amen. Datum Trecis per manum Guidonis Sancte Romane Ecclesie Dyaconi Cardinalis et Cancellarii IV. Idus Aprilis Indictione decima incarnationis dominice. Anno MCXLVII. pontificatus vero Domini Eugenii III. Pape Anno tertio.

Hund, Metropol. III. 144 (edit. Ratisb.). - Mon. boic. III. 316.

CLV.

1147. 16. Mai. Wien. — Bischof Reginbert von Passau bestätigt die Stiftung des Klosters Waldhausen durch Otto von Machland und verleiht demselben einige Besitzungen.

† In nomine sancte et indiuidue trinitatis Reinbertus dei gratia sancte patauiensis ecclesie episcopus vniuersis christi fidelibus in perpetuum. amen. Diuersis huius mundi malis de die in diem magis ac magis inualescentibus pauci sunt et rari, qui uel ecclesias in christo fundare, cel fundatas et penuria rerum adtenuatas, largitione elemosinarum suarum ad laudem et seruicium dei studeant reformare, ideoque necessarium est ualde, ut nos, qui pontificalis fungimur officio dignitatis, si quos ad hoc feruore sancti spiritus inuenerimus accensos, eos non solum uerbo exhortacionis confouere, sed et de propriis

facultatibus sanctum ipsorum propositum, in quantum possumus, studeamus promouere. Hinc est, quod nos piam et sanctam circa promouendum dei scruicium nobilis et illustris uiri domini uidelicet Ottonis de Mahhlant deuotionem considerantes insum in fundatione ecclesiarum dei pie et sancte desudantem de facultatibus ecclesie beati Stephani prothomartyris et nostre, prout potuimus, adiuuare studuimus. Ipse nimirum cum heredem possessionum suarum secundum carnem non haberet in terris, christum omnis patrimonii sui heredem sibi constituere uolens in celis, cenobium quoddam cysterciensis ordinis in honore beate dei genitricis Marie in Pormaartinperge fundauit, alterum denique iuxta riuum Saebinich in territorio paterne hereditatis in honore beati Johannis apostoli et euangeliste fundauit ipsumque cenobium large satis prediis, siluis, pratis, pascuis, rebusque aliis dotauit atque ditauit. Tradidit siquidem eidem monasterio castrum suum in Saebinich cum omnibus eidem castro adtinentibus cultis et incultis, uiis et inuiis, aquis aquarumque decursibus, pratis, pascuis, et partem silue, que beinwalt uocatur, quam ab Heinrico Temaduocato ratisponensi, Heinrico duce Austrie et Chenrado marchione annuentibus conparauit. Porro ne aliqua lis de terminis ipsius silue postmodum possit oriri, nos et terminos ipsius distinctos huic scripto iussimus annotari. Protenduntur siquidem fermini ipsius silue a loco, ubi fluuius Sacbinich intrat in danubium usque ad callem, qui ducit ad sanctum Georium, qui uulgo Griezstich (sic) uocatur; ab hine usque ad fluuium Ispir et in ipsius fluminis descensu usque ad summitates montium Tasperch et Glokis et ab hinc in descensu montium usque ad locum, ubi riuulus weidebach intrat in danubium, hanc inquam siluam in prescriptis terminis sitam totam cum omnibus ad eam pertinentibus tam cultis quam colendis supra dicto cenobio tradidit et priuilegio domini Chenradi regis confirmanit. Tradidit etiam supra dicto cenobio uillam in Shatirle totam cum omnibus ad eam pertinentibus et in Longave ecclesiam sancti Mychaelis et omne patrimonium suum, quod ibidem habuit preter castrum Lewinsteine, et in foro julii mediam partem uille, que Tritshent uocatur, cum omnibus eius appendiciis pratis scilicet, pascuis, uinctis et oliuetis. Ecclesias quoque, quas tam ipse quam patres sui in territorio patrimonii sui fundauerant, cum omni iure, quod in eis ratione fundi habuit, jus scilicet patronatus et dotem earundem ecclesiarum supra dicto monasterio donauit: Parrochiam scilicet in Saebinich, in qua ipsum monasterium fundatum est, et Chrvcin, Niwenchirchen, Chrnigiswisen, Drnninpach, et ecclesiam sancti Georii, sed et uxor ipsius domina Jeta comitissa de Pilsteine ecelesiam in Sinewelvelden in territorio patrimonii sui sitam eum consensu fratris sui comitis Chenradi de Pilsteine cum omni jure, quod in ea habuit, jus seilicet patronatus eidem monasterio contulit sicque tandem spiritu saneto conmoniti et inse et iam dieta coniux sua insum cenobium cum omnibus illue et tunc collatis et postmodum conferendis totum supra altare sancti Stephani prothomartyris per manus domini Heinrici ducis et marchionis austrie delegauerunt. Nos igitur fidem et deuotionem ipsius erga nos et beatum Stephanum intuentes omnia, que de manu nostra in beneficio habuit in decimationibus, mansis, areis et uinetis, excepto castro in Griffensteine cum suis pertinentiis eonmuni Kathedralium et ministerialium nostrorum consilio prenominato cenobio per manus Heinrici dueis et marchionis Austrie perpetuo possidenda contulimus et ecclesias quasdam parrochiales ad nos pleno jure spectantes, uidelieet Monichspach et Mittirchirchen, Saehsin, Niwenstat et in omnibus earum et supra dictarum ecclesiarum terminis tam cultis quam colendis tereiam partem decimarum. In parrochia uero Saebiuich, in qua ipsum eenobium situm est, decimam totam et indiuisam, Preterea dimidiam partem decimarum in tribus parrochiis Staevce et Valwa et Gawats, quas dux Austrie de manu nostra et ipse Otto de manu ducis in beneficio habuit et ipse duci et dux nobis ea condicione resignauit, ut eas prefato Ottoni in subsidium sue nouelle plantacionis conferremus, quod et ad peticionem ipsorum fecimus et sic tandem ad peticionem ipsius Ottonis canonicos regulares ibidem deo perpetuo seruituros collocauimus, quibus et supra dictam parrochiam in Saebinich, in qua ipsum monasterium fundatum est, pleno jure eontulimus sie, ut prelatus ipsius monasterii unum de eonfratribus suis ipsi eeclesie preficiat, qui et plebem in diuinis cum omni diligentia procuret et tamen singulis diebus et ad refeetorium et ad dormitorium suum redire non uegligat, quem et, si negligentem inuenerit amoueat et alterum sibi magis ydoneum substituat. Indulsimus etiam ipsis, ut, si quando terram sub interdicto diuinorum poni eontigerit, ipsi niehilominus eelebrent, elausis tamen ianuis et personis exconmunicatis exclusis. Liberam quoque sepulturam ipsis coneedentes indulgemus, ut, si quando prelatum ipsius loci uiam uniuerse earnis ingredi eontigerit, ipsi liberam habeant potestatem eligendi alterum,

quem magis vdoneum et utilem inuenerint. Verum quia plerique ratione aduocatie ecclesias dei diversis exactionum uexare solent angariis, nos una cum ipso domino Ottone et ipse nobiscum tantum malum precauere uolentes dominum Walchenum fratrem ipsius domini Ottonis et heredes ipsius post ipsum aduocatos supra memorato monasterio constituimus sub pena exconmunicationis firmiter inhibentes. ut nec ipse dominus Walchonus nec aliquis heredum suorum nec quisquam alter postmodum ipsis quacunque sorte succedentium aduocatorum aliquid seruicium a fratribus dicti monasterii uel ab hominibus insorum ratione aduocatie aliquatenus exigere presumat, sed tantum diuine remunerationis intuitu ipsos ab invasione et uiolentia malignorum hominum defendere studeat, nullum quoque sibi subaduocatum nisi de peticione fratrum ipsius monasterii subrogare presumat. Nos igitur sepedietum monasterium eum omnibus illuc et nunc collatis et postmodum conferendis in nostram et beati Stephani prothomartyris protectionem suscipientes, auctoritate dei patris et filii et spiritus sancti apostolorum Petri et Pauli, Johannis euangeliste, Stephani prothomartyris et potestate, qua nos fungimur, precipimus sub pena eterne dampnationis firmiter inhibentes, ut nullus successorum nostrorum, nec alter quispiam siue ecclesiastica siue secularis persona prescripta ipsius monasterii jura infringere uel res ipsius inuadere uel quocunque modo usibus fratrum ibidem deo seruientium subtrahere presumat. Si quis autem, quod deus auertat, hanc nostram institucionem et donacionem postmodum ausu nefario uel infringere temptauerit uel inmutare, si tercio commonitus congrua satisfactione non emendauerit, iram et indignationem dei omnipotentis incurrat, in tremendo die districti examinis cum Juda mercatore pessimo eternaliter puniendus. Conservantibus autem pax a deo et misericordia et in presenti et in futuro seculo conseruetur. Amen. Igitur ut omnia hec omnes tam futuri quam presentis temporis homines sciant esse iugiter et inuiolabiliter conseruanda, presentem paginam hinc inde conscribi et sigilli nostri inpressione et testium subscriptione iussimus confirmari. Huius rei testes sunt: Gebhardus comes de Perchhesin, Chenradus comes de Pilsteine, Chenradus marchio, Chenradus comes de Ragitze, Vlricus de Berneke, Haertwicus de Hagenowe, Waltherus de Treism, Haertwicus de Ravna, Albertus de Stamheimen et frater eius Livpoldus, Alrammus de Chambe, Palmarus de Halse et frater eius Dietherus, Gebhardus de Chadilhohisperge, Marquardus de

Wesin, Hartmôt de Hage, Dietricus de Smida, Rêdiger camerarius, Siboto dapifer et alii quam plures.

Data Wiene anno incarnationis dominice M. C. XL. VII. XVII Kalendas Junii, Indictione V. In expeditione ierosolimitana, Anno pontificatus nostri VIIII. Regnante Chênrado rege romanorum anno imperii sui decimo.

Acta sunt hec Patavie VI. jdus Mai iam dicto anno incarnationis domini IIII. jdus Mai, Regnante Chênrado rege romanorum cum consilio et consensu kathedralium et ministerialium ecclesie Pataviensis, quorum nomina subscripta sunt. Albwinus prepositus, Redipertus decanus, Chênilinus archipresbiter, Gerboto archipresbiter, Albertus custos, Heinricus scolasticus, Sigehardus, Fridericus, Jacobus, Octauianus, Otto canonici. Ex ministerialibus Marquardus de Wesen, Rêdigerus iudex, Hartmêdus pincerna, Siboto dapifer, Rêdigerus camerarius, Walchênus de Shaltarn, Arnoldus de Chraenzingen, Otaker de Widaeh, Îtricus de Tagibrehtshvsin. Ex nobilibus Hacrtwicus de Hagenowe, Pabo de Zollingen, Hadimarus de Ahvsin, Dietricus de Pêmgartiu, Wernhardus de Horbach, et alii quam plures.

Original auf Pergament mit Siegel im Museum Francisco-Carol. zu Linz.

CLVI.

1147. 16. Mai. Wien. — Bischof Reginbert von Passau bestätigt die Stiftung des Klosters Waldhausen durch Otto von Machland und verleiht demselben einige Besitzungen.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis Rebinbertus (sic) dei gratia sancte patauiensis ecclesie episcopus Vniuersis christi fidelibus in perpetuum Amen. Diuersis huius mundi malis de die in diem magis ac magis inualescentibus Pauci sunt et Rari, qui uel ecclesias in christo fundare uel fundatas et penuria rerum attenuatas largicione elemosinarum suarum ad laudem et seruitium dei studeant roborare. Ideoque necessarium est valde, vt nos, qui pontificalis fungimur officio dignitatis, si quos ad hoc feruore sancti spiritus inuenerimus accensos, cos non solum verbo exhortacionis confouere sed et de propriis facultatibus sanctum ipsorum propositum in quantum possumus studeamus promouere. Hinc est, quod nos piam et sanctam circa promouendum dei seruicium Nobilis et jllustris viri domini Ottonis de Machlant deuotionem considerantes ipsum in fundacione ecclesiarum dei pie et sancte desudantem de facultatibus ecclesie beati Stephani prothomartiris

et nostre prout potuimus adjuuare studuimus. Ipse nimirum cum heredem possessionem suarum secundum carnem non haberet in terris. Cristum omnis patrimonii sui heredem sibi constituere volens in celis Cenobium quoddam Cirsterciensis (sic) ordinis in honore Beate dei genitricis in Pawmgartenperge fundauit, Alterum denique iuxta riuum Saebnich in territorio paterne hereditatis sue in honore beati Johannis apostoli et ewangeliste fundavit Ipsumque cenobium large satis prediis, siluis, pratis, pascuis rebusque aliis dotauit atque ditauit Tradiditque eidem Monasterio castrum suum in Saebnich cum omnibus eidem castro attinentibus cultis et incultis, viis et inviis, aquis aquarumque decursibus, pratis, pascuis et jus littoris quod StegRecht in wlgo dicitur cum piscacionibus in alueo danubii et omnia alia iura in inso danubio et in littore eiusdem danubii a loco, vbi Riuulus baidenpach intrat in danubium in ascensu supra vsque ad riuulum iuxta ruptum Castrum domine helchin et partem silue, que beinwalt vocatur, quam ab Heinrico tumaduocato Ratisponensi Heinrico duce Austrie et Conrado Marchione annuentibus comparauit. Porro ne aliqua lis de terminis ipsius silue postmodum possit oriri, nos et terminos insius distinctos huic scripto jussimus annotari. Protruduntur (sic) siguidem termini ipsius silue a loco, vbi fluuius Saebnich intrat danubium vsque ad callem, qui ducit ad Sanctum Georgium, qui wlgo triestich vocatur, Abhine vsque ad fluuium ysper et in ipsius fluminis descensu vsque ad summitates montium Taxperchk et glocks et abhine in descensu montium v\u00e9que ad locum, vbi Riuulus Baidenpach intrat danubium. Hanc inquam siluam in prescriptis terminis sitam cum omnibus ad eam pertinentibus tam cultis quam colendis supradicto cenobio tradidit et priuilegio domini Conradi Regis confirmavit. Tradidit etiam supradicto Cenobio villam in Schaterle cum omnibus ad eam pertinentibus. Et in langawe ecclesiam sancti Michaelis et omne patrimonium suum, quod ibidem habuit preter castrum lebenstain et iu foro julii mediam partem ville, que trieshent vocatur cum eius appendenciis, pratis, siluis, pascuis, vinetis et oliuetis. Ecclesias quoque, quas tam ipse quamque patres sui in territorio patrimonii sui fundaverant cum omni jure, quod in eis ratione fundi habuit, jus scilicet patronatus et dotem earumdem ecclesiarum supradicto Monasterio donauit, Parrochiam scilicet in Saebnich, in qua ipsum Monasterium fundatum est, et Chrucin, Nivnkirchen, Chunigswisen, dunninpach et ecclesiam sancti Georgii; sed et vxor ipsius

domina jevta comitissa de pilstein Ecclesias in Sinebeluelden in territorio patrimonii sitam cum consensu fratris sui Comitis Conradi de nilstain cum omni jure, quod in ea habuit, jus scilicet patronatus eidem Monasterio contulit et in duabus villis in eadem parrochia Sinebeluelden sitis videlicet Naglarun et Riettental decimam totam et indivisam tam in cultis quam colendis, in minimis quam maioribus. mobilibus et inmobilibus fratribus eiusdem cenobii deo famulantibus pro speciali stipendio donauit sicque tandem spiritu sancto conmoniti et ipse et iam dicta coniux sua ipsum cenobium cum omnibus illuc et tunc collatis et postmodum conferendis totum super altare beati Stephani prothomartiris per manus domini Heinrici ducis et Marchionis austrie delegauerunt. Nos igitur fidem et deuotionem ipsius Ottonis de Machlant erga nos et beatum Stephanum intuentes omnia, que de manu nostra in beneficio habuit in decimationibus. mansis, areis, agris et vinetis excepto castro in Greiffenstain cum suis pertinentiis conmuni kathedralium et ministerialium nostrorum consilio prenominato cenobio per Manus Heinrici ducis et Marchionis Austrie perpetuo possidenda contulimus Et ecclesias quasdam parrochiales ad nos pleno jure spectantes videlicet Munispach et Mitternkirchen, Saecksin, Nivnstat, Grine et in omnibus earum et supradictarum ecclesiarum terminis tam cultis quam colendis terciam partem decimarum. In parrochia vero Sabenich, in qua ipsum Cenobium situm est, decimam totam et indivisam in cultis quam colendis; in parrochia vero sancti Georgii duas partes decime, quas in ipsa parrochia jure hereditario possedit et a nobis in beneficio inmediate habuit, nobis, vt sue nouelle plantacioni conferremus, libere resiquavit, jn quo eius peticionibus annuentes eidem Monasterio ipsam decimam tam in cultis quam colendis pro stipendio fratrum contulimus saluis tamen juribus parrochialibus in decimacionibus tercie partis. Preterea dimidiam partem decimarum in tribus parrochiis Staewtz, Valwa, Grabaths in feudis, mansis, curtibus, areis, agris, vinetis in omnibus decimacionibus tam minutis quam maioribus, mobilibus et inmobilibus et in cunctis, que jure solito decimari solent, quas decimas Dux Austrie de manu nostra et ipse Otto de manu ducis in beneficio habuit et ipse duci et dux nobis cum condicione resignauit, ut eas prefato Ottoni in subsidium sue nouelle plantacioni conferremus, quod et ad peticionem ipsorum fecimus. Et sic tandem ad peticionem ipsius ottonis Canonicos Regulares ibidem deo

perpetuo seruituros collocauimus, quibus et supradictam parrochiam in Saebnich, in qua ipsum Monasterium fundatum est, pleno jure contulimus sic, vt prelatus ipsius monasterii vnum de confratribus suis insi ecclesie preficiat, qui et plebem in diuinis cum omni diligencia procuret et tamen singulis diebus ad refectorium et ad dormitorium suum redire non negligat, quem et si negligentem inuenerit, amoveat et alterum sibi magis ydoneum substituat. Indulsimus eciam ipsis, yt si quando terram sub interdicto diuinorum poni contingeret, ipsi nichilominus celebrent clausis tamen januis et personis exconmunicatis exclusis. Liberam quoque sepulturam ipsis concedentes indulgemus. Et si quando prelatum insius loci viam vniuerse carnis ingredi contigerit, ipsi liberam habeant potestatem eligendi alterum, quem magis vdoneum et utilem invenerint. Verum quia plerique racione aduocacie ecclesias dei diuersis exaccionum vexare solent angariis, nos vna cum ipso Ottone et ipse nobiscum tantum malum precauere volentes dominum Walchynum fratrem ipsius domini Ottonis et heredes ipsius post ipsum aduocatos supra memorato Monasterio constituimus sub pena exconmunicacionis firmiter inhibentes, vt nec ipse dominus Walchynus nec aliquis heredum suorum nec quisquam alter postmodum ipsis quacunque sorte succedentium aduocatorum aliquod seruicium a fratribus dicti Monasterii uel ab hominibus ipsorum racione aduocacie aliquateuus exigere presumat, sed tantum diuine remuneracionis intuitu ipsos ab inuasione et violencia malignorum hominum defendere studeat. Nullum quoque sibi subaduocatum nisi de peticione fratrum ipsius Monasterii subrogare presumat.

Nos igitur sepedictum Monasterium cum illuc et nune collatis et postmodum conferendis in nostram et beati Stephani prothomartiris proteccionem suscipientes auctoritate dei patris et filii et spiritus sancti, Apostolorum petri et pauli, johannis ewangeliste, Stheffani prothomartiris et potestate, qua nos fungimur, precipimus sub pena eterne dampnacionis firmiter inhibentes, vt nullus successorum nostrorum nec alter quispiam siue ecclesiastica siue secularis persona prescripta ipsius monasterii jura infringere vel res ipsius inuadere vel quocunque modo vsibus fratrum ibidem deo seruiencium subtrahere presumat. Siquis autem, quod deus auertat, hane nostram institucionem et donacionem postmodum ausu nephario vel infringere temptauerit vel inmutare, si tercio conmonitus congrua satisfaccione non emendauerit, iram et indignacionem omnipotentis dei incurrat in

tremendo die districti examinis cum juda mercatore pessimo eternaliter puniendus, conseruantibus autem pax a deo et misericordia et in presenti et in futuro seculo conscruetur. Amen. Igitur vt omnia hec omnes tam futuri quam presentis temporis homines sciant esse jugiter et inuiolabiliter conseruanda, presentem paginam hincinde (sic) et Sigilli nostri impressione et testium subscriptorum jussimus confirmari. Huius Rei testes sunt Gerbhardus (sic) Comes de pwrckhwsin, Conradus Comes de pilstein, Conradus Marchio, Conradus Comes de Ragicze, Vdalricus de pernegk, Harttweig de Hagnawe, Baltherus de Traysm, Harttweig de Rawna, Adalbrecht et frater eius Lewpoldus de Stamenhaym, Adalramus de Chambe, Conradus de Ragets, Gebhardus de Cadehohelsperge, Marquardus de Wesen, Rudigerus Camerarius, Siboto dapifer. Data Wienne anno incarnacionis dominice Millesimo, Centesimo, quadragesimo septimo, decima septima kalendas junii, jndictione Nona, jn expedicione jerosolimitana, Anno pontificatus nostri Nono, Regnante Conrado Rege Romanorum Anno imperii sui decimo.

Acta sunt hec patauie Sexta ydus Maii, jam dicto Anno jnearnacionis dominice, quarta ydus Maii Regnante Conrado Rege Romanorum cum consilio et consensu cathedralium et ministerialium ecclesie patauiensis, quorum nomina subscripta sunt, Albinus prepositus, Rudibertus decanus, Chunilinus archipresbiter, Gerboto archipresbiter, Adalbertus custos, Heinricus scolasticus, Sighardus, Fridericus, Jacobus, Octauianus, Otto Canonici. Ex ministerialibus Marquardus de Wesen, Rudigerus judex, Harttnindus pincerna, Siboto dapifer, Rudigerus Camerarius, balchvnus de Shaltaren, Adalbertus de chrenczinge, Otacher de Waldech, Vdalricus de Tobrechtshawsin. Ex Nobilibus Hertwicus de Hagenaw, Pabo de Czolling, Hadmarus de Ahwsen, Ditricus de Pawmgarten, Bernhardus de Horbach, Hartnindus de Hage, Ditricus de Smidaha et alii quam plures.

Aus einem Transsumpte des Passauischen Officialats-Commissärs Alexius Tunmär dd. Wien 27. Aug. 1464 im Museum Francisco-Carol. zu Linz. — Die nämliche Urkunde ist auch noch vorhanden in einem zweiten Transsumpte des Bischofs Albert von Passau. Ebelsberg, 13. Jäner 1332, in welchem derselbe, so wie der passauische Official Alexius hier versichert, die Originalurkunde vor sich gehabt zu haben. Mit dieser Ausfertigung stimmt der Abdruck bei Kurz, Beiträge 427 u. ff. genau überein, mit dem einzigen Unterschiede, dass bei ihm S. 431 statt Grine, S. Thoma steht. Kurz versichert, seine Abschrift sei aus dem Originale genommen worden. Die Originalurkunde (Nr. CLIV), welche im

Museum zu Linz aufbewahrt wird, hat aber die hier mit gesperrten Lettern gedruckten Stellen nicht. Es muss also ein zweites Original bestanden haben, welches abhanden gekommen ist. — Kurz mag wohl eine Originalurkunde vor sich gehabt haben, ob jene zweite, ist zu bezweifeln. Abgeschrieben hat er, wie die Schreibung und die Formen der Eigennamen unwidersprechlich beweisen, sicher nicht eine Originalurkunde des Bischofs Reginbert. — Kurz, Beiträge IV. 427. — Hormayr, Wien, Urkunden Nro. 295. — Mon. boie. XXIX. II. pag. 39 ex lib. cop. patav. III.

CLVII.

1147. Mai. — Bischof Reginbert von Passau bestätigt die Gründung des Klosters Waldhausen und erlaubt dem Stifter Otto von Machlant alle passauischen Lehen, Greifenstein ausgenommen, demselben zu übergeben.

In nomine sancte et individue trinitatis. Reginbertus Dei gratia Patauiensis ecclesie episcopus. Pium et iustum est bonorum hominum deuotionem erga deum diligentius considerare et quicquid intendunt in uinea domini plantare, congruum ducimus cum illis huic operam dare, per hoc utriusque honor augetur et conseruatur in terris atque retributio, que iustos exspectat, cumulatur eis in coelis. Notum ergo uolumus esse omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris, quod quidam nobilis homo Otto de mahelant instinctu saneti spiritus ecclesiam in predio suo in loco, qui dicitur sancti Johannis iuxta riuum sabenikhe fundauit et centum mansos pro remissione peccatorum suorum et fratris sui Waltchuni et utriusque coniugis et omnium parentum suorum potenti manu sine alicuius contradictione eidem ecclesie delegauit eo tenore, ut ibidem patauiensis episcopus fratres regulares canonicos secundum regulam sancti augustini instituat, de cetero pretaxatam eandem ecclesiam cum omnibus suis appendiciis cultis et incultis, uiis et inuiis, pascuis, pratis, siluis, aquis aquarumue decursibus, exitibus et reditibus in omni genere utilitatis beato stephano patauie per manus aduocati ducis Heinrici et marchionis et nostras tradidit. Nos uero fidem et deuotionem eius erga beatum stephanum intuentes omnia beneficia, que ab ecclesia nostra possederat in decimationibus, mansis, curtibus, areis, uineis, excepto castro grifenstaine cum omnibus suis appendiciis comuni consilio cleri et populi eidem ecclesie per manus eiusdem aduocati tradidimus et decimacionem, quam dux Heinricus et marchio nobis resignauit ea condicione, ut cidem loco traderemus, sane hanc dico decimationem, quam prenominatus Otto a duce in beneficio tenuit.

Preterea ecclesiam munichispahe, Niunchirchen, Chunigesuuisen, ecclesiam sancti Georgii et Dunnenbahc, Croucen, Grine, Sahsenchirchen, Mitterenchirchen, Porcionem decimacionis, que Ottonem attingit in ecclesia Ualeunaha et ecclesiam Sineunellenuelde cum decimacione, que ad eam spectat, fratribus ibidem Deo ministrantibus concessimus. Ut autem hec rata et inconuulsa permaneant, precipimus et presentis pagine inscriptione sub sigillo nostro in perpetuum comunimus. Siquis autem id adtemptare presumpserit, sciat se iram et indignationem omnipotentis dei incurrere. Huius rei sunt testes Gebehardus de purchhusen, Chunrat de pilstein et filius eins fridrihe, Chunrat marchio, Oudalrihe de pernecco, Hartunic de hagenauno, Walthero de traiseme, Hartunich de Rauna, Adelbrech et frater eius Luitpolt de stameheim, Chunrat de racale, Gebehart de chadelhosespergen (sic), Adelram de chabe, Baldemar et frater eius Diethero de halse, Marquart de uuesen, Hartmut de haga, Diterihe de smidaha, Roudeger camerarius, Sigeboto dapifer.

Hee autem facta sunt anno ab incarnatione domini Millesimo c XL. VI. (sic) In expedicione iherosolimitana Indictione VIIII.

Original mit Siegel im Museum Francisco-Carolin. zu Linz. — Kurz, Beiträge IV. pag. 419.

CLVIII

1147. Mai. — Bischof Reginbert von Passau verleiht dem Kloster Waldhausen die Kirche in der Nähe des Berges Hengist.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Reginbertus Dei gratia patauiensis episcopus. Quandoquidem in partem sollicitudinis ecclesiarum deo uolente uocati sumus, quantum de iure suscepti officii nostri possumus, diuinum cultum ampliare et deo seruientibus curam gerere intendimus. Uniuersis itaque Christi fidelibus notum esse uolumus tam futuris quam presentibus, qualiter iustis peticionibus dilecti nostri domini Ottonis de mahlant annuentes quasdam nostri iuris diocesianas ecclesias cum decimacionibus suis ecclesie sancti Johannis in sabenik contulimus eo, quod et ipse multis prediis suis aliisque rebus collatis eandem eanonicorum regularium ecclesiam fundaucrit nostreque dicioni subdiderit. Debitam quoque adhuc ei exhibentes recompensacionem quandam aliam ecclesiam in confinio montis, qui uulgariter hengist dicitur, de nouo nostra concessione fundatam cum uniuersis eorum, que iam culta sunt uel excolenda,

decimacionibus adbibito quoque baptismi ac sepulture libero iure prefate ecclesie sancti Johannis ad usus et stipendia fratrum superaddidimus terminosque in hunc modum prefiximus et designauimus. A gaihstetin usque ad ecclesiam sancti Martini, Ab eadem ecclesia usque in uadum Gressenich, ab eodem uado per medium hohenberch usque in entischengrabin, Ab illo loco et ualle per descensum maioris trisnich usque in aridam trisnich. Ab inde usque in metam positi lapidis, Ab hine usque in chlasinbach, In descensu chlasinbach usque ad metam alterius lapidis, Deinde usque in tiuphenbach et per meatum eiusdem riuuli usque in danubium, Idcirco autem predicte ecclesie taliter terminos designauimus, quia locus ille paulo ante saltuosus et incultus nullis diocesianis terminis inclusus fuit, unde nostre auctoritati terminos illi destinare de ratione licuit. Tale itaque nostre donacionis et constitutionis factum licet astipulacione coniuentium fratrum nostrorum et assensu populi magnum robur acceperit, ut plus tamen ratum in posterum et inconuulsum permaneat, priuilegio nostro muniuimus et sigilli nostri inpressione insigniri fecimus. Nomina uero eorum, qui tune presentes aderant et qui huius rei testes exstiterunt. hec sunt: Gebehardus de purchusin, Chunrat de pilstein et filius eius friderich, Chunrat marchio, Oulrich de pernekke, Hartwic de haginuwe, Walther de traisme, Hartwic de rauna, Adelbreht et frater eius lupolt de stamcheim, Adelram de chambe, Chunrat de rakez, Gebehart de chadehosesberge (sic), Marquart de Wesen, Rudeger camerarius, Sibot dapifer.

Hee autem facta sunt Anno ab incarnatione domini Mill. C. XL. VI. in expeditione ierosolimitana Indict. VIIII.

Original mit Siegel im Museum Franc.-Carolin. zu Linz. — Kurz, Beiträge IV. 422.

CLIX.

1147. Mai. — Bischof Reginbert von Passau verordnet, dass von den dem Kloster Sebnich (Waldhausen) von ihm und Otto von Machland gewidmeten Kirchen j\u00e4hrlich eine Abgabe an dasselbe entrichtet werden m\u00fcsse.

In nomine sancte et individue trinitatis. Reginbertus dei gracia pataviensis ecclesie episcopus universis Christi fidelibus in perpetuum amen. Ad tollendam in posterum omnem calumpniandi materiam facta modernorum siue negocia, ne in errorem transeant, litteris et scripture testimonio indigent confirmari. Hinc est, quod pro habundantis cautele remedio memorie tam presencium quam futurorum

notum fore volumus, quod quidam nobilis noster dilectus Otto de Machlant instinctu sancti spiritus ecclesiam in predio suo in loco, qui dicitur Sancti Johannis iuxta riuum in Schnich fundauit et eam satis large prediis dotauit atque ditauit Et ecclesias quasdam, quas tam ipse quam patres sui in territorio patrimonii sui fundauerant, cum omni iure, quod in eis racione fundi habuit, ius scilicet patronatus et dotem earundem ecclesiarum supradicto Monasterio donauit, Parrochiam seilicet in Sebnich, in qua ipsum monasterium fundatum est, et Chrutzen, Newnchirchen et Chunigswisen, Duninpach et ecclesiam sancti Georii. Nos etiam deuocionem ipsius prefati domini Ottonis intuentes Ecclesias quasdam Parrochiales ad nos pleno iure spectantes uidelieet Munichspach, Mitterchirchen, Saechsin, Grine cum omni iure, quod in eis habuimus, iure seilicet patronatus de conmuni cathedralium et ministerialium nostrorum consilio prenominato cenobio donauimus perpetuo possedendas (sic). Preterea ne quisquam successorum nostrorum seu prefati domini Ottonis quacunque sorte succedencium in omnibus supradietis ecclesiis ius patronatus sibi presumat in posterum usurpare, de consensu domini Ottonis et de bono consilio cathedralium nostrorum singulas prenominatas ecclesias tam a nobis quam ab ipso domino Ottone sepedicto monasterio donatas in euidens signum debite et perpetue possessionis iuris patronatus prefato cenobio sub annuali eensu persoluendo perpetuo tradimus obligatas, Ecclesiam uidelicet Munichspach sub censu duodeeim solidorum denariorum usualis monete, Ecclesias uero Nywnehirchen, Chunigswisen, Saneti Georii, Dunninpach sub censu dimidii talenti denariorum usualis monete, Ecclesiam in Saechsin sub censu quinquaginta metretarum siliginis et totidem auene usualis mensure, Mitterchirehen, Chrutzen, Grine sub censu uiginti metretarum siliginis et totidem auene usualis mensure. Ut autem hec rata et inconuulsa permaneant, presentis pagine inscriptionem sub sigillo nostro in perpetuum conmunimus. Siquis autem idem adtemptare presumpserit, seiat se iram et indignacionem omnipotentis dei incurrere. Huius rei testes sunt Gebhardus de purchausen, Chunradus de pilstain et filius eius fridrich, Chunradus comes de ragitz, Ulricus de perneke, Hertwich de Hagenawe, Waltherus de traism, Hertwicus de rauna et alii quam plures. Hec autem facta sunt anno ab incarnatione domini Mill. CXLVII. in expedicione ierosolimitana, Indictione VIIII.

Original mit Siegel im Museum Franc-Carolin. zu Linz. - Kurz, Beitr. 1V. 436.

CLX.

1147. 4. Juni. — König Chunrat III. bestätigt die Stistung des Klosters Waldhausen und die Schenkung des Beimvaldes an dasselbe.

In nomine sancte et individue trinitatis Cunradus divina favente clemencia Romanorum rex secundus. Si antecessorum nostrorum regum seu imperatorum pie deuocionis limitem prosequentes ad cultum diuine religionis dilatandum Christi fidelibus in posterum prouidere et de statu et profectu illorum pro debito regie auctoritatis oportune ordinare studebimus, idem nobis tam ad presentis uite tranquillitatem quam ad futuram beatitudinem promerendam profuturum non ambiginus. Ea propter omnium tam futurorum quam presentium nouerit industria, quod dominus Otto de machlant tam antecessoribus suis quam sibi omnique posteritati suae in remissionem peccatorum suorum hoc remedium contulit, quod de possessionibus suis in honore sancti Johannis ewangeliste et sancti Stephani prothomartiris nouellam plantationem ad preposituram Kanonicorum regularium ordinandam diuina inspirante clementia inchoauit, Ad quam excolendam a heinrico comite ratisponensi partem nemoris, quod beinwalt dicitur, duce heinrico, marchione Cunrado amuentibus eiusdemque particulae nemoris usum remittentibus comparavit. Huius inquam comparate possessionis universi usus nemoris, aque, uici (?), terre, molendinorum, uidelicet in ascensu fluuii sabenegge de hoc loco, ubi intrat danubium, usque ad uicum, qui ducit ad sanctum Georium et ad hyspere fluuium et in huius descensu usque ad pontem uicinum, de hoc ponte in summitates montium, qui uocantur thasperch et clogges, abhinc in torrentem Waidenbach et in huius descensu secundum factam designationem usque ad danubium terminos denotauit. Adhue predictus Otto super his omnibus melius sibi prouidit et ne hoc comercium et tante religionis inceptum, quia predictum nemus ad regiae excellentiae nostrae usum pertinet, nobis rennuentibus et contradicentibus frustraretur, regiam munificentiam adiit et singula, prout fecit et facturus erat, ordine nobis exposuit.

Nos uero pro peticione ducis et marchionis maxime autem causa promouendae religionis predicti nemoris usum, quod ipse comparavit, libertati constituendae ecclesiae remisimus et praesentis privilegii auctoritate confirmauimus, ne aliquis successorum nostrorum vel ducis vel marchionis vel comitis ratisponensis hunc usum sibi uendicare presumat. Huius rei testes sunt heinricus ratisponensis episcopus, Regebertus battauiensis episcopus, Poppo comes et frater eius bertoldus, comes ludewicus de othingen, Eberhardus de telle.

Signum domni Cunradi romanorum regis secundi.

Kurz, Beiträge IV. 424 ex autographo.

CLXI.

1147. 26. December. Kremsmünster. — Bischof Reginbert von Passau vereinigt die Pfarrkirche zu Schöndorf mit dem Spitale des heil. Ägidius zu Vöcklabruck, welches Piligrim von Schalchheim gestiftet hatte.

Reginbertus caelesti gratia patauiensis episcopus aecclesiae suae christique fidelibus salutem perpetuam. Quemadmodum uolumus in dei omnipotentis nomine priuilegium istud inditae (sic) actionis in deficientem memoriam continere, ita et fiducialiter speramus, quod posteris pro eterna saluatione aliquid misericordiae opus ualeat persuadere, quia bonorum inspectis exemplaribus ex multis ad plura et de bonis ad meliora feliciter crescit effectus. Uir igitur quidam nobiliter ingenuus de Scalchheymen nomine Pilgrinus christo militare cupiens armis renuntiauit et de bonis suis ab omni contradictione liberis hospitale quoddam in Vechelaprovke peregrinis et pauperibus iniciatum preparauit Et quum asilum illud cum suis pertinenciis et aecclesiam ibidem in venerationem beati Egeydii constructam, omnia in massam bonorum sancti Stephani prothomartyris in Patauia, ubi et corporaliter iacet sanctus Ualentinus, perenni iure uir ille tradiderat, nos etiam spe retribucionis aeternae uoluntatem suam et opus bonum studentes simile aliquid faciendo comprobare, dignum duximus fidelium nostrorum consilio in augmentum refectionis pauperum hospitali predicto quippiam de aecclesiasticis rebus erogare. Parrochiam igitur ibi proximam, quae est Scovendorf, cum utilitatibus in ea suscipiendis illuc pertinere constituimus excepta dumtaxat episcopali iusticia annuatim persoluenda, nisi forsitan et illam quandoque vel ego uel episcopus meus successor ad incrementationem (sic) eiusdem elemosine remiserit. Placuit etiam propter predicti Pilgrimi religiosam deuotionem, quae in laico maior esse non potuit, ut ipse, quoadusque

uiueret, de omnibus vel a nobis vel a ceteris vel denique a se ipso eidem hospitali collatis potestatiuam habere ordinationem et post eum quicunque sub cognitione tantum Patauiensis episcopi plebanus ibi fidelis et circa pauperes deuote studiosus possit haberi, tam in aecclesia quam et in hospitali suscipiat amministrationem.

Postremo ne pauperes illi indefensi bonorum suorum flerent dispendium, dominum Hartwicum Hagowenensem deuotum eis et fidelem fecimus aduocatum. Quicumque igitur his christi minimis beneficium et consolationem prestiterit, illum oratione omnium fidelium ad salutem in die uisitationis sue sine fine uidendum promereatur, quem honorauit*).

Testes affuerunt, ex capellanis quidem domini episcopi: Dietmarus S. Floriani prepositus, Ovdalricus aquileiensis, Ovdalricus de Zewentendorf, Almarus, Hugo, Heinricus, Hugo.

Ex nobilibus Fridericus comes de Pilesteine, Hartovwicus de Hagenoue, Pabo de Zovllingen, Diethricus de Pomhgarten, Engelscallus de aterseo, Chovnradus de franconia. Ex ministerialibus episcopi Porno de Holzhovsen cum utroque filio suo Rovdegero et Pornone, Ovdalricus de Struben, Hartmovth pincerna, Sigeboto dapifer, Ovdalricus de Holzhovsen, Megenhart de Linze.

Acta sunt hec in *cremesmonasterio* in die S. Stephani prothomartyris post natalem christi anno incarnationis domini millesimo CXLVIII. Anno autem ordinationis episcopi VIIII. Amen.

Original mit Siegel im Archive des Kl. St. Florian. - Stülz, Gesch. von St. Florian 18. 249.

CLXII.

1147. — Erzbischof Eberhart I. von Salzburg beurkundet einen Tausch zwischen dem Kloster St. Peter und den Kanonikern der Domkirche zu Salzburg.

In nomine sanctae et individuae Trinitatis. Eberhardus divina favente clementia Salzburgensis ecclesiae Archiepiscopus. Quoniam graviter nostris temporibus religiosas personas a secularibus super his, quae monasteriis a fidelibus Christi conferuntur, cernimus vexari, necessarium existimavimus precibus dilecti fratris nostri Heinrici abbatis de sancto Petro annuere, scilicet ut bona quaedam. quae in

^{*)} Von hier an folgt eine andere Schrift,

nostra praesentia eidem monasterio sunt collata vel recognita vel per commutationem acquisita, praesenti pagina comprehendamus et noticiae posterorum sigilli nostri impressione roborata transmittamus. Anno igitur dominicae incarnationis MCXLVII. episcopatus vero nostri I. quidam ex ministerialibus sancti Roudperti Godefridus nomine divina inspirante gratia universa predia sua et familiam exceptis octo houbis et XV. mancipiis monasterio sancti Petri Salzburge consensu conjugis suae Adale in praesentia nostra et venerabilis fratris nostri Gurcensis episcopi Romani tradidit ea tamen conditione, qua prius in conspectu predecessoris nostri piae memoriae Chounradi archiepiscopi eidem ecclesiae illa tradiderat, scilicet ut, si absque legitimo herede vita decederet, in principali eorundem praediorum loco Wietingin dicto ex consilio Salzpurgensis archipresulis et Gurcensis episcopi, abbatis quoque sancti Petri divinum servitium ordinetur. Huius traditionis testes sunt: Liutoldus comes de Pleigin, Heinricus de hegelin, Engilscalcus de Friesah, Roudolfus de tounisperch, Hartnidus et frater eius, Marchwardus de Viskaha, Liutwinus prepositus, Wolframmus de offinwanc, Wolframmus de harpholtishein, Ekkehardus de tanna, Sigifridus de Friesac, Liutoldus de Salzpurch. Eodem quoque anno, in die autem ordinationis nostrae recognitum est et traditum eidem monasterio a Gebehardo comite de Purchusin predium quoddam ad alsa situm, mons videlicet ex uno latere habens vineam, ex alio coopertus virgultis, quem quondam tradiderat ad altare beati Petri bonae recordationis Sizo comes et Sigehardus, sed a parentibus prefati comitis Gebohardi occupatus et in jus proprietatis injuste fuerat redactus, haec autem recognitio seu traditio facta est in praesentia nostra et fratrum nostrorum episcoporum Ottonis frisingensis, Hartmanni Brixinensis, Romani Gurcensis. Testes quoque hujus recognitionis facti sunt de fidelibus nostris Engilbertus Marchio, Engilbertus comes hallensis, Liutoldus comes de Pleigin, Adelbertus et frater eius Liupoldus de Stancheim, Gotescalcus de hunisperch, Heinricus de hegelin, Engilschalcus de friesah, Liutoldus de Siesdorf, Ekkehardus de Tanna, Hartnidus de viskaha, Heinricus de Purchusin, Item Heinricus, Hugo, Hartuvieus, Gebolfus ministeriales ejusdem comitis. Ab hac autem recognitione nondum VII. diebus evolutis Heinricus comes et frater eius Sighardus de Schala nepotes predicti comitis Gebohardi, qui et ipsi prefati predii violenter potius quam legitimi heredes accesserant,

acceptis a fratribus supradicti monasterii XIV- marcis coram legato nostro in castro Purchusin omni se jure sepedicte possessionis testibus coram positis eliminaverunt. Testium autem nomina haec sunt: Adalbertus et frater eius Liupoldus de Staneheim, Heinricus judex de Purchusin, Item Heinricus, Hugo, Hartwicus, Gebolfus, Purchardus, Routderus, Maganus de Tti (?) ministeriales predictorum comitum. His itaque gestis vir quidam nobilis Chadoldus dictus predium a fratribus obtentum, quod a predictis comitibus beneficii jure possederat, suis usibus sicut propriis detinere nisus est. Lite igitur inter ipsum et fratres aliquandiu perseverante contigit, ut eodem anno ad remensem sinodum vocati cum fratribus nostris episcopis et majoribus ecclesiae nostrae pergentes eundem Chatoldum itineris comitem haberemus. Qui rationabili querimonia abbatis opportune pulsatus in consilium nostrum se dedit sepedictum predium coram Babinbergensi episcopo et Brixinensi in manum nostram prope remensem civitatem eo tenore repudiandi, ut XV. marcas a fratribus predicti monasterii acciperet nec ulla eos de cetero eiusdem causae exactione vexaret. Huic rei presentes et testes fuerunt Heinricus prepositus Salzburgensis, Werinherus abbas Lawandinensis, Oudalricus abbas de sancto Lamberto, Chounradus abbas biburgensis, Chouno prepositus Chimensis, Hugo Perthensgadensis, Duringerus, Wisinto ministeriales sancti Roudberti; quinque ergo marcas de manu abbatis remis accepit promittens, quod in reditu suo apud Salzburc reliquas X. acciperet, et iterato in nostra presentia coram testibus, quos fratres adhiberent, idem predium reputaret; factum est ergo, ut rediens, sicut promiserat, nobis in superiori castro Salzburc constitutis prius abdicato beneficio denuo renuntiaret, juxta pactionis condictum X. marcis attractis accepit, igitur hi testes secundi adhibiti sunt: Liutoldus comes de pleigin et filius ejus Liutoldus, Ekkebertus comes de butina, Heinricus de hegilin, Liutoldus de Siesdorf, Sigiboto de Suriberch, Duringerus de werivin, Hartnidus et frater ejus Marcwardus de viskaha, Wisunt et Otto de Pongou, Dietmarus de Eicheim, Liutwinus prepositus, Palo (sic) de Sure, Roudolfus, Engilscalcus, Otto, Bertoldus et Willihelmus ministeriales comitis Liutoldi. Presenti quoque inscribere pagine necessarium et utile duximus commutationem, quae inter monachos sancti Petri et canonicos majoris ecclesiae facta est. Heinricus siquidem prepositus et canonici dederunt abbati et predictae congregationi curtim in pinzgou sitam, quae a nobili

viro Adelberto de Lugis tradita eis fuerat, sed nunquam propter contradictionem propinquorum ejusdem Adalberti possessa, e contra abbas concessit eis in area, quam habuit ad Tauersheim, secus ecclesiam construere et medietatem illius ecclesiae atque atrii perpetuo jure possidere, addens insuper eis octo marcas. Huius commutationis testes sunt Adalbertus de Gerin, Heinricus de hegilin, Engilscalcus de friesah, Sigiboto de Sureperc, Wolframmus de offinwanc, Pabo de Sure, Wisint de Pongou, Sigimarus de libniz, Hartnidus et frater ejus Marchwardus de viskaha, Adelbero de longou, Chunradus de Calcheim, Liutwinus castellanus, Liutoldus de Salzpurc.

Acta sunt haec anno dominice incarnationis MCXLVII. Indictione X. Episcopatus vero domini Eberhardi Salzburgensis anno primo.

Hormayr, Archiv f. 1828, pag. 350.

CLXIII.

1148. 30. März. Remis. — Papst Eugen III. bestätigt dem Kloster Niederaltach unter andern Besitzungen auch die Weingärten zu Schönhering und Ottensheim.

Eugenius Episcopus seruus seruorum Dei dilectis filiis Conrado Abbati Monasterii S. Mauritii Altahensis eiusque fratribus tam presentibus quam futuris monasticam vitam professis in perpetuum. Ouoties illud a nobis petitur, quod rationi et honestati convenire dinoscitur, animo nos decet libenti concedere et petentium desideriis congruum impertiri suffragium. Eapropter dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus elementer annuimus et prefatum monasterium, in quo divino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti patrocinio communimus statuentes, ut quascunque possessiones, quecunque bona in presentiarum juste et canonice possidetis aut in futurum concessione Pontificum, Largitione Regum vel Principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis Deo propitio poteritis adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hec propriis duximus exprimenda vocabulis: Ecclesias videlicet de Zaia, de Abbatisdorff, de Grie, de Chunezen, de Cassen, de Mynchendorff, de Iserhouen, de Puchouen, de Walenstorf, de Erlbach, de Sinichingen, de Mundriching, de Ingoltestat, de Otelingen, de Wilbach, de Peringen, de Usterlingen, de Peirbach, de Metmenhusen, de Ibach,

de Suarza, de Pfolingen, de Paschingen, de Suarza, de Rorbach, de Urbach, de Lalling, de Tundorf, de Aicha, de Wincklingen, de Regen, de Monte S. Godchardi, de Neszelbach, de Haidolfinigen, de Cella, Montem S. Marie de Ceholuinge, Runchene, Tagmarspach, Winchingen, Hohenoe, Aspach cum vineis et portu, Vineas de Spizze. Shonheringen, Oteneshaim, Gerlochesperch, Wissensingen, Mannendorf, Hordorf, Rauuenstetten, Ranzingen, Parshalchessriegen, Kadingen, Adelboldingen, Asingen, Zalligen, Teuuelsperch, quidquid juris habetis in Halla. Preterea quecunque bona tam in decimis quam familiis iuste et canonice possidetis, vobis nihilominus confirmamus. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat prefatum monasterium temere perturbare aut eius possessiones auferre vel ablatas retinere, minuere seu quibuslibet molestiis fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura Salua sedis Apostolice auctoritate et Dioecesanorum Episcoporum canonica reuerentia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica Secularisue persona hanc nostre constructionis (sic) paginam sciens contra eam venire tentauerit. secundo tertique commonita si non satisfactione congrua emendauerit. potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se diuino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a Sacratissimo corpore et Sanguine Dei et Domini nostri Jesu Christi aliena fiat atque in extremo examine districte ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco iusta seruantibus sit pax domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum judicem premia eterne pacis inveniant. Amen.

Ego Eugenius catholice ecclesie episcopus etc.

Ego Oddo diaconus Cardinalis S. Gregorii ad uelum aureum etc. Ego Octauianus diac. card. P. Nicholai in carcere tulliano etc. Ego Gregorius diac. card. S. angeli etc.

Ego Jacintus diac. card. S. Marie in Cosmedin etc.

Datum Remis per manum Guidonis S. Romane Ecclesie card. et cancellarii III. Kal. Aprilis Indict. XI. Incarnationis Dominice Anno MCXLVIIII. Pontificatus vero Domini Eugenii Pape III. anno IIII.

Hund, Metrop. II. 27 (edit. Monac.). - Mon. boic. XI. 163.

CLXIV.

1149. Greiffenstein. — Der Edle Otto von Machland verordnet, dass all sein bewegliches Gut zwischen den Klöstern Baumgartenberg und Sabenich getheilt werde und dass die von dem Bischofe von Passau dem Kloster Sabenich gegebenen Güter nach Baumgartenberg gehören sollen.

In nomine dei omnipotentis. Ego Otto de Machlannd Nobiliter natus graui egritudine oppressus Volo pro anima mea dispensare presente fratre meo Walchuno atque fidelibus meis Chunrado, Herwico, Berno, nullo michi contradicendo vel resistendo, Trado igitur et jubeo, vt dentur omnia mobilia mea Abbati de Bongartenberge, qui presens est, inter vtraque cenobia diuidenda scilicet Sancte Marie de Pawmgartenperg Et Sancti Johannis de Sabenich Sub ea tamen caucione, vt, si episcopus Patauiensis aliquid eorum dempserit, que a suo predecessore concessa sunt ecclesie Sancti Johannis et Sigillo conmunita ipsius, omnia tam predia quam mobilia pertineant ad domum sancte Marie de pangartenperq. Rogo eciam te frater, vt memor fraterne fidei atque dileccionis ob salutem animarum nostrarum nostrorumque parentum predia, que a me assignata vel data sunt Ecclesie Sancti Johannis, Si episcopus, sicut iam dixi, aliquid abstulerit eorum, que per antecessorem suum eidem ecclesie collata sunt, tua delegacione ad ecclesiam Sancte Marie pawmgartenperg transferre non differas et defensionem obtineas. Dispositis tandem pro anima mea tam predijs quam mobilibus meis duobus iam dictis claustris sub premissa condicione Presente fratre meo Walcono, cum essem apud Kremese, Renuncio hodie omnibus proprietatibus atque vxori mee, ipsa annuente atque consenciente, victurus abhine secundum jussionem Abbatis, qui adest. Nunc igitur ego Otto conmitto animam meam omnipotenti deo, et insero manus meas vestris manibus conmittens me vobis mittoque gladium meum per Vos offerendum deo et Sancte Marie cum reliquis armis meis ab isto loco, qui dicitur Griffenstain, Acta sunt autem hec Anno ab incarnacione domini M. C. XLjX*).

Nota quatuor fuisse fratres Walchunum fundatorem ecclesie Sancti Andree circa Traysmam habentem Comiciam in Lengenpach.

Hertwidum habentem Comiciam jn Spilberch fundatorem ecclesie Wilhering, latine hilaria.

ŧ.

^{*)} Bis hieher abgedruckt bei Kurz, Beiträge III. 338.

Altramum habentem Comiciam starhenberckh aliaque multa terrarum spacia fundatorem ecclesie Seconiensis.

Ottonem, qui ultimus fuit, habentem comiciam Weiten et Rechperg, qui multis bonis ditauit Ecclesiam Sancti Andree eamque libertati sedis apostolice eum multis nobilibus sub vno aureo Bisancio quoque omni anno prepositus seruiret, contradidit multisque bonis Ecclesiam Neuburgensem, Gottwicensem, Walthausiensem ditauit, vbi eciam fundator fuit, Et in Pawngartenperg; quumque priuilegiate nomine a sede apostolica, ab imperio et a Regno hunc titulum habuerunt liberi et nobiles aduocati, quod hij fundatores a Mari usque ad mare fuerunt aduocati omnium Ecclesiarum kathedralium, vt in Chronicis legitur.

Hec nostri fossa Fundatoris tenet ossa,
Cum quo protector noster incet, his pete lector,
Qui presto fueris requiem, si nonina queris,
Dictus erat Walther prior, Otto nobilis alter,
Tertius Alramus celitus Vernans, quasi Ramus
Olim famosus, diues, celebris atque generosus:
Nunc cinis atque lutum nature dando tributum,
Sordeo, quo pergo, perges et tu, precor ergo,
Me prece soleris, ut, cum morieris, simul eris
Non in lugendo inde forte sed in moriendo
Ordine tu jubaris, diuino lumine fruaris.

Isti versus habentur Scripti in Monasterio Sancti Andree in choro juxta *Traysmam* fundatum.

N. Ottonis vxor*) fundauit Monasterium Monialium Erlacloster dictum prope oppidum Enns situm, in quo, ut fertur, Sepulta iacet, sed similior veri relatum est, quod in Pruckh sepulta sit.

Arma Monasterij *Pawngartenperg* sunt arma superioris austrie, Aquila aurei coloris in nigro campo, quatuor tractus duo Albi et duo Rubri.

> M. C. preteritis XL septem simul Ottonis Comitis domus hee in honore Est cura grata proprijs bonis fabricata.

Ad Montem Pomerij proprie Pawngartenperg Monasterium Cisterciensis Ordinis, ibi fluit nardus proprie diete Nern.

^{*)} Am Rande: Geutta vxor Ottonis,

Siluia domus Monasterium Canonicorum regularium, ibi fluit Seminosa proprie dicte Serming, que fluit jn Sermingstain, postea duplex Ischper superior et inferior dividens Austriam a terra Anesi in vno latere Et Anosus fluuius ab alio latere dividit austriam a terra Anasi.

Austria superior floriani Sangwine felix Et ciuitas Anasum hic semper Ymagine gaude.

Aus einem Copialbuche des Kl. Baumgartenberg v. J. 1511.

CLXV.

1149. P\u00e4ten. — Erzbischof Eberhart I. von Salzburg weiht die am Fusse des P\u00fctener Berges erbaute, dem Kloster Reichersberg geh\u00fcrige Capelle und eximirt sie von der Jurisdiction des Pfarrers von P\u00fcten.

+ In nomine summe trinitatis. Notum sit christi fidelibus, quod ego Eberhardus Jeuauensis ecclesie archiepiscopus in pede montis putinensis consecraui capellam propter usus fratrum Richerispergensivm tali uidelicet cautione, vt eadem capella cum dote adiacente in potestate sit eorundem fratrum neque plebanus eiusdem loci aliquid in ea ivris habeat neque ipse de suo ivre aliquid amittat propter candem capellam, in qua nimirum diuina officia fratribus celebrari concessimus, que illic audire nullos fideles prohibemus ita uidelicet, ut suo ivre non priuetur Putinensis plebanus; Populares quoque sermones in precipuis festis eiusdem capelle inibi fieri permisimus uidelicet in dedicatione ac festis Beati Johannis Babtiste sanctique Petri Apostoli. Interfuerunt autem huic dispensationi Dominus Romanus Gurcensis episcopus et prepositi Gerhohus et Werinherus Seccowensis Presbiteri capellani nostri Rödbertus, Gotescalcus, Ödalricus Et de Pataviensi episcopatu Marquardus prepositus Niwenburgensis, Canonici Richerispergenses Watherus et Heinricus presbiteri, Canonici Niwenburgenses Herimannus et Hildibrandus diaconi, Plebani sacerdotes Hartwicus de Lanzenkirichen, Meginwardus de Brumberg, Richerus de Putine, Laici nobiles et ministeriales, Comes Ekkibertus, Dietericus de Mosen, Depoldus de Lechisgimunde, Turingus de Weriuen, Sigemar de Libenize, Hartnidus et frater eius Marquardus de vcelingen, Truslebus de Radistat, Putinenses ministeriales, Poppo, Licpoldus, Rapoto, Chono, Turingus et populus multus ad dedicationem ipsius capelle collectus. Et vt hec nostra dispositio firma et inconvulsa permaneat, paginam hanc sigilli nostri

roboravimus inpressione. Actum putin Anno dominice incarnationis M.C.XL.VIIII. Indictione XIII.

Original auf Pergament mit Siegel, welches mittelst eines durchgezogenen Pergament-Riemens rückwärts angehestet ist, im Kl. Reichersberg. — Mon. boic. IV. 415.

CLXVI.

Circa 1150. — Erzbischof Eberhart I. von Salzburg verleiht dem Propste Manegold von Ranshofen und seinen Nachfolgern die Kirche Hochberg.

In nomine sanctę et indiuiduę trinitatis ego Eberhardus dei gratia Salzburgensis ecclesie Archiepiscopus. Notum uolo esse christi fidelibus, quod ecclesiam Hohenberchah infra terminos parrochię nostrę sitam cum toto iure parrochiali ad eam pertinente assentiente clero et laicis fidelibus ecclesię nostrę firma concessione conmisi preposito Ranshouensi Manigoldo et eius in posterum successoribus conmunem uitam secundum regulam beati Augustini seruantibvs salua in omnibus nostra nostrorumque successorum canonica iusticia. Si autem, quod absit, regularis uita, que nunc deo fauente in ecclesia Ranshouensi tenetur, fuerit ibi annichilata, pro nichilo quoque habeatur concessio nostra, quam regularibus duntaxat prepositis prefatę ecclesię ratam et inconuulsam permanere uolumvs et ideo kartam concessionis luius nostro sigillo roborari fecimys.

Ego Hugo dei gratia Salzburgensis prepositus subscripsi,

Ego Willehelmus dekanus subscripsi, Ego Heinricus abbas Sancti Petri subscripsi, Ego Tront de sancto Petro SS. Ego Heinricus Berthsgademensis prepositus subscripsi,

† Ego Gerhous Richerspergensis prepositus SS. Ego Herbordus Õuensis prepositus SS. Ego Cêno Kymensis prepositus SS.

Original auf Pergament mit rückwärts angeheftetem Siegel im k. bairischen Reichsarchive zu München.

CLXVII.

Circa 1150. — Tauschvertrag zwischen dem Bischofe Chunrat von Passau und dem Kloster Garsten, vermöge dessen dem Kloster gegen drei Höfe zu Timenbrunn, Hartheim und Buch der Zehent zu Gaftenz eingeantwortet wird.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis chönradus dei gratia patauiensis ecclesie episcopus. Notificamus omnibus uere fidei cultoribus tam presentibus quam futuris concambium, quod factum est inter nos et uenerandum abbatem Syrum carstensem fratresque ibidem domino seruientes, quod hoc modo perpetratum est. Idem namque fratres tradiderunt nobis per manus aduocati sui Otachardi scilicet marchionis de styri tres stabularias curtes, unam apud timenbrunnen cum mancipiis et omnibus, sicut tunc possessa erat, ibidemque molendinum cum iure suo, alteram apud hartheim, terciam uero apud puche et in eodem loco mansum unum, alterum uero apud Emilingen eo tenore, ut decimas, que pertinent ad parrochyam Abilenzi, eis iure concambii traderemus. Nos itaque hoc justum legitimumque concambium esse perpendentes pari deliheratione mutuas conmutationes fecimus prediaque supradicta nos et ecclesia, cui domino auctore presidemus, per manus Adalberti de pergi suscepimus eisque decimas prefate ecclesie donauimus eosdemque terminos a predecessore nostro pie memorie Reginberto statutos confirmauimus, uidelicet a fluvio Robinich usque ad cursum frodenize alterius fluminis et usque ad principium abilenze iuxta portam decernentes et statuentes, ut decimas his terminis inclusas prefatus abbas eiusque successores a nobis et a nostris successoribus perpetua et stabili possessione obtineant. Vt autem pagina huius mutue conmutationis nostre inconvulsa et illibata permaneat, sigilli nostri impressione eam insigniri iussimus idoneosque testes subternotari fecimus. Quorum nomina hec sunt: Chadalhoch patauiensis prepositus, Ödalricus archypresbiter, Adalgoz decanus, Otachar marchio styrensis, Adalbertus de perge, Cholo de Wassinberch, Gotiscalch de hunisperch, Walchon de Chlamme, Pabo de Ameramain, Hartnith de Orte, Gunpolt de pollinheim, Gondacher de steinpach, Hettil de Wizinpach, Dietericus de Truna.

Original; Pergament mit an Pergamentstreifen hängendem Siegel im Archive zu Garsten. — Abgedruckt bei Fröhlich, Dipl. Garst. 41 coll. — Kurz, Beiträge II. 507.

CLXVIII.

Circa 1150. Eans. — Heinrich Herzog von Bayern nimmt auf die Bitte seines Bruders Conrad, Bischofs von Passau, dem Adelbert (von Berg) die Vogtei von St. Pölten ab und entschädigt ihn dafür mit anderen Gütern.

H. dei gratia du. Boarie omnibus Christi fidelibus imperpetuum. Justis petitionibus assensum prebere et ecclesiarum paci studere nostram decet discretionem, id enim nobis et ad presentem uitam et

ad illam, quam expectauimus in celis, remunerationem profuturum credimus. Quapropter sciendum et memorie tam presentium quam futurorum diligenter conmendandum, qualiter nos pro petitione et dilectione karissimi domini et fratris nostri C. patauiensis ecclesie episcopi Adelbertum cognatum nostrum ab Aduocatie administratione ecclesie sancti ypoliti remouimus eamque in manum iam dicti domini et fratris nostri debite dilectionis ac fidelitatis, quam erga ipsum habuimus, intuitu Predicte ecclesie Patauieusi cum omni libertate resignauimus; videbatur enim ultra, quam iustum esset, eandem ecclesiam supradictus cognatus noster Adelbertus grauare et episcopum sub nomine aduocatie turbare. Itaque in futurum omnem questionem auferentes et omnimodis tranquillitati dilecti fratris nostri intendentes eidem Adelberto fideli et cognato nostro beneficium iam sepedicte Aduocatie de aliis nostris redditibus copiose reconpensauimus et decetero omnem repetitionem interclusimus. In futuris autem temporibus hec inconuulsa ut permaneant, sit testis cum omnibus, qui aderant, presens pagina sigillo nostro bullata. Facta sunt hec in conuentu celebri in loco Anesi presentibus multis utriusque nostrum fidelibus et religiosis uiris ad hec fideliter collaborantibus.

Mon. boic. XXVIII. II. pag. 218 ex libr. cop. patav. II.

CLXIX.

Circa 1150. — Nachricht in Betreff eines Streites zwischen dem Bischofe von Passau und dem Kloster Baumgartenberg wegen des Nachlasses des Otto von Machlant.

Sequentem scripturam reperimus, quam nemo dubitat scripsisse abbatem illum, cui ipse fundator professus est. Procedit autem in hunc modum, prout sequitur. Quod scimus, loquimur et quod vidimus, testamur. Scimus et vidimus bone memorie Ottonem virum nobilem duorum claustrorum fuisse fundatorem Alterius Cisterciensis ordinis, Alterius canonicorum regularium. Sed claustrum regularium Canonicorum amplioribus diuitiis ditavit collatis ad idem beneficiis, que ab episcopo Patauiensi habuit, Cuius etiam priuilegio eadem beneficia communiuit. Sed instante illi articulo mortis nobis presentibus, accito fratre suo Walcano (sic) aliisque personis nobilibus, honestis et veracibus commisit nobis omnia mobilia sua inter predicta cenobia diuidenda sub ea tamen caucione, ut, si episcopus Patauiensis diminueret bona claustro regularium a suo predecessore collata, omnia

tam predia quam mobilia nostre forent ecclesie. Facta hac et firmata testamento omnium rerum suarum donacione manibus suis inter manus nostras compositis Domino Christo sese nudum obtulit promittens de reliquo vite sue tempore modum et formam vivendi sub precepto nostro se velle custodire. Norunt hoc Dominus Eberhardus Salisburgensis Archiepiscopus, Hainricus dux Bauarie et multi Comites et viri nobiles ac religiosi Abbates et Prepositi.

Predicto igitur Ottone viam universe carnis ingresso episcopus Patauiensis bona per Antecessorem prefato cenobio regularium tradita usibus suis mancipauit Et ut res sub predicta conditione nobis commissas cum Regularibus diuideremus, a nobis instanter exigere cepit. Cum ergo ad causam hanc dirimendam abbas Cisterciensis a Cisterciensi Capitulo dispositus advenisset, episcopus offerebat assercionis sue testimonia, quod nulla condicione interposita bona illa mobilia duobus iam dictis cenobiis fuerint destinata. Nos uero e contra testamentum morte testatoris confirmatum et nobilium personarum testimonium de illa donacione, que ab ipso donatore nouissimum spiritum trahente fuerat dictata, ad confirmandam assercionis nostre partem parati fuimus exhibere. Sed cum abbas Ebracensis testimonium episcopi contra nos vellet recipere, ipsum deprecati sumus, quatenus ad examen sanctorum patrum Cisterciensis Capituli terminandam differret summam tocius negocii. Quo nobis non concesso denuo ei suggessimus, ne consensu suo vel presencie sue auctoritate iusiurandum testium episcopi reciperet, utpote qui nec de visis nec auditis false iuraturi essent. Preterea episcopo per fratrem nostrum mandauimus, ut saltem pre Reuerencia domini Pape ab iniusta testium productione cessaret. At ille septem falsos testes contra nos produxit, qui sub iureiurando falsum contra nos tulerunt testimonium. Hac igitur necessitate constricti dominum papam adiuimus et tocius seriem rei pleniter ei exposuimus. Qui diligencius causam examinans Salisburgensi Archiepiscopo subiectam per nos direxit epistolam:

Eugenius episcopus seruus seruorum dei Saltzburgensi Archiepiscopo salutem et apostolicam benedictionem. Veniens ad nostram
presenciam dilectus filius noster Abbas de Paumgartennperg aduersus Venerabilem fratrem nostrum Patauiensem episcopum querelam
in conspectu nostro deposuit, quia quedam mobilia ecclesie ipsius a
nobili quondam viro Ottone pro anime sue redemptione in testamento
relicta ei contra iusticiam contendit aufferre. Et quoniam tollerare

nec possumus nec debemus, ut opera pietatis et maxime, que viris religiosis et Christi pauperibus exhibentur, potentia vel presumptione cuiuslibet vacuentur, per presencia scripta fraternitati tue mandamus, quatenus, nisi iam dictus frater noster prescriptum filium nostrum et fratres eius omnia, que in ipso testamento fuerunt eis a prenominato viro legata vel assignata, pacifice habere permiserit, utramque partem ante tuam studeas euocare presenciam et accitis illis, qui eidem testamento interfuerunt, iuxta quod ipsi exinde sub iurisiurandi religione testari voluerint, facias dictum fratrem nostrum inuiolabiliter obseruare. In his autem et in omnibus eorum causis ita te uolumus iam dictos fratres pro Beati Petri et nostra reuerencia sustinere, ut et ipsi pro alterius partis gratia vel potentia se iure suo non sentiant defraudari et nos in eorum subuencione noscamus, qualiter in executione piarum rerum de tua debeamus charitate presumere.

Epistolam sequentem Patauiensi episcopo per nos destinauit:

Eugenius episcopus seruus seruorum dei Patauiensi Episcopo salutem et apostolicam benedictionem. Quoniam fraternitatem tuam sincere dilectionis brachiis amplectimur, ideo non mediocriter contristamur, quod viros religiosos in tua diocesi commorantes ita plerumque videmus a tua fraternitate grauatos, ut et nos exinde non immerito moueamur et cum pontificali officio, ad quod te gratia diuina uocauit, derogare non modicum videaris. Veniens ad apostolice sedis clementiam dilectus filius noster Abbas de Pawmgartenperg sua nos conquestione instruxit, quia quasdam res, quas ecclesie sue Otto vir nobilis imminente mortis articulo pro anime sue redemptione in testamento reliquit, per incongruos testes aufferre contendis. Quia igitur ad iniuriam episcopalis officii periculumque anime tue spectat, religiosis viris, qui de proprio studiosius essent a tua fraternitate promouendi, res ab aliis pia deuocione concessas aufferre, Per presencia scripta dilectioni tue mandamus, quatenus vel ea iam dicto filio nostro et fratribus eius libera et sine aliqua inquietatione dimittas, Vel cum a venerabili fratre nostro Salzburgensi Archiepiscopo fueris euocatus, eius presenciam adeas et quod ab eo fuerit exinde iudicatum, suscipias firmiter et obserues et donec ipsa causa iudicio terminetur, nichil omnino de rebus ipsis jam dicto filio nostro aufferre presumas.

Episcopus uero iterum querimoniam de nobis facturus nuncium ad Cisterciense direxit capitulum quemdam scilicet prepositum grandis corporis virum, qui assistente sibi abbate Ebracensi litteras obtinuit a capitulo domino pape dirigendas, quatenus ipse firmaret iudicium, quod coram abbate Ebracensi de causa predicta fuerit habitum. Jam dictus uero prepositus, quoniam spiritui sancto et sanctis patribus in spiritu santo (sic) congregatis plurima mentiri non est reveritus, veniens in Cristam (sic) Abbaciam Ordinis nostri nec confessus nec communicatus exspirat, Litteras uero, quas a Capitulo acceperat, per Conuersum suum ad terram nostram transmisit.

Accepto autem mandato per litteras apostolicas Salzburgensis Archiepiscopus ad prosequendam causam nostram Patauiensem episcopum evocauit. Euocauit nec non et eos, qui supremo et extremo interfuerunt testamento Ottonis viri nobilis, de cuius rebus videbatur esse contencio. Cumque assidente ei domino Romano Gurcensi episcopo testes accitos viros nobiles et veraces de visis et auditis sub iureiurando dicere paratos paratus esset audire, regulares Canonici, quorum causam agebat Patauiensis episcopus, consilio et precepto ipsius episcopi scripto appellauerunt ad sedem apostolicam. quatenus hoc modo iudicium a domino papa prescriptum impediret et causam nostram terminari prohiberet et periuria testium suorum occulta forent. Utramque partem ergo Saltzburgensis Archiepiscopus domino pape censuit presentandam cum litteris suis fidelem relationem continentibus, ne forte per alteram partem subripi vel addi aliquid ualeret, quod non expediret. Cumque hec necessitas urgeret utrosque examen apostolici moderaminis expetere, episcopus de causa sua diffidens iam prefatos regulares a suis sedibus eiecit, ipsum Cenobium cum suis pertinenciis Abbati cuidam sue diocesis disponendum commisit sicque appellationem factam impedivit.

Kurz, Beiträge III. 386.

CLXX.

1151. Im Jänner. — Conrad, Bischof von Passau, beurkundet einen von den beiden Klöstern Gleink und Seitenstätten abgeschlossenen Tausch verschiedener Zehente.

In Nomine sancte et indiuidue trinitatis. — Chenradus dei gratia patauiensis Episcopus — Officii nostri ratio postulare videtur, et ea, que ad quietem et conmoditatem Ecclesiarum nostrarum spectant, ordinare nos et tractare debeamus. Hinc est, quod nos inter fratres nostros abbatem Fridericum de Sitensteten et Viricum abbatem de Glenich legitime conmutationis concambium fecimes. Etenim cum decimationes de agris Monasterii Glenicensis ad Monasterium

Sitensteten ex antiquo pertinent, fratres invicem gravabant et inter dantes et accipientes moleste sepe contentiones oriebantur. Nos igitur pro bono pacis et concordie nec non, vt quietius et conmodius habeant utraque Monasteria maiorque sit amborum vtilitas, mansum unum in Ilbungespach et pratum unum iuxta flumen vrla ad viginti plaustrata feni et duos mansos juxta flumen Erla de bonis Glenicensis monasterii ad Seitanstêten traiecimus et pro hiis omnem decimationem, quam Sitanstetenses habebant ab Ensgrunde usque in Glunich, ipsi Glunicensi monasterio donauimus per manus vtriusque loci aduocatorum, Arnhalmi videlicet exparte Glunicensium et Egononis ex parte Sitanstetensium prefatis abbatibus et vtriusque loci fratribus pari voto et conmuni voluntate in idipsum consentientibus. Vt ergo actio hee huius legitime conmutationis firmiter et inconfulse (sic) omnibus etatibus constare ualeat, paginam hane inde conscribi ac sigilli nostri impressione roborari precepimus omnem hominem, qui eam violare presumpserit, exconmunicationis vinculo innodantes. Si semel aut bis conmonitus emendare noluerit. Testes autem sunt, Ex clero Sigehardus abbas Gaerstensis, Fridericus abbas de Sitansteten, Altmannus de Haedershouen, Gundelbertus de Wiztra, plebani. Ex laicis per aurem attracti, Adelramus de vrla et frater eius Egeno, Arnhalmus de Volchenstorf, Erchenpoldus, Pilgrimus, Fridericus fratres de Hagwalde, ministeriales Ecclesie Babenbergensis, Hertwicus Bovm. Gundacher et filius eius Gundacher, Engelschalcus et fratres eius Sighart, Luentfrit, de Egelbach et alii multi. Acta sunt hec, Anno dominice incarnationis. M°C'Lj. Regnante Domino Chvnrado Romanorum Rege glorioso et semper augusto, anno Regni eius XVº, Indictione prima, Mense Januarij scilicet amen,

Aus einem Vidimus auf Pergament mit Siegel des Bischofs Wernhard von Passau dd. Gleink 30. Nov. 1292, im Archive zu Gleink. — Kurz, Beiträge III. 309.

CLXXI.

1151. 22. Mai. Kremsmünster. — Conrad, Bischof von Passau, bestätigt die Stiftung des Nonnenklosters Erla.

Cunradus Caelesti gracia Pataviensis Episcopus fidelibus salutem in perpetua benedictione Domini. Domino Salvatore omnium bonorum auctore cooperante et predecessores Venerabiles Episcopos sic imitari et successores nostros pari volumus exemplo in idipsum provocare, ut loca divinis cultibus mancipata tum nostris impensis

adjuvemus, tum possessiones ipsas a quibuscunque fidelibus impensas Dei omnipotentis auctoritate et munimento nostri privilegij contra omnium, quecunque dici aut fingi poterunt, improbitatem stabili in perpetuum tenore confirmemus. Renovantes igitur quoddam nobis oblatum felicissime recordationis Egilberti Pataviensis Episcopi privilegium pro institutione Erlahensis Ecclesie conscriptum latificamus cunctis moderni et futuri temporis fidelibus, quod Vir quidam nobiliter ingenuus Otto nomine una cum propinquis suis Dieterico et Engelscalcho in renuntiando secularibus Semetipsum abnegans facultatum suarum, quibus admodum pollebat, pro Dei amore, pro sua, omnium debitorum salvatione Beatum Petrum Principem Apostolorum Sanctumque Baptistam Domini Precursorem felicissimos conscripsit heredes ita quidem, ut in loco, qui Erlach nuncupatur, Claustro religiose constructo Sanctimoniales ibidem ad regularem vitam congregate Deo devote jugi famularentur obsequio, et locus ipse ad titulum S. Stephani Protomartiris in manum Domini Egilberti Episcopi mancipatus sub sua et omnium deinceps illius sedis Episcoporum proficeret defensione et aminiculo. Ab ipso ejusdem loci Katholico Fundatore hec annexa est conditio, quod si forte sua hec institutio ullius unquam violenta potestate destructa cessaret, hereditas sua ad primum cognationis remearet.

Hec sunt nomina Prediorum, que idem Fundator felicissimus prefate contulit Congregationi: Erlach et omnes in circuitu sitas sui Juris possessiones, hoc est Steine, Waldarn, Gruobe, Engilberge, Wengilbach, Gottenhoven, Palsense, Aschach. Flinspach, VVerenhersdorf, Scafaerfelch, Innlinnesdorf.

Pari devotione Venerabilis Episcopus Egilbertus et ipse spe retributionis eterne tradidit super aram Sancti Petri in eodem loco in augmentum Prebende ancillarum Dei quinque Huobas et duas vineas cum aliquot mancipijs, In Ecclesia Oftheringe terciam partem decimarum, in Ecclesia Ardacheren predium et duas partes decimationis, Apud Ecclesiam Woftspach (Wolfspach) predium et integram decimationem de XXIIII. mansaricijs. Deinde Regmarus Episcopus tradidit eidem Ecclesie tertiam partem decimationis de ipsa parrochia Erlache, Item ad eundem locum attinet ex donatione predicti Egilberti Episcopi integra decimatio de XXIIII. mansaricijs in Ecclesia S. Valentini sitis.

Testes Investiture Domini Ottonis sunt infra subnotati: Hartman de Erlach, Werinhardus de Stafalaren, Frietel, Aribo, Vdalrich de Urkundenbuch des Landes ob d. Enns. Ardachern, Waltchuon de Perge, Piligrim de Cella, Alram de VVillehring, Vdalrich de Machlant, Hadamar de Erlach, Haderich de Hadrichesdorf, Hartveich de Heide, Idunch, Regile.

Sunt preterea et hec Prediorum nomina eidem loco postmodum a fidelibus Christi in stipendium filiarum suarum pro salute animarum fidelium collata: Lupe, VValinsdorf, Othprechtesperg, Sulzpach, Harrose, Halle, Erlofhingen, Hecherens, Vinea Opinge, Richpoldesvinchl, Michstetten, Hagelin et III. domata ibidem sita, Lengenbach, Steinvvant, Gruobe, VValdaren, Strasse, Treunenich, Sevvaren, VVerde, Hittingen, Spaetinesdorf, Fuostendorf, Lohe, Sirniche, Chremelise, Piela, Edelize, Flinspach, Sebiskenbruonnen, Chalmuonse, Dtristnicheneh.

Nos ergo predictam congregationis institutionem noticie posterorum scripto presentis pagine et in eandem sigilli nostri suspensione commendantes per virtutem Sancte et Individue Trinitatis, per merita omnium Sanctorum, per districtam banni nostri sententiam locum illum locique incolas, colonos et possessiones universas sub divina protectione contra omnium quascunque vexationes et molestias ponimus nostrisque successoribus Episcopis fouenda hec universa et protegenda committimus.

Acta sunt hec in *Chrinsmuonnstivre* Anno post Incarnationem Domini Millesimo CLI. XI. Kalend. Junij, Anno vero Episcopatus nostri IIII. Indict. autem XIIII. Epacte I. Concurr. VII.

Ego Kadelous Pataviensis Prepositus subscripsi. Ego Adelgochus Pataviensis Decanus. Ego Valaricus Prepositus S. Marie. Ego Ruodpertus Archidiaconus laudo. Item ego Ruopertus Archipresbiter laudo. Ego Sigehardus laudo. Ego Adalbertus Custos laudo. Ego Hermannus laudo. Ego Heinricus Scolasticus laudo. Ego Adalbertus Abbas S. Agapiti laudo. Ego Wernhardus Forinbacensis Abbas laudo. Ego Sigehardus Abbas S. Marie de Gaerste laudo. Ego Heinricus de Sabenich laudo. Ego Dithmarus S. Floriani Prepositus laudo. Item ex Laicis testes sunt renovationis Adelrammus de Offtheringen, Herrandus de Werde, Adalber de Nuoinaren, Marquarth de Wesen, Richker de Osternahe, Ruodiger ceterique quam plurimi.

Pez, Thesaur. VI. I. 362.

CLXXII.

1151. 22. Juni. Ferentino. — Papst Eugen III. bestätigt die Besitzungen des Klosters Baumgartenberg.

Eugenius episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis Friderico abbati sanctae Mariae in Pomgartenberge eiusque fratribus tam praesentibus quam futuris monasticam uitam professis in perpetuum. Religiosam uitam eligentibus apostolicum conuenit adesse praesidium, ne forte cuiuslibet temeritatis incursus aut eos a proposito reuocet aut robur, quod absit, sacrae religionis infringat. Eapropter dilecti in domino filii uestris iustis postulacionibus clementer annuimus et monasterium beatae Mariae in Pomgartenberge, in quo diuino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et praesentis scripti patrocinio comunimus Statuentes, ut, quascumque possessiones, quaecumque bona eadem ecclesia inpraesentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis deo propitio poterit adipisci, firma uobis uestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus haec propriis duximus uocabulis annotanda: Locum, in quo ipsa abbatia sita est, cum appenditiis suis, Grangiam in Nodemestorf cum appenditiis suis, Grangiam Tymnich cum appenditiis suis, Grangiam Gozoltingen cum pertinentiis suis, Grangiam Teuphenbach cum pertinentiis suis, Modmesecche cum pratis et pascuis, De silua Nordica triginta mansos, Grangiam de Cremesa cum agris et uineis suis et Decem mansos de silua in nochelinge. Sane laborum uestrorum, quos propriis manibus aut sumptibus colitis siue de nutrimentis uestrorum animalium nullus omnino a uobis decimas praesumat exigere. Oleum uero infirmorum, consecrationes altarium seu basilicarum, benedictionem abbatis, ordinationes monachorum, qui ad sacros ordines fuerint promouendi, a dyocesano suscipietis episcopo, siquidem catholicus fuerit et gratiam atque communionem apostolicae sedis habuerit et ea gratis et absque prauitate uoluerit exhibere. Alioquin liceat uobis catholicum, quem malueritis, adire antistitem, qui nostra fultus auctoritate, quae postulantur, indulgeat. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat praefatum monasterium temere perturbare aut eius possessiones auferre seu ablatas retinere, minuere uel aliquibus uexationibus fatigare, Sed omnia integra conseruentur eorum, pro quorum gubernatione

ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimode profutura. Siqua igitur in futurum ecclesiastica saecularisue persona hanc nostre constitutionis paginam sciens contra eam temere uenire temptauerit, secundo tercioue commonita nisi presumptionem suam eongrua satisfactione correxerit, potestatis lionorisque sui dignitate careat reamque se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a saeratissimo corpore ac sanguine dei et domini redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat atque in extremo examine districtae ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua iura seruantibus sit pax domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonae actionis percipiat et apud districtum iudicem premia aeternae pacis obtineat. Amen. Amen. Amen. Amen.

Eugenius catholicae ecclesiae episcopus subscribo.

(Sequentur subscriptiones undecim Cardinalium.)

Datum ferentini per manum Bosonis sanctae Romanae ecclesiae scriptoris X. Kl. Julii Indictione XIIII. Incarnationis dominicae Anno M. C. Ll. Pontificatus uero domini Eugenii papae III. anno septimo.

Original mit Bleibulle im Museum Francisco-Carolinum zu Linz. — Kurz, Beiträge III. 393.

CLXXIII.

1151. 26. August. Passau. — Conrad, Bischof von Passau, schenkt dem Kloster St. Florian die Pfarrkirche Wallern und erneuert die Verleihung der von St. Marienkirchen.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Chvonradus diuina fauente gratia patauiensis ecclesie episcopus cunctis successoribus suis et omnibus christi fidelibus in perpetuum. Pastoralis officii debitum efficacius nos credimus exequi, si religiosorum uirorum indigentiam temporalia subsidia largiendo paterna curamus prouisione releuare et ab aliis pia deuotione ecclesiis donata auctoritate nobis a deo collata pro pace et quiete ecclesiarum eisdem satagimus confirmare, ut qui per nos ipsos propter temporalium actionem frequentes tumultus diuinis ministeriis sedulitate, qua deceret, insistere non ualemus, eorum, quos ope nostra iuuamus, orationes et ministerium temporali nobis beneficio comparenus. Hac igitur consideratione inducti de consensu et fauore fratrum nostrorum Patauiensis chori kathedralium et aliorum fidelium nostrorum ecclesie, que domus sancti Floriani dicitur, que etiam patauiensis ecclesie filia est specialis, legitima donatione conferimus ecclesiam in Waldarn cum aduentiis

suis uniuersis ad supplementum indumentorum fratrum ibidem deo militantium. Confirmamus preterea memorate ecclesie omnes donationes ab antecessoribus nostris episcopis eidem legitime factas et specialiter ecclesiam sancte Marie iuxta riuulum, qui Palsentze dicitur, sitam, que etiam ad cameram predictorum fratrum dinoscitur pertinere.

Vt autem hec nostra donatio necnon et confirmatio futuris temporibus futuris temporibus (sic) perpetua firmitate rata et inconuulsa permaneat, hanc inde paginam conscribi et sigilli nostri impressione iussimus insigniri inprecantes sub adtestatione diuini iudicii, ut si quis qualibet temeritate contra factum nostrum aliquid adtemptare presumpserit, omnipotentis dei indignationem incurrat et perpetue maledictioni subiaceat. Huius rei testes sunt Chalhohus prepositus. Rvobertus decanus, Heinricus scolasticus, Gerboto archiprespiter. Jacobus archydiaconus, Otto capellanus, Pilgrimus, Vodalricus, Fridericus, Albertus, Albero, Fridericus canonici. Ex nobilibus Gebhardus comes de viehtinsteine, Albertus comes de Rebegawe. Heinricus de Julbach, Engilshalcus de vra. Ex ministerialibus Marquardus de wesin, Engilbertus de strebin, Hartmvot pincerna, Adalbertus camerarius, Walchunus iudex, Rvodolfus de Perchaimen, Waltherus de Glancke et alii quam plures, quorum nomina non sunt adnotata. Acta sunt hec in Patauia Anno ab incarnatione domini MCLI. Indictione XIII. VII. kalendas Augusti Anno pontificatus nostri VIIII. Regnante Chronrado rege Anno regni sui V. feliciter, amen.

Original mit Siegel im Archive des Kl. St. Florian. — Stülz, Gesch. von St. Florian 256. — Die Chronologie der Urkunden der Bischöfe von Passau ist berüchtigt und unter ihnen ganz vorzüglich die der beiden Bischöfe Konrad und Altmann. In vorstehender Urkunde sind alle chronologischen Daten sich widersprechend. Die Indiction des Jahres 1131 ist die vierzehnte, das Jahr der Ordination des Bischofes Konrad das dritte und endlich des Reiches K. Konrad III. das vierzehnte.

CLXXIV.

1151. 24. September. Bamberg. — Bischof Eberhart von Bamberg beurkundet einen von ihm mit dem Kloster Reichersberg abgeschlossenen Gütertausch.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Ego *Eberhardus* dei gratia *babenbergensis* ecclesie episcopus notum uolo esse cunctis christi fidelibus tam presentis quam future posteritatis, quod in terra ecclesie nostre iuxta riuum *antesin* fecimus concambium cum preposito

richerispergensi Gerhoho ex conlaudatione fidelium nostrorum marchionis Othacheri aduocati nostri et aliorum, quos terra eadem beneficiaria concessione ipso marchione mediante contingebat. Concambium uero sic se habet. Riuus nomine Semftinbach longo decursu cum multo fratrum richerispergensium labore deductus est ad claustrum richerispergense ita, ut alueus eius per terram prenotatam predicto marchioni a nobis inbeneficiatam transeat non sine aliquanto dampno.

Pro quo sufficienter et plenarie nobis et ecclesie nostre iure concambii recompensando a iam dicto preposito per manum aduocati richerispergensis ecclesie Reginheri suscepimus predium quoddam a wigando datum iuxta eundem riuum in monte rainberc et iuxta uillam nomine munster agrum unum. Ut autem firmum sit et irretractabile iam dictum concambium, paginam hanc inde conscriptam et subscriptione proprie manus nostre atque conlaudatione clericorum nostrorum et fidelium quoque laicorum nutu corroboratam sigilli nostri fecimus inpressione signari.

- + Ego Eberhardus babenbergensis episcopus II. s. s.
- + Ego Vdalricvs prepositus maioris ecclesie S. S.
- + Ego Volmarus decanus maioris ecclesie S S.
- + Ego liupoldus prepositus sancti stephani subscripsi.
- † Ego Conrados custos et prepositus S. Marie subscripsi.
- + Ego meginhardus prepositus ueteris capelle S. S.
- † Ego hermannus presbiter et canonicus maioris ecclesie S. S.

  Monogramma (bene valete).

Data Babenberg VIII. Kalendas Octobris Anno ab incarnatione domini M. C. L l. Indictione xiiii.

Original auf Pergament im Archive des Klosters Reichersberg. Das mittelst eines durchgezogenen Lederstreifens rückwärts angehängte Siegel ist abgefallen. — Hund — Gewold, III. 161. — Chron. Reichersb. (edit. Gewold.) 186.

CLXXV.

- 1151. Vöcklabruck. Conrad, Bischof von Passau, schenkt der Stiftung Pilgrims von Schalcheim zu Vöcklabruck die von der Pfarrkirche Schöndorf jährlich zu entrichtende Justitia episcopalis.
- C. Chovnradus caelesti gratia patauiensis episcopus cunctis ecclesie fidelibus salutem in perpetuum. Dignum et imitabile patrum nos precedentium sequi cupientes exemplum, quecumque ipsi de suis

uel aliorum fidelium sumptibus aut pro utilitate uiuorum aut pro saluatione animarum utiliter instituerunt, eadem nos quoque deo cooperante astipulantes dictis, scriptis et factis uolumus confirmare et alios post nos episcopos ceterosque bone uoluntatis propositores (sic) nostris, quantum dominus adiuuerit, benefactis, uerbo, opere et priuilegio ad benefaciendum prouocare. Renouantes igitur quoddam predecessoris nostri benedictissime recordationis episcopi Regenberti priuilegium presentium pariter et futurorum memorie commendamus, quod uir quidam satis ingenuus de Scalchheimen nomine Piligrimus repudiata seculari milicia christo contentus hospitale quoddam de bonis suis a contradictione liberis in Vechelahebrovchke preparatum pauperibus et capellam ibidem a se sub titulo et ueneratione sancti Egidii constructam, utrumque in massam bonorum sancti Stephani perenni iure contradidit et contraditis' dictus iam nunc episcopus in augmentum refectionis pauperum utilitates de adiacente barrochia Scovhendorf colligendas excepta episcopali iusticia annuatim soluenda spe diuine reconpensationis adiecit. Nos proinde nos quoque (sic) nostris temporibus in eodem sacello benefaciendi materiam habentes et uoluntatem, annuam, que ad nos attinet, iusticiam de prefata barrochia ad incrementationem eiusdem collationis fidelium super addimus flagitantes summopere, ut hoc et illud predecessoris nostri in christi pauperes beneficium ratum habeatur et a nostris successoribus. Complacuit et hoc nobis, ut eundem locum sub nostra episcopali tuicione defensum ille idem deo deuotus homo, qui ipsum iniciauit quique ad nostra tempora perdurauit, Piligrimus, quoadusque uixerit, sicut cepit religiose manuteneat et post eum quemcumque Patauiensis episcopus eidem amministrationi substituat.

Hec in *Uechelahebruochke* anno post incarnationem domini Millesimo CLI. peracta, Indictione vero XIII. sicut sunt banno atque apicibus (sic) nostris et sigillo contra uiolentiam et obliuionem hominum munita, sic et testibus subnotatis corroborata. Ex capellanis nostris *Chadelhoch prepositus, Ordalricus, Gerboto archipresbiter, Pilgrimus*. Ex nobilibus uero *Comes Albertus de Rebegowe*, *Engilsculch de Vra*, *Herbort*. Ex ministerialibus autem *Marquardus de Wesen, Rovdeger iudex*, *Hartmovt Pincerna* ceterique.

Original mit dem an einem Lederstreifen hängenden gut erhaltenen Siegel im Archive des Kl. St. Florian. — Stülz, Gesch. v. St. Floriaa, 258.

CLXXVI.

Circa 1152. 28. April. Straschirchen und Passau. — Conrad, Bischof von Passau, schliesst mit dem Kloster Reichersberg einen Vergleich wegen des Gutes Hagenau.

In nomine sancte et individue Trinitatis omnibus Christi fidelibus notum esse cupimus, qualiter ego Chuonradus divina clementia Pataviensis Ecclesie Episcopus Ecclesie mee Pataviensis simul et Ecclesie Richerspergensis commodis ac paci in presenti et futuro prospiciens ex consensu Cleri et Ministerialium nostrorum predium Ecclesie nostre in villa Rosbach in comitatu Comitis Bertholdi de Pogen situm per manum eiusdem Pertholdi Comitis ex iure advocatie ipsi pertinentis in manum cuiusdam nobilis viri Weriandi de Rauntingen tradi rogavimus Ecclesie Richerspergensi tradendum ac de iure nostro in ius Ecclesie illius omnimodis transfundendum in legitimum videlicet Concambium pro predio Hagenore, super quo inter me et iam dictam Ecclesiam Richerspergensem contentio esse videbatur, simul et pro predio, quod Ecclesia Richerspergensis in partibus orientis in villa Liubes possederat. Hoc itaque iam dictum nostrum predium cum omni iure suo et utilitatibus quesitis et inquirendis simul et decimis in cadem villa iuri nostro pertinentibus Ecclesie prefate tradi fecimus Preposito et fratribus eiusdem Ecclesie, Econtra predium Hagenowe iure nostro recognoscentibus et per manum Advocati sui in villa Liubes Comitis Chuonradi de Pielsteine cum alio iam dicto predio suo in Jus Ecclesie nostre transfundentibus. Et hec traditio per manum Advocati nostri Pertholdi facta est nobis presentibus ac petentibus in villa Straschirchen in manum iam dicti Werigandi. Huius rei testes sunt per aurem attracti ex Nobilibus Chadolt de Sunebretesdorff, Chadolt de Grunenbodengarten, Weringer de Waigestorf, Pabo de Agehausen, Werinhart de Tulbach, Reginger de Ride, Amelbertus de Aigelinge, Adelbero de Burchartesdorf et ex ministerialibus Ruodegerus, Adalbertus, Arnoldus de Patavia, Waltherus de Ludinge, Rapoto de Swabendorff, Gerhocho de Framelinsperge, Heinricus, Rudolfus, item Ruodolphus, Megingoth de Pogen, Engilbertus et frater eius Otto de Stroubing. Ego Chuonradus Pataviensis Episcopus subscripsi. Ego Ruodbertus Decanus subscripsi. Ego Hainricus Scholasticus. Ego Hartmodus Archipresbiter. Ego Ruodbertus Presbiter. Ego Adalbertus Prepositus S. Nicolai subscripsi. Acta sunt hee anno Incarnationis Domini MCLV. Pontificatus vero nostri anno VI. Indictione II. Data Patavie IV. Kal. Maij.

Hund—Gewold III. 161. (Ratisb.) — Chronic. Reichersberg. ad 1152. Aus dem Chron. erhellt klar, dass die Handlung dem Jahre 1152 angehöre. — Mon. boie. IV. 417. cf. loc. cit. XXIX. II. 260.

CLXXVII.

1153. 20. December. Leibnitz. – Erzbischof Eberhart von Salzburg beurkundet einen von dem Kloster Stuben mit Engelschalk von Libniz wegen einiger Güter, welche dieser an sich gerissen hatte, abgeschlossenen Vergleich.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Eberhardus Salzburgensis Ecclesie Dei gracia Archiepiscopus Chunoni Subensi Preposito in perpetuum. Ut ea, que vel per sententiam decisa vel consilio fuerint terminata, nulla tergiversatione valeant ulterius in litem revocari, dignum est ea ad perpetuam memoriam scripture mandari. Unde nos presenti pagina tam nostri quam futuri temporis Christi fidelibus significamus, quod pie memorie Tridentinus Episcopus Altmannus Subenensem Ecclesiam a quadam Regina Tuta nomine, de qua secundum carnem genus duxit, primo fundatam, sed succedentibus heredibus circa divinum cultum minus devotis tam religione quam redditibus dilapsam restauravit et ablatas possessiones partim, ut potuit, restituit deque suis nonnulla supererogavit. Inter cetera vero bona, que eidem Ecclesie contulit, Ecclesiam sancte Margarete anud Hengest cum dote et dotalibus mancipiis, aream, ubi curia quondam, modo novella vinea plantata est, cum curte stabularia, pars Halchesdorff, quod utrumque cum omnibus suis pertinentiis, mancipiis videlicet, areis, agris, campis, pratis, pascuis, cultis et incultis, silvis, venacionibus, piscationibus et omnibus quesitis et inquirendis locavit in manum Marchionis Engelberti de Chrayburch, qui rogatu ipsius Episcopi delegavit ea Subensi Ecclesie in consecrationem altaris sancte Marie, quod memoratus Episcopus consecravit ac eisdem prediis dotavit anno Domini MCXXXVI. Indict. XIV. II. Calend. Maii regnante Lothario Imperatore tertio sub Antecessore nostro venerande memorie Archiepiscopo Cunrado. Cuius rei testes sunt Albwinus et filius eius Erchinbertus, Pilgrim et filius eius Albwinus et Otto, Albero et Udalscalch de Torringen, Rudgerus de Winden, Cunradus de Holzhausen, Ekkolf de Possimunsture et Otto et Herich,

Hainrich de Brunsberch, Joh. de Snellendorff, Pabo, Gerboto, Pilgrim, Penno, Gerolt et alii quam plures. Horum autem prediorum usus longo tempore sibi usurpavit Engelscalcus de Libniz Parochianus, qui ab eiusdem Ecclesie Preposito tunc Chunone sepius super hoc provocatus ad iudicium in nostra presentia hac se tuebatur responsione, quod ea non invasione sed pretaxati Episcopi Domini sui largitione possideret. Prepositus autem pretendebat, priorem donacionem factam Ecclesic posteriori prerogare et Episcopum A. hec eadem bona non solum donasse, immo a memorata Regina quondam collata modo Ecclesie quasi etiam restituisse. Nos itaque neutram partem per sentenciam gravare vel utilitate sua nudare volentes, quoniam et ipse E. donationem eiusdem Episcopi cum Castro Hohenburch cum omni sua possessione devenerat in proprietatem Ecclesie, nostro consilio, venerabilis Gurcensis Episcopi Romani aliorumque Prelatorum ac fidelium nostrorum deliberatione utriusque partis assensu et electione post largitiones plurimas huic cause hac conventione finem dedimus. Memoratum Engelscalcum legatione supradictorum prediorum totiusque predii sui, quam extra proprietatem Ecclesie causa effugii in manum Styrensis Marchionis locaverat, ne videlicet apud nostrum forum super hoc conveniri deberet, per sententiam recipere coegimus et in manum Friderici de Lonsberch ministerialis Ecclesie per manum eiusdem Marchionis delegare, delegandum, quo ipse postulaverit et nos consuluerimus. Habebat autem Subensis Ecclesia in eadem vicinia duas villas Sedingen et Haslach in sua proprietate. Utilitatem igitur istarum villarum idem E. a Preposito nostro consilio eo tenore recepit, ut post obitum suum vel si prius deliberaverit, et supra nominata predia, que ab ipso repetebat, Subensis Ecclesia recipiat atque adiacentia, que sue proprietatis apparebant, exceptis quibusdam villis ultra Muram sitis. Pro hac ergo precariatione et pro sua suorumque parentum nec non sepe dicti domini sui Episcopi Altmanni perpetua redemptione unacum manu matris sue Diemout nomine et per manum memorati Friderici de Lonsberch delegavit beato Lamberto et fratribus Subensis Ecclesie in proprietatem, quicquid apud Stammarkt visus est qualicunque possidere, nec non utrumque Parschalchesdorf et Lewarn cum omnibus suis pertinentiis, cultis et incultis, quesitis et inquirendis et cum omni utilitate, que quolibet modo ibi poterit provenire. Et ad firmitatem huius traditionis et in testimonium proprietatis prefatam Ecclesiam sancte Margarete cum

dote et omnibus, que ad ipsam pertinebant, atque prenominatas villas, quas delegaverat cum duabus villis Seding et Haslach, a manu nostra et Gurcensis Episcopi Romani et sepe dicti Prepositi Cunradi in beneficium, donec vixerit, recepit et singulis annis ad huius rei indicium et memoriam pro taxatione unius bovis XL. nummos Frisacensis monete Subenensi Ecclesie persolvere debebit. Huius rei testes et auctores fuerunt Romanus Gurcensis Episcopus, Romanus eiusdem Sedis Prepositus, Hainricus Salzburgensis Abbas, Gerhohus Richerspergensis Prepositus, Rudbertus, Wilhelmus, Udalricus Capellani et plures de Clero. Laici quoque: Gotfridus de Werde, Burchardus de Staine, Heinricus filius sororis eius, Carolus de Mandilkirchen, Eberwinus de Lobsin, Dietmarus de Ergoltingen, Duringus de Werven, Ekkehardus de Tannen, Marchwardus de Uzlingen et filius sororis eius Marchwardus, Wisent de Bongu, Fridericus de Bettuwa, Fridericus de Lonsberch, Gotfridus de Wictingen, Rudolph de Duonesberch, Chuno, Sigmarus, Rudolf de Libniz, Rudgerus de Wilkirchen et alii quam plures. Actum Libniz anno dominice Incarnationis MCLIII, Indictione II. XIII, Calendas Januarii anno secundo Friderici Regis, anno vero nostri Pontificatus septimo feliciter, amen.

Hund-Gewold, III. 256. Ratisb.) - Mon. boic, IV. 525.

CLXXVIII.

1153. Salzburg. — Erzbischof Eberhart von Salzburg schlichtet einen Streit zwischen dem Kloster Reichersberg einer- und den Klöstern des heiligen Rupert, St. Peter und Erintrut zu Salzburg andererseits wegen eines Gutes zu Mosin.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Eberhardus Dei gracia Salzburgensis Ecclesie Archiepiscopus. Notum esse volumus tam futuri quam presentis temporis hominibus, qualiter querela Gerhoi Richerspergensis Prepositi, quam adversus tria Claustra, videlicet sancti Rudberti et sancti Petri sancteque Virginis Erintrudis habuit, consopita est. Denique predictus Prepositus adhuc vivente beate memorie antecessore nostro Chunrado Archiepiscopo contra Ministeria-lem Ecclesie nostre Henricum de Sechirche deposuit causationem super quodam predio in vico, qui dicitur Mosin, sito Richerspergensi Coenobio, ut asseruit, legitime contradito. Sed quia predictus Henricus nondum lite hac terminata defunctus tres prenominatas Ecclesias reliquit prediorum suorum heredes, renovante suam querelam

Richerspergense Preposito in conspectu nostro ex beneplacito parcium sic decisa est contentio, ut Prepositus maioris Ecclesie Hugo et Abbas sancti Petri Henricus nec non Abbatissa sancte Erndrudis Wirad designaret curtim quamdam iuxta Ardacharn sitam cum suis pertinentiis Ecclesie Richerspergensi, qua conventione convenienter ex omnium parcium conivencia ordinata tota lis in manum nostram sic est refutata, ut neque Prepositus querelam suam resuscitet neque ipsum de cetero vel Prepositus maioris Ecclesie vel Abbas sancti Petri vel Abbatissa sancte Erindrudis contra pactum istius composicionis inquietet. Facta sunt autem hec annuente nobili femina Luitkarda predicti Henrici relicta, que prediorum viri sui usum fructuarium tenens pro anime ipsius remedio pie assensum prebuit huius compositionis rationabili pacto in manu nostra firmato et scripti presentis nostro Sigillo insigniti caucione roborato. Actum Salzburg Anno Dominice Incarnationis MCLIII. Indictione II. presentibus Testibus, quorum nomina subscripta sunt: Comes Luitoldus de Bleien, Comes Sigfridus de Pilstein, de Ministerialibus Sigboto de Suriberch, Willehalm de Wegingerberg, Otto de Pongowe, Marchwardus de Uzzelingen et alii plures.

Hund-Gewold III. 161. (Ratisb.) u. Chron. Reichersb. ad 1153. - Mon. boic. IV. 416.

CLXXIX.

1154. 22. Juni. Ebelsberg. — Conrad, Bischof von Passau, beurkundet einen Vergleich zwischen den Klöstern Waldhausen und Baumgartenberg wegen des Nachlasses Otto's von Machlant.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Chonradus diuina gracia Patauiensis episcopus omnibus Christi fidelibus salutem in perpetuum. Quia facile a memoria hominum labitur, quicquid apud modernos sine discretione agitur, placuit antiquitus, ut ea, que ad decorem domus dei spectant, testimonio litterarum committantur, ne a superuenientibus obliuioni, tanquam si nunquam facta fuissent, tradantur. Inde est, quod ad noticiam praesentium et futurorum Kartam istam scribi iussimus, qualiter controuersia, quae diu agitata est inter Karissimos fratres nostros de Bomgartenberge et regulares canonicos de sancto Johanne de possessionibus Ottonis uiri nobilis fundatoris utriusque cenobii sine contradictione utriusque partis decisa sit. Abbas enim Fridericus consilio et consensu fratrum suorum pro terminanda causa totius querele unam curtim Chunegeswisen et tres

uineas in chremesa consensu nostro per manus Walchunonis aduocati de Clamma fratribus nostris de sancto Johanne tradidit et in praesentia multorum sine alicuius contradictione potenti manu delegauit eo tenore, ut numquam alicui episcoporum liceat hoc factum retractare aut inductione prepositorum futurorum aliquibus molestiis super hac causa abbatem et fratres suos infestare. Ut hacc rata et inconuulsa in perpetuum permaneant, auctoritate domini nostri Jesu Christi et sancti Stephani prothomartyris presentis paginae scripto raboramus et impressione sigilli nostri confirmamus. Quicunque ista immutare, disturbare attemptauerit, sanguine et corpore christi in extremis careat. Huius rei isti sunt testes conscripti: Marquardus de Gluze, Diurinc de Weruen, Herwich de tanne, Berhtoldus de imezingen, Porn de amelungesbach, Sifrit de monechbach, Heinrich de lobetesdorf. Heinrich de longowe, Gotefridus de innerenuelde, Heinrich de innerenuelde, Dietrich, Walther de dunnenbach. Haec facta sunt ab incarnatione domini anno M.C.L.IIII, Indictione II. Data cbelesberc X. Kal. Julii.

Original (dessen Siegel abgefallen) im Museum zu Linz. — Kurz, Beiträge, III. 396.

CLXXX.

1154. 25. September. Bruuiningin. — Eberhart, Bischof von Bamberg, bestätiget die Stiftung des Klosters Wilhering.

C. In nomine sancte et indiuidue trinitatis Eberhardus dei gratia babenbergensis episcopus secundus. Notum sit uniuersis fidelibus tam futuris quam presentibus, qualiter duo filii Ordalrici de Willcheringen, quorum alter Ödalricus, alter Cholo uocabatur, premoniti a parentibus monasterium cistertiensis ordinis in fundo hereditatis sue construentes, ad sustentationem deo ibi seruientium partem prediorum suorum illue contulerunt. Ödalricus vero pergens in expeditionem ierosolimitanam omnem portionem hereditatis sue nostre babenbergensi ecclesie, si forte non rediret, in proprietatem dedit. Eo uero in expeditione defuncto, cholo frater eius non longe postea correptus infirmitate, ipsam abbatiam Willcheringen et omnes pertinentias eius babenbergensis ecclesie ditioni et gubernationi contradidit. Vnicam uero filiam suam, quam uxore mortua teneram habebat, cum omnibus possessionibus suis nostre cure commendauit hac uidelicet ratione, ut, si ante nubiles annos puella ex hac uita migraret,

possessiones universe in ditionem cederent babenbergensis ecclesie. Nos ergo predictum willeheringense monasterium, et omnia, que a predictis fundatoribus suis uel ab aliis quibuscumque fidelibus, sed et ea, que nostra deuotione collata sunt, ei inuocata omnipotentis dei fortissima uirtute, freti quoque beati Petri apostolorum principis et sacerdotii nostri auctoritate ab omni infestatione vel perturbatione banno defensamus, conmunimus, et corroboramus. Testes prioris et secunde donationis hii sunt: Otaker marchio de styra, Liutoldus comes de blaia, Gotscalchvs et filius eius Fridericus de hunesperch, Reginoldus de rifenberg et filius sororis eius Odalricus, Pernhart de stouphe, et hij ex liberis. Ex ministerialibus autem Gotpolt de Osterhoven, Gozwinus item de Osterhoven, Gundeloch de bodelndorf, Conrat camerarius de babenberg, Adalbero de borgelin. Marchuuart de Werde, Dietericus de Troine, Wernhart item de Troine, Ernest de hartheim, s. s. Egino de bosenbach, Otto de linthaim, Liutolt de durcheim, Liutolt long, Helmwich de durcheim.

Data bruuiningin VII. Kalendas octobris Anno dominice incarnationis M. C. LIIII. Indictione II. Anno III. regni Friderici romanorum regis.

Original auf Pergament, beträchtlich beschädiget, mit aufgedrucktem, ebenfalls schadhaftem Siegel im Archive des Kl. Wilhering. — Kurz, Beiträge, IV. 530. — Stülz, Gesch. v. Wilhering, 467.

CLXXXI.

1154. 19. November. Bei Brescia. — Eberhart, Bischof von Bamberg, gibt seine Einwilligung zu einem Tausche zwischen Gütern seines Bisthums und des Klosters Reichersberg.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis eberhardus dei gratia babenbergensis episcopus secundus. Quamuis neque qui plantat neque qui rigat, est aliquid, sed qui incrementum dat deus, scientes tamen, quod unusquisque propriam mercedem accipiet secundum suum laborem, notum fieri cunctis christi et ecclesie fidelibus cupimvs tam presentibus quam futuris, qualiter dilectissimi domini fratris nostri uenerabilis iuuauensis archiepiscopi Eberhardi, sed et dilecti filii nostri Gerhohi richerispergensis prepositi nec non eiusdem loci dilecte nobis congregacionis piis peticionibus annuentes ex consensu ecclesie nostre tam ex clero quam ex ministerialibus fidelium fideli nostro Odoacri Marchioni de stira de quodam beneficio, quod a nobis habuit, cum iam dicta Richerespergensi ecclesia facere concambium

concessimus. Cupientes absque ecclesie nostre detrimento prefate ecclesie ex uicinitate prediorum in eius ius ex nostra dicione cedencium in pascuis, pratis aliisque utilitatibus plurima commoda prouenire nostrique ob hoc in eodem loco ad deum tam in uita quam in morte in bonum perpetuari memoriam. Itaque iam dicto odoacre uillam, que munster dicitur, cum uiculis eidem uille adiacentibus in manum nostram resignante ac restitutionem concambii de manu nostra in feudum recipiente de parte Richesperriensis (sic) ecclesie data sunt predia, que iuris eorum erant in uilla, que rospach dicitur, iuxta decursum fluuii, qui chalbaha nominatur, tres uidelicet curtes uillicales cum adjacentibus molendinis itemque manso eidem uille contiguo nec non et duabus partibus decimarum de tota uilla simul et ex uiculis quibusdam uille adiacentibus, insuper uero et alia predia in confinio Ini fluminis taxatis redditibus agri culti circiter uiginti mansos ad racionem concambii. Hec itaque predia cum pratis, pascuis et siluis eisdem pertinentibus, Molendinis, piscationibus, aquis aquarumque decursibus, exitibus et redditibus nec non et omnis generis utilitatibus data sunt per manum chonradi de pilstaine juuauensis pariter et Richerespergensis ecclesie aduocati atque in manum legatarii regingheri de rieden nobilis uiri ecclesie nostre confirmata sunt de iure predictarum ecclesiarum in ius ecclesie nostre babenbergensis omnimodis transponenda. De parte uero nostre babenbergensis ecclesie data est uilla eidem Richerspergensi cenobio contigua, que Munster dicitur, cum adiacentibus sibi curtibus seu uiculis circa XX mansos agri culti castro simul, quod staine dicitur, cum agris adiacentibus et ripa ipsa, in qua situm est, quantum nos attinuit, usque ad medium fluminis Ini, duabus quoque partibus decimarum ex eadem uilla et viculis adiacentibus in racionem concambii deputatis. Hec itaque predia cum pratis, pascuis, siluis, piscationibus, Molendinis eisdem pertinentibus, cum aquis aquarumque decursibus, exitibus et Redditibus et omni utilitate quesita et inquirenda data sunt per manum domini nostri Regis Friderici ecclesie nostre aduocati et per manum iam dicti Odoacri de stira ipsorum prediorum defensoris nostra concessione et presencia in manu (sic) comitis Pertoldi de anedechs de iure nostrę babenbergensis ęcclesię omnimodis transfundenda. Atque ut hec conmutationis donatio firma et inconuulsa in perpetuum permaneat, sigilli nostri inpressione hanc cartam inde conscriptam signari precepimus. Testes quoque iam dicte donationis per aurem attracti sunt hii, Hanricus dux saxonię, Hainricus dux Karinthanus, Perihtoldus dux de Zaring, Waltherus de mallentine, Odoacer marchio de styra, comes Ernes de Hohenburech, Rudbertus de Tivren, Amigo de aquilegia, Friderich de Wellenhaim. Interfuere etiam Peregrinus patriarcha aquilegensis, Illinus archiepiscopus Treuerensis, Arnoldus archiepiscopus Coloniensis, Ortliebus Basiliensis episcopus, Herimannus constantiensis episcopus, Chûradus Wormatiensis episcopus, Arditio Chvmanus episcopus, Gerwigus concordiensis episcopus, Wigbaldus Corbacensis ac stabulensis abbas, Marcwardus Vuldensis abbas, Adalbertus prepositus aquensis, Otto comes palatinus de Witelinespach et alii ex principibus quam plurimi.

Acta sunt hec in territorio *Brixiense* (sic) anno incarnationis domini M.C.LIV. Indictione II. XIII Kalendas decembris, regnante domino *Friderico* Glorioso Romanorum augusto anno regni eius III.

Original auf Pergament mit einem aufgedruckten, zum Theile zerbröckelten Siegel. — Die voranstehende Urkunde wiederholte Bischof Eberhart 1169 wörtlich mit einem Zusatze, welcher unter dem Jahre 1169 zu finden ist. — Hund—Gewold III. 162. — Chron. Reichersb. 191. — Mon. boic. III. 426.

CLXXXII.

1154. Eberhard, Bischof von Bamberg, nimmt das Kloster Wilhering in den besonderen Schutz des Bisthums Bamberg.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. ego Eberhardus dei gratia babenbergensis episcopus. Ad hoc diuina gratia uocante positi sumus, ut ecclesie nostre dignitatem honorem et gloriam non solum in suo statu et integritate conseruemus et custodiamus, uerum etiam dilatare terminos honoris et glorie eius modis omnibus satagamus. Ex hoc enim in oculis superne elementie erimus acceptabiles et hominum iudicio magis placentes. Ea propter-notum esse cupimus omnibus tam presentibus quam futuris christi fidelibus, quod locum, qui uocatur Willeheringin tradente nobili uiro vdalrico simul et fratre ipsius colone cum silua adiacente querinberch, cuius termini sunt ab eo loco, qui uetus Willeheringin dicitur, cum ceteris appendiciis suis, agris, uineis, pratis, pascuis, siluis, aquis, piscationibus, omnibus denique ad eum pertinentibus, cultis et incultis, que quoquomodo usui esse possunt, in ius nostre ecclesie recipimus ea conditione, ut monachi cisterciensis ordinis, qui in eo abbatiam fundauerunt secundum

libertatem, quam priuilegia romanorum pontificum eorum ordini concedunt, ut uidelicet nullum habeant aduocatum preter romanorum imperatorem et episcopum babinbergensem, libere per omnia predictum locum possideant et nostro semper patrocinio tueantur et foueantur auxilio. Hanc etiam libertatem sue familie indulserunt, ut, si qui in parrochia qimarstetin uel alibi siti in eodem monasterio sepeliri et bona sua mobilia aut inmobilia largiri uellent, sine sui et successorum suorum et etiam plebani contradictione liberam facultatem haberent. Preterea vdalricus huius fundationis auctor et iniciator iherosolimam profecturus Ibenberch, Grhebelic et dimidietatem silue boemitice, que sue portionis erat, cuius termini sunt a uia, que de tissinge per nigrum montem usque ad scopulum berenstein dirigiritur (sic), et ab illo scopulo recta linea limitati (sic) usque ad fluuium Wlta ibi finiuntur, et mediam partem campi, qui wlgo Lobenwelt nuncupatur, eidem cenobio donauit et ipsam donationem cum testimonio nostri et aliorum fidelium statuit firmari. Decernimus ergo, quatinus hec traditio legitimis personis celebrata et approbata testibus idoneis inuiolata permaneat et nullius presumptione detrimentum sue integritatis sentiat. Si qua uero ecclesiastica secularisue persona huius traditionis nostreque confirmationis decretum et paginam, quam conscribi fecimus, sciens temere contra eam nenire temptanerit, exconmunicationi subiaccat et ultionis eterne censuram experiatur, si non resipiscat. Cunctis autem his iusta seruantibus sit pax a domino, quatinus bone actionis premium percipiant et sempiterne glorie participes fiant. Vt autem hec omnia rata et inconuulsa permaneant, cartam hanc, quam scribi fecimus, sigilli nostri inpressione munire curauimus. Huius rei testes sunt Otacher marchio de stira, Liutoldus comes de blaia, Gotscalcus et filius eius de hunesberch Fridericus, Reginoldus de risenberhe et filius sororis eius Vdalricus, Pernhart de stuphe et hi ex liberis. Ex ministerialibus autem Coppolt de hosterhouen, item Gowinus de osterhouen, Gundeloch de bodelendorf, Chunrat camerarius de babenberg, Adalbero de bûrgelin, Marquart de Werde, Dietricus de trôine, Wernhart item de troine, Ernest de hartheim, Egino de bosenbach, Otto de lintheim, Liutolt de durcheim, Liutolt longus, Helmwich de durcheim. Acta sunt hee anno ab incarnatione domini Mº Cº LlllI. indictione secunda, regnante Friderico romanorum rege anno regni eius tertio.

Copie des XII. Jahrhunderts auf Pergament, im Archive des Kl. Wilhering.
— Stülz, Geschichte von Wilhering 468.

Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

CLXXXIII.

1155. 18. Juli. Passau. — Conrad, Bischof von Passau, verleiht dem Kloster Lambach das Begräbnissrecht sowohl rücksichtlich der in jener Gegend vorhandenen Ministerialen des Bisthums Würzburg, als anderer Personen.

In nomine sancte et individue trinitatis conradus dei gratia patauiensis episcopus. ordo officij nostri nos hortatur et ammonet, religiosas personas propter deum diligere et honorare et jn omnibus justis peticionibus eorum paternum affectum ostentare. Inde est, quod preces uenerabilis fratris nostri Bernhardi abbatis de lambach admisimus et sepulturam ministerialibus ecclesie Wirzburgensis, qui in partibus illis habitant, in lambacensi monasterio sine reclamatione alicujus concessimus Adicientes, ut liceat alijs christi fidelibus in episcopio nostro, qui petjerint, in eodem loco sepulturam liberam habere. Quia ergo facile a memoria omnium mortalium gesta hominum laberentur, nisi testimonio literarum ad utilitatem futurorum commendarentur. jussimus kartam istam scribi et sigillo nostro sigillari Statuentes, ut nulli liceat hoc factum jmmutare, perturbare sen aliquibus molestijs super hac concessione abbatem prefati loci fatigare. Volumus ergo, ut semper inconvulsum permaneat et pagina presentis scripti locum firmitatis in perpetuum teneat. Signis autem hoc jufirmare attemptauerit, iram et indignationem omnipotentis dei incurrat. Hec facta sunt patauje anno ab incarnatione dominj nostri ihesu christi Millesimo Centesimo I. v. Indictione unta XV. Kalendas avgustj.

Original auf Pergament mit Siegel, im Archive des Kl. Lambach. — Kurz, Beiträge II. 441.

CLXXXIV.

1155. Freisingen. — Otto, Bischof von Freisingen, verzichtet zu Folge p\(\tilde{a}\)pst-licher Beistimmung auf allen Zehent von den Besitzungen des Klosters Reichersberg.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Otto dei gratia Frisingensis episcopus uenerabili fratri Gerodo (sic) preposito Richeresperge eiusque successoribus canonice substituendis imperpetuum. Justicie ac racionis ordo deposcit, ut ea, que apostolice sedis moderatione fuerint ordinata preciso totius usurpationis excessu nulla debeant a nobis refragatione turbari. Ea propter dilecte in domino frater, tuis postulationibus benignum prebentes assensum, sicut a sacra

Romana ecclesia tibi tuisque fratribus priuilegio firmatum est, ut de terris, quas propriis manibus aut sumptibus colitis seu de animalibus uestris nullus decimas exigat, ita quoque nos tibi specialiter in terris, quas per nostrum episcopatum possides, tuo iusto labore cultis uel excolendis seu de nutritura animalium tuorum decimas concedimus presentisque scripti priuilegio communimus statuentes, ut nulla deinceps ecclesiastica secularisue persona eas inuadere aut inminuere qualibet occasione presumat, sed presentis scripti auctoritate semper tibi integre permaneant tuisque tuorumque idoneis usibus iugiter profuture. Vt autem hec nostra concessio firma et inuiolata omni tempore permaneat, litteris eam notari ac sigilli nostri inpressione signari fecimus. Ego Guntherus abbas sancti stephani S. S. Ego Vdalricus decanus maioris ecclesie S.S. Ego Otto prepositus sancti andree S. S. Ego Hermannus sancti petri prepositus S. S. Ego Dithmarus decanus sancti andree S.S. Ego Bertholdus canonicus maioris ecclesie S. S.

Data Frisinge per manum Radewini, Anno ab incarnatione domini M.º C.º L.º V.º Indictione prima, Anno uero domini Ottonis Frisingensis ecclesie uenerabilis episcopi XVII.º feliciter Amen, Amen, Amen.

Original auf Pergament mit einem Bruchstücke des an einem Pergament-Streifen hängenden Siegels, im Archive des Klosters Reichersberg. — Hund— Gewold III. 163. — Chron. Reichersb. (edit. Gewold) 193. — Meichelbeck, Hist. Fris. I. II. Nro. MCCCXXVI. — Mon. boic. III. 426.

CLXXXV.

1155. — Gebhard, Abbt von Wilhering, beurkundet die Erwerbung einiger G\u00e4ter zu Hiting und Rute von Seite seines Klosters.

C. In nomine sancte et indiuidue trinitatis eiusdemque inseparabilis unitatis. Ego Gebehardus secundus abbas in Vvilheringen. Quia proni sunt sensus hominum ad maliciam et diei malicia sua non sufficit, sunt plerique, quibus non sufficit hoc, quod supergrediuntur et circumueniunt in negotio fratrem et concupiscunt rem proximi sui, uerum etiam iam incipiunt a sanctuario dei, ut hereditatem possideant sanctuarii domini, res ecclesiarum tanto liberius cupiunt et diripiunt, quanto inermes materiali gladio sciunt. Eapropter possessiones ecclesie nostre siue a fidelibus oblatas siue bonis nostris conparatas seu certe concambiis commodius locatas diligenter literis conprehendimus et

contra diripientium impetus carte huius auctoritate premunimus, ut sint nobis turris fortitudinis a facie inimici et persequentis. Inprimis ponimus predium, quod situm est in uilla, que uocatur Hitingen, quod conparauimus a Billvngo de Getovea cum omni iusticia, quam habent eiusdem loci conciues in areis, in pratis, in pascuis, in siluis et in conmoditatibus universis, conparauimus, inquam, predium prelibatum VIII. talentis et dimidio hac interposita cautione, quod duo amici ipsius arnoldus scilicet de rotel et Cunradus patruclis eius ipsius rogatu promiserunt nobis se acturos cum filio eiusdem Billengi, ut insticiam illam, que sibi iure hereditario ex paterna successione deuenit, cum legitimos adtingeret, abstipularet annos. Si quo minus, x. talenta nobis sine omni contradictione persoluat. Acta sunt hec anno domini M. C. Lv. Indictione IIII. Hojus rei testes sunt libere conditionis uiri: Eberam, Ernost. Ministeriales Marquarth, Arnolt, Cunrath. Et de familia domini colonis Cunrath, Eberharth, Adelbreth, Arnolt, Rudewin, Ruthlip, Hug, Friderich. Opere precium esse arbitror, etiam memorie conmendari de predio predicto, quod concambia fecimus conmoda nobis In uilla, que uocatur Burcheim, duobus uiris partem dedimus ipsius predii pro possessione sua, quam ibidem habuerunt, quorum nomina sunt Gerolt et Walthere. Partem quoque dedimus eiusdem predii cuiusdam Heitfolggi de ederamesberge, qui conversionis habitum assumpsit apud nos filiis ditmaro et Hugoni pro possessione, quam pater ipsorum Heitfogus ibidem possederat ea conditione, ut si absque liberis rebus humanis eximantur, predium, quod ipsis dedimus, dominio ecclesie deueniat. Huius concambii testes sunt Gerolt, Sigeboto, Arnolt, Gebehart. Colligite fragmenta, ne pereant, sermo dominicus ait. Et nos etiam minuta nostra colligimus et mandata literis in posteros transactamus. Ditericus homo quidam censualis istius ecclesie saucte conversationis habitum apud nos accepit et a nobis accipitur. Hic contulit nobis per manus domini sui Odatrici predium quoddam situm in loco, qui dicitur Rute, nt absque omni contradictione libere illud deo servientes in hoc loco suis usibus profuturum possideant. Huius rei testes sunt Vrernhart, Cunrat, Lutolt, Eberhart, Vvalther, Adelbrach, Hugo, Sigeboto, Gerolt.

Original auf Pergament mit Siegel, im Archive des Kl. Wilhering. — Stülz, Geschichte von Wilhering. 471.

CLXXXVI.

Zwischen 1155-1161. — Tauschvertrag woischen dem Kloster Wilhering und Gerold von Kürnberg.

Nouerint Cuncti fideles tam presentes quam futuri comutationem predii, quam fecit quidam Geroldvs de cerenberch cum abbate G. et fratribvs eius, qui sunt Wilheringen. Is enim memoratus uir contiguvs nobis manens sepivsque fratribus seu famulis seu certe, ut fieri solet, iumentis metas proprias transcuntibus, ei dampnum, ut ipse asserebat, inferre uidebantur (sic). Unde factum est, ut prefatus uir inpacientia instigante sepius se de nobis iniuste ultvs fuerit. Sed postquam conplacuit utrisque occasionem huius inimicicie amputare, facto testamento tradidit nobis candem possessionem suam coram testibus, scilicet curenberch cum omnibus pertinentiis, id est pratis, siluis, aquis, accepta a nobis alia possessione, que nocatur waltrathart, cum itidem pertinentiis, scilicet pratis, aquis, siluis absque uineis tamen et agris dumtaxat adiacentibus, et ut in perpetuum inconuulsum permaneat, litteris curauit transmittere in posterum. Huius rei testes sunt. Adelram, Albret de oftehringen, Adelbret de grilporten (?), Wlrich de bruscinken, Gerhalm, Adelbero, Ernst de kirgsteden, Liutold, Heinricvs', Wirich de trhun, Hertwicus de thenun, Ernst, Ekhard de bercheim, Heinrich de adelharthine, Sifrid, Alram, Hagen, Nithart, Tiedrich de rudofdingen, Ermbold, Altman, Gundram, Irmhard de therinbach, Adelbert, Megenbret, Wigman de mulbach, Arnhold de meiscingen, Kenrad de mulbac, Ortholf, Wlrich de urilingen, Wilhalm de bercheim, Elinbreht de hiringen, Liutold longus, Liutold, Otto de lintheim, Helmwich de durcheim (?), Gunther Fr. Gerlholdi, Marquard, Vlrich de gumpotingen, Meinhard de chalheim.

Original auf Pergament mit Siegel des Abbtes v. Wilhering, im Archive dieses Klosters. — Stülz, Wilhering. 473.

CLXXXVII.

1156. 17. September. Regensburg. — Kaiser Friedrich I. erhebt die Mark Österreich, vereinigt mit der Mark ob der Enns, zu einem Herzogthume. (Privilegium majus.)

In nomine sancte et individue trinitatis amen. Fridericus divina fauente elementia romanorum imperator augustus. Quamquam rerum commutacio ex ipsa corporali institucione possit firma consistere nec

ca, que legittime geruntur, ulla possint refragacione conuelli, Ne tamen rei geste ulla possit esse dubietas, imperialis debet interuenire auctoritas. Nouerit igitur omnium christi imperiique et nostri fidelium presens etas et futura posteritas, qualiter nos eius cooperante gracia, a quo celitus pax missa est hominibus super terram, in generali nostra curia Ratispone in nativitate sancte marie celebrata in presencia multorum religiosorum et catholicorum litem et controuersiam, que inter karissimum nostrum patruum heinricum ducem austrie et inter nepotem nostrum karissimum heinricum ducem saxonie diu agitata exstitit super ducatum bauarie et super marchiam superiori parte fluminis anasi, terminauimus hoc modo, quod dux austrie resignauit nobis ducatum bauarie et dictam marchiam, quos tenebat; qua resignacione facta mox eundem ducatum bauarie in beneficium contulimus duci saxonie, predictus uero dux saxonie cessit et renunciauit omni juri et accioni, quas habebat ad dictam marchiam, cum omnibus suis iuribus et beneficiis, ne autem in hoc facto honor et gloria patrui nostri karissimi aliquatenus minuatur, de consilio et iudicio principum, illustri wadizlao duce boemie sententiam promulgante, quam ceteri principes approbabant, marchionatum austrie et dictam marchiam supra anesum commutauimus in ducatum Eundemque ducatum eum subscriptis iuribus, priuilegijs et gracijs omnibus, liberalitate cesarea contulimus predicto heinrico nostro patruo karissimo, prenobili sue uxori theodore et liberis eorundem ob singularem fauorem, quo erga dilectissimum patruum nostrum heinricum ducem austrie, eius conthoralem prenobilem theodoram et corum successores necnon erga terram austrie, que clippeus et cor sacri Romani imperij esse dinoscitur, afficimur, de consilio et assensu principum imperij dictis coniugibus, eorum in eodem ducatu successoribus nec non prefate terre austrie subnotatas constituciones, concessiones et indulta auctoritate jmperiali in iura plena et perpetua redactas donauimus liberaliter uigore presencium et donamus. Primo quidem Quod Dux austrie, quibus suis subsidijs seu seruicijs tenetur, nec esse debet obnoxius sacro Romano imperio nec cuiquam alteri, nisi ea de sui arbitrii fecerit libertate, eo excepto dumtaxat, quod imperio seruire tenebitur in ungariam duodecim uiris armatis per mensem unum sub expensis propriis in eius rei euidenciam, Ut princeps imperij dinoscatur. Nec pro conducendis feodis requirere seu accedere debet imperium extra metas austrie, Uerum in terra austrie sibi debent sua feoda conferri per

imperium et locari. Quod si sibi denegaretur, ab imperio requirat et exigat literatorie trina vice, quo facto iuste sua possidebit feoda sine offensa imperij, ac si ea corporaliter conduxisset. Dux eciam austrie non tenetur aliquam curiam accedere edictam per imperium seu quemuis alium, nisi ultro et de sua fecerit voluntate; jmperium quoque nullum feodum habere debet austrie in ducatu, si uero princeps aliquis uel alterius status persona nobilis uel ignobilis cuiuscumque condicionis existat, haberet in dicto ducatu possessiones ab ipso iure feodali dependentes, has nulli locet seu conferat, nisi eas prius conduxerit a duce austrie memorato. Cuius contrarium si fecerit, eadem feoda ad ducem austrie devoluta libere sibi extunc iure proprietatis et directi dominii pertinebunt principibus ecclesiasticis et monasterijs exceptis dumtaxat in hoc casu. Cuncta eciam secularia judicia, bannum siluestrium et ferinarium, piscine et nemora in ducatu austrie debent iure feodali a duce austrie dependere, eciam debet dux austrie de nullis opposicionibus vel obiectis quibuscunque nec coram imperio nec alijs quibuslibet eniquam respondere, nisi id sua propria et spontanea facere uoluerit voluntate, sed si uoluerit unum locare, poterit de suis uassalis sev homolegijs et coram illo secundum terminos prefixos parere potest et debet justicie complemento, insuper potest idem dux austrie, quando inpugnatus fuerit ab aliquo de duello, per unum ydoneum non in enormitatis macula retentum uices suas prorsus supplere Et illum ipsa eadem die sev princeps uel alius quisquam pro alicuius nota infamie non potest impetere nec debet inpugnare. Preterea quidquid dux austrie in terris suis seu districtibus suis fecerit uel statuerit, hoc imperator neque alia potencia modis seu uiis quibuscunque non debet in aliud quoquo modo in posterum conmutare. Et si, quod deus auertat, Dux austrie sine herede filio decederet, idem ducatus ad seniorem filiam, quam reliquerit, deuoluatur, jnter duces austrie, qui senior fuerit, dominium habeat dicte terre, ad cuius eciam seniorem filium dominium iure hereditario deducatur, ita tamen, quod ab eiusdem sanguinis stipite non recedat. Nec ducatus austrie ullo vnquam tempore diuisionis alicuius recipiat sectionem. Siquis in dicto ducatu residens uel in eo possessiones habeus fecerit contra ducem austrie occulte uel publice, est dicto duci in rebus et corpore sine gracia condempnatus, imperium dicto duci austrie contra omnes suos iniuriatores debet auxiliari et succurrere, quod iusticiam assequatur. Dux austrie principali amictus ueste, superposito ducali pilleo,

circumdato serto pinnito, baculum habens in manibus, equo assidens et insuper more aliorum principum imperij conducere ab imperio feoda sua debet. Dicti ducis institucionibus et destitucionibus in ducatu suo austrie est parendum et potest in terris suis omnibus tenere iudeos et usurarios publicos, quos vvlgo uocat Gawertschin, sine imperij molestia et offensa. Si quibussuis curijs publicis imperij dux austrie presens fuerit, vnus de palatinis archiducibus est censendus et nichilominus in consessu et incessu ad latus dextrum imperij post electores principes obtineat primum locum, dux austrie donandi et deputandi terras suas cuicumque uoluerit, habere debet potestatem liberam. Si, quod absit, sine heredibus liberis decederet, nec in hoc per imperium debet aliqualiter impediri. Prefatus quoque ducatus austrie habere debet omnia et singula iura, priuilegia et indulta, que obtinere reliqui principatus imperij dinoscuntur. volumus eciam, ut, si districtus et diciones dicti ducatus ampliati fuerint ex hereditatibus, donacionibus, empcionibus, deputacionibus uel quibussuis alijs deuolucionum successionibus, prefata inra, priuilegia et indulta ad augmentum dicti dominij austrie plenarie referantur. Et ut hec nostra imperialis constitucio omni eno firma et inconvulsa permaneat, presentes literas scribi et sigilli nostri inpressione fecimus insigniri adhibitis idoneis testibus, quorum nomina hee sunt: Pilgerimus patriarcha aquileie, Eberhardus salzburgensis archiepiscopus, Otto frisingensis episcopus, Conradus pataniensis episcopus, Eberhardus babenbergensis, Harmanus brixiensis, harthuicus ratisbonensis, Tridestinus episcopus, Dominus welf, Dux Conradus frater imperatoris, Fridericus filius regis Conradi, Heinricus dux Carinthie, Marchio Engielbertus de hystria, Marchio adalbertus de staden, Marchio Deiepald, Hermianus comes palatinus de reno, Otto comes palatinus et frater eius fridericus, Gebehardus comes de sulzbach, Rodulfus comes de swineshud, Engelbertus comes hallensis, Gebahardus comes de burchuse, Comes de buthena, Comes de Pilstein et alii quam plures.

Monogramma.

Signum domini Friderici romanorum jmperatoris jnuictissimi. Ego Rainaldus cancellarius uice arnoldi magontini archiepiscopi et archicancellarij recognoni. Datum Ratisbone XV. Kalendas octobris, indictione iiij. anno dominice incarnacionis M. C. LXI°. regnante domino Friderico Romanorum imperatore augusto in christo feliciter amen, anno regni cius V, imperii I°.

Original auf Pergament mit goldener Bulle im k. k. geheim. H. H. und St. Archive zu Wien.

CLXXXVIII.

1156. 17. September. Regensburg. — Kaiser Friedrich I. erhebt die Mark Österreich, vereinigt mit der Mark ob der Enns, zu einem Herzogthume. (Privilegium minus.)

In nomine sancte ct individue trinitatis. Fridericus divina clementia fauente Romanorum imperator augustus. Quamquam rerum commutacio ex ipsa corporali institutione possit firma consistere vel ea, que legaliter geruntur, nulla ualeant refragatione conuelli, ne qua tamen possit esse geste rei dubietas, nostra debet interuenire imperialis auctoritas. Nouerit igitur omnium Christi imperiique nostri fidelium presens etas et successura posteritas, qualiter nos eius cooperante gratia, a quo celitus in terram pax est missa hominibus. in curia generali Ratispone in nativitate sancte Marie virginis celebrata in presentia multorum religiosorum et Katholicorum principum litem et controuersiam, que inter dilectissimum patruum nostrum Heinricum ducem Austrie et carissimum nepotem nostrum Heinricum ducem Saxonie diu agitata fuit de ducatu Bawarorum, hoc modo terminauimus, quod dux Austrie nobis resignauit ducatum Bawarie, quem statim in beneficium concessimus duci Saxonie, dux autem Bawarie resignauit nobis marchiam Austrie cum omni iure suo et cum omnibus beneficiis, que quondam marchio Livpoldus habebat a ducatu Bawarie. Ne autem in hoc facto aliquatenus inminui uideatur honor et gloria dilectissimi patrui nostri, de consilio et iudicio principum Wadizlao illustri duce Boemie sententiam promulgante et omnibus principibus approbantibus marchiam Austrie in ducatum commutauimus et eidem ducatum cum omni iure prefato patruo nostro Heinrico et prenobilissime vxori suc Theodore in beneficium concessimus, perpetuali iure sanctientes, ut ipsi et liberi eorum post eos indifferenter filii et filie eundem Austrie ducatum hereditario iure a regno teneant et possideant. Si autem predictus dux Austrie patruus noster et vxor eius absque liberis decesserint, libertatem habeant eundem ducatum affectandi cuicunque uoluerint. Statuimus

quoque, ut nulla magna uel parua persona in eiusdem ducatus regimine sine ducis consensu uel permissione aliquam iustitiam presumat exercere. Dux uero Austrie de ducatu suo aliud seruitium non debet imperio, nisi quod ad curias, quas imperator prefixerit in Bawarie, euocatus ueniat; nullam quoque expeditionem debeat, nisi forte quam imperator in regna uel prouincias Austrie uicinas ordinauerit. Ceterum ut hec nostra imperialis constitucio omni euo rata et inconuulsa permaneat, presentem inde paginam conscribi et sigilli nostri inpressione insigniri iussimus adhibitis testibus ydoneis, quorum nomina sunt hec: Pylgrimus Aquilegensis patriarcha, Eberhardus archiepiscopus Salzburgensis, Otto Frisingensis episcopus, Chunradus Patauiensis episcopus, Eberhardus Babenbergensis episcopus, Hartmannus Brixinensis episcopus, Hertwicus Ratisponensis episcopus et Tridentinus episcopus, dominus Welfo, dux Chunradus frater imperatoris, Fridericus filius regis Chunradi, Heinricus dux Karinthie, marchio Engelbertus de Istria, marchio Albertus de Staden, marchio Diepoldus, Hermannus palatinus comes de Reno, Otto comes palatinus et frater eius Fridericus et alii quam plures. Signum domini Friderici Romanorum imperatoris inuictissimi. (Monogramma.) Ego Ronaldus cancellarius uice Arnoldi maguntinensis archiepiscopi et archicancellarij regnante domino Friderico Romanorum imperatore in Christo. Datum Ratispone XV. Kalendas Octobris indictionis IIII. Anno dominice incarnationis M. C. LVI feliciter Amen. Anno regni eius quinto, imperii secundo.

Mon. boic. XXVIII. II. 354. — Comentarius dipl.-critic. super duplex privilegium Austr. brevius et longius. Monachii 1831.

CLXXXIX.

1156. Passau. — Conrad, Bischof von Passau, erlässt dem Kloster Reichersberg den Weinzehent um Krems und verleiht ihm die Pfarre Münster (Münsteur) in der Nähe des Klosters.

C(hunradus) dei gratia Patauiensis ecclesie minister dilectis in christo fratribus ecclesie Richerispergensis salutem in domino. Ecclesia Richerispergensis, in qua deo militatis fratres in deo dilecti, licet ivre fundi ad archiepiscopum Salzburgensem respiciat, tamen ex ecclesiastico regimine adtitulata est ecclesie nostre utpote sita in diocesi Patauiensi. Quod cum ita sit, sicut uos nobis nostrisque successoribus recognoscitis filialem obedientiam, sic dignum et ivstum

esse censemus, ut et nos uobis recognoscamus paternę dilectionis et sollicitudinis pastoralis piam curam. Proinde uinearum decimas, quas ex auctoritate apostolica de laboribus uestris in uilla Chremesa cum assensu predecessorum meorum et meo inpresentiarum possidetis, uobis permanere concedimus. Insuper ecclesiam plebalem nomine Mûnster uobis in uicino adiacentem cenobio uestro ea cautione annectimus, vt ecclesie uestre prepositi a nobis nostrisque successoribus in partem sollicitudinis uocati presignate plebis habeant prouidentiam super hac responsuri episcopo Patauiensi. Vt autem hec nostre liberalitatis concessio firma uobis uestrisque in posterum successoribus permaneat, presentem cartam sigillo nostro communiri fecimys.

- + Ego Chonradus Pataviensis episcopus laudo et S. S.
- + Ego Otto prepositus Pataviensis S. S.
- + Ego Rêdpertus Decanvs S. S.
- + Ego Repertus Plebanus S. S.
- + Ego Hainricus scolasticus S. S.
- + Ego Adalbertus S. Nycolai prepositus S. S.
- + Ego Marcwardus prepositus nuuenburgens. (?)
- † Ego Odalricus s. ypoliti prepositus S. S.
- † Ego Hartwicus S. Georgii prepositus S. S.
- † Ego Heinricus s. Floriani prepositus S. S.
- + Ego Adalbertus sacrista S. S.

Data *Patauie* per manum *Hainrici* Anno ab incarnatione domini M: C*L*VI: Indictione prima, anno vero domini *Chènradi*, patauiensis ecclesie uenerabilis episcopi VIII: feliciter Amen.

Original auf Pergament, dessen Siegel verloren gegangen, im Archive des Kl. Reichersberg. — Hund – Gewold III. 163. — Chron. Reichersb. 194. — Mon. boic. IV. 418.

CXC.

1157. 29. Jänner. Rom. — Papst Hadrian IV. nimmt das Kloster Ranshofen in den besonderen Schutz des p\u00e4pstlichen Stuhles.

Adrianus Episcopus Servus Servorum Dei dilectis filiis Megenhardo Preposito Ranshovensis Ecclesie beati Pangracii martiris eiusque fratribus tam presentibus quam futuris regularem vitam professis in perpetuum. Regularem vitam eligentibus apostolicum convenit adesse presidium, ne forte cuiuslibet temeritatis incursus aut

eos a proposito revocet aut robur, quod absit, sacre religionis infringat. Ea propter dilecti in Domino filii, Hainrici illustris Bawarie et Saxonie Ducis precibus inclinati vestris iustis postulationibus clementer annuimus et prefatam Ecclesiam beati Pancracii martiris, in qua divino vacatis officio, sub beati Petri Apostolorum Principis tutelam protectionemque suscipimus et Apostolice sedis privilegio communimus. Inprimis siquidem statuentes, ut ordo canonicus, qui secundum regulam beati Augustini eodem in loco noscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter conservetur. Preterea quascunque possessiones, quecunque bona eadem Ecclesia impresentiarum juste et canonice possidet aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum vel principum, oblacione fidelium seu aliis justis modis prestante Domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hec duximus propriis exprimenda vocabulis: Ecclesiam videlicet S. Michaelis cum decima et iure parochiali, Capellas Neunchirchen, Hantenberg, Geroltzberg et capellam S. Stephani in Praunawe cum pertinenciis earum, Capellam Howerch cum pertinentiis suis in ea libertate, in qua frater noster Ewerhardus Salzburgensis Archiepiscopus vobis scripto proprio racionabiliter confirmavit, ut videlicet nullus in eis preter ipsum Archiepiscopum et Ecclesie vestre prepositum aliquid debeat ordinare. Sane novalium vestrorum, que propriis manibus aut sumptibus colitis sive de nutrimentis vestrorum animalium nullus a vobis decimas presumat exigere. Porro sacramenta Ecclesiastica a Dvocoesano suscipiatis Episcopo, siquidem Katholicus fuerit et graciam atque communionem apostolice sedis habuerit eaque gratis et absque aliqua pravitate vobis voluerit exhibere. Alioquin Catholicum quemcumque malueritis, adeatis antistitem, qui nimirum nostra fultus auctoritate, quod postulatur, indulgeat. Obeunte vero te nunc eiusdem loci preposito vel ad alterius Ecclesie regimen transeunte sive tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surreptionis astutia seu violentia preponatur, nisi quem fratres communi assensu aut pars consilii sanioris secundum Dei timorem et beati Augustini regulam providerint eligendum. Ad haec quoniam locus vester sic est institutus, ut aduocatus bonorum prefati Ducis in partibus illis ejusdem quoque loci sit advocatus, prohibemus, ut nec ipsi nec alicui subministro ejus liceat eundem locum injustis gravaminibus infestare, sed eum vice jam dieti Ducis, sicut ipse instituit et scripto suo firmavit, cum mancipiis et

possessionibus suis idem advocatus defendere et tueri debet eo tenore, ut querimonias tam vestras quam mancipiorum vestrorum audiat et congruam justiciam faciat; paratam vero nullam a vobis propter hoc exigat, sed tantum de horreo prefati Ducis secundum antiquam institutionem tempore suo accipiat. Super hoc etiam nullam potestatem disponendi in claustro vel Mancipiis aut possessionibus vestris memoratus Dux eidem advocato concedat, Sed ut loco suo vos protegat et eternam retributionem tantum inde requirat. Exactiones quoque super vos vel super mancipia vestra a quoquam fieri idem Dux penitus interdixit. Nos quoque omnia hec vobis concedimus et auctoritate apostolica confirmamus. Si autem ipse advocatus contra hec venire temptaverit et secundo ac tercio commonitus non emendaverit, consilio et auxilio prefati Ducis ipsa advocacia ab inutili auferatur et alius idoneus loco eius substituatur. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus, ut eorum, qui se illic sepeliri deliberaverint, devotioni et extreme voluntati, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat, salva iusticia matricis Ecclesie. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat prefatam Ecclesiam temere perturbare aut cius possessiones auferre vel ablatas retinere, minuere aut quibuslibet molestiis fatigare, Sed omnia integra conserventur corum, pro quorum gubernatione aut sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis pròfutura, salva sedis apostolice auctoritate et dyocoesani Episcopi canonica iustitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisve persona hanc nostre constitutionis paginam sciens contra eam temere venire temptaverit, secundo tertiove commonita si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini nostri Redemptoris Jesu Christi aliena fiat atque in extremo examine districte ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum iudicem premia eterne pacis inveniant. Amen. Datum Rome apud sanctum Petrum per manum Rolandi S. Romane Ecclesie presbiteri Cardinalis et Cancellarii IV. Kal. Febr. Indictione VI. Incarnationis Dominice Anno MCLVII. Pontificatus vero Domini Adriani Pape IV. Anno IV.

Hund-Gewold III. 143 (Ratisb.). - Mon. boic. III. 318.

CXCL.

1157. 23. November. — Heinrich, Herzog von Baiern und Sachsen, bestätigt verschiedene dem Kloster Ranshofen gemachte Schenkungen und verordnet, dass der Vogt der herzoglichen Güter die Vogtei des Klosters unentgeltlich zu verwalten habe.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Heinricus Dei gratia Bawarie et Saxonie Dux. Quoniam a Deo Creatore nostro divitiis. gloria ac potestate misericorditer exaltati sumus, iustum est, ut et ipsum debita devotione houoremus, cuius clementie honorem nostrum recognoscimus. Quapropter universitati omnium tam presentis quam futuri temporis fidelium notum facimus, qualiter nos pie devotioni beate memorie Patris nostri Heinrici Ducis Bawarie et Saxonie inclinantes ea, que Deo et sanctis eius in Capella nostra Raneshoven ad usus Fratrum regularium, quos ipse primum ad serviendum ibidem domino invitaverat, obtulit, miserationibus nostris pro remedio anime nostre et Parentum nostrorum adauximus, partem curie nostre, quam ambitu claustri et molendini sui occupaverunt, cum areis quibusdam in eadem villa iacentibus et dimidietatem mansi, qui est in capite aque ductus eorum, et tribus mansis et dimidio in novalibus omnipotenti Deo et sancto Pancratio, in cuius honore locus ille principaliter consecratus est, libera donatione offerentes jura quoque, que temporibus Patris nostri ibi Domino servientes habuerunt, nos eis auctoritate nostra confirmavimus ita scilicet, ut, quia de capella nostra sunt, nulli omnino preter nobis de iure nostro servire habeant excepto tantum diocesano Episcopo, cui de obedientia spirituali pro spiritualibus respondere debent. Advocatus autem curie et redituum ac mancipiorum nostrorum eos vice nostra cum mancipiis et possessionibus suis defendere et tueri debet eo tenore, ut querimonias tam fratrum quam mancipiorum suorum audiat et congruam eis iustitiam faciat, paratam vero nullam ab eis pro hoc exiget, sed tantum de horreo nostro secundum antiquam institutionem tempore suo accipiet; nam super hec nullam potestatem disponendi in claustro vel mancipiis aut possessionibus ipsorum ei concedimus, sed ut loco nostro eos protegat et eternam retributionem tantum inde requirat. Exactiones quoque super ipsos vel super mancipia eorum a quoquam fieri penitus inhibemus. Bona ergo, que a prima loci illius institutione usque ad nos sive a Ducibus seu ab aliis fidelibus in villis, in agris, in decimis, in pratis,

in paseuis, in silvis, in aquis, cultis vel incultis eo collata vel inposterum conferenda sunt, banno et auctoritate Domini Imperatoris ac nostra confirmamus et super hoc presentis pagine testamentum sigillo nostro impressum damus. Siquis igitur huic nostre donationi et confirmationi ac banno Domini Imperatoris temere contraierit et predictos fratres in his, que eis ac Ecclesie legitime donavimus et confirmavimus, iniuriare presumpserit, si ante querimoniam fratrum non digne correxerit, centum libras auri componat, dimidietatem Camere Imperiali et dimidietatem Camere nostre. Acta sunt hec anno ab Incarnatione Domini MCLVII. Indictione V. IX. Kal. Decembris regnante Friderico invictissimo Romanorum Imperatore et semper Augusto, anno Imperii eius tercio, regni vero sexto, petente venerabili eiusdem Ecclesie Preposito Meinhardo. Hij testes aderant: Comes Givehardus de Burchusen cognatus noster, Marchio Bertoldus, Palatinus Fridericus, Comes Bertoldus de Andesse, Comes Sifridus de Liubenowe, Comites Sigehardus et Heinricus de Scala, Comes Godefridus de Romesberch, Comes Conradus de Bilstein, Comes Kono de Megelinge, Comes Luitoldus et filius eius Luippoldus de Bleige, Heinricus de Stoufe, Heinricus de Buren Advocatus Augustensis, Adelgot, Luippoldus de Stamheim, Ulricus de Steine, Heinricus de Wrtha, Luippoldus de Hertesberch, Manegoldus de Siveneich et Hartmannus ac Manegoldus filii eius, Otto de Rore et frater eius Raffoldus, Wichardus et frater eius Albertus de Hutta, Everhardus de Brunowe et Fridericus filius eius, Warmundus de Sulzbach et frater cius Wernhardus, Bertoldus de Leuvensteine, Sichehardus Biver et frater eius Arnoldus et alii quam plures. Heinricus scriptor recognovit. Mon. boic. III. 321.

CXCII.

1158. 15. Februar. Lateran. — Papst Hadrian IV. nimmt das von Piligrim von Schalcheim gegründete Hospital in Vöcklabruck in den besonderen Schutz des apostolischen Stuhles.

Adrianus episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis Peregrino et aliis fratribus in hospitali et ecclesia de Uehhelabrocco diuino seruitio mancipatis eorumque successoribus in perpetuum. Religiosis desideriis dignum est facilem prebere consensum, ut fidelis deuotio celerem sortiatur effectum. Eapropter dilecte in domino fili, tuis iustis postulationibus elementer annuimus et prefatum hospitale cum capella et ponte a tua deuotione constructo et aliis pertinentiis suis sub beati

Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti priuilegio communimus In primis siquidem statuentes, ut neque his, a quibus fundum, in quo pons fundatus esse dinoscitur, emisti uel eorum heredibus aut alicui hominum liceat infra unum miliarium supra pontem et alterum infra pontem portum facere aut in ipso ponte pedagium statuere uel uectigal. Preterea quascumque possessiones, quecumque bona prefatum hospitale in presentiarum juste et canonice possidet aut in futurorum concessione pontificum, largitione regum uel principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis parante domino poterit adipisci, firma uobis uestrisque successoribus et illibata permaneant. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat prefatum hospitale temere perturbare aut eius possessiones auferre uel ablatas retinere, minuere aut aliquibus uexationibus fatigare, sed omnia integra conseruentur tam ad ipsius pontis restaurationem quam ad peregrinorum receptionem et pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salua sedis apostolice auctoritate et in supradicta capella diocesani episeopi canonica iustitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisue persona hanc nostre constitutionis paginam sciens contra eam temere uenire temptauerit, secundo tertique commonita si non satisfactione congrua emendaucrit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se diuino iudicio exsistere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore et sanguine dei et domini redemptoris nostri iesu christi aliena fiat atque in extremo examine diuine ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua iura seruantibus sit pax domini nostri iesu christi, quatinus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum iudicem premia eterne pacis inucniant. Amen. Amen. Amen.

Ego Adrianus catholice ecclesie episcopus s. s. (Monogramma.)

- † Ego Hubaldus presbyter cardinalis tituli S. Praxedis s. s.
- + Ego G. sabinensis episcopus s. s.
- † Ego Octauianus presb. Card. tituli S. Cecilie s. s.
- + Ego Oddo diac. card. S. Georgii ad velum aureum s. s.
- + Ego Johannes diac. Card. SS. Sergii et Bacchi s. s.

Data Laterani per manum Rolandi sancte Romane ecclesie presbyteri cardinalis et Cancellarii XV. Kalend. Martii Indict. VI. Anno MCLVIII. Pontificatus uero domini Adriani pape IIII. Anno IIII.

Original mit bleierner Bulle, im Archive des Kl. St. Florian. — Stülz, Gesch. v. St. Florian, pag. 260.

CXCIII.

1158. 16. August. Anagni. — Papst Hadrian IV. bestätigt dem Kloster Reichersberg seine Besitzungen, namentlich Munsteuer und Stein.

Adrianus Episcopus seruus seruorum Dei Dilecto filio Gerhoho Præposito Richerspergensis Ecclesiæ salutem et Apostolicam Benedictionem. Effectum iusta postulantibus indulgere et vigor aequitatis et ordo exigit rationis. Eapropter dilecte in Domino fili Gerhohe petitioni tuæ gratum impertientes assensum Ecclesiam ipsam cum omnibus bonis suis, quæ inpræsentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum iustis modis Deo propitio poterit adipisci, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, Specialiter autem Munsture ac Steine cum omnibus pertinentiis suis eidem Ecclesiæ, sicut ea venerabilis frater noster Eberhardus Babenbergensis Episcopus in concambium rationabiliter dedisse cognoscitur, et parochiam de Munsture, quæ venerabilis frater noster Chunradus Patauiensis Episcopus rationabili prouidentia Ecclesiæ Richerspergensi concessit, auctoritate Apostolica confirmamus et præsentis scripti patrocinio communimus. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus, vt eorum deuotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberauerint, nisi forte excommunicati sint vel interdicti, nullus obsistat salua tamen iustitia parochialium Ecclesiarum, de quibus mortuorum corpora assumuntur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ protectionis, confirmationis et concessionis infringere aut ei aliquatenus contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit et secundo tertioue commonitus reatum suum digna satisfactione non emendauerit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum et excommunicationis vinculo innodandum. Data Anagniæ XVII. Kl. Septembris.

Chronic. Reichersb. ad 1158. - Hund, Metropol. (edit. Monac.), III. 238.

CXCIV.

1158. 21. August. Salzburg. — Eberhart I., Erzbischof von Salzburg, befreit die Salzpfanne des Klosters Reichersberg vom Zehent.

In nomine sancte et indiuidve trinitatis ego eberhardus dei gratia salzburgensis archiepiscopus gerhoho richerspergensi preposito salutem. Ea, que rationabiliter inter personas maxime ecclesiasticas Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

aguntur, rationabiliter quoque confirmanda sunt, ne litis occasio inpostervm dvm minvs putatut, suboriri ualeat. Notum igitur uniuersis christi fidelibus esse uolumus, qualiter decimas patelle in halla ex dominicalibus nostris Richerspergensi (cenobio conlate, que decime a bone memorie Balderico abbate monesterii (sic) s. Petri requisite et optente sunt, rationabili reconpensatione redemimus, ut eadem patella nullas de cetero decimas persoluat, sed integra in usvm Richerspergensis cenobii ad seruitivm fratrum ibi Deo militantivm nostra pontificali donatione permaneat. Hec autem reconpensatio facta est de prediis cuivsdem (sic) heinrici hallensis ciuis, cuius cognomentvm ferro. Ut autem hec nostra reconpensatio cunctis retro temporibus stabilis et inconuulsa permaneat, hanc inde paginam conscribi et sigilli nostri inpressione muniri iussimus.

Actum in civitate salzburgensi, XII kalendas Septembris, anno dominice incarnationis Millesimo C. L. VIII indictione VII Regnante domino Friderico Romanorum imperatore primo, anno regni eius VII, inperii uero IIII¹⁶, nostri autem pontificatus anno XII feliciter Amen. Amen.

- † Ego Eberhardvs salzburgensis archiepiscopus S. S. (Monogramma) (Bene valete.)
  - + Ego Hugo prepositus S. S.
  - + Ego Heinricus decanus S. S.
  - † Ego Heinrices Salzburgensis abbas S. S.
  - + Ego Heinricus prior sancti petri S. S.
  - † Ego adalbertus houensis prepositus S. S,
  - † Ego Meginhardus capellanus et notarius S. S.

Original auf Pergament, dessen angehängtes Siegel verloren gegangen, im Archive des Kl. Reichersberg. — Hund—Gewold, Ill. 163. — Chron. Reichersberg. 196. — Mon. boic. Ill. 438.

CXCV.

1158. St. Florian. — Conrad, Bischof von Passau, übergibt dem Propste Heinrich von St. Florian den Zehent zu Stalbach, welchen die Brüder Rudiger und Borno von Holzhausen inne hatten.

Chornradus caelesti gratia patauiensis episcopus cunctis aecclesie sue christique fidelibus salutem in perpetuum. Si erga loca diuinis mancipata seruitiis liberales fuerimus, pro eterna saluatione promerenda profuturum nobis hoc credimus. Cum itaque Rudegerus et Porno frater suus de holzhusen ecclesie nostre ministeriales quoddam

haberent predecessorum nostrorum pontificum et nostra concessione beneficium in pago stadele hinc inde per loca ex quarundam parte decimarum, egit et peregit hoc cum ipsis illius temporis venerabilis prepositus sancti Floriani domnus Heinricus peticionibus et rebus suis interuenientibus, quod ipsi cedere de suo iure uolentes decimationes illas omni decisa in futurum contentione in manus nostras sine malo ingenio resignarent et easdem gratia et concessione nostra in usus fratrum beati Floriani deuenire et transfundi postularent. Nos itaque amore loci, quem una cum antecessoribus nostris episcopis uouere, ampliare et promouere libenter intendimus, peticionibus corum non segniter aquieuimus et receptam ab eis dictam modo beneficii sui portionem pro eterna remuneratione religiosis sancti Floriani canonicis in stipendii sui supplementum super addidimus. Quod quia fauore omnium nostrorum, qui aderant, fidelium nec non adtestatione atque presentia quorumdam fratrum nostrorum de choro patauiensis ecclesie celebriter factum est, necessarium uidebatur scripto pariter et sigillo nostro peractionem illam corroborare, ne uel obliuio uel aliqua hominum contraditio (sic) ualeat ullatenus aut modernis aut futuris temporibus eam labefactare. Acta sunt hec in domo Sancti Floriani anno post incarnationem dominicam MCLVIII. indictione VI. Anno uero episcopatus nostri XI. bulla sigilli nostri infra, sicuti euidens est, ad majorem certitudinem presenti pagine aflixa. Testes sunt et cognitores rei de choro patauiensi: Rovdbertus decanus, Heinricus scolasticus, Jacobus diaconus, Otto capellanus et cognatus episcopi, Cazelinus laureacensis plebezanus. Ex nobilibus uero: Gebhardus comes de uiehtenstaen, Heinrich et frater eius Gebhardus de iubelbach. Ex ministerialibus autem ecclesie: Engilbertus de struben, Waltherus de glanech, Ovdalricus et frater eius Sibot, Adalbertus episcopi camararius, Walchun iudex, Rudolf de perchaim ceterique.

Original mit wohlerhaltenem aufgedruckten Siegel im Archive des Klosters St. Florian. – Stülz, Gesch. v. St. Florian, 262.

CXCVI.

1158. Mautern. — Conrad, Bischof von Passau, verleihet den Chorherren zu Waldhausen den Zehent und das pfarrliche Recht von den Neugereuten des Beimoaldes.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Conradus Dei gracia Patauiensis ecclesie episcopus. Karitatis exigente latitudine credimus ad episcopalis officii sollicitudinem pertinere non solum augmentandae curam religionis, verum etiam conservandae atque multiplicandae spiritalis providentiam possessionis (sic). Inde est, quod regularium canonicorum ecclesiae sancti Johannis deuotionem attendentes et defectum in exterioribus statuimus consilio et ammonitione nostrorum religiosorum aliquod spiritalis incrementum honoris et consolationis subsidium temporalis in predicta beati Johannis Saebeniche ecclesia. cum enim nobilis quidam nostrae diocesis Otto videlicet piae recordationis de Machlant sancti spiritus inspiratione ammonitus canonicae conversationis regularibus fratribus in loco supra nominato ecclesiam constituerit eamque prediis atque mancipiis fundaverit et ei auctoritate piissimi regis Chonradi adhibita terminos novae et adhuc incultae possessionis destinaverit, nos quoque infra cosdem novalium terminos, qui in privilegio domini Chonradi regis super hac donatione consignato distinguntur (sic), spiritalem regendae plebis curam secundum integrum plebanae officium amministrationis cum universis eorum, quae iam culta sunt sive colenda in codem nemore decimationibus contulimus eidem ecclesiae salvis tamen et inviolatis omnium adiacentium terminis ecclesiarum. Ne vero huius nostrae tenor donationis lateret fideles praesentes sive futuros neve cavillationis undecunque suscitandae occasionem praeberet quantacunque temporum longitudo, hoc nostrae institutionis donum per praesentis paginae subscriptionem et nostrae inpressione auctoritatis confirmavimus. Acta autem sunt haec a nobis in celebri conventu fratrum nostrorum Mutaren assidentibus venerabilibus fratribus nostris archipresbyteris Haerthwico et Odalrico et Johanne abbate Cothwicense, Marchwardo praeposito Nevenburgensi et Adalberto praeposito sancti Nicolai, domino Roberto Methnensi praeposito et Adalberto tulnensi parrocho et Adalberto Cremsensi parrocho et Adelhero et Heinrico et Petro magistro et Ebergero capellano et Ottone capellano. anno Millesimo C. L. VIII.

Original mit einem hängenden Siegel, im Museal-Archive zu Linz. — Kurz, Beiträge, IV. 438.

CXCVII.

1159. 23. Juni. Ebelsberg. — Conrad, Bischof von Passau, bestätigt zwei Tauschverträge des Klosters Wilhering, einen mit dem Pfarrer zu Schönhering, den anderen mit dem Markgrafen Ottokar von Steyr.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Conrudus dei gratia patauiensis episcopus cunctis ecclesie sue christique fidelibus salutem

in perpetuum. Si seruorum dei equis petitionibus acquiescimus et iustis deoque placitis desideriis assensum porrigimus, profuturum nobis fore certum habemus. Vnde rogante venerabili Willeheringensis cenobii abbate suisque fratribus inibi deo famulantibus suam eorundem petitionem pro quodam concanbio destinauimus exaudire et ne hoc idem factum nostrum obliuione posterorum recindi (sic) ualeat, presentiarum pagina et bulle nostrae inpressione decreuimus conmunire et conmuniendo precauere. Abbas itaque pretaxatus obedientiae sibi creditae sine nostro et aecclesiae nostrae detrimento prouisum fore satagens conpetentibus aput nos obtinuit precatibus, vt pro parte vniuersarum decimationum, quae aput Wilheringen et purcheimen, nec non ederannesperge tam de suis ipsorum cultibus quam aliorum inibi agriculturas habentium plebano nostro de schonheringen iure debuit prouenire, curtile quoddam suae proprietatis aput strashemen in reconpensationem uellemus recipere. Similiter pro parte reliqua decimarum, quae illis prefatis tribus in locis uasallum nostrum Otacharum videlicet marchionem de stira beneficiario iure contigit, a supranominato abbate suisque fratribus predium tale, quale in pago růdolphingen possederunt, ipsius eiusdem reuerendi abbatis obtentu et predicti marchionis assensu in conmutationem recipere voluimus. Viros itaque ecclesiae nostrae ministeriales et alios quam plures non paruam in huiusmodi negotiis discretionem habentes misimus, vt parem vtriusque utilitatis estimationem, que hinc inde in illa cambitione posset concurrere, discrete preconsiderarent, nobisque ucritatem super hoc reportarent. Dicto itaque nobis, quod pro decimis illis pretaxatis in prenominatis prediis receptis plenariam reconpensationem habere possemus rationabiliter et legitime, antefato uasallo nostro marchione Otachario, plebezano quoque de schonheringen scilicet werinhardo consentientibus conmutationem illam recepimus et de recepta paginam hanc et scribi et sigillo nostro insigniri precepimus. Hunc autem contractum et confirmationem cleri et fidelium nostrorum fauore et beneplacito conprobatam, vt iugiter maneat inconuulsa, deo auctore sub inmunitate banni nostri ponimus nec non et successoribus nostris episcopis eandem in christo diligentiam relinguimus. Acta sunt haec Anno ab incarnatione domini Millesimo CoLoVIIIIo indictione VII, anno uero nostri pontificatus XII. Testes sunt de patauiensi choro Rudbertus decanus, Rudbertus de sancto Sixto, Vdalricus prepositus, Heinricus scolasticus, Sigehart, Chunil, Otto, Otto, Otto, Ekkehart,

Albn..., Friderichus, Switthart, Vdalrich, Petrus. Laici nobiles, Otaker marchio, Welpho, Liutolt comes, Vdalrich de pernnekke, Dietrich de spileberch, Heinrihe de tegernwanch, Herman de chazelinestorf, Diettmar de agaste. Ministeriales, Walther, Ruddeger, Ruddeger et frater eius Porno, Meinhart de vornpach et frater eius, Růdolf, Gerhoch, Gotefrit, Fridrich et frater eius Ödalrich, Porno de widahe, Reinprecht, Marchwart, Ödalrich et frater eius, Sigboto de pornhemen. De familia marchionis Hartnit, Gundacher, Ödalrich Sigbot. Data Ebelleperghe nona kalendas Julii, regnante Friderico imperatore augusto anno Imperii sui septimo feliciter. Amen.

Aus einem Copialbuche im Archive des Kl. Wilhering. - Stülz, Gesch. von Wilhering, 474.

CXCVIII.

1159. 22. September. Passau. — Conrad, Bischof von Passau, genchmigt einen Tausch zwischen dem Kloster Wilhering und dem Pfarrer zu Schönhering, welcher für die Zehente um Wilhering einen Hof zu Strasshaim erhölt.

Chonradus celesti gratia patauiensis episcopus cunctis ecclesie sue christique fidelibus salutem, in perpetuum. Hec nobis secundum episcopale officium eredita est dispensatio, scire et uelle fidelium et ecclesiarum nostrarum conmoditatibus benignitate paterna prouidere et de his, que ad utilitates ipsorum rationabiliter in presenti confirmantur, ne in futuro tempore reseindi ualeant, scripto et testimoniis diligenter precauere. Inde est, quod domini Gebhardi deo dilecti abbatis de Willeheringen fratrumque sue obedientie petitionem factam pro quodam concambio debuimus exaudire, et qualiter factum fuerit, presenti confirmationis pagina et sigilli nostri inpressione conmunire. Abbas siquidem prefatus sibi suisque fratribus sine nostro et ecclesie nostre detrimento proficere cupiens, religiosis obtinuit peticionibus, vt pro parte decimarum, que de suis cultibus apud Wilheringen barrochiano nostro de schoneringen iure debuit prouenire, curtile quoddam sue proprietatis apud strazheimen in reconpensationem uellemus recipere. Uiros itaque optime discretionis, quosdam ministeriales nostros misimus gerhohum de ruta et fratrem illius gotefridum, Chunradum de mulebach cum fratre suo Walthero et alios quam plures, quibus idem iniunximus, ut parem utriusque utilitatis estimationem, que hinc inde in illa cambitione posset concurrere, discrete preconsiderarent nobisque ueritatem super hoc reportarent.

Dicto itaque nobis, quod pro decimis illis pretaxatis in prenotato curtili recepto, plenariam reconpensationem habere possemus rationabiliter et legitime, Wernhardo quoque plebano de Schoneringen consentiente, conmutationem illam recepimus et de recepta paginam hanc et scribi et sigillo nostro insigniri precepimus. Hunc autem contractum et confirmationem cleri et fidelium nostrorum fauore et beneplacito conprobatam, quatinus iugiter maneat inconuulsa, deo auctore sub inmunitate banni nostri ponimus nec non et successoribus nostris episcopis eandem in christo diligentiam relinquimus. Acta sunt hec patauie X kalendas octobris anno post incarnationem domini Mº Cº Lº VIIIIº Indictione VI (sic) Anno uero nostri pontificatus XIIº Testes sunt Odalricus de pernec, Heinricus de tegernbach, Rudigerus et frater eius Porn de Holcehusen, Fridericus et Vlricus et Porn fratres eius de Wida, Gerhoh de ruta, gotefridus de winchila, Marquardus de Gumpotingen, Vdalricus et Sigeboto frater eius de bornheim, Reginbertus de lochelingen, Rubertus decanus, Item Rubertus, Heinricus Scholasticus, Wdalricus, Otto, Ecchehardus, Fridericus, Diethericus, Otto, Otto, Adelbertus, Heinricus . . . . . .

Original auf Pergament, dessen Siegel verloren, im Archive des Kl. Wilhering. Die zu Folge des üblen Zustandes desselben unleserlichen Worte sind aus einem Copialbuche ergänzt. — Stülz, Gesch. v. Wilhering, 476.

CXCIX.

1159. Passau. — Conrad, Bischof von Passau, überlässt dem Kloster St. Florian für 14 Höfe in der Nähe des Schlosses Ebelsberg tauschweise die Pfarre St. Michel in der Wachau.

Chonradvs dei gratia patauiensis episcopus cunctis ecclesie sue christique fidelibus salutem in perpetuum. amen. Aput diuinam clementiam meritum nobis adcrescere confidimus, si iuxta pontificalis offitii debitum religiosorum uirorum indenpnitati consulere et indigentiam eorum releuare et supplere curauerimus. Siquidem dilecti filii nostri Heinricus prepositus et fratres de domo sancti floriani de prediis ecclesie sue obtulerunt gratie nostre XIIII. mansos castro nostro Ebilsperch adiacentes, in quibus a castellanis nostris et hominibus eorum multa patiebantur inconmoda usque adeo, quod frequens clamor rusticorum tam nos quam illos sepius perturbauit. Nos vero adtendentes, quod iam dicta ecclesia patauiensis ecclesie specialis est filia, uolentes pariter deuotionem predictorum fratrum nostre largitatis

† Ego Chönradus episcopus laudo et subscribo, Ego Rvdbertus decanus laudo et SS. Ego Rvdbertus senior laudo et S. S. Ego Chrnelinus laudo et S. S. Ego Albreinus laudo et S. S. Ego Sighardus laudo et SS. Ego Adalbertus laudo et SS. Ego Fridericus laudo et SS. Ego Heinricus magister scolarum laudo et SS. Ego Otto laudo et SS.

Original auf Pergament im Archive des Kl. St. Florian. Das wohlerhaltene Siegel hängt, da der Raum das Aufdrucken nicht verstattet, an einem ledernen Riemen. Die zwei letzten Ziffern der Jahreszahl sind undeutlich, man könnte sie auf den ersten Anblick leicht für zwei X halten; allein da Conrad im Jahre 1170 nicht mehr Bischof von Passau war, die Chronologie und die Zeugen aber mit einer andern Urkunde von 1139 genau übereinstimmen, schien es nicht unstatthatt, die Urkunde diesem Jahre einzureihen. — Kurz, Albrecht IV. Il. 437 coll. — Stülz, Gesch. von St. Florian, 265. — Mon. boic. XXVIII. Il. 258 u. XXIX. Il. 23.

CC.

1159. — Conrad, Bischof von Passau, stiftet einen Vergleich zwischen Kadolt von Polnheim und dem Kloster St. Peter in Salzburg wegen des Gutes Tauersheim.

In nomine sanctae et individuae Trinitatis. Ego Chounradus dei gratia Pataviensis episcopus. Quoniam nostrae dispensationi ecclesiarum divinitus administratio decreta est, justitiae meritum esse non ambigimus, quantum in nobis est, si earundem ecclesiarum jura nostrae auctoritatis sententia defendentes Christo servientium tranquillitati et paei providere intendimus. Inde est, quod dilecti fratris nostri Henrici abbatis sancti Petri salzburgensis petitionibus annuimus

et diremptionem controversiae illius, quae fuit inter Candoldum (sic) de Pollenheimen et ecclesiam ejus, qualis mediantibus nobis facta est, universorum notitiae presentium attestatione proponimus. Prefatus namque Cadoldus cum ante aliquos annos in expeditionem Jerosolimitanam cum domino Chunrado rege proficisci decrevisset, traditionem illam de predio tauershaimen, quam pater ejus aliquando potestativa manu prefatae ecclesiae firmaverat, importune impetiit, sed ad removendam eandem controversiam tunc temporis a fratribus jam sepe dictae ecclesiae VII. talenta accepit. Postea vero evolutis X. annis et eo amplius prefati predii violentus reinvasor existens, cum in audientia nostra et quorundam principum et nobilium virorum et ministerialium nostrorum super eadem invasione in loco, qui dicitur Ense, quaerimonia deponeretur, ut omnis impetitionis futurae denuo molestia inter ipsum et dictum monasterium in perpetuum sopiretur, nostro annintente (sic) consilio post abdicationem ab ipso et uxore et filio factam VIII. talenta iterato recepit. Huic autem abdicationi hii testes adhibiti sunt: Comes Chounradus senior de Peilstain, Gebehardus hallensis comes, Adelbertus de Perge, Walchunus de chlame, Hademarus de Chufarn, Egene de urle, Hermannus de chazelinstorf, Engilbertus de schouneheringen, Bernhardus de trune, Otto de strubae et fratres ejus Engilbertus et Oudalricus, Tietricus de trune, Reinherus de staine, Arnhalmus, Otto de haslbach. Ea quoque controversia super quibusdam tam de vineis quam de agris, quae inter nobilem virum dominum Adalbertum de Perge et dictam ecclesiam diu habita est, sub tali termino compositionem optinuit, quod predictus Adalbertus acceptis X. talentis decimas illas resignavit, quas nos fratribus in episcopatu nostro constitutis in loco, qui dicitur Tornbach, sub regula beati Benedicti degentibus in posterum omni remota retractatione quiete possidendas in proprietatem deposuimus. Sed et hoc quidem sub prenotatis testibus corroboratum est. Nos autem, ut haec singula rata sint et ne quis apud posteros ea refragari queat, hanc inde cartam conscribi et sigilli nostri impressione muniri jussimus.

Acta sunt hec anno incarnationis domini MCLVIIII. Indictione VII. regnante glorioso imperatore FRJDERICO anno imperii ejus VI. pontificatus autem nostri anno (sic).

Hormayr, Archiv f. 1828, pag. 351.

1159. Passau. — Conrad, Bischof von Passau, übergibt die Spitalstiftung zu Vöcklabruck dem Kloster St. Florian.

Chovnradus dei gratia patauiensis episcopus cunctis ecclesie sue christique sidelibus salutem in perpetuum. Circa loca diuinis obsequiis mancipata decet nos ecclesiarum pastores eam intendere sollicitudinem, ut et ad presens eis proficiamus et in futurum contra duriciam et obliuionem hominum duo adiquante prouideamus, quatenus et futuri homines per literarum monimenta pias antecessorum actiones cognoscant et aperte ueritati, si qui attemptauerint rerum ecclesiasticarum esse distractores, acquiescant. Inde est, quod, cum uir quidam ingenuus, animo et corpore deo deuotus, nomine Pilgrimus se et locum, qui dicitur beati Egidii, in possessione sua in Vechelahebruke fundatum legitima traditione deo sanctoque suo prothomartyri Stephano per manum Regenberti felicis (sic) episcopi mancipasset, nos, ut in eodem locello per elemosinas pauperum, per diurnos cursus fratrum, si qui ibi recipi possent et sustentari, diuinum conualesceret obsequium, communicato de choro fratrum nostrorum consilio domino Heinrico tunc temporis in domo S. Floriani venerabili preposito eundem locum in spiritualibus simul et temporalibus regulariter ordinandum hoc pacto et intentione commendauimus, ut nostra nobis nostrisque successoribus episcopis sua iusticia conseruata predictus venerabilis prepositus suique successores illud idem diuersorium cum suis fratribus, seruis et incolis, attinențiis omnibus collatis et conferendis in his, que sunt ad deum, debeant sub obedientia sua iugiter ordinare. Quod ut fieret notum et ratum haberetur in futuro tempore, presentem paginam inde conscribi et nostro sygillo, ut euidens est infra, iussimus communiri.

Acta sunt hec *Patavie* Anno post incarnationem dominicam MCLIX. Indictione VII. anno uero episcopatus nostri XIII.

† . . . . Ego Chovnradus episcopus Laudo et ss. Ego Rovdbertus decanus laudo et ss. Ego Rovdbertus senior laudo et subscribo. Ego Chovnelinus laudo et ss. Ego Albeinus laudo et ss. Ego Sighardus laudo et ss. Ego Adalbertus laudo et ss. Ego Dietricus laudo et ss. Ego Fridericus laudo et ss. Ego Ekkehardus laudo et ss. Ego Heinricus magister scolarum laudo et subscribo. Ego Otto l. et ss.

Original mit aufgedrucktem, zur Hälfte zerbröckeltem Siegel im Archive des Kl. St. Florian. — Stülz, Gesch. v. St. Florian, pag. 264.

CCH.

Circa 1160. — Aufschreibung über die durch die Familie der Grafen von Rebgau dem Kloster Kremsmünster zugewendeten Güler und die neugegründete Kirche zu Viechtwang ¹).

In nomine sancte et individue trinitatis. Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris nobilem comitem Albertum de Rebgaev pro honore dei et eterne uite retribucione et pro animarum remedio parentum suorum tum eciam caritatiuis peticionibus Vdalrici II. abbatis Chremesemonasterii et largicione sex talentorum predium sex hybarum inter duo flumina superiori et inferiori Dizenpach positum prefate abbacie libera manu tradidisse et de legacione eiusdem comitis et legitimorum testium astipulacione confirmasse. Hiis peractis sociata sibi coniuge Gerdrude ipsaque studiose imperante duas hubas in Viehtwanch predicto loco tradidit ea quippe racione, ut in eodem loco ecclesia construeretur ac diuino officio manciparetur; Quod ut confirmatum est abbas idem ecclesiam ibi construxita) et diuinum officium constituente beate memorie Reginberto Patauiensi episcopo a fratribus suis instituit. Domino autem abbate Vdalrico II de hac luce migrante successor eius Adalbertus I. abbas non minus omni ueneracione dignus, in quo predecessor eius Christo famulari decreuerat, beniuolo studio sumptibus et impensis perficere curauit. Sed comite Adalberto de medio facto non nullis annorum curriculis elapsis filii eius scilicet Adalbertus et Gerhardus locum antedictum inuaserunt et immemores beneficiorum parentum suorum rebus omnibus ablatis denudauerunt sibique omni iure postposito subegerunt; Vnde prefatus abbas Albertus commotus egre indoluit omnique annisu, quo potuit, locum ab inuasoribus eripuit hoc scilicet modo: Filiis predicti comitis et abbate in festos (sic) Cholomanni Medelicensi loco conuenientibus beneficiis patris eorum coram multitudine enumeratis insuper muneribus quinque talentorum datis idem predium delegare, quod pater eorum delegauerat, exorauit et consecutus, quod postulauit, in manum patruelis ipsorum comitis uidelicet Ernstonis de Hohenburch delegauerunt et ab omni infestacione data fide quieuerunt. Hec tradicio legittime peracta ut inconuulsa permaneat sigilli presentis impressione

¹⁾ Besprochen von Pachmayr, p. 79 u. 877. Von Strasser, S. 269 u. 289.

²⁾ Randnote: "circa annum domini MCXL."

et hiis legittimis testibus confirmatam tradimus. Adalbertus de Perge, Chunradus de Ascha et frater eius Wernhart, Sighart de Fleze, Meginhart de Ypphe, Marquart de Schönenpehel et duo filii eius Marquart et Fridericus, Rédpreht de Nivndorf, Chenrat de Chloberch, Cholo de Cheliub, Ruger, Adalber, Pabo, Adalher, Mangens, Wigant de Scewin, Timo de Wazemannesdorf, Gerboto de Medeliche.

Dedicata est eadem ecclesia in Viehtwanch a venerabili Patauiensis ecclesie presule Chvnrado anno ordinacionis sue VIIII. 1) VI Kal, Januarii Inhonore domini nostri Jesu Christi et gloriose genetricis eius Sancte Marie Virginis et Johannis apostoli et ewangeliste patroni eiusdem loci et S. Egidii confessoris et omnium patriarcharum, prophetarum, apostolorum, martirum, confessorum, uirginum et omnium sanctorum et hiis reliquiis specialiter attitulata: De ueste sancte Marie Virginis, Johannis apostoli, Egidii patronorum; Jacobi apostoli, Stephani prothomartiris, S. Agapiti martiris, Laurentii, Ypoliti, Pantaleymonis, Martini episcopi, Benedicti abbatis, Afre martiris, Barbare martiris. [Chrismon] Collatum est eciam eidem ecclesie a predicto episcopo domino Chunrado baptismus et sepultura et cetera sacramenta plenarie tum pro parrochie 2) remocione tum pro populi siluani acclamacione dato termino a flumine Daspach ex oliquo et a fluuio Alben usquequo peruenias ad summitatem Alpium ex latitudine et longitudine. Facta sunt hec anno ab incarnacione domini Mº Cº Lºvnu. indictione VI. 4) horum testimonio: Adalbertus prepositus, Rvdpertus decanus, Wolfwinus capellanus, Gerbot archypresbiter, Selpkers, Reginbot, Lambertus plebani. Pillunch aduocatus, Chvnrad de Prhele, Walther de Glanek, Vdalricus de Pornhaim, Arnolt de Werd, Chvnradus, Gotfridus, Ebergerus, Raeitker, Eppo, Walther, Vrowin, Genther et frater eius Rapoto, Hadmar, Herman. Siquis autem hanc tradicionem et consecracionem infringere presumpserit, cum iuda traditore eternas penas in perpetuum luat. Amen.

Aus dem Cod. Frider. im Archive des Kl. Kremsmünster. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 41, Nro. 33, aus welchem die von dem Herausgeber Herrn P. Theodorich Hagen demselben beigefügten Noten bei dieser, so wie bei einigen späteren Kremsmünster-Urkunden beibehalten worden sind.

¹⁾ Nämlich 27. December 1157.

²⁾ Note der Zwischenlinie: "scilicet Petenpach."

³⁾ Diese Indiction gehört dem Jahre 1158 an.

CCIII.

1160. 14. Februar. Pavia. — Kaiser Friedrich I. verordnet, dass die Schlösser der Bamberger-Kirche nicht zu Lehen gegeben oder sonst veräussert werden sollen, worunter auch das von dem Bischofe Eberhart I. erworbene Schloss Frankenburg genannt wird.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Fridericus divina fauente clementia Romanorum imperator augustus. Si ecclesias Dei locupletare uel easdem locupletatas in statu suo conservare studuerimus, nostre salutis augmentum et non modicum reipublice emolumentum fore credimus. Quare uenerabilis et dilecte nobis Eberharde Babenbergensis episcope, cum ecclesia Babenbergensis, cui auctore Deo presides, in plerisque tua industria feliciter non solum in spiritualibus sed etiam in temporalibus a Domino incrementum accepit. iustis tuis petitionibus libenter annuentes eximimus ab omni iure feodali castra, que in tuo dominio absolute habere dinosceris, tam ea, que ante tempora tui pontificatus habuit ecclesia tua, quam postmodum tua sollertia adepta est, que suis nominibus subnotare decreuimus: Rotenstein, Gozwinestein, Wincera, Grivena de antiquo, de novo autem Giecheburc, Liechtenuels, Wassenberc, Nordegga, Chunstat, Northalden, Franckenburc, Hostete, Veterona, sane illa conditione. que de Giecheburc veteri et Liechtenuels cum suis pertinentiis et accessionibus facta et nostra auctoritate confirmata est comiti Bertholdo et uni tantum filio suo, si superstes extiterit, in ipsis eisdem personis absque successione modis omnibus finem habitura.

Hec igitur et alia si qua pro necessitatibus ecclesie tue, cuius bona late dispersa sunt, vel edificaveris vel aliter opitulante Domino adeptus fueris, ecclesie tue ea lege speciali et uinculo iuris innodamus, ut nulli successorum tuorum potestas et licentia sit aliquid ex his infeodare aut sub colore castrensis beneficii vel alio quolibet malo ingenio a priuatis usibus episcopii alienare. Quod si quis ausu temerario contra hoc facere attemptare tentauerit, pro infecto habeatur; ipse, quidem auctor huius nequitic velut sal insulsum foras proiciatur et conculcetur ab hominibus, ipse vero, qui receperit, privetur beneficio et LX. librarum auri mulcta condempnetur, medietate fisco nostro persoluenda, reliqua uero parte ad altare beati Petri in Babenbergensi sacrario ibidem inferenda. Vt autem firma et inconuulsa omni tempore huius rei perseueret auctoritas, presentis scripti

adnotatione et sigilli nostri per Dei gratiam inuiolabili confirmatione corroborari precepimus.

Signum Domini Friderici Romanorum imperatoris inuictissimi.

Ego Regenaldus Coloniensis ecclesie electus et Italie archicancellurius recognoui.

Datum Papie XVI. Kal. Mart. indictione VIII. anno dominice incarnationis MCLX. regnante domino Friderico Romanorum imperatore glorisissimo anno regni eius VIII. imperii vero V.

Ussermann, Episcopat. Bamberg, im Cod. probat. 114.

CCIV.

1160. 8. Juni. Salzburg. — Eberhart I., Erzbischof von Salzburg, gestattet, die Kirche Bramberg durch einen Priester des Klosters Reichersberg besorgen zu lassen.

Eberhardus dei gratia ecclesie juvauensis archiepiscopus. Dilectis in domino filiis Gerhoho Richerspergensi preposito et eius fratribus salutem et sinceram in christo dilectionem. Quia nostri est officii, ut in dispensatione nobis credita religiosas et in dei seruitio deuotas personas manu teneamus et confoueamus, uobis in hoc tanto deuotiores existimus, quanto uos attentius in dei seruitio et religionis observantia studere cognoscimus. Unde concessionem im Brambergensi ecclesia uobis uerbo nostro factam scripto quoque nostro firmatam decernimus uobis uestrisque successoribus inuiolabilem permanere. ut uidelicet unus de uestris curam plebis administret salua in omnibus iusticia nostra nostrorumque successorum. Adicimus etiam, ut, si, quod absit, persona de uestra congregatione in hoc ministerium assumpta uel in religionis disciplina uel in conmissi gregis prouidentia uel in dilectione ac fidelitate erga claustrum suum custodienda minus, quam oportet, cauta invenitur et secundo ac tertio coram archiepiscopo uel eius archidiacono conmonita non resipuerit uiciaque notata non emendauerit, liberum sit preposito consulto primum salzburgensi archiepiscopo cum eius consensu personam illam retrahere ad claustralem districtionem atque in eius locum subrogare alium de manu archiepiscopi regulariter inuestiendum, nec tamen a regulis claustri, quantum possibilitas admittit, seruandis ullomodo eximendym. Ut autem hec nostra concessio firma et inuiolata in posterum permaneat, cartam hane inde conscriptam sigillo nostro conmuniri fecimus.

- † Ego Eberhardus salzburg: archiepiscopus S. S. (Monogramma.)
  - + Ego Hartmannus Brixinensis episcopus S. S.
  - + Ego Ödalricus chimensis prepositus S. S.
  - + Ego Romanus Gurcensis episcopus S. S.
  - + Ego Heinricus berhtescadmensis prepositus S. S.
  - + Ego Hugo salzburgensis prepositus et archidiaconus S. S.
  - + Ego Heinricus decanus maioris ecclesie S. S.
  - † Ego Heinricus abbas s. Petri S. S.
  - + Ego Ditmarus hallensis prepositus S. S.

Data Salzburg. VI Idus Junii, Anno dominice incarnationis M. C. LX. Indictione VIII, Anno pontificatus nostri XIII feliciter Amen, Amen. Amen.

Original auf Pergament, im Archive des Kl. Reichersberg. Das an einem durchgezogenen Riemen rückwärts angehängte Siegel zerbröckelt. — Chron. Reichersb. 199. — Mon. boic. III. 439.

CCV.

1160. 19. August. Salzburg. — Eberhart I., Erzbischof von Salzburg, bestimmt, dass der jeweilige Vogt des Erzbisthums das Kloster Reichersberg ohne Entgelt schützen und keine Untervögte mit bestimmten Bezügen einsetzen solle.

Eberhardus dei gratia salzburgensis ecclesie archiepiscopus. Pastoralis est officii murum se ponere pro domo israelis maxime ad deo famulantivm personarum protectionem contra incursus malorum. Qua consideratione pre oculis habita, cum fratres cenobii Richerspergensis paterentur graues infestaciones a qvodam subaduocato contra fas et jus introducto, nos eiusdem cenobii priuilegia considerauimus, in quibus hoc patenter animaduertimus, quod predictus locus a beate memorie Werhhero et nobili eius uxore Diepirga sic est fundatus atque a sancte recordationis Gebehardo archiepiscopo antecessore nostro ea conditione in ius et patrocinivm salzburgensis ecclesie susceptus, ut nullus eiusdem loci sit aduocatus, nisi principalis ipsivs metropolis salzburgensis aduocatus, qui uidelicet de beneficio principalis aduocatie sibi collato predictum cenobium sine omni grauamine defendat contentus nimirum iusticia bannorum, quorum duo in vsum prepositi et fratrum, tercius in vsum ipsius aduocati cedat (sic) non quod ipsum tercivm bannum cuiquam inbeneficiandi potestatem habeat, quamquam illym, postqyam accepit, cui uoluerit possit dare.

Sed nec subaduocatym iure beneficiali constituat illic. Vt ergo libertas loco illi a fundatoribus destinata et privilegiis apostolicis firmata inconcussa permaneat, nos quoque presenti pagina sigillo nostro conmunita omnino interdicimus, ne loco illi vllus deinceps a principali aduocato per ius beneficiale subaduocatus ponatur, quum subaduocatie tales tam sinodalibus quam et imperialibus iudiciis abiudicate sunt. Sane hoc annuimus, ut, si prepositus eivsdem loci expecierit aliquem sibi destinari a principali aduocato, qui eius inibi uicem agat, conmittatur ei talis procuratio absque iure beneficiali, quamdiu placet preposito et congregationi, cui si fucrit gravis aut inutilis, remoueatur et utilior in cius locum simili tenore statuatur ea libertate permanente, ut colonis civsdem loci nulla censualis exactio inponatur neque in auena neque in tritico neque in denariis aut alio quolibet grauamine, quoniam a talibus grauaminibus hucusque locus ille fuit inmunis excepto solo tempore scismatis, quo scismaticus perhtoldus Tiemoni archiepiscopo superpositys evndem locym laicis inbeneficiando et canonicos regulares inde fugando quedam grauamina illie suscitauit, que beate memorie Chenradus archiepiscopus proximus antecessor noster forti manu submouit et pristinam libertatem atque regularem uitam loco illi renouauit, in qua per annos circiter XXX. quiete bona fruens permansit eivsdem loci congregatio propulsante iniquorum uiolentias iam dicto Chenrado archiepiscopo, qua ipsivs loci libertate prouocati nobiles quidam christi fideles bona et predia sua eidem cenobio contulerunt, qui etiam eorundem prediorum aduocatias a principali aduocatia segregauerunt et talibus aduocatis destinauerunt, quos pro sui uicinitate utiles estimauerunt ad respondendum in colloquiis iuditialibus, in quibus non auditur subaduocatys et res periclitari poterit, si legitimus aduocatys defuerit. Igitur aduocatie huc usque a principali aduocatia segregate sic maneant in posterum, sicut hactenus manserunt absque insolito et iniusto aduocatorum grauamine. Quod si et illi attemptauerint contra uoluntatem prepositi suscitare, sciant se ivdicio diuino puniendos et humano quoque, in quantum possibile ac iustum fuerit, arcendos. Cause uero huivs questionem et ueritatis inuestigationem, quo firmior esset nostra institutio, in celebri colloquio halle habito querimoniam preposito Gerhoho mouente pertractauimus assentientibus illic nostris fidelibus, quorum plurimi aderant, nullo iure beneficiali posse aut debere subaduocatum loco predicto institui, concordante in hoc ipsum indicio sinodalis auctoritatis et

imperialis maiestatis. Si quis igitur huius nostre pagine tenorem temere uiolare aut infringere presumpserit, si uon secundo aut tercio conmonitus emendauerit, sciat se deo et iudicibus ecclesie rationem redditurum et penam condignam subiturum ac nisi ante finem uite sue resipiscendo satís fecerit, christiana sepultura cariturum, sicut in Remensi concilio statutum est presidente papa Evgenio, cuius decretum illic vniuerso concilio approbante promulgatum sic se habet: auctoritate apostolica prohibemus, ut nullus aduocatus preter beneficium antiquitus constitutum aliqua sibi accipere uel usurpare presumat, subaduocatos uero et exactores eorum modis omnibus ab ecclesiarum infestationibys remoueri precipinus. Quod si quis contra hanc nostram prohibitionem attemptare presumpserit, christiana careat sepultura. Huic apostolico decreto etiam imperiale concordat edictym ab imperatore Friderico vniversis imperii sui principalibys indictym et scripto conprehensum, quod ita se habet: Illicitas etiam exactiones maxime ab ecclesiis, quarum abusus iam per longa tempora inolevit per ciuitates et castella, omnimodo damnamus et prohibemus et si facte fuerint in duplum reddantur. His fulti auctoritatibys etiam hoc nostre huic salubri constitutioni annectimus, ut nec ipse principalis aduocatus nec aliquis ab eo missus predictum cenobivm grauare presumat seruicia inmoderata illic exigendo aut placita nimia illic statuendo, sed quociens necesse fuerit, ipse aduocatus uel eivs missus non nisi preposito aduocante ac seruicium decens preparante adueniat et placitum suum iuxta beneplacitum prepositi et congregationis illic habeat causa idonea exigente, quod exinde rarissime continget, quia principalis illic aduocatia sic est angusta, ut uix contineat mansos XII cultilis terre aut paulo plys, quia reliqua ipsiys cenobii predia in segregatis, ut est prenotatum, aduocatiis conprehensa sunt, quoniam aliter ab inpugnantibus defendi non potuerunt. Vnde etiam uolumus et statuimus, ut propter futuras cautelas predia, que deo miserante in posterum loco accesserint, assignentur aduocatis talibus, a quibus in placitis iudicialibus proloquii defensionem possint e uicino habere, ne longinquos aduocatos aduocandi uel impossibilitas uel difficultas in detrimentum ueniat et absente legitimo prolocutore predia, que inpugnantur, ecclesia perdat, quod frequenter accidisse conperimus. Predicto autem colloquio nostro super ista questione habita in loco, qui dicitur halle, idonei approbatores interfuerunt, quorum ista sunt nomina, Hego prepositus maioris ecclesie Salzburgensis,

Heinricus abbas sancti Petri, Widalricus Chimensis prepositus, Dietmarus hallensis prepositus, Heinricus Garzensis prepositus. Laici nobiles Chinradus comes de Pilstein iunior, Erchenbertus de Mospach, Purchardus de staine, Karolus, Ministeriales ecclesie salzburgensis Hartwidus castellanus, Marquardus frater eius, Otto et Wisint de Pongowe, Ekkehardus de Tanne. Liupolt de Walde, Willehelmus, Chinradus de Chalheim, Pabo, Rüdegerus castellanus hallensis, Otto de schibis, Ciues Hallenses Otto, Hainricus albus. Hainricus lovbez, Hugo Otto, (Monogramma.)

Data Salzburch XIIII. kalendas Septembris anno dominice incarnationis M. C. LX. Indictione octava anno episcopatus sui XIIII Regnante Friderico Imperatore.

Original auf Pergament, im Archive des Kl. Reichersberg. Das Siegel ist mittelst eines durchgezogenen Pergament-Riemens rückwärts befestiget. — Hund-Gewold, III. 165. — Chron. Reichersberg. 200. — Mon. boic. III. 465.

CCVI.

1160. - Heinrich, Bischof von Wirzburg, schenkt dem Kloster Lambach die Lehen-Besitzungen Conrad's von Pühel und einen Wald an der Alm.

C. In nomine sancte et individue trinitatis. Ego heinricus divina fauente clementia Wirzeburgensis ecclesie episcopus. Quoniam omnipotentis dei nutu antistitis nomine censemur hac pro re permaxime, ut, sicut aliis dignitate prestamys, sic et beniuolentie largitate antestemus, idcirco ne ipsa, que a nobis pie gesta sunt, uariis etatum successionibus obliuioni dentur, omnium fidelium intimamus posteritati presentis scripti nostri pagina delegasse nos ecclesie dei in lambach perpetuo iure possidendum beneficium Cenradi de buhole ea conditione, ut ipse Cvnradus ab ecclesia susceptum possideat, donec uoluntarie illud ecclesie et abbati loci illius resignet. Sunt autem XI. et dimidivs mansi pertinentes ad hoc beneficium, qui siti sunt in locis subscriptis, Apud sweige duo et dimidivs mansus, apud scueingen unus et dimidius, Percheim unus, Ad dorf III, Ad scergindorf dimidius, Ad hardaren dimidius, Ad gelozingen in monte dimidius, Ad tanne dimidius, Ad warmingen dimidius, unus de rechberg. Tradidimus etiam eidem ecclesie iuxta fluuium albana siluam Gruonna uersus stirnich et quicquid ibi excoli poterit, cum omni utilitate exinde proueniente. Ergo ne aliqua ecclesiastica secularisue persona hec in posterum audeat infringere, auctoritate omnipotentis de et beati petri

sanctique Kiliani nostra quoque interdicimus firmantes hanc constitutionis nostre paginam sigilli nostri inpressione et subscriptorum
testium cautione. Testes, qui affuerunt, Abbas de sancto stephano,
Abbas de slåhtere, Abbas scottorum, Herolt maioris ecclesie prepositus, Burkart decanus, Cånrath prepositus de nouo monasterio,
Bernger prepositus de hoiga, Richolf et frater eius Sigeloch, Reginharth, Persius scolasticus, buso scolasticus, Adelbret de ense.
De laicis, Marquart de rotenuels, Gerhart comes de bertheim, Cånrath de tungede, Låttolf de gundersleibe. De ministerialibus, Billune
uicedomnus, Botho, Gothebolt et frater eius Gotefrit, heinrich scultetus et filius eius Billune scultetus, heinricus weiso et filius eius,
heloth camerarius, Otto et Arn.

Acta sunt hec anno incarnationis dominice Millesimo centesimo sexagesimo, indictione VIII. Regnante domno *Friderico* romanorum rege augusto, *heinrico wirzeburgensis* ecclesie presule.

Original auf Pergament, im Archive des Kl. Lambach, mit aufgedrucktem Siegel. — Kurz, Beiträge II. 443.

CCVII.

Circa 1160. — Gerhoch, Propst von Reichersberg, überlässt dem Kloster Ranshofen ein Gut zu Urbach für 8 Pfund Pfennige.

Notum sit cunctis christi fidelibus, quod ego Gerhohus dei gracia prepositus Richersperigensis ecclesie et fratres mei Ranshouensi ecclesie dedimus quoddam predium pro viij. talentis situm iuxta ecclesiam sancti Stephani in loco, qui dicitur vrbach, Ea cautione interposita, ut, si quis eos infestauerit seu suum esse contenderit, et ipsi se tueantur iure possessionis et nos tueamur eos iure donationis. Quod si aduersarius iure maiori, quod non credimus, preualebit, uel predium eque pretiosum illis donemus uel Octo talenta. Et ut hec donatio nostra firma permaneat, cartam hanc sigillo nostro signauimus.

- † Ego Gerhohus richersperigensis prepositus S.S.
- † Ego Arno richersperigensis decanus S. S.
- † Ego dietmarius richersperigensis presbiter S. S.
- † Ego Trêtwinus presbiter S. S.
- † Ego Wernhardus diaconus S. S.
- † Ego Hermannus diaconus S. S.
- + Ego Magnus diaconus S. S.
- † Ego Arnoldus diaconus S. S.

- + Ego Otfridus diaconus S. S.
- + Ego Chunradus subdiaconus S. S.
- + Ego Otto subdiaconus S. S.

Aus einem Pergament-Codex sec. XIV. in der königl. bairischen Hofbibliothek zu München.

CCVIII.

1161. 1. Mai. Ebelsberg — Conrad, Bischof von Passau, beurkundet die von ihm vorgenommene Einweihung der auf dem Berge Hengst bei Ardacker erbauten, dem Kloster Waldhausen unterstehenden Kirche.

In nomine sancte et individue trinitatis. Chunradus dei gracia Patauiensis episcopus universis Christi fidelibus Salutem in perpetuum. Quia iustum et racionabile est, facta predecessorum nostrorum legitima et canonica nos confirmare et ne ab iniqua inpugnacione hominum inmutentur uel distrahantur, scriptis roborare; liquido enim patet, quod quaecunque homo seminauerit, baec et metet, Et sicut deus nichil inpunitum, sic nec aliquid dimittet irremuneratum. Hac fiducia animati omnibus Christi fidelibus notum facimus tam futuris quam presentibus, quod nos inducti precibus dilecti fratris nostri Selkeri prepositi et fratrum suorum de cenobio sancti Johannis in Sebnich quandam ecclesiam in monte, qui uocatur in vulgari Hengst, in confinio Aradakcher in honore sancte Crucis consecratimus. Fundum autem huius Plebezane (sic) quedam nobilis mulier Chunegundis cum duobus filiis suis Herbordo et Karulo, antequam manus consecrationis inposuissemus, cum una area, que ex australi parte adiacet cimiterio, ad altare sancti Johannis in loco prefato potenti manu absque ulla contradictione et conditione tradidit et delegauit et decem solidos a preposito Selkero in recompensacionem recepit. Terminos autem eiusdem ecclesie, sicut predecessor noster Regenbertus pius atque Katholicus episcopus prefixit et designauit, nos designaulmus, hoc interponentes et adiicientes, quod controuersia, que agitabatur inter dilectum fratrem nostrum Udalricum Ardakchercensem prepositum et fratres de Sebnich de terminis decidimus. Isti autem sunt termini: A Gaizsteten usque ad ecclesiam sancti Martini, Ab eadem ecclesia usque in uadum Gressnich, Ab eodem vado per medium Hohenberch usque in Entischengraben, A loco illo et ualle per descensum maioris Trisnich usque in aridam Trisnich, Ab inde ad metam positi lapidis, Ab inde usque in Chlaffenbach, In descensu

autem Chlaffenbach usque ad metam alterius positi lapidis, Deinde usque in Teuffenbach et per metam eiusdem rivuli usque in danubium. Utriusque autem termini dicionis fundi ecclesie et aree adiacentis cimiterio et quomodo decisa sit contencio de terminis inter Ardacenses et Sebnicenses, hii sunt testes: Johannes abbas Chotwicensis, Waltherus abbas de Gersten, Ulricus prepositus ad Ardaker, Heinricus prepositus sancti Floriani, Berchtholdus prepositus in Waldhausen, Otto Notarius et Archidiaconus Ceterique quam plures nobiles et fide digni. Hec acta sunt in Ebelsperch anno domini M. C. LX. primo, Indictione Nona, Kal. Maii. Datum die et loco quibus supra.

Kurz, Beiträge, IV. 440.

CCIX.

1161. 12. Juli. Salzburg. — Eberhart I., Erzbischof von Salzburg, ersucht den Bischof von Bamberg, die Chorherren von Reichersberg nicht mehr beunruhigen zu lassen, du jener Tausch, durch welchen Bamberg den streitigen Zehent auf dem Grivinberg gegen eine Entschädigung erhalten habe, bereits vor sich gegangen sei.

Eberhardus dei gratia Salzpurgensis ecclesie archiepiscopus Eberhardo Venerabili babenbergensis ecclesie antistiti Deuotas orationes cum fraterne dilectionis obseguio. Causam semel decisam resuscitari non convenit maxime inter ecclesiasticas personas, prout nouit prudentia uestra. Fuit autem quedam contencio inter ecclesiam Salzpurgensem et babenbergensem de tertia parte decimarum quorundam noualium in monte, qui dicitur Grivinberg, que hoc modo, sicut nostis, decisa est, ut nos conpetenti reconpensatione accepta ipsas decimas noualium iam cultorum et adhuc excolendorum in predicta uidelicet uillicatione per nostram concessionem et confirmationem possideret ecclesia babenbergensis in perpetuum (sic). Quod ita factum est, Nam et nos ex parte uestra et fratrum Richerispergensium conpetentem reconpensationem uidelicet hobam unam in Ensital et piscationem quandam in uilla, que dicitur Crowat, accepimus et ecclesię babenbergensi predictas decimas firmauimus domini episcopi Gurcensis et aliorum ecclesie nostre fidelium annuente consilio et assensu. Nunc vero id ipsum firmantes presenti scripto sigilli nostri inpressione roborato rogamus, ut fratres nostros Richerspergensis ecclesie canonicos, quorum causa contractum hoc fecimus, de cetero non inquietetis aut ab aliquo uestrorum sinatis inquietari, quasi de

negocio isto adhuc pendulo, cum et uos possideatis decimas prenotatas et nos habeamus reconpensationem taxatam. Ne autem posthac in dubium reuocetur, quod rationabiliter cum assensu et collaudatione relatorum ecclesiç nostre actum est, presens pagina sit in testimonium et testamentum firmissimum.

Data Salzpurge iiii. Idus iulii anno dominiee incarnationis M. C. LXI. indictione VIIII. Regnante imperatore Friderico.

Original auf Pergament mit Siegel, im Archive des Kl. Reichersberg. — Hund-Gewold, III. 165. — Chron. Reichersb. 203.

CCX.

1161. 6. September. Schloss Strassburg. — Eberhart I., Erzbischof von Salzburg, bestimmt genauer die südliche Grönze des dem Kloster Reichersberg vom Bischofe Chunrat verlichenen Zehentes in den Pfarren P\u00fcten und Bramberg.

In nomine sancte et individue trinitatis Eberhardus dei gracia iuuauensis archiepiscopus. Predecessorum statuta iusta et rationabilia successores debent inuiolabiliter custodire maxime, ubi conducunt ad augmentum religionis et sustamentum (sic) deo seruientium. Ea propter nos considerata beate memorie predecessoris nostri Chunradi archiepiscopi largitione in decimis duarum parrochiarum putinensis et brambergensis atque noualium uicinorum partim cultorum partim excolendorum in usum cenobii richerspergensis concessionem ipsius ratam habemus et in perpetuum ratam uolumus et decernimus habendam. Sed quia in eiusdem predecessoris nostri prinilegio termini australes huius donationis ambiguo nomine montis Hartberch sunt prefixi et exinde fuit occasio contentionis inter collectores decimarum nobis et predicto cenobio pertinentium, certiorem preligimus terminum, uidelicet fluuium pincah usque ad cuius ripam noualia in silua putinensi ad presens culta et in posterum colenda excepta canonica portione plebanorum in decimis fructuum terre atque animalium proueniunt in vsus fratrum regulariter conversantium in prefato cenobio. Quecumque autem secularis aut spiritualis persona, quod a beate memorie predicto antecessore nostro pie ordinatum et a nobis nichilominus pie ad cultum pietatis roboratum est, aliquo modo in irritum duxerit atque in hoc prefatum cenobium temere perturbauerit et secundo ac tercio commonita non resipuerit, iram dei sentiat in interritum carnis, ut spiritus saluetur per ueram penitentiam, sine

qua, si morietur, in ultimo examine reddet rationem coram summo iudice. De salubri sane dispositione nostra presens pagina conscripta et sigillo nostro inpressa data est in castro Strazburch anno dominice incarnationis MCLXI. Indictione VIIII. VIII. idus septembris. Huius rei testes ac conlaudatores sunt, quorum nomina subnotauimus: Romanus Gurcensis Episcopus, Hugo prepositus maioris ecclesie, Gotfridus abbas admontensis, Romanus gurcensis prepositus, Hecil abbas osciacensis, Pilgrimus abbas s. Pauli, Wernherus prepositus secowensis, Chûno prepositus subnensis, Magister adalbertus de houen, Hademarus archipresbyter frisacensis plebanus, Engelrammus de sancta Maria archidiaconus Zol, Otakker archipresbyter de viscach et capitulum frisaci habitum, in cuius audientia causa hec fuit proposita, quo etiam annuente per consilium rationabiliter acta est predicti cenobii preposito Gerhoho eligente pocius consilium quam iydicium.

Aus einem Copialbuche sec. XII. im Archive des Kl. Reichersberg. — Chron. Reichersb. ad 1161. — Mon. boic. III. 475.

CCXI.

1161. – Eberhart I., Erzbischof von Salzburg, bestätigt dem Kloster Reichersberg alle Schenkungen seines Vorfahrers Conrad I. und schenkt ihm den Zehent seiner Salzpfanne zu Hall.

Eberhardus dei gratia Salzburgensis ecclesie archiepiscopus dilecto fratri Gerhoho Richerisbergensi preposito. Eiusque fratribus in perpetuum. Dispensatio nobis, vt apostolus ait, credita est, vnde in conmisso tideles non solum in spiritualibus uerum etiam in temporalibus fideli dispensatione uti volumus. Itaque fratres karissimi vobis vestrisque successoribus in posterum, quecunque a beate memorie chenrado archiepiscopo uestris usibus donata sunt, nos rata uobis et illibata esse uolumus. Quo circa donationem patelle, quam idem predecessor noster vobis in halla fecit, non solum ratam esse uolumus et firmam, uerum etiam ampliamus addendo uobis eiusdem patelle decimationem, que pridem ad abbatiam beati Petri pertinens inde per legitimum concambium in nostram potestatem redacta collaudatione fratrym nostrorum clericorum et fidelium laicorum ministerialium nostra uobis donatione obuenit. Ut ergo firma sit hec nostre largitatis dispensatio, paginam hanc inde conscriptam nostra subscriptione atque sigilli nostri inpressione firmamus.

- † Ego Eberhardus dei gratia Salzburgensis archiepiscopus S. S.
  - + Ego Heinricus abbas sancti Petri S. S.

(Monogramma: Bene valete.)

Original auf Pergament, im Archive des Kl. Reichersberg. Das an einem durchgezogenen Riemen rückwärts befestigt gewesene Siegel abgefallen. — Hund—Gewold, III. 166. — Chron, Reichersb. 205.

CCXII.

1161. — Gebhart, Abbt von Wilhering, erwirbt tauschweise das Gut Kogel gegen einen Hof und eine Mühle zu Siggenfurt, so wie auch ein anderes Gut von Wernhart von Traun.

C. In nomine saucte et individue trinitatis eiusdemque inseparabilis unitatis ego Gebehard abbas II. in Wilheringen, Cum per diuinam prouidentiam ad hoc positi sumus, ut locum conmissum nobis tam in temporalibus quam in spiritualibus pro posse nostro ad omnipotentis dei cultum et honorem promoueamus, dedimus operam cooperante gratia ipsius, qui de minimis magna facit, ut offitium nobis in maxima paupertate iniunctum non negligeremus, Allodia pro tenuitate nostra conparauimus, conparata siue donata quedam conmodius nobis conmutauimus, ut de conparatis nobis prouenirent necessaria et de conmodius locatis pociora. Inter que allodium quoddam delegauit nobis quidam de familia fundatorum loci nostri Odalrici et Colonis nomine Otagger de Sulzloch, cuius allodii uocabulum est Cogel, cum omni iusticia sua in siluis, pratis, pascuis, uiis et inuiis et universis conmoditatibus svis, cui nos concambium dedimus curiam unam et molendinum, que sita sunt in loco, qui uocatur Siggenvert. Hec litteris iccirco mandauimus, ut posteri norint, unde prefatum predium ecclesie nostre peruenerit nullique liceat de sanctuario tollere, quod rebus sanctuarii conparatum constat sanctuario prouenisse. Huius rei testes sunt Liberi, Gebehart de ingelbach, Heinrich de Scovvenburg. Adelram filius adelrammi de Cambe, Friderich de Novar, Werenhart de brabach, Werenhart de Kirecheim, Wernhart de Ovva, Ministeriales, Ödelrich de Michelenbach, Otto de Nordelenbach, Arno de Zivviselberg, Hertveig de buhele, Werenhart de Voerde, Ödelrich de brunne, durenhart de lengenbach, Exbo de Taueresheim.

Item non minus recolat pia recordatio fratrum, qualiter Wernhart de Trena homo de familia fundatorum loci huius Vdalrici et colonis

delegauit predium quoddam per manus Adelrammi libere conditionis uiri de oftheringen ad altare beate Marie in Wilheringen cum omni iusticia sua in siluis, in pratis, in pascuis, uiis et inuiis, sicuti coutuntur conciues in uilla prefata, ea conditione interiecta, ut ipse predictum predium, quamdiu uiuat, cum omni integritate iuris sui possideat ac deinceps dominio ecclesie, cui collatum est, deueniat. Et sciendum, quod ad nullum heredum suorum aliquo modo pertinuit eo, quod excepit de aliis possessionibus suis oblaturus hoc deo pro peccatis suis. Postea uero conplacuit ei, ut suum uitale pactum ecclesie conferret et ei X solidos ecclesia per singulos annos in festo beati Georgii solueret, nisi forte inspirauerit ei deus, ut hunc ipsum censum pro salute anime sue fratribus remittat et ipsum allodium sine omni contradictione libere et absolute deinceps ecclesia possideat. Verum ne ingrati eiusdem ecclesie confratres his eius benefitiis existerent, locum sepulture ei in gremio eiusdem ecclesie dederunt, quod inse magnis precibus ab eis obtinere curauit. Anno domini M. C. LX. I. Indictione VIIII. acta sunt hee sub his testibus. Bernhart de Trona et frater eius Ernost, Adelram de oftheringen et filius eius Adelram, hii libere conditionis uiri. Ministeriales Sigehardus de rotalae, Marquard de Werde, Lûtoldus longus, Lûtoldus parvus, Cunradus de mulbach. (Auf der Rückseite) Cunradus kelech cognomine Adelbero, Gvernhardus de kvrecheim, Vvernhardus de Trvna, Vdelrich de kyricstetin, Goteschalcus, Gerloch, Irmhart, Ysenrich, Kadelhoch, Gerolt, Otger, Megenhart, Gozbracht, Veolfgang, Bilgrim, Adelbracht.

Original auf Pergament mit aufgedrucktem Siegel, im Archive des Klosters Wilhering. — Stülz, Gesch. v. Wilhering. 478.

CCXIII.

1161. — Gebhart, Abbt von Wilhering, beurkundet die Uebergabe der Güter Ederamsberg und eines Hofes zu Rotele an das Kloster Wilhering.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Ego Gebehardus abbas in Withering II. Posterorum memorie commendare curantes, quomodo circa promotionem loci nostri solliciti possessiones eius, quas certe permodicas inuenimus, dilatare curanimus quasdam concambiis congruis conmodius locantes, quasdam uero terminis augmentatis distendentes, ut fratres deo ibidem seruientes sumptus in hac uita necessarios inueniant et nobis apud dominum maiora mercedis eterne stipendia

crescant. Hinc est, quod predium quoddam in uilla Ederamesberga situm a quodam Heinrico de Rotele, qui fuit de familia domini Colonis fundatoris loci huius, pro X et unitalentis argenti conparauimus et possessioni nostre site in eadem uilla, cui colimitabat, adiunximus cum omnibus attinentiis suis, agris, siluis, pratis et pascuis. Delegauit autem nobis prefatum predium idem Heinricus per manus Adelrammi de oftheringen, cuius fidei creditum erat, a quo illud nostra peticione suscepit absque omni contradictione Eberannus de Borzheim, quatinus ecclesie nostre hoc secundum leges et scita majorum obtineat, si qua per ecclesiastica uel secularia jura persona se postmodum huic traditioni legitime facte obponat. Rogatu quoque nostro contradidit iam dictum allodium idem Eberannes in manus domini Heinrici de Scovenberg nobilis et potentis uiri, ut, siquis contra justiciam nostram uenire presumpserit, ipse quanto in seculo potentior, tanto ualentior sit pro nobis turris fortitudinis a facie inimici. Acta sunt hec anno domini M. C LXI, indictione VIIII Friedrico romanorum imperatore, Cunrado patauiensi episcopo, Heinrico duce. Huius rei testes sunt Liberi Wernhart de iugelbach, Amelbreth de antesine, Eberannus de borsheim, Adelrammus de oftheringen. Ministeriales Vdelricus de Michelenbach, Ortolfus de griezkirchen, Liutoldus et frater eius de sauerstetin, Conradus de Melenbach, Sigeboto queusse, Egino de bosenbach, Gvaltherus de Curnberg, Adebreht de Kezing, Arnolt de rotelheim, Item recolat sidelium memoria, quod idem Heinricus de rotele contulit nobis aliud predium situm in uilla, que uocatur Rotele, pro remedio anime sue et fratris sui Gerardi ea conditione, ut ipse habeat in sua potestate; quoad uiuat; post mortem uero eius ecclesia nostra teneat, nisi forte sponte sua prius dimittat. Contulit nobis coram prescriptis testibus per manus Adelrammi in manus Eberanni et ille in manus domini Heinrici de scovenberg delegauit.

Original auf Pergament, im Archive des Kl. Wilhering. Das aufgedruckt gewesene Siegel ist verloren gegangen. — Stülz, Gesch. v. Wilhering. 479.

CCXIV.

1161. — Gebhard, Abbt von Wilhering, beurkundet die Erwerbung eines Gutes zu Misgingen von Arnold zu Misgingen und dem edlen Herrn Adelbert von Berge.

C. In nomine sancte et individue trinitatis. Ego Gebehardvs abbas II in Witheringen. Quia spiritualis discipline studium sine temporali subsidio in domibus religiosorum durare non potest, post....a nobis dispensationem cenobii nostri dedimus operam fauente clementia, ut possessiones, quas certe permodicas inuenimus, excoleremus, excultas conseruemus et terminos earum dilataremus nec non quaeunque occasione iusta precio seu concambio auctmentaremus (sie). Hine est, quod conmunicato fratrum nostrorum consilio egimus cum quodam Arnoldo de uilla, que uocatur Misgingen, qui fuit de familia domini Adelberti de berge uiri ualde eminentis, ut nobis predium suum, quod in eadem uilla Misgingen (?) possedit, conferret. Annuens ille petitionibus nostris acceptis a nobis VII. talentis, contradidit nobis predictum allodium per manus . . . . de Scohneringen libere conditionis uiri ca conditione, quatinus ipse in potestate sua, quoad uiueret, retineret et post (mortem) eius ecclesie nostre dominio libere deueniret, nisi forte hoc conplacuisset ei, ut ante mortem suam cederet et nobis uitale pactum suum resignaret. Acta sunt hec coram majoribus et melioribus parcium harum scientibus leges et iura Majorum.

Ad audientiam uero, et cognitionem domini Adelberti de Berge ut peruenerunt hee, dirupit traditionem hanc iam factam et predium, sicut diximus, nobis contraditum retraxit dicens, nullum de familia posse de possessionibus suis cuiquam quicquam dare sine consensu dominorum suorum, et ita decreto publicorum iudiciorum coram duce et principibus terre huius abiudicatym nobis sepedictum allodium et ei confirmatum. Tandem diuino respectu premonitus ac premunitus prefatus uir nobilis dominus Adelbertus de Berge timens futuram diuini examinis discussionem deo et matri eius iusticiam suam recognouit et ablatum predium facta donatione sollempni nobis delegauit et ubicumque res exigeret, nobis se profuturum pro loco et tempore promisit. Nos uero talibus ac tantis difficultatibus prenominatum predium legitime possidentes denuo in manus domini Adelberti sepedicti de berge commendauimus, quatinus ipse ecclesie nostre hoc eonseruct et optineat, si qua persona ecclesiastica uel secularis contra hanc traditionem semel ac secundo factam temere uenire se ullo modo opponat.

Acta sunt anno dominice incarnationis hec millesimo centesimo sexagesimo in Indictione VIIII. Friderico imperatore, Cunrado patauiense (sic) episcopo, Heinrico duce. Huius rei testes et astipulatores legitimi hii sunt. (Desunt.)

Original auf Pergament, mit aufgedrucktem Siegel, im Archive des Klosters Wilhering. — Stülz, Gesch. v. Wilhering. 478.

CCXV.

1162. 26. Februar. Lodi. — Kaiser Friedrich I. bestätiget das Privil-gium Kaiser Heinrich's IV. für das Kloster Lambach.

+ C. In nomine sancte et individue trinitatis Ego Friderices diuina fauente elementia romanorum imperator et semper augustus. Notum esse uolumus omnibus christi nostrique fidelibus tam futuris quam presentibus, qualiter rex Heinricus ob interuentum dilectissime genitricis sue agnetis imperatricis auguste et ob peticionem felicis memorie Adelberonis wirzeburgensis episcopi bannum mercati in loco wels et theloneum in lambach et insuper bannum piscationis de superiori casu Trene et in agra ab asinthal usque ad ea loca, ad que prediorum suorum termini pertingunt, et ab asinthal sursum conmunem utilitatem usque ad portum vehclaha, in albana, in rinthbach et iterum in rinthbach et in steinbach necnon quatuor nemorum, unum ad etherwalt, aliud etiam in buchunloch, duo, que uulgo sub appellatione dicuntur superioris sine inferioris hardis eo iure, quo parentes eius scilicet auus Arnoldvs et item pater suus Arnoldvs et frater suus marchio gotefridus et ad ultimum idem episcopus Adelbero eundem bannum habuerunt, eeclesie in lambach, que in honore saucte Marie et sancti Kiliani sociorumque eius constructa est, cum omni utilitate, que ullo modo inde prouenire potest, legitime annuit, potestative confirmavit et perpetuo in proprium dedit atque tradidit ca uidelicet ratione, ut nullus in predictis locis aut mercatum destruere aut theloneum impedire aut piscari aut noualia facere aut domos edificare aut uenari sine consensu et uoluntate abbatis in lambach presumat. Igitur sicut hec ex antiquo regum et pontificum concessione hucusque durauerunt, ita nos auctoritate omnipotentis dei et nostra potestate permansura perpetualiter sancimus una cum theloneo, quod fidelissimvs noster dominus heinricus episcopus in curia nostra coram principibus iudiciario iure obtinuit, que etiam sigillo nostro numquam uiolanda confirmamus. Testes: Hermannus treucrensis archiepiscopus, Regenoldus coloniensis archiepiscopus, heinricus wirzeburgensis episcopus, Eberhardus babenbergensis episcopus, Mezelinus basiliensis episcopus, Symon dux louiensis, Cenradus palatinus de reno, Fridericus dux de rotenburg, Hermannus marchio de saxonia, Diepoldus comes de plous, Diepoldus comes de boemia, Adelbero comes, Boppo comes, Craft de nuwenburg,

Ekehardus, godeboldus de wirzburg. Data lauduni tempore mediolanensis expedicionis ipso anno dedicionis eiusdem urbis, iiii kalendas martii, Anno dominice incarnationis M.º C.º L.º X.º II.º Indictione Xma. Regnante domino nostro ihesu christo, Imperante domino Friderico, anno regni ipsius decimo, Presidente wirzeburgensi ecclesie uenerabili Heinrico episcopo, Sub abbate Lambacensis ecclesie Bernardo.

· Original auf Pergament, mit aufgedrucktem Siegel des Kaisers von rothem Wachs, im Archive des Kl. Lambach. — Kurz, Beiträge, Il. 444.

CCXVI.

1162. 27. Februar. St. Florian. — Spruchbrief des Bischofes Conrad von Passau in einem Streite zwischen dem Abbte Martin und dem Diacon Engilger in Bezug auf Güterbesitz.

+I+C+ In nomine sancte et individue trinitatis. Chunradus dei gratia patauiensis episcopus omnibus christi fidelibus salutem in perpetuum. Quia uniuscuiusque facta facile a memoria hominum laberentur, nisi testimonio litterarum commendarentur, jussimus adnotari presentis pagine scripto, qua conuentione decisa sit controuersia, que agitabatur inter dilectum fratrem nostrum dominum Martinum abbatem Chremismunsturensium et Engilgerum diaconum et clericum nostrum. Omnia beneficia, que Engilgerus ex heriditate (sic) patris sui Engilgeri prefati cenobii camerarii possederat, in manus nostras et domini abbatis resignabat et omnino exfestucabat; econuerso abbas communicato consilio Engilgero usque ad terminum uite sue in loco Perwinden Curtile unum et duo feuda, et in Grilleporz unum, et in Tubenprunnen duo, et in Hunzenpach unum feudum dimittebat hoc firmitatis robore interposito, quod prefato abbati domino Martino non liceat nullique successorum suorum hoc factum retractare, refricare, inmutare vel aliquo ingenio ab illo, quamdiu uivat, alienare. Si forte autem Engilgerus aliqua horum, que sibi usque ad obitum suum data sunt, inbeneficiauerit, extunc omnia, si conuictus fuerit, sine spe recuperationis ad usus abbatis et fratrum suorum redeant. Hoc preterea firmum et inmobile statuimus, ut idem patrimonium Engilgeri in Wigantestorf resignatum cum reliquis curtilibus et feudis longe vel prope positis numquam presumat dominus abbas vel aliquis successorum suorum siue concambio aut inbeneficiatione seu quacumque alienatione usibus fratrum exterminare. Huius rei testes sunt conscripti Odalricus prepositus de Ardacher, Hainricus prepositus S. Floriani, Otto capellanus et notarius, Octauianus et Hainricus patauienses canonici, Selpkerus capellanus, Gerungus presbyter, Alber decanus de Gutuwe. Ex laicis: Ýgo de Pazerichesvane, Ödelrich de Pornhaim, Meginhart Chrager, Rudiger de Hotzhusen, Lantfrit de Stadelen, Otto dapifer, Richker Juvenis de Wesen, Chuurat dens. Acta sunt hec Anno ab incarnatione domini M. C. LXII. Indictione X. III. Kalendas Martii; Datum eodem die Apud S. Florianum.

Original auf Pergament, im Archive des Kl. Kremsmünster. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 43, Nro. 34.

CCXVII.

1162. 4. April. Pavia. — Kaiser Friedrich I. nimmt das Kloster Reichersberg in seinen besonderen Schutz.

In nomine sancte et individue trinitatis fridericus dei gratia romanorum imperator Augustus Gerhoho richerspergensi preposito et successoribus eius in perpetuum. Si loca sancta honoramus et deo seruientium quieti pro nostro iure prouidemus, credimus per hoc et summe diuinitatis gratiam repropiciare et coronam imperii lapidibus illis vere preciosis exornare, qui iugiter assistunt ac fulgent ante deum, et sub nostre protectionis tuicione tranquilla ei pace tam pro nostra quam pro sua salute deserviunt. Vnde notum esse uolumus, quod nos benigno assensu annuentes piis et iustis postulacionibus tuis, Gerhohe Richerspergensis preposite, interuentu fidelium nostrorum, videlicet Eberhardi salzburgensis archiepiscopi et Eberhardi babenbergensis et Hartmanni brixinensis episcoporum ipsum Richerspergense cenobium canonicorum regularium in comitatu Bertholdi comitis de andehs iuxta fluuium Enum situm in pago, quem transit fluuius antesin, a quodam nobili uiro wernhero fundatym et ecclesie salzburgensi iure proprietatis collatum, salua in omnibus archiepiscopi salzburgensis, que prelibata est, iurisdictione, nos in nostre imperialis maiestatis et omnium successorum nostrorum regum et imperatorym tutelam suscepimus statuentes et firmiter precipientes secundum antiquam et primitiuam illius loci libertatem ab ipso fundatore collatam et priuilegiis uenerabilium archiepiscoporum Chonradi et Eberhardi roboratam, vt nullus aduocatorum siue ipsius loci siue prediorum ad ipsym locum pertinencium presumat aut facultatem habeat illic subaduocatos ordinare sub tytulo beneficiarie concessionis

aut exactiones et grauamina indebita fratribus predicti loci seu ministratoribus aut colonis eorum super iuponere. Quod si quandoque ex consensu prepositi et fratrum principales aduocati aliquem sibi procuratoris officio subsecundauerint vltra beneplacitum prepositorum, qui pro tempore ibidem prefuerint, et fratrum suorum in administracione aduocatie nullatenus permaneat. Adicimus autem et imperialis maiestatis auctoritate ae lege in perpetuum ualitura statuimus, ut bona predicto cenobio siue collata siue adhne domino prestante conferenda nullus inuadere aut inde quolibet modo alienare aut locum ipsum despoliare seu disuestire presumat, nisi coram legittimis iudicibus iuste et legaliter iusticiam suam conprobauerit. Specialiter autem ipse locus deo dicatus nostre imperialis largitionis beneficio emunitate gaudeat et nulla judiciaria secularisue potestas licenciam habeat ibi placitandi, concionandi aut quelibet iura secularia exercendi, que fratrum inibi deo militancium secundum regulam beati augustini quietem interrumpere ualeat (sic) quod absit, aut disturbare. Si qua uero persona temerario ausu contra hoc priuilegium nostrum uenire temptauerit et secundo tercioue commonita non emendauerit, banno nostro subiaceat et XXX libras auri purissimi ad kameram nostram persolnat. Sigillam domini friderici romanorum imperatoris augusti. Ego vdalricus cancellarius uice reinaldi coloniensis archiepiscopi et archicancellarii recognoui. Acta sunt hec anno dominice incarnationis MCLXII. Indictione X. Regnante domino friderico Romano Imperatore gloriosissimo Anno regni X. Imperii nero VII. Datum Papie post destructionem mediolani. II. nonas octobris feliciter Amen.

Aus einem Copialbuche sec. XII, im Archive des Kl. Reichersberg. — Chron. Reichersb. ad 1162 u. Mon. boic. III. 470. — Hund—Gewold 167 (edit. Ratisb.) et 242 (Monac. edit.) cf. Mon. boic. XXXI. I. 415. — Das Datum ist fehlerhaft, es muss heissen: Aprilis statt Octobris. (S. Böhmer Regesten.)

CCXVIII.

1162. 6. October. Zeidlarn. — Eberhart 1., Erzbischof von Salzburg, erneut die Schenkung der Kirche Hochberg an das Kloster Ranshofen und bestimmt deren Gränzen gegen Ostermunting.

C. In nomine sancte et indiuidue trinitatis Eberhardus dei gratia sancte Salzburgensis ecclesie Archiepiscopus Altmanno uenerabili preposito et canonicis rahouensis (sic) ecclesie in perpetnum †. Sicut pium est bene facere, ita recte facta confirmare iusticie est.

Vnde notum esse uolumus, quod nos assentiente clero et laicis fidelibus ecclesie nostre dilecto preposito Ranshouensi Altmanno omnibusque successoribus suis communem uitam sub regula sancti Augustini seruantibus ecclesiam quandam Hohonberchach (sic) infra terminos parrochie nostre sitam firma largitione concessimus, sicut eam predecessori suo pie memorie Manegoldo conmisimus salua in omnibus nostra nostrorumque successorum canonica iusticia. Si nero, quod absit, regularis professio quocunque casu ibidem mutata fuerit, hanc nostram concessionem nullatenus manere uolumus. Hoc factum prefato Manegoldo preposito sigillo nostro roborauimus subscribentibus Hugone preposito Salzburgensi, Heinrico Berthersgadmensi preposito, Heinrico Abbate Sancti Petri, Trovnt priore de sancto Petro, Gerhoo Richerspergensi preposito, Herbordo Owensi preposito, Chonone Kymensi preposito, Willehelmo Salzburgensi dekano. Decisionem quoque litis inter prepositum Altmannum et parrochianum Fridericum de Ostermundingen de terminis parrochiarum diu habite, sicut a uenerabili Salzburgensi preposito et archidiacono Hugone nostra auctoritate facta est, ita ratam esse uolumus et ne amplius resuscitetur omnino interdicimus, uidelicet, ut strata a riuulo bibenbach ueniens usque at uillam yden limes sit utriusque parrochie. Presentem quoque paginam nostri sigilli impressione signari iussimus.

- + Ego Eberhardus Salzburgensis archiepiscopus S. S.
- † Ego Hugo Salzburgensis prepositus et archidiaconus S. S.
- † Ego Wernherus abbas de Elhsenbach S. S. Ego Heinricus Garzensis prepositus S. S.
- † Ego Enzimannus prior sancti Petri S. S. Ego Fridericus decanus et ostermuntensis plebanus S. S.
- † Ego Igo de Purchirchen decanus S. S.
- † Ego Adelbertus prepositus de Houen et capellanus domni Archiepiscopi S. S.
- + Ego Johannes capellanus presbiter S. S.

Anno Dominice Incarnationis Millesimo CLXII. Indictione X...a Anno autem XIº gloriosissimi *Friderici* Regnantis Imperii uero VIII. Presidente Salzburgensi ecclesie dignissimo *Eberhardo* Archiepiscopo, Anno pontificatus eius XVI. Data *Cidlare* vicesima IIII. Ivna Octobris. ‡.

Original auf Pergament mit rückwärts angehestetem Siegel und der eigenhändigen Unterschrift des Erzbischofs, im k. bair. Reichsarchive zu München. — Mon. boic, III. 323.

CCXIX.

1162. l. December. Kremsmünster. — Conrad, Bischof von Passau, überlässt dem Kloster St. Florian die Pfarre St. Michael in der Wachau gegen 14 Höfe um Ebelsberg.

- In nomine sancte et individue trinitatis chonradus dei gratia patauiensis episcopus omnibus christi fidelibus salutem in perpetuum. Cum sollicitudo communis episcoporum religiosos uiros et res ad eos pertinentes manutenere debeat et ab iniquorum hominum'impugnatione defensare, iustum est et rationabile, ut presertim caueant, ne aliquis de suis presumat pauperes christi in aliquo disturbare, molestare aut adgrauare. Inde est, quod nos querimoniam dilecti fratris nostri Heinrici Sancti floriani prepositi et fratrum suorum super incommoditatibus et dampno a domo nostra Ebelsperch colonis suis frequenter irrogato sopire aupientes inito et communicato consilio concanonicorum nostrorum de choro Sancti Stephani ceterorumque fidelium nostrorum in hoc conuenimus, quod plebesanam ecclesiam Sancti Michahelis in austria juxta danubium in UVachowe cum omnibus suis pertinentiis et appenditiis, terminis antiquitus prefixis et assignatis, decimationibus, cultis et incultis in omni genere utilitatis ad prebendam et in usus fratrum regularium de domo Sancti floriani tradidimus et ab ipsis econuerso quatuordecim mansos castro nostro adiacentes et contiguos, in inferiori UVaeninpach Sex. jn superiori duos et dimidium, jn holzheimen dimidium, juxta trunam superius Goteschalchingen tres, Trunarerdorf unum, apud Ciegelhouenen unum recepimus, in quibus a nostris precipue distractiones rerum et delapidationes patiebantur et unde clamores rusticorum sepius personabant et audiebantur. Ut hoc factum utrobique ratum et inconuulsum in perpetuum permaneat, presentis pagine scripto confirmamus, ne alicui successorum nostrorum liceat inmutare, disturbare, transfundere aut aliquibus inductionibus refricare auctoritate omnipotentis dei patris et filii eius domini nostri iesu christi et spiritus sancti, qui ab utroque procedit, roboramus. Si quis autem id aliquo modo vel malo ingenio infirmare aut retractare adtemptauerit, iram et indignationem iusti iudicis incurrat et in extremo examine cum impiis deputetur et in egressu a substantia nisi resipiscat, corpore et sanguine christi careat.

Acta sunt hec ANNO ab jncarnatione Domini Nostri jesu christi Millesimo Centesimo LXmo II^{to} (sic) Indictione Decima, Kalendis Decembris. Data Eadem die *Chremsmunstiure*.

Ego Chónradus Episcopus SS.(subscribo.)

Ego Ródbertus Decanus SS.
Ego Albwinus Prepositus SS.
Ego Chónilinus Archipresbiter SS.
Ego Sigehardus SS.
Ego Ódalricus Prepositus SS.
Ego Ódalricus Prepositus SS.

Ego Otto De Riede SS.

Original auf Pergament mit einem wohlerhaltenen aufgedrückten Siegel, im Archive des Kl. St. Florian. — Kurz, Albrecht IV. II. 435. coll. — Stülz, St. Florian. 266. — Mon. boic. XXVIII. II. 243.

CCXX.

(1162.) — Bestimmungen des Herzogs Heinrich von Baiern etc. bezüglich der Vogtei über das dem Kloster Reichersberg gehörige Prädium Münster, welche er vom Erzbischofe zu Salzburg übernahm.

In nomine patris et filii et spiritus sancti. Ego Heinricus Dux Bawaric simulgue Saxonie A uenerabili archiepiscopo Salzburgense uocatus in aduocatiam predii, quod dicitur Munster, mutuati ab ecclesia Babenbergensi cum suis appendiciis in priuilegio Babenbergensis episcopi conprehensis et in possessionem Richerspergensium fratrum legittima delegatione iure aduocati susceptis confirmo isto presenti scripto, ut hec ipsa, quam suscepi, aduocatia semper ab iniquis grauaminibus libera permaneat. Nullus ibi uel ex parte mea vel mihi succedentium statuat vel exigat sibi a colonis tribuendum uel quoquo modo in usus suos redigendum preter tercios bannos iuxta consuetudinem antiquam aduocatis persoluendos, nam duo pertinent ad ecclesie satisfactionem pro dampnis illatis emendandis. Et quia ecclesia in emendacione dampnorum non querit nisi simplum sibi restitui, quod tamen leges imperiales in duplum uel amplius iubent reddi, si quis malefactorym in predio sub hac aduocacia comprehenso dampnum fecerit et sine auxilio aduocati vel eius missi non poterit ad emendacionem prouocari uel coartari, dampnum simplum preposito restituat, quod uero insuper ad conpositionem illate iniurie requirendum iure iudicabitur aduocato uel eius misso, in usum suum proueniat, quia dignus est operarius mercede sua, quamquam nos in hae aduocatia precipne ac solumnodo celeste premium requiramus nostrisque successoribus requirendum statuamus. Annectimus preterea, ut nulli subaduocato uel qualicumque principalis aduocati misso hec aduocatia beneficiali concedatur iure, sed ita ei, cui prepositus postulauerit, commendetur, ut eodem uel congregacione postulante ualeat submoueri, si tamen constiterit eum esse inutilem aut dampnosum et hoc secundo ac tercio commonitus emendare neglexerit. Is etiam, quod per se non poterit emendare, ad nostram uel successoris nostri personam referre debebit, qui ex officio ducatus pariterque aduocatie non sine causa gladium portamus. Ne autem nostra hec institucio in posterum ualeat imminui aut mutari, nostro eam sigillo roboratam successuris temposibus in cenobio Richerspergensi uolumus conservari

Aus einem Copialbuche sec. XII., im Archive des Kl. Reichersberg. — Chron. Reichersb. ad 1162. — Mon. boic. III. 469.

CCXXI.

1165 (1163). 20. April. Ebelsberg. — Conrad, Bischof von Passau, bestätigt dem Kloster Lambach das Vermächtniss und den Besitz eines Gutes zu Sellingen.

C. +. In nomine sancte et individue trinitatis chonradus dei gratia patauiensis episcopus omnibus christi fidelibus salutem in perpetuum. Quia uniuersa facta et traditiones regum seu pontificum et aliorum fidelium ex netustate nimia temporum facile a memoria hominum laberentur, nisi testimonio litterarum conmendarentur, presenti scripto notum facimus omnibus christi fidelibus tam futuris quam presentibus, quod nos inducti precibus dilecti fratris nostri Pernhardi Lambacensis monasterii abbatis quoddam predium in uilla Sellingen, vude controuersia et contentio frequenter inter nos agitabatur eo, quod Timo Plebanus sacerdos beate memorie de Gozpoldeshouen bonis parrochie sue adpretiatus fuerat, in extremis autem suis absque licentia et consensu nostro pretaxato abbati et fratribus suis tradiderat, deciso omni scrupulo intuitu dei et in saluationem anime fratris illius T. ad lambacensem Ecclesiam delegari iussimus. Vt hec traditio rata et inconsulsa permaneat et quod nulli successorum nostrorum hoc factum retractare, inmutare aut aliquo ingenio refricare liceat, hanc cartam scribi iussimus et inpressione sigilli nostri roborauimus. Iluius rei isti sunt testes, Ödelricus propositus de Ardacher, Heinricus prepositus de S. Floriano, Otto Capellanus et Notarius, Ebergerus, Engilgerus capellani. Ex laicis Engilscalcus de Wasen, Werinherus de wanichesdorf, Warmunt de Sulzpach, Ogo de Pazerichen, Sigehart piber, Rudigerus de Ahaim. Rudigerus de holzhusen, Meginhardus Chragar, Ernust de Truna, Walther de Tanne, Chadelchoh de ualchenstein, Fridrich de selhuben. (L. S.)

Hec acta sunt Anno ab incarnatione domini nostri ihesa christi Millesimo C. LXº V, Indictione undecima, XII. Kalendas Mai, Data cadem die *Ebelsperch*.

Original auf Pergament mit aufgedrücktem Siegel, im Archive des Kl. Lambach. — Kurz, Beiträge II. 446. — Wegen der fehlerhaften Jahreszahl siehe l. c. 447.

CCXXII.

1163. 2. August. Bourges in Frankreich. — Papst Alexander III. nimmt das Kloster Lambach in seinen besonderen Schutz und bestätigt alle Besitzungen desselben.

Alexander episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis bernardo abbati monasterii sancti quiliani lambacensis eiusque fratribus tam presentibus quam futuris regularem uitam professis in perpetuum. Desiderium, quod ad religionis propositum et animarum salutem pertinere monstratur, sine aliqua est dilatione complendum. Eapropter dilecti in domino filij, uestris iustis postulationibus elementer annuimus et prefatum monasterium, in quo diuino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti prinilegio conmunimus, In primis siquidem statuentes, ut ordo monasticus, qui secundum deum et beati Benedicti regulam in uestro monasterio noscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus inuiolabiliter conseructur. Preterea quascumque possessiones, quecumque bona idem monasterium in presentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum uel principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis deo propitio poterit adipisci, firma uobis uestrisque successoribus et illibata permaneant. Sane noualium uestrorum seu, que propriis manibus aut sumptibus colitis, siue de nutrimentis uestrorum animalium nullus a uobis decimas presumat exigere. Obeunte uero te nunc eiusdem loci abbate uel tuorum quolibet, successorum nullus ibi qualibet surreptionis astutia seu

uiolentia preponatur, nisi quem fratres conmuni consensu uel fratrum pars consilij sanioris secundum dei timorem et beati Benedicti regulam prouiderint eligendum. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse concedimus, ut corum, qui se illic sepeliri deliberaucrint, deuotioni et extreme uoluntati, nisi exconmunicati nel interdicti sint, nullus obsistat. Parrochias et capellas uestras cum decimis confirmamus. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat prefatum monasterium temere perturbare aut eius possessiones auferre uel ablatas retinere, minuere seu quibus (sic) uexationibus fatigare, sed illibata omnia et integra conseruentur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura Salua sedis apostolice auctoritate et diocesani episcopi canonica iustitia. Siqua igitur in futurum ecclesiastica secularisue persona hanc nostre constitutionis paginam sciens contra eam temere uenire temptauerit, secundo tertique conmonita, nisi presumptionem suam congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate reamque se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore et sauguine dei ac domini redemptoris nostri iesu christi aliena fiat atque in extremo examine districte subiaceat ultionj. Cunctis autem eidem loco sua iura seruantibus sit pax dominj nostrj iesu christi quatinus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum iudicem premia eterne pacis inueniant AMEN A..... AMEN.

(Monogramma) (Bene Valete.)

Ego Alexander Catholice Ecclesie Episcopus subscribo.

- + Ego hvbaldus presbyter cardinalis titvli sancte Crucis in ierusalem. Subscribo.
- † Ego Hvbaldus Hostiensis Episcopus Subscribo.
- + Ego Jacintus diaconus cardinalis Sancte Marie in cosmydyn subscribo.

- + Ego henricus presbyter cardinalis tituli sanctorum Nerei et achillei subscribo.
- + Ego iohannes presbyter cardinalis tituli sancte anastasie
- subscribo. subscribo. + Ego Albertus presbyter cardinalis tituli sancti Laurentii

in Lucina subscribo.

+ Ego Gvilielmus tituli sancti petri ad uincula presbyter cardinalis subscribo.

+ Ego bernardus portuensis et sancte rufine episcopus subscribo.

nensis

cardinalis sancti nicholai in carcere tullensis (?) subscribo. + Ego Ardicio diaco-

+ Ego Oddo diaconus

- + Ego Walterius Albaepiscopus nus cardinalis sancti Theodorj subscribo.
  - + Ego Boso diaconus cardinalis sanctorum Cosme et Damiani subscribo.
  - + Ego Cinthyus diaconus cardinalis sancti adriani subscribo.
  - + Ego Petrus diaconus cardinalis sancti Eustathii iuxta templum agrippe subscribo.
  - + Ego manfredus diaconus cardinalis sancti georgii ad uelum aureum subscribo.

Datum Biturici per manum Hermanni sancte Romane ecclesie subdiaconi et Notarij iiij. Nonas Augusti, Indictione XI, Incarnationis dominice Anno Mº Cº LXº III Pontificatus uero domini Alexandri pape III. Anno Quarto.

Original auf Pergament mit Bleibulle. Die Namen des Papstes und der Cardinäle eigenhändig. - Pez, Scptt. Rer. Austr. II. 43.

CCXXIII.

II63 (1165%). 18. October. Passau. - Conrad, Bischof von Passau, erklärt die Kirche zu Kirchdorf, auch Spitz genannt, zur Filiale von St. Michael in der Wachau.

Chovnradus dei gratia patauiensis episcopus omnibus christi fidelibus in perpetuum. Cum ex debito nostri officii teneamur cunctis ecclesiis in nostra diocesi constitutis paterna sollicitudine prouidere, maxime tamen earum paci et utilitati debemus intendere, que speciali quodam iure ad nos pertinere dinoscuntur. Quod igitur ecclesia sancti Floriani nobis ceteris specialius est deuota, nolentes donationem

ecclesie sancti Michahelis in Wachov, quam cum omnibus pertinentiis suis fratribus in domo sancti Floriani cum omni iure tradidimus, stabilire, ad universorum noticiam uolumus pertingere, quod post memoratam donationem R. sacerdos de capella sancti Mauricii in Kirchdorf, que alio nomine Spize dicitur, predicte matrici ecclesie uidelicet sancti Michahelis in Wachov debitam reverentiam, licet hoc a nobis in mandatis accepisset, noluit exhibere constanter affirmans, quod, si nuncios nostros ad hoc mittere curaremus, coram eis exemptionem prefate capelle uiuo testimonio comprobaret. Uiros itaque de choro nostro discretos et prouidos, R. (Rovdbertum) decanum, C. (Chovnelinum) archipresbyterum, A. (Albertum) custodem ad inquirendam rei ueritatem destinauimus districte eis precipientes, ut testes, quos R. sacerdos produceret, cum examinatione debita reciperent et audirent. Quibus ad diem condictum conuenientibus et sacerdote in probatione deficiente eidem auctoritate nostra mandauerunt, ut uel cederet uel de dicta capella preposito sancti Floriani suisque fratribus uel eorum uicariis obediret. Cum ergo reuersi nobis, que gesta fuerant, per ordinem retulissent, factum corum, quod iustum fuerat, approbantes preposito sepedicte domus beati Floriani cum suis fratribus presentem paginam scribi et sigillo nostro signari iussimus in perpetuum ualituram.

Huius rei testes sunt Albainus prepositus, Redbertus decanus, Otto de Riede, Sigehardus, Chunlinus archipresbyter, Albertus custos, Fridericus, Vlricus prepositus, Jacobus, Otto capellanus, Heinricus magister.

Datum patauie Anno domini MCLXV. Indictione XI. XV. Kalendas Novembris.

Original auf Pergament, im Archive des Kl. St. Florian. Das grösstentheils zerbröckelte Siegel hängt an einem aus Pergament geschnittenen Riemen. Die Jahreszahl ist sicher unrichtig, da Conrad schon 1164 Erzbischof zu Salzburg war. Vermuthlich muss 1163, wohin auch die Indiction passt, gelesen werden. — Stülz, Gesch. v. St. Florian, 266.

CCXXIV.

1163. Schloss Steyr. — Markgraf Otakar von Steyr verordnet, dass die Vogtei des Klosters Garsten nur nach Willkür des Abbtes verliehen werde, und bestätigt zugleich die Schenkungen seiner Vorältern an dieses Kloster.

Otakares dei gratia marchio Styrie omnibus presentem paginam inspecturis, Auus meus Odacharus marchio plantationem suam jn

Gerstensi monasterio Modis omnibus ampliauit et fideliter exaltauit et ea, que illi loco tribuit et concessit, pater meus leupoldus marchio fideliter conseruauit. Nos igitur eorum imitantes uestigia volumus propter deum intendere diligenter, ut ibidem per nostrum auxilium et subsidium seruiatur domino libere et deuote. Vnde nos aduocatiam ipsius liberam esse censemus, ut ipsa nulli umquam in pheodum concedatur, sed ad arbitrium abbatis fideli alicui laico conmittatur, qui possit, cum expedierit, inde velociter amoueri. Donamus etiam et confirmamus Gerstensi monasterio omnia, que mei progenitores eidem ecclesie tradiderunt, videlicet dotem in Gersten, Gauelenz prouintiam, tria predia in cherbach et curiam adiacentem in speke et in bawarica ciuitate Halla dimidiam sartaginem salis an vberschaf, vnum quartale in huntprenschrot, octavam partem in mitterschrot, duodecimam partem etiam ibidem, duos ortos, vnam peuntam, vnam augiam et. pratum in Diezbach, duo predia in lederhosoede, apud weiteheringe duo predia, quartale ze dorf. apud saluelde et unum quartale in pebinge, vnum predium in (?) walchenstampf apud lichtenberch, vnum quartale jn Wizpach et alia attinentia cum hominibus Enzmanno, ERKengero et Alheide et Liberis ipsorum, sient ad progenitores meos iure proprietario pertinebant, ita tradidimus hec omnia libere possidenda Gerstensi monasterio propter deum et animarum nostrarum salutem. Huius traditionis testes sunt per aurem attracti Arnhalm, Imzo, Reginher, Abrant, Reginhertus nobiles. Lantfrit, Adalbero, Engelschalcus, Albwin, Eticho ministeriales et familiares nostri et alii quam plures. Investiture testes sunt Leupoldus marchio filius meus, Arnhalm, Reginher. Datum jn Castro Styrie anno dominice incarnationis Millesimo centesimo LXº III.º

Original auf Pergament, im Archive zu Garsten. Das rückwärts aufgedrückte Siegel ist sehr stark beschädigt. — Pusch, Dipl. Garst. 43. coll. — Kurz, Beiträge II. 508.

CCXXV.

1163. — Eberhart I., Erzbischof von Salzburg, ersucht den Herzog Heinrich von Baiern, die Vogtei über das dem Kloster Reichersberg gehörige Gut Münster zu übernehmen.

Eberhardus Dei gracia Saltzburgensis Ecclesie Archiepiscopus glorioso et victorioso Bawariorum et Saxonum Duci Heinrico sinceram dilectionem et omne bonum. Quia Ducibus tanquam a Deo

missis ad vindictam malorum laudem vero bonorum hoc debet Ecclesia, ut pro eorum salute divinam clementiam iugiter exoret, conveniens est, ut et ipsi pro pace ac defensione fidelium sancte Dei Ecclesie laborent, unde rogamus Nobilitatem vestram in ea fiducia, qua vobis Ecclesia Salzburgensis confidit, ut Richerspergense Coenobium, quod quantum attinet ad possessionem legitimam, cum omnibus, que ad ipsum pertinent, nostri est iuris, et quantum ad regimen seculare, vestram Celsitudinem respicit, specialiter habeatis pietati ac Principatui vestro comendatum iure vestro contra iniuriosos defendendum. et manutenendum. Dilectum quoque fratrem nostrum Gerhohum eiusdem coenobii Prepositum tum pro nostri dilectione tum pro beate memorie patris vestri Heinrici Ducis, cui Prepositus idem fidelis et familiaris extitit, ut pluribus vestrorum est notum, vos tanguam paterne pictatis heres in eadem gratia foveatis et manu teneatis, in qua eum pater vester habuit, et ubicunque vel eius persona vel predicta congregatio vestre defensionis indiget solatio et auxilio contra iniquorum violentias, vos eius tutelle secundum iustitiam dignemini providere Atque hoc ipsum vicinis eius, quos ipse nobis designaverit, attentius commendare curetis, ut iam dictum Coenobium vestre defensioni per nos commissum causa Dei, ut vestri tueantur contra omnes violentias iniquas. Porro si quis adversus ipsum Coenobium vel habet vel habebit querellam, vestre sit potestatis tam ex iure yestro quam ex commisso nostro causam ventillare ac secundum justitiam terminare salvo iure Advocatorum super eiusdem coenobii predia per nos constitutorum, semoto iniquo gravamine ac nomine subadvocatorum tam spirituali quam seculari iudicio abiudicatorum, nisi quantum admittuntur ex consensu corum, qui Ecclesiis president. Quibus et si fuerint importuni vel iniuriosi, eorundem petitione debent submoveri, qui vocati sunt ad istam subadvocatie procurationem non per ius beneficii sed per conventionem gratuiti beneplaciti. Atque ut hec nostra commendatio nulla dubietate vacillet, sed memoriale certum vobis vestrisque in Ducatu successoribus perseveret, Chartam hanc inde conscriptam et sigillo nostro communitam in predicto Coenobio conservari precepimus.

Chron, Reichersb. ad. 1163. - Mon. boic. IV. 419.

CCXXVI.

1164. — Eberhart, Bischof von Bamberg, bestätigt die Stiftung des Klosters Aspach mit Gütern zu Matichofen und Atersee etc.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Eberhardus Dei gratia Babenbergensis Episcopus secundus. officii nostri racio postulare videtur, ut Ecclesias nostras in rebus et possessionibus suis manutenere et firmare atque contra futuras malitias hominum, quantum possumus, auxiliante Domino premupire debeamus. Quocirca universitati fidelium notum esse volumus, quod devota Christi famula Christina de Aspach relicta Geroldi Comitis, cum eo mortuo viduata esset et prolem non haberet, prediis quidem et possessionibus mariti ad propinguos eius redeuntibus, ipsa suum hereditarium predium Aspach cum tota familia sua et personis hominum cum omnibus pertinentibus suis, cum agris, pratis, pascuis, silvis, cultis et incultis, cum aquis aquarumque decursibus; piscationibus, molendinis et cum omni genere utilitatis, quo ipse illud noscitur habuisse, Babenbergensi Ecclesie contradidit ea videlicet pactione, ut in cellam ad minus duodecim Monachorum verteretur pro remedio anime sue ac mariti sui et parentum utrorumque. Itaque beate memorie Dominus noster Otto Episcopus talium rerum studiosus locum cepit et prediis ac decimis auctum sub patrocinio beati Mathei Apostoli in Abbatiam promovit; similiter et Dominus Egilbertus Episcopus Predecessor noster aliquos mansos et decimas in Matenchovene et Aterse et in Eringen ei contulit. Nos igitur predecessorum nostrorum pia cepta sive opera studiosa devotione amplectentes Domini ac fratris nostri Friderici eiusdem loci Abbatis, ceterorum fratrum petitioni acquiescimus, scilicet ut locus ipse, qui a prefatis predecessoribus nostris in divinum servicium fundatus atque semel et iterum confirmatus est, ita nunc quoque tertia vice in nomine sancte Trinitatis nostri privilegii confirmatione roboretur, ut undique munitus nulla futurorum improbitate perturbari queat. Statuimus etiam, ut nichil uncquam iure beneficii ex prediis eiusdem Monasterii militibus seu aliis secularibus concedatur, quinimo beneficium, quod Untelingen dicitur, cum viculis et pertinentiis suis, quod necessitate temporum beatus Otto Episcopus infeodasse probatur, nullus Episcoporum vel Abbatum infeodasse (infeodare) presumat, sed potius, si vacare ceperit, in usum et in utilitatem Monasterii reducatur. Omnia igitur, que ab ipsa fundatrice seu a predictis predecessoribus

nostris eidem Monasterio nostro collata sunt, cunctorum fratrum Abbatam, Prepositorum, Canonicorum ac totius Cleri conniventia, Fidelium quoque ac Ministerialium nostrorum ac totius curie nostre consensu Fratribus ibidem Deo militantibus seu militaturis in perpetuum profutura confirmamus presentemque paginam inde scriptam ad evidentissime veritatis indicium nostre imaginis impressione signavimus. Testes sunt horum de Clero: Giselbertus maioris Ecclesie Prepositus, Hermannus Decanus, Chunradus Custos, Otto Prepositus sancti Stephani, Eberhardus de Rotenstade, Hermannus de Rudehusen, Purcardus Cellerarius, Hermannus Notlich, Irenbertus Abbas sancti Michahelis, Helmericus Abbas de Entestdorff, Abbas Cunradus de Legwa, ex layeis liberi: Pertoldus Comes de Andechese, Cunradus Burgravius de Nurenberg, Regenoldus de Riphenberch, Oudalricus, Walpoto, Oudalricus de Wischenveld, Heinricus de Otlohestorf et Megengotus frater eius; Ministeriales: Gundeloch de Rodelendorf, Ratloch de Memesdorf, Goteboldus de Osterhoven, Eberhardus de Troschenrut, Marcquardus de Willehalmesdorf, Hartlibus de Wincere, Eppo de Hergoltingen et frater eius Marcquard, Rapoto de Poldingen, Gozwinus de Osterhoven et filius eius Gozwinus, Chunradus de Bummanesdorf, Eberhart de Annewalesdorf et frater eius Ehkehart et alii multi. Actum anno Dominice Incarnationis MCLXIIII. indictione XII. regnante Domino Friderico glorioso Romanorum Imperatore et semper Augusto, anno regni eius XIII. Imperii vero VIIII. feliciter. Amen.

Hund-Gewold, Metropol. II. 111. (Monac. edit.) — Mon. boic. V. 158.

CCXXVII.

1166.— Herold, Bischof von Wirzburg, bestimmt das Verhältniss der Dienstbarkeit einer gewissen Truihilde und ihrer Kinder zu dem Kloster Lambach.

C. In nomine sancte et individue trinitatis Heroldus dei gratia veirziburgensium episcopus omnibus christiane professionis hominibus salutem et gaudia eterne retributionis consequi in celestibus. Notum esse uolumus tam presentibus quam postfuture etatis hominibus, qualiter quedam questio de quadam muliere Tråihilde et liberis eius forte oriebatur, utrum ministeriales an alterius conditionis, que illa inferior est, esse deberent. Tandem, sicut ratio et tenor iuris postulabat, in presentia nostra probatum est, quod ministeriales lumbacensis

ecclesie, sicut ceteri ministeriales de lambach esse deberent. Audita itaque probatione et confirmata eadem lege prefate ecclesie cum liberis suis tradidimus et pagina presentis scripti confirmauimus et ei auctoritatem impressione sigilli nostri dedimus. Si quis igitur tam rationabile factum sufficienti testimonio probatum et priuilegio nostro confirmatum in posterum infringere uel infirmare presumpserit, anathema sit maranatha.

Huius rei testes sunt hi Clerici Summus prepositus Richolfus, Persius decanus, Reinhardus prepositus, Adelbertus custos, Godefridus cantor, Johannes magister scolarum, Laici Godefridus de foro, Baldwinus de reinsburs (sic), Matho, Engilhardus dapifer, Berwardus marscalcus, Liupoldus, Heroldus camerarius, Cuinradus, Merebodo camerarius.

Acta dominice incarnationis anno M. C. LXVI. Indictione XIIII. Regnante romanorum imperatore *Friderico* XIIII. anno regni et imperii eius (XI), *Boppone* existente urbano comite.

Original auf Pergament mit Siegel, im Archive des Kl. Lambach. — Kurz, Beiträge, II. 448.

CCXXVIII.

1167. 14. Juli. Ebelsberg. — Abono (alias Albinus), Bischof von Passau, bestätigt dem Abbte Gebhard von Wilhering das Burgrecht auf einem Hofe zu Efferding und einen Tausch seiner Vorfahren mit dem Kloster.

C. In nomine sancte et individue trinitatis abono dei gratia humilis patauiensium electus omnibus christi fidelibus salutem in perpetuum. Caritas, que foras mittit timorem et inter deum et proximum generat geminum amorem, nos ammonet et hortatur, pauperes christi ac religiosos uiros honorare et diligere ac iustas atque racionabiles peticiones eorum admittere et exaudire. Inde est, quod communicato consilio fidelium nostrorum preces dilecti ac uenerabilis fratris nostri Gebehardi abbatis de Willeheringen effectui mancipauimus et aream, quam Liuppirch et maritus eius Liuphardus beate memorie sepe et maceria circumdatam possederant, de more, quod nulgo in teutonico dicitur Purchreth, Ei et fratribus eiusdem loci ac successoribus abbatibus inbeneficianimus et prefatam aream ac tria iugera agrorum, que ad ius nostrum et ecclesie nobis commisse pertinent, in manus Rudegeri de Hûlzhusen delegauimus hac interposita coniuentia, ut dominus Gebehardus abbas atque omnes successores sui singulis annis patauiensi episcopo et suis castaldis de prefata

area plenariam iusticiam sicut ceteri burigenses in Efridingen persoluant et in omni querimonia sua ad solum patauienssem (sic) episcopum et ad suos veonimos super hac causa et concessione recurrant nullumque aduocatum in pretaxatam uillam pro aliqua iusticia obtinenda inducant. Preterea ad noticiam ponimus omnium fidelium tam futurorum quam presencium, quod quoddam concambium legitimum secundum estimationem hominum contractum est nostris in temporibus in confinio Ebilsperch inter dominum abbatem G. et predecessores nostros. Sepe iam dictus abbas duo curtilia, unum in Tenigen et alterum in Misgkingen ecclesie nostre ad mensam episcopi per manus Heinrici incliti ducis austrie tradidit et aliud dominicale in Ederammesperge, quod claustro suo adiacebat, superadditis quinque talentis per eundem ducem H. aduocatum nostrum recepit. Huius rei isti sunt testes conscripti. De clero Heinricus prepositus sancti Floriani, Ólricus prepositus de ardacher, Otto de Riede, Otto archidiaconus et notarius, Jacobus archidiaconus, Diethmarus capellanus, Albero .. decanus. Ex laicis autem comes Rapoto de ortenberch, Chunradus iunior de Pilstein, Pabo de Slunz, Diethricus de Paumgartenperge et frater eius Heinricus, Werigant de Rumentingen, Ernist de Hartheim, Otto et frater eius, Engilbertus de Struben, Poto de Meissingen, Rudeger de aheimen, Rudeger et frater eins Borno de Holzhusen, Ogo de Lonstorf, Alrammus de Oftheringen, Tultinch de Ebilsperge castallus (sic), Albertus de Harde, Walchunus de harde, Leuthart, Chunrat de Hage, Leutolt de rotenuelse et alius Leutoldus longus. Ut autem hoe factum nostrum semper ratum et inconuulsum permaneat, presentis pagine scripto roboramus atque inpressione sigilli nostri confirmamus. Hec acta sunt anno ab incarnatione domini nostri iesu christi Millesimo Centesimo sexagesimo septimo, Indictione XIII. (sic) Pridie idus Julii. Data eadem die apud Ebilsperch.

Original auf Pergament mit aufgedrücktem Siegel, das aber abgefallen, im Archive des Kl. Wilhering. — Stülz, Gesch. v. Wilhering. 482.

CCXXIX.

Circa 1167. — Schreiben des Herzogs Heinrich von Baiern und Sachsen an den Convent des Klosters Reichersberg wegen dessen Streites mit Heinrich von Stein um das Gut Münster.

Heinricus Dei gratia Bauuarorum et Saxonum Dux Conuentui fratrum in Richersperg salutem et dilectionem. De reformatione

Præpositi vestri gratiæ Domini Imperatoris, sicut scitis, ad præsens nihil agere possumus, quoniam circa ipsum non sumus. Porro de prædio, quod filius *Erchenberti de lapide* vobis aufert, hoc statuimus, vt dilectus nepos noster *Otto maior Palatinus Comes* studiose se intromittat et in bonis vestris iustitiam plenam vobis faciat. Si autem ipse terminare non poterit, secundum quod videbitur conuentui honestum et vtile post introitum nostrum ad vos in propria persona libenter adueniemus et omnem emendationem, quam desiderat anima vestra, vobis procul dubio exhiberi faciemus, Quoniam vos intime diligimus et commoditatem vestram modis, quibus possumus, semper promouere desideramus. Cæterum rogamus vos, quatenus nos in orationibus vestris attentius commendatum habeatis.

Chron. Reichersb. ad annum 1167.

· CCXXX.

Circa 1168. — Aufschreibung über die Erwerbung eines Neugerentes und eines Hörigen durch das Kloster Garsten.

Nouerint tam futuri quam presentes, quod Otacher marchio pater istius, qui nunc superest, feria VI in tercia septimana, postquam gladium accepit, Hadelovgam domino Herrando de Hagenperc et uxori sue domine Hadewige dedit apud lûzen in proprietatem ita, ut eam et filios eius daret, quo ipsa peteret. Huius (rei) testes sunt Hartnidvs, Richerus et fratres eius Helmhardvs, Herrandvs, Gundachar, qui adhuc superest. Postea dominus Adelbertes, qui tunc temporis apud Idenich archidiaconus fuit, ipsam cuidam nomine walchun in coningium dedit, seruo scilicet ipsius domini Herrandi et domine Hadewige. Tune ipse dominus ipsorum et uxor ipsius dedit eis quoddam nouale in beneficium, quod scilicet idem Herrandvs uxori sue dederat in dotem, quo ipsi Walchun et Hadeloc libere utebantur usque ad illum diem, quo dominus Herrandes infirmitate preuentus nouissime de domo sua migrans ad admuntensem locum deuenit, ubi et obiit. Ipso quippe sabbato, cum sequenti dominico die palmarum de domo sua egressus est, ipsum beneficium et ultimum filium ipsorum walchun tradidit super altare sancte Marie apud Garsten. Huius testes sunt Reginhart de dolach, Chunradus stirensis, Eberhardvs de Tichenperch et filius eius Chunrat et frater eius Dietmar, Rapo economus marchionisse apud Cruscharen et duo pueri Odalricus filius fratruelis eiusdem Herrandi, Ödalricvs filius Hadamari de Egilaren et alii quam plures. Post mortem ipsius domini Herrandi dominus Gerungvs de Strechowe cum idem beneficium uiolenter sibi endicasset, domina Hadewich uxor domini Herrandi dominum archiepiscopum Chunradvm, qui tunc apud Admunti morabatur et abbatem admuntensem rogabat, ut iniuste sibi ablata gratia sua reddi iuberent.

Original auf Pergament im Archive zu Garsten. Das an der Urkunde rückwärts angebracht gewesene Siegel ist abgefallen.

CCXXXI.

1169. Prüfening. — Eberhard II., Bischof von Bamberg, beurkundet nach wörtlicher Wiederhohlung seiner Urkunde ddo. Brescia 19. November 1154 (oben pag. 470, Nr. CLXXXI.) die endliche Erwerbung des Gutes Münster von Seite des Klosters Reichersberg.

His ita peractis denuo lis exorta est Heinrico, qui feudum illud a marchione de Styra tenebat, asserente, concambium illud non esse legitimum, tum quia se inscio factum esset, quia infra annos erat, tum etiam, quod minus ualeret, quod datum fuerat. Hac itaque necessitate conpulsi fratres de Richersberge de concambio iam prefato a nobis interpellati et satis diu ex improbitate exactoris illius onerati tandem, ut nullus scrupulus remaneret et omne os obstrueretur, supperaddiderunt duas curtes, unam uidelicet in Rosbach, alteram in Osterndorf ita, quod tam nostri fideles quam ipse Heinricus et sui fautores sufficere iudicarent ad legitimum concambium. Juris itaque perpetui uinculo predictam conmutationem innodamus statuentes, ut nemo ausu temerario eam uiolare presumat, et ut inuiolabilis omni euo permaneat, uigorem et stabilitatem presentis scripti auctoritate ei confirmamus et sigilli nostri impressione corroboramus. Testes huius rei consummate sunt Giselbertus prepositus maioris ecclesie, Hermannus prepositus sancte Marie in Tuerstat, Gebehardus prepositus sancti Jacobi, Gotpoldus archipresbiter, Conradus cellarius, Hermannus subdiaconus. De liberis Odalricus, Walpoto, Odalricus de Wisenuelt, Gozpoldus de Woluesperch, Adalrammus de Chambe, Poppo de Osternahe. De ministerialibus Gundelohus de Bodelendorf et nepos suvs Gundelohys, Herdegen de Wisintowe et frater suus Volnant, Heinricus de Widen, Reginolt de Vraha, Otto pincerna, Hartlyb de Winzere, Rapoto de Potenstaine, Eppo de Hergoltingen, et alii quam plures. Actum ultimo Bruuiningen anno dominice incarnationis M.C.LXVIIII. indictione II. regnante domino Friderico Romanorum imperatore inuictissimo anno regni eius XVII, imperi uero XIIII. Preterea hic in fine pagine addimus, quod fratres Richerspergenses dederunt iam dicto Heinrico precium castri LXth talenta ad conponendam pacem firmam in perpetuum, sicut et prius dederant marchioni L. talenta.

Original auf Pergament mit einem sehr wohl erhaltenen aufgedrückten Siegel in röthlich-gelbem Wachse im Archive des Kl. Reichersberg.

CCXXXII.

1170. 13. Februar. Tusculum. — Papst Alexander III. bestätigt dem Kloster Admont seine Besitzungen, insbesondere die bei Enns und Ulspuch.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis Liutoldo abbati monasterii S. Blasii, quod Admontis dicitur, ejusque fratribus tam presentibus quam futuris regularem vitam professis in perpetuum. Officii nostri nos ammonet et invitat auctoritas, pro ecclesiarum statu satagere et earum quieti ac tranquillitati salubriter auxiliante domino providere. Dignum namque et honestati conveniens esse dinoscitur, ut, qui ad earum regimen domino disponente assumpti sumus, eas et a pravorum hominum nequitiis tueamur et beati Petri atque · apostolicæ sedis patrocinio muniamus. Eapropter, dilecti in domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus et prefatum monasterium, in quo divino mancipati estis obseguio, predecessorum nostrorum bonæ memoriæ Paschalis, Innocentii, Lucii Romanorum pontificum vestigiis inhærentes sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti privilegio communimus statuentes, ut quascumque possessiones, quæcumque bona idem monasterium in præsentiarum juste et canonice possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis præstante domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis.

Ex dono bonæ memoriæ Gebehardi Salisburgensis archiepiscopi fundatoris ejusdem coenobii in valle Admontensi fundum ecclesie S. Blasii et quecumque Hemma cometissa ibi habuit, patellam salis in vicina monasterii apud Halle et maximam partem adjacentis nemoris. Ex dono Tiemonis archiepiscopi successoris ejus curtem ex altera parte alvei, qui dicitur Admont et ecclesiam S. Amandi

Episcopi et reliquum nemoris, Parrochiam et præconium ultra flumen Anesis cum Ecclesia S. Amandi, Patellam apud Halle cum augia, quæ adjacet prædicto flumini. Ex dono Chunradi senioris Archiepiscopi Salzburgensis patellas et salinas apud Halle et forestum omne ad Wenge pertinens cum Novalibus et decimis, Curtes Rudindorf, Arnieck, Rute, Chrumpovve et quæ dederunt prædicti Episcopi in variis usibus alpium et montium, ubi sal coquitur et ferrum foditur, cum agris, pratis, silvis, aquis aquarumque decursibus a rivulo Zedelze usque Frodnize et a Luzahe usque Staiphe. Ex dono Eberhardi Archiepiscopi Salzburgensis Ecclesiam S. Galli in silva nova cum decimis et novalibus et omni jure suo et salinis ibidem. Ex dono Chunradi primi Ecclesiam S. Mariæ Magdalenæ et Domum Hospitalem Friesach cum decimis, prædiis et omnibus justitiis suis. Ex dono quorundam Nobilium, Rainerii videlicet et Petrissæ et aliorum consanguineorum Liutoldi Abbatis Admontensis Allodia Tovernick et Chirchaim cum omnibus pertinentiis suis, Medietatem Ecclesia S. Jacobi cum prædio Cholmenzi. Ex dono Gebhardi Archiepiscopi Decimas apud Tivene, Flatsach, Chrapfeld, Michlendorf cum omnibus pertinentiis eorum. Ex dono Chunradi secundi Archiepiscopi curtem decimalem ad Wertse cum prædio Rapotendorf, Guttenprunnen et aliis possessionibus Mathildis matronæ, Ecclesiam S. Michaelis cum prædio Zezen, Ecclesiam S. Johannis cum prædio Zozzen, cum decimis et omni jure suo.

Ex dono Marchionis Otaker alpem Scoberen ad idem prædium pertinentem, Quidquid apud Grazlup et Pals habetis. Ex dono Gebhardi Archiepiscopi decimas Chatse, Welze, Lungovve cum appenditiis suis. Ex dono ejusdem Archiepiscopi Ecclesiam de Tiufenbach et Aichdorf, Preitenfurt cum omnibus pertinentiis eorum, Apud Wenge Ecclesiam S. Agathæ cum omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam sancti Andreæ et curtem Trieben cum omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam Dietmarsdorf et curtem cum adjacentibus prædiis, videlicet Griez duas, Perndorf, Strechovve, Puhel cum omnibus pertinentiis suis. Ex dono Alberti Archiepiscopi Salzburgensis Parochiam Palte cum omni jure suo. Ex dono Chunradi primi Archiepiscopi · Ecclesiam S. Mariæ eum prædio, quod vocatur Jæringen inferius. Ex dono Gebhardi Archiepiscopi Jæringen superius cum omnibus appenditiis eorum, Prædium Nazovve cum multis aliis adjacentibus prædiis. Ex dono Chunradi et Eberhardi Archiepiscoporum Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

Ecclesiam S. Nicolai et prædium Gotfridi Mokkernovve eum novalibus et decimis, Ecclesiam S. Martini eum prædio Strazganch, quod fuit Guntheri Marchionis et Chunradi Comitis de Pilstain, eum omnibus pertinentiis suis; Prædium Radlach, quod fuit Comitis Pernhardi; Quidquid habetis Lusniz, Chamere, Mutarn.

Ex dono Nobilium Treboche, Tunevviz, quinque curtes ad pontem S. Stephani; in eadem Parochia ex dono Eberhardi Archiepiscopi decimas, Quidquid apud S. Benedictum et Puchovve, Lobenich et Chrovvat prædiorum et decimarum habetis. Ex dono Chunradi primi decimas ad Murz. Ex dono Nobilium prædia Muterndorf. Ex dono Eberhardi Archiepiscopi duos mansos in villa Teschanschirchen cum decimatione tota inter Pincha et Lavenze. Ex dono Nobilium quæcumque apud Wurvelach, Potsach, Gomvarn, Phaphenstain et Aichovve possidetis. Ex dono Gebehardi Archiepiscopi Ruste, Arnsdorf, Welmnich cum appenditiis eorum. Apud Wachovve quidquid Comes de Wolfrathusen, apud Brunnen quidquid Fridericus advocatus vobis dederunt. Quæcumque dono nobilium apud Chremse, Ense et Ulsburch possidetis. Apud Tresvviz et Liuzen prædia cum decimationibus suis, Ecclesiam S. Johannis et prædium Hagenberg et Winzenbach et Gundachringen.

Ex dono Archiepiscoporum apud Sundrmæringen, Prukkarn, Aiche, Eberhartingen quæcumque habetis. Allodium magnum apud Hoveheim, quod a Nobilibus de Abensberg emistis. Ex dono Nobilium prædium apud Hus superius et inferius cum Ecclesia S. Paterniani cum omnibus pertinentiis suis. In Ensvalde, Schratengastei et Tricenvvald, Ecclesiam S. Martini cum novalibus decimis usque Horgenbrucken. Ex dono Gebhardi Archiepiscopi prædium Mittrechoven, Wenge, Elinovve. Ex dono Chunradi primi Archiepiscopi prædium apud Chuchil, curtem apud Salzburch, Hirsehalm cum appenditis eorum. In villa Beirhalle quæcumque a Comite Pertholdo et Ottone Pulatino dono vel concambio acquisistis. Ex dono Nobilium quidquid apud Pergen, In Brichaim, Haselbach habetis. Ecclesiam S. Martini cum prædio magno Elsindorf, quod fuit Udalrici, et alteram Ecclesiam cum prædio Pernhardi et omnia, quæ ibidem emistis.

Nec Episcopo nec Abbati ipsi nec personæ alicui facultas sit bona ejusdem coenobii in feudum sive beneficium sine consensu meliorum et discretorum fratrum aliquibus dare nec modis aliis alienare. Sane sepulturam illius loci liberam esse censemus, ut, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi excommunicati sint vel interdicti, extremæ voluntati eorum nullus obsistat salva justitia matricis Ecclesiæ. Laicos sive Clericos liberos et absolutos ad Conversionem suscipere nullius Episcopi vel Præpositi vos inhibeat contradictio. Prohibemus quoque, ut nulli tratrum post factam professionem absque Abbatis totiusque congregationis permissione liceat ex eodem claustro discedere, discedentem vero absque communium litterarum cautione nullus audeat retinere. Sane Novalium vestrorum, quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis vestrorum animalium nullus a vobis decimas præsumat exigere. Obeunte vero te nunc ejusdem loci Abbate vel tuorum quolibet successorum nullus ibidem qualibet surreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu vel pars consilii sanioris secundum timorem Dei et Beati Benedicti Regulam præviderint eligendum.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatum Monasterium temere perturbare aut ejus possessiones auferre vel ablatas retinere, minuere seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed illibata omnia et integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura salva Sedis Apostolicæ auctoritate et Salzburgensis Episcopi Canonica reverentia, cui tamen omnino non liceat ei vexationem aliquam vel consuetudinem, quæ Regularium quieti noceat, irrogare. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona nostræ constitutionis paginam sciens contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua Jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Alexander Catholicæ Ecclesiæ Episcopus subscripsi.

Ego Bernhardus Portuensis et S. Ruffinæ Episcopus subscripsi.

Ego Chunradus Maguntinensis Sedis Archiepiscopus et Sabinensis Cardinalis subscripsi.

Ego Oddo Tusculanus Episcopus subscripsi.

Ego Jacynetus Diaconus Cardinalis S. Mariæ subscripsi.

Ego Cinthius Diaconus Cardinalis S. Adriani subscripsi.

Ego Manfredus Diaconus Cardinalis S. Georgii ad velum aureum subscripsi.

Ego Hugo Diaconus Cardinalis S. Eustachii juxta templum Agrippæ subscripsi.

Ego Johannes Presbyter Cardinalis S. S. Johannis et Pauli tit. Pamachii subscripsi.

Ego Hildebrandus Basilicæ XII. Apostolorum Presbyter Cardinalis subscripsi.

Ego Albertus Presbyter Cardinalis tit. S. Laurentii in Lucina subscripsi.

Ego Grvilhhelmus Presbyter Cardinalis tit. S. Petri ad Vincula subscripsi.

Ego Boso presbyter Cardinalis sanctæ Pudentianæ tit. Pastoris subscripsi.

Ego Petrus Presbyter Cardinalis tit. S. Laurentii in Damaso subscripsi.

Datum Tusculani per manum Gratiani Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Subdiaconi et Notarii IIII. Idib. Febr. Indict. IV. Incarn. Dominicæ Anno MCLXX. Pontificatus vero Domini Alexandri pape III. Anno XII.

Pez, Thesaur. T. III. Ps. III. pag. 666.

CCXXXIII.

Circa 1170. — Markgraf Otakar von Steyr bittet den Papst Alexander III., die Tauschverträge, welche seine Vorfahren mit den Bischöfen Altmann und Conrad von Passau in den Jahren 1082 und 1160 eingegangen, zu bestätigen.

Domno et patri in christo karissimo A. sancte romane et apostolice sedis summo et uniuersali pontifici O. marchio styrensis perfecte fidelitatis omnimodum seruicium. Quum sanctitatis uestre excellentiam et honoris sublimitatem pater et domine semper augeri anhelamus et amplificari desideramus uestigia pro posse sequentes parentum nostrorum, qui pro conseruando iure et he re uestro et beati Petri actenus indefesso studio decertauerunt et audabili instantia teste deo in id ipsum promouendum interriti perseuerauerunt, eo confidentius pietatis uestre ianuam aperiri nobis pulsamus et donari nobis, que donanda sunt uel petenda, non dubitamus. Credimus enim non latere

sanctitatem uestram omnes progenitores nostros non solum christianissimos fore, uerum etiam circa ecclesiastica iura diligentissimos exstitisse, unde ex inspiratione diuina de reditibus suis diuersis in locis diuersa cenobia construxere. Et quum quedam illorum tuicione uestre munificentie seu decessorum uestrorum priuilegiis nondum constat esse munita, rogamus attentius paternitatem uestram, que paratissima gratis cunctis occurrit, ex pietatis habundantia, quatenus speciali quodam monasterio nostro scilicet Garstensi manum benigne apponere curetis et predia seu priuilegia, que a nobis et parentibus nostris prefato monasterio donata sunt et collata, auctoritate uestra priuilegio (sic) roboretis et confirmetis. Hinc etiam paternitatis uestre discretionem scire optamus, parentes nostros conquisisse ab episcopatu patauiensi a sexaginta fere annis ecclesiam baptismalem cum omnibus ad ipsam pertinentibus, in cuius etiam area predictum conobium constructum et fundatum tenemus, scilicet pro alterius ecclesie baptismalis concambio legali et perpetuali, horum scripta et episcoporum priuilegia apud nos tenemus et subter notare uoluimus et, ut per uos roborentur et confirmentur, obnixius oramus.

In nomine sancte et individue trinitatis patris et filii et spiritus sancti. Notificamus quia ego O. dignatione dei pataujensis episcopus cum consilio fratrum et aliorum fidelium nostrorum confirmamus concambium, quod factum est sub temporibus felicis memorie Altmanni decessoris nostri inter marchionem Otachar et iam dictum episcopum. Hoc est autem concambium. Idem marchio tradidit in manu episcopi A. et aduocati eius Odalrici predium unum ad beheimberch et aream, ubi ecclesia constituta est, et remisit episcopo A. decimacionem contiguarum uillarum eo tenore, ut ecclesia carstina perpetuo iure obtineret concessu episcopi et successorum eius, scilicet omnia que interiacent inter rubinicha inferius urbem manantem et rubiniccha superiorem et infra fluuium anesum et fluuium styram usque rottinbach et ultra styram dotem illam et molendinum cum iure suo et curtim illam, ubi rubiniccha labitur in anesum cum omni decimatione et toto iure sacerdotali. Et ut hec decessoris nostri constitutio firma, illibata inconuulsaque po tuo persistat, et ne aliquis successorum nostrorum infringere ualeat, priuilegio nostro bulla nostra impressa sicut ipse corroborauimus. Huic etiam concambio, quod fecit episcopus A. intererant prepositi ecclesiarum, scilicet Hartmannus prepositus tituli s. floriani, Eingilbertus prepositus tituli s. ypoliti.

Archipresbiteri Arnoldus, Eberhardus. Decani Isanbertus, Ödalricus, Megingotus, Růdolfus. Capellani Hartwicus, Ödalricus, Eingilbertus mattecensis. De seruientibus uero interfuerunt Hartwicus de chrenzingan, Kerolt de mattse, Adelhalm, Marchwart, Reginhart. Insuper intererant de militibus ipsius marchionis Waltchön, Cholo, Ödalricus, Arbo, Hartnit, Arnhalm, Otto. De familiaribus autem Adelram, Durinch, Erchenger, Babo, Durinch, Adelbero, Berhtoll, Richero, Volcholt, Durinch, Isangrin, Gerunc, Reginhalm, Otto.

In nomine sancte et individue trinitatis. Cunradvs dei gratia patauiensis ecclesie episcopus Notificamus omnibus uere fidei cultoribus tam presentibus quam futuris concambium, quod factum est inter nos et uenerabilem abbatem Sigehardum Garstensem fratresque ibidem deo seruientes, quod hoc modo perpetratum est. Hidem namque fratres tradiderunt nobis per manus aduocati sui Otachardi scilicet marchionis de styra tres stabularias curtes, unam apud timenbrunnen cum mancipiis et omnibus, sicut tunc possessa erat, ibidemque molendinum cum iure suo, alteram apud hartheim, terciam apud boche et in eodem loco mansum unum, alterum uero apud emilingen ee tenore, ut decimas, que pertinent ad barrochiam abilenze eis iure concambii traderemus. Nos itaque hoc iustum legitimumque concambium esse perpendentes pari deliberatione mutuas commutationes fecimus prediaque supradicta nos et ecclesia, cui deo auctore presidemus, per manus adelberti de berge suscepimus eisque decimas prefate ecclesie donauimus cosdemque terminos a precessore (sic) nostro pie memorie Reginberto statutos confirmacimus, uidelicet a fluuio rubiniccha usque ad cursum frudenize alterius fluminis et usque ad principium abilenze iuxta portam decernentes et statuentes, ut decimas his terminis inclusas cum omni iure sacerdotali prefatus abbas eiusque successores a nobis et a nostris successoribus perpetua et stabili possessione obtineant. Vt autem pagina huius mutue conmutationis nostre inconuulsa et illibata permaneat, sigilli nostri impressione eam insigniri iussimus idoneosque testes subter notari fecimus, Quorum nomina hec sunt, Chadelhoch pataviensis prepositus, Odalricus archipresbiter, Adelgoz decanus, Otacher marchio de styra, Adelbertus de berge, Cholo de wassenberc, Gotscalg de hunisberg, Walchun de clamme, Babo de ameringin, Hartnit de ortte.

Original (?) auf Pergament, im Archive zu Garsten. Das vorliegende Exemplär stammt offenbar aus dem 13. Jahrhundert, und hatte ursprünglich gar kein Siegel, welches erst viel später angehestet worden zu sein scheint. — Pusch, Dipl. Garst. 47. — Ein Fragment bei Ludewig Rlqq. IV. 192. — coll. Kurz, Beiträge II. 512.

CCXXXIV.

Circa 1170. – Aufschreibung über die Schenkung des Gutes Hirtina von Seite Dietmars von Agist an das Kloster Aldersbach.

Nouerint universi tam moderni quam secuturi, qualiter uir illustris Ditmarus de Agist predium suum Hirtina*) cum omnibus pertinentiis suis manu potestatiua alterspacensi ecclesie tradidit, Quod in perpetuum deinde abdicauit soror ipsius Sophia eiusque filius Adelbertus, Sed et Engilbertus de Sconheringin, qui eandem Sophiam postea duxit uxorem, predium suum Hertgeresdorf posuit in manum Wernheri de Grizbach, ut idem fratribus de Alderspach retineret, si filius ipsius, quem de predicta Sophia habebat uel quisqvam liberorum eius, quos forte postmodym ex ea genuisset, ullam predictis fratribus de predio illo moueret calumpniam. Porro tempore succedente quidam Rehewinus iniustam cepit habere super ipsius predii partem appellationem, quem post multa dampna tandem ad hoc adduxerunt, quod coram clero et populo patauiensi eam abdicauit et item nichilominus in castro agist coram domno Ottone de Rechberg predictorum bonorum aduocato in manum uidelicet prenominati Ottonis et abbatis altersbacensis. Huius rei testes sunt Heinricus de Scoenberg, Engilbertus de Blankinberg, Wernherus de Grizbach, Hermannus de Bochesrugge, Ditmarus de Geizbach, Peregrinus de Boscha, Guntakar de Stira, Warmundus de Wizbach, Boppo de Grunemburg, Otto filius arnehalmi de stira, Cunradus de Rotile, Gotefridus et fratres eius Grimo et Fridericus et eberhardus filius Grimonis de Bernowe, Reinbertus de eodem loco, Ortwinus de Wartberg, Wezil de eodem loco, Rudolfus, Rambertus de Aist, Hertwicus et frater eius Gebehardus de Scovenberg, Karolus Johannes de Agist, Marquardus de Kazilinisdorf, Karolus et Wernhardus de Lozberg, Dimo de Rechberg. Eadem quoque bona abstipulauit deinde uxor ipsius et filius Lozberg coram domno suo Wernhero de Grizbach. Huius rei testes sunt Engilbertus de Sconheringin, Wernherus de Grizbach, Gotefridus de Bernowe, Adlram et frater eius Hermannus et Fridericus de Lozberg, Wernhardus et

^{*)} Am Rande steht: De predio nostro in Cirthnarn.

cbran de Lozberg, Hertwicus de Hartbach, Heinricus seruus abbatis alterspacensis. Preterea iuramento firmauit, quod alterum filium adhuc in cunis positum infra quinque annos produceret, quatinus ipse quoque bona predicta abstipularet. Ceterum filios sororis eius Hademarum et Hermanum simili modo eadem bona appellantes ab eis amouerunt datis XX talentis, quod coram duce ea abstipulauerunt et delegauerunt in manum Friderici de Hunesberg conservanda altersbacensi ecclesie. Huius rei testes sunt Dux Heinricus de Austria, Comes Sigehardus et frater eius Heinricus de Scalaha, Craf de Ancinesbach, Adelbero de Cunringin et frater eius Otto de Bobatesburg (sic), Heinricus frater eorum de Straninesdorf et filius eius Heinricus et Wichardus, Heinricus de Mistilbach, Hvgo von dem eggen, Adelbero de Vihhusen et frater eius Vdalricus, Cunradus de Levsdorf, Lutwin de Azelinesdorf, Adelbero de Ruhenegge, Egeno de Bosenbach.

Aus dem Cod. tradit. des Kl. Aldersbach, im k. bairischen Reichsarchive zu München. — Mon. boic. V. 336.

CCXXXV.

Circa 1170. — Berthold, Markgraf von Andechs, und dessen Sohn Berthold erneuern dem Kloster Reichersberg das Recht der Zollfreiheit beim Schlosse Neuburg, welches demselben von dem Grafen Ekbert von Formbach verlichen worden war.

Bertholdus dei gratia marchio et filius eius Bertholdus de Andeshsen Arnoni Richerspergensi preposito et fratribus eius in perpetuum. Scientes nobis ad salutem perpetuam et presentem proficere, (si) in qualibet re deo seruientium utilitati ac paci prospexerimus, ego et filius meus cenobio Richerspergensi in castro nostro Niwenburch ob remedium anime nostre simul et comitis ekkeberti, cui in hereditatem successimus, liberum transitum nauibus corum concedimus et contradimus, sicut ante nos iam dictus ekkebertus comes eidem cenobio concesserat, vt uidelicet nichil ab eis penitus exigatur, quociens eis eodem transire contigerit. Et ut hec nostra concessio et traditio firma eis in perpetuum permaneat, hanc cartam inde conscriptam sigilli nostri inpressione signauimus.

Original auf Pergament mit Siegelrest, im Archive zu Reichersberg. — Historische Abhandlungen der k. bair. Akademie der Wissenschaften in München IV. 249. — Mon. boic. IV. 421.

CCXXXVI.

Circa 1170. — Altmann, Propst von Ranshofen, beurkundet den Ankauf des Gutes Neukirchen von Scite seiner Propstei.

Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris, quod eg& Altmannus Prepositus in Ranshoven et fratres mei emimus LX. marcis predium in Neunchirichen ab Ortwino de Geltolfing et uxore eius Ellisa, quibus agentibus et efficientibus Otto de Ror et Eberhardus de Brunowe idem predium super altare S. Pancratii Martiris potestativa manu absque omni contradictione delegaverunt. Nam corum manibus illa delegatio consistebat et ne aliquid confirmationi et cautele deesset, memoratus Ortwinus venditor predii iureiurando iuravit super altare S. Pancratii, ut simpliciter absque malo ingenio sufficeret, quatenus filii sui eidem predio renuntiarent, quandocunque id nobis placeret. Testes sunt Otto et Eberhardus legatores memorati predii, Wichardus de Huite, Raffoldus de Planchenpach, Albertus de Burcsteten, Bruno de Sundirguve, Hecel de Beringen, Utricus de Lampach, Fridericus de Planchenpach, Mazele de Smitlingen, Germunt Camerarius, Herwort de Huite, Dietmarus de Rechwin etc.

CCXXXVII.

1171. — Heinrich, Herzog von Österreich, verspricht, das Kloster Garsten in seinen Besitzungen in der Riedmarch und in Österreich als Vogt zu schirmen.

In nomine sancte et individue trinitatis. Hainricus dei gratia dux austrie. Quia more torrentis transeunt tempora et cum temporibus memoria et quum etas memoriam excludens oblivionem mentibus ingerit, ea sollicitudine ducti scriptis mandamus et notum facimus omnibus scire volentibus tam futuris quam presentibus, qualiter cognatus noster Otaker marchio de styria monasterium suum in gersten specialiter diligens, uti aui sui et nostre sororis Elisabeth fundationem advocatiam possessionum fratrum eiusdem monasterij, quas habuerunt infra terminos rietmarchie et in austria a temporibus pie recordationis fratris nostri Conradi regis et de agist Dietmarus nobis contradidit ea conditione, ut neminem inde inbeneficiare possimus sed et solius eterne remunerationis auiditate defendamus et ab omni invasione tueamur, uti parentum nostrorum fundationem. Hec sunt autem

possessiones, quas eo tempore, quando hec facta sunt, libere possederunt diuersis in locis rietmarchie scilicet in haselbach capellam cum dote sua in niderwinchel, Franchenberch duo cortilia et VI. hominym possessiones, Uvvicmannesdorf dimidium mansum, Spedendorf dimidium mansum, Haselbach cortile et VI. hominym possessiones, Prediola II (duo) apud nouum forum, In silva dimidium mansum, Lozberc mansum, Cholzdorf dimidium mansum, Cethcisdorf mansum I. (unum) et dimidium, Chulm (en vel ar) III (tria) prediola. Uvitrach dimidium mansum, In eich dimidium mansum. Has igitur possessiones et omnia, que possident in austria, auctoritate nostra sanctimus ab omni inuasione perpetuo stabilitatis iure inconuulsas permanere. Et ut hec nostre concessionis auctoritas per futura tempora a cunctis tidelibus uerius credatur et diligentius obseruetur, manu nostra subter cam firmauimus et nostro sigillo assignari iussimus, Anno ab incarnatione domini Millesimo C.º LXXº l.º Indictione IIII. Amen.

Original auf Pergament, dessen Siegel verloren gegangen, im Archive zu Garsten. — Ludwig, Rel. Mscpt. IV. 201. — Fröhlich, Diplom. Garstense 45. — Kurz, Beiträge, II. 510.

CCXXXVIII.

1173. 26. August. Passau. — Diepolt, Bischof von Passau, incorporirt dem Kloster Kremsmünster die Pfarre Kirchberg bei Gelegenheit der Benediction des Abbtes Ulrich 111.

IN nomine Sanctæ et individuæ Trinitatis. Diepoldus Dei gratia Pataviensis Ecclesiæ Episcopus omnibus Christi fidelibus perpetuam in Domino salutem. Quoniam divinis et Apostolicis incitamur documentis Ecclesias Christi et congregationes pauperum ejus fovere, propagare et quantum possumus, rebus et Religione ampliare, studuimus ex consilio Prælatorum nostrorum tam Abbatum quam Præpositorum præcipue chori et multorum spiritalium virorum, qui Dei nutu præsentes aderant, Abbatiam in Chremsmunstore, quæ ante tempora nostra valde desolata et destituta fuerat, et temporalium rerum subsidio et Monastici ordinis institutione reformare et per religiosam personam Domini Udalrici Venerabilis Abbatis et dilecti nostri in pristinum statum per Dei misericordiam temptavimus restaurare. Præfato namque Abbati canonice electo manus consecrationis imponentes et res Ecclesiæ nimis distractas ab antecessoribus suis vigilantiæ et sollicitudini ejus committentes hoc quoque precibus ejus, quibus illa

die nihil negare potuimus, benigne concessimus, ut Ecclesiam suam Chirichperch totaliter juri et dispositioni ejus contraderemus ita videlicet, ut eadem Ecclesia per ipsum et successores ejus in omnibus divinis instituatur nec de cætero opus habeat, ut de altaris investitura vel coram nobis vel successoribus nostris ulla de cætero requisitio habeatur. Ne autem hæc traditio nostra ab aliquo successorum nostrorum infringatur aut cassari ullatenus attemptetur, præsentis paginæ privilegium sigillo nostro roboravimus et districto anathematis vinculo omnes prævaricatores et contemptores hujus traditionis nostræ innodamus, dilectores vero et conservatores hujus actionis omnipotentis Dei gratiæ et divinæ protectioni committimus. Testes hujus actionis sunt hi: Fridericus Decanus, Jacobus Archidiaconus, Heinricus Scholasticus et Archidiaconus, Heinricus Præpositus et Archidiaconus, Weinhardus, Reinpoto, Dietmarus, Albertus custos, Albertus Archidiaconus, Chunradus Abbas de Sitanstetten, Ulricus Abbas de Chremsmunster, Heimo Prapositus S. Nicolai, Otto Archidiaconus, Ulricus Præpositus de Ardaker, Willehalmus de Techendorf, Purchardus de Chambe, Rugerus de Ahaim, Megengoz, Fridericus Plebanus, Wernherus, Selpkerus, Deginhardus Capellani, Gebhardus de Jugelbach, Engelbertus de Blanchenberch, Chunradus de Puchaim, Hadmarus de Ahausen, Engelbertus de Struben, Walchunus de Slehedorf, Chunradus de Winzer et alij quam plures. Acta sunt hæc anno dominicæ Incarnationis MCLXXIII. Indictione VI. data Pataviæ VII. Calend. Septemb. Regnante Domino nostro JESU Christo.

Original mit Siegel, im Archive zu Kremsmünster. — Rettenpacher, Annales 162. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 44, Nro. 35. — Conf. Pachmair, pag. 89. — Strasser, pag. 300.

CCXXXIX.

1174. 17. September. Hering. — Heinrich, Herzog von Baiern und Sachsen, bestätigt dem Kloster Kremsmünster die Schenkungen seiner Vorfahren.

IN nomine Sanctæ et individuæ Trinitatis, Patris et Filij et Spiritus Sancti. Heinricus Dei gratia Dux Wawariæ et Saxoniæ. Exemplaris nobis forma ab antecessoribus generis nostri relinquitur, ut devoti Domino Deo simus et Ecclesijs Dei, ubi possumus, prompto semper assistamus auxilio. Ea propter decens est, quatenus sequaci pede diligenter eorum innitamur vestigio doctrinali observantia et

quicquid illi statuerunt, a quibus originem sanguinis traximus, in conferendo aliqua bona sua rationabiliter alicui Ecclesiæ pro remedio animarum suarum, ut illud ratum habeamus. Notum igitur esse volumus modernis et post futuris, quomodo bona illius Ecclesiæ, quæ dicitur in vulgari sermone Chremesmunstur, contermina sunt bonis antecessorum nostrorum sita a flumine, qui dicitur Horenbach, seorsum usque in Chremisam, Et illa sæpedicti antecessores nostri libera donatione prænominatæ Ecclesiæ contulerunt et nolumus statuta illorum trahere in irritum sed potius privilegij nostri auctoritate coadfirmare. Bona inquam illa, sicut jam dictum est, sita a flumine Horenpach seorsum usque in Cremisam, quæ fuerunt antecessorum nostrorum videlicet parentum nostrorum, hujus privilegij nostri titulo stabilita facimus Ecclesiæ jam totiens nominatæ, ut, sicut ipsi parentes nostri scilicet in liberam possessionem illi dederunt Ecclesiæ, ita et nos jus possidendi perpetuo tradimus tempore. Similiter de manso illo, quod vulgo dicitur Hoba in Halle, quem avus noster Dux Welfo beatæ memoriæ eidem Ecclesiæ scilicet Chremesmunstur dedit, ratum permanere volumus et inconfulsum. Quemdam alium etiam mansum habet eadem Ecclesia jam antea pluries nominata in monte vicino, qui fuit restauratus alterius mansi concambio, quem pius pater noster Duv Henricus Ecclesiæ illi dederat, et volumus etiam, ut ille mansus, quem habet Ecclesia per concambium loco illius mansi, quem pius pater noster Ecclesiæ contulerat, immutabiliter permaneat. Vt autem hæc stabili durent permanentia et ne aliquis posterorum hæc bona Ecclesiæ possit avellere, jussimus sigillum nostrum paginæ huic assigillari loco perpetui testimonij. Et ecce nomina personarum, quæ præsentes erant, ubi hæc fecimus: Dominus Tietbaldus Pataviensis Episcopus, Abbas Sifridus de Alderspach, Abbas Fridericus de Aspach Et Capellani nostri Dominus David sacerdos et Gerhardus Notarius et Dominus Chunradus Suevus, Marchio Bertholdus de Istria, Junior Burgravius Heinricus, Comes Rapoto de Ortenberch, Sifridus Comes de Bilstein et frater suus Comes Chunradus, Comes Liupoldus de Pleij et frater suus Comes Heinricus, Heinricus de Stouph, Jordanus dapifer et frater suus Jusarius, Otto de Ror, Warmundus de Lewenstain, Gundakerus de Styria, Fridericus de Brunnowe, Poppo et fratres sui Otto et Engelschalcus de Urach, Albertus Officialis de Purcstat, Ugo de Lonstorph et alij quam plures. Acta sunt hæe anno Dominicæ incarnationis MCLXXIV.

Indictione VII. data in curia Hering XV. Kal. Octob. per manum Gerhardi notarij.

Original mit Siegel, im Archive zu Kremsmünster. — Rettenpacher Annales, pag. 163. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 46, Nro. 36.

CCXL.

1174. 20. September. — Heinrich, Herzog von Baiern und Sachsen, bestätigt dem Kloster Ranshofen die Schenkung der Güter Legmos und Rotenbach von Seite einiger seiner Ministerialen.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Heinricus Dei Gratia Bawarie et Saxonie Dux. Quoniam, sicut humane reposuit fidei ratio, regum ac ducum, parentum atque predecessorum nostrorum debitam memoriam agimus, bona eorum exempla debemus in opere imitari, quoniam in mente recolimus, ut nobis eadem a Deo eternorum videlicet pro temporalibus maneat repromissio, quoniam eadem ad bene agendum et ad loca Sancta ditandum provocat intentio. Consequens enim est, ut ipse precipue in servis suis a nobis honoretur, per quem nobis honor et virtus pro ceteris mortalibus amplior exhibetur. Universitati igitur Christianitatis presenti pagina notificamus, quod loco Ranshoven, quem ad regnum pertinentem nostrorumque parentum donationibus institutum nos quoque sublimare cupimus, predicto inquam loco predia nostrorum ministerialium Legmos et Rotenpach nominata ipsis potestativa manu tradentibus et nos confirmamus nostroque Sigillo communiri mandavimus. Acta sunt hec anno ab Incarnatione Domini MCLXXIV. Indict. VII. XII. Kal. Octobris. Et huius rei testes sunt infra denotati: Ipse Dominus Dux Bawarie et Saxonie Heinricus, Comes Sigefridus de Peilstein, Comites Sigehardus, Heinricus de Schalach, Heinricus de Stauph, Babo de Eringen, Wernhardus de Horbach Liberi, Warmundus de Nusbach, Albertus de Hutta, Fridericus et Chunradus de Praunawe, Adelhardus de Hutta, Albertus de Sattelbogen, Heinricus de Berbichingen ministeriales regni. Regnante invictissimo Imperatore Friderico.

Mon. boic. III. 324.

CCXLL.

1174. Aspach. — Hermann, Bischof von Bamberg, schenkt dem Kloster Aspach ein Neugereute bei dem Dorfe Eichberg in der N\u00e4he des Waldes H\u00f6nhart.

In nomine sancte et individue Trinitatis. Hermannus Babenbergensis Episcopus. Si de temporalibus nostris eis, qui pauperes spiritu, consolationem impendimus, Regni Celestis, quod ipsorum est, beatitudinem eorum interventu nos adepturos speramus in Domino. Unde petitioni dilecti fratris nostri Friderici venerabilis Abbatis de Aspach liberter acquiescentes novale quoddam, quod ville sue Eichperch secus nemus nostrum Hochenhart adiacet, tres videlicet mansos, quos Uto, Adelger, Regenhart, Wernhart possident, ei et Ecclesie sue Aspach manu potestativa tradidimus, ut fratres ibidem Deo famulantes et homines eorum incommoditate, quam hactenus habuerunt, careant et nostri memoriam sive in vita sive in morte in orationibus semper habeant, quod ut omni tempore ratum et inconvulsum permaneat, presentem Kartam inde conscribi et sigillo nostro insigniri precepimus. Testes huius rei sunt Gotepoldus Capellanus, Rapoto Comes de Ortenberch, Oudalricus de Haselpach, Berenger de Gunzendorf, Otto Pincerna, Eppo de Winzere, Gotzwinus et Gotebolt de Osterhoven, Chunrad de Schambach, Wernhart de Pilnaw, Wernhart Vilicus de Eringen et alii quam plures. Actum Aspach anno Dominice Incarnationis M. C. LXXIIII. Indictione VII. regnante Domino Friderico Romanorum Imperatore invictissimo, anno Regni eius XXII. Imperii vero XVIII,

Mon. boic. V. 162.

CCXLII.

- 1176. Reginhart, Bischof von Wirzburg, übergibt an das Kloster Lambach zwei Hörige Chunrats von Rehberg mit ihren Nachkommen zu einem jährlichen Zinse von 5 Pfennigen.
- C. In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Reginhardus Dei gratia wirceburgensis ecclesie minister. Notum esse uolumus omnibus tam presentibus quam postfuturis, quod quidam ministerialis nostre ecclesie Cônradus nomine de Rehberg quosdam homines Fromundam scilicet et svanchildam filiam illius cum omni... posteritatis prole, quos a nostra ecclesia iure beneficii possidebat, nobis resignabat. Nos

Anno dominice incarnationis M. C. LXXVI., Indictione VIIII., Regnante gloriosissimo Romanorum imperatore FRIDERICO, Boppone vrbano comite existente.

Original mit Siegel, im Archive zu Lambach. (Sehr schadhaft.)

CCXLIII.

Circa 1177. — Leopold, Herzog von Oesterreich, und Conrad, Graf von Ragez, entsagen der Vogtei über die Orte Münchreut und Gersten und übergeben solche dem Kloster Garsten eigenthümlich.

Nouerit omnis secutura posteritas, quod ego Liupoldvs dei gratia Dux Austrie uocatvs et cognatus meus comes Cûnradus de Rakyz aduocatiam super duas uillas in Rakiz ad monasterium Garstense pertinentes, quarum unam, que uocatur muncherûde pater eius illuc tradidit, alteram, que dicitur ad Garstenses, ipse dedit, super has inquam aduocatiam et totum jus aduocatie bono animo ac prompta uoluntate dimittentes eidem ecclesie pro salute nostra et parentum nostrorum contradimus proprietarie deinceps possidenda. Ergo ex hoc et de reliquo nullus in predictis locis jus aduocatie usurpare sibi presumat sed in abbatis consistat arbitrio, cui uelit honestorum uirorum ita bona sua commendare tuenda, ut si unus modum excesserit, illi auferat commendationem et alteri committat. Sed et ipsi abbati omnem abscidimys infeudandi siue inbeneficiandi potestatem, alioquin ipsi honorem nostrum habere quam extranee dominacioni subicere mallemys.

Original auf Pergament, dessen Siegel verloren gegangen, im Archive zu Garsten. — Ludewig, Reliq. IV. 200. — Kurz, Beiträge, II. 512. — Stillfried, Burggrafen v. Nürnberg, I. Hft. pag. 36, Nro. 3.

CCXLIV.

1177-1182. — Gütlicher Vergleich zwischen dem Abbte Ulrich und den Schaunbergern über Güter zu Leombach 1).

Sciat omnis fidelium multitudo, quod quidam Heldolfus monachus et camerarius in Chremsmunster ultra XI. mansos secus Livbenbach 2) officii sui tempore monasterio conquisiuit partim largicione cuiusdam nobilis matrone Benedicte partim ab hominibus propriis eiusdem matrone, qui eos libera possederant proprietate. Defuncta uero predicta matrona filii eius Heinricus et Gebhardus de Schowenberch occasione horum, que a matre et suis monasterio prouenerant eciam ea, que camerarium emisse commemorauimus dicioni sue uendicauerunt, quamuis tamen ipsam monasterii fratres ultra XXX, annos quieta possessione tenuerint. Abbas itque Adalramus II racionabiliter et satis reclamans nihil profecit, donec tandem alteri fratrum Heinrico scilicet dedit XXX. talenta eo quod ipse a prescripta quieuit iniuria et pro fratre spopondit, quod idipsum facturus esset; sed hec sponsio effectu caruit. Postmodo abbas Vdalricus III, hec et illa proponens domino Gebhardo demum dedit XX. talenta et parefridum unum et sic ipse cum uxore et prole eorumdem bonorum iurisdicionem totaliter abdicauit. Verum quia extrema rehunciacio coram domino Diepoldo Patauiensi episcopo et duce Austrie Luipoldo facta est, ipsi paginam presentem suis muniuere sigillis et geste rei hos testes adhibuerunt: Diepoldus episcopus, Livpoldus dux, Engelbertus de Blanchenberch, Wernher de Griezbach, Pernhart de Trona, Walther de Redlaiching, Herman de Hvnzenbach, Ekkrich de Hugenberch, Vlrich de Michelenpach, Otto de Nordernbach, Engilberht de Steben, Egin de Posenbach, Willehalm de Gailesbach, Redolf de Vinchenhaim, Chenrat Rêgehalm, Herrant Wormel, Redpreht Stal, Pernhart de Abbatia, Alram preco, Heinrich Stal, Repreht camerarius, Hertwich de Pvtenbach, Chunrat Zant, Dietmar et Prvn de Lengenowe, Dietmar de Goldarn. — circa annum domini M. C. LXX. V. 3)

Urkundenbuch v. Kremsmünster, pag. 47, Nro. 37.

¹⁾ Vergl. Pachmayr, pag. 90 u. 878. Strasser, S. 302.

²⁾ Randnote: "Notandum, hec predia fundator noster dederat."

³⁾ Unrichtig, weil Leopold erst im Januar 1177 Herzog wurde.

CCXLV.

1178. 24. April. Gleink. — Otto II., Bischof von Bamberg, genehmigt Arnhalms von Volkenstorf Vermächtniss jener Besitzungen in Chrebsbach an das Kloster Gleink, die er und seine Voreltern vom Bisthume Bamberg zu Lehen halten.

In nomine sancte et individue trinitatis patris et filii et spiritus sancti amen. Otto secundus diuina fauente clementia Babenbergensis Episcopus Omnibus Christi fidelibus salutem inperpetuum. Quia speramus in domino, quod bona, que temporaliter seminamus, infuturum eternaliter metamus, ipsa spes nos incitat uehementer, quod omnivm Ecclesiarum utilitatibus et conmoditatibus intendamus, earum tamen precipue Ecclesiarum, quibus ratione specialis familiaritatis tenemur majori diligentia prouidere. Vnde notum facimus vniuersis christi fidelibus tam futuris quam presentibus, quod Arnhalmus ivnior de Wolkenstorf pro remedio anime sue et karissime filie sue Jette vxore videlicet Eberhardi nobilis de Altenhouen apud Monasterium Glvnich sepulte possessiones in Chrebzbach circa Haeimperge sitas, in quibus octo viri habuerunt residentiam, Tria scilicet in Chrebzsbach, Duo in durrenperge, vnum in Zaun, Duo in Tal, Quas dictus Arnhalmus cum suis progenitoribus longeua quiete possederat ab Ecclesia babenbergensi, ivre pheodali ad manus nostras sub tali condicione resignauit, vt ipsas Glunicensi Monasterio legitima donatione et confirmatione traderemus, quod bona et fauorabili uoluntate fecimus. Nam cum ad idem Monasterium Glunick In festo Sancti Georgii Martyris uenissemus et ibi a Venerabili et Dilecto nobis Domino Marquardo Abbate et fratribus eiusdem Monasterii deuote suscepti et humane tractati fuissemus, dictas possessiones in Chrebzsbach circa Hacimperge sitas ad altare Beati Andree Apostoli tradidimus presente sepedicto Arnhalmo de Volkenstorf Fratribusque in eodem Monasterio domino seruientibus libere et quiete deinceps perpetuo possidendas.

Preterea quecunque dona, quascunque possessiones, Decimas, predia, Jura, Libertates, Promotiones a reuerendo patre predecessore nostro Sancto Ottone et aliis antecessoribus nostris ex antiquo datas Monasterio Glunicensi, De quibus tamen aliquas In hofmarchya nostra: Hag sitas nominatim duximus exprimendas, Scilicet in Chepeldorf Tria predia, in Richinsdorf Sex, in Windischdorf Quinque, in Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

Werchkadem et an dem Graben Duo, in Tehendorf et in Straze Duo, in Reut Tria, in Silbermel vnum, an dem Maeierhof Duo, in Chirchwege et in Zvgessode Duo, Duas curias, vna, in Zucha, alteram in Hesleten prope dictum Monasterium Glunic vet Quatuordecim domorum Decimationes auctoritate nostra libera et potestativa many de consilio Canonicorum ac Ministerialium Ecclesie nostre Monasterio Glunicensi confirmamus. In testimonium etiam et robur quorumlibet predictorum appendimus sigillum nostrum huic scripto. Omnem hominem, qui illud infringere aut violare temptauerit, Auctoritate omnipotentis dei Eterne maledictioni subicimus et perpetuo anathemate innodamus, si semel aut bis conmonitus emendare noluerit. Testibus quoque, qui huic traditioni et confirmationi intererant, subnotatis: Haeinricus maior prepositus, Purchardus Decanus, Tyemo prepositus Sancti Stephani, Vlricus Archydyaconus, Eberhardus Cantor Canonici Ecclesie babenbergensis; Chrnradus Abbas Gerstensis, Dilectus consanguineus noster Berhtoldus Dux Meranie, Eberhardus de Wolfsperch, Vlricus de Wichsenvelt, Adelrammus de Kambe, Arnoldus de Kamere, Haertwicus, Waltherus, Adelramus fratres de Traeisme, Adelrammus de vrla, Arnhalmus de Wolkensdorf, Haertwicus Behaeim, Gendacher et filius eius Gendacher, Engelsalch, Sigehart, Laentfrit fratres de Egelbach, Otto, Walchen fratres de Machlande, Walchen, Chenrad fratres de Senelberch, Wernhardus de Stadel, Otto de haselbach, Haeinricus Pincerna, Hermannus Dapifer, Gotewoldus, Gozwinus officiales nostri, Pilgrimus de Wisenbach, Erchenpoldus et filius eius Erchenpoldus de Hagewalde, Gotfridus, Starchandus, Rvdigerus, Otto, Haeinricus, Hvgo de Hag cum multa nostra familia et aliis quam pluribus. Acta sunt hec apud Monasterium Glunich octavo Kalendas Mai, Pontificatus nostri Anno secundo, Anno Dominice InCarnationis Millesimo Centesimo Septuagesimo Octauo, Regnante domino nostro iesu christo in eternum feliciter Amen.

Original mit Siegel, im Archive zu Gleink. — Kurz, Beiträge III. 316. — Hormayr, Werke III. 423.

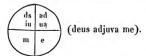
CCXLVI.

1179. 10. F uar. — Conrad, Erzbischof von Salzburg, bestätigt dem Kloster Reichersber, die Gnadenbriefe seiner Vorfahren und bestimmt, dass die Zehente zu Püten und Bramberg, mit Ausnahme der kanonischen Portion für die Pfarren dieser Orte, dem Kloster gehören.

In nomine sancte et individue trinitatis chunradus dei gratia salzburgensis ecclesie archiepiscopus apostolice sedis legatus. Cum uniuersis deo famulantibus in suis peticionibus benignum prebere debeamus assensum, his profecto, qui temporalibus rebus abrenuntiantes apostolice conversationis normam assumpserunt, ampliori beniuolentie affectu nos fouere conuenit et honorare. Hinc est, quod ad imitationem uenerande memorie predecessorum nostrorum chunradi senioris et domini Eberhardi archiepiscoporum pauperibus christi relligiosis scilicet uiris richerspergensis ecclesie fratribus in suis postulationibus sancte conversationi debitum prestantes assensum ea, que ex liberalitate predictorum decessorum nostrorum eis collata sunt, nos quoque auctoritate, qua fungimur, ipsis concedimus, quo oportunius rachelis frui ualeant officio. Inter ea uero, que a predecessoribus nostris eis collata sunt, hec specialibus uocabulis exprimenda duximus: In parrochia putina omnes decimas excepta canonica portione plebani, quam eidem plebano indiminutam uolumus in perpetuum permanere, exceptis decimis uinearum in eadem parrochia positarum. Totam quoque decimam parrochie prambere tam de uineis quam de agris uel de aliis rebus iure nobis persoluendam excepta canonica portione sacerdotum illic perpetuo constituendorum. Et quia eadem parrochia de adiacenti silua putinensi prestante domino ampliari (potest) a loco, qui dicitur putinoe usque ad terminos ungarorum et usque ad montem hartperc in predio comitis ekeberti crescentibus ibidem noualibus hoc statuimus et stabiliter in posterum conservari uolumus, ut omnia noualia, que in prefata silua intra terminos presignatos exquisita uel exquirenda parrochie pramberc continuabuntur uel in parrochias nouas formabuntur, in eadem constitutione permaneant ita uidelicet, ut exceptis debitis portionibus sacerdotis plebani decime omnes uinearum, frugum et animalium persoluantur ad predictam ecclesiam cum integra iusticia nostro iuri debita et ad nostram dispensationem pertinente secundum scita canonum, quibus monemur curam habere pauperum. Vt autem hec nostre dispensationis pia constitutio nulla

See.

impietatis machinatione uioletur, sed in perpetuum firmiter conseruetur, sigillo nostro hanc paginam conmunitam roboramus. Si quis igitur contra eam agens temere tercio conmonitus non resipuerit, ira dei maneat super ipsum in interitum carnis, ut spiritus saluus fiat per penitentiam, sine qua si defunctus fuerit, de perpetrata iniquitate se reum cognoscat in tremendo examine iudicis cuncta cernentis.

Ego Chunradus sancte salzburgensis ecclesie humilis Minister, sabinensis episcopus et apostolice sedis legatus S. S. Ego Henricus salzburgensis monasterii sancti petri abbas S. S. Ego Johannes Garzensis prepositus S. S. Ego Meingotus prepositus pounburgensis S. S. Ego Fridericus decanus maioris ecclesie salzburgensis S. S. Ego Rudolfus chiemensis prepositus S. S. Ego Wernherus secowensis prepositus S. S. ego menhardus S. S. Ego Adlbertus custos et canonicus salzburgensis S. S. Ego Heinricus presbiter et canonicus salzburgensis S. S. Ego perhtoldus diaconus et canonicus salzburgensis S. S. Ego Ludewicus presbiter et canonicus salzburgensis S. S. Acta sunt hec multis coram astantibus nobilibus, laicis et ministerialibus, quorum nomina ex parte subnotauimus: Otto iunior palatinus et frater eius Fridericus, Chunradus comes de pilstein, Walchunus de stein, Wilhelmus de wageneberge, Starchandus de merre, Liupoldus de walde. Ego Rudegerus prothonotarius curie salzburgensis Anno ab incarnatione domini M. C. LXXVIIII. iiii Idus Februarij ex mandato domini Chunradi archiepiscopi salzpurgensis apostolice sedis legati hanc paginam conscripsi.

Original mit Siegelrest, im Archive zu Reichersberg. - Mon. boic. III. 477.

CCXLVII.

1179. 29. März. Lateran. - Papst Alexander III. nimmt das Kloster Formbach in den besonderen Schutz des apostolischen Stuhles.

Alexander episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis Henrico abbati formbacensis monasterii eiusque fratribus tam presentibus quam futuris regularem uitam professis in perpetuum. Officii nostri nos hortatur auctoritas pro ecclesiarum statu satagere et earum quieti et utilitati auxiliante domino in posterum prouidere. Dignum namque est et honestati conueniens esse dinoscitur, ut, qui ad ecclesiarum regimen assumpti sumus, eas a prauorum hominum nequitia tueamur et apostolice sedis ac beati Petri patrocinio muniamus. Ea propter dilecti in domino filii uestris justis postulationibus elementer annuimus et prefatum formbacense monasterium a bone memoric Comitibus Ekkeberto et Vedalrico cognato suo pia liberatione fundatum et ecclesie Romane oblatum, quod ad ius et proprietatem beati Petri nullo mediante pertinere dinoscitur, ad exemplar felicis recordationis predecessoris nostri Innocentii pape sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti priuilegio conmunimus Statuentes, ut quascunque possessiones, que cunque bona idem monasterium impresentiarum juste et canonice possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum uel principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis prestante domino poterit adipisci, firma uobis uestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hec propriis duximus exprimenda uocabulis: Locum ipsum, in quo prefatum monasterium situm est, cum omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam in Glocnich cum decimis et possessionibus iureque parrochiali, Ecclesiam in Winchil, Ecclesiam in Munichircult cum possessionibus iurcque parrochiali, Parochiam et forum in Niuenchirchen cum decimis et moneta et omni utilitate, que inde poterit proucnire, Ecclesiam in Butine cum decimis, Ecclesiam Engelbretsdorf cum decimis iureque parrochiali, Ecclesiam sancti Martini in formbach cum decimis et possessionibus iurcque parrochiali, Ecclesiam in Eholuingin cum decimis et possessionibus, Ecclesiam Antesin cum decimis iureque parrochiali Et predia grouendorf, Wienuurt, Rorebach, Kadelingen. Quicquid etiam iuris eadem ceclesia ex deuotione predictorum comitum Ekkeberti et Vdalrici necnon Hermanni fratris cius habere debet, specialiter ligua, pastum, Edificia et quecunque adiacentis forestie utensilia uobis nichilominus confirmamus. Crisma uero, Oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes elericorum, qui ad sacros ordines fuerin promouendi, a Patauiensi suscipiatis episcopo, si quidem catholicus fuerit et gratiam atque communionem apostolice sedis habuerit et ea uobis sinc prauitate et exactione aliqua exhibere uolucrit; alioquin liceat uobis catholicum adire antistitem, qui nostra fultus auctoritate quod postulatur, indulgeat. Scpulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum deuotioni et extreme uoluntati, qui se illic

sepeliri deliberauerint, nisi forte excommunicati uel interdicti sint. nullus obsistat, Salua tamen iustitia illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Obeunte te nunc eiusdem loci abbate uel tuorum quolibet successorum nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu uiolentia preponatur, nisi quem fratres communi consensu uel fratrum pars consilii sanioris secundum dei timorem et beati Benedicti regulam prouiderint eligendum. Electus autem non aliter nisi baculo de altari accepto inuestiatur. Simili quoque modo aduocatus de genere predictorum comitum magis idoneus communi fratrum arbitrio et electione constituatur, qui etiam, si inutilis apparuerit, eundem amouendi et loco eius alium eligendi liberam habeatis facultatem. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum fas sit prefatum monasterium temere perturbare aut eius possessiones auferre uel ablatas retinere, minuere seu quibuslibet uexationibus fatigare sed omnia integra conseruentur corum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura Salua sedis apostolice auctoritate et in prescriptis ecclesiis diocesanorum episcoporum canonica iustitia. Ad indicium autem huius a Romana ecclesia percepte libertatis nobis nostrisque successoribus bizantium unum annis singulis nomine census persoluctis. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisue persona hanc nostre constitutionis paginam sciens contra eam temere uenire temptauerit, secundo tertioue conmonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore ac sanguine dei et domini redemptoris nostri iesu aliena fiat atque in extremo examine diuine ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua iura seruantibus sit pax domini nostri iesu christi, quatinus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum iudicem premia eterne pacis inueniant. Amen, Amen, Amen.

(Zwei in einander liegende Kreise mit der Umschrift: Vias tuas domine demonstra michi.)

(Monogramma.)

Bene valete.

Ego Alexander catholice ecclesie episcopus SS.

- † Ego Johannes presb. Card. Sanctorum Johannis et Pauli tt. Pomachii ss.
- + Ego Johannes presb. Card. tt. S. Anastasie ss.
- + Ego Theodinus presb. Card. sancti Vitalis tt. vestine ss.
- † Ego Petrus presb. Card. tt. sancte susanne ss.

- + Ego Viuianus presb. Card. tt. sancti Stephani in Celio monte ss.
- + Ego Jacinthus diac. Card. sancte Marie in cosmydin ss.
- + Ego Gratianus diac. Card. sanctorum Cosme et Damiani ss.
- + Ego Rainerus diac. Card. sancti Adriani ss.
- + Ego Matheus sancte Marie noue Cardinalis ss.

Data Laterani per manum Alberti sacre Romane ecclesie presbiteri Cardinalis et Cancellarii IV. Kal. Aprilis, Indictione XII. incarnationis dominice anno MCLXXIX. Pontificatus vero domni Alexandri pape III. anno XX.

Original mit Bulle, im k. bair. Reichsarchive zu München. — Mon. boic. Tom. IV. 136. — Pez, Cod. dipl. epist. I. 404.

CCXLVIII.

1179. 5. April. Lateran. — Papst Alexander III. nimmt das Kloster Garsten in den besonderen Schutz des apostolischen Stuhles und bestätigt demselben alle Privilegien und Besitzungen.

Alexander episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis Cunrado abbati Garsten monasterii eiusque fratribus tam presentibus quam futuris regularem uitam professis In perpetuum. Desiderium, quod ad religionis propositum et animarum salutem noscitur pertinere, animo nos decet libenti concedere et petentium desideriis congruum impertirj suffragium. Ea propter dilecti in domino filij uestris iustis postulationibus clementer annuimus et prefatum monasterium, in quo diujno mancipati estis obseguio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti priuilegio communimus Statuentes, ut, quascumque possessiones, quecumque bona idem monasterium in presentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum uel principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis prestante domino poterit adipisci, firma uobis uestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hec propriis duximus exprimenda uocabulis, Predium uidelicet ad beheimberch tradidit Marchio Otacher de stira in manus Altmanni episcopi Patauiensis et aream, ubi constituta est ecclesia, pro parrochia Garsten, in qua monasterium fundatum est, et pro omnibus, que sunt in hoc termino siue appenditiis scilicet omnia, que interiacent inter Rubinich inferius vrbem Manantem et Rubinich superiorem et infra fluuium anaesum et fluuium Stiram usque in Rotenbach et ultra Stiram dotem illam et Molendinum cum iure suo et Curtim illam, ubi Rubinich labitur in

Anesum cum decimatione et toto jure sacerdotali cum libera investitura, Parrochiam Auclenz cum omni decima et dote sua, cuius termini sunt a fluuio Rubinich usque ad cursum früdenize alterius fluminis et usque ad principium Auelenz usque ad portam cum omni parrochiale iure. Siluam a Chunrado nobilj uiro de Ratkoz traditam monasterio. In hac autem Silua territorium constitutum est, quod triginta mansionibus et uillicatione una consistit. Ea uero, que ab eis episcopis uel ab aliis uobis rationabiliter sunt indulta, sicut hactenus obseruata, ita et amodo precipimus inuiolabiliter obseruarj. Sepulturam quoque loci illius liberam esse concedimus, ut eorum deuotioni et extreme uoluntati, qui se illic sepeliri deliberauerint, nisi forte excommunicati sint uel interdicti, nullus obsistat salua tamen iustitia parrochialium ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Crisma uero, oleum sanctum, consecrationes altarium sine basilicarum, ordinationes etiam monachorum, qui ad sacros ordines promouendi sunt, a diocesano suscipietis episcopo, siquidem catholicus fuerit et gratiam atque communionem apostolice sedis habuerit eaque gratis et sine prauitate uoluerit exhibere. Cum autem generale interdictum terre fuerit, liceat uobis clausis ianuis exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa uoce diuina officia celebrare. Liceat quoque uobis clericos uel laicos e seculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere et eos sine contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli fratrum uestrorum post factam in eodem loco professionem aliqua leuitate sine Abbatis sui licentia fas sit de claustro discedere. Discedentem uero absque communium litterarum cautione audeat retinere, nisi obtentu artioris (sic) religionis. Sane noualium uestrorum, que propriis manibus uel sumptibus colitis sine de nutrimentis animalium uestrorum nullus a uobis decimas presumat exigere. Obeunte uero te nunc eiusdem loci Abbate uel tuorum quolibet successorum nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu uiolentia preponatur, nisi quem fratres communi consensu uel fratrum pars sanioris consilij secundum dei timorem et beati Benedicti regulam preuiderint eligendum. Decernimus ergo, ut nullj omnino hominum liceat prefatum monasterium temere perturbare aut eius possessiones auferre uel ablatas retinere, minuere aut aliquibus uexationibus fatigare, sed omnia integra conseruentur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentacione concessa sunt, usibus omnimodis profutura salua sedis apostolice auctoritate et diocesani episcopi canonica iustitia. Siqua

igitur jn futurum ecclesiastica secularisue persona hanc nostre constitutionis paginam sciens contra eam temere uenire temptauerit, secundo tercioue commonita, si non satisfactione congrua emendauerit, potestatis honorisque suj dignitate careat reamque se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore et sanguine dei et dominj redemptoris nostri iesu christi aliena fiat atque in extremo examine districte ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco iura seruantibus sit pax domini nostri iesu christi, quatinus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum iudicem premia eterne pacis inueniant Amen, Amen, Amen.

(Monogramma.)

Ego Alexander catholice ecclesic episcopus S. S. Ego Hvbaldus Hostiensis Episcopus ss.

- † Ego Johannes Presbyter Cardinalis Sanctorum Johannis et Pauli tituli Pomachij SS.
- † Ego Johannes presbyter Cardinalis tituli Sancti Marci SS.
- † Ego Petrus presbyter cardinalis tituli sancte susanne S. S.
- † Ego Jacinthus diaconus cardinalis sancte Marie in cosmidyn (?) ss.
- † Ego Ardicio sancti theodori diaconus card. S. S.
- + Ego Rainerius diaconus cardinalis sancti georgij ad uelum aureum S. S.
- † Ego Rainerius diaconus cardinalis sancti Adriani ss.
- + Ego Cinthyus presbyter cardinalis tituli Sancte ecclesie SS.

Datum *Lateranis* per manum *Alberti* sancte Romane ecclesie presbyteri Cardinalis et Cancellarij Nonis Aprilis Indictione XII^a Incarnationis dominice Mª C^a LXXVIIII^a Pontificatus uero domini *Alexandri* pape iij. Anno XX.

Original mit Bulle, im Archive zu Garsten — Fröhlich, Diplom. garst. 51, Nro. 14.

CCXLIX.

1179. 20. April. Lateran. — Papst Alexander III. bestätigt dem Domcapitel zu Passau alle Besitzungen, darunter auch Güter zu Vöcklabruck.

Alexander episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis fridrico decano patauiensi ecclesie fratribus tam presentibus quam futuris canonice substituendis. Quotiens a nobis aliquod petitur, quod religioni et honestati conuenire dinoscitur, animo nos decet libenti concedere et petencium desideriis congruum impertiri suffragium. Ea propter dilecti in domino filii uestris iustis postulationibus elementer annuimus et prefatam ecclesiam, in qua diuino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti patrocinio communimus Statuentes, ut quascunque possessiones, quaecumque bona eadem ecclesia in presentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum uel principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis prestante domino poterit adipisci, firma uobis uestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hec propriis duximus exprimenda uocabulis, uidelicet duas curtes uillicales in Rudelheim, Parrochiam in chorpeheim et ecclesiam, que dicitur hohenstat, cum pertinentiis suis, quas Reginmarus episcopus ecclesie uestre contulit, Predia in uilla viethpach, que Hartwicus de Hagenawe uobis pro remedio anime sue et in recompensatione thesauri, quem Reginbertus episcopus frater eiusdem H. de sacrario uestro accepit, tradidit; Ecclesiam sancti Stephani de wachreine et ecclesiam Swainah et ecclesiam pecenchirchen cum pertinenciis suis, quas episcopus chunradus uobis contulit; Ecclesiam Ovhalmingen cum pertinenciis suis, Parrochiam sancti Pauli patauie cum pertinenciis suis, villis videlicet et ortis ciuitati adiacentibus, quam episcopus theobaldus uobis contulit, Predia vihehouen, Mosin, vechelahebrucke, Rinderholz, Hafte, Eingelwartesheim, Madelgeredorf, Mitterenhirsen, Oberendorf, Owenheim, Odelberingen, willingen, sectionem lignorum cum pascuis in foresto iuxta ciuitatem sito; Predia Galewis, veltchirchen, Strachin, Endsingen (edsingen), Hartperch, visenhart, Suwaine, Chovnelbach, Igilbach, Lagarn, Rainbach, Tanheim, Hovnthvbten, Ospirinberge, Pucingen, Hezelingen, Aiche, Raphaltesteten, Subenne, Sunnenbach, Ingelbach, Langaredorf, Landindorf, Gerrichesdorf, Frienberge, villam chazelinesdorf et decimas de uineis et agris uestris ibidem

prouenientibus, decimam apud Chrnehohesteten. Ad hec auctoritate apostolica inhibemus, ut episcopo uestro, qui pro tempore fuerit, possessiones aut alia bona uestris stipendiis deputata sine communi assensu capituli uel maioris et sanioris partis infeudare non liceat uel alio titulo alienare. Interdicimus etiam, ut contra consuetudinem hactenus observatam famuli vestri, donec eos ad justiciam exhibendam cogere uolucritis, ad examen judicis ciuitatis minime pertrahantu Deputatis infra terminos designatos contra assignationem et concessionem Chunradi quondam Patauiensis episcopi preter canonicos ordinare uel disponere quipiam nullus attemptet. De redditibus uero ad prebendas canonicorum pertinentibus nonnisi decano et fratribus, sicut prefatus episcopus de communi assensu capituli decreuisse dinoscitur, disponere liceat nec in his contra uoluntatem uestram quisquam specialem sibi uendicet potestatem. Statuimus preterea, ut, si quisquam canonicorum intestatus decesserit, facultates, quas ratione officii uel ecclesie adeptus fuerat, communi fratrum et ecclesie usui applicentur. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat prefatam ecclesiam temere perturbare aut eius possessiones auferre uel ablatas retinere, minuere seu quibuslibet uexationibus fatigare, sed omnia integra conseruentur corum, pro quorum gubernatione et sustentacione concessa sunt, usibus omnimodis profutura salua sedis apostolice auctoritate et diocesani episcopi canonica iusticia. Siqua igitur in futurum ecclesiastica secularisue persona hanc nostre constitutionis paginam sciens contra eam temere uenire temptauerit, secundo tercioue commonita si non satisfactione congrua emendaucrit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore et sanguine dei et domini nostri Jesu Christi ac redemptoris aliena fiat atque in extremo examine districte ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem ecclesie iura seruantibus sit pax domini redemptoris nostri Jesu Christi, quatinus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum iudicem premia eterne pacis inueniant. Amen. Amen. Amen.

Ego Alexander catholice ecclesie episcopus SS.

Ego Johannes presbyter Cardinalis sanctorum Johannis et Pauli tt-Pamachii SS.

Ego Johannes presbyter Cardinalis T. T. sancte Anastasie SS.

Ego Johannes presbyter Cardinalis T. T. sancti Marci SS.

Ego theodericus presbyter Cardinalis sancti vitalis T. T. vestine SS.

Ego Petrus presbyter Cardinalis T. T. sancte Susane S. S.

Ego hug presbyter Cardinalis T. T. sancti Clémentis S. S.

Ego Cinthy presbyter Cardinalis T. T. sancte cecilie S. S.

Ego arduinus presbyter cardinalis T. T. sancte crucis in ierusalem S. S.

Ego matheus presbyter cardinalis T. T. sancti Marcelli S. S.

Ego Wills (sic) remensis archiepiscopus T. T. sancte Sabine cardinalis SS.

Ego Hvobaldus hostiensis episcopus SS.

Ego Conradus salzpurgensis ecclesic humilis minister et sabinensis episcopus SS.

Ego Jacobus diaconus cardinalis sancte marie in cosmidyn SS.

Ego ardicio diaconus cardinalis sancti theodori SS.

Ego laborans diaconus cardinalis sancte marie in porticu SS.

Ego Rainerius diaconus cardinalis sancti Georii ad velum aureum SS.

Ego Gratianus diaconus cardinalis sanctorum Cosme et Damiani SS.

Ego Rainerius diaconus cardinalis sancti adriani SS.

Ego Matheus sancte Marie noue diaconus cardinalis SS.

Datum Laterani per manum Alberti sancte Romane ecclesie presbyteri Cardinalis et cancellarii IIII. Idus aprilis Indictione XII. Incarnationis dominice anno M.C. LXXVIIII. Pontificatus uero domini Alexandri pape III. anno XX.

Mon. boic. XXVIII. II. 122 u. XXIX. II. 325 ex lib. cop.

CCL.

1179. Im April. Lateran. — Papst Alexander III. bestätigt dem Kloster Kremsmünster alle Besitzungen und Pfarreien, so wie das Recht der freien Abbtwahl.

Alexander Episcopus servus servorum Dei dilectis filijs Udalrico Abbati Chremsemonasterij ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris regularem vitam professis in perpetuum. Piæ postulatio voluntatis effectu prosequente compleri debet, quatenus et devotionis sinceritas laudabiliter enitescat et utilitas postulata vires indubitanter

assumat. Eapropter dilecti in Domino filij vestris justis postulationibus clementer annuimus et præfatum Monasterium, in quo divino mancipati estis obseguio, sub Beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus Statuentes, ut quascunque possessiones, quæcunque bona idem Monasterium inpræsentiarum juste et canonice possidet aut in futurum concessione Pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu alijs justis modis præstante domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: Parochiam videlicet Kirichperch cum tota decima et dote sua omnique integritate juris, quod a Theobaldo Pataviense Episcopo canonice suscepit et privilegio ipsius cum omni utilitate quiete possidet; Parochiam in ·Chemnaten cum tota decima et dote sua, Ecclesiam Rore inferiorem et superiorem cum tota dote sua, Parochiam Halle cum omni decima et dote sua, Parochiam Riede cum tota decima et dote, Parochiam Wwizchirchen cum omni dote sua, Ecclesiam Cellæ cum tota decima et dote sua, Parochiam Welsæ eum omni decima et dote, Basilicam Sancti Ægidij in ponte cum dote sua, Parochiam Taleheim cum omni decima et dote sua, Parochiam Puechchirichen cum tota decima et dote sua, Parochiam Wartperch cum omni decima et dote sua, Ecclesiam Chirichdorf cum tota decima et appendicijs suis, Parochiam Gærsten cum omni decima et dote sua, Parochiam Steinechirichen cum omni decima et filiabus suis, Cellæ et Vischenhaim cum caeteris capellis suis, Ecclesiam Viehtwanch cum dote sua et omnibus appendicijs suis, parochiali jure legitimo, In monte Sancti Martini parochiam cum omni dote et prædio a quadam Comitissa et filijs præfato Monasterio tradito cum omni utilitate. In Pehstal basilicam cum dote et omni utilitate, Prædium a duce Bawariæ Monasterio vestro traditum a flumine Horenbach seorsum usque in Chremesam, Mansum unum in Halle, Alium mansum in monte vicino alterius mansi concambio a duce Barvaria Henrico receptum et confirmatum et pacifice retentum. In prænominatis autem parochijs ex jure fundi liberam investituram et petitionem, sepulturam quoque loci ipsius liberam esse concedimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati sint vel interdicti, nullus obsistat salva tamen justitia parochialium Ecclesiarum, in quibus mortuorum corpora assumuntur. Chrisma vero, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes etiam Monachorum, qui ad sacros ordines promovendi sunt, a diæcesano suscipiatis Episcopo, siquidem Catholicus fuerit et gratiam atque communionem Apostolicæ sedis habuerit. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare. Obeunte vero te nunc eiusdem loci Abbate vel tuorum quolibet successorum nullus ibi qualibet surreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu vel fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem et beati Benedicti regulam præviderit eligendum. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatum Monasterium temere perturbare aut suas possessiones auferre vel ablatas retinere, minuere seu aliquibus vexationibus fatigare sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis Apostolicæ auctoritate et diæcesani Episcopi canonica justitia. Siqua igitur in futurum Ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens contra eam temere venire temptaverit, secundo tertiove commonita si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et domini Redemptoris nostri JESU Christi aliena fiat atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco jura servantibus sit pax domini nostri JESU Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiat et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Alexander Catholicæ Ecclesiæ Episcopus. SS.

Ego Hubaldus Hostiensis Episcopus, SS.

Ego Joannes Presbyter Cardinalis Sanctorum Joannis et Pauli titulo Pamachij. SS.

Ego Joannes Presbyter Cardinalis S. Marci. SS.

Ego Petrus Presbyter Cardinalis titulo S. Susannæ SS.

Ego Cynthius Presbyter Cardinalis titulo S. Cæciliæ. SS.

Ego Jacobus Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Cosmidyn. SS.

Ego Ardicio S. Theodori Diaconus Cardinalis. SS.

Ego Rainerius Diaconus Cardinalis S. Gregorij ad velum aureum. SS.

Ego Rainerius Diaconus Cardinalis S. Adriani. SS.

Ego Chunradus. SS.

Datum Lateranis per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis et Cancellarij Mense Aprili, Indictione XII. Incarnationis Dominicæ anno MCLXXVIII. Pontificatus vero domini Alexandri Pape tertij anno XX.

Rettenpacher Annal. pag. 166. — Urkundenbuch v. Kremsmünster, pag. 48, Nro. 38 ex codice Frideric.

CCLI.

1179. Kremsmünster. — Otacker, Markgraf von Steiermark, erlässt als oberster Vogt des Klosters Kremsminster neue Bestimmungen über die Rechte der Untervögte, welche während seiner Minderjährigkeit selbe sehr misabraucht haben.

IN nomine Sanctæ et individuæ Trinitatis et unius perfectæque Deitatis. Ego Odoakarus tertius Dei gratia Styrensis Marchio et Advocatus sancti Salvatoris mundi sanctique Agapiti Martyris in Chremesemonasterio cunctis in Christo renatis justitiæ adhærere semitis et a rege justorum præmio remunerari perennitatis. Divinis et humanis legibus, qui super homines principantur, ad discendum verum et justum instruuntur, ne ignari hujusmodi disciplina inveniantur. Hanc æquitatis normam ego Odoakarus Marchio Styrensis tertius considerans plurima in Advocatia mea Chremesmunster abusiva inveni, quæ dolens adolescentiæ meæ temporibus nata respectu Dei precibusque et lacrymis devictus Abbatis Udalrici Fratrumque ejusdem loci summo conamine extirpare radicitus sunt disposita. Siquidem subadvocati mei usurpaverunt sibi jura nimis dura, quæ sub examinatione meorum fidelium discussa, eorum sententia penitus adnullata sunt et evacuata. Hinc ego coactus quasi nova statuere jura, dum antiqua postposita sint ut inveterata, ad honorem Dei et salutem animæ meæ et pij patris aliorumque parentum meorum scripto et sigillo meo restauravi et deinceps præcipio eadem conservari.

Sunt autem hæc jura advocatiæ: Tria placita annuatim, duo tempore aestivali, unum hyemali. Siqua querimonia ab Abbate vel ab ejus amministratoribus judicibus meis fuerit oblata, quæ banno erit terminanda, unus cedet juri meo, duo Abbati. Furtum enim et rapina, pugna, incendium, violentia, pervasiones domorum nocturno vel diurno factæ juri meo cedent plenarie. Porro curiæ servientes coci, pistores seu quicunque curiæ servitio mancipati advocati judicio non tenentur. Vinitores quoque et piscatores placita non adibunt, nisi forte pro aliqua querimonia specialiter citati fuerint. Exactiones vero, quæ in

diversis emerserunt tum agnorum, tum frumenti, tum quorumlibet aliorum petitione, omnimodis prohibemus. Testes Liutoldus de Gutenberch, Chunradus de Chindenberch, Amelbertus de Lohhusin, Bernhardus de Trune, Wulfinch de Chafenberch, Gundaker de Styra, Pernger de Trune, Warmunt de Cierberch, Otto de Volchenstorf, Pillunch de Pernstein, Ortolf de Griezchirichen, Bruno de Ipphe, Erchengerus de Landesere, Otto Sun, Adelbertus de Chiricheim, Gotfridus de Puchsliten, Rudbertus de Pæsching, Rupertus, Bernhardus, Hartwicus, Lembertus alijque quamplures. Data Chremesmunasterij anno Dominicæ Incarnationis MCLXXVIIII.

Rettenpacher Annal. pag. 170. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 51, Nro. 39 ex cod. Frideric.

CCLIL.

1180. Passau. — Diepold, Bischof von Passau, bekräftigt einen mit dem Kloster Wilhering unter Abbt Gebhart eingegangenen Tausch, betreffend den Zehent in der Scharten und zu Arbenberg, welchen er dem Kloster für einige Besitzungen zu Duringensteten überlassen.

Diethpoldus celesti gratia Patauiensis episcopus cunctis ecclesie sue christique fidelibus salutem inperpetuum. Bonorum et nostrorum maxime predecessorum sequentes exempla pontificum, qui iusta, qui religiosa et que secundum deum fiunt, petentibus prestare consueuerunt, nos quoque in paribus negotiis pauperibus christi difficiles nos et inexorabiles exhibere non debemus, quatinus eorum subleuemur orationibus, quibus, quod conmode petunt, per effectum caritatis impendamus. Vnde scribi et sciri volumus, quod uenerabilis abbas Gebehardes de Uvilleheringen uir in sancta professione spectabilis atque feruidys cum suis fratribus nostrisque non paucis fidelibus aput Anesum in nostro sollempni capitulo nos adiit et de concambio sibi et ecclesie nostre conmodo, sicut infra scriptum continetur, optinuit. Petente nanique eidem abbati nostrorum consilio fidelium, consensv plebani Arnoldi tunc regentis ecclesiam Crimarsteten decimas in Scharten et Arbenberch per manum nobilis matrone Elysabet monasterii sui patrone tradidimys et ab ipso quasdam possessiones in Duringensteten sitas in massam bonorum ecclesie Patauiensis recepimus. Item alios quosdam agellos ecclesie Sconheringen pertinentes rogatu sacerdotis ibidem Pilgrini pro agris nostre possessionis cambiendo recepimus. De quibus uniuersis paginam hanc conscribi et sigilli nostri inpressione corroborari, sicut euidens est, dignum et necessarium

duximus monentes et futuri temporis successores nostros episcopos in domino rogantes, quatinus tales canbitiones indestructas iugiter uelint conseruare, quo debeant et ipsi suffragiis et precibus fratrum monachorum uidelicet in pretaxata abbatia nobiscum participare.

Peracta sunt hee Patanie in celebri capitulo nostro choro presente et uniuerso fidelium nostrorum collegio, anno a natiuitate domini M.C.LXXX, indictione XIII. Testes de choro sunt Fridericus decanus, Dominus Albon, Fridericus archidiaconus, Uvillehalmus archidiaconus, Heinricus scolasticus, Regnboto, Mengotus, Burchardvs, Poppo prepositus, Albertus prepositus, Uvernherus, Gozwinus, Gerhardus.

Ex nobilibus laicis Chunradus de Amcynespach, Richker de Wesen, Chadelavs de Falchenstein, Arnolt et frater suus, Rudolf de Sarlinespach, Uvalther de Gocynestorf, Chunrat de Haselbach, Uvernhart de Trasmeshusen, Uvernhart de innerburch, Heinrich de Walde, Heinricus de lonsperch, Arnolt et Egilolf de Trinbach, Gunthart. (?)

Original mit Siegel, im Archive zu Wifhering. — Stülz, Geschichte v. Wilhering, 484.

CCLIII.

Otrca 1180. 1. October. Garsten. — Otacher, Markgraf von Steyr, bestätigt einen Vertrag zwischen dem Kloster Garsten und Heinrich von Tunchenstein und seiner Gemahlin Liukard, in Betreff des Vermächtnisses der väterlichen Erbschaft der Letzteren zu Engensteten.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis otacher marchio stirensis chunrado abbati de garsten omnibusque eius successoribus in perpetuum. Omnibus christi fidelibus tam futuris quam presentibus notum fieri cupimus contractum, qui inter ecclesiam gaerstensem et inter heinricum de tönchenstein uxoremque suam liukardem filiam Reinheri de stein publice et in nostra celebratus est presentia. Itaque iam dicta liukardis postquam manu domini est tacta, ita uidelicet, quod ab hominum consortio propter infirmitatem suam debuit sequestrari, quia liberos non habebat, omne patrimonium suum in engensteten siue alias ubicunque situm, quod a Reinhero patre suo iure hereditario acceperat, prememorato heinrico marito suo presente et consentiente per manum nostram cum omni iure, quo prius ipsa tenuerat, manu potestatiua gaerstensi tradidit ecclesie tali sane ex parte abbatis Chûnradi et fratrum suorum conditione interposita, ut, quoad

Urkundenbuch des Landes ob d. Enns.

uiueret, ex administratione ipsorum necessaria corporis ibidem subsidia perciperet. Huius siquidem donationis titulo cum predicta beate uirginis ecclesia collata sibi predia integre omnia possideret, prefatus heinricus eorundem partem prediorum sibi tantum ad tempus uite sue dimitti studiose roganit coram nobis firmiter protestans, quod nec concessionis nec proprietatis nomine eadem predia sibi unquam uendicabit, sed ut statim post mortem suam cum omni supellectile ad gaerstensem iuste deuoluta redeant eeclesiam. Quia uero idem heinricus in donationem ab uxore sua seilicet linkarde prius ecclesie factam liberaliter consenserat, ipsius uxoris internentu et nostro consilio sic est ordinatum, quod ecclesia istam partem prediorum, scilicet unam curtem roth, alteram in grube et unum allodium engensteten in monte situm, ad testimonium donationis sibi retinuit et de reliqua parte sub pretaxate pactionis forma peticioni heinrici adquieuit. Huius rei testes sunt Fridericus de perge, Veluingus de chaphenperh, Veluingus de stubenperch, Heinricus de tonchenstein et frater eius albero, Erchengerus de landesere, Lantfridus de eppenstein, Otto de tron, Gerungus de strechauue, Gundacharus de styra, Perngerus de chapelle, Vvarmunt de cirberch, Otto de uolchenstorf, Arnoldus de vvartenperch, Heinricus de stolzenvverde, Heinricus de hopfavve, Dietmar de putenauue, Duringus de ternperch, Duringus sheche et frater eius Marquardus, Rudolf de gersten, Chunradus de puhlarn et frater eius Marquardus, Reinherus de tein (sic), Rudolfus Rozflam, Vvezilo de stura.

Data Kalendis Octobris Garsten.

Original mit Siegel, im Archive zu Garsten. - Kurz, Beiträge II. 520.

CCLIV.

Circa 1180. — Reinhart, Bischof von Wirzburg, schenkt dem Kloster Lambach ein von Erchenbert von Urtat ihm anheimgesagtes Lehen.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Reinhardus dei gratia wirceburgensis ecclesie episcopus. Ex officio dininitus nobis iniuncto tenemur omnibus nobis commissis prouidere, que rationabili nostre corroborationis suffragio in posterum uisa sunt egere. Inde est, quod notum esse uolumus omnibus tam presentibus quam postfuturis, quod quidam ERchenbertus de êrtal ministerialis ecclesie nostre zelo dei ductus beneficium suum, quod ab episcopatu se habere cognouit, iure

beneficii nobis resignauit, Quod nos saluti anime nostre et pie recordationis episcopi Alberonis prospicientes ecclesie beatissime dei genitricis MARIE in lambah legitima donatione contulimus ca lege, ut in perpetuum noster anniuersarius dies a christi pauperibus deo et sanctis eius ibidem servientibus celebretur. Quod ergo factum est, presentis scripti pagina confirmatimus eique auctoritatem impressione sigilli nostri dedimus. Siquis igitur id in posterum ulla sue temeritatis seu mali ingenii presumptione infringere uel infirmare attemptauerit, anathema sit MARANATHA. TESTES Perseus decanus, Gotefridus cantor, Boto prepositus, Dittricus de, bebenburg, Cênradus de froburg, Cênradus de nouo Monasterio, Berno, wernherus. Laici Waltherus de lobenhusen, Rupertus de castel, Heinricus et item Heinricus sculteti, Hermannus camerarius,

Fridericus de Hage, Merboto de eiterbah et wernhardus filius suus, Heinricus de vrtal alram frater suus, Rudolfus de eicheim. (L. S.)

Acta Anno Dominice incarnationis M. C. LXXX., Indictione XIII.

Regnante gloriosissimo Romanorum imperatore FRIDERICO, Boppone vrbano comite existente.

Original mit Siegel, im Archive zu Lambach. - Kurz, Beiträge II. 449.

CCLV.

Circa 1180. — Diepold, Bischof von Passau, beurkundet, dass Rudger von Minnenbach von Propst Heinrich zu Waldhausen die Besitzungen dieses Klosters im Markte Königswiesen zu Leibgeding erhalten habe.

Diepoldus dei gratia patauiensis episcopus. Clarescat presentium noticie et futurorum innotescat memorie, qualiter in presentia nostra apud Tulnam in memoria omnium animarum nobilis vir Rödgerus de Minnenbach propria ductus voluntate manifestauit, quod dilectus in christo filius noster Hainricus venerabilis prepositus Monasterij sancti Johannis in Walthusen possessiones, quas jam dietum monasterium in foro Chönigeswisen habere dinoscitur, ei singulis annis, quoad ipse uiuret, ad censum et ad pensionem duodecim solidorum cum coniuentia fratrum suorum dimisit hac tamen condicione interposita, quod eo decedente liberi ipsius nullam in predictis possessionibus habeant dispensandi justiciam et facultatem sed libere et sine angaria qualibet ad usus prefait monasterij debeant redire. Huius rei testes sunt Otto prepositus Patauiensis, Wolfkerus prepositus

Cellensis, Poppo de Rustpach, Purchardus de Chambe capellanus, Degenhardus et hainricus capellanj, Walther de Tannenberch, Otto de stauderesdorf, Ditrich de werdaren, Sivridus de Grifenstaine, Friderich, Manegolt, Albertus de sconenpuhele, Hainrich de Lonesperch, Diethoch pincerna, Rödolf marscalcus, Irnvridus de Gnannendorf, Hugo von dem aigen, Ortliep de Winchele, Ortliep de Widervelt, Marchwart de hintperch, Chalhoch de Tulbingen, Hugo de Puchperch, Ortwin de Merchenstaine.

Original, dessen Siegel verloren, im Museal-Archive zu Linz. — Kurz, Beiträge IV. 443.

CCLVI.

1181. 27. Februar. Nürnberg. – Kaiser Friedrich I. bestätigt dem Kloster Kremsmünster die ihm von den Herzogen von Baiern gemachten Schenkungen.

IN nomine Sanctæ et individuæ Trinitatis. Fridericus Dei, gratia Romanorum Imperator Augustus in perpetuum. Ad æterni regni me-. ritum et ad temporalis coronæ gloriam apud regem regum nobis profuturum non dubitamus, si Ecclesias Dei et quaelibet loca religiosa favore imperialis gratiæ amplectimur, si ea in suo jure fovemus, si a principibus nostris eis collata nostra auctoritate ipsis confirmamus. Proinde noverint universi imperij nostri tam praesentes quam post futuræ ætatis fideles, quod nos Cremesæ Monasterium privilegij nostri robore communire cupientes bona a ducibus Wawaria, a quibus et nos originem sanguinis ducimus, eidem Monasterio collata præsentis scripti Autentico ei confirmamus, videlicet bona illa, quæ sita sunt a flumine Horembach seorsum usque in fluvium Cremesam, Item mansum in Halle, quem proavus noster dux Welfo beatæ memoriæ eidem Monasterio contulit, ratum ei volumus permanere; Similiter et alium quendam mansum ei confirmamus, quem babet idem Monasterium in monte vicino, qui fuerat commutatus ante alterius mansi concambio, quem avunculus noster piæ memoriæ dux Henricus illi Cænobio dederat, statuentes, ut ille mansus, quem habet Monasterium per concambium loco illius mansi, quem avunculus noster contulerat, eidem Monasterio inviolabiliter permaneat. Denique Ulricus Abbas sæpe dicti loci ad nostram accedens præsentiam in solemni curia sua nobis questione ostendit, quod Engelschalcus de Huzinpach in bonis Monasterij a Cremesa per villam Vischen stratam publicam violenter sibi usurpaverit et occasione ejusdem stratæ circiter ipsam viam

undique pro placito suo ædificia locaverit, Et quia eadem violentia Principibus et toti provinciæ constitit, nos per curiæ nostræ sententiam consensu principum approbatam eandem stratam inhibemus et in irritum ducimus et ipsa bona, per quæ strata ducitur, Cremesmonasterio ad usus fratrum auctoritate imperiali confirmamus. Ut autem hæc omnia ab omnibus rata et inconvulsa in omne aevum permaneant, præsens privilegium inde jussimus conscribi et sigilli nostri impressione · communiri testibus subter notatis, qui sunt Chunradus Salzburgensis Archiepiscopus, Otto Babenbergensis Episcopus, Chuno Ratisponensis Episcopus, Diepoldus Pataviensis Episcopus, Eglolfus Aeistetensis Episcopus, Otto dux Wawaria, Liupoldus dux Austria, Marchio Bertholdus de Istria et filius suus Marchio Bertholdus de Vohburch et frater suus Fridericus Burgravius Ratisponensis et frater ejus Otto Lantgravius de Stevening, Comes Liupoldus de Pleije et ejus frater Comes Chunradus de Bilstein, Comes Cunradus de Dorimberch Castellanus de Nurimberch, Otto de Lengebach, Heinricus de Schowemberch, Wernherus de Griezbach, Wernhardus de Horbach, Chunradus de Rote et alij quam plures.

Signum Domini Friderici Romanorum Imperatoris invictissimi. Ego Gotfridus imperialis aulae Cancellarius vice Christiani Maguntinensis Archiepiscopi et Germaniae Archienacellarij recognovi. Acta sunt hae anno Domini MCLXXXI. Regnante domino Friderico Romanorum Imperatore gloriosissimo, Anno regni ejus XXX. Imperii vero XXVII. Indictione XIV. datum Norimberch III. Kal. Martij feliciter. Amen.

Original mit Siegel, im Archive zu Kremsmünster. — Rettenpacher, Annal. pag. 165. — Scheid, Orig. Guelf. III. 525. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 52, Nro. 40, woselbst das Datum mit: "in Kalendis Marcii" angegeben wird.

CCLVII.

Circa II81. Traunkirchen. – Otaker, Herzog von Steiermark, übergibt dem Kloster Traunkirchen das Patronatsrecht der dortigen Pfarre.

In nomine Sancte et individue Trinitatis*) et Filij et Spiritus Saucti Amen. Quoniam Deus, a quo bona cuncta procedunt, merito et numero sibi servientes occulta inspiratione nunc Ecclesiarum

^{*) &}quot;Patris" fehit.

instauratione, nunc Eleemosynarum largitione, nunc diversorum bonorum exhibitione peccata redimi docet, unde est, quod eiusdem miserationis instinctu premonitus spe eterne retributionis Ego. Ottacarus Dei gratia Dux Styrie exoratus a Venerabili Traunensis (sic) Ecclesie Abbatissa uidelicet Diemunda ius petitionis ibidem existentis Parochie potestatiua manu omni remota contradictione super Altare Sancte Marie contradidi ea conditione, ut nulli hereditatis mee Possessori eiusdem donationis ius sibi liceat vsurpare, sed ut potius duo uel plures Presbiteri diuinis seruitiis ibidem occupati plenarie necessaria inde habeant, qui pro remedio anime mee Parentumque meorum Orationem supplicationemque Oblationes Deo sueque Genitrici incessanter obsequerentur, si quis autem huius facti uiolator extiterit, Omnipotentis Dei et semper venerande Virginis Marie Omniumque Sanctorum uinculo anathematis perpetuo mulctatus subiaceat. Sunt etiam huius traditionis testes: Cunradus et frater eius Rudolphus de Chindeperq, Herrandus de Wildonia, Arnoldus de Wardenburg, Engelscalcus de Aurach, Ottacarus de GeneWitz, Dietmarus dapifer de Pettenav, Viricus de Chienav, Henricus de Hophav, Chunradus de Wert, Ottacarus de Stang, Livpoldus de Mitterdorf pincerna, Hiltegrinus auunculus eiusdem, Bilungus camerarius, Henricus Chnill et frater eius Dietmarus, Chunradus de Puhel, Reinbertus plebanus de Leibnitz, Henricus de Grez, plebanus et copiosa multitudo tam Ecclesiasticorum quam laicorum. Acta sunt hec in Traunkirchen Anno Incarnationis Domini M. C. LLiiii. concurrente iii. indictione IV. Epacta iii. regnante Glorioso et semper Augusto Friderico existente ..... Patauiensis Ecclesie Episcopo Diepoldo.

Aus einem Copialbuche zu Ort am Traunsee. Die Chronologie der Urkunde leidet an der heillosesten Verwirrung. Jahr Christi, Indiction, Concurrente und Epacte stimmen nicht überein. Concurrente und Epacte weisen auf das Jahr 1181, welchem übrigens die Indictio XIV., nicht IV. zukömmt.

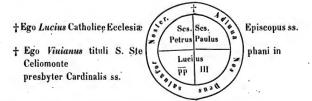
CCLVIII.

1182. 8. Mai. Velletri. — Papst Lucius III. bestätigt dem Domcapitel zu Passau alle seine Besitzungen.

LVCJVS Episcopus seruus seruorum Dei dilectis filijs FRJDE-RJCO Decano Patauiensi eiusque fratribus tam præsentibus quam futuris canonice substituendis in perpetuum. Effectum iusta postulantibus indulgere et vigor æquitatis et ordo exigit rationis, præsertim quando petentium voluntatem pietas adiuuat et veritas non relinquit. Eapropter, dilecti in Domino filij vestris iustis postulationibus clementer annuimus et præfatam Ecclesiam Patauiensem, in qua diuino mancipati estis obseguio, ad exemplar felicis recordationis Alexandri papæ predecessoris nostri Svb beati Petri et nostra protectione svscipimus et presentis scripti priuilegio communimus statuentes, vt, quascunque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia inpresentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum vel principum, oblatione fidelium seu alijs iustis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: Duas curtes villicales in Rvdelhaim, parochiam Chorphaim et Ecclesiam, quæ dicitur Hohenstat, cum pertinentijs suis, quas Regimarus Episcopus Ecclesiæ vestræ contulit, Prædia in villa Vietpach, quæ Hartvvicus de Hagenovve vobis pro remedio anime suæ et in recompensationem thesauri, quem Reginbertus Episcopus frater ciusdem Hartrvici de sacrario vestro accepit, tradidit, Ecclesiam S. Stephani de Wacreine et Ecclesiam Svvainachirchen, Ecclesiam Pecenchirchen cum pertinentiis suis, quas Episcopus Chunradus vobis contulit, Ecclesiam Ahalmingen cum pertinentijs suis, parochiam S. Pavli Patavia cum pertinentijs suis, villis videlicet et hortis Ciuitati adiacentibus, quam Episcopus Theobaldus vobis contulit, predia Vihehoven, Mosin, Vechelabrocke, Rinderholz, Hafre, Engelhartshaim, Madelgeresdorf, Mitterenhirshaim, Oberendorf, Ovvenheim, Odelperingen, Willingen, Sectionem lignorum cum pascuis in foresta iuxta Ciuitatem sita, Prædia Galcvvis, Veltkirchen, Strachen, Tvsingen, Hartperch, Visenhart, Svvaine, Chönelbach, Igilbach, Jagarn, Rainbach, Tanheim, Hvnchopten, Ospirnberge, Pocingen, Hezelingen, Aiche, Raphaltesteten, Sobene, Synnebach, Jugelbach, Langaredorf, Landindorf, Gerrichesdorf, Fringenberge, villam Chezelinesdorf et decimas de vineis et agris vestris ibidem prouenientibus, decimam apud Chrnehohesteten. Ad hæc auctoritate Apostolica inhibemus, ne Episcopus vester, qui pro tempore fuerit, possessiones aut alia bona vestris stipendiis deputata sine communi assensu Capituli vel maioris et sanioris partis infeudandi vel quomodolibet alienandi habeat facultatem. Interdicimus etiam, vt contra consuetudinem hactenus obseruatam famuli vestri, donec eos ad iustitiam exhibendam cogere volueritis, ad examen

Judicis Ciuitatis minime pertrahantur. De mansionibus quoque Canonicorum et areis ad habitationem ipsorum deputatis infra terminos designatos contra assignationem et concessionem Chunradi quondam Patauiensis Episcopi preter Canonicos ordinare vel disponere quippiam nullus attentet. De redditibus vero ad præbendas Canonicorum pertinentibus nonnisi Decano et fratribus, sicut præfatus Episcopus de communi assensu Capituli decreuisse dignoscitur, disponere liceat nec in his contra voluntatem vestram specialem sibi vendicet potestatem. Statuimus præterea, vt, si quisquam Canonicorum intestatus decesserit, facultates, quas ratione officij vel Ecclesiæ adeptus fuerat, communi Fratrum et Ecclesiæ vsui applicentur. Decernimus ergo, vt nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temere perturbare aut eius possessiones aufferre vel ablatas retinere, minuere seu quibuslibet vexationibus fatigare sed omnia integra conseruentur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, vsibus omnimodis profutura salua Apostolicæ sedis auctoritate et Episcopi vestri Canonica justitia.

Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisue persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens contra eam temere venire temptauerit, secundo tertioue commonita non reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se diuino iudieio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini redemptoris nostri Jesv Christi aliena fiat atque in extremo examine districte vittioni sub-iaceat. Cunctis autem eidem Ecclesiae sua iura seruantibus sit pax Domini nostri Jesv Christi, quatenus et hic fructum bonae actionis percipiant et apud districtum iudicem præmia æternæ pacis inueniant.

+ Ego Cynthius presbyter Cardinalis tituli sanctæ Ceciliæ ss.

- † Ego Arduinus presbyter Cardinalis tituli sanctæ Crucis in Jerusalem ss.
- + Ego Mattheus presbyter Cardinalis tituli S. Marcelli ss.
- + Ego Laborans presbyter Cardinalis S. Mariæ trans Tibrim tituli ss.
- + Ego Petrus tituli sanctæ Susannæ presbyter Cardinalis ss.
- + Ego Chunradus Sabinensis Episcopus Salzpurgensis minister ss.
- + Ego Theodinus Portuensis et S. Rufinæ sedis Episcopus ss.
- + Ego Petrus Tusculanus Episcopus ss.
- + Ego Paulus Prenestinus Episcopus ss.
- + Ego Jacobus S. Mariæ in Cosmidyn Diaconus Cardinalis ss.
- + Ego Ardicio S. Theodori Diaconus Cardinalis ss.
- + Ego Rainerius S. Gregorij ad velum aureum Diaconus Cardinalis ss.
- † Ego Gratianus sanctorum Cosmæ et Damiani Diaconus Cardinalis ss.

Datum Velletr. per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri Cardinalis et Cancellarij VI. Idus Maij, Indictione XV. Incarnationis Dominicæ Anno M.C. LXXXII. Pontificatus vero Domini Lucij Papæ III. anno primo.

Hund, Metropol. I. 375. (Edit. Monac.) - Hansiz. I. 332. - Lünig, Reichs-Archiv XVII. 777.

CCLIX.

Circa 1182. — Leopold, Hervog von Österreich, erlässt dem Kloster Garsten die Entrichtung der Mautgebühren auf der Donau.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis Liupoldus dux orientis Cûnrado abbati et fratribus eius de gersten. Ego Liupoldus dei gratia uocatus dux in Austria notum esse cupio omnibus, qui sunt fideles in domino, mee fore uoluntatis ex diuine beneficio caritatis, unluersis quidem generaliter bona desiderare, cunctis felicia prouenire, pauperes uero christi id est spiritales uiros in conmuni uita atque claustrali Regi summo sub disciplina et magisterio sancti spiritus infatigabili feruore militantes, speciali cultu caritatis semper amplecti consiliis et auxiliis muniendo contra aduersa manutenere, prout possum, quoniam qui se ipsos defendere utpote inermes non possunt justum est, ut nostris armis protecti quieti et securi domino seruire perualeant. Hinc est, quod monasterium gerstense in beate dei genetricis Marie nomine et honore constructum pio amore uenerari cupiens ab omni exactione tributi yel thelonei in descensu et ascensu danubii

uidelicet in ducendis rebus necessariis, hoc est uino, frumento, lignis ad edificia idoneis perpetua libertate absoluo ob amorem sanctissimi et gloriosissimi Sepulchri domini nostri iesu christi, ad quod inuisendum desiderabiliter propero et propter familiarem amicitiam dulcissimi amici et cognati mei Styrensis ducis odacher, quem precordialiter diligo. In huius autem caritatis locum uolo nobis uersa uice ab eisdem fratribus annuatim talentum dari, ut eadem libertatis gratia stabilis eis et inconuulsa christo protegente permaneat In Perpetuum.

Kurz, Beiträge, Il. 519. — (Bei Ludewig, Reliq. IV. 200 u. Fröhlich, Dipl. Garst. 60, nur theilweise.)

CCLX.

1183. 23. Februar. Velletri. — Papst Lucius III. nimmt das Kloster Mondsee in seinen Schutz mit Bestätigung aller Besitzungen desselben.

Lucius episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis heinrico abbatj monasterij sancti michaelis lunelacensis eiusque fratribus tam presentibus quam futuris regularem uitam professis jn perpetuum. Quotiens a nobis petitur, quod religioni et honestati conuenire dinoscitur, animo nos decet libentj concedere et petentium desideriis congruum suffragium impertirj. Eapropter dilectj in domino filij uestris iustis postulationibus elementer annuimus et felicis recordationis Innocentij pape predecessoris nostrj uestigiis inherentes prefatum monasterium beati Michaelis archangeli Lunelacense, in quo diuino estis obseguio mancipati, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti priuilegio communimus Statuentes, ut quascunque possessiones, quecunque bona idem monasterium inpresentiarum iuste et canonice possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum uel principum, oblatione fidelium seu aliis iustis modis prestante domino poterit adipisci, firma uobis uestrisque successoribus et illibata permaneant. In (quibus) hec propriis duximus exprimenda uocabulis: Locum ipsum, in quo prefatum monasterium situm est, cum omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam Steinnchirchin, Ecclesiam Wisilburch, Ecclesiam Sconinj, Ecclesiam Strahuual (sic), Ecclesiam de Abbatesdorf, Ecclesiam Vrebach, Ecclesiam Vberwange, Ecclesiam Abersse, que est filia ecclesie uestre Maninse, cum capellis in proprio fundo constructis, cum decimis et omnibus earundem ecclesiarum pertinentiis, Predium Sconwe, Predium Abbatesberge, Predium Scinnenburch, Predium Vrebach, Predium helphiwe, Predium, quod Chunradus de Irmbretingen et uxor eius Mathildis eidem monasterio contulerunt, uidelicet Irmbretingon, et apud Tettingon curiam unam et apud Ratueth (sic) mansum unum et apud Lauganc mansum dimidium cum mancipiis ad ipsum predium pertinentibus et Vineas, quas emistis apud Chremise. In parrochialibus insuper ecclesiis, quas habetis, liceat uobis sacerdotes eligere et diocesano episcopo presentare, quibus, si idonej fuerint, episcopus animarum curam conmittat, ut ej de spiritualibus, uobis autem de temporalibus debeant respondere. Obeunte uero te nunc eiusdem locj abbate uel tuorum quolibet successorum nullus ibi qualibet surreptionis astutia seu uiolentia preponatur, nisi quem fratres conmuni consensu uel fratrum pars consilij sanioris secundum dej timorem et beatj Benedictj regulam prouiderint eligendum. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum fas sit prefatum monasterium temere perturbare aut eius possessiones auferre uel ablatas retinere, minuere seu quibuslibet uexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura Salua sedis Apostolice auctoritate et diocesani episcopi canonica iustitia. Siqua igitur in futurum ecclesiastica secularisue persona hanc nostre constitutionis paginam sciens contra eam temere uenire temptauerit, secundo tertique conmonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque suj dignitate careat reamque se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore et sanguine dej et dominj redemptoris nostri iesu christi aliena fiat atque in extremo examine diuine ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua iura seruantibus sit pax domini nostri iesu christi, Quatinus et hic fructum bone actionis percipiant et apud districtum iudicem premia eterne pacis inueniant. Amen Amen Amen.

(Signum Pape.)

(Monogramma.)

- † Ego Lucius catholice ecclesie episcopus s. s.
- † Ego *Theodinus* portuensis et sancte Rufine sedis episcopus ss. Ego *Henricus* Albanensis episcopus ss.
- † Ego Petrus presbyter cardinalis tituli sancte Susanne ss.
- † Ego Viuianus tituli sancti Stephani in celio monte presbyter cardinalis ss.
- † Ego Jacobus diaconus cardinalis sancte Marie in Cosmydyn ss.
- † Ego Arditio diaconus cardinalis Sancti Theodorj ss.

- † Ego Laborans (?) presbyter cardinalis sancte Marie trans tiberim tituli calixti ss.
- + Ego Ranerius Presbyter Cardinalis sanctorum Johannis et Pauli tituli Pamachii ss.
- † Ego Hubertus presbyter Cardinalis tituli sancti Laurentij in damaso ss.
- † Ego Pandulfus presbyter Cardinalis tituli basilice duodecim Apostolorum ss.

- † Ego *Gratianus* sanctorum Cosme et Damianj diaconus Cardinalis ss.
- + Ego Bobo diaconus cardinalis sancti angeli ss.
- + Ego Gerardus sancti Adriani diaconus cardinalis ss.
- † Ego Soffredes diaconus Cardinalis sancte Marie in uia lata ss.

Datum Velletri per manum Alberti Sancte Romane ecclesie presbyteri Cardinalis et Cancellarij vij. Kalendas Marcij, Indictione ij. Incarnationis dominice Anno M. C. LXXXIJ. Pontificatus uero domni Lucii pape III. Anno ij.

Original auf Pergament, dessen an gelben Seidenfäden hängend gewesene Bulle verloren gegangen ist, im k. k. Haus-, Hof- und Staatsarchive zu Wien. Lucius III. wurde am 6. September 1181 gekrönt. Das zweite Jahr seines Pontificats begann somit am 6. September 1618 gekrönt. Das zweite Jahr seines Pontificats begann das Jahr nach der Zeitrechnung der Florentiner mit dem 25. März und bediente sich der kaiserlichen Indiction, welche mit dem 24. September beginnt. — Chron. Lunelae. 136. — Pez, Cod. Dipl. epist. II. 34.

CCLXI..

1183: 21. Juli. Passau. — Dietpolt, Bischof von Passau, bestätigt die Freiheiten und Rechte des Klosters St. Florian in Bezug auf das Hospital zu Vöcklabruck und die Pfarrkirche Schöndorf.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Diebaldus diuina fauente clementia patauiensis episcopus cunctis christi fidelibus tam futuris quam presentibus salutem in domino perpetuam. Diuinis instruimur monitis et apostolicis incitamur exemplis, ut necessitatibus pauperum christi pro modulo nostro subveniamus et temporalibus subsidiis eterne retributionis premia conquiramus. Quod nos adtentius considerantes et tam nostre miserie quam ipsorum indigentie consulentes nostra auctoritate roboramus et in perpetuum confirmamus, quod antecessores nostri episcopi uiri sanctissimi, presul Reinbertus verus pontifex et episcopus Chronradus propugnator ecclesiarum dei instinctu diuino et apostolico muniti priuilegio fecisse dinoscuntur. Hospitale

siquidem in Vechelahebrucke a quodam Pilgrimo nobili uiro deo deuoto de scalcheim initiatum et suis redditibus, sicut in priuilegiis antiquioribus accepimus, accumulatym adjacentis parrochie, que dicitur Scroendorf, omnimodis utilitatibus adiquare et promouere curauimus nostra uolentes, que nos spectabat in eadem ecclesia, carere annuali iusticia et eidem hospitali integraliter cuncta prouenire, que prefata parrochia dinoscitur posse persoluere, ob amorem sancti Egidii confessoris christi, in cuius honore capella ibidem a prefato Pilgrimo constructa est. Prouida ergo consideratione in futurum precauentes, ne res diuinis obsequiis deputate et usibus pauperum christi illic expetentium adtribute vana distractione prouisorum, ut fieri solet, dilabantur, statuimus et nostra auctoritate perpetualiter firmamus, quatenus domnus Engelbertus venerabilis prepositus S. Floriani Martyris christi, cuius diligentia et instanti industria hoc priuilegium conquisitum est, eiusque successores prefatum hospitale in sua dispositione et ordinatione totaliter habeant et ne quicquam illic perperam uel usurpatione cuiuslibet persone uel simulate religionis specie de cetero fieri possit, nostra freti auctoritate provideant inutiles personas amouendo et pro suo arbitrio idoneas et eidem officio congruas instituendo. Et ne de cetero quisquam successorum nostrorum possit infringere nostre donationis et huius priuilegii nostri rationabilem concessionem, que non solum nunc a nobis verum etiam ab antecessoribus nostris deo et hominibus dilectis episcopis, ut supra memorauimus, stabilita est, sigilli nostri inpressione iussimus insigniri presentis pagine testificationem, quatenus cum eisdem patribus nostris percipere mereamur portionem. Si quis uero temerario ausu, quod absit, prefatum' hospitale dirucre, diminuere, distrahere quolibet ingenio uel machinatione temptauerit et res pauperum illic recipiendorum dissipauerit et inutiliter consumpserit, nouerit se diuina feriendum ultione et districti examinis non euadere, nisi resipuerit, animaduersionem. Quicumque uero largitate munerum suorum, prediorum, mancipiorum seu quolibet genere elemosinarum eidem xenodochio pro amore christi et honore S. Egidii confessoris christi subuenerit, a domino bonorum omnium remuneratore perpetue retributionis premia indubitanter recipiet et cum exultatione manipulos laborum suorum in fine metet.

Acta sunt hec anno ab incarnatione domini iesu christi millesimo centesimo LXXXIII. Indictione VI. XII. Kalendas augusti. Data eodem die patavie super chorum.

Ego fridericus decanus ss. Ego heinricus de ahusen prepositus de matse ss. Ego Volricus prepositus de ardacher ss. Ego Purchardus de Chambe ss. Ego Heinricus scolasticus ss. Ego Fridericus de sancto sixto ss. Ego Wolfker prepositus de munster ss. Ego Wernherus scriba ss. Ego Rempoto de porrenheim ss. Ego Taegno ss. Ego Meingotus de ibenperch. Ego Willehalmus de tekkendorf. Ego Reogerus de ahamen ss. Ego Meinhalmus tuomplebanus ss. Ego Rovdegerus de lauffe ss. Ego Heinricus de gruonenburch ss. Ego Chuonradus plebanus de sirnich ss.

Original mit Siegel, im Archive zu St. Florian. -- Mon. boiet XXIX. II. 23. Stülz, Gesch. v. St. Florian, pag. 268.

CCLXII.

1183. 12. August. Lorch. — Otto II., Bischof von Bamberg, bestätigt die von seinen Vorfahren, namentlich von Bischof Otto dem Heiligen, dem Kloster Gleink ertheilten Privilegien und Besitzungen.

In nomine sancte et individue trinitatis patris et filii et spiritus sancti amen. Otto secundus divina fauente elementia babenbergensis episcopus Omnibus christi fidelibus tam futuris quam presentibus salutem inperpetuum. Quia ratio officij nostri hoc expostulat, ut sacris ecclesiis ob honorem dei omnipotentis in omnibus debeamus sideliter prodesse, Sed specialiter tamen hiis, que ad manum nostram pertinent. Hoc pio affectu considerantes, notificamus cunctis christi fidelibus, qualem beniuolentie et gratie sollicitudinem circa Monasterium Glvnicense fecerimus. Siquidem venientes in partes illas a fratribus eiusdem Monasterij sumus benigne suscepti et humane tractati, quorum fideli deuotione incitati privilegia ipsius Monasterij nobis monstrare iussimus, legimus et relegimus omniaque ivra, libertates, gratias et utilitates, quas sanctus Otto episcopus in initio fundationis ipsius Monasterij ac alij antecessores nostri ipsi Ecclesie donauerant, sient etiam in corum privilegiis inucnimus, nos respectu eternorum premiorum cum consilio Canonicorum nostrorum ac Ministerialium ecclesie nostre quasdam eis augmentando meliorauimus et auctoritate nostra firmiter duximus roborandas, videlicet, quod omnes possessiones et alia, que Monasterium Glynicense a nostra Ecclesia possidet uel perpetuo habere poterit, sub defensione principis Stirie consistant. Ipse uero dictus princeps Stirie propter deum fideliter defendat ac protegat ipsam Ecclesiam sine omni conmodo temporali. Item familia Glvnicensis cum familia babenbergensi sine ullo ivris sui dispendio matrimonia libere contrahat totaque filiorum ac filiarum successio ad Glunich pertineat. Item ligna quibuslibet usibus necessaria in hagwalde et in pirno monte nominatim expressa et in omnibus nostris forestis et siluis, dum tamen non dent aliis neque uendant, dictum Monasteriym Glenicense et omnes in sua possessione existentes desecandi et auferendi pro suis presertim vtilitatibus liberam habeant potestatem. Item in omnibus locis et alpibus nostris suos greges pascendi liberam habeant facultatem. Item omnibus Militibus et Ministerialibus Ecclesie nostre seu aliis cuiuscunque nominis beneficia a nobis in pheodo uel sub ivre hominii habentibus licentiam et liberam potestatem contulimus iam dicto Monasterio Glenicensi fratribusque ibidem deo serujentibus potestative conferre possessiones, predia, beneficia, decimas et mancipia sua sev quelibet dona tam in Siluis quam in agris cum omnibus vsufructuariis, quesitis scilicet ac inquirendis. Ut autem idem Monasterivm in tantum proficiat, quod etiam ab ipsius abbatibus et fratribus indempnis permaneat, volumus et Statuimus firmiter obseruandum, quod nullus abbas et conuentus ipsius Ecclesie vendat vel ad aliud alienationis genus pertrahat, quicquid in possessionibus et jvribus inuentum fuerit Monasterij prelibati, nisi consensus Ecclesie accesserit babenbergensis et principis Stirie. Preterea possessiones, quas in pirno monte eidem Monasterio antea dederamus, ipsis fratribus iterato confirmamus, videlicet Siluam quandam totam, que ava Casearia ab incolis nuncupatur, Terminis istis veris et legitimis jn presentia nostra et Optimatum nostrorum evidenter expressis, Scilicet a monte Wuruchkogel in vno latere montis ipsius directim per uallem usque ad montem Langwat secundum descensum pluuialis aque per totam augyam usque in Tyecha; Et a monte Langwat secundum descensum Riui et vallis ipsius montis usque in Tyecha descendentia Et a fluuio Tyecha usque ad Sebach Et per riuum Sebach sursum usque ad Stagnum Et ipsum Stagnum totum, de quo nomen sumpsit de Sebach, Et a Stagno sursum vsque ad Lacum Lawen Et a Lacu Lawen usque per fontem (sic) Et a foute per rupes, que dicitur Torstaein Et Torstaein sursum usque ad Willdense Et a Willdense usque in pirnse deorsum Et a pirnse secundum descensum Rivi Tyecha directim per totum montem Swerzenberch infra et supra culta et inculta cum alpibus usque in Sebach, Insuper alterum montem Gêlch et salinam, que in ipso est, Et omnia hine et inde ex latere montis vndique iacentia,

Et supra ipsum montem Gêlch silvam totam cum omni vtilitate, que ibi nunc est aut perpetuo fieri poterit. Sed et eo die dicto Monasterio contulimus trans flumen Tampach in villa Gaersten mansum Gozilai venatoris an der Wure cum proximo pheodo sibi adiacenti. Item volumus et firmiter Statuimus obseruandum, vt nullus iudicum Siue officialivm ecclesie nostre aliquam exactionem potestatiuam sev jurisdictionem in quibuscunque memorati Monasterij prediis, possessionibus, hominibus aliqualiter exercere debeat. Et ne ista tradicionis nostre pia actio vmquam ab aliquo successorum nostrorum sev hominum aliorum infringatur, cum banno domini nostri jesu christi omniumque sanctorum nec non et nostro Sub excommunicationis et anathematis vinculo districtius prohibentes, ne quisquam deinceps id, quod indulsimus sive concessimus Monasterio Glenicensi infringere uel cassare aliqualiter audeat uel presumat. Hocque, quod fecimus, sollempniter nostro sigillo profitemur. Huius rei testes sunt: Diedpoldus venerabilis pataviensis ecclesie Episcopus, Albero decanus, Jacobus archypresbiter, Adelbertus archypresbiter, Canonici ecclesie pataviensis, Haeinricus maior prepositus ecclesie babenbergensis, Perchardus decanus, Tiemo prepositus Sancti Stephani, Viricus archidyaconus, Eberhardus Cantor, Chunradus Custos, Canonici ecclesie babenbergensis, Perchdoldus dilectus consanquineus noster dvx Meranie, Leutoldus de Wallerstaeine, Vlricus de Wiltberch, Amelbreht de Lochesin, Ortolfus de Tollet, Pillunch de Kyrchaeime, Ekkart de Limeze, Laentfrit de Eppenstaeine, Alramus de Kambe, Arnoldus. de Kamere, Hermannus, Marquardus slikarij, Pilgrimus de hage, Erkenpoldus de hagwalde, Starchandus, Redigerus et frater eius Otto, Warmundus de Cirberch, Haeinricus stirbenze et alter Haeinricus, Hvgo der Gaerwer cum multis aliis. Datum apud Laureacum in ecclesia Sancti Laurentij, ubi etiam eodem die Triginta septem prelati cum multitudine cleri conuentum sollempniter celebrabant, Anno pontificatus nostri sexto, Anno ab inCarnatione domini Millesimo Centesimo Octogesimo Tertio. Pridie Idus Avgvsti, Indictione septima.

Regnante domino nostro Jesv Christo In Eternum feliciter Amen.

Original mit Siegel, im Archive zu Gleink. — Kurz, Beiträge, III. 319. — Hormayr's Werke, III. 428.

CCLXIII.

1183. 12. August. Lorch. — Otto II., Bischof von Bamberg, bestätigt dem Kloster Gleink die von seinen Vorfahren demselben ertheilten Freiheiten und Rechte, namentlich über die Besitzungen im Garstenthale.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis patris et filii et spiritus sancti amen. Otto secundus divina fauente clementia babenbergensis episcopus Omnibus christi fidelibus tam futuris quam presentibvs salutem inperpetuum, Quia ratio Officii nostri hoc expostulat, ut sacris ecclesiis ob honorem dei omnipotentis in omnibus debeamus fideliter prodesse. Sed specialiter tamen hiis, que ad manum nostram pertinent. Hoc pio affectu considerantes Notificamus cuncțis christi fidelibus, qualem benivolentie et gratie sollicitudinem circa Monasterium Glynicense fecerimus. Siquidem venientes in partes illas a fratribus eiusdem Monasterij sumus benigne suscepti et humane tractati, quorum fideli deuotione incitati privilegia ipsius Monasterij nobis monstrare ivssimus, legimus et relegimus, omniaque ivra, libertates, gratias, et utilitates, quas sanctus Otto episcopus in initio fundationis ipsius Monasterij ac alij antecessores nostri ipsi ecclesie donauerant, sicut etiam in eorum privilegiis invenimus, nos respectu eternorum premiorum cum consilio Canonicorum nostrorum ac Ministerialivm ecclesie nostre quasdam eis augmentando meliorauimus et auctoritate nostra firmiter duximus roborandas. Uidelicet, quod omnes possessiones et alia, que Monasterivm Glunicense a nostra ecclesia possidet. uel perpetuo habere poterit, sub defensione principis Stirie consistant. lpse uero dictus princeps Stirie propter deum sideliter defendat et protegat ipsam ecclesiam sine omni conmodo temporali. Item familia Glunicensis cum familia Babenbergensi sine ullo ivris sui dispendio matrimonia' libere contrahat totaque filiorum ac filiarum successio ad Glenich pertineat. Item ligna quibuslibet usibvs necessaria in Haqwalde et in Pirno monte nominatim expressa et in omnibus nostris forestis et silvis, dum tamen non dent aliis neque uendant, dictum Monasterivm Glénicense et omnes in sua possessione existentes, desecandi et auferendi pro suis presertim vtilitatibus liberam habeant potestatem, Item in omnibus locis et alpibvs nostris suos greges pascendi liberam habeant facultatem, Item omnibus militibus et Ministerialibus ecclesie nostre sev aliis cuiuscumque nominis beneficia a nobis in pheodo uel sub ivre hominij habentibus licentiam et liberam

potestatem contulimus iam dicto Monasterio Glônicensi fratribusque ibidem deo seruientibus potestative conferre possessiones, predia, beneficia, decimas et mancipia sua sev quelibet dona tam in siluis quam in agris cum omnibus usufructuariis, quesitis scilicet ac inquirendis, Ut autem idem Monasterium in tantum proficiat, quod etiam ab ipsius Abbatibus et fratribus indempnis permaneat, volumus et statuimus firmiter obseruandum, quod nullus Abbas et conuentus ipsius ecclesie uendat vel ad aliud alienationis genus protrahat, quicquid in possessionibus et ivribus inuentum fuerit Monasterii prelibati, nisi consensus ecclesie accesserit babenbergensis et principis Stirie, Preterea possessiones in Pirno monte, quas illustris dominus Otakerius Stirensis Marchio ab ecclesia babenbergensi ivre pheodali possederat, per manys reuerendi patris sancti Ottonis predecessoris nostri babenbergensis ecclesie episcopi taliter resignauit, ut easdem conferret Monasterio Glunicensi, quod et fecit, dicti Monasterij fratribus confirmamus, Uidelicet siluam quandam totam, que Awa Casearia ab incolis nuncupatur, terminis istis ueris et legitimis in presentia antedicti Uenerabilis sancti Ottonis babenbergensis episcopi et optimatum suorum euidenter expressis, Scilicet a monte Wurchkogel in vno latere montis ipsius directim per uallem usque ad montem Langwat secundum descensum pluvialis aque per totam Argyam usque in Tyecha, Et a monte Langwat secundum descensym Rivi et uallis ipsius montis usque in Tyecha descendentia. Et a fluvio Tyecha usque ad Sepach Et per Rivum Sebach sursum usque ad Stagnum et ipsum Stagnum totum, de quo nomen sumpsit der Sebach, Et a Stagno sursum usque ad Lacum Lawen Et a lacu Lawen usque per fontem Et a fonte per Rypes, qui dicitur Torstaein, Et a Torstaein sursum usque ad Willdense Et a Willdense usque in Pirnse deorsum, Et a Pirnse secundum descensum Rivi Tyecha, directim per totum montem Swerzenberch, infra et supra, culta et inculta cum alpibus usque in Sebach. Insuper alterum montem Gelch et Salinam, que in ipso est, Et omnia hinc et inde ex latere montis undique iacentia Et super ipsum montem Gylch siluam totam cum omni utilitate, que ibi nunc est aut perpetuo fieri poterit, Et ut sepedicto in Monasterio Glenicensi cultus divini nominis per nos etiam augeatur, donauimus de consilio Canonicorum ecclesie nostre dicti Monasterii fratribus trans flumen Tanpach in villa Gersten mansum Gozilai uenatoris an der Wure cum proximo pheodo sibi adiacenti. Item uolumus et firmiter

statuimus observandum, ut nullus iudicum vel officialium ecclesie nostre aliquam exactionem potestativam sev ivrisdictionem in quibuscunque memorati Monasterii prediis, possessionibus, hominibus aliqualiter exercere debeat. Et ne ista traditionis nostre pia actio unquam ab aliquo successorum nostrorum sev hominym aliorum infringatur, cum banno Domini nostri iesu christi omnivmque sanctorum nec non et nostro sub excommunicationis et anathematis vinculo districtius prohibentes, ne quisquam deinceps id, quod indulsimus siue concessimus, Monasterio Glvnicensi infringere vel cassare aliqualiter audeat uel presumat. Hocque, quod fecimus sollempniter, nostro sigillo profitemur. Huius rei testes sunt: Diedpoldus venerabilis Pataviensis ecclesie episcopus. Albero Decanus, Jacobus Archypresbiter, Adelbertus archypresbiter Canonici Pataviensis ecclesie. Heinricus maior prepositus ecclesie babenbergensis, Perchardus Decanus, Tyemo prepositus sancti Stephani, Vlricus archidyaconus, Eberhardus Cantor, Chvnradus Custos, Canonici ecclesie babenbergensis, Perchtoldus dilectus consanguinevs noster dux Meranye, Leutoldus de Walerstaeine, Vlricus de Wiltperch, Amelpreht de Lochvsen, Ortolfus de Tolet, Pillunch de Kyrchaeime, Ekkart de Lymeze, Laentfrit de Eppenstaeine, Alrammus de Kambe, Arnoldus de Kamer, Hermannus, Marquardus Slikarij, Pilgrimus de hage, Erchenpoldus de Haqwalde, Starchandus, Rudigerus et frater eius Otto. Warmundus de Cyrberch, Heinricus stierbenze et alter Heinricus, Hugo der Gaerwer cum multis aliis.

Datum apud Laureacum in ecclesia sancti Laurentij, vbi etiam eodem die Tredecim (sic) prelati cum multitudine cleri conuentum sollempniter celebrabant, Anno pontificatus nostri sexto, Anno ab Incarnatione Domini Millesimo Centesimo Octogesimo Tertio, Pridie idus Augusti, InDictione Septima, Regnante Domino nostro iesu christo In eternum feliciter, Amen.

Original mit Siegel, im Archive zu Gleink. — Kurz, Beiträge, III. 319. — Hormayr's Werke, III. 428.

CCLXIV.

1184. 2. April. — Chuno, Bischof von Regensburg, stellt dem Kloster Mondsee den Forst Abernsee wieder zurück, nachdem Letzteres sein Anrecht daran nachgewiesen.

In nomine Sanctæ et Individuæ trinitatis. Chuno Dei gratia Ratisbonensis Ecclesiæ Episcopus licet immeritus In perpetuum. in

eo sumus loco et officio licet immeriti Domino providente constituti, ut omnibus sub nostro regimine existentibus Jura sua studio paternæ sollicitudinis conservemus illæså et his maxime, qui sub sanctæ conversationis religione in laudibus divinis continuo inveniuntur emancipati, ne de minori possimus vigilantia reprehendi, si permiserimus eos sua justitia defraudari. Omnium igitur tam præsentium quam futurorum noverit industria fidelium, quod prædecessores nostri et nos cum eis habuimus in usibus nostris Forestam, quæ dicitur Abernsee ita tamen, quod Dominus Abbas de Monsee cum sua congregatione dicerent se tam a nobis quam a prædecessoribus nostris pati injuriam, maxime cum eandem Forestam antiqua Imperatoris traditione et longissima possessione Monasterium idem quiete possederit multo tempore. Nolentes itaque vel Episcopatum vel Monasterium sua defraudari Justitia, diligenti inquisitione adhibita invenimus certissima veritate, Forestam prædictam eidem Monasterio de Jure debere contingere. Quia ergo de Justitia Ecclesiæ nostræ nihil credimus deperire, si, quæ aliena sunt, desistimus possidere, sub præsentis paginæ testimonio certificamus, quod a possessione prædictæ Forestæ omnino, (sicut et justum fuit,) cessimus et ex abundanti justitia eandem Forestam prædicto Monasterio super altare B. Michaelis manu propria tradidimus. Hi autem sunt termini ejusdem Forestæ: In occidente a rivo Zinckinbach, ubi ipse Abernsee influit, et ab oriente, ubi Tinnilbach in lacum influit usque ad locum, ubi İskila in Trunam cadit, et ex alia parte terminum habet usque ad Wizzinbach, quo et ipse in Attersee manat, et ad alium Wizzinbach usque dum influit Trunam. Ne qua ergo spiritualis sæcularisve persona hanc nostram traditionem immutare præsumat, ipsam nostri auctoritate præcepti sub vinculo anathematis ratam haberi præcipimus. Et ne a fide et memoria successorum nostrorum hæc nostra traditio possit excidere, hanc inde chartam sub testimonio multorum fecimus inscribi et nostro sigillo jussimus insigniri. Sunt autem hi testes: Clerici Godefridus Præpositus, Ruprecht, Marquardus Decanus, Udalricus, Rudigerus. Hi autem laici: Comes Heinricus de Francehusen, Friderich Landgrave, Comes Rapoto de Ortenberge, Albero de Zoolfiunge, Friderich de Peringe, Rudiger de Waltsteine, Otto de Valchensteine, Radolth de Gisilingen, Dietrich de Reitenbuch, Gumpold an der Heide, Chunrat de Kirthorff, Rudiger de Stein, Hartveich de Lichtenberge, Gerloch de Nuzdorff, Otto Marsalch, Heinrich Hek, Dietrich de Kirphern, Chunrat Kügel, Chunrat de Henhusen, Arbo de Aheim et alii quam plures. Facta est autem hæc traditio anno ab incarnatione Domini nostri Jesu Christi M. C. LXXXIV. IV. Non. April. Indict. II. Imperatore Friderico regnante.

Chron. Lunaelac. pag. 139. — Pez, Thes. VI. II. 40. — Ried, Cod. Ratisb. I. 265.

CCLXV.

1184. Im Mai. Mainz. — Kaiser Friedrich I. nimmt das Kloster Admont in seinen und des Reiches besondern Schulz und bestätigt demselben seine Besitzungen, namentlich die bei Ens. Ulsbach, Hall, am Hausruck und bei Wels.

IN nomine Sanctæ et Individuæ Trinitatis. Fridericus Romanorum Imperator Augustus. Aequitas rationis et censura Justiciæ Maiestatem nostram ammonent et invitant, ut ad Munimen et protectionem Ecclesiarum Dei, quibus ordinatione Divina prodesse tenemur et adesse, solatium gratiæ nostræ clementer extendamus, specialiter autem ad illas, a quibus orationum suffragia et spem salutis nostræ gaudemus in Christo Jesu suscipere. Hujusmodi namque affectuoso pietatis opere sic per bona temporalia transire speramus, ut eo propitiante, qui dat salutem Regibus, æternam beatitudinem consequi mercamur.

Ea propter cognoscant universi Romani Imperii fideles præsentes et futuri, quod nos intuitu Divinæ remunerationis et nostra omniumque Parentum nostrorum salute nec non et respectu Religionis ac obtentu participationis bonorum operum et orationum Agmundensis Congregationis eandem Admontensem Ecclesiam, Abbatem, Monachos et fratres ibidem Deo servientes, familiam et omnia bona prædicto Monasterio pertinentia sive a fundatore Gebhardo Salzburgense Archiepiscopo et ejus successoribus sive ab aliis fidelibus tradita seu fratrum Labore et industria rationabiliter conquisita, sicut in privilegio piæ recordationis Chunradi senioris et aliorum Successorum ejus suis distincta censentur Vocabulis, Videlicet hæc:

Ex dono bonæ memoriæ Gebhardi Salzpurgensis Archiepiscopi fundatoris ejusdem Cænobii in valle Admontensi fundum Ecclesiæ S. Blasii et quæcumque Hemma Comitissa ibi habuit; Patellam salis in vicinia Monasterii apud Halle et maximam partem adjacentis nemoris. Ex dono successorum ejus Tiemonis et Chunradi et Ebirhardi Archiepiscoporum Curtem ex altera parte alvei, qui dicitur Admunt, et

reliquum nemoris et præconium ultra fluvium Anesis; Patellas et salinas apud Halle cum Augia, quæ adjacet flumini prædicto, et forestum omne ad Wenge pertinens cum Novalibus, Curtes Rudindorf, Kriezzovve, Pleberch, Arnich, Rute, Chrumpovve, Jonspach et quæ dederunt prædicti Episcopi in variis usibus alpium et montium, ubi sal coquitur et ferrum foditur, cum agris, silvis, pratis, aquis aquarumque decursibus a rivulo Zedlize usque Frodnize et a Lusah usque Slayph cum piscationibus et Venationibus in prædictis terminis et apud S. Gallum Novalibus et omnibus Justitiis suis. In eadem Valle sua et in Nemoribus seu montanis eorum tam remotis quam prope positis sive in Karinthia seu Marchia vel in omnibus prædiis suis, ubicumque venæ salis seu argenti vel ferri aut cujuslibet generis Metalli fodinæ reperiri poterunt.

Ex Dono quoque Chunradi primi Domum Hospitalem Friesach cum prædiis et omni Jure suo. Ex Dono Nobilium quorundam Reinheri videlicet et Petrissæ et aliorum consanguineorum Livtoldi Abbatis Admuntensis Allodia Touernich et Chirchaim cum omnibus pertinentiis suis; Prædium ad Segeriz, prædium ad Cholmunz, in Gnessovv et Purchstall, prædium in Tobilarn et Micheldorf. Ex Dono Chunradi secundi Archiepiscopi prædium Rapotindorf et Guctinbrunnen et Aichen et aliis possessionibus Machthildis matronæ. Ex Dono Gebehardi Archiepiscopi prædium Zezzen et Altenhoven et Lelin, Prædium ad Pisvvich et in Zozzin. Ex Dono Marchionis Otakari et ejus filii Oda. Ducis alpem Schoverin ad idem prædium pertinentem, Quicquid apud Grazlup et Pals habent. Ex Dono Gebhardi prædium Tiufenpach et Aichdorf, Praitenvvrt cum omnibus pertinentiis eorum; Quicquid apud Gurzeim et Wenge et in Thauro monte habent et Triebin cum omnibus pertinentiis suis, prædia ad Duas Griezin et Dietmarsdorf, Perndorf, Siginsdorf, Stade, Strechovve, Puhel cum omnibus pertinentiis suis.

Ex Dono Chunradi primi Archiepiscopi prædium Jeringe inferius, ex Dono Gebehardi Jeringe superius cum omnibus appendiciis eorum. Ex Dono Chunradi et Ebirhardi Archiepiscoporum prædium Gotefridi Mukkinnovve cum omni Jure suo. Prædium Gazzovve et Velkis cum adjacentibus prædiis, prædium Averam et Culme, prædium Lazlavvsdorf, Silvam, quam dedit Otaker Dux inter Losniz et Gamniz, prædium Strazganch, quod fuit Guntheri Marchionis et Conradi Comitis de Pilstein et Stubenich et Fustriz cum omnibus pertinentiis

suis et cunctis, quæ in *Marchia* habent, prædiis; Prædium *Ratelach*, quod fuit *Comitum Weriandi* et *Pernhardi*; Quicquid habent *Lufniz*, *Waltinpach*, *Chomer* et *Mutarn*.

Ex Dono Nobilium Treboch et Tunevviz, quinque Curtes ad pontem S. Stephani cum molindino; Quicquid apud sanctum Benedictum et Puech et Lobnick et Chrotendorf et Chrovvath et juxta Muram fluvium et Liesnich et apud Lungovve et Chats prædiorum habent. Ex dono Nobilium prædia Mitterndorf et Pirchenvvanch et Selsniz. Ex dono Ebirhardi Archiepiscopi duos mansus in villa Techanschirchen. Ex dono Nobilium quæcumque apud Wurvilach, Potsach, Gomvaren, Pfafstete, Modelansdorf et Aichove et Volindorf possident. Ex dono Wielandi et uvoris suæ Jutæ prædium Chrovvat et Vurvelath et Gumpoldischirchen, vineam ex dono Gebhardi Rust, Arnisdorf, Welmnich, Winden cum appenditis eorum. Apud Wachove quidquid Comes de Wolfrathusen apud Prunnen, quicquid Fridericus advocatus apud Luthinove, quidquid Gotefridus de Weterfeld eis dederunt.

Ex dono Nobilium vineta apud Chremise cum molendino et quæcumque inibi et apud Pielach et ubicumque in Austria apud Ens et Ulspuch, Prædium apud minus Halle, quod Ducis nuncupatur, quæcumque circa Housrukk et circa Wels possident, Apud Tresvviz et Luezen prædia. Ex dono nobilium prædia Haginperg, Wizzenbach Obilarn, Gundakeringen, Slabenich. Ex dono Archiepiscoporum Sundermaningen, Peukkarn, Irintal, Tutisinpach, Aich, Winchlaren, Eberhartingen, Hovemarn, quod emerunt; Prædium apud Hus superius et inferius, Inensvvalde et Rastat, Schratengastei, Uricenvvalde, Pongovve, Prædia cum novalibus usque Horginprukke, prædium Mitternhove, Wenge, Elmovve a Gebhardo Archiepiscopo Salzpurch, Hyrshalm cum appenditiis eorum. In villa Baierhalle quæcumque a Comite Pertholdo et Ottone Palatino dono vel concambio acquisierunt. Ex dono nobilium quidquid apud Pergen, Imberheim, Hatiprechtisprunnen, Hasilbach, Surloch, Hesilvvanch, VVilpach, VVetilchaim, Uralsdorf, Cramperch et quæcumque in Bavaria habent, prædium Elsindorf, quod fuit Ulrici et Pernhardi et omnia, quæ ibidem emerunt.

Hæc ergo omnia, quæ Admontensis Ecclesia in prætaxatis loeis et aliis similiter legitime possidet et quæcumque ei pertinent in terris, agris, vineis (aquis) aquarumque decursibus, silvis, pratis, pascuis, locis cultis et incultis, infra terram et supra terram et ea, quæcumque post indulta eis privilegia vel ante eorum collationem justo adoptionis titulo dinoscuntur possedisse vel præstante Domino imposterum juste sunt adepturi, sub alis et aquilis Imperatoriæ Majestatis conservanda suscepimus et defensanda constituentes vel debita usuum integritate possideant, quæ de Regalibus Imperii a Salzburgensi Ecclesia nomine Elemosynæ susceperunt et possidere dinoscuntur.

Ad augmentum quoque Imperialis gratiæ clementer eis indulgemus et confirmamus, ut in sæcularibus judiciis per omnem vallem ipsorum nullus advocatorum vel aliorum judicum quippiam sibi juris vendicet, sed Abbatem et fratres ejus, sicut hactenus habuerunt, libere respiciant, Insuper adjicientes Imperialis edicti vigore, ut quemadmodum Gebhardus Comes de Purchousen advocatus quondam monasterii et successor ejus Patruus noster Dux Austriæ Hainricus advocatiam ejusdem Monasterii habuisse dinoscuntur et sicut idem Dux Hainricus et filius ejus Dux Liutpoldus privilegiis suis eidem confirmaverunt Ecclesiæ, ita irrefragabiliter observetur, scilicet quod nec ipsi advocati nec fideles eorum placita, bannos, modios vel pecudes a fratribus ipsis vel hominibus eorum exigant; Insuper ut nec ipsis advocatis nec aliis potestatibus liceat de advocatia bonorum ejusdem Ecclesiæ quempiam inbeneficiare, sed fideles et amicos suos dilectionis tantum intuitu tutores ac defensores monasterii instituat. Idipsum quoque in tota terra Ducis Stirensis consanguinei nostri et in Karinthia perpetim observandum statuimus.

De libero quoque per omnem terram Ducis Styrensis transitu et teloneo ab eis non exigendo, sicut ipse Dux Otaher et pater ejus fratribus jam dictæ indulserunt Ecclesiæ, et nos indulgemus et confirmamus statuentes et Imperiali auctoritate sancientes, ut nulla omnino persona humilis vel alta, secularis seu ecclesiastica hanc auctoritatis nostræ paginam aliquibus damnis injuriarum seu calumniis audeat attentare. Quod qui fecerit, Majestatis reus quinquaginta Libras auri puri pro poena componat, dimidium fisco Imperialis Cameræ et reliquum injuriam patienti Ecclesiæ. Huius rei testes sunt Chunradus Moguntinus Archiepiscopus, Philippus Coloniensis Archiepiscopus, Hermannus Monasteriensis Episcopus, Martinus Misnensis Episcopus, Chunradus Lubicensis Electus, Liupoldus Dux Austriæ, Fridericus Dux Sueviæ, Ludvvicus Comes de Spizimberch, Engilbertus Comes de Gurtze, Heinricus Comes de Vietse, Otto de Lenginbach,

Herkimbertus de Haginovve, Khrafto de Emizinisbach, Engilscalcus de Ura, Lutvvinus de Sunninberch, Ulricus de Stovviz, Heinricus de Dunkinstein et alii quam plures.

Sigillum Friderici Romanorum Imperatoris Invictissimi.

Ego Gotefridus Imperialis aulæ Cancellarius vice Chunradi Moguntinæ sedis Archiepiscopi et Germaniæ Archicancellarii recognovi.

Acta sunt hæc anno Dominicæ Incarnationis MCLXXXIIII. Indictione II. Regnante Domino Friderico Romanorum Imperatore Gloriosissimo, Anno Regni ejus XXXIIII. Imperii vero XXX. feliciter. Amen. Datum apud *Moguntiam*.

Ludewig, Reliquiæ Mscpptt. IV. 170. — Pez, Thesaur. Tom. III. Ps. III. pag. 676.

CCLXVI.

1184. Salzburg. — Adalbert, Erzbischof von Salzburg, verleiht dem Kloster Reichersberg ein Talent jährlicher Einkünfte von seiner Salzquelle zu Hall.

In nomine sancte et individue trinitatis ego adalbertes dei gratia Salzburgensis ecclesie archiepiscopys dilectis filiis Richerspergensis congregationis uidelicet philippo preposito eiusque successoribus et omnibus ibidem deo famulantibus in perpetuum. Ad nostrum officium pertinere dinoscitur, quod deo seruientibus tam in temporalibus quam in spiritualibus clementer curam inpendere debeamus. Inde est, quod dilecto filio philippo richerspergensis cenobii preposito eiusque successoribus et omnibus ibidem deo seruientibus tradidimus in perpetuam proprietatem unum talentum singulis annis persoluendum de dominicalibus nostris in tercia feria pasce scilicet de fonte in halla. Presentes fuerunt et fauorem prestiterunt dominus Gundacher prepositus maioris ecclesie salzburgensis, Fridericus decanus eum ceteris canonicis eiusdem metropolis. Testes autem huius actionis fuerunt Walkenus de steina, Pabo de eringen, Meingotus castellanus et frater eius Siboto de surberch, Rudegerus uicedominus, Uolckmarus de mulberch, Heinricus de iulbach, Heinricus de Winhaeringen, Vlricus et frater eius Siboto de atenat, Chuno de Weruen, Chunradus de chalheim, Ekehardus de tanne, Chunradus de uagera, Fridericus de pettowe, Chunradus de straza et alii quam plures.

Data Salzburge (sic) anno incarnationis domini M. C. LXXX. IIII.

Original, im Archive zu Reichersberg. Das rückwärts angehestete Siegel grösstentheils zerbröckelt. — Mon. boic. IIII. 421.

CCLXVII.

Circa 1185. 11. April. Volletri. — Papst Lucius III. nimmt das von der edlen Frau Beatrix von Chlamb am Gestade der Donau zu Pahin gestiftete Pilgerspital in seinen besondern Schutz.

Lucius episcopus seruus seruorum dei dilecto in Christo fratri Regenbot Rectori hospitalis de Pahin Salutem et apostolicam benedictionem. Que a Christi fidelibus religiosis locis in pios usus fuerunt attributa, ne processu temporis aliquorum malicia subtrahantur, apostolico debent munimine roborari. Dilecta siquidem in Christo filia nostra nobilis mulier Beatrix de Chlamb predium quoddam iuxta littus danubii, quod Pahin dicitur, beato Petro sub unius aurei censu annis singulis exhibendo pie deuocionis intuitu obtulit et ibi hospitale ad peregrinorum usus et aliorum transeuncium construere cepit et Ecclesiam fabricare. Predium insuper eidem hospitali pro sua et suorum consanguineorum animarum salute de assensu nobilis mulieris Adelheidis filie ipsius et mariti eiusdem H. scilicet Comitis de Velburk et O. filii eorum pia deuocione concessit, ut ibi, sicut diximus, peregrini ac transeuntes grata reperiant solacia karitatis. Nos autem ad peticionem eiusdem mulieris locum ipsum eum hiis, que inpresenciarum juste et sine controuersia possidet uel in futurum concessione pontificum, largicione regum uel principum, oblacione fidelium seu aliis iustis modis prestante domino poterit adipisci, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et presentis scripti patrocinio comunimus. Terminos autem huius predii inferius duximus annotandos, uidelicet a riuulo, qui Chrewspach dicitur, per ascensum usque ad ruptum castrum domine Helchin, Item a summitate moncium, sicut nix labitur et ymbres fluunt, usque in alueum danubii. Redditus eciam prefato loco datos et attinentes uidelicet super monte, qui latine sella sed uulgariter Satel dicitur, octo mansus et octo, quibus Perhart et filii eius et Ditericus inbeneficiati erant, et duos mansus, quibus Welocto inbeneficiatus fuit, Item nemus Dachsperg, Item Elmpach tres mansus, Hundorf nouem, Hohenwert duos mansus, Teuffenpach nouem, Stranlindorf duos mansus, quos Gotfridus de Siboto possedit et tercius, quem Delricus et filius eius Alram possedit, et quartus, quem Wikman et Reginger possedit, et ager et nouella, quam Rudolf et Chuniquat et Gerunch possederunt, Item uineam unam Cremse, que a Gotschalco empta fuit, Item uineam unam Entenberg, quam habuit

delreoth, suar et ger, Item Rubindorf unam villicalem curtim et tres vineas cum agris ad vineas pertinentibus, quibus vinee coli debent, sicut Otto et Wernher et Alber de Momenlach possederat. Item enstale in villa, que Obelach dicitur, que Walchun de Chlamb et uxor eius Beatrix ibidem possedit et que Heinricus et Arnoldus in beneficio accepit, duodecim mansus predicto hospitali authoritate apostolica confirmamus et presentis scripti patrocinio comunimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre protectionis et confirmacionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare presumpserit, indignacionem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Velletr. III. Idus aprilis.

Kurz, Beiträge, IV. pag. 478. — Man sehe loc. cit. die Note in Betreff der Zeitbestimmung für diese Urkunde.

CCLXVIII.

1185. 13. December. Verona. — Papst Urban III. trägt dem Abte von Admont auf, die durch Manegold vertriebenen Mönche ins Kloster zurückzuführen und die Eindringlinge zu excommuniciren.

Urbanus episcopus seruus seruorum dei dilecto filio J. 1) abbati de Agdemunt salutem et apostolicam benedictionem. Cym latores presencium fratres monasterii Chremise enormitatibus, quas M.2) in monasterio ipso intrusus in monasterii detrimentum exercere non desinit, se oponere laborarent, ille eos de ipso monasterio expulit vestibus et aliis necessariis spoliatos; Quia vero evm super omnibus, que obiecta fuerint, ad nostram presenciam vocamus responsurum Nolentes, ut fratres ipsi per ipsius maliciam vlterius evagentur, discrecioni tue per apostolica scripta mandamus, quatenus eos in monasterium appellacione cessante reducas et per districtionem ecclesiasticam facies pacifice permanere; predicto intrvso et fratri suo Pataujensi episcopo litteris citatoriis redditis exparte nostra. Illos vero, qui predictum monasterium inuaserunt et fracto sacrario calicem et alias res plurimas alienasse dicuntur, appellacione remota per excommunicacionis et interdicti sentenciam a monasterio ipso non differas propulsare redditis monasterio, que de ipsius sacrario rapuerant. Et quia B. 3) in fratres ipsos manus, vt dicitur, presumpsit iniicere

¹⁾ Isinricus.

²⁾ und 3) soll beides Manegoldus heissen.

violentas, ipsum, si ita est, appellacione remota publice nuncies vinculo excommunicacionis astrictum et tamdiu facias evitari, donec passis iniuriam satis faciat competenter et cum tvarum testimonio litterarum ad sedem apostolicam veniat absolvendus. Data Veroni vdus decembris 1).

Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 54, Nro. 41, ex copia.

CCLXIX.

1185. 13. December. Verona. — Papst Urban III. trägt den Mönchen auf, aus ihrer Mitte einen Administrator zu wählen und gibt ihnen die gegen Manegold eingeleiteten Massregeln bekannt.

Vrbanus episcopus seruus servorum dei dilectis filiis fratribus Chremise monasterio salutem et apostolicam benedictionem. Audito per literas et fratres vestros, quos nuper ad nostram presenciam destinastis per intrysionem M. 2) qui monasterio vestro incubare dinoscitur, idem monasterium quam grave dispendium paciatur et quomodo per iusolenciam ipsius iam in pluribus sit elapsum. Intellecto eciam, quod ad presenciam eorum, quibus felicis recordacionis Lucius III. papa predecessor noster excessum eius commiserat corigendum, citatus accedere non curauit, statui ecclesie vestre paterna volentes sollicitudine providere, predicto M. 3) et patauiensi episcopo fratri suo, qui super facto ipso graviter proponitur excessisse, in obediencie virtute precepimus, vt in dominica, qua cantatur Oculi, in personis et expensis propriis responsuri nobis de omnibus, que aduersus eos duxeritis proponenda nostro se conspectui representent. Ne vero ex prouisoris. defectu monasterium vestrum incurrat interim aliquid detrimentum vniuersitati vestre per apostolica scripta mandamus, quatenus aliquem de communi assensu uel maioris et sanioris partis de fratribus vestris discrecioribus statuatis, qui monasterium vestrum interius et exterius gubernet, donec prefata controversia terminetur. Fratribus vero, qui pro causa ad nostram presenciam accesserint, de monasterio volumus et precipimus expensas congrvas ministrari. Data Verone Idus Decembris.

Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 55, Nro. 42, ex copia.

Eine Randnote sagt f

älschlich: "circa annum domini M.CLXXX", da Urban III. vom 23. November 1183 bis 11. October 1187 auf dem p

ppstlichen Stuhle sass.

²⁾ und 3) Manegoldus,

CCLXX.

1185. 13. December. Verona. — Papst Urban III. fordert den Abt Manegold von St. Georgen in Schwaben vor seinen Richterstuhl.

Urbanus episcopus servus seruorum dei dilecto filio M. 1) abbati Sancti Georii in sweuia salutem et apostolicam benedictionem. Cum svper intrvsione et incubacione tua, qua monasterium Chremise niteris detinere, licet in aliquibus abbaciis officium exerceas, et aliis enormitatibus, quas pro obtinenda eiusdem monasterii abbacia, circa dilectos filios nostros electum et fratres ipsius ecclesie tam tu quam germanus tuus pataviensis episcopus non es veritus perpetrare, quas etiam in eodem monasterio moram facieus addidisti ad felicis memorie Lucium III. papam predecessorem nostrum fratrem ipsius ecclesie grauis conquisitio pervenisset dilectis filiis nostris de Cruce sancta et de Gaersten abbatibus Saltzpurgensi et Neunburgensi prepositis excessum tuum commisit auctoritate apostolica corigendum dans ei pariter in mandatis, vt prefato episcopo fratri tuo, si constaret eius, que de facto ipso proposita fuerant adversus eum districtius iniungerent ex parte eius, vt usque ad festum sancti luce proxime preteritum satis facturus detanto excessu apostolico se conspectui presentaret, alioquin eum ab officio pontificali suspenderent et facerent manere suspensum, donec mandatum apostolicum impleret. Verum sicut eorundem fratrum iterata et miserabilis conquestio patefecit, cum ipsi iudices te ad suam presenciam evocassent, tu iudicio consciencie iam dampnatus ad eorum presenciam accedere contempsisti. Nolentes ergo, vt prefatum monasterium sub incubacione tua penitus destrvatur, quod iam per insolenciam tuam, sicut accepimus, in pluribus est elapsum, per apostolica scripta tibi mandamus et in obediencie virtute precipimus, vt omni occasione et excusacione cessante in dominica, qua cantatur Oculi mei semper, in persona et expensis propriis iam dictis fratribus de omnibus, que aduersus te proposuerint, responsurus nostro te conspectui representes et fratres ipsos interim per te vel per alios non molestes. Data Verone Idus Decembris.

Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 55, Nro. 43, ex copia.

¹⁾ Manegoldo.

CCLXXI.

1185. 13. December. Verona. — Papst Urban III. citirt Manegold's Bruder, den Bischof Diepold von Passau, vor sich und befiehlt ihm, die unrechtmässigen Besitznehmer des Klosters gleich aus demselben zu entfernen.

Urbanus episcopus seruus seruorum dei D. patauiensi episcopo dilecto fratri suo salutem et apostolicam benedictionem. Cum super intrusione et incubacione fratris tui, qua monasterium Chremise nititur detinere, licet in pluribus abbaciis officium exerceat, aliis enormitatibus, quas pro obtinenda eiusdem monasterii abbacia circa dilectos filios nostros electum et fratres eiusdem ecclesie tam tu quam ipse non es veritus perpetrare, quas eciam in eodem monasterio moram faciens addidit, ad felicis memorie Lucium III. papam predecessorem nostrum fratrum ipsius ecclesie grauis quum conquestio peruenisset, dilectis filiis nostris de S. Cruce et de Gaersten abbatibus Saltzpurgensi et Neunburgensi prepositis excessum ipsius auctoritate commisit apostolica corrigendum, dans eis pariter in mandatis, vt tibi nichilominus, si constaret, eis de hiis, que de facto ipso aduersus te proposita fuerant, districtius iniungerent, vt ad festum S. luce proxime preteritum satis facturus de tanto excesso apostolico te conspectui presentares, alioquin te ab officio pontificali suspenderent et facerent manere suspensum, donec mandatum apostolicum adimpleres. Verum, sicut nobis iterata eorum fratrum et miserabilis conquestio patefecit, cum ipsi iudices fratrem tuum ad suam presenciam conuocassent, ipse iudicio consciencie iam dampnatus ad eorum presenciam non accessit; Tu uero licet citatus pluries semel tantum accesseris factum tuum corigere pariter neglexisti. Ideoque tibi per iterata scripta mandamus et districte precipimus, quatenus dominica, qua cantatur Oculi mei, responsurus super omnibus, que de facto ipso contra te proposita fuerint, nostro te conspectui representes; Eos vero, qui ipsum dicuntur monasterium per violenciam detinere, qui eciam sacrarium confringentes calicem et alia plura alienasse dicuntur, per excommunicacionis et interdicti sentenciam a monasterio ipso sine dilacione remoueas et fratres non permittas vlterius molestari. Data verone Idus Decembris.

Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 56, Nro. 44.

CCLXXII.

1186. 17. August. Auf dem St. Georgsberge bei Enns. — Otaker, Herzog von Steiermark, beurkundet den mit Herzog Leopold von Oesterreich abgeschlossenen Vertrag wegen des Anfalles der Steiermark an Letzteren.

In nomine Sancte Trinitatis et Individue Unitatis. Otakarius Dux Stire omnibus fidelibus Inperpetuum. Divinis et humanis legibus docemur ac proprie nature disciplina commonemur nostrorum Saluti consulere et eorum utilitati tam modo quam inposterum prouidere. Uita namque cujuslibet hominis diuitis siue pauperis incerta transit et instabilis ideoque quemlibet ante mortem deliberare decet, quid, cui, qualiter relinquat, quod post mortem retinere non ualei. Et quia deus sola dignatione sue misericordie primo parentibus nostris, deinde nobis magnam contulit in hominibus et rebus gloriam, Sollicitudinem habuimus non minimam, cum non haberemus heredem, cui omnia nostra cederent in hereditatem. Communicato igitur meliorum nostrorum prudenti consilio nobilissimum. Strennuissimum Fidelissimumque ducem austric Leobaldum consanquineum nostrum, si sine herede decesserimus, Successorem nobis designavimus, Cuius prouincia cum nostre sit contigua, sub unius pacis ac principis facilius valeat utraque moderari iusticia. Quem quia nobis amicissimum fore credimus, quam diu uixerit, nichil mali in nos et nostro eum moliri satis confidimus. Ueruntamen ne aliquis de successoribus suis paterni moris Simul et mutue familiaritatis obliuiscens in ministeriales et prouinciales nostros impie crudeliterve presumat agere, iura nostrorum secundum petitionem ipsorum scripto statuimus comprehendere ac priuilegio munire, Inprimis siquidem statuentes, ut, si idem dux et filius eius Fridericus, quibus nostra designavimus, nos superuixerint, qui ducatum tenuerit deest

+

Austrie, ducatum quoque regat Styrie ceteris fratribus super hoc deest

nullo modo litigantibus. . . Idem dux petitiones ecclesiarum, aduo-

catias monastericorum (sic) a parentibus nostris fundatorum sine Subaduocatis manv sua teneat, Dominicalia, munitiones, terram, ministeriales integraliter possideat, nisi forte petitione parentum ex multis filiis unum contingat transferri alias causa maioris emolumenti benigna

permissione domini. Quicunque de Stiria vel austria contraxerint matrimonia, eius prouincie ius habeant, in qua habitant. Si stirensi intestatus obierit, iure succedat heredis, qui proximus fuerit sanquinis. Lis exorta uel altercatio super quolibet negocio inter Stirenses non campione sed probabilium et certarum personarum credibili dirimatur testimonio. Quandocunque querimonia super prediis fuerit habita, eiusmodi questio coram iudicibus terminetur probatorum ac credibilium testium fideli testimonio. In beneficiis nullam molestiam, que uulgo aneuelh uocatur, sustinere cogantur, Sed etiam qui filios non habuerint, filiabus beneficium dimittere non prohibeantur. Beneficia ab aliis dominis aquisita, Si a duce austrie in proprietatem fuerint empta, ei non auferat, qui ivre beneficii possideat. De prediis, que duci austrie post obitum nostrum designavimus, interim, si ex his fidelibus ministerialibus ac propriis nostris dederimus, ratum esse decernimus. Ministerialis stirensis alii stirensi predia sua uendat uel etiam gratis tribuat. Similiter quicunque se convertere et de reditibus (sic) suis, quod conveniens fuerit, Deo conferre disposuerit, in claustris subternominatis cum licentia nostra facere poterit, Scilicet Trunchirchen, Garsten, Glunic, Admunt, Seccowe, Uitringe, Sancti pauli, Oziach, Rune, Uallis Sancti Johannis Siste, Vorowe, Hospitalis incerwalt, Lambach, Vormbach, Sancti Lamberti, ex quibus quedam aui et parentes nostri fundauerunt, omnia autem in multis nobis ministrauerunt. Cuicunque de nostris super querimoniam suam iusta sententia coram nobis non fuerit terminata, eam habeat optionem, quatenus coram duce Austrie suam renouet causam. Dapiferi, pincerne, Camerarii, marscalci, qui de nostris sunt, intranti partes Stirie duci austrie singuli cum suis subiectis per officia sua ministrent ca disciplina, qua nobis et parentibus nostris ministraverunt. Petendi (sic) curiam imperatoris aut in expeditionem eunti dicti officiarii paribus ebdomadibus, paribus diebus paribusque sumptibus seruiant sicut et hii, qui de austria seruiunt. Ab infestationibus et exactionibus, quas per precones austrie fieri cognouimus, terram nostre ditionis, sicut actenus extitit, exemptam esse decernimus. Quisquis ergo ille fuerit, qui rerum summam post nos habuerit, circa nostros uidelicet claustrales, ministeriales, conprouinciales hanc formam petitione eorum conscriptam modeste conseruabit, Quod si spreta equitate clementer gubernare despexerit, sed quasi tyrannus in nostros se erexerit, apellandi et adeundi imperatoris curiam et pretendenti (sic) per hoc priuilegium suam coram principibus

iustitiam irrefragabilem habeant licentiam. Acta sunt hec anno dominice incarnationis Millesimo Centesimo Octuagesimo Sexto, indictione quarto (sic) Concurrentium secundo, Sexto decimo Kalendarum Septembrium Die dominica Luna XXVIII. In monte sancti Georgii Apud anesim forum, Ubi asciti in testimonium sunt presentesque fuerunt uidentes et audientes, qui nominatim subiunguntur:-Chunradus comes de pilsteine, Sifridus comes de morlen, Heinricus et Sighardus comites de Scalah, Sifridus et Otto de Liuboowe, Liupoldus et Heinricus de plaien, Chunradus de dormberch, Albreht et Alram de chambe, Wernhardus de hagenowe, Wernhart de Scowemberch, Engilbertus de planchenberc, Hademar de chufarn, Wernhart de griezbach, Fridarich de perge, Eggebreht de pernegge. Otto comes de clamme, Otto de lengimbach, Heinrich pris, Albreht de Wihstberch, Liutolt de gutemberc, Chunrat et Rudolf de chindeberc, Wichart de charlsperch, Rudolf de vlaece, Eberhart derlach. Preterea adicimus de nostris, ut, qui in fundo suo ecclesiam construere uelit, construat uel parocchie sue aliquid conferre, conferat; Capellanos et clericos nostros sessionem proximam nobis in mensa, sicut a patre nostro habuerunt, habere uolumus et ne de hospiciis suis per marscalcum expellantur, interdicimus. Temporibus Friderici Imperahic est

toris et Alberti Salzburgensis Archiepiscopi hee patrata sunt. † nostros in sua potestate habeant adeo, quodsi etiam regni gratiam amiserint, a nobis sibi collatos amittere non ualeant. Postmodum quicunque de suis nepotibus sibi succedentibus · Si dux idem sine filio decesserit, Ministeriales nostri ad quemcunque uelint, diuertant.

Original mit zwei Siegeln, im ständ. Archive zu Grätz. Vielfach abgedruckt, z. B.: Preuenhuber, 399; — Schrötter, Staatsrecht, I. 89; — Lünig, Reichsarchiv, VII. 140; — Mon. boic. XXVIII. II. 253; — Muchar, Gesch. von Steiermark, IV. mit Facsimile.

CCLXXIII.

1186. 27. December. Admont. — Otakar, Herzog von Steiermark, nimmt die Besitzungen des Klosters Admont in seinen besonderen Schutz, darunter auch die am Flusse Krems, Tratnach etc.

IN Nomine Sanctæ et Individuæ Trinitatis. Ego *Otacher* Dei Gratia *Dux Styriensis Isenrico* venerabili *Admontensi Abbati* et toti Urkundenbuch des Landes ob d. Enus.

Congregationi in perpetuum. Pro adipiscenda Dei gratia et æternæ beatitudinis in futurum gloria servorum Dei et ancillarum indigentiam alleviare cupientes Admontense monasterium cum rebus et personis in terra nostra existentibus in defensionis nostræ tuitionem suscipinus et pro salute omnium parentum nostrorum præfatum Monasterium auxilii nostri munimine deinceps tam per nosmet ipsos quam per ministeriales nostros fideliter roboramus. Notum igitur esse volumus cunctis fidelibus tam futuris quam praesentibus, quod possessiones in Enstal circa Muram in Marchia, in Austria vel ubicumque a parentibus seu ministerialibus nostris pro redemptione animarum eidem monasterio collatas potenti manu iterata traditione confirmamus. Et in huius traditionis irrefragabile robur quoruudam prædiorum propria nomina subjungimus, quorum primum est a patre meo traditum alpis, quæ dicitur Scobern seu Lavende, et silva ei adjacens cum omnibus terminis suis et quod nos propria manu tradidimus, et silva, quæ est inter Vokhir et Kamniz et Lofniz usque ad Alpem. Prædium ad Mirtscaren, quod mater mea in testamento tradidit. Prædium ad Mutarn et Gruebe a Domina Gisila Nobili femina per manum Patris mei traditum in testamento, cujus usum hactenus habuimus, divino intuitu remittimus. Et a ministerialibus nostris tradita, ut sunt hæc: In Enstal ad Lichenperge mansus, Sednich I. mansus, Ad Mitternperq dimidius mausus, Zeizenperh unus, Wizenpach unus et dimidius, Item ibidem curtis una, Sundermaeningen curtis una, Chienorce unus mansus, Pars prædii ad Haginperch, Sevvin dimidius mansus. In Bavvaria ad Geroldisperge tria beneficia, Hezzemanisdorf duo, Stadele septem, ad Warte I. mansus, juxta fluvium Chremse curtis una, Dratina curtis una et mansus unus, Wiztra curtis una, Rute juxta Welpe curtis una, Locus curtis apud vicum forensem Ense, ln valle Palta ad Grieze curtis una, Prædium ad Siginsdorf, juxta Muram ad Chrowat tres mansus et curtis una, apud S. Benedictum curtes duæ, pars prædii ad Lobnich, Treviach mansus unus et dimidius, Chichelrranch duo mansus et ad Precha unus.

In Marchia prædium Ladersdorf, Padebrunne curtis una, ad Sulze tres mansus, Hizzendorf duo, Ilsungesdorf duo, Hetesdorf, Olsmiz sex, Wachrain unus mansus, Paldungesdorf juxta Rabniz novem, Ultra Diepoldisperge unus, in Gocelinsperg octo, Prædium Liuzinsdorf. In Austria quæcumque apud Wurfilach et Potschach monasterium possidet, Ad Pirchenvvanch duo mansus, Wartperge

unus, Mitterndorf unus. Item juxta Muram ad Sicze mansus unus et molendinum, Prædium ad Scavvisdorf, Oberndorf curtis una, Havenarn unus mansus, Zuchedol dimidius et si qua sunt alia, quam in prædictis universaliter comprehendimus.

De Cætero pro honore Beatissimæ Mariæ semper Virginis Dominæ meæ et Sancti Blasii martyris cunctis Ministerialibus nostris suisque sequacibus perpetuam licentiam indulgemus, ut quando et quantumcunque de suis prædiis pro redemptione animarum suarum eiden Coenobio conferre voluerint, sine porrectione nostræ manus sicut monasteriis in nostro fundo positis liberam deinceps de jure tradendi habeant potestatem. His etiam addimus, ut quæcumque impendia gratiæ a nostris antecessoribus sive a nobis præfato coenobio hactenus collata sunt, inconcussa inposterum permaneant, scilicet ut in omnibus locis ditionis nostræ a fratribus prædieti monasterii jus telonei non exigatur, Sed et per castra vel vicos, per clusas, per pontes et quascumque terræ nostræ vias liberum habeant transitum, sicut a Patre meo eis indultum novimus et a serenissimo Domino Imperatore Friderico semper Augusto confirmatum novimus.

Ipsius preterea Auctoritate et nostra statuimus, ut, quemadmodum sub avo, patre meo idem Coenobium ab omni judicum vel præconum nostrorum gravamine liberum mansit et immune, sic et defnceps in perpetuum ab omni sidelium et ministerialium nostrorum seu quorumlibet potestatis nostræ hominum infestatione præscripti coenobii fratres et homines securi infra vallem ipsorum nec judiciorum nec ullius exactionis occasione inquietentur. Similiter in omnibus possessionibus ipsorum sub nostra tuitione constitutis nec sub advocatiæ nostræ nomine nec cujuspiam juris vendicatione alicui nostrorum liceat in placitorum, bannorum, modiorum vel pecudum exactione ipsos molestare, sed sicut hactenus a progenitoribus meis ad Nos transmissum est, pro salute anima ac nostra dilectionis intuitu illos omnes nostri tueantur et defendant. Præterea usum piscandi in Palta de Zedelze in Anesum, sicut prius habuerunt, in venationibus liberam insecutionem canum suorum post feras de suis saltibus in nostros fuga aberrantes indulgemus.

Et ne hujus scripti paginam in posterum quisquam successorum nostrorum violare præsumat, sigillo nostræ auctoritatis ca*communimus. Nomina quoque fidelium et ministerialium nostrorum, quibus

præsentibus et faventibus ista conscripta sunt, in testimonium actærei subjungimus:

Rudolfus de Chindeberg homo liber et Nobilis, Gundaker de Styre, Albertus de Eppinstain et filius ejus Lantfrancus, Herrandus de Wildonie, Ditmarus de Liehtenstain, Gerungus de Strechorve, Gerungus de Stutarn, Lantfridus de Ramustain, Fridericus de Petovve, Ludvicus de Slirbach, Arnoldus de Wartinbuch, Liupoldus frater Ducis, Heinricus de Sancta Margareta et filius ejus puer de Marchpuch, Duringus de Emeberge, Dietmarus de Putinovve et frater ejus Ulricus, Gotfridus de Lind, Hervvicus Boemus, Marhquardus de Starchinberh, Marquardus de Posenvvanch, Engilscalcus Hucinger, Eberhardus de Ternberge, Fridericus de Mirsdorf. Ulricus de Holzhusen et frater ejus Etich, Helmvich de Wenge, Hartnidus de Ovvenstein, frater Hartnidi de Ort, Bernhardus de Rukerspurch, Manegoldus de Henneberch, Heinricus de Trabstetin, Heinricus de Tann, Almarus de Pubenhoven, Warmunt de Ense, Richerus de Uverses, Imbrich de Losinstain, Dietmarus de Uvizzenchirchen, Volcholdus de Eppenstain, Meinhardus de Wildonie, Richerus Bavvarus, Chunradus Schure, Otaker Schieke, Rudigerus Meise, Ekebertus de Steveninge, Reinherus et frater ejus Otaker de Taene, Ortolfus de Chersperg, Ekhardus de Graece, Ekhardus de Lasnich, Ekhardus junior, Guntherus frater ejus, Egilolfus de Mitterdorf, Ortvvinus servus Ducis, Olscalcus de Salzpurh, Sevichardus de Haginperge. Actum in loco Admontensi VI. Kal. Januarii Anno Incarnationis Domini Millesimo Centesimo LXXXVI, Indict, IIII, regnante Gloriosissimo Romanorum Imperatore Friderico, Anno Regni ejus XXXV. Imperii XXXII. feliciter. amen.

Pez, Thes. Tom. III. Ps. III. pag. 750.

CCLXXIV.

1186. — Papst Urban III. trägt den Äbbten und Pröpsten von Garsten, Seitenstätten, Salzburg und St. Florian auf, zu untersuchen, ob Manegold, Abbt zu St. Georgen, durch freie und vorschriftmässige Wahl zum Abbte in Kremsmünster berufen worden sei.

Vrbanus Episcopus servus servorum Dei dilectis filiis Garstensi et Sitastensi Abbatibus, Salzpurgensi et S. Floriani Præpositis salutem et Apostolicam benedictionem. Cum nostris fuisset olim auribus intimatum, quod dilectus filius noster Abbas S. Georgii in Abbatem

Chremis Monasterii esset electus, quia per impressionem quorundam laicorum dicebatur inductus et quædam alia proponebantur contra electionem ipsius, de consilio fratrum nostrorum eandem electionem duximus irritandam et vobis, filii Præpositi, super ordinatione ipsius Coenobii litteras curavimus Apostolicas destinare. Verum quia fratres præfati Coenobii eundem Abbatem voluntate communi dicuntur denuo elegisse, timentes, ne in electione ipsa fuerit facta violentia vel aliud, quod Canonicis obviet institutis, cognitionem ejusdem negotii vobis duximus committendam discretioni vestræ per Apostolica scripta mandantes, quatenus locum illum pariter accedentes inquiratis, quæ circa electionem ipsam fuerint inquirenda, et si eam Canonice et absque pravitate vel impressione aliorum factam noveritis, nullius contradictione vel appellatione obstante ratam decernatis habendam et præcipiatis Abbati, ut auctoritate nostra recipiat administrationem Coenobii memorati Monasterio priore dimisso, proviso tamen, quod in adventu suo Monasterium, quod reliquit, non aggravet auferendo bona ipsius. Injungatis etiam fratribus cjusdem Coenobii, ut alium provideant sibi Abbatem. Mutationem autem sic fieri debere mandamus. si utilius Cremisi Monasterio quam alteri per eum videritis providendum.

Pez, Thes. Tom. VI. Ps. II. pag. 33. — Urkundenbuch von Kremsmünster, pag. 57, Nro. 45, ex copia.

CCLXXV.

1187. 7. November. Ferrara. — Papst Gregor VIII. ermahnet die Geistlichkeit, welche sich j\u00e4hrlich zu Ens zu einer Todtenfeier f\u00fcr die Abgestorbenen zu versammeln pflegte, in diesem frommen Gebrauche fortzufahren.

Gregorius episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis abbatibus, prepositis, archidiaconis, Plebanis et ceteris fidelibus, qui apud anesum conueniunt, salutem et apostolicam benedictionem. Peruenit ad nos, quod apud anesum singulis annis consueuistis conuenire, ubi specialius ad executionem diuinorum officiorum pro defunctis et alia pictatis opera facienda uos inuicem uerbis salubribus conmonetis. Quod quia uos bono zelo credimus inchoasse, fraternitatem uestram monemus in domino... mandamus, quatinus sicut uestra conuentio a pio et religioso proposito cepit inicium, ita perseueretis in ea in finem et ea, que ad salutem fidelium ualeant proficere, satagatis agere salua

uestrorum iusticia et dignitate pontificum. Datum Ferrarie VII. Idus Nouembris Indictione VI.

Original auf Pergament mit Bulle, im Archive zu Garsten.

CCLXXVI.

1187. — Diepolt, Bischof von Passau, überlüsst dem Kloster St. Nikola das Recht, auf dessen Besitzung Golderwerd seine Hintersassen selbst ein- und abzustiften, da sich die bischöflichen Verwalter diesfalls allerlei Willkür erlaubten.

In nomine sancte et individue trinitatis theobaldus dei gratia patauiensis ecclesie humilis ministêr universis christi fidelibus salutem in perpetuum amen. Cum pie desiderium uoluntatis et laudande diffinitionis intentio pastoralibus studiis semper et ubique sint adiuuanda, cura sollicitudinis est adhibenda, ut ea, que iuste ac rationabiliter pertractata fuerint, in recidiuum relabi non possint. Ea propter Heinricus uenerabilis monasterii sancti Nicolai iuxta patauiam prepositus cernens cum fratribus suis colonos suos de Goldarwerd per yconomos nostros aliquibus uanis et cassis mutacionibus et institucionibus grauari et nouis quibusdam et inusitatis exactionibus occasione iuris, quod ibidem racione institucionis habebamus, uexari, petiuit suppliciter a nobis, ut hoc ipsum iam dictum ius institucionis in remissionem peccatorum nostrorum monasterio sancti Nicolai traderemus, et saltem hoc modo perturbationes suas et colonum (sic) suorum de Goldarwerd angarias mesericorditer excluderemus. Consideratione igitur super hoc propensiori sollicitudine habita nimirum aduertentes, quoniam, cuius est possessio, eius est et institutio, iustis postulationibus H. prepositi sancti Nicolai et fratrum suorum uidentes angustias animarum suarum et suspiria, que ob fugam colonum predicti loci altius trahebant, misericordia moti de consilio et coniuentia chori patauiensis annuimus et ius institutionis, quod in prefato predio habere uidebamur, super altare S. Nicolai cessante omni contradictione manu potestatiua delegauimus. Illi autem utpote uiri religiosi nolentes ingrati existere talis beneficii sibi per nos collati ducti spontanea bonitate sua post obitum nostrum anniuersarium nostrum celebrare oracionibus et elemosinarum largitionibus instituerunt. Ceterum ne per insolentiam et obliuionem hominum id, quod tam racionabiliter a nobis actum est, aboleri ualeat, presentis scripti paginam inpressione sigilli nostri conmunimus et testimonio eorum, quorum nomina infra

continentur, corroboramus. Taegno decanus, Ulricus prepositus de Ardacker, Purchardus de Chambe, Meingotus archidiaconus, Wernherus prepositus de mathse, Meinhalmus archipresbiter, Chunradus canonicus, Richerus notarius, Chunradus de Roeth, Dietricus et frater eius Heinricus de pongarten, Waltherus de tannenberge, Rickerus de wesen, Uvernhardus de mortspach, Lectoldus de sauersteten, Růdolfus marschalcus curie, Gotfridus camerarius, Albrandus, Dietmarus, Albertus, Heinricus, Erckengerus, Uvernhardus, Uvaltherus.

Actum feliciter Anno M. C. LXXX. VII.

Original auf Pergament mit Siegel, im königl. bairischen Reichsarchive zu München.

CCLXXVII.

1188. 24. Jänner. St. Pölten. — Dietpolt, Bischof von Passau, entscheidet einen Zwist wegen der beiden Höfe Teufenbach und Winkel zwischen der Propstei St. Florian und den Erben des bischöflichen Ministerialen Meginhard Chraier.

In nomine sancte et individue trinitatis. D. dei gratia patauiensis ecclesie episcopus omnibus christi fidelibus salutem in perpetuum. Significatione presentis pagine posteritati future manifestamus, quod Liutoldus clericus filius Dietrici de Trune predium suum in austria, quod dicitur Tiuffenbach, iuxta Meters situm pro remedio anime sue parentumque suorum in extrema decessurus uoluntate tradidit potestatiua manu fratribus et ecclesie sancti Floriani. Quod utique predium mediantibus nobis dilectus frater noster Engilbertus prepositus domus sancti Floriani consensu fratrum suorum ministeriali nostro Meginhardo chraeier per manum nostram tradidit et beneficium eius scilicet curiam in loco, qui dicitur Winchel, qua idem M. inbeneficiatus fuerat a nobis, ipse prepositus in proprietatem et possessionem ecclesie sue per manum nostram recepit. Quod concambium eo tenore factum est, ut secunda uxor ipsius M. uidelicet Berhta de Stauderstorf cum filiis suis ipsum predium in Tiuffenbach pro beneficio possideret. Quodsi filii eiusdem M., quos ex priori susceperat uxore, pro eadem curia in Winchel infestarent ecclesiam sancti Floriani, pretaxatum predium in Tiuffenbach rediret in ius et usum eiusdem ecclesie. Denique post obitum patris priores filii super eodem predio

uidelicet in Winchel litem mouerunt et optinuerunt, Vnde et prefatus frater noster Engilbertus prepositus predium suum in Tiuffenbach ecclesie sue iuxta condictum repetiuit. Cui tamen iusticie supra memorata uxor M, cum filiis suis per aliquot annos uiolenter obstitit. Porro cum sepe iam dictus frater noster Engilbertus prepositus ius ecclesie sue constanter persequeretur, communicato demum kathedralium atque ministerialium nostrorum consilio eadem lis ita dirempta est, quod tam mater quam et filii supradictum predium in manus nostras resignauerunt nosque predicto preposito et ecclesie sue resignauimus eo tamen pacto, ut ipsa mater et filius eius senior, scilicet Marchwardus de manu ipsius prepositi ad annualem censum trium solidorum susciperent. Quod et ita in presentia nostra factum est. Hunc autem censum in festo sancti Martini annuatim soluere tenentur Quodsi non fecerint, talentum sub pena soluent. Si uero hoc ipsum talentum in natiuitate domini non soluerint, prorsus a beneficio cessabunt. Hoc etiam adiunctum est, ut nec ipsa mater nec idem filius eius ius aut potestatem habeant, quod ipsum predium uel usum eius uel ad filios seu ad uxorem siue ad proximum quemuis aut alienum transferant, sed ipsis decedentibus in ivs et possessionem ecclesie sancti Floriani libere redeat. Huius rei testes sunt domnus Manigoldus abbas de Chremismunster frater episcopi, Ovdalricus prepositus de Ardacher, Purchardus de Chambe, Magister Richerus capellanus episcopi, Heinricus de Pettenbach, Marchwardus de Riede, Sigiloch Capellanus episcopi, Heinrich de Hohenstovfe, Albero de Vihehouen, Albero de Drozendorf, Otto de Zeizenmuor, Wernhart de Mortspach (sic), Fridericus de Schonenbuhel et fratres eius Albertus et Manigoldus, Marchwardus pechstein, Rovdolfus de Walde, Walther de Tannenberg, Walther de Gozenstorf, Hermannus de Stouderstorf, Arnoldus de Spraezern et frater eius Gotfridus, Heinricus, Sifridus de Griffenstein, Albero de Dorneh, Richer de Stouderstorf, Chalhoch de Grazperch, Starfridus de Lengenberg, Heinricus de Lonstorf, Diethoch pincerna, Heinricus de Ruote, Heinricus de Heidendorf, Heinricus de Dunnenfuort, Selpker de Zeizenmuor, Otacher de matse, Manigoldus de Aheimen, Albwin de Wisen, Eberhart de Chremis, Sifridus sin, Sigehart de Beheimchierchen, Gotfridus camerarius.

Vt autem rata sint hec et inconuulsa permaneant, presentem paginam inpressione sigilli nostri confirmauimus. Acta sunt hec anno domini MCLXXXVIII. Indictione VI. VIIII. kalend. Februarii in loco Sancti ypoliti feliciter.

Original mit Siegel im Archive zu St. Florian. — Stülz, Geschichte von St. Florian, 271.

CCLXXVIII.

1188. 24. Februar. Passau. — Liupold, Herzog von Österreich, nimmt im Auftrage Kaiser Friedrich's I. das Kloster Wilhering und dessen Besitzungen in seinen Schutz.

C. In nomine summe et individue trinitatis. Ego Liupoldus dei gratia Austrie dux. Universitati presentium notificamus futurorum memorie commendantes, quod nos ex mandato simul et petitione domini nostri Friderici romanorum imperatoris necnon in spe eterne retributionis cenobium, quod Wilheringen dicitur, cum omnibvs pertinentiis suis in defensionis nostre patrocinium suscepimus statuentes, ut nullus hominum cuiuscunque conditionis eorum uidelicet, qui infra terminos terre nostre constituti sunt, fratres predicti cenobii aut in prediis aut in hominibus seu in quibuslibet possessionibus suis iniuriare vel inquietare presumat. Et sicut presentis scripti paginam ex iniuncto imperatorie dignitatis conscribendam accepimus, ita eam sigilli nostri inpressione confirmamus et testium adhibitione corroboramus, quorum nomina subscripta sunt.

De ordine episcoporum: Adalbertus salzburgensis archiepiscopus, Chûnradus magontiensis archiepiscopus, Otto babenbergensis episcopus, Diepoldus pataviensis episcopus, Otto frisingensis episcopus. De ordine ducum Fridericus dux sueuie, Fridericus dux boemie, Bertoldus dux meranensis. De ordine liberorum Chunradvs comes de bihelstein, Sigifridus comes de moren, Liupoldus comes de hardek et frater eius comes Heinricus de plagen, Otto de lengenbach. De ordine ministerialium Hademarus de chunringen, Wichardus de Seveld, Vdalricus de stuzzen (?), Gundacharus de stira, Irinfridus de quannendorf.

Acta sunt hec Anno incarnationis domini Millesimo C°.LXXX°. VIII°. Septimo Kalendas Martii. ad curiam Imperatoris Friderici.

Original auf Pergament, dessen Siegel verloren gegangen. - Kurz, Beiträge, IV. 485. - Stülz. Gesch. v. Wilhering, 485.

CCLXXIX.

1188. 29. Februar. Passau. — Leopold, Herzog von Österreich, befreit das Kloster Wilhering von Entrichtung der Mautgebühren.

In nomine sancte et individue trinitatis. Leupoldus dei gratia dux austrie. Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris, quod nos in nomine domini jesu christi et sancte genitricis sue nec non in remissionem peccatorum nostrorum similiter et in redemptionem animarum parentum nostrorum indulsimus ius nostrum, quod vulgari muta dicitur, domino iesu in Willeheringen militantibus ita videlicet, ut in abducendo siue in deducendo quidlibet liberam et inmunem ab omni solutione iuris nostri, quod prenotauimus, eundi et redeundi habeant facultatem. Vt autem hoc nostre pietatis factum ratum et inconuulsum omni permaneat evo, hanc paginam inde conscriptam sigilli nostri inpressione munimus et testium adhibitione corroboramus, quorum nomina subscripta sunt. De ordine liberorum Comes Cunradus de pilstein, Comes Sigefridus de Morli (sic), Comes Levpoldus de hardeche et frater suus Comes hainricus de plagin, Otto de Lengenbach, Craft de Amcinispach. De ordine vero Ministerialium, Hademarus de chunringen, Wichardus de Sevelt et frater suus Kadoldus, Ortlieb de Winchil, Albreht de phaphistetin, Lvitwinus de Sunnenberch, Gundafarus (sic) de stira, Albero marschalcus, Adiloldus de chiowe, Vlricus de stoze, Datum Patauie Anno dominice incarnationis M. C. LXXXVIII. pridie Kalendas Martii.

Original auf Pergament mit Siegelreste. - Stülz, Gesch. v. Wilhering, 486.

CCLXXX.

1188. 31. Mai. Mautern. — Liupolt, Hervog von Österreich, beurkundet, die Vogtei über das Kloster Baumgartenberg übernommen zu haben, nachdem Otto, Sohn des Grafen Hermann von Klam, seinen diesfälligen unbegründeten Ansprüchen entsagt habe.

In nomine sancte et individue trinitatis. Liupoldus dei gratia Dux Austrie omni praesenti etiam et futurae generationi in perpetuum. Quicquid uenerabilium locorum quieti confert et tuitioni, hoc dignum est iussu principum conscribi atque memoriae hominum tenacius comendari. Ea racione presenti pagina nobis placuit annotari, Qualiter Hermannus abbas de Pomgartenberge cum fratribus suis per legitimas et publicas maiorum nostrorum conscriptiones, hoc est

piae recordationis Liupoldi illustrissimi principis ac ducis Bawariae patrui nostri nobis euidenter demonstrauerunt, quod nos hereditario successionis iure eidem uenerabili loco patrocinium exhibere debemus et indefessam contra improbos protectionem. Igitur quoniam nostrae congruere non ignoramus dignitati id strenue agere, quod in nos piissimorum parentum transmisit deuotio, curae nobis non immerito fuisse dinoscitur Ottonem nobilem uirum de Klamme filium Hermanni comitis, qui praefatum monasterium usurpato patrocinandi nomine grauiter affligebat, in hoc usque iudiciario ordine adducere, ut nobis ius nostrum recognosceret et quod male usurpauerat, in manus nostras resignaret. Verum quia antedicti uiri nobilitatem honore potius augere decreuimus quam deminuere, eiusdem loci uidelicet Pomgartenberge tuitionem ei comendauimus hac sane conditione, ut solius diuinae remunerationis non alicuius temporalis commodi respectu fratrum inibi degentium antestet necessitatibus et a uariis eos prauorum tueatur oppressionibus. Quodsi abhine, quod absit, idem Otto grauis eis aut uiolentus aliquatenus apparuerit, liberum erit omnino praedictis fratribus se ab illo penitus eximere et ad nos successoresque nostros tamquam ad legitimos patronos fiducialiter se conferre. Haec autem quatinus rata semper maneant et inuiolata, conscriptionem praesentem et sigillo nostro signari et testibus, qui interfuerunt, iudicauimus roborari. Sunt autem hii: Chonradus comes de Pilsteine et filius fratris eius Sifridus comes, Chonradus burcgrauius de Nurenberg, Liupoldus comes de Plagen, Ulricus de Asparn, Crafto de Amzinesbach, Wernherus de Griezbach, Otto de Rammesberg, Rudolfus de Vlaeze, Wichardus de Seuelde, Hademarus de Chunringen, Wichardus de Zebingen, Albertus de Pfafsteten, Lutwinus de Sunnenberg, Herbordus de Potendorf, Ulricus de Stoce, Heinricus de Imzinesdorf, Pertholdus de Arnsteine. Acta sunt hace anno ab incarnatione dominica M. C. LXXX. VIII. Indictione VI. II. Kal. Junii In Villa, quae vocatur Mutarn. Amen.

Original, dessen Siegel verloren gegangen, im Museal-Archive zu Linz. — Kurz, Beiträge, III. 397.

CCLXXXI.

1188. 14. August. Passau. — Diepolt, Bischof von Passau, überlässt dem Kloster Formbach tauschweise die Pfarre Sulzbach.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Ego diepoldus patauiensis episcopus omnibus christi fidelibus perpetuam in domino salutem.

Frequenti ammonitione sacrarum scripturarum edocemur et cottidianis exemplis bonorum hominum instruimur, quatenus monasteriis et locis deo dicatis intuitu diuine retributionis temporalium rerum adminiculo subueniamus, ut pauperes christi terrenis curis exutos expeditos intercessores cottidianis precibus habere possimus, Qvapropter dilecto et venerabili fratri nostro Heinrico formbacensi abbati et monachis ibidem deo studiose famulantibus contradidimus iure perpetuo parrochiam Sulzbach ipsis proximam cum omnibus ad eandem matricem ecclesiam pertinentibus in capellis et earum dotibus et censualibus. Nomina vero capellarum sunt hec: Ruzdorf, Rataltsheim, Wihenmertin. Rothouen. Prefatus uero abbas H. et omnes successores eius legittime et canonice instituti liberam habeant facultatem sacerdotem sibi utilem eidem parrochie preficiendi, qui populo diuina faciat et abbatis iussioni subiaceat. Abbas vero et prefati monasterii fratres adhibito aduocato eiusdem loci duce dalmatie Perhtoldo donauerunt nobis de prediis suis IIIIor mansos et dimidium in medio dominicalium nostrorum schartenperc, Luche, Riutarn, Chindehaim, Penningen appreciantes annuatim tria talenta. Quorum locorum aduocatiam memoratus dux Perhtoldus, sicut prius habuerat, a manu nostra, ne detrimentum pateretur in hac donatione, recepit. Statuimus quoque ex beneplacito utrorumque tam abbatis quam nostro, ut rustici in eisdem possessionibus locati non remoueantur de locis suis, quamdiu stare uoluerint nobiscum, cum sint de familia predicti monasterii. Cum autem recedere uoluerint, nulla uiolentia teneantur sed usitato iure colonum (sic) abire sinantur. Post discessum vero cuiuslibet rustici unus de progenie illa licentia abbatis succedat in locum prioris, ut et abbati debita iusticia in hominibus suis deferatur et possessio nostra succedente altero eiusdem generis non facile desoletur. Precipue vero et ante omnia summopere flagitamus, ut diem obitus nostri predicti fratres memorabiliter et deuote celebrare non negligant et quicquid uni de fratribus suis in claustro positis in uigiliis, elemosinis, missarum celebrationibus impendere debeant, nostre paruitati exhibere studeant. Ut autem hec institutio inter nos facta rata et inconuulsa longo permaneat tempore, presentem paginam sigilli nostri impressione iussimus insigniri.

Ego Diepoldus Patauiensis episcopus ss.

Ego Purchardus de chambe archidiaconus ss.

Ego Wolfkerus prepositus de munstur ss.

Ego Tageno decanus ss.

Ego Wernherus prepositus de matse ss.

Ego Chunradus de Purchusen ss.

Ego Heinricus canonicus ss.

Ego Heinricus cellerarius ss.

Dux dalmatie Perhtoldus cum suis testis est.

Alkerus cum filiis suis Alckero et Heinrico, Eberwino de Waldeke, Arbo de mitich, Ortolfus de Rumtingen.

Laici vero testes sunt hii: Albreht et frater eius Alram de chambe, Walchun et Rapot filius eius de stain, Chunrat de Rote, Ditricus de Pomgarten et frater eius Heinricus, Poto de massingen, Ebo de Possenmunster (?), Chunradus de Amzinespach, Hademar de Ahchusen, Alber de vihouen, Chadelhous de Valchenstain, Waltherus de tannepere, Richerus de Wesen.

Acta sunt hee *patauie* anno ab incarnatione domini M.C.LXXXVIII. Indictione VIII. XVIIII. Kalend. Septembris.

Original auf Pergament mit aufgedrucktem Siegel, im königl. bairischen Beichsarchive zu München. - Mon. boic. IV. 141.

CCLXXXII.

Circa 1188. Herzogenhalle. – Heinrich von Ort urkundet, dass Udalschalk von Trübenpach seine Besitzungen zu Trübenthal und im Ensthale dem Kloster Gleink gegeben habe.

Ego Henricus de Ort notum facio universis tam praesentibus quam futuris, quod Vdalschalcus de Trübenpach cum consensu matris suae Dominae Gertrudis possessiones suas tam in Trübenpach quam in Ensthal sitas delegavit ad altare sancti Andreae in Glunik perpetuo possidendas. Et haec delegatio tradita est in manu Rudolfi nobilis de Russdorf ea videlicet ratione, quod defunctis Domina Gertrude et Domino Alberone de Ort, cui tune matrimonialiter juncta fuit, eam sine omni contradictione executioni mandaret tam libere videlicet, quod nullus propinquorum dicti Vdalschalci quicquam juris sibi de jure posset usurpare in praediis antedictis. Fratres autem de Gleink hanc delegationem taliter coemerunt, quod eidem Vdalschalco, cum esset in expeditionem iturus ad sepulchrum Domini tempore Imperatoris Friderici, qui jam erat similiter in procinctu, viginti talenta et decem Marcas argenti et unum equum satis bonum dabant. Testes sunt hi: Dominus Otto advocatus, Albero de Ort, Arnoldus, Rudolfus

de Russdorf, Vdalschalcus Sachxo, Duringus de Oede, Albero poduciz, Henricus de Trybenpach et alii plures. Acta sunt haec in Herzogenhalle praesente domina Gertrude praedicta tempore Abbatis Marquardi secundi.

Kurz, Beiträge, III. 323, ex libro copiali.

CCLXXXIII.

1189. 4. Jänner. Salchenau. — Leopold, Herzog von Österreich, verziehtet zu Gunsten des Klosters Kremsmünster auf alle Ansprüche, welche ihm aus der Erbschaft nach den Grafen von Rebgau auf einige Besitzungen in Viechtwang zugestanden.

In nomine sancte trinitatis et individue unitatis. Luipoldus dei gratia dux austrie cunctis christi fidelibus salutem et perpetuam prosperitatem. Nosse cupimus tam posteros quam modernos, quod comites de Rebgowe Adelbertus et Gebehardus germani fratres et pius pater eorum Albertus partem bonorum suorum Viehticanch cum omnibus attinentiis suis cultis et incultis, pratis et pascuis, siluis et agris et corum cultoribus beato Agapito in Chremsmunster potestatiua manu tradiderunt, quod factum, dum abbas Vdalricus cum ipsis comitibus nobis notificaret, nichil inuenit contradictionis nimirum, quia dum me heredem sibi constituebant XII mansos exceperunt, quos ob animarum suarum remedia dare proposuerant; sed et ante factam erga nos pactionem tradiderant quedam predicto monasterio. Porro comitibus uiam uniuerse carnis ingressis predictam traditionem, licet ratam habuerimus, aliquantulum tamen dissimulauimus; unde et fratres monasterii non modicum contrarietatis in eisdem bonis experti sunt. Admoniti ergo sepe et sepius a Domino Manegoldo eiusdem monasterii abbate uenerando eiusque aduocato Otacherone Stirensium duce in Salchenowe dedimus ei audientiam, ubi modum prenotate tradicionis legitimo et idoneo probauit testimonio. Nos igitur iudiciaria cogente sententia eorundem bonorum iurisdictionem, quam usurpaueramus, domino abbati plenarie resignauimus; et ne quis de cetero nostri occasione uel auctoritate monasterii fratres super his inquietet, omnimodis inhibemus. Memorata vero bona sunt hec: Mansus unus siluaticus in planitie in silua sita inter Vichtwanch et Graringe a riuulo usque ad montem uicinum; Predia, que pro edificatione ecclesie tradiderunt; Hec ante supradictam pactionem erga nos factam monasterio tradita sunt. Que autem postmodum superaddiderunt,

notos habent terminos et sunt de exceptione, cuius supra fecimus mentionem. Facta sunt hec anno incarnationis domini M.C.L.XXX.VIIII. II. Nonas Januarii regnante domino Friderico glorioso romanorum imperatore et semper augusto. Ceterum ad maiorem huius rei confirmationem presentem paginam sigillo nostro communimus, et que qualiter facta sint, subnotatis testibus roboramus: Livnoldus comes de Plein, Otto comes de Livbenowe, Sifridus comes de mören, Otto de Lengenbach, Wernherus de Griezbach, Kraft de Amzinesbach, Wernhart de hagenowe, Hadmar de chunringen, Wichart de Sevelde, Albertus de phafsteten, Gundacherus de Styre, Pillungus de nernsteinne, Otto de volchenstorf, Vtricus de chustelwanc. Heinricus de rehperhe, Ortolfus de paden, Timo de pernowe, Rudbertus de paschinge, Gotfridus de puchlliten, Hartwicus de Pêtenbach, Viricus de Storze et filius suus Otto, Hugo de Merchensteine, Heinricus de perhtoldesdorf, Albero Rugehalm, Chunradus de peheln, Albero de Vihouen, Otto de Haselowe, Hettel de Wizenberch, Walchunus de lapide et filius suus Rapoto.

Original mit Siegel, im Archive zu Kremsmünster. Das sehr beschädigte Reitersiegel ist rückwärts aufgeklebt; der Umstand aber, dass das Pergamentblatt nicht durchschnitten, hingegen unten am Rande mehrmal durchstochen ist, zeigt, dass jenes früher angehängt war. Vergl. über den Inhalt Pachmayr, pag. 97 u. 878, Strasser, S. 310.

CCLXXXIV.

1189. 7. März. Efferding. — Diepold, Bischof von Passau, bestätigt auf die Bitte des Abbtes Hiltger von Wilhering einen Tauschvertrag zwischen diesem Kloster und dem Pfarrer zu Schönhering.

In nomine sancte et individue trinitatis. Dicpoldus dei gratia patauiensis ecclesie episcopus omnibus christi fidelibus salutem in perpetuum. In hoc mari magno et spatioso laborantes et mandatum illius, cuius gregi prelati sumus, pro oculis habentes fideles cius et precipue uiros spiritales, qui huic mundo renuntiauerunt et in cenobiis degunt, diligimus et honoramus et iustis eorum precibus aures paterne benignitatis facile accomodamus. Hinc est, quod dilecti filii nostri domini Hildegeri abbatis de Wilheringen humili et deuote petitioni acquiescentes concambium, quod ipse et duo predecessores cius dominus uidelicet Gebehardus et dominus Heinricus cum parrochia de Schonheringen et domino Pitgrimo cusdem ecclesis plebano fecerunt, stabiliuimus et ne inposterum discindi possit, scripto

et sigilli nostri testimonio precaueri cauti fuimus. Nouerit tamen generatio, que uentura est, quod non id prius stabiliuerimus, quam relatione fidelium in huiusmodi estimatione scientiam plurimam habentium, certi fuerimus, parem esse hanc commutationemet utrique parti utilem. Quid uero hinc uel inde datum et acceptum fuerit, sequens pagina declarabit.

Predicti abbates inter Schonheringen et insulam VII. agros iuxta estimationem agricolarum VIII iugera facientes supradicto plebano domino Pilgrimo et parrochie eius dederunt. Juxta riuum, qui dicitur rospach unum, hasewic unum, prope atrium Schonheringen duos, iuxta quercum unum, haize unum, iuxta riuum unum, steinbūl ad spinam unum, ad cliuum, quod uulgo dicitur zerliten, unum, ad mose unum et curtile Liuthalmi in schonheringen. - Nunc, que pro his omnibus reddita sunt predictis fratribus in Wilheringen a parrochia in Schonheringen, subscribamus. In pascuis boum, quod uulgo dicitur ohsenbunt, duos agros receperunt, in Wannesperc tres, in campo Kemenaten unum, in campo breitloh tres, in campo Kesingen tres, prope mulenbach in monte, qui dicitur uuolfesrugge duos, ex altera parte eiusdem montis unum et quicquid decimationum in utraque Kesingen habuit, et decimas, quas habuit infra uiam, que de domo domini Chunradi de mulenbach Schonheringen descendit et ascendit de eadem domo in montem churenberc.

Huius rei testes sunt de choro Údalricus prepositus de Hardaker, Wernherus prepositus de matse, Heinricus cellerarius, magister
Richerus prothonotarius, Wernherus de hartchirchen, Heinricus
de grunenburc, Cûnradus de sirnic, de ordine abhatum Manegoldus
de cremesmunstere, Heinricus de mense, Babo de lampach. De plebanis Marquardus decanus de welse, Manegoldus de buhel, Eticho
de sancto Benedicto, Gebolfus de anaso, Rudolfus de niuwenkirchen,
et totum sacrum capitulum. De laicis Wernhardus de mordespach,
Gundakarus de styra, Ortolfus de grizkirchen, Engelschalcus de
hucenbach, Wernhardus iudex de wels, Heinricus de hittingen,
Heinricus de busingen et alii multi. Acta sunt hec anno incarnationis
domini M. C. LXXXIX, indictione VII. Nonas Martii ad capitulum
Euerdingen.

Stülz, Wilhering, 487, ex lib. cop.

TO SHAPE OF THE PERSON

Rep. 57 Max Genedl

